திருத்தக்கதேவரியற்றிய

சீவகசிந்தாமணி மூலமும்

மதுரையாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

சென்னை, ப்ரெஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்,

வே. சாமிநாதையரால்

தாம் நூதனமாக எழுதிய

பலவகைக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை:

ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

பிலவங்க௵ மார்கழி௴.

1907.

விலை ரூபா ௯.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

"ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே."

1887-ம் வருஷத்தில் இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்-௧௭; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழைய நூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களிற் பெரும்பாலன பின்புவிளங்கின; இவையும், ஸ்ரீபுராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமான பாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடக்குறிப்பும், அவ்விரண்டிலுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அரும்பத அகராதிமுதலியன என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டுபண்ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல்பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப்படுத்தும்; தமிழ்ச்சுவையை நுகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவை நல்விருந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படை.

நூலும் உரையும் ஒருவருடத்திற்குமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சேர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று வித்தியாவிநோதர்களாகிய பாலைக்காட்டு, ம-ள-ள-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் பா. ஞ சின்னஸாமிபிள்ளையவர்களும், சென்னை Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள்

அடிக்கடி நேர்ந்த தேக அசௌக்கியத்தாலும் பலவகையான வேலைகளாலும் அவற்றை முற்றச் செய்துமுடித்தற்கு இதுகாறும் தாமதமாயிற்று.

சில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட பாடங்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. சில பாடல்களுக்கு, முதற்செய்யுள்முதல் எல்லாச்செய்யுட்களுக்கும் ஒன்று முதல் தொடர்ச்சியான எண்கள் போடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புப் புத்தகத்தையும் மேலே குறிப்பிட்ட ஏட்டுப்பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஒப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களை உள்ளபடியே எழுதியும் எழுதுவித்தும் பேருதவிசெய்தவர் கும்பகோணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ ப. வி. இராமானுஜாசாரியரவர்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியகாலமுதல் உடனிருந்து பலவகை உதவிசெய்தவர் மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள்.

இதன் முதற்பதிப்புமுதல் ஸகாயஞ்செய்துவரும், சென்னை, [illegible] ஸ்கூல் பிரதமோபாத்தியாயராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையரவர்களுடைய உதவி இதற்கும் உண்டென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

ஜைநமத ஸம்பிரதாயமான அநேகவிஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச்செய்தவர், ஜைநசாஸ்திர பண்டிதராகிய வீடூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ அப்பாஸாமிநயினாரவர்கள்.

இங்ஙனம் உதவிசெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை யளித்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்கு யான்செய்தற்குரிய கைம்மாறியாதுளது?

பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பாடபேதமுதலியனவும் இந்நூல் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகவிளக்கமும் முழுவதும் திருத்தி எழுதப்பெறாமையால், இப்போது பதிப்பிக்கக்கூடவில்லை; அவகாசம் வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்புத்தகமாகப் பின்பு வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது கருத்து.

இதிற் காணப்படும் குற்றங்கள் என்னுடைய மறதி முதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தோன்றாத்துணையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியருளுகின்ற ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய பெருங்கருணையைச் சிந்திக்கின்றனன்.

இப்பதிப்பிற்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகள்.

எண்.	செய்யுளளவு. முதல்.	இறுதி.	பிரதிக்கு உரியவர்கள்.	பிரதி கிடைக்கும்படி செய்தவர்கள்.
க.	1	3145	திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீ சி. தியாகராஜசெட்டியாரவர்கள்.
உ.	2907	,,	கொழும்புத்துறை, மு. குமாரஸாமிசெட்டியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
ங.	2	1220	தருமபுர ஆதீனத்துத் தலைவர்கள்.	ம-ள-ள-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரவர்கள்.
ச.	1428	2928	,, ,,	,, ,,
ரு.	13	723	அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள், மிதிலைப்பட்டி.	,, அப்பாப்பிள்ளையவர்கள், குன்றக்குடி.
சா.	1412	2598	,, ,,	,, ,,
எ.	1963	3125	செங்கோட்டைக்கவிராஜ பண்டாரமவர்கள்.	,, திரிகூடராஜப்பக் கவிராயரவர்கள், மேலகரம்.
அ.	1342	1986	கடையநல்லூர், முத்துகிருஷ்ண வாத்தியாரவர்கள்.	,, ,,
கூ.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள்.	,, முத்துக்குமாரஸாமி முதலியாரவர்கள், சென்னை.
கo.	1	1554	வானமாமலைத்தாதர், கணக்கு நாங்குனேரி.	உரியவரே.
கக.	1412	2227	சேலம் அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்.	,, குருஸாமிபிள்ளையவர்கள், சேலம்.
கஉ.	1	1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள்.	,, வி. விசுவநாதசாஸ்திரிகள், திருவல்லிக்கேணி.
கங.	1	1335	திருநெல்வேலி வண்ணாரப்பேட்டை, திருப்பாற்கடனாதன்கவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.
கச.	2102	3145	ம-ள-ள-ஸ்ரீ. அப்பாஸாமி நயினாரவர்கள், வீரேர்.	உரியவர்களே.
கரு.	1	,,	சேலம், இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்.	உரியவர்களே.
கசா.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள்.	ம-ள-ள-ஸ்ரீ, முத்துக்குமாரஸாமி முதலியாரவர்கள்.
கஎ.	1	2380	திருநெல்வேலி அம்பலவாணகவிராயரவர்கள்.	,, கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள்.

இவற்றுள், முதலாவதுபிரதியும் பதின்மூன்றாவதுபிரதியும் உரியவர்களாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டுபிரதிகளும் மூலமும் பொழிப்புரையும் உள்ளவை. ங - வதுமுதலிய பன்னிரண்டுபிரதிகளும், மூல

[illegible] ; கசு - வதும் கஅ - வதும் [illegible] ; கூ - வது பிரதியில், முன்பகுதி [illegible]. [illegible] ; அதன் முகப்பக்கத்தில், 'சிந்தாமணிக் குறிப்பு' என்று [illegible] எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது இரண்டாவது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வுரையாசிரியர் [illegible] இக்காவியத்திற்கு [illegible] சொன்னவாக [illegible] எழுதிய இடங்களின் [illegible] முடியாமையான் [illegible] விகற்பங்களையும் [illegible] எழுத்துக்களையும் [illegible] பாடபேதங்களையும் சொல்வேறுபாட்டையும் பொருள் வேறுபாட்டையும் இலக்கணவழுவையும் வாய்பாட்டின் பேதங்களையும் [illegible] எழுதின சிந்தாமணியுரை [illegible] முடிந்தது' என்பதும் காணப்படும். ரு - வது பிரதியின் இறுதியில், 'சைவ [illegible]' என்பதும், சு - வது பிரதியின் இறுதியில், 'சுஅO - ம் ஆண்டு [illegible] சிந்தாமணி, திருச்செங்கோடு, [illegible] அவர்கள் எழுதின [illegible], [illegible] கம்பியின்பேயர்கள் எழுதிய இராமாயணம் - திருவேங்கடம் [illegible] எழுதின [illegible] முதற்புத்தகம் பிழைபார்த்து முடிந்தது' என்பதும், கூ - வது பிரதியின் இறுதியில், 'அஅO - ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் [illegible] எழுதி முடிந்தது' என்பதும், கஅ - வது பிரதியின் இறுதியில், '[illegible] நாயனார் [illegible] [illegible] தென்காசலூரில், [illegible] [illegible] வீதியில், சிந்தாமணி மூலமும் உரையும் எழுதி முடிந்தன' என்பதும், கஉ - வது பிரதியின் இறுதியில், '[illegible] ஆங்கீரஸ [illegible] சித்திரை [illegible] சோமவாரம், [illegible], உரோகிணி எழுத ஆரம்பம்; [illegible] வைகாசி [illegible] புதவாரமும் [illegible] [illegible] பெற்ற சுபதினத்திலே இருச்சிராப்பள்ளியிலிருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (தஞ்சை [illegible] சோமையாசிரியர்) மேலே பார்த்து எழுதியது' என்பதும், சிலபிரதிகளின் இறுதியில்,

"பூரா [illegible] [illegible] பொருளை
யாராய்ந்து சொன்ன வறிவுடையார் - சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்"

என்னும் வெண்பாவும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

சென்னை. }
25 - 12 - 07. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பியமைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத்தக்கதேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடை கடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல, எல்லாவருணனைகளும் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓரரசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்விளைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினோன் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுந் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல்வேண்டுமென்பதும், வருத்தும்படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றாலும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லைத் தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

* காப்பியமைந்தாவன: சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பத்தைப் பயக்கவல்லதனிடத்து முறைமீறிய பற்றுதலும் வருத்தமுமின்றி எல்லாம் சமநிலையிற் பயனொன்று கருதாமற் செய்யவேண்டுமென்பதும், எவ்வுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடைமை பூணுதல் வேண்டுமென்பதும், சுற்றத் தினரைத் தாங்குதலைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதும், தீவினைச்செய்வோ னைக் காணின் ஒறுக்க எண்ணாது அவனை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டுமென்பதும், கள்ளுண்ணாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், இவைபோல்வன பிறவும் நன்கு விளக்குகின்றன.

இந்நூலாசிரியர், இச்சரிதத்தை இன்ன நூலிலிருந்தெடுத்து யாம் பாடினேமென்று கூறாமையின், இதற்கு முதனூல் இன்னதென்று நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியிலே க்ஷத்திரசூடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தர நாடகம், ஜீவந்தரசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவை களெல்லாம் இச்சீவகன்சரிதமே கூறுகின்றன. *மகாபுராணத் தின் ஒருபாகத்தும், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாக த்தும் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதை யில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்நூல்களுள் க்ஷத்திரசூடாமணி என் பதை இதற்கு முதனூலென்று சிலர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சிந்தாமணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடையுள்ளதன்று.

இந்நூல் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலிய பதின்மூன்று இலம்பகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை, ௩௧௪௫; திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத்தெழுநூறேயென்று "முந்நீர்வலம்புரி" என்னுஞ் செய்யுளுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், மற்றவைகள் பிறரால் செய்யப்பட்டவையெ ன்று தோற்றுகின்றன.

இச்சீவகசிந்தாமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க் கினியருரையுடன் பலபிரதிகளைக்கொண்டு கண்டு பரிசோ தித்து, எழுதுவோரால் சேர்ந்த வழுக்களை மாற்றி, பலர்க்கும் பயன்

* இம்மகாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் ஜைனசமயத்தாரியற்றிய பழைய நூல்கள்.

படும் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்பாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியையுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அநருகனாயினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள்சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்விமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்நூல் உரையுடனே நின்றுநிலவுதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இத் தமிழ்நாட்டுள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள்பலர் இம்முயற்சி இனிதுபயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டுகோளுக்கிரங்கித் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள், தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டுவனவற்றையும், திருநெல்வேலிமுதலிய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம்முயற்சியில் யான் மனந்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டுக் கிலமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையுங் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேடவுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முதலிறுதிகளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை மூலத்தோடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றுஞ் சிலபாகமும் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னும் இரண்டொருமுறை பரிசோதித்தற்கு விருப்பமுடையனாயினும், இவற்றை விரைவிற் பதிப்பிக்கும்படி பலர் வற்புறுத்தியமையாலும், யாழ்ப்பாணம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ வி. வை. சுப்பிரமணியையரவர்கள் பல்லாற்றானும் தூண்டுகின்றமையால் விரைந்து அச்சிடுவிக்கத் துணிந்தேன்.

ஆயினும் பாடங்களையாராய்தற்கும் உரைகளும் பண்டை வடிவங் குன்றாதிருத்தல் வேண்டுமென்பது கருதிச் சேர்க்காதுவிட்டே னின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் பதிப்பியாமல் அவற்றை அப்படியே பதிப்பித்தல் வேண்டுவேன்; ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளின் இருந்த வாறே பதிப்பித்தேன்; யாதொரு திருத்தமுஞ் செய்திலேன்; பிரதிகளிற் சிலவிடத்துள்ள பொழிப்புக்கள் கைக்கெழுத்தாலே எழுதப்பட் டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகதசமயக் கோட்பாடுகளை வீடூர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ சந்திரநாத செட்டியாரவர்கள் எனக்கு விளக்கஞ் செய்தார்கள்; அடிக்கடி யான் பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில ஜைன நூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.

புலவர்திலகர்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என்சிற்றறிவிற்கு எட்டியமட்டில் ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த வழுக்களைக் களைந்து, இயன்றவரை திருத்தமாகப் பதிப்பித்துள்ளேனாயினும், இப்பதிப்பிற் காணப்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் திருத்தங்களையும் அன்புசெய்து விசேடங்களைத் தெரிவிப்பார் களாயின், அவர்கள் பேருதவிசெய்த நன்றியை எழுமையுமற வேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன் படும்படிசெய்வேன். விளங்காத மேற்கோள்களுள் எதாவது இன்ன நூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்று கண்டுபிடிப்பவர், அதனையுந் தெரி விக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்கவலை யடைந்து வருந்தாவண்ணம் கும்பகோணம், தஞ்சை, மேட்டூர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னைப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களிலுள்ள, செல்வப்

பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கனவான்கள் பலர் கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள்செய்த அவ்வுதவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னாற் செய்தற்குரிய பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சுப்பிரதி வேறுபடா வண்ணம், சென்னைத் திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவிசெய்துவந்த தேரழுந்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியரையும், திருமாணூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிருஷ்ணையரையும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினார்க்கினியருரையோடு கூடிய சீவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

	திருவாவடுதுறையாதீனத்து			
ஸ்ரீலஸ்ரீ -	சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் ...	...	பிரதி	க.
	ஷை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்			
ம-௱-௱-ஸ்ரீ,	மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	...	,,	க.
	திரிசிரபுரம்			
,,	சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்	...	,,	க.
	யாழ்ப்பாணம்			
,,	சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ...		,,	உ.
,,	மழவை - மகாலிங்கையரவர்கள்	...	,,	க.
,,	அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்		,,	க.
,,	தி. சு. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்	...	,,	க.
,,	திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள்	...	,,	க.
	சேலம்			
,,	இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்	...	,,	க.
	உடையூர்			
,,	சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் ...	...	,,	க.
	திருநெல்வேலி			
,,	சாலிவாடீசுவரவோதுவாரவர்கள்	...	,,	க.
,,	ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள்	...	,,	க.

(2)*

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள் ... ... ,, க.

சிதம்பரம்

,, அருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க.

தஞ்சை

,, மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள் ... ,, ரு.

,, விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள் ... ,, உ.

கூடலூர்

,, விசயபாலநயினாரவர்கள் ... ... ,, க.

வீரூர்

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, க.

ஆ. உரைப்பிரதி கக.

இவற்றுள் முழுதுமில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுஞ் சில.

மூலப்பிரதிகள்:—

இராமநாதபுரம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள் ... ,, க.

சேலம்

,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

வீரூர்

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள் ... ... ,, உ.

ஆ. மூலப்பிரதி ச.

வே. சாமிநாதையன்.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் *முதற்குறிப்புக்கள்.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு. [தை.
அந்தி - அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்கா
அரங்கேற் - அரங்கேற்றுக்காதை.
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்.
அருங்கல - அருங்கலச்செப்பு.
அழகர்கலம் - அழகர்கலம்பகம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.

ஆதி - ஆதியுலா. [க்காப்புராணம்.
ஆனைக்கா, திருவானைக்கா - திருவானை
இசை - இசைநூல்வழக்கு; இசைமரபு.
இடை - இடைச்சொல்லியல்.
ந்திர
இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இலக். வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம். [உரை.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்; ஷெ
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உதா - உதாரணம்.
உயிர்ம - உயிர்மயங்கியல்.
உரி - உரியியல்.
உரைபெறு - உரைபெறுகட்டுரை.
உவம - உவமவியல்.
எச், எச்ச - எச்சவியல்.
எழுத் - எழுத்ததிகாரம்.
ஏலா - ஏலாதி.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கட - கடவுள்வாழ்த்து.
கதை - பெருங்கதை.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கரந் - கரந்தைப்படலம்.
கல் - கல்லாடம்.
கலி, கலித் - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி. [ணம்.
கழுக்குன்ற - திருக்கழுக்குன்றப்புரா

களவ - களவழிநாற்பது.
களவி - களவியல்.
கற் - கற்பியல்;
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம். [கம்.
காந்த - காந்தருவதத்தையாரிலம்ப
கால்கோட் - கால்கோட்காதை.
கானல் - கானல்வரி.
கிள - கிளவியாக்கம்.
குண்டல - குண்டலகேசி. [பகம்.
குண, குணமா - குணமாலையாரிலம்
குற் - குற்றியலுகரப்புணரியல்.
குறு, குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவ - கூவப்புராணம்.
கேம - கேமசரியாரிலம்பகம்.
கோவி - கோவிந்தையாரிலம்பகம்.
சில, சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவஞான - சிவஞானசித்தியார்.
சிறப் - சிறப்புப்பாயிரம்.
சிறுபஞ், சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சினேந்திர - சினேந்திரமாலை.
சீகா, சீகாளத்தி - சீகாளத்திபுராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சீவசம் - சீவசம்போதனை. [ரம்.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவா
சுரமஞ் - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய், செய்யுள் - செய்யுளியல்.
சேந - சேனாவரையம்.
சேது - சேதுபுராணம்.
சொல் - சொல்லதிகாரம்.
சோ - சோதிடநூல்வழக்கு.
தகடூர் - தகடூர்யாத்திரை. [ணம்.
தணி, தணிகை - திருத்தணிகைப்புரா

* பிரிவுகளின் நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் பெரும்பாலும் இங்கே காட்டப்படவில்லை.

திணைமா - திணைமாலைநூற்றைம்பது.
தியாக - தியாகராசலீலை.
திரி - திரிகடுகம்.
திருக் - திருக்குறள்.
திருச், திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருஞான - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்; அவர்புராணம்.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்; அவர்புராணம்.
திருநூற் - திருநூற்றந்தாதி.
திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
திருவா, திருவாச - திருவாசகம்.
திருவால - திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடல்.
திருவுந்தி - திருவுந்தியார்.
திவ்ய - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொகை - தொகைமரபு.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
நள - நளவெண்பா.
நற் - நற்.
நாடு - நாடுகாண்காதை.
நாம - நாமகளிலம்பகம்.
நால, நாலடி - நாலடியார்.
நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
நைட, நைடத - நைடதம்.
பட் - பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பது - பதுமையாரிலம்பகம்.
பர - பரதநூல்வழக்கு.
பரி - பரிபாடல்.
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.
பன் - பன்னிருபடலம்.
பா - பாகதச்சொல், பாகதம்.
பாக - பாகவதம்.
பார - பாரதம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
பிரமோ - பிரமோத்தரகாண்டம்.
புண - புணரியல்.
புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
புறத் - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
புறப். வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
பூம - பூமகளிலம்பகம்.
பெய - பெயரியல்.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
பெரு, பெரும்பா - பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பெரும்பொருள் - பெரும்பொருள்விளக்கம்.
பேரூர் - பேரூர்ப்புராணம்.
பொரு - பொருளதிகாரம்.
பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
பொருளி - பொருளியல்.
மங் - மங்கலவாழ்த்து.
மண், மண்ம - மண்மகளிலம்பகம்.
மணி - மணிமேகலை.
மத - மதனநூல்வழக்கு.
மது - மதுரைக்காஞ்சி.
மர - மரபியல்.
மலை - மலைபடுகடாம்.
மனை - மனையறம்படுத்தகாதை.
முத், முத்தொள் - முத்தொள்ளாயிரம்.
முத்தி - முத்தியிலம்பகம்.
மூ - மூதுரை.
மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
மேரு - மேருமந்தரபுராணம்.
மொழி - மொழிமரபு.
வளை - வளையாபதி.
வா, வாதை - வாதைப்படலம்.
வி - விகாரச்சொற்கள்.
விநாயக - விநாயகபுராணம்.
விம, விமலை - விமலையாரிலம்பகம்.
விளி - விளிமரபு.
வினை - வினையியல்.
வெங். கோ, வெங்கைக்கோ - வெங்கைக்கோவை.
வேற் - வேற்றுமையியல்.
வேற் - ம. வேற்றுமைமயங்கியல்.
வேனிற் - வேனிற்காதை.
வைரவன் - வைரவன்பல்பிரபந்தம்.
வைத்ய - வைத்யநூல்வழக்கு.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூலுரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினார்க்கினியர், 'இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைத் தேவர்செய்கின்றகாலத்திற்குநூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடைய*காலம், பழமையானதென்றுமட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கடைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இறையனாரகப்பொருளுரை முதலியவற்றாலுணர்க.]

“முந்நீர்வலம்புரி” (3143) என்னும் ஓம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரைச் சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரியென்று நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினார்க்கினியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள்ள, “வண்பெரு வஞ்சிப், பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு சீர்த்தித் திருத்தகு முனிவன்” என்னும்வாக்கியத்தால், இவர் வஞ்சியென்னும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவராற் புகழப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன.

மேற்காட்டிய 3143-ம் கவியாலும், “மூவாமுதலா” என்னும் கவியுரையினிறுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, 'செம்பொன்' என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இவரை மதித்திருந்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனிகளென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பால் இகழ்ந்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய்யுளாகிய,

“திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டேம் - முருத்தக்க
கொங்குவேள் மாக்கதையைக் கூறோங் குறளொன்றே
மெய்க்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு”

என்பதனால், இவருடையவாக்கின்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900; அல்லது கி. பி. 900 - த்துக்குப்பிந்தியதாக இருக்கலாமென்று மதுரைச் செந்தமிழ்ப் ம-ா-ா-ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதராயர் M. A. அவர்களும் தஞ்சைத்தமிழகத்தில் பிரஹ்மஸ்ரீ T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை விரிவஞ்சி, இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. (செந்தமிழ், தொகுதி - ௭, பக்கம் - ௩௯; தமிழகம், வால்யூம், I, பக்கம் 130)

இத்தகைச்சிறப்புடையுள்ள நூலாசிரியர்களுள், கர்ணபரம்பரையாக வழங்கும் இவருடையசரித்திரம் வருமாறு:—

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழர்குலத்திலே யுதித்து உரியபிராயத்தே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுச் சிறிதுகல்விகற்ற பின்பு, நல்லாசிரியர்பால் அகத்தியம் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச்செய்யுட்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றை நூல்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்மேற்கொண்ட ஆருகதசமயத்திற்குரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அறிவாண்டிருத்திய மனமுடையராய், அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களனைத்தும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று, ஆண்டிளையராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே துறவறம் பூண்டு, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவர்கருத்தின்வழி ஒழுகுதலே தமக்குப் பெரும்பயனாகக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுகுவாராயினர். சிலநாட்சென்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவளநாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்ஙனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலேயிருந்த * சங்கப்புலவர்களின் புலமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு கூடிப் பழகவிரும்பி, ஆசிரியர்பால் அநுமதிபெற்றுச் சென்று அவர்களோடு நாடோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுட்களின் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டுந் தோறும், தாமும் அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறுவித்தும் "தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையார், இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ, நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத், தும்ப ருறைவார் பதி" என்றவாறே அவர்களோடும் அளவளாவி அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பெற்றிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்புலவர்கள் திருத்தக்க தேவரைநோக்கி, "ஆருகதசமயத்தாரிற் பாடும்புலவர் பலரும் துறவினை வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லர். இக்காலத்து வழங்குங் காமச்சுவையையுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் இயற்றியதாகக் காணப்படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றாம்" என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருத்தக்கதேவர், "இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் அவர் வெறுப்புற்றிருந்தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்" என்றுகூற, சங்கப்புலவர்கள்,

* இச்சங்கம், கடைச்சங்கமென்றென்பர்; இதனை, 'இனி, பலவுமெக்கப் பொருட்டொடராய் அறம்பொருளின்பம் வீடென்பனவாய்ப் பொருள்வேறுபடவந்த தரவுகொச்சகம், பின்னுள்ளோர்செய்த சிந்தாமணிமுதலியனவாம்' (தொல். செய்: கடுடு. சூ. ந.) என்பதும் வலியுறுத்துகின்றது.

"அப்படியானும் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு நூலியற்றுதிர்" என்றார்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம் பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற்கண்ணே தம்மாணாக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணாக்கர்கருத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணாக்கரை நோக்கி, "இந் நரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஒரு சிறிய நூல் இயற்றுதிர்" என்றுசொல்ல, திருத்தக்கவேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கை நிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதிற் புலப்படும்வண்ணம் விரைவில் நரிவிருத்தம் * என்னும் ஒரு நூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணாக்கர்கருத்துத் துறவின்கண்ணே உறுதிகொண்டிருத்தலைநோக்கிக் கழிபேருவகையுற்று மாணாக்கரைப்பார்த்து, "சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம் சீவகன் கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்" என்றுகூறி, "அஃது இடையூறின்றி இனிதுமுடிக" என்று அருகக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்து, "செம்பொன்வரைமேல்" (2) என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத்துதித்து, "இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் நூலியற்றுதிர்" என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் "மூவா முதலா" (1) என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர் கேட்டு, "யான்கூறியகவியினும் நீர்கூறியகவி செவ்விதாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக" எனறுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தாங்கூறிய சித்தசரணமாகிய "மூவாமுதலா" என்னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரியர்கூறிய அருகசரணமாகிய "செம்பொன்வரைமேல்" என்னுங்கவியைப் பின்னுமாக † வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந் நூலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியருக்குக்காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, "இந்நூல் நின்றுநிலவுக" என்று ஆசிகூறி "முந்நீர் வலம்புரி" (3143) என்னுங் கவியால் நூற்பயனையுரைத்துத் தேவரைநோக்கி, "இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருதிர்" என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனவைக்களத்திற் சங்கப்புலவர்களுடைய முன்பு இந்நூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள்கேட்டு,

* இந்நூல், செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ மு. இராகவையங்காரவர்களால், செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் ௨௦ - ஆவதாக அரும்பதவுரையுடன் இப்பொழுது பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

† இவ்வரலாறு, முதற்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது.

இந்நூல் சொல்வளம் சந்தவின்பம் செய்யுணடைமுதிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியனவும் அலங்காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வகைச் சாதியார்க்குங் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும் ஏற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருத்தலைத்தெரிந்து வியப்புற்றுச் சிரந்துளக்கி, "இங்ஙனம் பாடுதல் யாவர்க்கும் அரிதரிது" என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகப்பாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர்; அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும்பாராட்டினன்; மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, அங்குள்ளாரிற் சிலர் ஐயமுற்று, "இத்திருத் தேவர் இளமைப்பருவந்தொடங்கித் துறவுபூண்டிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், மற்றச்சுவைகளைப்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலுவதன்று; இந்நூலின்கண்ணோ அச்சுவை அதிகரித்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சிற்றின்ப அநுபவமுடையராதல் வேண்டும்" என்று தம்முட் பேசிக்கொண்டனர்.

அதனைத் தேவர்தெரிந்து அவ்வனைவருங் காணும்படி, இரண்ட இரும்பின்கட்டியைத் தழலிற் பழுக்கக்காய்ச்சி வருவித்து, "யான் *பாலசந்நியாசியாகவிருத்தல் மெய்ம்மையாயின், இஃது என்னைச் சுடாதொழிக" என்று சூளுரைத்து, அக்கட்டியைத் தம்கையிலேற்றுத் தழுவியும் நாவாற் பரிசித்தும் தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்புற்றிருந்தனர்.

தேவர் அங்ஙனமிருத்தலை முன்பு ஐயமுற்றுப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி, "யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்; யாம் என்னகாரியஞ்செய்தேம்" என்று நடுநடுங்கி, அவரைவணங்கி, "யாங்கள் கருதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க" என்று பன்முறை யிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர் அவர்களை நோக்கி, "நீவிர் எனது துறவொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியச் செய்தீராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லீர்; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்மின்" என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களச்சத்தையகற்றினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டியராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேம்பாடுகளையும் மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தம்மாசிரியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாங் கூறி உடனுறைவாராயினர்.

* இவர் பாலப்பிரமசாரியென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்.

சிந்தாமணியென்பது, இந்நூற்குத் தன்மையால்வந்தபெயரென்பர்: நன்னூலில், "முதனூல்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், 'தன்மையாற்பெயர் பெற்றன சிந்தாமணி, நன்னூல்முதலாயின' என்று சங்கரநமச்சிவாயரெழுதி யிருத்தல்காண்க. பிறந்தவுடன் சீவகனை விசயை சிந்தாமணி (*311)யென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன்சரித்திரமாகிய இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவாருமுண்டு; "முந்நீர் வலம்புரி" (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென் னும்பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ளநூல்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தெரிவித்தற்பொருட்டே, 'சீவக' என்னும் அடைமொழியுடன் இந்நூற்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிகின்றது. ஆயினும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணி யென்றே வழங்கப்படும். புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாந் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று சிலர் சொல்லுவதுமுண்டு.

இதற்கு மணநூல் என்றும் ஒருபெயர்வழங்குகின்றது; அதற்குக்காரணம், இதன் உறுப்பாகிய இலம்பகம் பதின்மூன்றனுள் ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௨ - இவற்றிற் சீவகன், காந்தருவதத்தைமுதலிய மகளிரெண்மரைத் தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், ௨-ம் இலம்பகத்தில் அவன் கோவிந்தையைத் தன்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு மணஞ்செய்வித்ததும், ௧, ௧௦, ௧௧, ௧௩ - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் நாமகள், மண்மகள், பூமகள், முத்திமகளென்னுமிவரை மருவியதுமாக நான்முழுவதும் மணங்களே கூறப்படுதல். இதனை,

368. "குழைமுக ஞான மென்னுங் குமரியைப் புணர்க்க லுற்றார்"
369. "திருந்துபொற் கன்னி யாற்குச் செல்வியைச் சேர்த்தி னாரே"
370. "நாமக ளிலத்தை யெல்லா நயந்துடன் பருகி"
2326. "பூமிதேவி,.........ஏக மாக நுகரிய வெய்தி னானே"
2368. "பொருவில் பூமகட் புணர்ந்தனன்"
3117. "கேவலமடந்தையென்னும்.........பொன்னொருபாகமாக"

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற்பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின்றது. புறத்திரட்டு முதலிய சில தொகைநூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் இடத்திற்குத் தக்கபடி தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

* இங்கிலீஷ் எண்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கவிகளைத் தெரிவிப்பவை.

இதனையும் இதற்காக மற்றச்சைனநூல்கள் சிலவற்றையும் ஆராய்ந்த பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிராகிருதமொழிகளும் தமிழில் விரவிவருவதற்குக்காரணம் அந்நூல்களென்றே தோற்றியது.

ஒரேமாதிரியின்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இதிற் சில சில உள்ளன: 172, 191, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309—ம் கவிகளைப்பார்க்க.

நச்சினார்க்கினியருக்குமுன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய வுரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு, இதனை, (260) 'வினைகபொலிக வொருவழுக் கென்பாருமுளர்' எனவும், (366) 'இனி, நீர்த்தங்கரையில் நிருபசேகரன்மகன் பரதராச சக்கரவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கண்டத்திற வியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பார்ப்புகைத்த அதிற்புகையையுடையாரென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, அருகுரலென்னுங் கவியில், 'உழிதருபெருநிதி யென்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில் எம்கடமர் தோழரென வீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, கடந்தானென்று பாடமோதி.........தான் றூற்றைவரோடும் போருமென்பாருமுளர்' எனவும், (2705) 'சாகரதத்தன் பெயரென்பாருமுளர்' எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

இந்நூற்கதைகள் பழைய உரைகளிலும் நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுவந்துள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

உரை.

'காய் தேவனுயிற்று' (தொல். சொல். ௧௦௨ - ம் சூ. சே.)

'தொழிலின்சிறப்புக்கு ஆசைப்பட்டுக் கட்டியங்காரனைப்போல் வேறுபடுமாந்தர்பலர்' (திருக். ௫௧௪. பழையவுரை.)

'கட்டியங்காரன்போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக்குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற்பார் அரியராகலின், 'வேறாகுமாந்தர்பலர்' என்றார்.'

' "கம்பன்சிலைவாய்.........அரசும்பிலை" (809.) எனப் பதுமுகன் கூறினாற்போல, ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துக்கூறியவாறு'

(திருக். [illegible], ௭௭௧. பரிமேல்.)

நூல்.

"சீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலை சோமேசா—ஆவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்
இன்பீர ராகுதி ரென்று."

(சோமேசர்முதுமொழிவெண்பா, கநஉ)

"சச்சந் தனையழித்துக் கொண்டான் றனியமைச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்
வேறாகு மாந்தர் பலர்."

"தோழமை கொண்ட சுதஞ்சணனாற் சீவகனும்
வாழுமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழா
துடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு."

(வடமலைவெண்பா, ருஉ, எக)

"சுரமஞ் சரியிடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சீவக னும்."

(வருணைகுலாதித்தனுலாமடல், கண்ணி, கரு௩)

"சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றினும்
பாவனைபோ லேயெழுதிப் பக்கத்தில்—ஓவியமாக்
காரானை யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்ந்தகதை பொய்யலவே."

(கூளப்பநாயகன்விறலிவிடுதூது, கண்ணி, உ0௧ - ௩)

"பாராளுஞ் சீவகர்கோன் பல்லவதே யத்தநுவுகச்
சீரால் விருந்தமைத்த சேவகனும்"

(சிவந்தெழுந்தபல்லவராயனுலா)

"சீவகன் றந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றே
பூவல யத்தைப் புரப்பது விண்டனன் பொற்கொடியே
மேதவன் மயில்வெற்பிற் றம்பிரான் காக்குந் திறமிலரூர்
காவல னென்பதை யென்றேத னல்ல கருத்தல்லவே."*

(மயூரகிரிக்கோவை, [illegible])

*, பாங்கி பிரிவுடம்படுத்தல்.

இந்நூற்பெயரைச் சிலேடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்டிய நூல்கள் சில; அந்தப்பகுதிகள் வருமாறு:—

"மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூபுரங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோவை யுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே"*

(வெங்கைக்கோவை, ௯௰)

"வந்தென்றுஞ் சிந்தா மணியென் றிருந்தவுனைச்
சிந்தென்று சொல்லியநாச் சிந்துமே" (தமிழ்விடுதூது)

"சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படைத்தான்
கந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான்—நந்தா
வளையா பதிதருவான் வாசவனுக் கீந்தான்
இளையாத குண்டலகே சிக்கும்—வளையாழி"

(திருத்தணிகையுலா, [illegible])

இந்நூற் செய்யுணடையைப் பரிமேலழகர், திருக்குறளுரையில் அங்கங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர்; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

†(௨௭௫) 'அதன்வினையின்கண் அந்தோ வினையேயென்றழுவாதலின்' 2625.

(௩௨௦) 'உயிர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின்' 2702.

(௩௦௭) 'உருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலும்அரிதாகலான்' 2752.

(௩௫௦) 'மோதிமுன்னொடு முட்பகைகண்டிடல், பேதுசெய்து பிளக்கிடலென்பவை' 1920.

(௬௨௭) 'பகலே, மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்கு மாறுபோல' 2784.

(௬௬௨) 'இனி உறங்காநிற்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை'. 248.

மிக்கதுறவியென்று புகழப்படும் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலிற் பலவகைச் சுவைகளை அமைத்திருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ அபாயச்சோழமகாராஜா இந்நூலைக் கற்றும் கேட்டும் தம்முடைய சமயக்கொள்கையை முதலில் மறந்திருந்தாரென்பதையும் நோக்கும்பொழுது, கிரந்தகர்த்தர் தம்மையன்றி ஏனையோரும் அறிந்து நடத்தற்பொருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இடையிடையே விரவவித்துப் பலவகையங்களுடன் நூலியற்றுவாரென்றும் அவற்றைப் படிப்போர்களிற் சிலர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மறந்தொழிந்து அவ்வழியேசெல்லத்துணிவாரென்றும் பெரியோர்கள் கூறுதல் வலியுறுகின்றது; ஸ்ரீ உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணவரலாற்றில், ௧௦ - வது செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

* இது, பாங்கி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

† தமிழெண்கள் திருக்குறளைத்தெரிவிப்பவை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய
நச்சினார்க்கினியர் வரலாறு.

எவனூல வாயிடைவந் தமுதவா யுடையனென வியம்பப் பெற்றோன்
எவன்பண்டைப் பனுவல்பல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி னார்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்றே.

"தொல்காப் பியத்திற் றெருத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைநச்சி னார்க்கினியன் மாமறையோன் கல்விக்
கதிரின் சுடரெறிப்பக் கண்டு."*

பாண்டிமண்டலசதகம்.

"கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மாணதொல் காப்பியமுந்
தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
னிரைபெற் றுயர்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிசவுரையை
வரைநச்சி னார்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய மண்டலமே."†

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பாண்டிவளநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணவருணத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத்திற்பிறந்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும் அதிபாண்டித்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னராதல், "வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டிசை விளங்க வந்தவாசான், பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாச, னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யாளன்" என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய, 'திருச்சிற்றம்பலம்,' 'பெரும்பற்றப்புலியூர்' என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் எழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர், தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில், "ஓரெழுத்தொருமொழி" என்னுஞ் சூத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் ‡திருவுலாப்புறமுதலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

---

* இந்நூலும் இவ்வுரைப்பற்றிய உரைச்சிறப்புப்பாயிரங்களாகவுள்ள செய்யுட்களை, இப்புத்தகத்தின் ௧௧௭ - ம் பக்கமுதலியவற்றிற் பார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவித்தவர், கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

‡ திருவுலா.

விடங்களில் இலக்கியஇலக்கணப் பொருள்களுக்கன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலானும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளானும், இந்நூல் 362-ம் செய்யுளில், 'போகம்வீன்ற புண்ணியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையானும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நியாயங்களானும், மற்றுஞ் சிலவற்றானும் இவர் சைவசமயியாதல் நன்குவெளியாகும்;

"கச்சைசே ரரவர் போலுங் கறையணி மிடற்றர் போலும்
பிச்சைகொள் ளன்பர் போலும் பேரரு ளாளர் போலு
மிச்சையான் மலர்க ளேவி யிரவொடு பகலுந் தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே."

(திருநா. திருநாகேச்சரம்.)

"பச்சிலை பழம்போ தேனும் பறித்திட்டுப் பத்தி செய்வோர்க்
கெச்சமி லிருமைப் பேறு மளித்தரு ளிறைவா போற்றி
முச்சக முதலே போற்றி மூலக்கட் டணியாய் போற்றி
நச்சினார்க் கினியாய் போற்றி யெனத்துதி நவிலுங் காலை."

(காஞ்சி. சத்ததான. கக.)

என்பனவற்றில், முறையே 'நச்சுவார்க்கினியர்' என்றும், 'நச்சினார்க்கினியாய்' என்றும் வருவனவற்றைநோக்கும்போது, இவருடைய பெயர் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாகவே கருதப்படுகின்றது.

இவ்வுரையாசிரியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டிற்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரைசெய்தருளினர். இன்னும் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென்பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக்கோவையாருரை பேராசிரியராற் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமையாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறொன்றிலேனும் கூறப்படாமையாலும் அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டில.

இன்றியமையாத இடங்களில்மட்டும் பதப்பொருள், இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன இவரால் எழுதப்படும்.

இவர் பதஸாரம் *எழுதுதல் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் நூலின்பெயரையாவது நூலாசிரியரின் பெயரையாவது எடுத்துக்கூறுதல் பெரும்பாலும் இவருக்குவழக்கமன்று.

* 24-ம்பக்கமுதலியவற்றைப்பார்க்க.

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமலிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊகித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதை நிகழ்ந்தகாலத்தைவிளக்கிக் கொண்டேபோவார்; 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2029, 2033, 2106, 2706-ம் கவிகளின் உரைகளைப் பார்க்க.)

விரிவிற்கஞ்சி ஒருவாக்கியத்தின் இறுதிச்சொல்லையேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக்குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளெழுதுதலும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளெழுதுதலும்,

"அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறுன நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனாய் மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு"

(ஏலாதி. ௭௬.)

என்றபடி நூலின்சமயத்தையும் நூலாசிரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உழைத்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரையெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரை விகற்பங்கள் இன்னும்பல வகை.

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை உரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக்காட்ட, மற்றைப்பகுதிகள் போலத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்படவில்லையென்றுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லையென்றும், அப்பால் இவர் ஆருகதநூல்கள் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக்காட்ட அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் சைனர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம்பரையில் ஒருவரலாறு வழங்குகின்றது; "அகன்று பொருள்கிடப்பினும்" (தொல், செய், சூ. ௩) என்பதனுரையில், 'இனிப்பல செய்யுட்கள் வருமாறு சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பலவற்றானுமுணர்க' எனவும், "மாட்டு மெச்சமும்" (தொல். செய். சூ. ௩.) என்பதனுரையில், மாட்டும் எச்சமுமின்றி உடனிலையாய் அமைந்தனபலவும் சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரையான் உணர்க' எனவும் "இழுமென் மொழியான்" (தொல். செய். சூ. ௩.) என்பதனுரையில், 'இவை பொருட்டொடர்; அவை சிந்தாமணி முதலியன; அவை பாவிற்கு இனமாகிய துறையும் விருத்தமும் பற்றிச்செய்தனவென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுள் செய்கின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல்காப்பியமானவாறும் அவர் இனங்கொள்ளாதவாறும் அவ்வினங்கட்காம் இலக்கணங் கூறாபாடையவாறும் கொச்சகம்போற்சிறப்பின்மையும் முன்

னர் விளங்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டு பின்பு செய்த நூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறுங் கொண்டு மறுக்க' எனவும் வருவன, இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யுமுன்னரே இந்நூலுக்கு உரைசெய்ததையும், இந்நூல் 72-ம் கவியுரையில், 'ஈங்குத் தன்மையையுணர்த்துதல், “செலவினும் வரவினும்” என்னும் சூத்திரத்திற் கூறினும்' எனவும், 892-ம் கவியுரையில், 'ஆசிரியர், “நண்டுந் தும்பியும்” என்று தும்பியைப் பின்வைத்தது மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில், “மாவு மாக்களு மையறி வினவே” என்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராத தால் வந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கொள்க வென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்' எனவும், 1913-ம் கவியுரையில், 'சீவகசாமி யென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, “பண்புகொள் பெயருமதனோ ரற்றே” என்னும் சூத்திரத்தில் தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசாமியா ரென ஆகியாய்ச் சீவகசாமியேயென ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றதெனக் கூறினும்' எனவும், 2090-ம் கவியுரையில், 'வயாமரமென்பதூஉம் மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபன்றி வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச்செய்யுளின்பம்பட வந்த மரபென்று மரபியலிற் பாதுகாத்தாம்' எனவும் வருவன அதற்கு உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்ததையும் தெரிவிக்கும், இந்த இரண்டு பகுதியுள் முதற்பகுதி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றுமுன் சிந்தாமணிக்கு முதன்முறை உரையியற்றியதையும் இரண்டாவதுபகுதி இவர் அந்நூலுக்கு உரையியற்றியபின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற்றியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாற்றை வலியுறுத்தி நிற்றல் காண்க.

பாஷாபிமானத்தையும் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள நூலாராய்ச்சியையும் நூலாசிரியரிடத்தேயுள்ள அன்புடைமையையும் ஒவ்வொன்றையும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளங்க எழுதுதலையும் மற்றக் குணவிசேடங்களையுமுடைய இவர், வடமொழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராய்ச் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரியைப்போன்றவரென்று இருமொழியிலும் பாண்டித்தியமுடையவர்கள் சொல்வார்கள்.

இவர், நூலாசிரியருடைய ஆழ்ந்தகருத்தைவிளக்கி அவ்வவ் விடத்து எடுத்துக்காட்டுநயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் இவற்றின் விசேடவுரைகளைப் பார்க்க.]

2. வெம்புஞ்சுடர்.
3. பகைகண்பொடிலான்.
6. மீனேறுயர்த்த.
,, சீவகசாமியென்பான்.
11. ஆங்கே.
,, வள்ளல்.
,, விஞ்சைக்கிறைவன்மகள் வீணையிற்றோற்றவாறு.

11. நாகரிற்றுய்த்தவாறு.
14. வென்றிக்களிற்றை.
128. வம்புண்கோதையர்.
141. மாகநீண்மணிமுடி.
163. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
164. கருங்குழல்கள்.
165. வட்டமதிமுகம். [மழலை.
181. மெய்பெறுவெழுத்துயிர்க்கு
183. திருமகளிவளென வைகும்.
188. பொனங்கொடி யமிர்தனாள், பொன்னெடுங்குன்றனான்.
192. பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்.
200. களிறனான்.
,, வெளிறிலாக்கேள்வியானை வேறுகொண்டு.
204. வலம்புரிபொறித்தவண்கை மதவலிவிடுப்ப.
221. அத் தம்பெருமான்.
222. தேனெனப்பாலெனத் தெள்ளமிர்தாற்றென.
251. வானனுமற்கு ஓலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.
252. பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தானும்.
268. அமிர்தமன்னாளையெய்தி.
271. வண்டுமொய்த்தாற்றும்.
,, அனையநீயும்.
279. வேன்மிடைந்தவேலியும் பிளந்து வாள்வலையரிந்து.
,, தேன்மிடைந்ததாரினான் செங்களம்.
280. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகளை கொல்வ தொப்புடையதானையுள்.
289. ஆண்டகையவிந்தான்.
305. குரிசிறந்தபுதல்வனை.
326. தண்ணுடைமதி.
332. உற்றது.
336. நமராதுமற்றது நண்ணலமாகி.
340. இருவிற்கைபோய் மெய்காப்ப,
344. அணங்குநுண்டுகில்.
345. ஐயவோவென்றெழுந்தனள்.
348. யாருந்தெறவொடுங்களுறனை.
,, தோருந்தப்புல்லுயார்போற் றெருக்கு.

351. தொழுதேனும்மையெனத் துறந்து.
352. நோக்கிநும்மைநோக்கான்,
353. உரவோன்சிறுவன்.
354. வனத்துறைதெய்வமானாள்.
357. குறுகயம்மென.
361. மாற்றமஞ்சும் மன்னியகற்பு.
362. போகமீன்ற புண்ணியனெய்த கனையேபோல் மாகமீன்ற மாமதியன்னான்.
364. எல்லார். [தான்.
365. மாரியின்நல்கிக் கற்பகமொத்
368. குழைமுக ஞானமென்னுங்குமரி.
392. இன்னணம்விலக்கினானே.
393. ஆண்டகைக்குரவிர்.
396. மாடவீட்டகம்.
400. அந்தணர்தொழிலேனானேன்.
402. நலம்பொறுக்கலாதபிண்டி நான்முகன்.
406. நறவுறமலர்ந்தகண்ணி.
407. கைவளையன்றிஇல்லா.
427. உய்த்திட்டனர் பூசல்.
431. [illegible]
யாத்தெழித்தான்.
439. திருநகர்ச்செல்வ.
440. பொன்னிழைசுடருமேனி.
453. மடவார்மனம்போல மாய்ந்
455. நாறுநற்றுலந்தான். [தார்.
466. நாவைக்கனவினி லருளிவந்து.
478. நம்படைதம்முள்.
493. சாலவுடைநாய்கன்.
506. கனைகடலமுழவம். [பதி.
568. குலம்புரிந்தனைய குன்றிற்கதி
613. ஒருபிடிநுசுப்பினாளை.
615. மதுகரவீட்டமொத்தார்.
703. மணப்பொலிவெனுமணிக்கை மத்திகை.
712. எயின்றியிருந்தநீர்த்தேன்.
737. வீழ்த்தனள். [சொல்.
747. தண்ணியசிறியவெய்யதழற்
775. எழுயர்போதகம்.
793. வான்புலங்காவல்கொண்டார்.
796. அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம.

840. மகளிருட்டொருவனுளை.
842. மாபிறந்தேனுக்குநின்றான்.
856. தொழுவிற்றோன்றியதோடறு
சேவலங்கிழவன்.
881. மல்லிகைமாலைசேர்ந்த.
882. இருந்தான், கோனமின்றைபீ
- - - - - - - -
றமொத்தே.
973. கடலென......ளெறிந்திடென.
1013. ஏவலாற்சேர்கலேன்.
1096. புரவலனிதனைச்சொன்றேன்.
1154. என்னையிக்கிருபிகொன்று.
1167. விழுச்சிறை.
1169. பவித்திரகுமரன்.
1200. மன்றுடைவேலிறெய்.
1210. இந்திரன்றன்னைநோக்கி.
1226. உழுவையன்றேற்கு.
1229. கடந்தான்காலிற்கழலானே.
1264. இறையுறுமெதிர்கொண்டு.
1266. உருபிற்றோன்றி.
1271. குறையரவு.
1509. நின்றுவந்து.
1570. கண்டவன்கண்ணிறேக்க.
1573. பாவைபோன்று.
1625. குன்றனன்சிந்திக்கின்றான்.
1659. கன்னிப்பிணையினிலைகலங்கி.
1661. திருந்துசோலைக்கருங்குயிலே.
1693. வரையுடைமார்பன்.
1841. குருந்தசாம்பீற்றலுயிருமணி
யிமணிவெணவிசைத்தன.
1889. பருகுவபங்கழல்.
1981. கட்டிலேறிய.
1997. நன்குராங்கு.
2382. தேனெய்யமர்பகம். [டென்ன.
2423. மலர்கிடெப்ற்றனயின்டெற
2453. கரும்பேபேசுபே... ...மானே.
2540. இடைகுறைநான்கின்றார்.
2542. துகிலிகைப்பாவையொத்தார்.
2552. பொய்ந்நங்கைமார்கள்.
2554. மூலைமுத........நம்பி.
2558. மூரல்........சேர்ப்ப.
2602. இல்லை.........வந்தான்.
2606. திருவன்றேன்.
2608. எங்கோபணியென்று.
2630. விளக்கிட்டன்னவள்.
2631. கயனெடுந்தடங்கண்ணி.
2651. பாவையன்றேன்.
2655. கட்டியங்காரனுக.
2707. வீசினைறகொடியனுறும்.
2719. கடிமலர்........ஒத்தான்.
2720. இணைந்திரியேறுபோல.
2730. தளிர்கலிசிவ.....ஒத்தான்.
2746. சொற்கடன்மன்னன்.
2781. ஆர்கண்ணேநோக்குமே.
2842. அடங்கலர்க்கீந்த.
2917. பூவலர்சொடியனூர்.

தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

௧. அகத்தியம்.
௨. அகநானூறு = நெடுந்தொகை.
௩. அணியியல்.
௪. அவிநயம்.
௫. ஆசாரக்கோவை.
௬. இராமாயண வெண்பா.
௭. இறையனாரகப்பொருள்.
௮. உதயணன் கதை = பெருங் [கதை.
௯. ஏலாதி.
௧௦. ஐங்குறுநூறு.
௧௧. ஐந்திணையெழுபது.
௧௨. ஐந்திணையைம்பது.
௧௩. ஔவையார் பாடல்.
௧௪. கடகண்டு.
௧௫. கலித்தொகை.
௧௬. களவழிநாற்பது.
௧௭. காக்கைபாடினியம்.
௧௮. கார்நாற்பது.
௧௯. காரைக்காற்பேயார்பாடல்.
௨௦. குணநாற்பது.
௨௧. குறிஞ்சிப்பாட்டு.
௨௨. குறுந்தொகை.

௨௩. கூத்தநூல்.
௨௪. கைந்நிலை.
௨௫. கொன்றைவேந்தன்.
௨௬. சிலப்பதிகாரம்.
௨௭. சிறுகாக்கைபாடினியம்.
௨௮. சிறுகுரீஇயுரை.
௨௯. சிறுபஞ்சமூலம்.
௩௦. சிறுபாணாற்றுப்படை.
௩௧. சினேந்திரமாலை.
௩௨. சீவகசிந்தாமணி.
௩௩. தகடூர்யாத்திரை.
௩௪. தந்திரவாக்கியம்
௩௫. திணைமாலைநூற்றைம்பது.
௩௬. திணைமொழியைம்பது.
௩௭. திரிகடுகம்.
௩௮. திருக்குறள்.
௩௯. திருக்கோவையார்.
௪௦. திருப்பாட்டு
௪௧. திருமுருகாற்றுப்படை.
௪௨. திருவாசகம்.
௪௩. திருவாய்மொழி.
௪௪. திருவுலாப்புறம்.
௪௫. தொல்காப்பியம்.
௪௬. நற்றிணைநானூறு.
௪௭. நாடகநூல்.
௪௮. நாலடியார்.
௪௯. நெடுநல்வாடை.
௫௦. பட்டினப்பாலை.
௫௧. பதிற்றுப்பத்து.
௫௨. பரிபாடல்.
௫௩. பல்காப்பியம்
௫௪. பல்காயம்.
௫௫. பழமொழி.
௫௬. பன்னிருபடலம்.
௫௭. பாரதவெண்பா.
௫௮. புறநானூறு.
௫௯. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
௬௦. பூதத்தாரவையடக்கு.
௬௧. பூதபுராணம்.
௬௨. பெரும்பாணாற்றுப்படை.
௬௩. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
௬௪. பொய்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி.
௬௫. பொருநராற்றுப்படை.
௬௬. மணிமேகலை.
௬௭. மதுரைக்காஞ்சி.
௬௮. மலைபடுகடாம்.
௬௯. மாபுராணம்.
௭௦. முத்தொள்ளாயிரம்.
௭௧. முதுமொழிக்காஞ்சி.
௭௨. முல்லைப்பாட்டு.
௭௩. மூவுரை.
௭௪. மோதிரப்பாட்டு.
௭௫. யாப்பருங்கலம்.
௭௬. யாழ்நூல்.
௭௭. வசைக்கடம்.
௭௮. வசைக்கூத்து.
௭௯. வளையாபதி.
௮௦. விளக்கத்தார்கூத்து.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தாற் பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது. *

* இவர் கி. பி. 14 - வது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லரென்று பிரம்மஸ்ரீ T. S. குப்புஸாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள்; தமிழகம், வால்யூம். I, பக்கம் ௧௧ - வதைப் பார்க்க.

இவர், பழைய செய்யுட்களிலேயுள்ளவற்றின் கருத்துக்களையே யும் உதாரணமாக எடுத்தாளுவதுமுண்டு; அவற்றுட் சில வருமாறு:

3. அருந்து கடத்தின் மரம்போல வுடைந்தார்க்களித்தல் அவர்வியல்பு. (புறநா. ௧௯௫; நாலடி. க்ஷாக். ௨.)

192. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கனை. (திருக். ௭௦௬.)
205. நன்மையுந் தீமையுங்கருதி. (,, ௫௧௧.)
214. இடித்துக் கூறல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (,, ௬௩௮.)
252. அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார. ௧௬.)
272. இருதலைக் கொள்ளியிடைத்து எறும்புபோல். (திருவா. நீத்தல் ௩.)
547. சங்குசுட்டாலும் நிறங்கெடாதது. (மூதுரை, ௪.)
799. குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு. (1998.) (திருக். ௯௫௨.)
1592. சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே. (,, ௪௨௨.)
1631. இருதலைப் புள்ளின் ஓருயிரேம். (கலி. ௮௯.)
1731. ஆடவர் கூறுகாவருங் கடிவரைப்பு. (சிலப். ௧௫.)
1813. இடிக்குந் துணையார்சொற் கொள்ளாதே. (திருக். ௪௪௭.)
2384. மெய்புகுவன்ன மயக்கம். (அகநா. ௫௬.)
2358. தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (கலித். அகம்பாடுளுது, ௧.)
2802. மார்பிற்கோதை. (புறநா. ௩௬.)

அமிர் இறுமிளிய தமிழ்மடவரல்செய் அருந்தவத்தின்பெரும்பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி எழுதாமல் இவ்வளவோடே நிறுத்தப்

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத்திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாமனும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவளது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிகுதியால் அவளோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பக் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார்கூறிய உறுதிமொழியைக் கொள்ளானாய், கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனையழைத்து, அவனைநோக்கி "நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருதி" எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புகுந்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்றுகனாக்கண்டு, அவற்றின்பயன்களை அரசனாலுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன்றால் வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத்தேறியிருந்தனள்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமையுந் தானேயாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்கேளானாய், தன் மைத்துனனாகிய மதனனோடியோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனைகளோடும் வளைந்துகொண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனாலறிந்து, மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவளை முன்னமே தான் செய்வித்த மயிற்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான்புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு அவனால் மாய்ந்தனன். அப்பாற் கட்டியங்காரன் வெற்றிமுரசறைவித்து எல்லாவற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டனன்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ஊர்ந்துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமையால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயானத்திடையே மெல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகவைப்பெற்றுக் கவலையொருவாறொழிந்து, அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி, அரசனிறந்ததற்கிரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, "வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியேன்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகுதியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது; நினதுபாயல் சுடுகாடாயிராநின்றது; யானும் உசாவுதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன்; நின்னைக் கொன்றுபோகக்கருதில், இக்கா

லம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நிலையொருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேன்; சிந்தாமணியே! நீ ஒன்றுமுணராயாமற் கிடவாநின்றாய்; என்னது வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீ என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யானீந்துந் தெப்பமாகாதபொழுது என்னைக் காப்பவர்யாவர்? உரைக்கின்றிலை" என்று கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்வமொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சண்பகமாலை வடிவங்கொண்டு அவள்முன்னேவந்து துயரந்தீரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைகள்கூறி, அவளிடத்திருந்த (சச்சந்தன்பெயரெழுதப்பட்டுள்ள) மோதிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்தி அக்குழந்தையை ஒருபக்கங்கிடத்தி, அவளைநோக்கி "இனி இப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுபோவதற்கு ஒருவன் வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்" என்றுகூற, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றனள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன்குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்கேவந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியே கிடந்த அக்குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோதிரத்தால் இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறரறிந்துகொள்ளாதபடி அம்மோதிரத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாய் அக்குழந்தையை அன்போடெடுப்ப, அது தும்மிற்று. அப்பொழுது தெய்வம் "சீவ" என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீட்டினுள்ளே புகுந்து தன்மனைவியாகிய சுநந்தையைநோக்கி, "நின்மகன் சாதலின்றித் தப்பினான்" என்றுகூறிக் கொடுப்ப, அவள் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்துவருநாளில், முன்னந் தெய்வம் சீவவென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடையோர் அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு சுநந்தை நந்தட்டனென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுநிற்க.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடே தண்டகாரணியம்புகுந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாகவென்று நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள். தெய்வம், "இராசமாபுரத்திற்சென்று நின்புதல்வன்செய்தியை அறிந்துவருவேன்" என்றுகூறி விசயையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும் புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தோழர்களோடும், தம்பிமாராகிய †நபுலவிபுலர்களோடும், நந்தட்டனோடும் இனிது வளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்

* சச்சந்தனிறந்தபின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அழிப்பது தெரிந்து, சச்சந்தன்றோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்துவரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனோடுசேர்த்து அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினான். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தோழராயினர்.

† நபுலவிபுலர் - சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

கட்டளைப்படி அச்சணந்தி யாசிரியரிடத்து வில்வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதனாயினான்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து, பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்து அவனைநோக்கி "இந்நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பிணியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயிற்பொறிமேற் போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய சுநந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவள் அன்போடு வளர்த்துவருவாளாயினாள்" என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதுகேட்ட சீவகன் "அப்பிள்ளை யாவன்" என்று வினவ, ஆசிரியர் "நீதான்" என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சந்நத்தனாயெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, "மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடஞ் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டுவது" என்றுசொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி, "அப்படியே யாகுக" என்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி "யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவேடம்புனைந்து நோன்புபுரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றானுந் தீரப்பெற்றிலேனாய் இங்குவந்து நின்னைக்கண்டவுடன் அந்நோய் தீரப்பெற்றேனாதலின், நின்பாற் பெருவிருப்புற்று, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னெண்ணம்முற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல எண்ணுகின்றேன்; விடைகொடு" என்ன, சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதுங் கருத்திலனாயினும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் *இருபத்துநான்காந்தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந்தனர். சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(௧) விருஷபர், (௨) அஜிதர், (௩) சம்பவர், (௪) அபிநந்தனர், (௫) சுமதி, (௬) பத்மப்ரபை, (௭) சுபார்ச்வர், (௮) சந்திரப்ரபை, (௯) புஷ்பதந்தர், (௧௦) சீதளர், (௧௧) சிரேயாம்ஸர், (௧௨) வாசுபூஜ்யர், (௧௩) விமலர், (௧௪) அநந்தர், (௧௫) தருமர், (௧௬) சாந்தி, (௧௭) குந்து, (௧௮) அரர், (௧௯) மல்லி, (௨௦) முனிசுவ்ருதர், (௨௧) நமி, (௨௨) நேமி, (௨௩) பார்சுவர், (௨௪) ஸ்ரீவர்த்தமானர்.

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

சிலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒரு மலையையடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டுசெல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குமிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது மறுகிச் சுழன்று விரைந்தோடிச் சென்று கட்டியங் காரனிடத்து முறையிட்டார். உடனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நிரை மீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் நூற்றுவருக்கும் மதனனுக்குங் கட்டளையிட, அவர் படையுடனேசென்று, பொருது, அவ்வேடரால் தோல்வியுற்று மீண் டார். இடையர் மீட்டும்வந்து அச்செய்தியைக் கட்டியங்காரனுக்கறிவிப்ப, அவன் வாளாவிருந்தனன். அதனை, அவ்விடையர்தலைவனாகிய நந்தகோன் றெரிந்து வருத்தமடைந்து, "இந்நிரைமீட்டுவருவார்க்கு [illegible] என்கன்னியாகிய கோவிந்தையைத்தருவேன்" என்று வீதிதோறும் முரசறை வித்தான். அதுகேட்டும் வேடருக்கஞ்சிப் பலரும் சும்மாவிருந்தனர். அதனை யுணர்ந்த சீவகன், ஆளுருவாத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டுசென்று யுத்தஞ் செய்து, அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவ ரன்மையின் அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிரைமீட்டுவந்து, நந்த கோன் வேண்டுகோளின்படி அவன்மகளைத் தான் அப்பொழுது மணஞ் செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருந்தாதென்றெண்ணி, தன்தோழனாகிய பது முகனுக்கு மணஞ்செய்வித்தனன்.

[ங.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரராசனாகிய கலுழவேகனென் பவன், தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணமகனுளனென்ப தைச் சோதிடராலறிந்து, அங்ஙனஞ் செய்விக்கத் துணிந்து, அவ் விராசமா புரத்து வணிகனாகிய ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதீவிற்சென்று பெரும்பொரு ளீட்டி நகரடையவெண்ணிப் பரிசனங்களோடும் மரக்கலமூர்ந்து கடலிற் செல்வதைத் தெரிந்து, அவனை யழைத்துவரும்படி தன்னிடத்துள்ள தரனெ னும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினன். அத்தரன் போந்து சனங்களுடன் கப்பல்முழுகியதுபோலே தன்வித்தைமகிமையால் ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்று விப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக்கப்பலினின்றும் குதித்துவிழுந்த ஒருமரத்துண்டத் தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து வருந்தியிருந்தனன்.

அப்பொழுது, தரன் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்துத் தே ற்றி, அவனை யழைத்துக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் ஸ்ரீதத்தனுக்கு மிரம்ப உபசாரங்கள்செய்து அளவளாவியிருந்து, பின்னர்க் காந்தருவதத்தையின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவளை வீணாபதியென்னுந் தோழி யுடன் அவனிடமொப்புவித்துப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைநோக்கி, "இசையில் இவளைவெல்வான் யாவனோ அவனுக்கு இவளை மணம்புரிவி" என்று சொல்லி விடுப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அவளோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்ந்து

போந்து, பரிசனங்களுடன் முழுகிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உவப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவரனைவருந் தன்னைச்சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை யடைந்து தன்மனைவியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிக் காந்தருவதத்தையைக் கன்னிமாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண்டபஞ்செய்வித்து, "இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவளை மணஞ்செய்தற்குரியர்" என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் காந்தருவதத்தையை யழைத்துவந்து, அம் மண்டபத்தேயிருத்தி, அவளை யாழ்வாசிக்கச்செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத்தாருள்ளே இசையில்வல்ல ஒவ்வொருவருந் தனித்தனியேவந்து பாடியும், யாழ்வாசித்தும் அவளை வெல்லும்வல்லமை யில்லாராய்த் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சீவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச் செல்லக்கருதித் தன்றோழனாகிய புத்திசேனனாற் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சீவகனிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப்பொழுது அறிந்துகொண்டமையால், "படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க" என்று சொல்லி விடுப்ப, சீவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண்டபமடைந்து, தான் இசையில்வல்லனாதலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவள் அவனுக்கு மாலையிட்டனள்.

அதுகண்டு அழுக்காறுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும் அரசர்களைநோக்கிப் பொறாமைவிளைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள் கூறி, "அரசர்களே! இச் சீவகனைவென்றோனே இக் காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியன்" என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சீவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சீவகன் காந்தருவதத்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்தத்திலே அவளை விதிப்படி மணம்புரிந்து அவளோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

[௪.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலநாளாயபின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குணமாலையும் *சுண்ணங்காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டுத் தஞ்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தந் தோழியரிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர்பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். கண்ட அவர், "இவற்றைச் சீவகனுக்குக் காட்டுங்கள்" என்றனர். அம்மகளிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட, அவன் குணமாலைசுண்

* சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி.

னத்தைத் தக்கதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலைவியர்க்கறிவித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அவலமுற்று, ''என் சுண்ணத்தை யிகழ்ந்தசீவகன் பின்னர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் நோற்பேன்'' என்றுகூறிப்பாலுணவொழித்துக் கன்னிமாடஞ்சென்று மற்றை யாடவரொருவரையுங் கருதாளாய்ச் சீவகனையே கருதி நோன்பியற்றியிருந்தனள்.

அவள் அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்குவியலை நாயொன்றுதீண்ட அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது பயந்து ஒருகுளத்தில்விழுந்து நீந்தி வருந்துந்தருணத்தில், அதனைச் சீவகன்கண்டு மிகவுமிரங்கிப் பஞ்சநமஸ்காரமென்னுமந்திரத்தை அதன் செவியில் உபதேசித்தான். உடனே அந்நாய் அவ்வுபதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி விண்ணிற் சென்றது. யாவருங்கண்டு வியப்புற்றனர்.

பின்பு அத்தேவன் சுதஞ்சணனென்னும் பெயருடையவனாய் மீண்டு வந்து சீவகனை வணங்கிநிற்ப, சீவகன் ''நீயார்'' என்றனன். சுதஞ்சணன், ''ஈங்குநின்றும் நின்னருளாற்சென்று இயக்கர்தலைவனாய்ச் சங்கவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னு நகரில் இருப்பேனாயினேன்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சணனென்பது; நினக்குப் பணிபுரியுங் கருத்துடையேன்'' என்று சொல்ல, சீவகன், ''எனக்குப் பகைவரால் துன்பம்வரும்பொழுதுவந்து உதவிசெய்க; இப்பொழுது நின்னிடஞ்சென்றுறைக'' என்றுவிடுப்ப, சுதஞ்சணன் விசும்பாறாகச்சென்று தன்னகரமடைந்தனன்.

அவன் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்திகளிலேறி, நகரிக்குச் செல்லுகையில், அசனிவேகமென்னும் பட்டத்துயானை செருக்குற்றுச் சங்கிலிபிணித்த கட்டுத்தறியை முறித்துப் பாகருக்கடங்காமற் குணமாலைக்கெதிரே சென்று சினந்துநின்று அவளைக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சீவகன்கண்டு, கட்டியங்காரன் பகைப்பானென்று கருதாமல், அந்தயானையின் செருக்கடக்கி, அதனை அப்பாற்செலுத்திக் குணமாலையைக் காத்தனன். முன்னரே சீவகன்மாட்டு விருப்புற்றிருந்த குணமாலை அவனை நேரிற்கண்டமையால் அவனிடத்தே அதிமோகமுடையவளாய்த் தன் மனையையடைந்து, தோழிமுதலாயினோர் நிரம்ப உபசரிக்கவும், உணவுமுதலியவற்றை வேண்டாளாய்ச் சோர்வுற்றுச் சீவகனிடத் தூதுசென்றுவந்த தன்கிள்ளையால், அவன் தன்னைவிரும்பியதுதெரிந்து ஒருவாறு துயரந்தீரப் பெற்றிருந்தனள். அதனை அவளுடையநற்றாயாகிய விநயமாமாலையறிந்து, தன் கணவனாகிய குபேரமித்திரனுக்குத் தெரிவித்தனள். அவன் சீவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாய்த் தன் கருத்தை மொழிந்து சிலமுதியோரைக் கந்துக்கடனிடத்துத் தூதுவிடுத்தான். அம் முதியோர் அவனிடம்போய்ப்பேச, அவனுடம்பட்டபின் விவாகத்திற்குரியவை ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சீவகன் குணமாலையை மணம்புரிந்து அவளைப்பிரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நிற்றலைக் கட்டியங்காரனறிந்து, "இதற்குக் காரணம் என்ன" என்று வினவினான். பாகன் சீவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனனையும் சில வீரரையுநோக்கி, "நீவிர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகனை விரைவிற் கொணர்க" என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிருக்குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சீவகனறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசந்நத்தனாய்ப் புறம்போந்தும் "இன்னும் ஒருவருடம் வரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங்கொள்ளாதிருப்பேன்" என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான் கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவளவிலே, கந்துக்கடனும் சுநந்தையும்வந்து, "மைந்த! அரசனுக்கு அடங்கியொழுகுதல் ஆண்மை" என்றனர். அதனாலும் சீவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தானாய் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவர்யாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பியழுதனர். இச்செய்தியைத் தோழருந் தம்பிமாருங் கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தைகேட்டு, தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருதித் தன்தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இவற்றைத் தெரிந்த சீவகன் "இனிச் செய்வதென்னை" என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன் சிறைத்துயரநீக்க முயன்றதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சணனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச்சுதஞ்சணனுக்கு இடக்கண்ஆடியது; ஆடினவளவிலே, அவன் இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலே சீவகனை நினைந்தான். நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து விரைந்துவந்து யுகமுடிவுவந்ததுபோலத் தோற்றும்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்குவரச்செய்து ஒருவருக்குந் தோற்றாமற் சீவகனையெடுத்து மார்போடணைத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதவியையுந் தன்றேவியர்க்கு விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அவ்விடத்தேயுறைந்தனன்.

இங்கே மதனன் சீவகனைக் காணாது திகைத்து, "கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்" என்றெண்ணி, ஆங்குள்ளானொருவனை வாளாற்பிளந்து உருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடஞ்சென்று, "நின்கட்டளைப்படியே சீவகனைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகையில், மழையுங் காற்றும் அதிகரித்தமையால் ஈண்டுக் கொணர்தற்குத் தடையுற்று, அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்" என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, "சீவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; அவனைக் கொன்றநீ இவற்றைப் பெறுவாயாக" என்று மதனனுக்குப் பல சிறப்புக்களுஞ் செய்து அவனை மகிழ்வித்தான்.

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சணன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் முதலியவற்றையுங் காணுதற்குச் சீவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்புங் கட்டழகமைந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவுருவைத் தருவதுமாகிய மூன்றுமந்திரங்களை அவனுக்கு மொழிந்து, அவனையேந்திக் கொண்டு தன்மலையினின்றுமிறங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சீவகன் அவன் முன்னர்க் கூறிய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையுங் கொன்று தின்று திரியுங்கொடிய வேடுவர்களைக் கண்டு, அவரை நல்வழிப்படுத்த நினைந்து, அவருக்கு உறுதிமொழியுரைத்தனன்.

உரைத்து அப்பாற்சென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தை நீக்கினான்; நீங்கி அரணபாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள அருகக்கடவுளையும் சாரணரையும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற் பல்லவதேயத்துள்ள சந்திராபமென்னு நகரையணைந்து, அந்நகரத் தரசனாகிய தனபதிமகன் உலோகபாலனோடு நட்புற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவள் சோலையிற்சென்று பூக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித்தமையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத்தைப் போக்கி அவளை மணம்புரிந்து, அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு மாதந்தங்கி இன்புற்றிருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்ல விருப்புற்று ஒருநாளிரவினிடையில் ஒருவரோடுஞ் சொல்லாது வேற்றுருக்கொண்டு அந்நகரினின்று நீங்கி, அப்புறஞ் செல்வானாயினன்.

பின்பு பதுமை சீவகன் தன்னைநீங்கியது தெரிந்து துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து, அவனோடு கூடியிருக்கையில் இன்பம்விளைவித்த ஒவ்வொருபொருளையுங்கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன்றோழிமாருள் அறிவுடையாளொருத்தி தேற்ற ஒருவாறு தேறியிருந்தனள். இஃதுணர்ந்த தனபதி மிகவுங்கவலையுற்றுச் சீவகனைநாடிக் கொணருமவண்ணம் சிலரையனுப்ப, அவர் சீவகனைப் பலவிடத்துந்தேடி யலைந்து பின்பு கண்டு, "நின்னைப் போன்றவொருருவினைக் கண்டதுண்டாயிற் கூறுக" என்ன, சீவகன் அவரைநோக்கி, "அவனை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் காணீர்; யான் கூறியது பொய்யுரையன்று; இச்செய்தியை நும்மரசனுக்குக் கூறுமின்" என்று விடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சீவகன் அப்பாற் சென்றனன்.

[௬.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சீவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து சித்திரகூடமென்னுந் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, அதிலிருந்த தாபதர்களோடும் அளவளாவி அவர்களைத்திருத்திப் பின்னர்த் தக்கநாட்டிலுள்ள கேமமாபுரத்தை யடைந்தனன்.

முன்பு, அந்நகரத்துள்ள வேதவணிகனாகிய சுபத்திரனென்பவன், தனக்குக் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்கணித்தற்குப் போந்த கணிதனைநோக்கி, "இவளுக்குக் கணவன்யாவன்" என்ன, அவர் "நின்மகளுக்குக் கணவனல்லாதார் ஆடவராகத் தோன்றாராதலின், அவள் எவனைக்கண்டு நாணுகின்றாளோ அவனே அவளுக்குக் கணவனாவான்" என்றனர். அதுகேட்டவணிகன் அது தொடங்கி நாடோறும் வருவோர் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்தூட்டி ஒருவனையுங்கண்டு அவள் நாணாமைதெரிந்து, "இவளுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ" என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சீவகனைச்சந்தித்து அவன்வடிவழகுகண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சீவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினாள். அதையறிந்த சுபத்திரன் சீவகனுக்கு அவளை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ் செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று, எதிர்ப்பட்டானொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை அவனுக்களித்து, அப்பாற்செல்வானாயினான்.

கேமசரி சீவகனைக்காணாது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றாயாகிய நிப்புதியென்பவள் தேற்ற, ஒருவாறு துயரந்தீர்ந்திருந்தனள்.

[எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னுநகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காந்தருவதத்தையையும், குணமாலையையுநினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சீவகனைக்கண்டு, "இவன் இவ்விடத்தானல்லன்" என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினவ, சீவகனும் தானின்னானென்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து வீழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்கையில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில் வல்லனாதலை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சீவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்றந்தையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சீவகனைக் கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரரைவர்க்கும் வில்வித்தைமுதலியன கற்பிக்கும்படி அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுநராயினார். அதனை அரசனறிந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புத்திரி கனகமாலையை அவனுக்கு மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சீவகன் அங்ஙனமிருக்க, நந்தட்டன் அவன் இன்னவிடத்திலுள்ளானென்பதை யறியாதாய் நாடெங்குந்தேடியும் அவனைக்காணாது வருந்திக் காந்தருவதத்தையை வினவி, அவள் செய்த வித்தையின்மையாற் சீவகன் ஏமமாபுரத்திற் கனகமாலையோடிருத்தலை நேரிற்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அவளை வணங்கி, "அடியேன் சீவகனை யடையும்படி அருள்புரிவாய்" என்றுவேண்ட, காந்தருவதத்தை தன்வித்தைவிசேடத்தால் நந்தட்டனைச் சீவகனிருக்குமிடத்தை யடையச்செய்தாள். அப்படியடைந்த நந்தட்டனைச் சீவகன்கண்டு ஆநந்தமுற்றுத் தழுவி, எல்லாச்செய்திகளையும் வினவி, அவனை மகிழ்வித்து அவனோடும் அந்நகரத்திருந்தான்.

இச்செய்தியையறியாத தோழன்மார் கவலையிக்குக் காந்தருவதத்தையை யடைந்து சீவகன் ஏமமாபுரத்தே இருத்தலையும், நந்தட்டன் அவனிடத்தடைந்ததையும் அவளாற் றெரிந்துகொண்டு தாமும் சீவகனிடஞ்செல்லக் கருதி அவளுக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலவீரர்களோடும் புறப்பட்டு ஏமமாபுரஞ் செல்வாராய், விசயை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குந் தவப்பள்ளியையடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்" என்று வினவ, தம்வரலாறு சொல்லுகையிற் சீவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூறுகின்ற தேவதத்தன், "கட்டியங்காரன் கட்டளையால் மதனன்முதலியோர் சீவகனைக் கொல்லக் கொலைக்களங் குறுகவும் ஒருதெய்வம் வந்துகாத்தது" என்றுசொல்லவெண்ணி, "சீவகனைக்கொல்ல" என்றளவில் விசயை பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்ணீர் விட்டுப் பிரலாபித்தழுகையில், தோழர் தம்முள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி மகிழ்ந்து அவளைச் சீவகன் நற்றாயென்றும், சீவகனை இராசகுமாரனென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய்ச் சீவகன் இறவாதிருத்தலை அவளுக்குணர்த்த, விசயை, "என் மீதுவைத்த காதலாலே என்னுறை இறந்தபின்பு, யான் மிகுந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் ஐயனுக்கு உணர்த்தி அவனை என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்" என்றுசொல்ல, தோழர்வணங்கி, "தாயே ஒரு மதிக்குள்ளே நும்பாற் சீவகனை அழைத்துவருவேம்; நீவிர் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்றுசொல்லி விடைபெற்று ஏமமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒருசோலையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு அந்நகரத்தில் நந்தட்டனுஞ் சீவகனிருத்தலை ஒற்றரால் அறிந்து அவனைக் காணுமாறு எங்ஙனமென்று ஆலோசித்து யுத்தஞ் செய்யவந்தவர்களைப் போலவே கோலங்கொண்டு அந்நகரைவளைத்து அரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கட்டளையாற் பெரும்படையுடன் தேர்மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நந்தட்டனுடனேவந்த சீவகனைக்கண்டு, பதுமுகன் "அடியேம் நின்றிருவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன் மகனுடைய

னின்னைக் காணவந்தேம்" என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன்றேர் மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே சீவகன் இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தவன் பதுமுகனே யென்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கி நிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேரானந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ்சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், "இவர்கள் யார்" என்று வினவ, சீவகன், "என் உயிர்த்தோழர்" என்றான். பின்பு சீவகன் தனியேயிருந்து தோழரைநோக்கி, "என்னிலைமையை எங்ஙனமறிந்தீர்" என்ன, அவர், "சச்சந்தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்துகொண்டோம்" என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, "மகாபாவியாகிய என்னைப்பெற்ற அடிகளும் உளரோ உளரோ" என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்றதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்குச்செல்லுங் கருத்துடையவனாகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் தடமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழராற் சீவகன் வரலாறனைத்துந் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கனகமாலையை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லாரோடும் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[௮.—விமலையாரிலம்பகம்.]

சென்ற சீவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேரானந்த முற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினள். இங்ஙனம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழருட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, "நின்மாமனாகிய கோவிந்தனைக் கண்டு, அவனேவலாற் பகையை வெல்லக்கடவை" என்ன, சீவகன், "உமதுகட்டளைப்படியே செய்வேன்" என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையைமுன்னதாகத் தன் மாமனகரிற்கனுப்பிவிட்டுத் தான்குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கதநாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிற்றங்கி உண்டுறங்கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் றோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந்நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான் விளையாடிய பந்தினுளொன்று எழும்பிச்சென்று சீவகன்முன்னே வீழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவள் அவனைக் கண்டு வேட்கையதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவாளாயினள். சீவகனும், அவள் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப்பாற்செல்லமாட்டாது அவள் தந்தையாகிய சாகரதத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரதத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெல்லாம் அப்பொழுதுவிற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து,

அவனை நோக்கி, "நம்பனே! என்மனைவியாகிய கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாதகஞ்செய்யவந்த சோதிடனைநோக்கி, 'என்பண்டம் விலையாகுமளவுக்குக் காரணம் யாது' என்று வினவினேன்; அச்சோதிடருள் ஒருவன், 'இம்மகள் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கடையில்வந்து தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்' என்றான். அப்படியே நீவந்து தங்கியவுடன் எல்லாப்பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன்" என்று கூறிச் சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்வித்தான். சீவகன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுதினந் தங்கி மற்றைநாட் காலையில் எழுந்து சோலையிலுள்ள தோழரையடைந்தனன்.

[௯—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சீவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து "நீ மணஞ்செய்தகையலின் பெயர் கூறுக" என்ன, சீவகன் "விமலை" என்றான். கேட்ட தோழர் மிகவியப்புற்று, "இவனே காமன்" என்று கூறினர். அவர் அங்ஙனங் கூறக்கேட்ட புத்திசேனன் சீவகனை நோக்கி, "இவர்களைப்போல யானும் நின்னை வியப்பேனல்லேன்; இந்நகரத்தின்கண்ணே ஒருமடந்தை சுரமஞ்சரியென்றுளாள்; அவள், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும் உயிரை விடுவேனெனக் கோபியாநிற்பள்; அவளை மயக்கமுறுத்தி இன்பநுகரின் நின்னைக் காமதிலகனென்பேன்" என்றுசொல்ல, சீவகன் புத்திசேனனை நோக்கி, "நீ கூறிய அவளைக்கொணர்ந்து காமன்கோட்டத்தில் மகிழ்விப்பேன்; நீ காமன்படிவத்தைச் சார்ந்து மறைந்திரு" என்றுசொல்லி, உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காதலுடையவனாய் ஒரு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு தன்மேனி மிகவும் மெலிவைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு கன்னிமாடத்தின் வாயின்முன் போயினன்.

அப்பொழுது சீவகன் தன்முதுமையைக்கண்டு அச்சமுற்றுத் தடுத்த அவ்வாயில்காக்குமகளிரை நோக்கி, "பசியால் மிக வருந்துகின்றேன்" என்றான். அம்மகளிர் விரைந்து சுரமஞ்சரியை யடைந்து, "நகைப்பதற்கேற்ற முதுமையுடையராய் மிகுந்த பசியாளராய் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மனைவாயிலில் வந்துநிற்கின்றான்; அவனிடத்து யாம் செய்வதறிந்திலேம்; விரைந்து கூறுதி" என்ன, சுரமஞ்சரி "அம்மூப்புடையானைப் பார்ப்பின் விரதங் குன்றுவதன்று" என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்கிவந்து, அம்முதியோனை நோக்கி, "நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக் கருதி" என்று வினவினள். அவன் "குமரியாட" என்றான். அவள் "அதற்குப் பயனென்னை" என்ன, முதியோன் "இம்மூப்புப்போம்" என்றான். சுரமஞ்சரிகேட்டுநகைத்து "இவர் பித்தர்போலும்; இதுநிற்க; இவர்பசியைத்தீர்ப்பது போதும்" என்றெண்ணி, அம்முதியோனைத் தன்மாடத்தே யழைத்துச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பொற்கலத்தைப் பரப்பி அறுசுவையமுதிடுவிப்ப, முதியவன் நுகர்ந்து

கட்டிலின்மீதுள்ள பஞ்சணையிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிது நேரம் உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்ட மகளிர் வியப்பிதமுற்றனர். சுரமஞ்சரி நாணிநகைத்துக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றனள்.

அங்ஙனம்நின்ற சுரமஞ்சரி, "இப்பாட்டுச் சீவகன்பாட்டை ஒத்துளது" என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, "நாளைச்சென்று காமனைவழி பட்டு, 'இப்பாட்டையுடைய சீவகனை விரைவிற்றருக' என்று வேண்டிக் கொள்வேன்" என்றுகூறி, மற்றைநாளில் தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணாமற் காமன் கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்த ணனை ஆங்குள்ள ஓரறையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, "பூமலிமார்பனே! எனக்குச் சீவகனை விரைவிற்றரின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊரும் தருவேன்" என்றுவேண்ட, ஒளித் திருந்த புத்திசேனன், "சீவகனை நீபெற்றாய்; இனி விரைவிற்செல்" என்றுசொல்ல, அதனை அவள் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண் டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுகுளிர்க்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, "நின்னை நாளைமணஞ்செய் வேன்" என்றுவிடுப்ப, அவள் தன்மனையையடைந்தனள்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் றெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் "காமதிலகன்" என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுரமஞ் சரியின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரதத்தனுங்கேட்டு மகிழ்ந்து சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித் தனர். சீவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநா ளெழுந்து தோழர்சூழத் தன்மனையை யடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற் றைநோக்கித் தன்னையேநினைந்து அழுது புலம்பி யுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற சுநந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்கி, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, காந்தருவதத்தையைக்கண்டு, குண மாலையைத் தேற்றி, மேல்முடியுங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக்கூறி, விடைபெற்று, குதிரைகொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர் சூழ ஏமாங்கதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[௧௦.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அங்ஙனஞ்சென்றசீவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டுவிரும்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தராசனை வணங்கினான். கோவிந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சீவகனுக்கு மேல் நடத்த வேண்டுவனவற்றை யெண்ணித் தன்மகளாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத் தில் அரசளித்து எல்லாரோடுமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்து

வரும்படியேனைத் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரனனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரகனொருவன் படிப்பவறிந்து, "கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குரிய காலம் இதுவேபோல வேறொன்றுமில்லை" என்று சீவகனுடன் கூறிக்கொண்டு, காலாளைச் சேனையொடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் தீநிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கபடமாக வருவிக்கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, "இவ்யந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தியவனே என்மகள் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்" என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பலதேயத்தரசரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடி அந்தயந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசிளங்குமரர் தனித்தனியேயெழுந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இறந்தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குற்றுப் புலியைக் கண்ட மான்போலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்று மிறங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினான்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சீவகனை இன்னானென்று விளங்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கன்தோன்றி, "சீவகனுடைய சிங்கம் கட்டியங்காரனுடைய களிற்றினை விழுங்கும்" என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சீவகனைநோக்கி, "நினக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேனல்லேன்; எனது ஆற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வருவித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுக" என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தசன்னத்தனாக, சீவகனும் தோழரோடும் தம்பிமாரோடும் மற்றையரசரோடும் புறப்பட, அவ்விருதிறத்தார் சேனையும் எதிர்த்துநின்று போர்செய்தன. சீவகன்படைவீரரால் கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாய்வுற்றனர்; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சீவகன், கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும் பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளேயிருந்த அவனையுங் கொன்றுவிளங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசயைகேட்டு மகிழ்ந்தனள்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுந்து, தன்னைக் கண்டு நடுங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொருள்களும் விருத்தியுமுதவி, அவர்விருப்பின்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச்செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையுங் கண்ணுற்று முத்திரைவைத்துக் காவ

விட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்காரனாற் றுன்பமுற்ற யாவரையும் இன்பமுறுவித்து, நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற்றுவானாயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கி, "பதுமைமுதலிய தேவியரை அழைத்துவருவீர்" என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சீவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுப்பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பால் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சீவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதிக் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறைவித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சீவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சீவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்செய்து வந்தித்துத் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசபுரியானாயினான்.

அங்ஙனம் அரசுபுரிகின்ற சீவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னில்லாத அரசுரிமையையும் சுநந்தைக்குத் தேவிபட்டத்தையுங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நபுலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்வித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன்றோழர்க்கு அரசையும் வஜ்ஜிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னிமித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும், நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டுதற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான்: தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சணனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி, ஓரூரையும் நிலைபெறுத்தி, அவன் சரிதத்தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெறுதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்துக்கு மாலையணிந்து பீடஞ்சேர்த்தி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி பசுக்கள்மேய்ந்து, அதனிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்தூரை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுவனவெல்லாஞ் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரெண்மரோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் மகிழ்வடைந்தன.

[க௩.—முத்திஇலம்பகம்.]

அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை, தவப்பள்ளியினின்றுந் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாறில்லையேயென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனள்; முன்பு சண்பகமாலைபோல் வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாது காத்த தெய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தாள்; தன்னையெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதுங் காணும் படி தானுறையுமாடத்தே எழுதுவித்தாள்; சீவகன் பிறந்தவிடம் சுடுகா டாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி, அவ்விடத்து ஐந்நூற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தாள்; சுநந்தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தாள்; தன்னைவணங்கிய காந்தருவதத் தைமுதலிய எண்மரையும் எடுத்துத்தழுவி, "உலகாளுந்திருவையாப் பெறக் கடவீர்" என்று பணித்தாள்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுநந் தையோடும், துறக்கவிரும்பிய மற்றைமகளிரோடுஞ் சமீபத்துள்ள ஒருதவப் பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவ ளைத்தொழுது, "அடிகளே! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றுங் கரை யேற்றுவீர்" என்று பிரார்த்தித்து, அவள்கூறிய அறமொழிகேட்டுத் தீக்ஷை பெற்று விதிப்படிதுறந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்.

அவள் அவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சீவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுநந்தை இருவரையுந் தரிசித்துவந்து, தேவிமாரெண்ம ரோடும் நீர்விளையாட்டுநிகழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்தி லும் அவர்களோடும் இன்பநுகர்ந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியரெண்மரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரனைப்பெற்றனர். காந்தருவ தத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை யென்னுந் தேவியர்புதல்வரெண்மருக்கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கந்துக்கடன், விசயன், தத்தன், பரதன், கோவிந்த னென்று பெயரிடப்பட்டனர். அப்புதல்வர் வளர்ந்து, ஐந்தாவது பிரா யத்தில் வித்தியாரம்பஞ்செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலைகள்கற்று, படைக் கலம் பயின்று, ஊர்திகளூர்ந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவக னுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனைவணங்கி, "அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அதனைக் கண்டருள்க" என்ன, சீவகன் தேவியர்சூழ அச்சோலையையடைந்து எல்லாவளங்களையுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குங்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் கீழ் [illegible]டைந்து ஒருபக்

கித்திருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓராண்குரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சுளைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கையில், அச் சோலைகாப்பாளனாகிய ஒருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கடுவனையும் மந்தியையும் ஓட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன்கண்டு செல்வத்தில் மிகவும் அருவருப்புற்று, "கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துறந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவர்ந்துநுகர்தற்குரிய இச்செல்வத்தால் அடையும்பயனென்னை" என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையனாய்த் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசங்கொண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாகவந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பளிக்குக்கல்மேலே சாரணரிருவர்நிற்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவரை நோக்கி, "அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினைகெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுமின்" என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், "அரசனே! கேட்பாய்" என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநில்லாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நாற்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந்துணிவையும், சீலத்தையும் தானத்தையும், அச்சீலத்தாலும் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயன்களையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சீவகன் விரும்பிக்கேட்டு, "சுவாமீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்செய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க" என்ன, அவர் கூறுவாராயினர் :—

"தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுநகரில் அரசன் பவணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமதியென்பாள்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளிரை மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொழுகுநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் நீர்விளையாடுதற்கு ஒரு தடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன்மனைவியர் ஆங்குள்ள தாமரைமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு, "இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக" என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேநின்ற ஏவலாளரொருவனைக்கொண்டு, அவற்றுளொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலூட்டித் தமதுமார்போடணைத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் விளைந்தமை தெரிந்து, சினந்து, அவனைவருவித்து, நேரேயிருத்திப்

பலவறம்போதித்து, "மைந்தனே! பறவைகளையும், விலங்குகளையுந் தம்மின யினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமுந் தம் கிளையினின்றுநீங்கிப் பிறரால் காவல்செய்யப்படுவர்" என்றுகூற, அச்சாத ரன்கேட்டு மிகவுமஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்பைத் தன்பெடையொடு கூட்டினின் றும் விடுவித்து, அன்றுபிடித்த தடாகத்தே போகவிட்டுத் தன்னைவணங்கிப்பணி ந்து, "அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்" என்ன, அரசன் "மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பின்துறவினையடைவாய்" என்று மறுத்துக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளானாய்த் தந்தையை உடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வேசாதரன் நீயே" என்றுகூறி மேற்செய்து கூறுஞ் சாரணர், "அங்ஙனந் துறவிற்சென்றநீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஏகம்பாத மென்னுங் கற்பத்து இந்திரனாய் அரசுபுரிந்து இங்கேவந்துதித்தாய்; அன் னப்பார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயுங்கிளை யினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப்பட்டாய்" என்று கூறக்கேட்டு அந்நிப் பழைபடைத்துத் துறக்குந்திறத்தையுற்றச் சீவகன் அவ்வாறாகத் துணிந் தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசும்பாறாகத் தாமுறி த்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சீவகன் தேவிமாரோடும் தன்மாளிகையடைந்து தன்கருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நந்தட்டனையழைத்து, "நீ இவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப் பேன்" என்ன, அவன், "இவ்வற்ப வாழ்க்கைவேண்டேன்; நின்திருவடி யை வழிபட்டொழுகும் வாழ்வன்றோ அடியேன் வேண்டுவது" என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பல வற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கும், தோழர்புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரி வாற்றாது, "யாமும் நின்னோடு துறப்பேம்" என்றுகூறிய தேவிமாரெண்மரை யும் விசயையாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவைப்பொறாத மந்திரத்தா ரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் புலம்பித்துடிக்கவும் தான் ஒருவரையும் நோக்கானாய்த் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகையூர்ந்து சம வசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகளைத் தரிசித்துச் சுதன்மரென்னுங் கணதரரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து சுக்கிலத்யானம் பண்ணி யாவருக்குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியி லுள்ளதாகிய ஸித்தக்ஷேத்திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் கருப்பூரவிளக்குப்போலே மறை ந்தபின்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடிப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்றாகிய பரி நிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராய் இன்புற் றனர். நந்தட்டனும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையிற் தேவராய்ச் சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சீவகன் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீபுராணத்தில், உ௪ – ம் தீர்த்தங்கரராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசரித்திரம்.

மற்றொருநாள், சிரேணிகமகாராஜன், ஸமவசரணமடைந்து, அசோகவனத்துள் அசோகவிருக்ஷமூலத்து ரூபயௌவந சுபலக்ஷணஸஹிதராகித் தியாநாரூடராகியிருந்த ஜீவந்தரமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி, ஸுதர்மகணதரரை யடைந்து, "பகவானே! (உ) ஈதிருசலக்ஷணசஹிதராகிய இந்தத்தபோதனர் யார்?" என்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: "ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்திர ஹேமாங்கத (௩) விஷய ராஜமகாபுரத்து ராஜா, ஸத்தியந்தரன்; தேவி, விஜயையென்பாள். இவன் மந்திரி, காஷ்டாங்காரிகன்; புரோஹிதன், ருத்திரதத்தனென்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அனவரதம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரியநிருவாஹத்தினை நியோகித்து, இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அநுபவித்துச் செல்லாநின்ற நாளகத்து ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருக்ஷத்தினைப் (௪) பரசுவினால் சேதிக்க, வீழ்ந்தபின், அதன்மூலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாலாலங்கிருதமாகித் தோற்றவும் ஸ்வப்நங்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸ்வப்நத்தை நிவேதிப்ப, இராஜாவும் சொல்லுவான்:—"எட்டுக்கல்யாணத்தை யுடையனாகி எனக்குப்பின் ஸகலபுவன ராஜ்ய யோக்கியனாயினொரு புத்திரனைப் பெறுதி" என்றனன். அதன்பின், சுவர்க்கவாஸியாயினொருதேவன் ஸ்வஜீவிதாந்தத்து அவதரித்து விஜயாதேவிகருப்பத்தை யடைந்தனன். அந்நகரத்துக் கந்தோத்கடனென்பான் ஒரு வைசியன், மனோகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியிருந்த சீலகுப்தரென்னுந் தபோதனரை நமஸ்கரித்து, "பகவானே! எனக்கு இதற்குமுன் ஆயுஷ்யஹீனராகிய புத்திரரே ஜனித்தனர்; இனி ஆயுஷ்மானாகிய புத்திரன் உளனாகுவனோ?" என்றுவினவ, முனிவரனும் (௫) அவதிஞானத்தாற் பார்த்து, "இதன்மேல், ஆயுஷ்மான்களாயினார் பலபுத்திரரையும்பெறுவை; அதற்கு உபாயமும்; பிறந்து மிருதனாகிய புத்திரனை ஸ்மசானபூமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளையைப்பெறுவை. அவனும் ஸகலபுவநராஜாவாகித் தபப்பிரபாவத்தால் முக்திபதமடைகுவன்" என்று சீலகுப்த தபோதனர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப் போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) ஈதிருசலக்ஷணஸஹிதர் - இத்தன்மையதாகிய இலக்கணத்தோடுகூடியவர்.

(௩) விஷயம் - நாடு.

(௪) பரசு - கோடாலி.

(௫) அவதி ஞானம் - முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

(௧) யக்ஷிதேவதை (௨) சரமதேகதரனொருவன் விசயாதேவிக்குப் புத்திரனாகுமென நினைத்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்வேனென்று ராஜகிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்திலே ஸன்னிஹிதமாய்நின்றனள். மற்றொருநாள், (௩) பிரபாதசமயத்து, ருத்திரதத்தன், ராஜகிருகமடைந்து அலங்காரஸ்ரீயையாகிய தேவியைக் கண்டு, "தேவி! ஸ்வாமி எங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்" என்றுகேட்ப, அவளும், "இப்போது பள்ளிகொண்டருளுகின்றனர் ஆதலின் காணமுடியாது" என்றுசொல்லக் கேட்டு, இவ்வசனம் தூர்நிமித்தமென்று நிச்சயித்து மீண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகனையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான்: "உனக்குச் சகலபுவனராஜ்யமுண்டாகுமாதலின், அரசனை லோகாந்தரமடைவிப்பாயாக" என்றுசொல்லக் கேட்ட காஷ்டாங்காரிகன், தனதுகரங்களால் (௪) சிரவணங்களைப் புதைத்து, "முன்பு (௫) காஷ்டபாரவாகியாகிய எனக்கு ராஜ்யபாரம்பிரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (௬) ஈதிருசதுஷ்கருமத்தைச் செய்க வென்று சொல்லிப் பிழைசெய்தனையே" என, புரோகிதனும், "தத்புத்திரனாலே உனக்கு மரணம் அவசியம் (௭) பாவியாகுமாதலின், உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக" என்றுசொல்லிப்போயினன். பின் ருத்திரதத்தனும் மூன்றுநாள், அஸாத்திய வியாதிபீடிதனாகி மரணமடைந்து நரகம்புக்கனன். அதற்பின், காஷ்டாங்காரிகன் தனதுமரணபயத்தால் ராஜாவுக்கு மரணத்தைப் பண்ணுவேனென நிச்சயித்துப் பலவித சம்மானங்களால் இரண்டாயிரம் ராஜாக்களை ஸ்வவசராக்கி அவர்களோடுங்கூட ராஜபவனத்தை வளைய, ராஜாவும் அதனைக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போகவிட்டு யுத்தஸன்னத்தனாகிப்புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணப் (௮) பராஜயமெய்திய காஷ்டாங்காரிகன், காளாங்காரகனென்னும் தன் புத்திரனோடுங் கூடவந்து யுத்தம்பண்ணி ராஜாவை லோகாந்தரமடைவித்து இராஜ்யத்தை அடைந்தனன். விஜயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற் போகி யக்ஷியின்பிரபாவத்தாற் சரீரபாதையின்றியே ஸ்மசானப்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாங்கோபாங்கஸௌந்தரஞ்சிச் சந்திராதித்தரை அதிசயிக்கும் காந்திதீப்தியினையுடையனாகிய புத்திரனைப் பயந்தபின், யக்ஷிதேவதை, அநித்தியத்துவாதி ஸம்ஸாரஸ்வபாவவர்ணனபூர்வகமாக, "சரமதேகியாகிய நின்புத்திரன் ஸகலபுவனராஜ்யத்தாங்கித் தபப்பிரபாவத்தால் முக்திபதமடைகுவன்" என்று தேவிக்குச்சொல்லித் தத்காலயோக்கியமாகிய தேவியதுதுக்கங்களை நீக்கியிருந்தபின், கந்தோத்கடன், மிருதனாகியபுத்திரனைக் கொண்டுவந்து தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்ஸமீபத்தே பிள்ளையது ஸ்வரத்தினைக்கேட்டு, "ஜீவ" என்னும் ஆசீர்வாதஞ்சொல்

(௧) யக்ஷிதேவதை - அருகனுக்குப் பணிசெய்வதோர் தெய்வம்.
(௨) சரமதேகதரன் - முடிவான
(௩) பிரபாதசமயம் - காலை.
(௪) சிரவணம் - காது.
(௫) காஷ்டபாரவாகி - விறகுகட்டைச்சுமப்பவன்.
(௬) ஈதிருசதுஷ்கருமம் - இத்தன்மையாகிய தீத்தொழில்.
(௭) பாவி - வரற்பாலது.
(௮) பராஜயம் - தோல்வி.

லிப் பிள்ளையையெடுப்ப, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பின்னை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸுநந்தையென்னுந் தன்பாரியையைக் குறுகி, "ஸஜீவனாகிய பிள்ளையைப் பரீக்ஷியாது தந்தனை" என்று (௧) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவளும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்ப, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சீவகனென்னும் நாமகரணம்பண்ணியதற்பின், ஸுநந்தை நந்தாட்டியனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றனள். விசயமாதேவியும் யக்ஷிதேவியுடன்கூடக் கருடயந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ரமத்தே வஸித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமரதியும், அநங்கபதாகையுமென்பா ரிருவ ருளர். அவர்கட்குப் புத்திரர் மதுரனும் வகுளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்னும் சேனாபதிக்கும் ஜயவதியென்னும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன்; சாகரசேன னென்னும் புரோகிதனுக்கும் ஸ்ரீமதிக்கும் புத்திரன் புத்திஷேணன். தனபாலசிரேஷ்டிக்கும் ஸ்ரீதேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதிஸாகரமந்திரிக்கும் அநுபமைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (௨) ஸ்ராவகதருமஸகிதராகியமதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து மித்திரராகிச் செல்கின்றநாளகத்து ஒருநாள், நகரபாஹ்யோத்தியானத்து மித்திரருடன் (௩) வனக்கிரீடைபண்ணுகின்ற குமாரனைக் குறுகிப் (௪) பஸ்மகவியாதி பீடிதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாயினான் ஒருவன், "குமாரனே! ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ?" என்றனன். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனாகி, "பாலராகிய எங்களைக் கண்டால் நகரம் (௫) ஆஸன்னமேயென்பது (௬) அநுபதேசமாகவே பிரஸித்தமாக இருப்ப, இவ்வண்ணங்கேட்கின்றீர்; மோகவியாகுலசித்தத்தினீர்போலும்" என்று குமாரன்சொன்ன (௭) பரிணத வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யார்ஹமாகிய சரீரகதசுபலக்ஷணாதிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனெனநிச்சயித்து (௮) க்ஷுத்பீடாபரவசனாகிய தாபஸன் போசனார்த்தியாயினன். குமாரனும் அதனை (௯) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவநமடைந்து போஜனஸமயத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்தத்தால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங்கொடுப்பத் ததாஹாரயுக்திக்ஷணத்திலே ரோகபீடையெல்லாம் போயின. அதற்பின், கந்தோத்கடஸமீபமடைந்து, "மஹாவியாதிவிநாசகாரணனாகி மஹோபகாரியாகிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாசம் பண்ணப் பெறுவேனாகவேண்டும்" என்றுசொல்ல, கந்தோத்கடனும், "சாஸ்திரகுருவாயினாற்கு நமஸ்காராதி விநயங்கள் செய்யவேண்டுமே; நீர் அந்யலிங்கிகளாகின்றீராதலின், அது ஸம்பவிப்பதன்றுபோலும்" என்றுசொல்ல, தாபஸனும் சொல்லுவான்: "ஸிஹ்ம

---

(௧) கிருத்திரிமம்-இயற்கையல்லாதது.
(௨) ஸ்ராவகதருமம்-இல்லறநடை.
(௩) வனக்கிரீடை - பொழில்விளையாட்டு.
(௪) பஸ்மகவியாதி-பெரும்பசியை [illegible]வம் யானைத்தீயெனனும் நோய்.
(௫) ஆஸந்நம் - ஸமீபத்திலுள்ளது.
(௬) அநுபதேசம் - சொல்லாமை.
(௭) பரிணதவசனம் - பக்குவமான மொழி.
(௮) க்ஷுதபீடை - பசித்துன்பம்.
(௯) ஸம்வதித்து - ஒத்துச்சொல்லி.

மபுரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யநந்தியென்பேன். வீரநந்திமுனிவரான் சமீபத்தே தரும சிரவணாநந்தரம் க்ருதிஷேகமாபுத்திரனுக்கு இராஜ்யபதம் கொடுத்துத் தீக்ஷாப்ராப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மகமென்பதோரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், தீக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகின்றேன்; யான் ஸம்மியக்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தர்மவாகுமென்றேன்" என்றுசொல்லக்கேட்டு, கந்தோத்கடன் மிகவும்பிரீதனாகித் தருமவாத்ஸல்யத்தினாற் குமாரவிருத்தாந்தத்தினை ரகஸ்யமாகவறிவித்துத் தாபஸாசிரமத்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ண விட்டனன். குமாரனும் போதாதிசயத்தால் அல்பகாலத்தே ஸகலவியவகாரசாஸ்திரபாரங்கதனாயினன். அதற்பின், ஆர்யநந்திகள், ஸம்யமத்தினைப் பிராபித்துத் தபப்ரபாவத்தால் முக்திபதமடைந்தருளினர்.

குமாரனும், யௌவனாவஸ்தையினை அடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடனென்பான் ஒரு (க) வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிரைகூட்டங்கொண்டுபோக, அந்நிரைக்கு அதிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரனென்பான்; இவன் பார்யை கோபஸ்ரீயென்பாள்; "இவள்புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இந்நிரைமீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்" என்று காட்டாங்கானிநகரத்திலே (உ) கோஷணைபண்ணுவிப்ப, அதனைக்கேட்டு ஜீவகஸ்வாமி மித்திரரோடுகூடப்போகி வியாத(ங)பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச் சயித்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்கிரமம்பண்ணிய நந்தாட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

இப்பால், ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத உத்தரஸ்ரேணியில், ககனவல்லபநகராதிபதி கருடவேகனென்னும்வித்யாதரன், தாயாதியாயினானொருவனாற் (ச) பராஜிதனாகிப்போந்து ரத்நத்வீபத்து மனுஜோதயமென்னும்பர்வதத்து ரமணீயமென்பதொருநகரம்பண்ணுவித்திருந்தனன். இவன்பார்யை, தாரணியென்பாள்; இவர்கட்குப்புத்ரி, கந்தர்வதத்தையென்பாள். இவள், ஒருநாள் உபவாஸவிதியால்நோற்று முடிவின்கண் (ரு) ஜினபதிபூஜைபண்ணித் திவ்ய (சு) சேஷைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனைவாங்கிச் (எ) சிரஸாவகித்து உபவாஸ (அ) பரிஶ்ராந்தையாகிய புத்ரியை, "(கூ) பாரணைபண்ணுவாயாக" என்றுவிடுத்தபின், "பெண்பிள்ளையை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்" என்று மதிஸாகரனைவினவ, அவனுஞ்சொல்லுவான்: "ஒருநாள் மஹாமேருபர்வதநந்தனவனத்துப் பூர்வதிக் (க0) ஜின

(க) வியாதபதி - வேடர்தலைவன்.
(உ) கோஷணை - பறைமுழக்கம்.
(ங) பலம் - சேனை.
(ச) பராஜிதன் - ஜயிக்கப்பட்டவன்.
ஜினபதி - அருகன்.
(சு) சேஷை - தெய்வப்ரஸாதம்.
(எ) சிரஸா - தலையாலே.
(அ) பரிஶ்ராந்தை - ஶ்ரமத்தை அடைந்தவள்.
(கூ) பாரணை - உபவாஸவிரதத்தின்முடிவிற்செய்யும் உணவு.
(க0) ஜினபவனம் - அருகன்கோயில்.

ப்வனமடைந்து, (௧) ப்ரதக்ஷிணீகரண ப்ரணம ஸ்தவநாப்யர்ச்சனம்பண்ணியபின், அங்கே (௨) ஸந்நிஹிதராகிய விபுலமதிசாரணதபோதனரை நமஸ்கரித்து (௩) தர்மச்ரவணாநந்தரம், 'என்ஸ்வாமிபுத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தை, யாவர்க்குயோக்யை' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிஞானத்தாற்பார்த்து அருளிச்செய்வார்: 'ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹாநகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு வீணாஸ்வயம்வரத்தால் தேவியாகும்' என்று அருளிச்செய்தனர்" என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், "பூதலத்துள்ளாருடன் (௪) அபூர்வமாகியஸம்பந்தத்தினை யாங்ஙனஞ்செய்தும்" என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: "ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபதத்த (௫) ச்ரேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும்புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவனால் நமது (௬) அபிப்ரேதகார்யம் ஸித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின், ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (௭) ப்ரீதிவர்த்தனமென்னும் (௮) உத்யானத்து ஸாகரசேன (௯) கேவலிகளுக்குக் கேவலபூஜார்த்தமாக நின்பிதாவினோடுங் கூடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (௧௦) தர்மவாத்ஸல்யத்தால் வ்ருஷபதத்தஜினதத்தர்களோடு (௧௧) பாந்தவமுண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷபதத்தன், புத்ரனுக்கு ச்ரேஷ்டிபதங்கொடுத்துக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே தீக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸுவிர்தையென்னும் (௧௨) ஆர்யாங்கனைபக்கல் தீக்ஷித்தனள். ச்ரேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜினதத்தனும் வாணிஜ்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையால் இங்கேவருவன்" எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்தாற்கொண்டுவருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாதரனையேவ, அவனும் ஸ்வவித்தையால் மரக்கலமுடைந்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு பலகை (௧௩) அவலம்பனமாகப்போந்து ஸமுத்ரத்துள் ஒருகரையினையடைந்து, பின் பலாதிகனுடன்சென்று விநயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமடைந்தபின், மாயையால்உடைவித்த மரக்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் (௧௪) ஸம்ப்ரீதனாகிய ஜினதத்தனுக்குப் பூர்வவ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்து, "கந்தர்வதத்தையைக்கொடுபோகி ராஜமஹாபுரத்து வீணாஸ்வயம்வர கல்யாணவிதியாற்கொடுப்பாயாக" என்று பெண்பிள்ளையைக்கொடுப்ப, அவனும் கொண்டுபோகித் தன்னகரம

(௧) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் - ப்ரதக்ஷிணம்செய்தல். ப்ரணமம் - வணக்கம். ஸ்தவனம்-துதித்தல். அப்யார்ச்சனம்- பூஜை.

(௨) ஸந்நிஹிதர் - ஸமீபத்திலிருப்பவர்.

(௩) தர்மச்ரவணாநந்தரம் - தர்மத்தைக்கேட்டபின்பு.

(௪) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(௫) ச்ரேஷ்டி - செட்டி.

(௬) அபிப்ரேதகாரியம் ப்பெற்றகாரியம்.

(௭) ப்ரீதிவர்த்தனம் - ப்ரீதியை விர்த்திபண்ணுவது.

(௮) உத்யானம் - தோட்டம்.

(௯) கேவலிகள் - முத்திபெற்றவர்.

(௧௦) தர்மவாத்ஸல்யம் - தர்மத்திலுள்ளப்ரீதி.

(௧௧) பாந்தவம் - பந்துத்தன்மை.

(௧௨) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(௧௩) அவலம்பனம் - பிடிப்பு.

(௧௪) ஸம்ப்ரீதன் - செவ்வியப்ரீதியையுடையவன்.

டைந்தபின், காஷ்டாங்காரிகனுக்கு ஸ்வயம்வரவ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்துச் சுபதிவஸத்து ஜினபதிபூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷணைபண்ணிய பின், மனோஹரோத்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுதிதராகிய (உ) த்ரைவர்ணிகரும் கந்தர்வதத்தைக்கு வீணையிற்றோற்றபின், ஜீவந்தர குமாரன் மித்ரரோடுங்கூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவனுக்கு வீணைகள்பலவுங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுதலானதோஷங்களைக்காட்டி, "வித்யாதரகுலத்துப் பரம்பரையாய் வருகின்ற ஸுகோஷணையென்னும் வீணையைத்தருக" என்று வாங்கிக்கொண்டு மதுரமாகவாசித்தபின், வீணையிற்றோற்ற கந்தர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரனுக்கே மாலையிட்டனள். அதனைக்கண்டு, காஷ்டாங்காரகன்முதலான ராஜகுமாரர்கள் (ந) அஸஹமானர்களாகி யுத்தஸந்நத்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஜயகிரியென்னும் (ச) மதஹஸ்தியினையேறி, மித்ரரோடும் பலாதிகவித்யாதரனோடுஞ்சென்று யுத்தம்பண்ணிஜயித்தபின், கந்தர்வதத்தையைக் கல்யாணவிதியால் விவாகம்பண்ணி, இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அநுபவித்துச் செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள்,

வஸந்தகாலத்து, நகரஜனங்கள் வஸந்தவிநோதார்த்தமாக ஸுரமலயமென்னும் உத்யானமடைந்து வஸந்தோத்ஸவமநுபவித்திருப்ப, அந்நகரத்து வைஶ்ரவணதத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் சூதமஞ்சரியென்னும்பார்யைக்கும் புத்ரி, ஸுரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரதத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் விமலைக்கும்புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவர்களும் வஸந்தக்ரீடைபண்ணித் தமது (ரு) சூர்ணங்காட்டி, "அதனில் இதுநன்று" என்று (சு) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸுரமஞ்சரி, சந்த்ரோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை ச்யாமலதையென்னும் (எ) சேடிகையிலும், குணமாலை ஸூர்யோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை வித்யுர்லதையென்னுஞ்சேடிகையிலுங்கொடுத்து, (அ) "கந்தயுக்திநிபுணராயினோர்க்குக்காட்டிக்கொண்டுவருக" என்று விடுப்ப, அவர்களும்போகிப் பலரையுங்கேட்ப, பலரும் தர்சனஸ்பர்சனகந்தங்களாற்பார்த்துச் சந்த்ரோதயத்தை ஸ்துதிப்பாரும் ஸூர்யோதயத்தை (கூ) ப்ரசம்ஸிப்பாரும் ஸமானமென்பாரும் ஜீவககுமாரனே அறிவானென்பாருமாயினபின், ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்ட, அவனும், சந்த்ரோதயத்தை "அழகிது" என்றுசொல்லி, அவர்களுக்கேற யுக்தியினாற்காட்டுவான்வேண்டி அவ்விரண்டினையும்வாங்கி, ஆகாசத்துவீச, அவற்றுள் சந்த்ரோதயத்தை வண்டுகள்சூழ்ந்துகொண்டன. இவ்வண்ணம் யுக்தியினால்

(க) ஸமுதிதர் - கூடியவர்.
(உ) த்ரைவர்ணிகர் - முதல் மூன்றுவர்ணத்தவர்.
(ந) அஸஹமானர்கள் - ஸஹியாதவர்கள்.
(ச) மதஹஸ்தி - மதயானை.
(ரு) சூர்ணம் - சுண்ணம்.
(சு) பாஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர்.
(எ) சேடி - ஏவல்செய்பவள்.
(அ) கந்தயுக்தி - கந்தத்தின்சேர்க்கை.
(கூ) ப்ரசம்ஸித்தல் - துதித்தல்.

(௧) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸுரமஞ்சரி குணமாலைகள் பரஸ்பரம் மாத்ஸர்யத்தின்நீங்கினர். அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (௨) பாதிதமாகி ஓடி நீருள்வீழ்ந்து கண்டகதப்ராணனாயிற்றொரு (௩) ச்வாவினைக் கண்டு, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியுள், பஞ்சநமஸ்கார மங்கலபதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் ஸாவதானமாகிக்கேட்டுச் சரீரம்விட்டு அதன்மாஹாத்மியத்தால், சந்த்ரோதயமென்னும்பர்வதத்துச் சுதர்சனனென்னும் யக்ஷனாயிற்று; ஸுதர்சனன், தத்காலத்து அவதிஞானத்தாற் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையறிந்து இங்குவந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, "குமாரனே! நின் (௪) ப்ரபாவத்தால் (௫) ஈத்ருசவிபவத்தைப்பெற்றேன்" என்றுபூஜித்து "(௬) வ்யஸநோத்ஸவகாலங்களில் என்னைநினைக்கப்பெறவேண்டும்" என்று சொல்லிப்போயினன். அதற்பின், வன (௭) விஹாரணம்பண்ணிப்போதுகின்ற நகரஜனகோலாஹலத்தினாற் ப்ரமித்து ஓடிவருகின்ற அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி, ஸுரமஞ்சரியேறிய ரதத்தினைக்குறுகுதலும், அதனைக்கண்டு, குமாரன் கருணாபரவசனாகித் தனது பலப்ரபாவத்தினால் அதனைப் (௮) ப்ரஹரித்து (௯) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூபயௌவன விஞ்ஞானாதி குணாலங்க்ருதனாகியகுமாரனை ஸுரமஞ்சரி (௧௦) அநுராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறிந்து வைச்ரவணதத்தாதி பந்துஜனங்கள் கந்தோத்கடனுக்குஅறிவிப்ப, அவனும் அதிப்ரீதனாகிச் சுபதிவஸத்து ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விவாஹவிதியால் ஸுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களால் இனிது செல்கின்றகாலத்து, குமாரபீடிதமாகி (௧௧) க்ஷீணசக்திகமாகிய அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமையறிந்து காஷ்டாங்காரிகன் மிகவும் கோபித்து, "வைச்யோசிதமாகிய வாணிஜ்ய (௧௨) வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (௧௩) நுரூபமாக (௧௪) ஆசரிக்கின்ற கர்விதனாகிய ச்ரேஷ்டிபுத்ரனை (௧௫) லோகாந்தரமடைவிக்க" என்று சண்டதண்டனென்னும் (௧௬) தளவரனை (௧௭) நியோகிப்ப, அவனும் (௧௮) தத்ர பலஸஹிதனாகிச்சென்றுகுறுக, அதனையறிந்தகுமாரன் புறப்பட்டு யுத்தம்பண்ணிச் சண்டதண்டபலத்தையெல்லாம் (௧௯) பங்கம்பண்ணி, "காஷ்டாங்காரிகன் ஸந்நிஹிதனாகின்றிலன்; இந்த (௨௦) க்ஷுத்ர

---

(௧) கந்த அதிசயம் - கந்தத்தின் மேன்மை.
(௨) பாதிதமாகி - துன்புறுத்தப்பெற்று.
(௩) ச்வா - நாய்.
(௪) ப்ரபாவம் - மஹிமை.
(௫) ஈத்ருசவிபவம் - இத்தன்மையதாகியசெல்வம்.
(௬) வ்யஸநம் உத்ஸவம் - துக்கம், மகிழ்ச்சி.
(௭) விஹாரணம் - ஸஞ்சாரம்.
(௮) ப்ரஹரித்து - அடித்து.
(௯) நிவாரித்து - விலக்கி.
(௧௦) அநுராகித்தமை - ஆசையுற்றமை.
(௧௧) க்ஷீணசக்திகம் - குறைந்தவன்மையையுடையது.
(௧௨) வியாபாரம் - செய்கை.
(௧௩) அநுரூபம் - உரியது.
(௧௪) ஆசரிக்கின்ற - அநுஷ்டிக்கின்ற.
(௧௫) லோகாந்தரம் - வேறுஉலகம்.
(௧௬) தளவரன் - சேனைத்தலைவன்.
(௧௭) நியோகிப்ப - ஏவ.
(௧௮) தத்ர - அங்கே.
(௧௯) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.
(௨௦) க்ஷுத்ரம் - அற்பம்.

ஜனங்களைவதிப்பது கர்மமன்று" என்றுகருதி, ஸுதர்சனயக்ஷனிவனைவிடுத்தனன். அவனும் தத்க்ஷணத்திலேவந்து விஜயகிரியென்னும் மதயானையின்மேலேற்றிக்கொண்டுபோகித் தனதிடமடைந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், யக்ஷநிர்மிதமாகிய பூஜாதிசயங்களை அநுபவித்திருந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாயமின்றியிருந்ததைக் கந்தர்வதத்தை வித்யாப்ரபாவத்தாலறிந்து, குமாரனுற்ற தாந்தத்தினையறியாது பயசலிதராகிய நந்தாட்யன்முதலாகிய பந்துஜனங்களை உள்ளபடியறிவித்தலின், அவர் பயத்தினீங்கினர். குமாரனும் (௧) யக்ஷாவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசங்களைக்காண்பான்வேண்டிக் கமனோன்முகனாகியபின், அவனுக்குக் காமரூபிணியென்னும் (௨) முத்திரிகை முதலாயினகொடுத்துவிடுப்ப, அநேகதேசங்களைக்கடந்துபோகிச் சந்த்ராபமென்னும் நகரங்குறுகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்னும்ராஜனுக்கும் திலோத்தமையென்னுந்தேவிக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமை; ராஜா, ஆதித்ய முனிகளென்பாரொருதபோதனரை நமஸ்கரித்து, "இவள் யாவர்க்குப் பார்யையாகும்" என்றுவினவ, அவரும், "ஒருகாலத்தில் இவளுக்கு விஷஸ்பர்சனமுண்டாம்; அதனைத் தீர்க்குமவனுக்குயோக்யை" என்றனர். இவளும் யௌவனாவஸ்தையினையடைந்து, வனவிஹாரம்பண்ணுகின்றபொழுது, இவளை ஒரு ஸர்ப்பங்கடிப்ப மோஹித்தனள். இதனையறிந்து, "(௩) விஷஹரணம்பண்ணினவனுக்குக் கந்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்" என்று அரசன் கோஷணைபண்ண, அதனைக்கேட்ட வித்யாநிபுணராகிய ஜனங்கள், விஷஹரணம்பண்ணமாட்டாது நீங்கியபின், விஷவித்யாநிபுணராயினாரைத் தேடித்திரிகின்றபரிஜனங்கள், ஜீவந்தரகுமாரனைக்குறுகி, "பூஜ்யனே! உனக்கு விஷவித்யா (௪) கௌசல்யமுண்டோ" என்றுவினவ, குமாரனும், "சிறிது உண்டுபோலும்" என, ஸந்துஷ்டராகியபரிஜனங்கள், குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸமீபமடைவிப்ப, குமாரனும் (௫) யக்ஷோபதிஷ்ட (௬) மந்த்ரானுஸ்மரணத்தால் விஷவிநாசம்பண்ணியபின், ராஜ்யார்ஹமாகிய லக்ஷணகுணாதிசயங்களைக்கண்டு, "இவன் ராஜகுமாரன்" எனநிச்சயித்துப் பத்மோத்தமையினைக் குமாரனுக்கு விவாஹவிதியாற்கொடுத்து அர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அநுபவித்து, லோகபாலன்முதலாகிய முப்பத்திருவர்மைத்துனரோடுங்கூட இனிதுசெல்கின்றகாலத்து, தேசாந்தரகமனோன்முகனாய் ஒருவருமறியாதபடி பல்லவதேசத்தைக் கடந்தபின், க்ஷேமவிஷயத்து க்ஷேமபுரமென்பதொரு ஜினப்வனத்தைக்குறுகினனாக, தத்க்ஷணத்திலே ஜினபவனஸமீபமாகியதொரு சம்பகவ்ருக்ஷம் புஷ்பித்தது; உத்யான ஸகலகோகிலங்களும்

(௧) யக்ஷஆவாஸம் - யக்ஷர்களின் ருப்பிடம்.

(௨) முத்திரிகை - மோதிரம்.

(௩) விஷஹரணம் - விஷத்தைப் போக்கல்.

(௪) கௌசல்யம் - திறமை.

(௫) உபதிஷ்டம் - உபதேசிக்கப் பெற்றது.

(௬) அநுஸ்மரணம் - பின்னினைத்தல்.

கூவின; நகரஸமீபமாகிய மனோஹரமென்னும் உத்யானத்து ஸஹஸ்ரகூடமென்னும் தடாகமும் ஸலிலபரிபூர்ணமாயிற்று; (க) தத்கத ஸகலகுவலயாதி புஷ்பங்களும் மலர்ந்தன; ப்ரமரநிகரங்களும் (உ) பரிப்ரமித்தன; ஜினபவன் கோபுர கவாடங்கள் தாமேநீங்கின. அவ்வவ்வதிசயங்களைக்கண்டு விஸ்மிதனாகித் தடாகத்தையடைந்து ஸ்நானபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக்கொண்டு ஜினபதிஸமீபமடைந்து அர்ச்சனாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்துதித்திருந்தனன். தந்நகரஶ்ரேஷ்டி ஸுபத்ரனுக்கும் நிஸ்பருதியென்னும்பார்யைக்கும் புத்ரி, க்ஷேமஸுந்தரியென்பாள்; ஸுபத்ரஶ்ரேஷ்டி, வினயந்தரரென்னும் தபோதனரையடைந்து, "க்ஷேமஸுந்தரி யாவர்க்குப்பார்யையாகும்" என்று வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: "கந்யகாயோக்யனாகியபர்த்தா ஸஹஸ்ரகூடஜினபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங)கோகிலகோலாஹலமும் தடாகபூர்ணமும் தத்கத குமுதவிகாஸமும் மதுகரஸஞ்சாரமும் கோபுர (ச) கவாடவிகடனமுமாகிய அதிசயங்களுளவாகும்" என்று (ரு) ஆதேசித்தனர். ஆதலின், தத்பரீக்ஷார்த்தமாக நாள்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸுபத்ரன்பரிஜனங்கள் ஜீவந்தரகுமாரனையும் அவ்வவ்வாச்சர்யங்களையும் கண்டு, (சா) ஸம்ப்ரமத்துடன்சென்று ஶ்ரேஷ்டிக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வந்து குமாரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ)பவனமடைந்து சுபதிவஸத்துக் கல்யாணவிதியாற் குமாரனுக்கு க்ஷேமஸுந்தரியைக்கொடுப்ப, அவளுடன் இனிது அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யந்தரமஹாராஜனால் தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாபபாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக்யமென்றுகொடுப்ப, அவற்றைக்கொண்டு அங்குநின்றும் அப்ரகாசமாகப் போந்து பலநாடுங்கடந்து ஸுஜனவிஷய ஹேமாபநகரத்துஸமீபமாகிய மனோஹரோத்யானமடைந்தனனாக, தந்நகராதிபதி த்ருடமித்ரனென்னும் ராஜாவுக்குத்தேவி, நளினையென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, ஹேமாபையென்பாள்; ராஜா தன்புத்ரியை யாவர்க்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (கூ) நைமித்திகனைக்கேட்ப, அவனும், "மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (க௦) லக்ஷத்தினை நோக்கி எய்தபின், யாவனதுசரம் லக்ஷத்திற்சென்று மீண்டுவந்துவிழுவதாகும். அவன் கந்யாபதியாகும்" என்றனன். அன்றுதொடங்கி, ராஜபுத்ரர்கள், அந்தஉத்யானத்தே யந்த்ரத்திலே (கக)தனுர்வியாயாமம்பண்ணுகின்றவிடத்தே, ஜீவந்தரகுமாரனும் குறுக, அவர்களும், "குமாரனே! தனுர்வேதசிக்ஷையில் அப்யாஸமுண்டாயின், எய்வாயாக" என்ன, குமாரனும் அவர்களுடைய சாபபாணங்களைக்கண்டு, "லக்ஷணஹீனங்கள்" என்றுதூஷித்து

(க) தத்கத - அதையடைந்த.
(உ) பரிப்ரமித்தன - நாற்புறமும் ன.
(ங) கோகிலகோலாஹலம் - குயில் முழக்கம்.
(ச) கவாடவிகடனம் - த்தல்.
(ரு) ஆதேசித்தனர் - கட்டளையிட்டனர்.
(சா) ஸம்பரமம் - பரபரப்பு.
(எ) பவனம் - வீடு.
(அ) ப்ரஸாதம்செய்யப்பட்ட - கொடுக்கப்பட்ட.
(கூ) நைமித்திகன் - சோதிடன்.
(க௦) லக்ஷ்யம் - குறி.
(கக) தனுர்வியாயாமம் - விற்பயிற்சி.

மத்யமலக்ஷணத்ததாகியதொரு பாணத்தினைவாங்கிக்கொண்டு எய்ய, அது லக்ஷ்யத்திற்செல்லாது மீண்டுவந்ததுகண்டு, விஸ்மிதராகி, "குமாரனுக்குத் தனுர்வேதாப்யாஸம் இப்பெற்றியதோ" என்ன (க) மித்தியாபஹாஸம்பண்ணியபின், குமாரனும் (உ) லஜ்ஜிதனாகி, ஸ்வஹஸ்தகதபாணத்தினால் எய்த விடத்து லக்ஷ்யத்திலேவீழ்ந்தது. அதனைப்பரீக்ஷிப்பான்வேண்டி ராஜ (ங) நியுக்தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்ப்ரமத்துடன் கொண்டுசென்று ராஜாவுக்குக் காட்ட, அவனும் இவனுடைய ராஜயோக்யமாஹாத்ம்யத்தினைக்கண்டு ராஜ புத்ரனெனநிச்சயித்துக் கல்யாணவிதியால் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு க்ஷேமமாலை யைக்கொடுத்தனன். குணமித்ர பஹுமித்ர தனமித்ர ஸுமித்ரர்முதலாகிய கந்யகாப்ராதாக்களைத் தனுர்வித்யாதி ஞானகுசலராகப்பண்ணி, குமாரன் இனிதிருந்தனன். கந்தர்வதத்தை தனதுவித்யையால் அப்ரகாசமாகவந்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குசலவ்ருத்தியினையறிந்து தனதுவாரவினையறிவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், நந்தாட்யன் கந்தர்வதத்தாஸமீபமடைந்து, "ஸ்வாமினீ! அப்ரகாசமாகப் பலநாளும்போகின்றதேசம்யாது" என்று வினவ, அவளும் (ரு) மந்தஸ்மிதஞ்செய்து, "குமாரனே! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுதியாயின், ஸ்நானபவித்ரனாகி ஸ்மரதரங்கிணியென்னுஞ் சயனதல த்து நின்ப்ராதாவினை ஸ்மரித்துச் சயனம்பண்ணத் தத்ஸமீபமடையலாகும்" என்றபின், நந்தாட்யனும் அவ்வண்ணஞ்செய்ய, கந்தர்வதத்தாயோகத்தால் ஆபோகினீயென்பதொருவித்யை, சயனதலத்தோடெங்கொண்டுபோய் ஜீவந்தர குமாரஸமீபமடைவிப்ப அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரனை நமஸ்கரிப்ப, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு நந்தாட்யனை ஆலிங்கனம்பண்ணியபின், கந்தோத் கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தாந்தத்தினையுங்கேட்டுப் பரஸ்பரம் ப்ரீதராயிருந்த னர். மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

ஸுஜநவிஷய சோபாநகரத்துராஜா த்ருடமித்ரனுக்கு ப்ராதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்குத்தேவி, வசுந்தரை; இவர்கட்குப்புத்ரி, ஸ்ரீசந்த்ரையென் பாள். இவள் யௌவநாவஸ்தையினையடைந்தபின், ஒருநாள், தன்மாளிகை யில்விளையாடுகின்ற (சு) கபோதமிதுனங்களைக்கண்டு (எ) ஜாதிஸ்மரணமு டையளாகி மூர்ச்சித்தனளாக, இவளைப் பரிஜனங்கள் சந்தனாதிகளால் தேற் றியபின், மாதாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் திலகசந்த்ரிகை மகள் அநங்கஸுந்தரியென்னுஞ்சேடியை, "பெண்பிள்ளையின் மூர்ச்சாகார ணத்தையறிந்துவருவாயாக" என்றுபோகவிட, அவளும் ஜாதிஸ்மரணத்தால் மூர்ச்சைவந்தமை கந்யகைபக்கல்கேட்டுவந்துசொல்லுவாள்: "இதற்கு முன் றும்பவத்து ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹாபுரத்து வைசியன், ரத்நதேஜனென்

(க) மித்தியாபஹாஸம் - பொய்யா
(உ) லஜ்ஜிதனாகி - வெட்கமடைந்து.
(ங) நியுக்தர் - ஏவப்பட்டவர்.
(ச) குசலவ்ருத்தி - க்ஷேமமாக தல்.

(ரு) மந்தஸ்மிதம் - புன்சிரிப்பு.
(சு) கபோதமிதுனம் - புறாவிரட்டை.
(எ) ஜாதிஸ்மரணம் - பழம்பிறப் புணர்ச்சி.

பான்; பார்யை, ரத்நமாலையென்பாள்; இவர்கட்குப்புத்ரி, அநுபமையென் பாள்; அந்நகரத்துக்கனகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்த்ரமாலைக்கும் புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன்; மைத்துனனாகிய இவனுக்கு அநுபமையைக்கொடுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவனை அவமதித்து, மணிகாரனென்னும் வைச்யபுத்ரனாகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகாலத்து, அவன் அம்போநிதியென்னும் ஓராற்றின் சுழியுள் அகப்பட்டு மரித்தபின், அநுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கிதையாகித் தத்ப்ரதேசத்தேவீழ்ந்துமரித்தனள்; பின்பு அவர்களிருவரும் அந்நகரத்து ஒருவைச்யன்க்ருஹத்தே பவனவேகனும் ரதிவேகையுமென்னும் கபோதமிதுனங்களாகப்பிறந்து (க) போதாதிசயத்தாற் பிறருபதேசிப்ப அக்ஷராப்யாஸமுதலாகிய ஸாமர்த்யத்தினையடைந்து ச்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினாற் பரஸ்பரம் அநுராகித்து வளர்கின்றகாலத்து, அநுபமைக்குமைத்துனனாகிய ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிறந்தனன்; மார்ஜாரம் பூர்வவைரத்தால், அநுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்பப் பவனவேகனென்னும்புரு, நக (ங) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே கபோதமிதுனங்கள் விளையாடப் போகியவிடத்து வலையிலே பவனவேகனகப்படக் கண்ட ரதிவேகை சோகத்தினோடு கூடவந்து ச்ரேஷ்டிக்குத் (ச) தத்பர்த்ருமரணத்தினை மூக்கினாலெழுதிக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரீசந்த்ரையாகிப்பிறந்தது" என்று சேடி சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீசந்த்ரையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேடுவான்வேண்டி ஒருப்பட்டகன்று இவள்பூர்வபவங்களையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென்னும்நர்த்தகனையும் மதனலதையென்னும் நர்த்தகியினையும்அழைத்து ஸம்மானபூர்வகமாக, (ரு) ஏதத்வ்ருத்தாந்தத்தினை நாடகமாகப்பண்ணி அபிநயித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (சு) பட்டகத்தைவிரித்துக் கூத்தாடுக" என்று சொல்லிவிடுத்தனர். அவர்களும்போகி அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றகாலத்து, ஒருநாள், ராஜா, புஷ்பவனமென்பதோருத்யானத்து ஸமாதிகுப்தரென்னுந் தபோதனரைநமஸ்கரித்துத் தர்மச்ரவணாநந்தரம், "என் புத்ரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுஎங்கே" என்றுவினவ, அவரும், "இப்பொழுது ஹேமாபநகரத்தில்" என்றருளிச்செய்யக்கேட்டு, நர்த்தகரோடுகூடப்போகி ஹேமாபநகரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேகூத்தாடுவிப்ப, தத்தர்சனார்த்தமாக நகரஜனங்களோடுவந்து நந்தாட்யன்கண்டு, ஜாதிஸ்மரணத்தினால்மூர்ச்சிப்ப, ஜீவந்தரகுமாரன் சீதக்கிரியைகளால் மூர்ச்சைநீக்கி, "மூர்ச்சாகாரணம்" என்னென்றுவினவ, அவனும் பட்டகத்துஎழுதிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல்லாஞ்சொல்லி, "பூர்வபவத்து நின்மாளிகையிலே

(க) போதாதிசயம் - ஞானமிகுதி.
(உ) மார்ஜாரம் - பூனை.
(ங) துண்டம் - மூக்கு.
(ச) தத்பர்த்ரு - தன்கணவன்.
(ரு) ஏதத்வ்ருத்தாந்தம் - இந்தவரலாறு.
(சு) பட்டகம் - படம்.

பவனவேகனென்னும் கபோதமாகி, (க) ஜீவிதாவஸானத்து நந்தாட்யனாயினேன்" என்றுசொல்லக்கேட்டு, அத்யந்தம் விஸ்மிதனாகி ஜீவந்தரகுமாரன் ஸ்ரீசந்த்ராநந்தாட்யர்களுக்குக் கல்யாணவிதியினைத் தொடங்குவானொருப்பட்டனன். மற்றொன்றுசொல்லுவதும்:

ஹரிவிக்ரமனென்பானொரு வ்யாதபதி தன்தாயாதியாயினானொருவனாற் பீடிதனாகிப்போந்து கபித்தவனஸமீபமாகியதோர் பர்வதபார்ச்வத்தே ஒரு நகரம்பண்ணியிருந்தனன். இவனுக்கும் வனகிரியென்னும்பார்யைக்கும் புத்திரன், வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்ரமனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அதிபலனும் வடவ்ருக்ஷனும் சித்ரஸேனனும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயனும் சருமர்ந்தனனும் என்பார். வனராஜனுக்குஸகாயர், லோகஜங்கனும் ஸ்ரீஷேணனும் என்பாரிருவர். ஒருநாள், நகரசோபையென்னும்நகரமடைந்து ஹர்ம்யதலத்துவிளையாடாநின்ற ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபயௌவனஸௌந்தர்யாதிசயத்தினைக்கண்டு விஸ்மிதராகிப்போகின்றவர் ஸ்நானார்த்தமாகக் கொண்டுபோகின்ற ராஜவாகனமாகிய ப்ரதானதுரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஹரிவிக்ரமனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம்பண்ணியபின், வனராஜனுக்கு ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிசயத்தையறிவிப்ப, அவனும் பூர்வபவ ஸ்நேஹானுபந்தத்தினால் மிகவும் (ங) அநுரக்தனாகி, "அவளை யாதானும் ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்துதரவேண்டும்" என்று பகுவிதஸம்மானங்களாலிரப்ப, அவர்களும் நகரமடைந்து (ச) நிவாஸஸ்தானமறிந்து அதற்கு அநுரூபமாக நிலவறைபண்ணி அவளையுங்கொண்டு அங்கேவி, "இன்னார் இவ்வண்ணஞ்செய்தனர்" என்று ஓலையெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மற்றைநாள், பெண்பிள்ளையைக்காணாது பந்துஜனங்கள் அதிதுக்கிதராயபின், ஸிம்ஹமித்ரனும் யக்ஷமித்ரனுமென்னும் கந்யகாப்ராதாக்கள் அவ்வோலையைவாசித்து அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று யுத்தம்பண்ண, அவர்களும் இவர்களையும்பிடித்துக்கொண்டுபோகி வனராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவளும், "என்னுடைய நகரத்து ஜினபவனம் நமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தைபேசேன்" என்று மௌனவிரதங்கைக்கொண்டனள். வனராஜனும் இவளதபிப்ராயத்தையறிந்து, "யாதானுமோருபாயத்தால் என்கண் அநுராகிப்பாளாகப்பண்ணவேணும்" என்று தன்பரிசாரகஸ்திரீகளையேவ, அவர்களும் நானாப்ரகாரத்தாற் பேசிப்பவும், அவள் முன்போலச் சலியாதிருந்தனள்; இந்தவ்ருத்தாந்தத்தினை ஹரிவிக்ரமன்கேட்டு, "இவ்வண்ணஞ்செய்துபிழைசெய்தனை" என்று வனராஜனை மிகவுங்கோபித்து ஸ்ரீசந்த்ரையினைத் தன்புத்ரிகளோடுகூட வர்த்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், த்ருடமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலபந்துஜனங்களோடுங்கூட ஜீவந்தரகுமாரன் யுத்தஸன்னத்தனாகிச்சென்று ஹரிவிக்ரமனுடைய நகரத்தைவளைந்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கியபின், "பந்துஜனவிநாசகாரண

(க) ஜீவிதாவஸானம் - வாழ்நாள் முடிவு.
(உ) ஸாமந்தர் - சிற்றரசர்.
(ங) அநுரக்தன் - பிரீதிகொண்டவன்.
(ச) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய யுத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று" என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயக்ஷனை நினைந்தனன்; அவனும் தத்க்ஷணத்திலே ஸ்ரீசந்த்ரையைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் யுத்தோன்முகனாகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வனராஜனையுங்கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதானத்திலிட்டனன். தத்காலத்தே (௧) சர்யாமார்க்கமெழுந்தருளினதொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுண்யக்ரமத்தாலெதிர்கொண்டு அமுதுசெய்வித்துப் (௨) பஞ்சாச்சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதிஸ்ம்ருதியடைந்து, "யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜனென்னும் வைச்யனாகிப்பிறந்து அதற்பின் மார்ஜாரபவத்துக் கபோதத்தினையடர்த்துப்பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒருதபோதனர் ஆகமாத்தியயனம்பண்ணக்கேட்டிருந்து உபசமபாவத்தால் வைராநுபந்தத்தினீங்கி வநராஜனாயினேனாதலிற் பூர்வபவஸ்நேகத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய்தேன்; என்பலபராக்ரமத்தாலன்று" என்றுசொல்லியபின், அவர்களைப் பந்தத்தினீக்கிப் போகவிட்டபின் சோபாநகரமடைந்து கல்யாணவிதியால் ஸ்ரீசந்த்ரையினை நந்தாட்யனுக்குக்கொடுத்தபின், ஹேமாபநகரத்தேறவருகின்றவன் ஒருபொய்கைக்கரையில் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்நானபானாதிகளைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில (௩) மக்ஷிகங்கள்வந்து பாதிப்ப, "இது (௪) க்ருதகமாகவிருந்தது" என்று அறிந்து, "இதற்குக்காரணமென்ன" என்று யக்ஷனை ஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவித்யாதரன்செய்த அம்மாயத்தினை நீக்கி அவனைக் குமாரஸந்நிதானத்துவைப்ப, அவனும், "நீயார்" என்றுவினவச் சொல்லுவான்: "பூர்வபவத்து மாலாகாரனென்னும்வைச்யனுக்கும் குஸுமஸ்ரீயினுக்கும்புத்ரன்; ஜாதபடனென்பேன்; தனதத்தனென்னும்வைச்யனுக்கும் நந்தியென்னும்பார்யைக்கும்புத்ரன் சந்த்ராபனென்னும்மித்ரனோடுங்கூட நின்கண்ணே ஸத்தர்மங்கேட்டு மதுமாம்ஸநிவ்ருத்திவ்ருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனாயினேன். ஒருநாள், ஸித்தகூடத்துஸன்னிஹிதராகியசாரணரை நமஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு (௫) பவத் தர்சனார்த்தமாகவந்தேன், நின்பூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாதகீஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதேக புஷ்கலாவதீவிஷய புண்டரீகிணீநகராதிபதி, ஜயந்தரன்; தேவி, ஜயதேவி; இவர்கட்குப் புத்ரன், ஜயத்ருடன். இவன் ஒருநாள், மனோகரோத்யானமடைந்து வனவிஹாரம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்விளையாடாநின்றதொரு அன்னக்குஞ்சைக்கண்டு ஆதரித்து, ஒரு (௬) சேடகனைவிடுத்துப் பிடிப்பித்துக்கொண்டுபோந்து வளராநிற்ப இதன்மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன்பின்றொடர்ந்துசென்று மாளிகையிலே அநவரதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(௧) சர்யை - பிக்ஷைகோடல்.

(௨) பஞ்சாச்சரியங்களாவன - தேவர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொன்மழைபொழிதல், தேவதுந்துபிமுழக்கல், தேவஸ்துதி, தென்றல் நறுமணம் வீசல்.

(௩) மக்ஷிகம் - ஈ.

(௪) க்ருதகம் - செயற்கை.

(௫) பவ - உன்னுடைய.

(௬) சேடகன் - ஏவல்செய்பவன்.

கின்றவிலற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவீழ்த்தினன்; ஜய தேவிகண்டு, "இஃது என்" என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளபடிசொல்லி யபின், குமாரனைநோக்கி, "இந்தப்பாபக்ரியையைசெய்துபிழைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக" என்றுசொல்ல, அவனும், "அங்ஙனமாகிய என்னால் இப்பாபக்ரியையைசெய்யப்பட்டது" என்று ஆத்மநிந்தையோடுங் கூடிப் பிரித்தபதினாறுநாளிற்கூட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்தபப்ரபாவத்தால் ஸஹஸ்ராரகல்பத்துத்தேவனாகி அஷ்டாதசஸாகரோபமகாலம் திவ்யஸுக மனுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனாயினை. முன்பு சேடகனாலெய்யப் பட்ட அன்னம் நின்சத்ருவாகிய காஷ்டாங்காரிகனாயிற்று. முன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிற்பிரித்தனையாதலிற் பதினாறுஸம்வத்ஸரம் நீயும் நின்கிளையிற் பிரிந்தனை" என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதரன்சொல்லக்கேட்டு, அவனுக்கு ப்ரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு ஹேமாபநகரமடைந்து இஷ்டவிஷயங்களையனு பவித்துச்செல்கின்றகாலத்து, மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

"ராஜபுரத்துநின்றும் நந்தாட்யன்போகி ஜீவந்தரகுமாரனையடைந்த பின், வருளமதுராதிகள் கந்தர்வதத்தையைக்குறுகி, விநயோபசாரஸஹித மாக, "ஸ்வாமியும்நந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தே வர்த்திக்கின்றனர்" என்று வினவ, அவளும் ஸுஜனவிஷயஹேமாபநகரத்துள்ளார" என்றுசொல்லக் கேட்டு மிகவும்ப்ரீதராகி ஸ்வபந்துஜனங்களுக்கு அறிவித்து, ஹேமாபந நகரத்து ஏறப்போகின்றவர்கள் தண்டகாரண்யத்துத்தாபஸாச்ரமத்துவிட்டனர்; அவ்விடத்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமஹாதேவி அவர்களைக்கண்டு, "நீங் கள் எங்குள்ளீர்; எங்குப்போகின்றீர்" என்றுவினவ, (உ) யதாவ்ருத்தாந்தமறி வித்தபின், புத்ரவிரஹ துக்கபீடிதையாகியதேவி சோகபாஷ்பம்வீழ்த்த, "அப்பிள்ளையை இங்கேயும்கொண்டுவருவீராக" என்றுசொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், "தேவியதுசோகாவஸ்தையினாலும் ரூப ஸாத்ருச்யத்தாலும் ஸ்வா மிக்குமாதாவேபோலும்" என்று ஸந்தேஹமெய்திப்போய் ஹேமாபநகரமடை ந்து சௌர்யப்ரகாசபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்பான்வேண்டி, ஒரு வ்யாதபதியோடுங்கூடி (ங) ஸார்த்தத்தினைச் சூறைகொண்டனர். ஸார்த்தத் துள்ளவர்கள் சிரோகதஹஸ்தராகி ஆக்ரோசபூர்வகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வ்யாதபலத்தோடும் யுத்தம்பண்ணுகின்றவிடத்து வருளா திகளும் தமதுவீர்யப்ரகாசபூர்வகமாக ஸ்வநாமாக்ஷரஸஹிதமாம்பசரங்களை விட, அவற்றைக்கண்டு பந்துஜனங்களாவதறிந்து, அவர்களுடன்கூடிக் கா் தோத்கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தாந்த (ச) நிவேதநாநந்தரம் தண்டகாரண்ய வ்ருத்தாந்தத்தினையறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரகமனேச்சையனாகி த்ரு டமித்ராதிபந்துஜனங்களுக்கறிவித்து, சாதுரங்கபல (ரு) விபூதியோடுங்கூ

(க) யத்ருச்சை - தற்செயல்.
(உ) யதாவ்ருத்தாந்தம் - உள்ளவாறு.
(ங) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடிய கூட்டம்.
(ச) நிவேதநாநந்தரம் - தெரிவித்தபின்.
(ரு) விபூதி - செல்வம்.

டப்போகித் தண்டகாரண்யத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணத்தே ஸுதர்சனயக்ஷன் சந்நிதனாகித் திவ்யாபரண வஸ்த்ரகந்த மால்யபோஜனாதிகளாற்பூஜித்து மதுரவசனங்களாற் குமாரமாதாக்களுடைய சோகதுக்கங்களைக் கெடுத்துப்போயினபின், குமாரனது புண்யமஹிமையினைக்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னையாகி ரஹஸ்யமாகப் புத்திரனைநோக்கி, "ஸ்வாமியை லோகாந்தரமடைவித்து நம்குலராஜதானியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதமெய்தி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்துருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்படுவானல்லன்" என்றுசொல்ல, "அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்" என்றுசொல்லி, காலானுரூபமாக (உ) அபிப்ரேதகார்யமுடிந்தபின் நந்தாட்யனோடே எழுந்தருளுமளவுமிவ்வனப்பிரதேசத்தே இருந்தருளுவீராக" என்றுசொல்லி, மஹாதேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிஜனங்களையுமிருத்திப்போகி முன்பேபரிஜனங்களையடைவித்து அப்ரகாசமாக ராஜமாபுரமடைந்து யக்ஷனாற்கொடுக்கப்பட்ட காமமுத்ரிகாப்ரபாவத்தினால் ஒரு வைச்யவேஷங்கொண்டுபோகி (ங) ஆபணப்ரதேசத்திருப்ப, அந்நகரச்ரேஷ்டி ஸாகரதத்தன் பார்யை, அமலையென்பாள்; புத்திரி விமலையென்பாள்; "இவளை யாவர்க்குக்கொடுத்தும்" என்று நைமித்திகனைவினவ, "கன்யகாயோக்யபர்த்தா ஸன்னிஹிதனாகியபொழுது ஸ்வர்ணரஜதாதி ஸகலதனங்களும் அதிகலாபத்தவாகும்" என்று ஆதேசமுண்டாதலின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஸன்னிஹிதனாகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்துடன்கூடி ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விமலையை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அனுபவித்துச் சிலகாலங்கழித்தபின்பு (ச) பரிவ்ராஜகவேஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸமீபமடைந்து, "அதிதியாகியவெனக்குப் போஜனதானம்பண்ணவேண்டும்" என்ன, அவனும் உபசாரஸஹிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகவினாசநிமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவ்ருத்தப்ராஹ்மணவேஷங்கொண்டு போகி ராஜபுத்ராதிவிசிஷ்டஜனங்களிருந்தஸபையையடைந்து, "த்ருஷ்டபலமாகிய வசீகரண சூர்ணாஞ்சனாதி ஔஷதவித்தைகளுள; வேண்டுவீர்களாயின், உபதேசங்கொள்வீராமின்" என்ன, அவர்களும், "என்னே, இந்தவார்த்திகயானுரூபமாகின்றதில்லை, இவன்வசனம்" என்றுசொல்லி, அபஹஸித்து, "இந்நகரத்தே குணமாலை யென்பாள் ஒருவைச்யபுத்ரி, சூர்ணத்தினை ஜீவந்தரகுமாரன் ஸ்துதியாமையாற் புருஷத்வேஷியாகி வர்த்திக்கின்றனள்; அவளை வசீகரணம்பண்ணவல்லீராயிற் பின்பு யாங்களும் அப்யஸித்தும்" என்றுசொல்லியபின், மாயாவ்ருத்தனும், "அவ்வண்ணம் செய்குவன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, குணமாலைபவனமடைந்து, "அதிதியாயினேனொரு

(க) பிரஸன்னையாகி-திர்ப்தியடைந்தவளாகி.

(உ) அபிப்ரேதகாரியம்-இச்சிக்கப்பெற்றகாரியம்.

(ங) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(ச) ப்ரிவ்ராஜகவேஷம் - ஸந்யாஸ

வன்வந்துநின்றனன்" என்று சேடிமுகத்தாலறிவித்து, குணமாலையின் அனுமதியாலவடைவிக்கஅடைந்து (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, "எங்குநின்றும்வருகின்றீர்; எங்குப்போகின்றீர்" என்று குணமாலையினவ, (உ) ஸ்கலிதவசனத்தனுகி, "பின்னின்றும்வருகின்றேன்; முன்னேக்கிப் போகின்றேன்" என்று பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிஜனங்கள் அபஹஸிக்கப்பின், "வார்த்திக்யம்ஸ்த்ரீவிகாரம்பண்ணுமென்பது தகுவதன்றே" என்று அவர்களைநிவாரித்து, "முன்னேக்கிப்போகின்றதேசம்யாது" என்றுவினவ, "ஜராவிநாசகாரணமாகிய கந்யாதீர்த்தத்தேறப்போகின்றேன்" என்ன, அவளும், "என்னே! இவனது சரீரம் வார்த்திக்யாநுரூபமாயினும் வசனம் யௌவனனுலங்க்ருதமாயினவாறு" எனநினைந்து உபசாரஸஹிதமாக அவனுக்குப் போஜனம்பண்ணுவித்தனள். அதற்பின், "(ங) அபிலஷிததேசத்தேறப்போவீராயின்" என்ன, அவனும், "அவ்வண்ணஞ்செய்வேன்" என்று ஸ்கலிதவசனத்தனுகி அவளாஜ்ஞையாற்சயனஸ்தலத்தையடைய, குணமாலை,பரிசாரகஜனங்கள் அதனையறிந்து அவயவங்களைப்பற்றியீர்க்கின்றவர்களைநிவாரித்து, "சயனஸ்தலத்தேவஸிப்பிக்க" என்று பிரேரித்தபின், இரவுவஸித்து (ச) ப்ராபாதகாலத்து அதிமதுரமாகப்பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக்கேட்டு, "காந்தர்வதத்தாவிவாஹகாலத்து ஜீவககுமாரன்பாட்டே போன்றிருந்தது" என்று விஸ்மிதையாகி, குணமாலை அவனையடைந்து, "என்னென்னவித்தைகள் அப்யஸித்தீர்" என்றுகேட்ப, தர்மார்த்தகாமசாஸ்திரபாரங்கதனுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்த்ரம்; அதன்பேதத்தனவாகிய ஸகலகலாவித்தைகளும் அறிவேன்" என்ன, அவளும் ஆதரித்து, "கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்றுபிரார்த்தித்து அப்யஸியாநின்றவிடத்து, மற்றொருநாள், வித்யாதிதேவதாபூஜா வ்யாஜத்தினுல் ஒருத்யானமடைந்து ஏகாந்தமாகத் தனது ஸ்வபாவரூபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (ரு) விச்வாஸார்த்தமாகச் சூர்ணவிவாதவ்ருத்தாந்தத்தினையுஞ்சொல்லிக் கரதலஸ்பர்சனஸம்பாஷணமும்பண்ணியபின், அவளும் லஜ்ஜாஸ்நேகபரவசையாகிநிற்ப, பின்னும் தனதுவ்ருத்தவேஷங்கொண்டு வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இந்தவ்ருத்தாந்தத்தினைப் பந்துஜனங்களறிந்துமிகவும்ப்ரீதராகி, ஜீவககுமாரனுக்குக் குணமாலையை விவாகவிதியாற்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களையநுபவித்துச் சிலநாள்கழிந்தபின், ஒருநாள், ஸமஸ்த பந்துஜனங்களோடும் சாதுரங்க (௬) பலஸஹிதனுகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியின்மேலேறி ராஜ (௭) பரிச்சதம் புடைசூழ்தரக் கந்தோத்கடபவனத்தினையடைந்தனன். அதனைக் காஷ்டாங்காரிகன்கேட்டு மிகவுங்கோபித்தவிடத்து ஆப்தராகிய மந்திரிகள்,

(க) பத்ராஸனம் - மங்களமான ஆஸனம்.

(உ) ஸ்கலிதம் - தழுவல்.

(ங) அபிலஷிததேசம் - இச்சிக்கப்பெற்றநாடு.

(ச) ப்ராபாதகாலம் - விடியற்காலம்.

(ரு) விச்வாஸார்த்தம் - நம்பிக்கையின்பொருட்டு.

(௬) பலம் - சேனை.

(௭) பரிச்சதம் - பரிவாரம்.

"ஜீவந்தரகுமாரன், மகானுபாவனும் ஸுதர்சனயக்ஷமித்ரனும் வித்யாதரபல ஸஹிதனும் மதுராவகுளாதிஸஹாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்ரமன்; அவனுடன் விரோதிக்குமது விநாசஹேதுவாகும்" என்று சொல்ல அடங்கினன்; மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்த்ரன்; தேவி, ப்ருத்விஸுந்தரி; புத்ரி, ரத்னவதி; "இவள், சந்த்ரகவ்யதனமென்னும் யந்த்ரம் வீழ்தரச் சரந்தூரந்திட்டவனுக்கு யோக்யை" என்று நியதியுண்டாதலின், ததர்த்தமாகக் கோபேந்த்ரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்வரகோஷணபூர்வகமாக ராஜாக்களையழைப்பித்தபின், அவர்களும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்திலெய்து, அஸமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஸித்தநமஸ்காராநந்தரம் ஆசார்யராகிய ஆர்யநந்திகளை நமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலிதமாகவெய்தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜவித்யாதரஜனங்கள் ஸாதுகார்முகராகி ஸ்துதிப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டனள். காஷ்டாங்காரிகன்முதலியராஜாக்கள், கன்யாபஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொடங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகியவர்களுக்குத் தூதமுகத்தால் தனதுவ்ருத்தாந்தத்தினையும் க்ருதக்னனாகிய காஷ்டாங்காரிகனது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸாமபேததானதண்டலக்ஷணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்தினால் அவர்களைவசீகரித்து யுத்தோன்முகனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியேறி யுத்தாங்கணங்குறுகுதலும் காஷ்டாங்காரிகன் அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டுகுறுகி, யுத்தம்பண்ண, அவனை ஜீவந்தரகுமாரன் லோகாந்தரமடைவித்தனன். ததனந்தரம், ஸகலராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமியைச் சரணமாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷணபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து ஸஹிதனாகி ஜினபதிபூஜாதிமங்கலக்ரியாபூர்வகமாக ஸுதர்சனயக்ஷ வித்யாதரப்ரப்ருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கல்யாணாநந்தரம் காந்தர்வதத்தைக்கு மஹாதேவீபட்டங்கொடுத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனப்ரகாரத்தினால், ராஜ்யபரிபாலனம்பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களையனுபவித்துச் செல்கின்றகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்தரமஹாராஜன், ஸுரமலயோத்யானத்து வரதர்மதபோதனர் பார்ச்வத்தே தர்மச்ரவணாநந்தரம் நந்தாட்யாதி பந்துஜனங்களோடுகூட ஸம்யக்தர்சன தானசீலோபவாஸ ஜினபூஜாதி வ்ருதங்களோடுகூடிச் செல்லாநிற்ப, ஒருநாள், அசோகவனமென்னும் உத்யானத்துப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுகின்ற வானரஸமூகத்தைக்கண்டு போக(உ)நிர்விண்ணனாகித் தத்ரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோதனர்பார்ச்வத்தே தனதுபூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு, ப்ரதிதிவஸம் ஜிநபதிபூஜாபராயணனாகின்றவன், ஸுரமலயோத்யானத்தே ஸ்ரீவர்த்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகிழ்ச்சியையுடையவர்களாகி.

(உ) நிர்விண்ணன் - ஒன்றும்தோற்றாதவன்.

பட்டாரகர் ஸ்மவஸரணம் ஸந்நிஹிதமானமைகேட்டு, விபுலகிரியைப்போய், ஸமவஸரணமடைந்து ஜிநபதிபூஜாநந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுத்ரனாகிய வஸுந்தரபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவியோடுங்கூடக் காந்தர்வதத்தாதிதேவிகளும் அவர்கள்மாதாக்களும் சந்தனார்யையாஸமீபத்தே தீக்ஷித்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் நந்தாட்ய மதுமாதிஸஹாய மாதுலாதி மஹீபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபத்தாகிய ஜிநதீக்ஷையைப் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமுனிகளும் தபப்ரபாவத்தால் சுருதகேவலீபதப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரகர் பரிநிர்வாணானந்தரம் விபுலகிரியிலே அகாதிகர்மக்ஷயம்செய்து முக்திபதமடைகுவர்" என்று ஸுதர்மகணதரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு ஸ்ரேணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனாய் நமஸ்கரித்துப்போகித் தனதுநகரமடைந்தனன்.

சீவகசரித்திர முற்றிற்று.

சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கம்.

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களின் முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி-எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2	வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திரு மூர்த்தி (அருகன்) [ர்மணி)	சிலப்	கக	உ	செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
4	கற்பாலுமிழ்ந்தமணி (சீவக, கூ-கல்லா	கதை	நருமதைகட	கூ	கல்லுட் பிறந்த கழுவாக் கதிர்மணி
,,	,,	பிரமோ	வஞ்சுனை	அஎ	கல்லார் மணிப்பூ ணுமையாள்
6	மீனே றுயர்த்த கொடிவேந்தனை வென்ற பொற்பின்.........சாமி	சீவக	காமக	௬எஉ	சுறவுயர்த்த .... காளை யன்ன கா [ளைநின்
,,	சீவகசாமி, (சீவக. உ०உகூ - சாமி)	,,	முத்தி	கக	சீவகசாமி
,,	தேனூற (௩௫ - தேனூறு தீஞ்சொற்)	கல்	'தன்னுழை'	,,	தேனுறை தமிழும் (தேன் - இனிமை)
7	ஓடாததானை	களா	சுயம்	கஅ	ஓடாததானைகளன்
,,	,,	பாரத	கரு-ம்போர்	அகூ	ஓட்டமிறுனையான்
10	தோளூற்றொர் தெய்வந் துணையாய்த் துயர் தீர்த்த வாறும்	திருக்	நட்பு	அ	உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல........ நட்பு
11	கலைமாக்கட லீந்தி யாங்கே .... கிளைவள்ளல் விடுத்த வாறும்	சீவக	இலக்	கஎ	சிலையிடம் பிடித்த ஞான்றே தெவ்வரைச் செருத்த நம்பி
14	வென்றிக் களிற்றை.........வென்ற	திருவால	௬०	௩	வென்றிப் புரம் வென்றேன்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
16	சிக்க(= அகப்பட)	சீவக	விமலை	உ	பொதிந்து சிக்க
,,	வினைக்கென்று........பணித்தவாறும்	,,	குண	கoக	இடர்வரி னினைக்க வென்று
18	அத்தம்மனைய களிறு (களஙு,உoஉஉ)	,,	மண்மக	ககo	அத்தமா மணிவரை யனைய தோன்றல
19	கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண் செய் தோளான்	கூர்ம	இராவண வதை	கக	கற்பா டழித்த புயத்தரக்கன்
23	மதியங் கெடுத்த வயமீனெனத் தம்பி மாழாந்து (சீவக. கஉகஞ)	சீவக	கனக	கஙகூ	வெண்மதி யிழந்த மீன்போல் விடலைக் குத் தம்பி மாழாந்து
26	கண்மணிப் பாவை யன்ன......பெண்	பாரத	இராச	கஙு	கண்மிசைமா மணிநிகரென் கான்முளை
27	அறிவன் னடிக்கீழ்.........துறந்த	சீவக	கோவி	க	வீரன் ருணிழல் விளங்க நோற்றபின்
28	வீணைக் கிழவன் (சீவக, சகக)	,,	இலக்	உஉக	வீணைவேந்து=சீவகன்
,,	விருந்தார்கதி (சீவக, ஙஅக)	,,	காமக	ஙசஎ	நுகர்ச்சியி னுலகம்
29	ஈனோர்க்குரைப்பாம்	சிலப்	பதி	௰ஙு	ஈனோர் வடிவிற் காண்டலில்
,,	,,	மணி	உஅ	கஙஉ	ஈனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட
,,	,,	குளா	மந்திர	எஅ	ஈனோ ருட்கு மாதன கண்டன்
30	பாரதச் சென்ற கேள்வி	கந்த	பாயிர	கூஉ	பாரது கேள்வு
31	தெங்கின் பழம்வீழ [ஒருடைத்தீ	சீவக	காமக	ஙகூ	தெங்கினேனுண் பழம்பரீஇ
,,	கமுகி னெற்றிப், பூமாண்ட தீந்தேன்	,,	பதுமை	ஙஙு	கமுகி னெற்றிப் பசிபழ முதிர வீண்டு
,,	தெங்கின் பழம்வீழ.........வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்	நைடத	சுயம்	கஞகூ	தாழைநறும் படைக்காய் வீழ்ந்து...... அரம்பைப சாய்க்கும் வளைபோல
32	ஆழ்வி னுண்களிற் றீட்டம்போல்	சீவக	முத்தி	சசஉ	கோமா னடிசாரக் குஞ்சரக்கச் செல்
33	வெள்ளிவெண், கோளிணைத்தனபோ ற்கோ ழுந் தாரைகள்	கம்ப	ஆற்று	ச	வான், வெள்ளி வீழ்இடை வீழ்த்தெனத் தாரைகள்
34	முழவி னின்றதிர்.....அருவித்திரள்	பதிற்		௬o	பணைக்குரலருவி

,,	அருவித்திரள்....துகிற்கொடி போன்ற	,,		௨௭	வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாட்த்து.........கொடிநுடங்கு தெரு
35	முத்தாரமும் போன்றவை	கிறபா		௨ - ௫	ஆரம் போல......சேய்வரற் கான்யாறு
36	வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின்...உய்த்து	கம்ப	,,	௭	வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே
38	காடு கையரிக் கொண்டு கவர்ந்து	நைடத	நாட்டு	௭	சங்கொடு கையரிக் கொண்டு
39	தடங்கொள்வெந் (நகில்)	பெரிய	திருக்குறிப்பு	௨௨	பிள்ளைதைவர.........எறி
40	பழங்கொடெங் கிலையெனப் பரந்து பாய்புனல், வழங்க	மேரு	வைசயந்த	௧௧	ஆறு, பணிவிலாப் பழங்கொ டெங்கி னிலையெனப் பரந்தது
,,	பம்பையிற் சாற்றி	சீவக	நாமக	௧௫	சிலைக்கும் பம்பையும்
43	காமனுஞ் சாமனும் (சீவக, ௧௭௧௫)	கலி	மருதம்	௨௧	சாமனர் தம்முன் செலவு காண்க
,,	,,	நாய்ச்சியார்திருமொ	க - தி. தையொரு	௧	அநங்கதேவா .... உன்னையுமும்பியையுந் தொழுதேன் [தார்
,,	,,	உத்தர	அசுவமேத	௧௨௭	காமனுஞ் சாமன் றானும்
,,	,,	பிரமோ	சீமந்தனி	௭	காமனுஞ் சாமனு மெனக்கவி னமைந்
,,	,,	பாரத	அருச்சுனன் தீர்த்த	௨௭	சாமனிலுங் காமனிலுந் தயங்கு மெய்யோன்
46	கவரிகன் றூட்டப் போந்தபால்	தணிகை	வள்ளி	௭௪	கன்றினைக் கவரி யூட்டிக் கழிந்தபால்
49	அளமரு குயிலினம்	திருவிளை	நாட்டு	௧௮	அளமரு பொறிபோல்
50	களிப்பவுண் டிளவனங் கன்னி நாரையைத் திளைத்தலின்	சீவக	மண்மக	௨	சலஞ்சலமேய் வனநோக்கி, யரிதுணரன்னம் பெடையெனத் தழுவி
,,	தெருட்டுஞ் செம்மற்றே	முத்தொ	"வெருவரு"	......	மின்றழைக்குஞ் செமமற்றே
51	கண்ணெனக் குவளையுங் கட்ட லோம்பினர், வண்ணவாண் முகமெனமரையி னுள்புகார்	கம்ப	நாட்டு	௪௦	கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங் களையலாற் களையி லாமை.........உலாவிகிற்பார்
53	சொல்லரு.........காய்த்தவே	திருவிளை	,,	௨௭	புனையற வுணர்ந்தோர் ......ஒசிந்தது
54	மீன்கணி னளவும்	சீவக	பதுமை	௨௨௮	கயற்கணி னளவுங் கொள்ளார்
,,	தேன்கணக் கரும்பியல் காடும்	,,	முத்தி	௫௦௭	கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனி
,,	செந்நெலின் .... களிறுமாய் கழனி யாக்கம் (சீவக. ௧௧௧௭)	மது	....	௨௭	களிறு மாய்க்குங் கதிர்க் கழனி

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
54	செங்.........யாக்கம்	கைடத	சுயம்	௧௫௮	களிறு மாய்க்குஞ் செங்கெலங்குலை
,,	,,	பிரபு	மாயையுற்	௧௧	யானை மறையக் கதிர்த்தலைச் சாலி நீடி
,,	,,	தணிகை	நாட்டு	௧௧௪	களிறு மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூம்பயிர்
55	தேய்பிறை யிரும்புதம் வலக்கை சேர்த்தினர்.	திருவிளை	,,	௨௭	கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை வாங்கி
,,	செந்நெலகன்ற காடு	திருஞான	சீகாழி	பூவார்-௯	செந்நெற் காடேறிச் சங்கினும்
56	கம்பலம் பொலிவெய்த	சீவக	பதுமை	௫௨	எங்கு கம்பலத் தின்னிசை
57	பாளைவாய் கமுகினம் பழங்கள் சிந்தமே	நைடத	அன்னத்தைக்கண்	௯	பாளைவாய் கமுகிற் றூவிப் படுபழஞ் சிதறி
58	போர்விளைன் மலிந்து(போர்வு-போர்)	ஐங்குறு		௯௮	விண்டு வன்ன வெண்ணெற்போர்வின்
,,	,,	திணைமா		௧௪௮	எருமை.........நெற்போர்வு குடிவரும்
61	இணைகிலைப்பொருநர்	சிலப்	௧௦	௧௫௮	தெண்கிணைப் பொருநர்
64	கிளிவளர் பூமருது	பெரிய	திருக்குறிப்பு	௧௦	கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்
66	வாகைவன்னை	சீவக	ஏமாங்க	௪௫௯	வன்னைவாடு (ஏமா. சுயம். ௧௪௮)
67	கயற்றலைக் குடைதலின்	திருவிளை	வெள்ளை	௨௨	கயற்றலைக் குடைந்த போது
68	பாசவ லிடிப்பவ ருலக்கை வாழைப் பல்பழம்.........தடிக்கு	பதிற்		௨௯	அடுவெறி புலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
69	கன்றருத்தி மங்கையர் கவர்ரை போந்திர கின்ற வேதி	மணி	௧௨	௯௫	சுரவைகள் ஞாத்திக் கலிகைா பொழ்யும்
70	அகிற்புகை நிரண்டதோக்கு மாமணிப்பூமு	பாரத	காண்டவ	௫௧	கபோதபோத் துவைிடை பிடைமெ ஆஞ் கடர்த்துபம்
71	மகளிர்கூர்தற்குக் கலாபம் உவமை	மலை		௪௪	கணக்கோ போகையிற் கதப்பிருத் தசை

71	காடியுண்ட .... இருந்தவண்ண மன்னர்	சிறுபா		உகஉ - ச	மகளி, ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின் மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி
,,	,,	கதை	வயந்தக னகன்றது	க - கக	காடி கலந்த சோடிக் கலிங்கம், கழும லூட்டுங் காழகி னறும்புகை, முழுநிலா மாடத்து முடிமுத றழுவ
73	கொய்ம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டு டைய சேவல்....போர்க்கொளீஇ	திருவிளை	நகர	எக	கொம்மலர்க் குடுமிச் சேவல் கோழி ளங் தகர்போர் மூட்டி
75	வெப்பின் முப்ப முச்சுனைத், தலைத்த ணீர் மலரணிந்து சந்த னஞ்செய் பந்தரும் (சீவக. உகநுசு)	கழுக்குன் றப்	,,	கஎ	முப்பழம் பொதிந்த வாவி மூவகைத் தலைதெண் ணீராத், தப்பற நறை கொண் டேட்டிச் சந்தனப் பந்த ரீட்டி, வெப்பொழி தரப்பெய் வாரும்
76	அடிசில் வைக லாயிர மறப்புறமுமா யிரம்	மணி	உ0	சு - எ	அறவோர் பள்ளியு, மட்டிற் சாலையும்
77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடந் தவஞ்செ ய்வார்க்கு மஃதிடம்......அஃதிடம்	,,	கச	ச0 - சக	அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
,,	,,	,,	உஉ	உஉ	நற்றவப் பெண்டிர்
,,	மற்றநாடு வட்டமாக வைகு மற்ற காடரோ	காஞ்சி	நகர	கஉக	பற்பல நகர மெல்லாம் வட்ட மாப் படைத்த காஞ்சி
78	பெண்வலைப் படாதவர் பீடி ஞெங் கிய, வண்ணலங் கடிநகர்	சீவக	குணமா	க	காசறு துறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல, மாசறு விசும்பு
79	விண்புகு வியன்சினை மெலியப் பூத்தன	நைடத	அன்னத் தைக்கன்	நு	விண்புகு வியன்சினைத் தருக்கள்
87	பாத்தரும் பசும்பொனின் மாடத்து	சீவக	காமக	நுகக	பாத்தரும் பசும்பொற் றலம்
89	பொற்சிறு தேர்மிசை......சான்றவே	பட்		உஉ - ௫	மகளிர் உணங்குணு.........விலக்கும்
,,	,,	மணி	நு	கசக - நு	புதல்வரைப், பொலந்தேர்......ஏற்றி
,,	,,	திருவிளை	நகர	அ0	பெண்முத்தமனைய.........தேருருட்டு வார்கள்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களின் முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
54	செக்........யாக்கம்	கைடத	சுயம்	கரு அ	களிறு மாய்க்குஞ் செக்கெலங்குலை
,,	,,	பிரபு	மாயையுற்	கக	யானை மறையக் கதிர்த்தலைச் சாலி நீடி
,,	,,	தணிகை	நாட்டு	ககச	களிறு மாய்ப்ப கதழ்ந்தெழு பூம்பயிர்
55	தேய்பிறை யிரும்புதம் வலக்கை சேர்த்தினர்.	திருவிளை	,,	உஎ	கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை வாங்கி
,,	செக்கெலகன்ற காடு	திருஞான	சீகாழி	பூவார்-கு	செக்கெற் காடேறிச் சங்கினும்
56	கம்பலம் பொலிவெய்த	சீவக	பதுமை	ருஉ	எங்கு கம்பலத் தின்னிசை
57	பாளைவாய் கமுகினம் பழங்கள் சிக்தமே	கைடத	அன்னத்தைக்கண்	கு	பாளைவாய் கமுகிற் முவிப் படுபழஞ் சிதறி
58	போர்விளுன் மலிக்து(போர்வு-போர்)	ஐங்குறுநிணைமா		கு அ	விண்டு வன்ன வெண்ணெற்போர்வின்
,,	,,			கச அ	எருமை........நெற்போர்வு குடிவரும்
61	இணைகிலைப்பொருகர்	சிலப்	க0	கரு அ	தெண்ணிணைப் பொருகர்
64	இளிவளர் பூமருது	பெரிய	திருக்குறிப்பு	க0	இளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்
66	வாலெகன்னை	சீவக	ாமக	கருக	வன்னைவாடு (ாஸ. சுயம். கசஅ)
67	கயர்தலைக் குடைதயின்	திருவிளை	வெள்ளை	உஉ	கயக்தலைக் குடைந்த போது
68	பசைவ விடிப்பவ நுகக்கை வாளைப் பக்பழம்.........தடிக்தி	பதிற்		உக	அவெறி புலக்கை வாளைச் சேர்த்தி
69	கன்றருத்தி மங்கையர் கவிதை போதிதா கின்ற பேதி	மணி	கஉ	கக	தரவைகன் முர்த்திக் கவிதை பொழியும்
70	அகிற்புகை திரண்டதொக்கு மாமணிப்புரு	பாரத	காண்டவ	ருக	கபோதகோத் தனவிடை விடையெழுஞ் சுடர்த்துபம்
71	மகளிர்கூந்தற்குக் கலாபம் உவமை	மலை		சச	கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத்தசைஇ

71	காடியுண்ட .... இருந்தவண்ண மன்னர்	சிறுபா		௨௬௨ - ௪	மகளி, ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின் மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பி
”	”	கதை	வயந்தக னகன்றது	௧ - ௧௧	காடி கலந்த கோடிக் கலிங்கம், கழுமவூட்டுங் காழகி னறும்புகை, முழுநிலா மாடத்து முடிமுத நூவ
73	கொய்ம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டுடைய சேவல்....போர்க்கொளீஇ	திருவிளை	நகர	௭௧	கொய்ம்மலர்க் குடுமிச் சேவல் கோழிளங் தகர்போர் மூட்டி
75	வெப்பின் முப்ப ழச்சுளைத், தலைத்தணீர் மலரணிந்து சந்த னஞ்செய் பந்தரும் (சீவக. ௨௩௯)	கழுக்குன்றப்	”	௧௭	முப்பழம் பொதிந்த வாலி மூவகைத் தலைதெண் ணீரைத், தப்பற நறை கொண்டேட்டிச் சந்தனப் பந்தரீட்டி, வெப்பொழி தரப்பெய் வாரும்
76	அடிசில் வைக லாயிர மறப்புறமுமாயிரம்	மணி	௨0	௧ - ௭	அறவோர் பள்ளியு, மட்டிற் சாலையும்
77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்......அஃதிடம்	”	௧௪	௪0 - ௪௧	அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
”	”	”	௨௨	௨௨	நற்றவப் பெண்டிர்
”	மற்றநாடு வட்டமாக வைகு மற்ற நாடரோ	காஞ்சி	நகர	௧௨௧	பற்பல நகர மெல்லாம் வட்ட மாப் படைத்த காஞ்சி
78	பெண்வலைப் படாதவர் பிடி ஞெங்கிய, வண்ணலங் கடிநகர்	சீவக	குணமா	௧	காசறு துறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல, மாசறு விசும்பு
79	விண்புகு வியன்சினை மெலியப் பூத்தன	நைடத	அன்னத் தைக்கண்	௩௯	விண்புகு வியன்சினைத் தருக்கள்
87	பாத்தரும் பசும்பொனின் மாடத்து	சீவக	காமக	௩௯௧	பாத்தரும் பசும்பொற் றூலம்
89	பொற்சிறு தேர்மிசை......சான்றவே	பட்		௨௨ - ௯	மகளிர் உணங்குணு........விலக்கும்
”	”	மணி	௩	௧௪௧ - ௩	புதல்வரைப், பொலந்தேர்......ஏற்றி
”	”	திருவிளை	நகர	௮0	பெண்முத்தமலையை.........தேருருட்டுவார்கள்

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர்களிழுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
93	புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்று (சீவக. சகஅ)	சீவக	காந்தருவ	௩௩௧	பழுமரப் பறவை யொத்தவே
,,	,,	பொருந		௯௪	பழுமர முள்ளிய பறவையின்
,,	,,	பெரும்பா		௨௦	பழுமரந் தேரும் பறவை போல
,,	,,	திருவிளை	௧௧௨	௧௭	பாய தொன்மர.........கிடந்தன்றே
95	சுருவினத்தொடு முதலைக்குப்பைகள்	சீவக	கோவி	௧௧	சுறவணி சூழ்கிடங் காரெயின் மூதூர்
96	சிறையனப் பெடையினோடு .... ஒத்ததே	ஆனைக்கா	௧௧௨	௮	முள்ளரைப் பசந்தாள்......தகையும்
98	காவலிற் காமர் கன்னியே	கம்ப	,,	௧	காவலிற் கலியூர் கன்னியை யொக்கும்
100	தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும், மாமலை தழுவிய மஞ்சு போலவும்	பட்		௯௫-௧	மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவுந், தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும்
101-4	மதிலும் பொறிகளும்	சிலப்	௧௫	௨௦௭-௨௧௧	மிளை...கிடங்கும்....வேலும் பிறவும்
,,	,,	திருவிளை	௧௧௭	௨௪-௨	பழுக்கள்.........பெய்யரால்
106	பைம்பொன்விளைந்த	சீவக	காந்தருவ	௧௧	நன்பொன்விளை நிய மடைந்தாரே
107	தப்புநத் தொண்டைச் செக்கர்ப்ப தோர்ப்பர்	குண்டல	அப்பநத்தே		தப்போதி கனித்தொண்டை துயிக்கொண்ட தகைவாய்
,,	,,	மேரு	பத்திர	௪	தப்புநத் தொண்டை வாயர்
,,	,,	,,	வச்சிர	௯௪	தப்புநத் தொண்டைச் செவ்வாய்
,,	ஒன்றுதியாக வட்டத் தேரோட்ட மூச்செப்பு	சிலப்	௫	௧௪௪-௯	பரந்துப்பந் தவிக்கு பெட்டிக் கடைநித்த, வீழ்யர் பகர்பொன்
,,	,,	,,	௧௪	௧௯௪	எட்டிக் கடைந்துத்த வாயிரத் தெண்கழஞ்சு

,,	,,	கதை	நருமதைச் சம்பந்தம்	அ௨ - எ	ஒன்றுமுத லாக வோரெட் டிறுத்த, வாயிரங் காறு மாத்த பரிசத்து...... தோழித் தூதினர்
109	ஆசைப்பட் டரச வைக	சிலப்	௧௬	௧௩எ	அர சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை
111	புகை இரவுசெய்தல்	திருவிளை	௩௧௫	அஎ	அட்டில்வாய்ப் புகையும் .... கங்குல் பட்டது
113	பவளக்கார்கிடுகு	சீவக	முத்தி	௬௭எ	பவளக்கா ரிகழும்......... கிடுகு
116	சொற்கள் பொருளில்லா ஓசையாதல்	திருவிளை	௩௧௫	௯எ	பாய தொன்மர.........கிடந்தன்றே
	,,	தணிகை	,,	௬எ	பொருண்மை சுட்டிய........பேசுவார்
120	நாத்தலை மடிவிளி (சீவக. ௪௩எ)	பெரும்பா		௧௬௯	மடிவாய்க் கோவலர்
,,	,,	கூர்ம	பிலக்க	௪௦	செங்கா மடிவிளி கேட்டலும்
122	வளையறுத் தனையன வாலரி	கந்த	வில்வலன்	௧௨	வளையின் சின்ன, மொத்த தண்டுலம்
,,	வளையறுத்.........ஒருபால்	நைடத	நாட்டு	௧௬	மாதர்மென் முல்லை.........நுகர்வர்
124	புரிபுனர்குழல்	சிலப்	௬	௧௬௯	குழல்வழி நின்றது யாழே
131	நறைக்கொடி	ஐங்குறு		௨எ௯	நறைக்கொடி கொண்டு
,,	,,	புறநா		௧௬௮	நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கை
135	இரவும்பகலும்தெரியாமையால் நகரம் சுவர்க்கம்போலுதல்	நைடத	நாட்டு	௨எ	கொல்லுலை .... இமையவ ருலக மேய்க்கும்
138	விழவும் வேள்வும்	திருநா	திருமழபாடி நீறேறு.௧௦		விழவொலியும் வேள்வொலியு மானூன்
,,	,,	பெரியதிரு மொழி	௯-ப. ௪-தி.	அ	வேள்வும் விழவும் வீதியி லென்று மறுதலூர்
142	சேணிலத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கை	சிலப்	௧௬	௯௪ - ௫	யானை யினநிரை பெயருஞ், சுருங்கை வீதி
,,	,,	மணி	௨அ	௫	சுருங்கைத் தூம்பின்
,,	,,	கம்ப	ஊர்தேடு	௧௪௫	கரந்துறை காண்பான்
145	கொங்கு விம்மு கோதை [செய்குன்று	நைடத	கைக்கிளை	௧	கொங்கு விம்மு கோதை யோடு
148	திளைவிளைதல் முதலியன அமைந்த	சீவக	கேம	அ௫ - எ	பொழிந்து.........ஒச்சினனே
152	ஊற்றிருந்தழும் மதத்த	தணிகை	காப்பு	௨	ஊற்றிருக்கு மதக்களுழி
157	நாகத்தி னழற் சீற்றத்தன்	சீவக	பூமக	௧௯	அரவி னவிராரழல் போன்று சீறி

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர்களிற் முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
157	அரசன் விடமும் அமுதும் போறல்	சீவக	நாமக	௨௨௧	வேண்டி லின்னமிர்து நஞ்சு மாதலால்
161	தேனே மாரியன்னுன்	தணிகை	சேபரி	௪௮	தேனே மாரியிற் றீர்ந்தது தானியே
164	கருங்குழல்கள் (பன்மை)	மணி	௨௨	௧௩0	காறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
”	”	கல்	அமுதமும்	௩	குழலும்.........இருள்காட்டின
165	ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு	கூர்ம	பலவகை	௧௭	ஒழுகு கொடிமூக் கினிற்றக்கன்
167	கருமணியம் பாலகத்துப் பதித்தன்ன படிய (சீவக. ௧௩௨௫)	கந்த	மார்க்கண் டேய	௧	நச்சக வயிர்த மன்ன .... காட்ட வைவேல்
169	ஈனுதவிளக்குமுரு	கம்ப	உருக்காட்டு	௩0	கன்னிப் பூகமும்
171	தாமச்செப்பிணைமுகட்டு	கூர்ம	இராமன்வண	௮௯	தாமச்செப் பெனப்பணைத்து
172	உண்டில்லை யெனவைய மக்கதோன் றணர்வரிது	கம்ப	கோலங்கா ண்	௪௨	இல்லையுண் டெனநின்ற விடையிருக்கு
173	இணைப்படம்	கூர்ம	கன்னனை	௧௧	பாம்பிணைப் படத்தைத
179	ஒன்பதுசாண் (ஏழு) நடத்தல் (சீவக. ௧௧௮௪)	பொருந		௧௧௧	காலி னேழடிப் பின்சென்று
”	”	[illegible]	[illegible]	[illegible]	சேவடி, [illegible]
184	வலம்புரிசங் கலஞ்சலந்தை [illegible]	சீவக	[illegible]	௨	[illegible]
189	மாகலை மதித்தி [illegible] (சீவக. [illegible])	கல்	[illegible]	[illegible]	[illegible]
191	மாதர் தாமரைப் பூவதா [illegible]	சீவக	[illegible]	[illegible]	[illegible]
192	பனிக்கதிர்ப் படிப்ப [illegible] (சீவக.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
196	இடிபிறைக் கொடிமிறு [illegible]	[illegible]	[illegible]		[illegible]
198	மதியும் உரோகிணியும்	”	[illegible]	[illegible]	உருவுகொ ளுரோகணியோ டொளிவி புரிந்த, மறுவுடை மண்டிலக் கடவுள்

200	வெஃகிலாக் கேள்வியான்(சீவ.கககஎ)	சூளா	மந்திர	சுரு	வெஃகிலாக்கேள்வியானை
,,	,,	கூர்ம	சந்திர	க0கூ	வெஃகிறதி கேள்வி விருட்டுணி
202	யானைத்தவிசை நாய்மேலிடுதல்	பழ		எரு	பெரியார்க்கு.........நாய்மேற் றவிசிடு மாறு
,,	,,	திருவாச	உயிருண்ணி	உ	ஒருநாய்க்குத்தவிசிட்டிங், கூறுருடல் புகுந்தான்
,,	,, [(சீவக. உஎகச)	,,	திருவேசறவு	ரு	பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றே [இ
203	நகம் பூண்பல் (பாரம் பூண்பேன்)	சிறுபா		ககஙு-ரு	ஈகைச் செந்நகம்...... ஒருதான் முங்
,,	,,	சூளா	மந்திர	எ	உலகங் காக்கும் விழுநகம் [மேள்ளான்
,,	,,	கந்த	வள்ளி	கஅ	கிராதர்க் கெல்லா, நாயக நகம்பூண்
209	தொழுனையாறு (யமுனை)	சிலப்	கஎ	பக். ஙககக	தொழுனைத்துறைவனோடாடியபின்னை
,,	,,	பழ		க உ	தொழுனையுள்,......மபக்குறத்தாள்
,,	,,	கூர்ம	கண்ணன்பூ	ஙச	தொழுனை யன்னோன் கருதழியொழு
,,	கண்ணன் குருந்தமரத்தை ஒசித்தது	திருஞான	புறம்பயம்	ங	குருந்தொசிபெருந்தகையு நீயும்[கிற்று
,,	,,	திருநா	திருவதிகை	வெறி.க0	கொல்லைவாய்க் குருந்தொசித்து
,,	,,	நாய்ச்-திரு	ங. தி. கோ	உ	குருந்திடைக்கூறைபணியாய்
210	காமமே கன்றி நின்ற	மணி	உஉ	உ0	கன்றிய காமக் கள்ளாட்டு
213	அளந்தன போக மெல்லாம்	நாலடி	பழவினை	ங	வளம்பட.........செய்தாருமில்
219	விடியற்காலக் கனவு உடனேபலித்தல்	சிலப்	கரு	க0ரு-சு	கனவுபோல.........கடிதீங்குறும்
220	கண்கழூஉச்செய்து	திருஞான	திருப்பழனம்	க0	கண்டான் கழுவா முன்னே யோடிக் கவ்வைக் கஞ்சியையுண்டு
,,	கண்கழூஉச்செய்து.........செய்தாள்	ஆசார		க0	கண்கழீஇத்.........தொழுதெழுக
227	பாவியேனுவிவருந்துதியோ	சீவக	குணமா	கசுஎ	பாவியேற் காவியொன்று
231	ஆய்ந்தவனிச்சமாலை பெரும்பாரமாய்	,,	முத்தி	க0ங	அனிச்ச மலரும் பொறையாகி
243	தவளைக் கிண்கிணி (சீவக, ஙகஉசு)	கதை	உழைச்சன	உசஎ	தவளைக் கிண்கிணி ததும்புஞ் சீறடி
,,	,,	சீகாளத்தி	நான்முக	உசு	தவளைவாய்ச் செம்பொற் கிண்கிணி
255	கோணிலை திரிந்து......கோல்கோடின்	மணி	எ	அ-க0	கோணிலை திரிந்திடிற் ...... இல்லை,
256	கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன	சேதுபு	தேவிபுர	ருக	கார்த்திகை...விளக்கின் விளங்கினான்
259	பொன்விளைந்தபூமிபொலிய	ஐங்குறு	மருதம்	க	நெற்பலபொலிகபொன்பெரிதுசிறக்க

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களெழுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
260	விளைகபொலிக	கதை	முகவெழுத்	கசச	விளைக பொலிக வேந்த ஐறகுறை
261	குலத்தொடுங்கோறல்	சீவக	கோவி	சுக	குலத்தொடு முடிந்தகோன்
262	குன்றத் தூச்சிச் சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டு	பழ		உ0ச	குன்றின்மே லிட்டவிளக்கு [ங்கு
,,	,,	குளா	மந்திர	கஎ	குன்றிற் கொழுஞ்சுடர் விளக்கிட் டா
266	புலிப்பொறிப்போர்வை (உரை)	பதிற்		கக	எஃகம் புலியுறை கழிப்ப (சை உச)
,,	வீரன், தன்வாளைநோக்கிப்பேசல்	கம்ப	நிந்தனை	எரு	எரிகதிர் வாளை நோக்கி
272	உரிமைமுன் போக்கி யல்லால்........	அரிச்சந்	நகர்நீங்கு	க	குலமகனு மடமயிலு முன்னடக்கப்
	மன்னர் போகார்	திர			பின்னடக்தான் கொற்ற வேந்தன்
275	குழைமுகப்புரிசை	நெடுநல்		க0எ	ஆடகர் குறகா ஏருக்கட வாைப்பு
279	வேண்டிடைத்தவேலி	பதிற்		கரு	வாண்மதி லாக வேன்மிளை பயர்த்த
281	நீடக [illegible]	கதை	விழாவாத்	உ0கு	நீடகத்திருந்த வாசவ தத்தை
284	புண்ணிடங்கொண்ட...திருத்திஞனே	சீவக	மண்மக	ககஉ	குஞ்சரம் [illegible] ...... திருத்தனான்
,,	எ[illegible]ப்பறித்தல்	திருக்		எஎச	மெய்க்கேப்பறி[illegible]
,,	வேலின் உழிவை யானைக் கொம்பால்	புறநா		உஅச	ஒருகை[illegible]
	நீ[illegible]த்தல்				கத், நி[illegible]
,,	பிழை[illegible] திருத்தினுனே	கூர்ம	கண்ணன்[illegible]	ககஎ	பிழைக்கொளிந்[illegible]
[illegible]	இமையாருப்ப, [illegible]	கதை	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]		நியது		[illegible]
	[illegible]				[illegible]
	[illegible] [13]				[illegible]
290	மக்[illegible]	சீவக	[illegible]	[illegible]	கல்[illegible]
303	உண்டனை [illegible] கேட்பார்	கதை	யாழ்ப்புலம்	கக0	உண்டனைக் [illegible] கண்டுனித்
	கண்டுளித் தெளிக வென்று		பல்		தெளிகென

305	குரிசி றந்த புதல்வன்	சீவக	நாமக	௩௨௪	உரவோன் சிறவ னுயர்கெனவே
306-8	கறைபன்னீராண் டெவிடுதல்முதலியன	திருவிளை	தடா-திரு	௯அ	சிறைவிடுமின்........பெருக்குமென
311	பேரறமும் புறந்தந்து	சீவக	நாமக	௩௫௭	நல்லறங்காக்கவென்றாள் [க்கை
312	அகங்கை புறங்கை யானாற்போல்	காரிகை	ஒழிபியல்	௬-கு, உ-ம்	அகங்கை புறங்கையா ...... மனைவாழ்
315	எம்மனை தமியை யாகி யிவ்விட ருற்ற தெல்லாம்......யான் செய்த பாவம்	சீவக	நாமக	௩௬௨	இனையைநீ யாய தெல்லா மெமமனோ ர்செய்த பாவம்
325	அருந்தவத் துடம்பு நீங்கினு, ரமுப்ப ரும் பொன்னுடம்படைந்த தோப்ப	கலி	நெய்தல்	உக	அருந்தவ முடன்றோர்தம், உடம்பொ ழித் துயாால கினிதுபெற் றுங்கே
328	விரகி னீட்டினன்	பாரத	கஅ-ம்போர்	க	நிலம் விரகா லளந்த குறளாய்
332	கலங்கவிழ்த்,தல்லனுற்றான் (சீவ.௩௭௨)	கந்த	மேரு	கக	புனைவிழச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொ ண்மாக்கள்
333	பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி	கதை	சாங்கியன் றாயுரை	௬0	புதுமரப் பாவை பொறியற் றுங்கு, விதுப்புறு நடுக்கமொடு விம்முவன
336	ஓசனை யைம்பது சென்றால்	கம்ப	திருவவ	௪0	ஓசனை பலகடந்து [ளாகி
337	பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை	பாரத	௧௪-ம்போர்	௬அ	தெய்விகத் தினின்வந்த, மன்றலம்பெ ரும் பொய்கை
340	சிலம்பி வலந்ததுபோற் போர்வை போர்த்து	தணிகை	நந்தியுப	உக	சிலம்பி, பொருவினால் வலந்து தங்கிய வலயம்
341	பஞ்சியடரனிச்ச நெருஞ்சியீன்றபழ மாமென், றஞ்சு மலரடிகள்	திருக்		ககஉ0	அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்
,,	,,	கதை	பிடிவீழ்ந்தது	க௬உ-௩	அனித்த மிதிப்பினும் பனித்த லானு, வொளிச்செஞ் சீறடி
342	குடங்கைபோலுங்கட்	கூர்ம	கண்ணன்-ம	உ௫0	குடங்கையி னெடிய வாட் டடங்கண்
	கூனியும் (சீவக. உ௫௩)	நைடத	நளன்றூது	௪	குடங்கையி னகன்றவிழி
343	எல்லை யெய்திய... .....அகன்றதே	நாலடி	துறவு	க	விளக்குப் புகவிருள்....நிற்குமாந் தீது
349	அமிர்தங் கொளவுயிர்க்குங் கருங்கா ழகிலி னறும்புகையிற் கழுமி	சீவக	முத்தி	க௯	அமிதயிர்க்கும், தேனு ரகிலின் புகை சேர்த்தி வகுத்து
353	பிடிக்கை போலுந் திரள்குறங்கி னணி	,,	,,	கஎ	பிடிக்கை வென்று கடைந்தனபோற் ....குறங்கு........மகரம்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களிழுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
362	மதி யன்னான் வளர்கின்றான் (சீவக. நகூச, நஅஎ, சகூச, அஅஉ)	பிரமோ	உமாமகே	சக	மறைபயில் பாலன் கலையினால் வளரு மதியெனக் கலைகளால் வளர்நாள்
363	ஆயிழை யைவர் நலமோம்ப	மேரு	வைச-முத்	௰	அஞ்சுதாயர் தங் கைவழி
364	சிங்கக் குட்டியும் போன்று	சீவக	நாமக	நகூந	சிங்க மடங்கலின் முழங்கி (சீவக, சOச)
367	மதலைமை யாகே	,,	முத்தி	கOஅ	மையாடி யறிந்தார் கலைகள்
372	கலையிகந் தினிய சொல்லார்	,,	மண்மக	கூ	துவர்வாய்க் கலைவலார்
378	குணவதங் கொளுத்த லாமோ	சூளா	இரத	அகூ	பெருவத மருவிற்று
383	வலம்புரி புலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன				வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும் (ஆத்திரையன்பேராசிரியர், கு.)
,,		பிரபு	மாயையுற்	உஅ	சலஞ்சலம்........முத்தினை யீன்றதை
390	கற்பகங் கலங்கி வீழ்ந்த வண்ணம் போர்க் காளை வீழ்ந் [செய்தபாவம்	மேரு	பூர்ண	கஉ	கற்ப, தருவின்மே லுருமு வீழ்ச் சாய்ந்தது போலச் சாய்ந்து [பென
391	இளமை [illegible]	கதை	சாங்கியன்	கசக	இளமை யாவது [illegible]
,,		மேரு	பூர்ண	நஅ	[illegible]
394	இருப்புண்டார் (சீவக. உஅகூ0-கூச)	,,	வைசயந்	கஎ	[illegible] சாய்ந்த [illegible]
396	[illegible] (சீவக. சOச, சOரு)	மணி	கஎ	எ	[illegible]
402	[illegible]	பிரமோ	உருத்திரா	௩௦	[illegible]
409	ஆர்வமே [illegible]	திருக்		நகக	[illegible] .... [illegible]
,,	,, [illegible]	இலிங்க	[illegible]	ந	[illegible]
416	[illegible]	[illegible]	[illegible]	எகூ	[illegible]
417	[illegible] ...... ஒருவ னென் செயும்	கதை	[illegible]	கக	[illegible]

420	வெள்ளி வள்ளியின் விளங்குதோள்...	நெடுநல்		ருகூ	வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்
,,	முன்கு மாயரும் (சீவக. கூஅஎ, கசகரு,	திருநா	ஒற்றியூர்	வெள்ள.க	முன்குவார் போகம்வேண்டின் [தோள்
421	ஆயர் மத்தெறி தயிரி ஞயிறுர்[ககஅகூ)	கம்ப	சடாயுகாண்	உரு	தயிருடைக்கு மத்தென்ன உலகைகலி
,,		இலிங்க	பலியேற்க	ருரு	மத்தெறி தயிரின் மாழ்கி [சம்பானே
,,	,,				
423	மத்தம் புல்லிய கயிற்றின் மற்றவர், அத்த லேவிடி னித்த லேவிடார்	கலி	முல்லை	சO	மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்னல ஞ், சுற்றிச் சுழலுமென் னெஞ்சு
424	வலைப்படு மானென	கூர்ம	இராவைகுக்	சஉ	வலைப்படு மான்பிணை யென
425	எம்மனை மாரினி யெங்ஙனம் வாழ்கு விர்.....எனத், தம்மனைக் கன்றுெடு	பெரும் பொருள்	'கங்கைபாக் தாங்கு'		சன்றுகாண் மெய்குளிர்மின் கண்டு (தொல். பொருளதி. பக். 106)
426	பாறைபடுதயிர் [தாம்புலம் புற்றுர்	கூர்ம	கண்ணனவ	கசக	பாறைபடு வெண்டயிர்
429	கழுநீர்ப் பிடித்தாங் கரியாசனத்திருந் தான் (சீவக. கஅஅஎ, உருஇஅ)	கதை	விழாவாத் திரை	ருOஎ-அ	பனிப்பூங் குவளை பயத்தின் வளர்த்த, தனிப்பூப் பிடித்த தடக்கைய ளுகி.
,,	,,	இலக்.வி-	செய்	கு - சச. உதா	கார்நறு நீலங் கடிகயத்துள் வைகலு,நீர் நிலை நின்ற பயன்கொல்லோ - கூர் நுனைவேல், வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியாற், கொண்டிருக் கப் பெற்ற குணம்.
	[ளைப் பகழி				
435	விற்பழுத் துமிழ்க்க வெய்ய வெந்து	கூர்ம	இராமன்வன	இசு	விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய கணை
438	பல்லிணுற் சுகிர்ந்த நாரிற் பனிமலர் பயிலப் பெய்த, முல்லையங் கண்ணி	,,	பிலக்க	சரு	பல்லினுற் சுகிர்ந்த நாரிற், கொந்தவிழ் கோடற் போது கட்டிய குழங்கன்
439	செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திரு	திருஞான	தெளிச்சேரி	பூவலர்ந்-ரு	செம்படுத்த செழும்புரிசை [மாலை
,,	,, [நகர்ச்செல்வ	திருநா	அதிகை	இரும்பு-உ	செம்புகொப் புனைந்த மூன்று மதில்
,,	,, [துண்டேல்	மது		சஅஇ	செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து
446	மோட்டும் முதுநீர் முதலைக்கு வலிய	திருக்		சகூஇ	நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை
,,	எட்டைப் பசியி னிளைசெளவிய நாகம்	கூர்ம	பிலக்க	சஅ	எட்டைவெம் பசியிற் பாய்ந்த முடங் குளை மடங்கல்
447	எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீணையும்	திருஞான	பழனம்	வேதம்-கூ	வீளைக்குரலும் விளிசங்கொலியம்
454	வெண்மதி செல்வ தொத்தான்	மணி	ச	எஇ - கூ	மதியம்போல.........தேர்கடைஇ
461	வாளரக் துடைத்த வைவேல்	கம்ப	மிதிலை	கச	வாளரம் பொருதவேலும்

7 *

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர்களுழதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
461	தடங்க ணெல்லாம், நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப் பூப்போற், காளைதன் றேர்செல் வீதி கலந்துடன் ஞெருக்க வன்றே	குறு		௩௧௫	ஓங்குமலை நாடன், ஞாயி றனையனென் றோழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்பணைத் தோளே
”	”	புறநா		௧௫௫	[தரு சுடரினெதிர்கொண் டாங்கு பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ, ஏர்
”	”	இறை	உதா. செய்,	௨௮௫	வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியில்
”	”	கதை	கூ-ம் திங்கள்	௪௪-௫	செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப், பொன்புனை மலரின் புகற்சி போல
	[௭௧௭, ௨௨௯)				
468	வட்டுடைப் பொலிந்த தானை (சீவக.	நைடத	இந்திர	௧0	குற்றுடைவாள் வட்டுடையின் உடங்க
471	பொன்னுகம் புரவி பூட்டி விட்டு	சீவக	மண்மக	௧௧௫	பாவிகள் கொளீஇய நின்னுகம்
476	கோவிழுக் குற்ற ஞான்றே	”	”	௪௫	கோ விளக்கிற் றன்றே
482	சீனிளை நப்பின்னை	பெரி-திரு	உ-ப.௯-தி.	வி௩. ௫.	ஆய்ப்பாலைநப்பின்னைதனக்கிறை
484	மாமான்	முதலாயிர	திருப்பாவை	௯	மாமான்மகளே
491	முன்னர வெயிற்று நறுநுதல்	மணி	௧௮	௭௧	[நம் முத்தச் சுரித்தன்ன முள்ளெயிற்[illegible]
493	களிறு போன்றோர் [illegible] போகி (சீவக. ௫0௪, உ௧௬)	பதிற்		௭௨	கொடு நுடங்கு [illegible]... [illegible]
495	[illegible]	பத்		௪௨௫	[illegible]
498	தொண்டாங்க னென்ன ...... தாக்கல்	[illegible]	[illegible]	௭	சிந்தை நினைப்பட்ட.........[illegible]
507	வெகுபட முதுக்கி [கடலூரம்	பாகவத	இரணிய	௮௪	வெகுபட நகைத்து
505	எண்டிசை [illegible] கலவிப்படக்க, கொண்டு [illegible] [illegible] குளித்தி	கதை	வதை	௪0௨-௫	எண்டிசைப் பக்கமும் [illegible] கலையாட்க், [illegible] வளி தோன்றலின்

509	இடுக்கண்வந் துற்ற காலை ...... நகுக	திருக்		கஉக	இடுக்கண் வருங்கா னகுக
510	பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினை	கல்	யிர்புகுஞ்	க0	பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
512	குருமித்து மதலை பொங்கி	பாரத	கூம்போர்	எக	குருமித்து நடக்கின்றனன்
513	கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்......திரையுய்த்தது [உகஎ அ)	மணி	கசு	கச	ஓடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
525	கோதை யருவிக் குளிர்வரை (சீவக.	நால	பொறை	க	கோதை யருவிக் குளிர்வரை ஓட
534	தேக்க ணின்னகில்	சீவக	கனக	உகக	தீந்தே னகிற்புகை
535	கப்பத் திந்திரன் காமுறு (கற்பம்)	சிலப்	காடு	கருச	கப்பத் திந்திரன் காட்டிய
536	நன்னகர் நோக்கி நாய்கன் நாகங்கொல் புகுந்த தென்ன	கம்ப	த். மந்திர	உ	நன்னகர் நோக்கினு ஞக நோக்கினன்
537	மாடியக் தானை	சேது	மங்கல	எசு	விளங்குமா டியமும் (கவசம்)
538	எண்ணிட மின்றி மன்னர்.......... ஈண்டி (சீவக. சுகரு)	நைடத	சுயம்	உ	எண்ணிட விடமொன் றின்றி பரந்த
547	சங்குடைந் தனைய வெண்டாமரை மலர்த் தடங்கள் போலு, நங்குடி (சீவக. உசகக) [மலர்	கதை	மண்ணுநீர்	சுரு-சு	சங்கினும் பாலினுஞ் சலமில் வாய்மை, விழுத்திணைப் பிறந்த வொழுக்குடை மரபினர்
,,	சங்குடைந் தனைய வெண்டா மரை	சூளா	மந்திர	கஎ	சங்குடைந் தனைய தாமரை [டபத்தில்
549	எரிமணிப் பளிக்கு மாடத்து	கூர்ம	சூரியன்	க0	பளிங்கு போழ்ந் தறுத்த பத்திமண்
558	பல்வினைப் பவளப் பாய்காற் பசுமணி யிநிகை வம்பார், நல்லகில் விம்மு கட்டில்	கதை	உரிமை	கஎஎ-அ	பளிக்குமணி யிநிகைப் பவளக் கைவினைப், புலிக்கா லமளி
559	தேன் றுளக்கற வொழுகி யன்ன தூய்யறத் திரண்ட திண்கோல்	கந்த	தாரகன்	சுக	உருதேன், அருகாதொழு கியதன்மையி னவிர்நாண்
563	வலம்புரி யீன்ற முத்த மண்மிசையவர்கட் கல்லால், வலம்புரி பயத்தையெய்தா தனையரே மகளிர்	கலி	பாலை	அ	சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க்கல்லதை, நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யும் .... அனையளே
572	கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய செல்வன்	கதை	யூகிசா	சஎ-அ	நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல... .....கலங்கி

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களின் முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
572	கலங்கவிழ்த், தல்லலுற்....செல்வன்	மேரு	பத்திர	கக	அலைகடற் கவிழ்ந்த நாவாயவருந்தது
587	பெண்டிரு மாண்மை வெஃகிப் பேதுறு மூலயினுள் (சீவக. உசசஎ)	கம்ப	கோலங்	கக	அருளினு ளமுனை மாந்தித், தழ்சொற்கள் குழறித் தத்தந் தகைத() மாறி நின்றார் (ஷை சூர்ப்ப. கo)
589	மையன்மத யானைநிரை மன்னன்	நைடத	அன்னத்தை	க௨எ	மையன் மத வெங் களியானை வீமன்
607	மூரிநூற் கலைக ளெல்லாங், கற்றவன்	சீவக	காந்தரு	கக௫	கலைத்தொழில் படவெழீஇ
614	வெள்ளணி யணிந்த ஞான்றே........ போர்பலதொலைத்த	கூர்ம	கண்ணனவ	சங	வெள்ளணி ய[illegible] ரிந்து கோடி. ஈந்தான் [illegible]ண்டு
”		தணிகை	சிபரி	சகூ	வெள்ளணிகா[illegible] , மேவிக் கதிரைவேகு
615	குச்சனநிரைதல் ” சீவக. கக௫)	கந்த	நாட்டு	எ	ஞச்சென[illegible] .பதித்தனர்
617	வெண்டேிலடுத்த வீதி.........அனிச்சத்தம் போது.........பரப்பி	நைடத	சயம்	சoக	நண்டுசுடுத்த.........அனிச்சப் போது பரப்பிய.........வீதி
622	சாந்தின் குவனைக் காமரகவிதழ்ப்பயில மட்டித்த	சீவக	இலக்	சக	சந்தனமேர்து தாமரைத், தோடின் பயில்விருர் பூசி
623	கங்கையின் கனிந்தி ஞச்சி .... ஆட்டினராம்பையன்னுர்	பிரமோ	சோம	சச௨	மாக மூழ்த்து [illegible] .... ஆட்டி (நைடத. சயம், சoக; விநாயக. திருமண, க௨o, க௨க; தணிகை, கள்ளி. க௨அ)
621	முல்லைச் சூட்டு வேய்ந்த[illegible]	பிரபு	கைலாய	௨௭	முக்கில் [illegible]டை யநர்ந்தி
631	ஞகன் சிந்தினு, டோரு நடந்த	கம்ப	கோலங்	௨௬	சிந்தரதி ஞாளுங் கூறும்.......சுற்ற
634	ஆனை யானை யகநுமி ஸிரை. ஆனை யின் றெட தேவென்று	கதை	விழாவரத்திரை	௨க	இறைவ ஞானை மீக்கேன் செய்யும், புதக்வ ரானைப் புதசீ ரட்டென
642	தூ[illegible] செஞ்சின ராயுழல் ர்கள்	கஎ	சயம்		துட்டை மனத்தோ மெய்தாக்கி [ன்

647	கண்டத் திரைவளைத்து (சீவக.அஎகூ)	கதை	விழாக்	கOரு	கண்டங் குத்திய மண்டப வெழினி
653	பலிகொண்டு போராத பாச மிவள்கண்	பதிற்		எக	பலிகொண்டு பெயரும் பாசம்போல
657	பாடினன்........பறவைமெய் மறந்து வீழ்ந்தவே [றுக் தோன்று	திருவானை	நகர	கOசு	யாழெழுப்ப மாடு வீழ்ந்த கின்னரம்
653	சருங்கொடிப் புருவமேறு.........எயி	திருவிளை	விறகு	உக	செயிரறு புருவ மேறல்.........வீங்கல்
665	அறுபகல் கழிந்த பின்றை	சீவக	விமலை	உக	அறுபகல் கழிந்த பின்றேன்
670	காரி யுண்டிக் கடவுளிற் கனன்று	மலை		அரு	காரி யுண்டிக் கடவுள தியற்கையும்
678	மருங்குது மொன்றே தாய்க்கு மொருமகள்	கதை	உவந்தவை	உகறு	கினக்கிடை மற்றொன் றுடையை யோவென
696	செம்பொனே ரோலை சேர்த்தி...... குழையோர் காதிற், இருளறச் சுடர வைத்தான் (சீவக. கOOக, உOகO)	திருஞான	நாரையூர்	கடவி டை. ரு	தோடொருகா தொருகாது சேர்ந்த குழையான்
		சுந்தர	பனையூர்	க	தோடுபெய்தொரு காதினிற்குழைதூங்க (பாரத. நாகெரந்து. உசு)
699	நரைகிழித்தனையகொய்ம்மைநுண்டுகில் [(சீவக. ருசுஎ)	மேரு	சக்கரா	சகூ	நரையினு கொய்ய வாய நுண்டுகில்
701	விடுகணை விசையின் வெய்ய இவுளி,	பேரூர்	நகர	கO	விடுகணை பின்செல விசையிற் செல்வ
713	என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்	மணி	அ	சO	எம்மிதிற் படுத்தும் வெவ்வினை [ன
717	பாக்க சேள்வித் துறைபோய	மது		எசுO	நல்வேள்வித் துறைபோகிய
"	"	கம்ப	பாயிர	கூ	முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோகிய
723	சோர்ந்தன புள்ளு மாவும் (சீவக.	"	"	அ	யாழ்,நறையடுத்த வசுணநன் மா(திரு
728	சுகிர்புரிநரம்பும் [கசOஉ)	கூர்ம	பிலக்க	ரு	சுகிர்புரி நரம்பின் [விளை. விறகு. சஉ)
729	அநங்க ஞனைப் பாடினன்	சீவக	சுர	சரு	வேனிலானின் வேற லானு மாயினன்
730	பருந்து மதனிழலும் பாட்டுமெழாலும்	கந்த	திருக்கல்	க	பாற்றியக்கமு நீழலு மாமெனப் பாட
745	அம்மனை யோவென் றஞ்சி	சீவக	காந்தருவ	உகூஅ	அம்மனை யோவென
748	யானை இசைக்குவணங்கல்	கலி	பாலை	க	காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கியாங்கு
"	"	கதை	கருமதைச்	கOO-கOக	அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை (ஷை பதுமாபதியைக்கண்டது, ககச - இ)

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களின்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
748	யானை இசைக்குவணங்கல்	மேரு	வச்சிராயுத	௩௧	மகரயாழ் வல்ல மைந்த ஒருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர்முகக் களிற்றின்
750	அதிமதுரத்தழையால் யானைக்குக் களிப்புமிகும்	தணிகை	வீராட்ட	௬௩	அதிங்கத்திண், மரங்கொலு மதவேழ மதர்த்தெழு மயக்கத்தால்
751	காகும் ஏறும்	சீவக	௬ர	௬அ	நாகணை விடையிற் புல்லி [றி வாட்டி
762	இப்பாரெலாம் நாநிலாட்டி	மலை		அ௬-எ	தெவ்வர்தேஎம்,நகம்படக் கடந்து நா
775	ஏழுயர் போதகம்	கந்த	மார்க்கண்	அ௩	ஏழுயர் குறும்பொறை யிபம்
779	சிலம்பின வியமரந் தெறித்த சங்கமே	பதிற்		௫0	கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
,,	,,	கன	சயம்	அஅ	இயமரங்கின் றார்ப்பவினைவனைநின்றேங்க
780	எயிற்றம்பு மூழ்கலின்	பாரத	முதற்போர்	உஅ	எயிற்றுப்படை தொடுத்தார் (நை கக-மபோர். ௩௧) [கோவே
783	வாளமலை யாடிக் காட்டுவோர்	பதிற்		௯௬	காளையர்த்து...... போர்க்களத்தாடுங்
,,		புற. ௨	தும்பை	உக	வாள்விதிர்த்து........ மறவராடுஞ்
,,	வேழம் வேலேறல் விலக்கி நிற்பார் ,,	திருக்		எஎச	கைவேல் களிற்றொடு போக்கி
,,	[துறந்திருன்	தக்கீர்	வாதவல்		புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃகம்
794	வடிகயி றாய்ந்து........படலி முன்னர ,,	மணி	உஅ	௬0-௬௧	புரவியும், உடிப்போர்.
804	வெள்ள நீலம்த......கைக்கை யுச்சிக்	பெரும்பா		௨.௭௩	தொடாழ் குளத்த கோடு
807	கண்ணுட் டையாற் கட்டுநீ ரூக்கி [கூப்பி	சிலப்	௫	அச	கடுகோக்கு
809	கம்பன் சிலைவாய் கடக்குங்கேண் மிச்சி லல்லால் (ஒருவன் தன்வீரத்தைத் தினைவனதாகக்கூறல்)	திருக்		௭௭௧	என்னைமுன் னில்லன்மின்றெவ்வீர்
819	முதுமரப் பொந்து போல	கூர்ம	சந்திரவ	௯௨	எதிர்த்தோர் மேனி முதுமரப் பொந்
,,	முழுமெய்யும் புண்க ளுற்றூற்க்கு	சிலப்	௫	உஉக	முழுமெய்முறிநி [நிற் றேன்ற

825	முழவன பலவின் றீங்கனி	புறநா		உருகூ	முழவமருள் பெரும்பழம்
828	மாசனம்......பார்கெழு பழுமரப் பறவை யொத்த	மணி	கச	உச-உ௭	மக்களு மாவும் பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉம்
833	மூழ்வாய் முல்லை மாலை	கூர்ம	சந்திர	கூ0	மூழ்வாய்த் தாமஞ் சூடி
,,	தாழ்வாய்க் குவளை [மூன்று	பாரத	காண்டவ	கஅ	தாழ் கறங்குவளை (சூளா. மந்திர. எகூ)
838	ஐந்தமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி	நைடத	மணம்	உகூ	மூவைந் தடுக்கிய வமளி—சில, (ச)கூள
848	ஆம்பொருள்களாகுமது யார்க்குமழிக் கொண்ணா, போம்பொருள்கள்போகும்	பாகவத	இரணிய	கஉ	வெறுத்தவாரியிரைபொருள்வீழ்த்தினும்.........மாய்த்துபோம்போம் பொருள்
857	மங்கைய ரங்கையால், உள்ளங் கூடத் திமிர்ந்தருத் திட்டசாந், தள்ள வாயடி யானை யிழுக்கின	நள	சுயம்	கரு	மடவார்தங் கொங்கை மிசைத்திமிர்ந்த, சீத களபச் செழுஞ்சேற்றால்வீதிவாய், மானக் கரிவழுக்கும்
858	கூந்தன் மாலைக் குமரிப் பிடிக்குழாம்	கூர்ம	சம்பு	ருச	கூந்தலம் பிடிகள் (ஷை ௨அ)
863	தழங்குவெம் மதுத்தண்டும் (சீவக-கஅ௭ச)	சூளா	நகர	கச	மதுத்தண் டட்டமும்
888	வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாந், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவாம்	அற		உரு	காய்வதன்க ணுற்ற குணந்தோன்றாதாகு முவப்பதன்கட், குற்றமுந் தோன்று கெடும்—குறு. உ; திருவால. (௬௭) கரு.
892	சுரும்புகாள், வண்டு காண்மகிழ் தேனினங் காள்.........மிஞிறி நீட்டங் காள்	நைடத	நாட்டு	ககூ	தூங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு மிஞிறு நம் பாட—மணி. (கஅ) சரு. [லது
899	மழை வள்ளல்	புறநா		கசஉ	அறுகுள.......கொடைமடம்படுதலல்
911	ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள்கென, மாசை மாக்கடன் மன்னவ னுடலின்	கதை	புனற்பாற்	கடு - கூ	ஆசை மாக்களொ டந்தணர் கொள்கென, மாசை வாரி மன்னவ னுடி
927	அலவ னூடும் வகைபோ லரும்பொற் கவறங் குருள	கலி	நெய்தல்	ககூ	எக்கர் அலவனு டளைவரி, தவலிறண் கழகத்துக்...கவறுற்ற வடுவேய்க்கும்

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
928	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்	திருவிளை	காட்டு	௯௨	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலால்
,,	ஆம்பா லக்கா ரடலை	காய்ச்-திரு	க - தி.	சிந்தா-௧	நூறுதடாநிறைந்த வக்கார வடிசில்
929	காமக்கலன் (பரத்தை)	ஞானா	இரத	௨௫	பண்ணை ஞரொடு காமக் கலன்களே
949	பரியாள மடைந்ததே	கதை	வென்றி	௨௦௧	அகன்பரியாளமும்
951	மற்றவன் தேவ ஞகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி, யிற்றதன் னுடம்பு மின்னு விடரொழித்து	காலடி	கட	க	வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை யால் - சிலப். (௧௫) ௧௫௬; மணி (௬) ௬௦; மேரு, நால்வரும், ௨௧.
960	இரும்பு இரதத்தால் பொன்னுதல்	சீவக	பது	௯௧	இரும்பெரி பொன்செயு மிரதநீர்
990	கடம்பு சூடிய கன்னிமாலை	சிறுபா		௬௧	துறுநீர்க் கடம்பின் றுணையார் கோதை
998	எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணல தில்லையே	திருக்		௧௧௯௭	கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்
1004	முகிழ்த்தவிங் கிளமுலை முத்தத் தை	கதை	ஊடலு	௮௬	[முத்தி] முகிழ்த்தெழு திளமுலை முத்தொ டாடி
1016	கிளைக்கழு நீர் [வரும்	திருமு		௨௧	கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ் வரும்பு
1028	கன்னிய ருந்தமோம் கண்ணை யுக்கு மஃதின்னதென் றுரையலர் காணின்	கம்ப	சூர்ப்ப	௭௬	தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யுரைப்பதென்ப தாமெனலாகு தன்றால்
1035	இருந்ததகோல் போந்ததகோல், சென்றதகோல் சேர்ந்ததகோல்	கா	சடம்	௫௦	இக்கணமிற் செல்லுங்கோல்......... மீளுங்கோல் (திருவரங்கக்கலம்பகம், ௨௬)
1036	செத்தாரப் பசுக்கிளியார்	கூர்ம	கன்ன-பூமி	௧௮	செத்தாரக் கிளி
1037	புல்லப் பொருந்தமேந், குன்றுது கூடுகேன.........ஆழி யிழைத்தானே	திருக்கா	மருகல்	௮	மருகற்பெரு மான்வரச் சிற், கூடு ரிவென் றுகூடலிழைக்குமே;(கைட,கைக்,௧)

,,	பாகவரை வாங்கிப் பழுதாகிற் பாவி யேற், கேகுமா லாவி யெனநினைப்ப	முத்தொள்			கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக், கூடப் பெறுவேனேற் கூடென்று - கூட, லிழைப்பாள்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும் [டாள்
1040	ஆம்பான் மணிகாம மோதிரத்தொட்டு	கலி	மருதம்	கக	சுருவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்
,,	,,	கதை	விருத்தி	கூ	நாம மோதிர நன்ருட் கொண்டு
,,	,,	கம்ப	உருக்காட்டு	கரு	மெய்ப்பேர், தீட்டியது.........ஊாழி
* 1042	வேட்டார்க்கு வேட்டனவே போன் றினிய வேய்மென்றோள்	திருக்		ககoடு	வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே, தோட்டார் கதுப்பினு டோள்
1049	அணிமதக் களிற ஞுக் கடிச்செருப் பாவ தல்லால். 'அடிச்செருப்பு' எனவும்பாடம்	கதை	சாங்கியன்ருயுரை	ருகo	அண்ணற் குமாற்கடிச்செருப் பாகென [புரவி
1050	கந்துகப் புடையிற் பொங்குங் கவினமா	,,	விழாவாத்தி	ருஉகூ	பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிர்ப்
1051	சிறுமுதுக் குறைமை கேட்டே	சிலப்	ககூ	கூஅ	சிறுமுதுக் குறைவிக்கு
1055	சீந்தா கின்ற தீமுக வேலான்	பேரூர்	அங்கிரன்	கூ	சீந்திமாய்ப்பர் (தணிகை. களவு. கூஎ)
1063	கரைகொன் றிரங்குங் கடலின்	கூர்ம	இரா-வதை	ரு	கரைகொன் றிரங்குங் கடல்புகைய
1068	கம்பார் களியானை [ஞ்சொல்	,,	,,	கச	கம்பார் களிற்றுப் பிரசங்கன்
1069	காவாதவன் கண்ணறச் சொல்லிய வெ	திருக்		கஉஎ	யாகாவா ராயினு நாகாக்க
,,	,,	,,		கஅச	கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும்
1076	செய்ம்மலி கவளங் கொள்ளாது	பெரும்பா		ருகூச	செய்ம்மிதிகவளம்(கூர்ம.சூரியன்மர.அ)
1090	உவாத்தி சொல்லாற், றன்புறங் கட்டப் பட்டு	கதை	பிடியேற்றியது	கருக	உவாத்தி யாதலி னுறுதியு மதுவென
1092	அழலுடைக் கடவுளை யாவுசேர்ந்தென	சீவக	குணமா	உஅஅ	பாம்பு சேர்ந்த வொளிமிகு பரிதி
1098	நன்மணி யிழந்த நாகர் நல்லிளம் படியர் போல (சீவக. கருoஅ)	சிலப்	கரு	ருஅ	அருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும் (பெரியதிரு, உ-ப. எ-தி. திவளும்.உ)
1109	கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டிக் குலத்தொடு முடியுமென்பார்	பழ		கஉகூ	கூற்றம், புறங்கொம்மை கொட்டினு றில்
,,	,,	தணிகை	வீராட்ட	உகூ	தீவினை யினைக்,கொம்மைகொட்டினன்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி. எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1121	ஆய்களிற் றசனி வேக மதன்மருப் பூசி யாகச், சீவக னகன்ற மார்ப மோலை யாத் திசைகள் கேட்பக், காய்பவன் கள்வ ரென்ன வெழுதவித் திடுவல்	முத்தொள்			மருப்பூசி யாக மதங்கனல்வேன் மன்னர், திருத்தகு மார்போலை யாகத்- திருத்தக்க, வையக மெல்லா மெம தென் றெழுதுமே, கையிலவேன்
1140	புத்திசே னிளைந்து சொல்லும் (புத்திசேனன், சீவக. ககச0)	மேரு	பத்திர	சுரு	சாம தத்தையுஞ் சிய சேனும் } [மாறன் களிறு
1146	தன்பஞ்சொல்லிய	புறநா		ருக	புரவி னல்லல் சொல்லிய 'சொல்லிய'
1157	கால்வரைகீழ்ந்தென (சீவக. உஎஉஎ)	தணிகை	களவு	௩௨க	குஞ்சரக்கீழ்ந்தகுமரன் [என்றக்கேர்
1167	விலக்கிவில் லுமிழும் பூணன் விழுச் சிறைப்பட்ட போழ்தும், அலங்கலக் தாரினன்வக் தருஞ்சிறை விடுத்த போழ்தும், புலம்பலு மகிழ்வு நெஞ்சிற் பொலிதலு மின்றிப் பொன்னுர்க், கலங்கலக் தயர்ந்த தோளா னுழ்வினை யென்று விட்டான். (சீவக. உகச0, உஅஉகி)	குண்டல			வேரிக் கமழ்தா ராசன்விடு கென்ற போதுக், தாரித்த லாகா வகையாற் கொலை சூழ்ந்த பின்னும், பூரித்தல் வாடா விவற்றுற்பொலி வின்றி நின்றுன், பாரித்த வெல்லாம் வினையின் பய னென்ற வல்லான் (கம்ப. கை கேசிசூழ். சுOஅ; வெ. காட்சி. உO)
1169	பவித்திரகுமரனென்றுன்	சீவக	மண்மக	உசO	பவித்திரத்தம்பிபதர்தே
1176	மாற்றரிக் கூவற வணைய மீனஞர், கேத்தராட் டன்கலை விரித்தன்	பழ		சக	இச்சிர்பிறிதற் பிறவென்றுக், கிரத் தகத்தத் தோளாடா லாகா
1184	வெண்டலைப்புணர்வீசி [மேயினர் பவளமேகலை	பாகவத	சாதுகலை	கசு	வெண்டலைப்புனலீசெப்ப
,,		திருகா	கழிப்பாலை	௯பல-க	அணபவளமேகலையோயி
,,	,,	திலப்	௭	உக	செந்தமிழ்க்கோவை
,,	,,	கதை	மார்தில்	சசக	பழந்தேர்ச்தபன்காழ்

186	வதிகொண் டதொர்வெவ் வழு வாய் [சொலிஎவேம்	கம்ப	தாடகை	சு	படியினமேல் வெம்மையைப் பகரி னும் பகருநா, முடியவேம்
193	முழவின்னிசைமுரிமுழங்கருவி [யும்	பதிற்		எ0	பறைக்குரலருவி
196	அரவ வண்டொடு தேனினம் யாழ்செ	சீவக	பதுமை	சஉ	பாடல்வண் டியாழ்செயும்
201	மானமாக் கவரிவெண் மயிரின் வேய்க்தன குரம்பை	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	௩எ	கற்றையங் கவரி மயிரினின் வேய்ந்த சிறுகுடில்
212	மாற்றரு மணநெறி மகளிர் நெஞ்சமே, போற்பல கவர்களும் பட்டது	,,	நவகண்ட	௩0	கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்திய ருளம் போற் கவர்ந்துசெல்
221	இறைவற் பேணிச் சார்பறுத் துயர்தி	திருக்		௫௩க	சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்
240	தனிமுதிர் கடவுள் கோயி ரன்வலங் கொண்டு செல்வான்......வெய்யோன் குன்றசூழ் வதனை யொத்தான்	மேரு	மன்னனுந் தேவியும்	சுஎ	மாமேருசூழ்வரு, மலர்கதிர்ப் பரிதி யிற் கிரண வேகன்ரன், பலமுறை வலம்வர
247	தீரா வினைதீர்த்துத் தீர்த்தந் தெரிந்துய்த்து	திருஞான	திருக்கருகாவூர்	முத்திலங் (கு. ௧0	உழல்வார்கள்சொற், றீர்த்த மென்று . ..தெளியேன்மின்
,,	வாராக்கதியுளாத்தவாமன்றன்யாரே	திருநா	திருவையாறு	ஓசை. க	வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே
,,	,,	மேரு	வைசயந்தன்	கரு௧	மீட்சியிலுலகமேற்றமொழுக்கம்
250	அன்னமுமகன்றிலுமணிந்து	தணிகை	குமாரேச	சு	அன்ன நேமியு மகன்றிலு மணிந்து
254	அழகிகூத் தாடுகின்றாள் [உ0சஎ	சிலப்	ரு	அ	ஆடலும் பாடலு மழகும்
255	தொட்டிமை யுருவ நோக்கி (சீவக.	திருநா	திருவாரூர்	குழல். ரு	தொட்டிமை யுடைய தொண்டன்
,,	வெண்ணெய்தீ யுற்ற வண்ண மாடவர் மெலிகின்றார். (சீவக. கரு0௧)	மேரு	நால்வருஞ்	சுஅ	வெங்கனல் வெ ண்ணெய்போன் றுடைந்து
258	குடங்கையா னெண்டுகொண்டு (சீவக. கசுரு0, கசுகூஎ, கஎஅரு, உ௩௫ரு)	சிலப்	௬0	அ௩	குடங்கையி ெ ண்டு கொள்ளவுங் கூடும்
,,	,,	தணிகை	பிரமன்சிருட்	கரு	நீர், நொண்டு ளிதூய்
260	பொன்னிறு ஆடையுங்கற்பு	சீவக	கனக	சக	எண்ணிப்பத்து. ... பின்னிற்கும்
264	மைத்துனத் தோழ னென்றான்	கூர்ம	கண்ணன்ம	கஅஅ	மைத்துனத் தோழ ரெய்தி
,,	,,	,,	கண்ண-வை	கஎ	சேறு மைத்துனத் தோழ
269	கம்பலம்போர்த்தபோலுங் கடிமலர்க் காவு	மணி	ரு	கசுஅ-௧	சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே, யொப்பத் தோன்றியவனம்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுமதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1270	நாண்மலர்க் குரவம் பாவை	ஐங்குறு		௩௪௪	குரவம் பயந்த, செய்யாப் பாவை[னம்
,,	,,	திணைமா		௪௫	ஈன்றுயீ பாவை யிருங்குரவே
,,	,,	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	௭0	எந்திளம் பாவை தூக்கிய குரவம்
1282	பருப்புடைப் பவளத் தூண்	,,	சுவேதன்	௧0	பருப்புடைத் தண்டஞ் சுற்றி
1291	ஒக்கிய முருகன் வைவே லோரிரண் டனைய கண்ணள்	சிலப்	௨	௯௧ - ௨	அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா யீத்தது
1311	நினைத்தெ னெஞ்சநிறைகொண்ட கள்வன்	தணிகை	களவு	௪௩0	நினைந்திடு நீருள்ளி நிற்குமென்னெஞ்ச நிறைநெகிழ்த்தார்
1327	மாலை வாடின.........தோய்ந்தன	கஎ	சுயம்	௧௯௩	கண்ணிமைத்தலால்...மாலைவாடுதலால்
1328	பூவர் சோலை	பிரமோ	வஞ்சுகை	௪0	பூவர்குழன்மாதர்.(சை.சோமவார.௧0௪)
1333	சென்னவஞ்சிலம்பு	கதை	விழாக்கோ	௨௧௧	சென்னச்சிவிகையும்
,,	,,	தணிகை	வள்ளி	௧0	சென்னவஞ்சிலம்பிணிணை
,,	,,	பேரூர்ப்	௧௧௭	௭௭	சென்னவஞ்சிலம்போசையும்
1336	மென்மெலமலர்மேன்மிதித்து	கூர்ம	இராமனவ	௧௭	மென்மெலவோதுங்கி
1337	திங்கள் சூழ்ந்தபன் மீனென	சிறுபா		௨௧௧	பன்மீனவெட் பான்மதி போல
		கதை	வென்றி	௨௭௮ - ௧	திங்களைச் சூழ்ந்த, வெண்மீன்போல
1366	மையில் வரனெடுங் கண்வளாதன.........கூறுகென்று	கம்ப	பம்பா	௨௭	நடா நின்ற களிமயிலே....... ஒளிக்குமாறண்டோ
1367	விளக்கு, பின்னைகளுக்காகவென்றல்	பிரபு	மாயையுந்	௯0	தலைபணைத்த வொப்ப வகையுஞ்சுடர்
1384	ஏழடியுக்கி நடந்துசெலா	கதை	பிடிவீழ்	௧௩௨	ஏழடி மிதெ வாற்று தாயினும்
1389	மாதுய நிமேபை காய்த்து மரணமே கனித்து நிற்கும்	சைவ	தேம	௨௪	காய்முதிர் கனியி னூழ்த்து வீழுமிவ் யாக்கை

1390	மீன்சென்ற நெறியும் போல விழித் திமைப் பவர்க்குத் தோன்ரு	மேரு	பத்திரமித்	ககரு	மீன்சென்ற நெறியைப் போலும்
,,		பாரத	குருகுல	எ0	மீனெறி கரந்தென மீள வேகினும்
1402	இன்னளிக்குரல் ,, கேட்ட வசுணமா, வன்ன ளாய்மகிழ் வெய்துவித்தாள்	மேரு	வைசயந்தன்	சச	இசைகேட்டவசுணமரத், தாழ்ச்சி போல்
,,	,,	கதை	உரிமை	உசக - உ	இசைகேட்ட, வசுணநன்மா
1414	கருமைமெழுகியவைபோன், றினிய வல்லா முகத்தமுக	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	ருரு	மைமெழுக் கெறிந்த முகத்திளமந்தி
1415	பருகு வாரிற் புல்லி.........ஆர்ப்ப	மணி	கஅ	க0க	வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை
1416	சிறியார் கொண்ட தொடர்பின் ...... அஃகும்	நாலடி	தீவினை	ரு	வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறியார் தொடர்பு
1417	இனைவ போலும் வரையி னருவி	பிரபு	கோரக்கர்	உரு	சிலம்பழு மாறு போல...அருவிபாயும்
,,	,,	வெங்-கோ		கக	மலய, மழுதகண்ணீராப் பொருனை
1421	தனிதினேருபு	தணிகை	வீராட்ட	ருச	தனிதினின்ற [யென்பார்
1422	புல்லுமல்லியும்.........நுகர்வார்	சீவக	கேம	கக	அல்லியும் புல்லு முண்டு
,,	போகுயர்நீள்கழை	கூர்ம	பிலக்க	கசு	போகுயர்சினைய.........புன்னை
1427	வீடு வேண்டி விழுச்சடை நீட்டல்.... பிறவிக்குவித்து	திருக்		உஅ0	மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம், பழித்த தொழித்து விடின்
1440	மலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்	தணிகை	புராண	சரு	நெகிழ்ந்தபூந் தண்டகா ரணியம்[னிர்
,,	,,	பேரூர்ப்	கரிகாற்	ருக	நெகிழ்ந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த
1446	எறிசுறவினையவர்	புறநா		கரு	சுறவினத் தன்ன வாளோர்[செவ்வாய்
1455	மாவடு மருட்டு நோக்கின்	கூர்ம	கண்ண-மண	ககரு	மாவடு மருட்டு நோக்கின்..... பவளச்
1462	மார்பிடை வரியுமூன்றுள(சீவக.கஎ0சு)	திருமு		க0ச - ரு	மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்
,,		சிகாளத்தி	நக்கீர	ருரு	செவ், வரையா கத்தான் [ம்பு
1464	சூற், கெடிற்றழ கழிப்பன (களிறு) ,,	நற்		எ0	சினைக்கெடிற் ருர்கையை
,,	,,	பெரி-திரு	ரு-ப. உ-தி.	அஞ்சனசு	கடிறுபலதிரி (களிறு)
1471	கிலந்தினக் கிடந்தன நிதியம்	கூர்ம	கண்ண-மண	உசஅ	கிலந்தினக் கிடந்த நீணிதிக் குவையும்
1477	மங்கலவெள்ளை வழித்துமுத் தீர்த்தபின்	தணிகை	வீராட்ட	ரு	மங்கல வெள்ளை வழித்து மலர்த்துகண் மேலட்டி

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1500	வீணையுங் குழலும்...... யாழ்கனியும்	கம்ப	ஊர்தேடு	௬	குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினை
1504	திருத்துயில் பெற்றமார்பன் [வென்ற	கூர்ம	கண். சிவதீ	௫	திருத்துயின் மார்ப [யன குழைய
1505	அல்லியுட் பாவை யன்னாள்	,,	இராமனவ	௧0௫	அல்லியங் கமலையன்ன
1507	அரந்தினைப் பிறந்த பைம்பொன்	,,	நவகண்ட	௪௪	அரந்தின் றருத்த பசும்பொன்னின்
1510	பனிகொண் மாமதி போற்பசப் பூர	கலி	பாலை	௬	மண்டிலம்...போன்முகம்பசப்பூரும்
1537	மொக்கு ளொக்கு மானிட ரிளமை	நீதிநெறி		௧	நீரிற் குமிழி யிளமை [நீத்த
1546	படநாகத் தோலுரித்தாற் போற்றுறந்து	சூடாமணி	௧௨	௧௮	வா ளாவு தோலும் விடமுநீத் தென்ன
1549	எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க் கிவ் வுலகிலின்ப மேபோல்	காலடி	இன்மை	௧	பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பா டெய்தும் [யாங்கு
,,	,,	திருக்		௨௪௭	பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லாகி
1550	ஆற்றுணுக் கொள்ளீர்	காலடி	இளமை	௧0	தோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண் டுய்ம்மின்
1552	ஓட்டை மாச்செவியர் கேளார்	திருக்		௪௧௮	கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள் வியாற், றோட்கப் படாத செவி
1553	கைபரந் தெரித்திணையே காட்ட.... விளாம்பழமே யென்கின்றீர்	காலடி	புல்லறிவு	௮	பேதையார் கைகாட்டும், பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம் [கற்காணுகா
,,	[க்குலை யவரை	பழ		௨௧௧	மாய்வதன் முன்னே...... நாட்காணீர்
1561	யானையின் பழுப்போர் பொங்கு காய்	திருவிளை	காட்டு	௨௧	மதமால் யானைப் பழுக்குலை யவரை
1562	யானை வெண்மருப் புலக்கை யமை யுர லவனை மிடித்த, வாசகல்	கதை	உண்டாட்	௪௧.௯௧	வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையி, னுரையு ரவிறைய லைவனப் பாச வல்...... இடிக்கும்
1577	என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிரந் தோய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்	மேரு	வைசயந்தன்	௪௪௪	என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிரந்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புறப்

	புறந் தோலைப் போர்த்து........ஒன்பது வாயி லாக்கி யூன்பயில் குரம்பை செய்தான்				தோலின் மூடி......ஒன்பது வாயிற் றூய வூன்பயில் குரம்பை
1580	விஞ்சைய னெற்கொண் டேக	மணி	௩	௩௩-அ	விஞ்சையன்,...... எற்கொண்டெழுந்
1588	ஆவி (மனம்) மலர்மேன் மிதித்து	திருவால	கசு	சு	ஆவிநன் குருதி ருப்ப [தனன்
1597	வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற் றற்போன் மெலிந்து. (சீவக. உகூஉஎ)	சூளா	கலியாண	ககச	வெண்ணெயின் குன்றந் தீயால் வெதும்புகின் றதனை டொத்தான்
1602	இழுகு பொன்மதத் தின்வரைக் குஞ்	பேரூர்	நாரதன்	௩க	இழுகுமும் மதத்த வெள்ளத்து ......
,,	தூசங்கொண்டு (சீவக.கஅ௩௩) [சரம்	திருநா	செய்த்தான	மெய். எ	தூசக் கரியுரித்தான் [வேழம்
1605	துறந்த மன்னவர் தூமுடி தோள்வளை, கிறங்கொ ளாரம்............ பின்னிவீழ்ந்து	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	ச00	துறந்தவே லரசர் நீத்த சுடர்மணிக் கலன்கள் யாவும், ... கதிர்கணீட்டி
1609	முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன்	மேரு	மன்னனுங்	கஎச	முனிமையிற் றனிய ஞகி
1613	மணிமலர்க், கோலே விடுகண்	கூர்ம	கண்ணன் மண	உ௫உ	கூற்றை.........வருசென் றோலைவிட் டுலவி மதர்க்குங் கண் [ந்த......பிழி
1614	வழைச்சறு சாடிமட்டு	பெரும்பா		உ௮0 - ௮க	வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளை
1620	வின்மரீஇ வாங்கிய வீங்கு தோளினன்	கூர்ம	இராவணவ	கசு	வின்னுங்க வீங்கு திணிதோளுடை
1624	பணித்துபாண் செய்த தன்றே	திருவாச	சதகம்	அச	பாணே பேசி [மித்தி ராக்கன்
1625	கலையுணர் மகளிர் (சீவக. உ௫0எ)	கூர்ம	நவகண்ட	௫0	கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர்
1626	தன்னையான் முகத்தை நோக்கிற் றன்முலை முகத்தை நோக்கும்	திருக்		௫0கூச	யானோக்குங் காலை நிலனோக்கும்
,,	,,	கலி	குறிஞ்சி	உ௫	பல்லூழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமற் றியானோக்கின், மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை
1627	பரிவுற் றற்பய னின்றியும் பாவைமார், முரிவுற் றார்களின் மூர்ச்சனை செய்பவால்	திருக்		க௩கக	தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ, ரின்னீர ராகுதி ரென்று
1632	தாது துற்றுபு தங்கிய வண்டணர்க்கு	கலி	குறிஞ்சி	ச	தாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான்
,,	,, (சீவக. உசுககு)	அழகர்கல		சு௫	மணமலரின் வண்டுகீகர் வன்கணர்

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுழ்தலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1645	சிலைத்தழும்பு.........கண்டு	கூர்ம	கண்ணன்ம	கருடு	விற்றழும் பதனை நோக்கி
1651	அரவுபைத் தாவித் தன்ன வங்காந்த ளவிழ்ந்தலர்ந்தன.	,,	பிலக்க	௯உ	பாம்புபைத் தாவித்தென்ன மென்காந்தட் பருமுகை யவிழ்ந்து (ஷை சம்புத்தீவின். அ௰)
1661	வருந்தி யீன்றான் மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்தாள்: (முயிலைப் பழித்தல்)	பிரபு	பிரபுதேவர்	கூரு	உயிர்த்த பொழுதே நின்குரல்கேளாமு ஞேடிற் றீன்றதாய், நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டனுமே நடுங்கத் துரக்கதால்
1704	ஐவிலி னகல நின்றாங் கடிதொழுது	மணி	ச	அக - கo	ஐவிலின் கிடக்கை, நீங்காது நின்றநே
1730	இளங்கிளைச் சுற்றம்	சுத்தர	குருகாலூர்	இத்த. கo	இளங்கிளை யாரூரன் [ரிழை
,,		கம்ப	குளாமணி	அஉ	நம்ப னிளங்கிளை நன்குணராத
1741	,, இலைப்புனை கிளைத்திட் டேமே	காஞ்சி	வாணிச	ருச.	இலைப்புனை கிளைத்து வாடுக் துவாரகைக் கிறை [யாத
,,	,,	தணிகை	காரதன்	சo	இலைப்புனை கிளைத்துசெடு மாதுமறி
1755	அசிருரத் கோழி காமத் தரவு (குக்குடசர்ப்பம்)	மேரு	கால்வருஞ்	உச	குக்குட வடிவிற் பாம்பாய்ப் பிறந்த வக் குபதன்
1760	எம்பியை யீன்றுப் பெற்றே னென்னெனக் கசிய தென்றான்	கம்ப	ஆயோமுகி	அஅ	ஈடோ கடப்பக ரொம்பி யீய்யை, பாவதே கவிவினி யாறும் வேண்டுமோ
1761	தேனிற் பாலை	திருக்		ககஉக	பாலொடு தேன்கலந் தற்றே
,,	,,	பதி		கருக	செட்டு லைப்பா லூக்கு விடல்
1765	பருகு காதலிற் பாடி	பொருந		எஎ	பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு
,,	,,	கதை	தருசக	சக	பருகு வன்ன பண்பின ளுகி
1778	இளகு காடின கப்பரி கொண்டவே	தணிகை	காட்டு	ருக	இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்

1788	பூட்டுசிலை யிறவிறேு	பெரும்பா		உகக-எ0	பகழியுஞ் சிலையு மான, ... கய லொடு பச்சிறுப் பிறழும் [யை
1790	இளைப்பலிவன் றேகளைப்பின் [ன்	கம்ப	சடாயுகாண்	அ	சொற்பங்க முறுமிமிரிசையின் சும்மை
1792	வேந்தன்பெய ராற்பொறியும் பெற்று [ணம் வளர்த்தேம்	சிலப்	கரு	க0க	தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற [ரெம்பாவாய்
1793	எங்கெழிலென் ஞாயிறென வின்ன	திருவாசக	எம்பாவை	கக	எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ
1795	கற்பனக ளெல்லாம் (சீவக. உசஅக)	திருநா	ஆவடுதுறை	திருவே. உ	செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
,,	,,	பெரி-திரு	இ-ப. இ-தி.	வெரு. க	திருவாள னென்மகளைச் செய்தனகள்
1804	ஆவம்மா வம்மாவென் னம்மா வகன்	திருப்-எழு	திவ்ய	க - க0	அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தருளா
1808	முகமுகங்க ணோக்கினரே [றனையே	திருவால	இள	உகூ	முகமுகம் பார்த்தனர் [யே
,,	,,	பாரத	சூதுபோர்	உகஅ	முகமுக நோக்கி யெண்ணி
1826	ஆட்கொலாஞ் செப்பினன்	திருவால	இரு	உக	விடுத்தன னல்லாட் கூட்டி [உ0)
1833	இறுவரை (எதுகை)	மணி	உக	கூ0	இறுவரை யேறி (புறப். வெ. தும்பை.
1837	கோற்றொடிப் புரிசையுள்	கூர்ம	கண்ணன்பூ	சுஇ	கோற்றொடிப் புரிசை சூழும்
1844	வண்டரு மோவரும் பாட	திருவிளை	விறகுவிற்ற	சஅ	வண்டர்ழுழக்களும், (ஷை இ0, ஒவர்)
1845	சுறுவினந் தொக்கபோன் மறவரும்	மேரு	பலதேவர்	கக	சுறுவெறி வீரரானார்
1870	தழுமுற்றும் வாராத் திரடாமங்கள்	கூர்ம	கண்ணன்பூ	கக	தழுமுற்றும் வாராத
1873	சிற்றடிச்சி தத்தையடி வீழ்ச்சி (சீவக. உஇஅஎ) [உசஅ0)	நாய்ச்-திரு	க - தி	விண். எ	செங்கண்மால் சேவடிக்கீ ழடிவீழ்ச்சி [ம்விரித்து
1874	மயிரெலியின்போர்வை (சீவக. உசகக,	கதை	உரிமை	கஎக	எலிப்பூம் போர்வையொடு மயிர்ப்பட
1884	அடிகளு முளரோ (அடிகள், பெண்	சிலப்	கச	உச	எத முண்டோ வடிக ளிங்கு
1889	முறிமிடை படலை மாலை [பால்)	பெரும்பா		இக - கூ0	எட்டிலை மிடைந்த, படலைக் கண்ணி
,,	,,	நெடுநல்		ரு க	படலைக் கண்ணி [(கஅ) சுரு.
1890	வாழ்கதுங் கண்ணி	மணி	இ	உஅ	வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி — ஷை
1891	தொழுததங் கையி னுள்ளும் .... அழுதகண் ணீரி னுள்ளும்........ படையுட னொடுங்கும்	திருக்		அஉஅ	தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங் கு மொன்னு, ரழுதகண் ணீரு மனை த்து
1892	திமிரி யாட்டி [சொல் லும்	கூர்ம	நவகண்ட	உஎ	திமிரியாடி (ஷை ஷை ருஉ)
1894	நாகம்......குஞ்சரம் புலம்பி வீழ......	திருச்சிற்		உக	குஞ்சரங் கோள்ளைழக்கும் பாம்பை

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களிழதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1898	பவழமே யனையன் பன்மயிர்ப் பேரெலி, யகழுமிங் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன	கூர்ம	வானவர்	க	இந்திர கோப நிறத்தபன் மயிர்ப்பேரெலியகழ்ந் தொளிபெற வெறிக்கும் ....சுண்ணம்
1900	மாணிடம் பழுத்தன கிளுத்தம்	,,	சம்புத்தீவின்	௩௨	மாணிடம் பழுக்கும் கிளுத்தகீள்வனம்
,,	,,	தணிகை	நந்தியுப	௩௧	மாணிடம் பழுகிளுத்தம்
1902	மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக்குழாம்	காஞ்சி	நகரேற்று	அ௬	மகண்மாக்க, ளம்பொ ஞலயத் தூணிஞண் பாவையை யாடவரென...... நோக்குமாறு
1907	நித்தில முலையி ஞர்த நெடுங்கணு ஞேக்கப் பெறறுங், கைத்தலந் தீண்டப் பெற்றுங் கனிந்தன மலர்ந்த காண்க (சீவக. எச)	அனேக்கா	ஆடுஞ்சாத்த	உ௬	அடியாளும் விழியாளு மணைப்பாளுஞ் சுவைப்பாளும், வடிவாரு நிழலாளும் வசையாளு மிசையாளும், ... காரிகையார் வழிநின்ற
1909	கண்ணிட ஞமி மின்னே, பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருக்கொலோ நம்பி	கலி	பாலை	௪0	பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன, நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே
1911	வருகவென் கனிறென் றேத்தி [னேன்	கதை	சாக்கி-உரை	௩௪௫	சொல்லொடு படித்துச் செல்கவென் களிறென
1914	இடைமகன் கொன்ற வின்ஞ மரத்தி	பது		௩௪௪	இடைய னெறிந்த மரம்
1916	னைக்குயிர்ச் சிறவ ஞவா னத்தனையைய னல்ல [டல்	கம்ப	மந்தரைசூழ்ச்சி	௪௭	இராமனைப் பயந்தவெற் கிடரண் டோகென்றாள், (அடிகெசக; நச்சினர்க்கு.தி)
1920	மோதி முன்னொடு மூட்பகை கண்டு	பது		௫௪	முன்னிஞன் முட்கனாயு மாறு
1921	ஒத்தார்தக்கனோபோத்தசிறுப்பல் [லும்	திருக்		௫௫௪	ஒத்தொத்தீத் தந்த பொருளை யத்துமோ, ரொத்திறு லொத்திக் கொளல்
,,	கற்ற யாத்தனைக் கண்ணேனக்கோட	,,		௫௪௫	குழ்வார் கண்ணுக வொழுகலால்

1927	இடத்தொடு பொழுது காடி யெவ்வி னைக் கண்ணு மஞ்சார்	,,		௪அ௪	ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங் கருதி யிடத்தாற் செயின்
,,	தடத்திடைக்காக்கையொன்றேயாயிர கோடிகூகை,......உயிர்செகுத்தது	,,		௪அ௧	பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும், வேந்தர்க்கு வேண் டும் பொழுது [யின், மூலமறிந்து
,,	,,	நீதிநெறி		௩௨	காலமறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினை
1979	எற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தென	கதை	சாங்கியன்ற	௧௧௯	எற்ற முன்கைத் தொடிவீழ்க் தற்றால்
1994	எழுதகண்மலர்	கூர்ம	சூரியன்	௪	எழுதவாட்டடங்கண் [லப் போதோ
1999	மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார்	,,	கண்ணன்ம	௧௭௦	மதுக்குடம் விரிந்த தன்ன.......கம
,,	,, [னனேவ வென்றான்	நைடத	அன். தூது	௩	மதுக்குடம் விரிந்தாற் போலுமென் மலர்
2002	ஆகமன் பிலாத புன்பெண் கூந்தல்யா	புறநா		௧௧௩	காறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே
2003	நீல, முண்டது காற்றி	திருஞான	சிராப்பள்ளி	௫	நீல முண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே
,,	,,	பழ		௧௬அ	ஆகாதே, யுண்டதுநீலம்பிறிது
,,	,, [ன்றான்	கதை	யூகிசாக்கா	அ௧-௯௦	நீலமுண்டநூலிழைவண்ணங், கொ ண்டதுவிடாமை [ருந்துதோன்ற
2014	ஊதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறகி	கூர்ம	அந்தகா	௯௪	ஊதிலும்பறக்குமென்னவுயர்நரம்பெ
,,	,,	கம்ப	மீட்சி	௨௪௧	ஊதறப்பறப்பதாயுலர்ந்தயாக்கை
2015	அமுதபுளித்தாங்கு.........சொல்லி	கூர்ம	மனுவந்தர	௨௭	கன்னல்புளித்திடமொழியுமரம்பை
2020	திருநீர்க்குமரியாட.......மூப்பொழியு மென்றான்	கந்த	வள்ளி	௯௭	மூப்பால்.......குமரியேய்தியினிதாட, வேண்டிவருகின்றனன்
,,	,,	திருவால	௨௩	௧௧	வந்தனன்குமரியாடக், கிழவன்யான்
,,	,,	கூர்ம	கண்ணன்ம	௧௩௩	குற்றமில்குமரியாடக்குறுகியவிசயனெ
,,	,,	தணிகை	களவு	௧௨௧	திளைக்குமுடல்...குமரியாட [ன்றான்
2026	தமிழ்தழியசாயலவர்	கம்ப	பம்பா	௨௧	தமிழ்ப்பாட்டிசைக்குந்தாமரையே
2030	பட்டினிணர்கட்டில்	கதை	பதுமா.போ	௫௯	பட்டினிணர்கட்டிற்பல்படைகுளிர்ப்ப
2038	சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிகன்குபா [டினான்	திருநா	பள்ளியின்	௨	சாமம்போற்கண்டத்தானை
,,	,,	,,	அதிகை	மடக். ௨	பாடினார்சாமவேதம்
,,	,,	,,	,,	சந்தி. ௧	சாமவேதகந்தருவம்விரும்புமே

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2040	கொறுகொறுப்பபோலும்	கூர்ம	கணணன்ம	ககூ	கொறுகொறுத்தெழுந்தோங்கிய
2047	தொட்டிமையுடையவீணை [ணைய	திருநா	ஆரூர்	குழல். ௩	தொட்டிமையுடையதொண்டர்[லைப்ப
2050	கண்ணீர் கவுளலைப்பக்கையற்றியாமி	நைடதம்	பிரிவுறு	க௩	கான்றுருயிரொழுகக் கண்ணீர் கவுள
2057	மன்மதனைத்துதித்தல்	நாய்ச்சியார், திருமொ	தையொரு	க	அனங்கதேவா, உன்னையும் உம்பியை யும்தொழுதேன் (க - க)
2090	கைச்சிலைகணையோடேந்திக் காமனிக் கடையைக்காப்பான்	சிலப்	௪	அ௨-௪	விரைமலர்வாளியொடுகருப்புவில்லேந் தி, மகரவெல்கொடிமைந்தன்றிரிதர, ககரங்காவனனிசிறந்தது
2102	குடம்புரைசெருத்தல்........எருமை	கூர்ம	சூரியன்மரபு	௪௩	குடம்படுசெருத்தல்........எருமை
2106	ஊன்றலைப் பொடித்தாங் கனையசெஞ் சூட்டி ஞெளிமயிர் வாரணம்	,,	பிலக்க	௪0	ஊன்றலைப்பொடித்தா லன்னசெஞ்சூ ட்டுவாரணம்
2108	புதக்கலம்போலும்பூங்கனியால்	ஐங்குறு		௩0௩	புதக்கலத்தன்னகனியவாலம்
,,	,,	திருவிளை	ஆட்டமா	௪௨	கதிர்கலம்பெய்காட்டிபோலுதிர்பழம்
2109	பழத்தைத ஆணன்பெண்ணண்டிற்கு க்கொடுத்தல்	திருச்சிற்		அ௪	ஆலவன்றன்சிறப்பெடை[illegible], வா[illegible] ண்டு[illegible]கனி[illegible]
2110	வில்லகவிரல்[illegible]பொருந்திநின்ற	குறுந்தொ		௩௪0	வில்லகவிரல்[illegible]பொருந்தி
2121	திருவேடருதக	தணிகை	களவு	௪0௨	[illegible]
2126	மயிர்வாய்ச்சிறகன்........பிடி	நைடத	அன்னத்தூது	௭௪	மயிர்வாய்ச்சிறகப்பிடி
2130	குவளைப்போர்ப்பு.......கமலவட்டத்தி டைவிராய்ப்பூத்ததேபோல் (சீவக. உ௧௩௧)	கம்ப	மாரீசன்வதை	௧௧௫	குவளைமக[illegible]
2142	எற்றுசிமுரசம் (சீவக. உ௧௫௨)	கலித்	விழாவரற்	௪00	[illegible]ரார, உசுஅ; மணி, (க) உக சாற்றிடக்கொண்ட வெற்றிமுரசம்.
,,	,,	கூர்ம	கண்ணன்பூ	௭௧	எற்றுசிமுரசமார்ப்ப

2145	இடுகொடியணிந்தமார்பர்	சீவக		அ௦	ஆகஞ்சாந்தி னிடுகொடியெழுதி
2148	காலனையனியன்றனே கையினுல்விளிக்கும்	திருக்		அகூச	கூற்றத்தைக் கையால்விளித்தற்றால் ...ற்றுவார்க், காற்றுதாரின்றுசெயல்
2154	எழுறுப்புந்திண்ணிலந்தோய்வ(யானை)	பாரத	சூதுபோர்	எக	எழுறுப்புறத்தாழ்ந்த
2155	தந்நிழலொடுமலைவ.........களிறு	,,	...ம்போர்	க௦	தன்னிழல்கண்டுசீறுங்கருத்தது
2158	அரவின்றேற்றமேபோலுஞ் சிலைகளும்பிரகளுந்துறைபோய்	,,	,,	உரு	உரிவின்முதலிய பலபடைகளுமுட... வலியசெலவுறு பவனசதுலமென
2165	கடூார்த்தன்மலையாழ்தலிவைவல்லார்	பட்		உஎக	மலையகழ்க்குவனேகடூார்க்குவனே
2170	குஞ்சிநிழற்குளிர்பிச்சமும்	சீவக	கோவி	உகூ	புனைமயிற்குஞ்சிபிச்சம் [கடைமண
2179	வில்லன்றேயுவனிப்பாரும்	கதை	படைதலை	கஎ	பவனத்தரச னுவனித்தெறிந்த குந்த...
2197	புலியாப்புறத்திக்கொண்டேன் போக்கிவிட்டபிழைப்பும்	கூர்ம	...ண்ணன்பூ	௩உ	புலியாப்புறத்ததென்ன
,,	,,	பாரத	சூதுபோர்	உகூ௫	வயப்புலியைவாலுருவிவிடுகின்றீரே
2215	பரந்தியநருக்கின	தொல்	கற்பியல்	௫ரு	புள்ளியற்கலிமா
2219	பொற்றேர் நான்களைக்கச்சமாகும்	கூர்ம	...னன்பூ	உக	கடலந்தானைபத்தரைக் கச்சத்தோடும்
2227	ஆடவர்பொருவில்லைபைந்தலை.......அற்றவீழ்வன,கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர, விருங்கனிசொரிவன போன்ற	பரிபாடல்		உ	நீளிரும் பனைமிசைப், பலபதி னுயிரங் குலைதனை யுதிர்வபோல் .... சோரச்சேரா ரின்னுயிர் செகுத்... (கதை. உழைச்சன. கக - உஉ)
,,	,, [பந்சுழற்சி உவமம்	மேரு	பலதேவர்	க௫	கால்பொரப் பெண்ணை நெற்றிக் கள்போற் றலைகள் வீழ்ந்த
2231	யானைமதங்கொண்டுசுழலுதற்குக் கப்	மணி	ச	௩௦-சச	கூம்புமுதல்......களிமயக்குற்றென
2237	கணைமொய்ப்ப.......குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரம்	களவழி		அ	யானைமேல்.........கடுங்கணைமெய்ம்மாய்ப்ப.........குன்றிற்கு...யினம் போன்றன [சேர் குன்றமோந்த
,,	,,	மேரு	பலதேவர்	க௫	கோல்பொரக் குளித்தயானை குருவி
,,	உருணேமிசுமந்தெழுந்து, பரிதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே	களவழி		ச	தேர்ப், பரிதிசுமந்தெழுந்தயானை யிரு விசும்பிற், செல்சுடர்சேர்ந்த மலை போன்ற

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2249	மன்னைக் குடுமிகொண்டான்	கூர்ம	சுவேதவராக	௫	தொல்லிலங்கைக் குடுமிகொண்டு
2261	வீறின்மையின்விலங்காமெனமதவேழ முமெறியான் [ந்த	தகடூர்	வான்வணக்		யானைக்கீ ழென்கையி லெஃகமால். தானும், விலங்காலொருகைத்தால்
2292	கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவீற்றிரு	பாகவதம்	இரணியனை	கரு	கவிமதங்கடந்தவென்றிக்களகன்
2293	குஞ்சரங்குனியநூறி......மிறைக்கொ ளிதிருத்துவாற்கண்டு [மார்பம்	கூர்ம	கண்ணன்ம ணம்	ககஎ	செருவினில் வளைந்த வொள்வாள்... மிறைக்கொளி திருத்தும் வென்றி வீரர்
2294	உழுதசாந்தங்கோட்டு மண்கொண்ட	மூத்தொள்	வாரிய		அகலம், கோட்டுமண்கொள்ளாமுலை
,,	,,	நள	சுயம்	௪0உ	கோட்டுமண்கொண்டகுளிர்திங்கள்
,,	,,	கூர்ம	ஆதவர்சிறப்	அ	வானவ குடலங்கோட்டு மண்கொண் டறவனர்த்த
,,	,,	தணிகை	வீராட்ட	௪உ	கோட்டுமண்கொளும்வேழம் [வகன்
2312	சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோன்	கூர்ம	கண்ணனவ	க	சிலைமுத்தங்கொண்ட திண்டோட்டே
2315	மதியஞ்செய்தாரகெக்கச்சுட்டிசெதலுண் டே	கவி	குறிஞ்சி	௬	வாய்மையிற்பொய்தோன்றிற், றிங்க ளுட்டித்தோன்றிபட்ற
2319	இவ்வாயைபஞ்சி விருந்தின்முகக்கொ ண்நகெஞ்சிற்பல்லானன் [ண	திருக்		க0௬	இல்லாளையஞ்சவானஞ்சமந்நெஞ்சா ன்று, கல்லார்க்குக்கலசெயல்
2325	கோட்டுமீன்குழாத்தின்மன்ன சின்டு	புறநா		கரு	சுரவினத்தன்னவேளர்மொய்ப்ப
2328	கடாரப்புலிமுழைக் கோளரியேறும ன்ன, கடார் [டைகுழு	பட்		உஉ௪	கோளிகீற்குழை கட்டுவரர்த்த க்கு
2333	மைத்தனமன்னர் மால்கனிதேறிப்	கதை	விபூரவத்	கருஉ-ச	மைத்தனமன்னரும்......தற்றடத்துத்
2339	மார்பல்பழம்போன்று கொப்புன்கரு	பொருந		[illegible]	மார்பமுத்தன்மழைக்கீழ்மேல்க்குன்
2348	நீத்தம்முவேலான் [த்த	கூர்ம	இராவண	உ0	எதிதம்பியிலக்குவைவேல்

,,	,,	தணிகை	அகத்தியன்	எக	தீத்தும்மும்பொருவேல்
2358	சேக்கைமரீஇயசிங்கம்போல்	சீவக	பூமக	சஇ	சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போல்
2365	பகட்டரசன் செய்தமும்மதம்போல்... கமழும் (சீவக. உசஙக)	பாரத	அருச்சுனன், தீர்த்த	சுo	நாகாதிபன்விடுமும்மதநாறுந்திசை
2369	பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள் பொலி	ஆதியுலா		ஙக	மேலோர்களுழைக்கலங்களேந்த [பி
,,	,, [ந்துதோன்ற	கதை	புனற்பாற்	ஙஎ-அ	வெண்சுதைமாடத்,துழைக்கலம்பரப்
,,	,,	மேரு	ஸமவசரண	உகூஉ	உழைக்கல, மாதர்களேந்திவர
,,	சின்னமலர்க்கோதைத்தீஞ்சொல்லார்	திருநா	தாகைக்கா	பாஈர். ச	சின்னமாம்பன்மலர்களன்றேசூடி
,,	,,	கம்ப	கோலம்	கஎ	சின்னப்பூச்செருகுமென்பூ
2370	செந்தாமரைமகளேயல்லது பெண்சா ரத........மண்டபம்	கதை	கூ-ம் திங்	உக	கோவீற்றிருப்புநிப்பூவீற்றிருந்த, திரு மகள்போல
2373	தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீ	நெடுநல்		கூகூ	பருவாய்த்தடவிற்செந்நெருப்பார
2379	பரிதிகண்டறியாப், பாடுவண்டொடு பறவையுகடுக்குறுகாப்பு	கம்ப	நகர்நீங்	கஅச	தண்டலைக்கோசலைத்தலைவன்மாதரை க்கண்டனனிரவியுங்கமலவாண்முக
2391	அகிற்குடம்பரப்பி	சீவக	இலக்க	எஅ	அமான்குடமாயிரமாய்
2403	கூந்தலேந்தியகமுகங்காய்க்குலை	திருஞான	மாந்துறை	செம். ந	பூகமுங்கூந்தலின்குலைவாரி
2405	மண்மகண்முற்றும் வாய்திறந்தழுதிட் டாணெய்யும்பாலுமாகவே	வெங்கை க்கோவை		கக	மலயம், அழுதகண்ணீரைப்பொருனை யென்பார்
2411	மங்கலவச்சுதந்தெளித்து	சேஞூர்ப்	தெய்வயானை	கஉங	முடியிற்சாலவச்சுதந்தெளித்தபின்றை
2416	அறுகைசெய்தோய்த்து........மகளிர் செய்யேற்றுகின்றார் (சீவக. சஅஎ, உசஙo) [நம்போலப்பூமிமேனிலவி	கதை	மண்ணுநீர்	கூகூ-எo	அறுகைப்புல்லினும்........நறுநெய் தோய்த்த முறைமுதனிவி [பொதியமும்போன்றே
2417	இமயமென்னும், பொன்னெடுங்குன்	புறநா		உ	கிலியர்........ பொற்கோட்டிமயமும்
2425	இந்திர, திருவிலன்னதார்திளைப்ப [தீஞ்சொல்	சீவக	பூமகள்	ஙஎ	திருவின் மால்வரைக்குலவியதனைய தோர்தேந்தார் [மழலைக்கிளவிக்கு
2438	கரும்புந்தேனு மமுதம்பாலுங் கலந்த	சிலப்	உ	ஙஅ-ஙக	குழலும்யாழு மமிழ்துங்குழைத்தநின்,
,,	,,	கூர்ம	கண்ணன்ம ணம்	உஙச	கரும்புமமுதங்கோற்றேனுங் கலந்த கனிவாயந்தீஞ்சொல்
2441	விலங்கரம்பொருதசங்கின்வெள்வளை	தணிகை	வள்ளி	எஎ	விலங்கரம்பொருதகோட்டு......குழை

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற் பெயர்கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2455	வேமானியர்தம்மகளின் விரும்பநனி சேர்ந்தாள்	கதை	பதுமாபதி	அக-கO	வேமானியர்மகள், மண்ணைசத்திறிதர மனம்பிறழ்ந்தாங்கு
2457	தெண்டிரை வேலி யெங்குந் தீதின தாக மாதோ	சீவக	இலக்க	அக	தெண்டிரை வேலி யெங்குந் திருவினை யாட மாதோ
2458	கண்ணிரு வின்று கண்டாங் கூற்றினை ...... பெருந்தடங் கண்ணிற் றம்மா	திருக்		கOஅரு	பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினி யறிந்தேன், பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு
2473	அங்கரும் காலி சிவி பூறவைத் தமைக்கப்பட்ட, செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீர்தே, னெக்கணூக் குளிர்த்த வின்னீ ரிளம்பசுங் காநூன்றும்	கதை	கலனாய்ச்சி	அக-அ௯	பைங்கருங் காலிச் செங்களி யளைஇ, நன்பகற் கமைந்த வந்தவர்க் காயு, மிருங்கண்மா லைக்குப் பெரும்பழுக் காயும், வைகறைக் கமையக் கைபுனைக் தியற்றிய, வின்றே னளைஇய விளம்பசுங் காயும்
2483	[illegible]	மேரு	மன்னு	கக	முத்திபெற் [illegible]
2491	[illegible]	ஜோதி		[illegible]	[illegible]
2493	ஆவிரதிப் பாகர் [illegible] ......[illegible]	கதை	உ-ம் நிக்கல்	[illegible]	[illegible] ...... [illegible]
2524	[illegible]	திருஞான	திருக்கூர்	[illegible]	பிச்சக்குடை [illegible]
2527	[illegible]	பேர்-திரு	க-ப, க-நி.	[illegible]	[illegible]
"	"	குணா	யந்திர	கஉக	குலசெற்றி, [illegible]

2531	அரங்குபுல்லென்னப்போகி	,,	குமார	௧0	தம்புரிவளைகன் னகர்ச்செல்வம்புல்லென
2535	செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்து நீர்மாந்தர்	திருக்		எ௰௨	இல்லாளை யெல்லாரு மௌ ளுவர் செ ல்வனை,யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு
,,	,,	கால	மெய்ம்மை	௯	காலாடுபோழ்திற்.........சிலர்
2541	முனித்தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிறூர்	சீவக	கோவி	௬௨	புறுத்தலைவேடன்
,,	முழாவிற்புல்லி	தணிகை	வள்ளி	௰௧	செங்கைமுழாவிற்பொலிவண்முழவும்
2553	உடம்பெலாங் கண்க ளாயின்	திருவாச	சதகம்	௨௧	உடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா, வெ ள்ளந்தான் பாயாதால்
2554	மூலைமுத றறந்த வன்றே........தெவ் வரைச் செகுத்த நம்பி	பொருந		௧௩௯- ௧௪௮	ஆளிநன்மானணங்குடைக்குருளை,.... கரிகால்வளவன்
2556	பொருளார்க்கே,வரும்வழிவினையுழந்து	திருக்		௰௯௪	ஆக்கமதர்வினாய்ச்செல்லும்
2569	ஆழிசெம்பொற் சூட்டொடு கண்ணி...	சீவக	மண்மக	௯௯	பைம்பொனாழிதொட்டான்
2578	வேனன் மல்கி [அருளி	திருநா	சடலூர்	மலை-௩	வேனலானையுரித்து [வந்ததால்
,,	,,	சிலப்	அ	இறுதி-வெ	வேனற்பாணிக்கலந்தாள்; இளவேனல்
,,	,,	நள	சுயம்	௨௧	இளவேனல்வந்ததெதிர்
2580	போகபூமியும்	சீவக	இலக்க	௨0௯	உத்தரகுருவுமாகி
2583	வாளெனவாளைபாய	புற. வெ	தும்பை	௨௧	வாளை பிறழுங் கயங்கடப்ப, ஆடினார்; வாள்விதிர்த்து
,,	,,	கம்ப	பம்பை	௨௨	வாளெனவாளைகள்பாய
,,	வலையவர் முன்றிற் பொங்கி வாளென வாளை பாயச், சிலையவர் குரம்பை யங்கண் மானினஞ் சென்று சேப்ப, ...கொலைகடிந் திவற லின்றி	பட்		௧௯எ-௯	வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும் விலை ஞர்குரம்பைமாவீண்டவும் கொலை கடிந்துங்களவுநீக்கியும்
2608	சிங்க நடப்பதுபோற் சேர்ந்து......... பாதமுடிதீட்டி [வா யாங்கு	மேரு	பூரண	௬௩	இளஞ்சிங்கநடப்பதேபோற்சென்றவ ன்பணிந்தெழுந்து
2612	கற்சிறை யழித்து வெள்ளங் கடற்க	தொல்	புறத்திணை	அ	வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
,,	,,	மது		எ௨௰	வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப
,,	,,	கூர்ம	சூரியன்மரபு	௨௪	கற்சிறையழித்து.........ஒழுகுஞ்சரயு (ஷை நவசண்ட, ௯0)

சீவக. செய்யு ளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெய ர்களுமுத லியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2623	இனியபாலடிசின்மகளிரேந்த	நாலடி	செல்வ	க	அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
,,	,,	அரங்கத் தந்தாதி		கக	ஐபமருந்திவையுண்டென்று மாதராட் டேடுஞ்செல்வம்
2635	தவமகளிர், வெண்டுகிலான்மார்பைச் சுற்றல் (சீவக. உகககூ)	மேரு	பூரண	சகூ	செப்பையனைய கொங்கைபானிறப்ப டத்தின்வீக்கி [வணிமயிலாவாங்கி
2636	தவமகளிரின் தலைமயிரைப்பறித்தல்	,,	,,	,,	அனிச்சத்தம்போது கொய்வார்போ
2652	ஓசனிக்கின்றவன்னம்	சிலப்	கச	கஉ௯	ஓசனிக்கின்றவுறுவெயிற்கடைநாள்
,,	,,	தணிகை	ககா	கூகூ	பங்கயத்தோன்பறவையாகி......ஓச னிக்குமுறை
2663	பிடிக்கைக்கூந்தல்	சிறப்பா		ககக	பிடிக்கையன்னபின்னுவீழ்சிறபுறத்து
2674	தேனிமுலை நின்சுவை மின்னடை	மது		கூஉச	கல்லுரியிருஅல்புவையுமெல்லடை
,,		புறநா		சOகூ	மொழுருமெல்லடை
2675	மென்முலை, கேழ்செய் சாந்தமும்	திருஞான	பிரமபுரம்	மின். உ	வேதணிசாந்திறல்
,,	,,	கலிங்க	கடைதிற	௬௯	[illegible]
2677	தேரனுண்டிகள்வி ....டிருள்	கம்ப	உண்டாட்	கா	[illegible]
2686	எலியயிர்ச்செய்போர்வை	பெருங்	குருகன்	சச	எலியயிர்ச்செய்போர்வை
2694	சாம்பாச்சிறந்த	சிறுபா		கா-அ	[illegible]......அ
,,	,, [கடலுள்காலத்து	கூர்ம	இராமன்மனை	க௯	[illegible]
2713	கதிர்க்கண்ணசிந்துவென்ற உலகுணர்	மேரு	பன்னறும்	க௪O	கதிர்கண்ணசிந்துமிக்கபத்தால்
2715	வைர்தளிக்கவசியேந்தி	சீவக	முத்தி	கூஉ	வார்தளிர் கவசியச [தளிர்க்கைக்கி
2717	கடைதயிர்க்குமலமெல்கை	பெரும்பா		கந௯-அ	புலிக்குரன்மத்தமொலிப்பவாக்கி.. ..
,,	,, [மடையல்	கைடத	நாட்டு	க௯	தயிர்கடையுமோசை......புலிமுகத்த
2735	ஐவரு ளொருவ னன்ன வடிவினான்	சிறுபா		உகஅ-சாந	காவெறியூட்டிய.....அதிகில்[மென்ன

2747	மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்	சீவக	முத்தி	௨௯௫	மணிவரையனையமாதவன்
2749	ஒருகடலி விட்டகழி மற்றொருகடலி விட்டதுகத்துளையிற்செல்லல்	திருச்சிற்		௯	வளைபயில் கீழ்கட லின்றிட மேல்கடல் வானுகத்தின்,றுளைவழி கோக்கழி கோத்தென
,,	,,	கதை	களிறுபெயர்த்தது		தென்கட லிட்டதோர் திருமணி வான்கழி, வடகட னுகத்துளை வந்துபட் டாங்கு
2756	பொய்கையுண் மலரெனவளர்ந்து	மது		௪௯௧-௫	மாக்கனை .... தாமரைப்போதுபிடித்தாங்கு
2769	எதிலான் முர கம்பி யெளிதென விறந்த பாவத்	திருக்		௧௪௫	எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும், விளியாது நிற்கும் பழி
2771	விழுப்பற வதுக்கி யிட்டு	மேரு	கிரயத்தி	௨௫	விழுப்பற வதுக்கவினை யேகொடிய
2781	மனுவனைய மென்குன் மடவும்பு	பெரும்பா		௪௫௨	மனவுச்சூ ழடும்பு [தென்பார்
2784	கிரம்பாத கீரிபாற் றிமென்னு ளாழ்ந்து, பெரும்பார வாடவர்போல்...... புல்லுண்ணு பொன்றும்	கதை	பிடிவீழ்ந்தது	௫௫-௪	குண்டுதுறை யிடுமணற் கோடுற வழுந்திய, பண்டிதுறை யேற்றும் பகட்டினைப்போல
2787	வேள்விவாய்க் கண்பபேத்தும் ...... நாலுலப்பித் திட்டார்	திருக்		௫௨௯	கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயி [ருண்ணுங் கூற்று
2789	மல்லன் மலையனைய மாதவனை	,,		௮௯௮	குன்றன்னார்
2793	காவலாய், கவிழ்தற்றன்பம்	நால	இளமை	௨	வந்ததே, யாழ்கலத் தன்ன கலி
2824	ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி யாமை போ லடங்கி	திருக்		௧௨௯	ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்
2825	இன்பதுன்பஒப்புமை (சீவச. ௧௧௯௭, ௨௯௪௦)	தொல்	மெய்ப்பா	௧௨. உரை	செஞ்சாந் தெறியினுஞ் செத்தினும் போழினு, நெஞ்சோர்ந் தோடா நிலைமை
2826	பாற்கதிர்த் திங்கட் கொட்பிற் பருமித்த களிறுபோல, நூற்கதி கொண்டு கண்ணு னுகத்தள வெல்லை நோக்கி ....தவர்மனையில்வந்தால்	மேரு	வச்சிராயுதன்	௫௮	மண்ணிற் கண்ணுகத் தளவு நோக்கி .... வாள்வாய்ப் பிடிகடப்பதே போல், எற்றநாண் மீனே டேகு மதியென........புக்கான்

சீவக. செய்யுளெண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுமதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
2839	குஞ்சி, கமைத்தபூக் தாமக் தோய	திருநா	ஆரூர்	பொய். ந	நம்மா னமைப்புண்ணேன்
2842	அடங்கலர்க்கு	திருக்		உஎச	நெஞ்சிற்றுறவார்
2845	உள்பொரு ளிதுவென வுணர்தன் ஞானமாம்	,,		சஉந	எப்பொருள் .... மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு
2885	கழிந்தகம் பிறவி தம்மு ளேதிலம் யாங்களெல்லாம்	சீவக	காமக	உசக	அவற்று ளெல்லா மேதிலம் பிறந்து நீங்கிச்,செல்லுமக் கதிக டம்முட் சே
2887	தணக்கிறப் பறித்த போதந் தானவை விடுத்தல் செல்லா.........உடம்பு	பெரிய	கண்ணப்ப	ககரு	வங்கிளைப் பற்றிப் போதா வ } [ரலம் ல்லும் பென்ன நீங்கான் }
2889	சாசார னென்னு.....தேவர் கோவாய்	மேரு	நால்வரும்	சo	இந்தச் சாசா ரணுல்
,,	,,	குளா	மந்திர	கககூ	சாசாரமென்னு, மித்திரவுங்கமெய்தி
2890	சிலம்பிற் சிலம்புங்குர லன்னம்	கம்ப	நகரப்	கூகி	சிலம்பேங்க வேங்குவ,அன்னம்; (நை. கையடை. உச; நை. பம்பை, கசி)
,,	,,	கூர்ம	சந்திர	ககச	சிலம்பொலி யென்னப் பெடையன மரற்றி [தது
2891	மொழி, கஞ்சன் வேலினு ளமுங்க வீழ்ந் [ந்ததே	சீவக	முத்தி	சகஅ	இன்னுரை பெயிறவில் அமிழ வீழ்ந்
2902	கரும்புவார் கரடொன் றில்லாக் கழனி	புறநா		கக	கரும்பல்லது காடறியாப், பெருந்தண் பணை
2907	வாய்ப்பமிக் கேம மின்றும்......சரக்குமன்றே. (முற்றும்பார்க்க)	,,		கஅச	காப்செல் லருத்து......உலகமுங் கேடுமே (முற்றும்பார்க்க)
2908	செல்லுயிர்......கம்பி யென்முன்(முற்றும்பார்க்க)	,,		கஅரு	செல்லுமுயி ரன்றே ..... வேந்தர்க்குக் கடனே. (முற்றும்பார்க்க.)
2909	ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி........ அன்னதாமே. (முற்றும்பார்க்க)	,,		கஅகி	காவ்பார் கோத்த......... தலைத்தலைத் தருமே (முற்றும்பார்க்க.)

2910	காய்ந்தெறி கடுங்கற் றன்னைக் கவுட் கொண்ட களிறு போல......வெகுளி மாற்றி	,,		௩௦	களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த துப்பினை
,,	வேந்தர்தாம் விழைபவெல்லாம்........ மறைத்தல்	திருக்		௪௪௦	காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி, னேதில வேதிலார் நூல் (ஷை ௬௯௨)
2930	காட்டிடத் தொருமகன் றூரக்கு மாக் கலை, யோட்டைடைத் தாமெனி னுய்யும்	புறநா		௧௯௩	வெண்களரி, னொருவ னட்டும் புல்வாய் போல,வோடி யுய்தலுங் கூடும்
2932	மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங் கலுங், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்	,,		௨௭	தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மை யும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறி யக் காட்டித்,திங்கட் புத்தே டிரிதரு மூலகத்து
,,	,,	கூவப்புரா ணம்	நைமிச	௧௪	உலகினர் செல்வ நந்த லுரைப்பொரு ளிரண்டுங் கோட, விலகுவிண் மதி யங் காட்ட வென்றுமோர் தகைத் தாய்ச் சேறல், விலகுதஞ் செல்வ மெங்கள் விழுப்பொருளாய வண்ண, லலகில்செஞ் சோதிப் பின்ன லணி மதி யுணர்த்த வாழ்வார்
,,	,, [தைமடவாரே	தியாகராச	நைமிச	௧௯	அகன்மதி வளர்ந்து தேய்ந்தற் றச்சக போகத் தன்மை, நகலுறக் காட்ட
2945	குழலேங்கு மாறேங்கி யழுதார் கோ	புறநா		௧௪௩	குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே
2974	தாழிவாய் மறைக்கும்.........குவளை	சிலப்	௫	௧௯௨	தாழிக்குவளை
,,	,,	பாரத	காண்டவ	௧௮	தாழிநறுங் குவளையந்தார்த் தருமன்
2998	தேய்பிறை யுருவக்கேணி	பட்	௩௫-௮		மதிசேர்ந்த.........வான்பொய்கை
,,	குவளை யஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்	கூர்ம	சம்புத்தீவின்	௯எ	குற்றசெங் கழுநீ ரணைந்தரில் விரித்த கண்ணெனக் குறுவிழிக் கொள்ளும்
3018	வாடா மாலை வார்தளிப் பிண்டி	திருமு		எ௯	வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வர

சீவக. செய்யுளெண்	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுமதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
3018	வாடா மாலை வார்தளிப் பிண்டி [நிக்து	மணி	௩	௪௧-௫௦	பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலைகடேக்கலின்
3081 3107	சுக்கிலத் தியான மென்னுங் கணையெ தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாறு போன், மன்னுயிர் வைகலு மோம்பி	மேரு திருக்	சஞ்சயந்தன்	௨௧ ௧௪௪	சுக்கிலத் தியானவா ளெடுத்து இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை, வேண்டும் பிறன்கட் செயல்
3111	மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளுயி, ரணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசினேன்	மணி	௨௭	௧௫௦-௫௩	கருமம்பிறப்புங்கருநீலப்பிறப்பும், பசும்பிறப்புஞ்செம்பிறப்பும், பொன்பிறப்பும்வெண்பிறப்பும். (சிவஞானசித்தியார், பர. ஆசீவகன், அ)

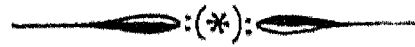

விளங்காமேற்கோளகராதி.

பக்கம்.

இவற்றுட் சிலவற்றின் நேரேகுறிக்கப்பட்ட நூற்பெயர்கள், சிலப்பதி காரவுரை, கல்லாடவுரை முதலியவற்றிற் கண்டவை.

விசேடக்குறிப்பு.*

1. தேவர் - இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர்; துறந்தோரைத் தேவரென்றல் சைனசமயமரபு; குணபத்திரதேவர், உதீசித்தேவரென்னும் பெயர்களாலுணர்க. ஆசிரியர் - தொல்காப்பியர். அம்மைமுதலிய எட்டாவன: அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன; "அம்மைதானே" (தொல். செய்) என்னும் சூத்திரமுதலியவற்றைப்பார்க்க. படாதென்பது பாடுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகனையும்நோக்காது அவனது ஒழுக்கத்தினையுணர்த்தும். பரவற்கண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டும், முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வரும் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டுமெனப் பாடாண்பாட்டு மூவகைப்படும்; முன்னோர்கூறிய குறிப்பாவது பழையதோர்கதையைப் பொருளாகக்கொண்டு பிறர்க்கு உறுதிபயப்பக் கூறுவது. செந்துறை-மக்களைப் பாடுவது. தேவபாணி-தேவரைவாழ்த்துவது. தாழ்ம்பட்ட - தாழ்தல் பொருந்திய. மருவின் பாத்தியது - மருவிநடந்த வழக்கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடையது; (தொல். குற்றியலுகர.எஎ-ஆ.). உலகம் நித்தியமென்பது சைனர்களுடைய கொள்கையாதலின், 'மூவாமுதலாவுலகம்' என்றார். சாதுக்கள்-துறந்தோர். சித்தசரணம் - சித்தனைவணங்கல்; சித்தன் - காதி, அகாதியென்னும் இருவகைக்கருமங்களையுமவ்வாறு அக்கினியிற்றிரளல் உடம்பைத்துறந்து பரிநிர்வாணம்பெற்று மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; சித்திபெற்றவன்; அசரீரியென்றும் அநங்கனென்றும் கூறப்படுவன்: முத்திபெற்றவர்கள் பலராகவிருந்தும் ஒருமையாற்கூறல், சாதியொருமையென்பர். "மூவுலகத்துச்சிச் சூளா மணிவிளக்குத், தேர்வகையிற் சித்தி யவர்" (அருங்கல. கடுகூ). முத்தியுலகம், ஸித்தக்ஷேத்திரம்; இது, வென்றுருலகமென்றும் வழங்கப்படும். குருக்கள் - திருத்தக்கதேவருடைய ஆசிரியர். சித்தசரணம், அருகசரணத்தின்பின்பு கூறப்படுதல்முறை.

2. பத்மம், சங்கம், மத்ஸ்யம், ஸ்ரீவத்ஸம் முதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும், ஸ்வஸ்திகம், நந்தியாவர்த்தமுதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும் நூல்கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன்னிறமுடையவராதலின், 'வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந் திருமூர்த்தி' என்றார்; 'பரிதியங்கடவுளன்னனோன்'' என்பர்பின்; 374; இதனை, திருக்கலம்பகக்காப்புச்செய்யுளின் உரையாலுமுணர்க. அருகன் - ஜினன்; பூஜ்யன். இஃது அடியார்க்குநல்லார்கருத்து.

3. நல்லறம் - ஜினதர்மம். அருஞ்சுரத்தின்மரம் -

* அரும்பத அகராதிமுதலியவற்றாலும் சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சி விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி உரைப்பகுதிகளுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே இக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

மரம்; (புறநா. கககூ; நாலடி. சுற் றச். உ)

6. சாமி - ஸாமி; ஸ்வாமீயென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. பாகதம்-பிராகிருகம். அகம் - அகநானூறு.

10. ஒருதெய்வம்-யக்ஷிதேவதை.

11. நஞ்சுஅற்ற-நைந்துற்ற; மனமுருகிய. நாகர்-பவணதேவர். நாகரிற் றுய்த்தமையை, "மாசுண மகிழ்ச்சி மன்றல்", "நாகரி ருயினரே" என்பவற்றாலுமுணர்க; 189, 217.

13. மழைவள்ளல்-மழைபோலே வரிசையறியாமற் கொடுப்பவன்; 899.

14. பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரங்கள்-அருகர், ஸித்தர், ஆசாரியர், உபாத்யாயர், ஸாதுக்களென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரியனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; "மந்திரங்களைந்து மனத்தில்வாச் சென்றாக, விந்திரற்கு மிந்திரரே யெண்" (அருங்கல. க௬௦). இவை மரணத்துன்பத்தை நீக்குதலின், அமிர்தெனப்படுமென்பர்; "ஐம்பத வமிர்தமுண்டால்," (946) என்பதனாலறிக.

15. அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தசெய்தியை, இந்நூல், 2851 - ம் [illegible] ணர்க.

16. சிக்கவென்பது குடநாட்டில் வழங்குகின்றது.

22. எற்றுார் - இரந்தவர்.

23. உதிதன் - உண்டானவன்.

26. மாமன்மகளென்றதற்கு மாமன்மனைவியென்று பொருள்கொண்டார், அடியார்க்குநல்லார்; (சிலப். கொலை. கஎ-ம்அடியுரையைப்பார்க்க).

27. சிவகன் உருமுற்றபாம்பின் அஞ்சியதை, 2891 - ம்பாட்டாலுமுணர்க. அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர். அடி-அவர்கோயிலாகிய சமவசரணம்; துறந்து தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, "வீரன் றாணிழல் விளங்க நோற்றபின்", என்பர்பின்னும்; 409. சமவசரண இயல்பை, இப்புக்ககத்து, அஎக - ம்பக்கத்துக்குறிப்பாலறியலாகும்.

29. கேவலமடந்தை - மோக்ஷலக்ஷ்மி; 3117 - ம்பாடலைப்பார்க்க.

32. சக்கரவர்த்தியென்றது, சூரியகுலத்திற்பிறந்த நாபிமஹாராஜாவின் பௌத்திரரும் விருஷபதீர்த்தங்கரரின் புத்திரருமாகிய பரதேசுவரசக்கரவர்த்தியை; இவர் பரதராஜசக்கரவர்த்தியென்றுங் கூறப்படுவர்; கஉ-மஹாசக்கரவர்த்திகளுள்முதல்வர். இவருக்கு அஎ - லக்ஷம் யானைகளுள்ளனவென்பர்; "கோமா னடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோல்" (3040) என்பதனாலுமுணர்க. மேலே, "ஆதிக்காலத் தந்தணன் காதன்மகன்" (366) என்றதும் இவனையே.

34. "தூதிறால்" என்பர்; 235.

37. குறிப்பு-தொனி; 'உண்டு' என்றவாக்கியத்தில் உண் னு த ல்முதலிய மனிதர்செய்கைகள் முறைபெறத்தொனித்தல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே [illegible] க்கியங்கள் பலவுள்ளன.

39. 'சனையெனும்பெயருடை' என்றும் பாடம்.

40. பம்பை - ஒருவகைவாத்தியம்; "சிலைக்கும்பம்பை" 42.

41. உவமிக்கும்பொருள்-உபமேயம்; 1557-ம்பாட்டின்உரையைப்பார்க்க.

43. காமனென்றது, கன்னபிரானுக்கு உருக்குமணியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தியும்நனையென்றும் சாம்பனென்றது, அவருக்கு ஜாம்பவதியினிடமாகத்தோற்றிய ஸாம்பனையென்றுங்கொள்க; இராமலக்ஷ்மணர்களைப்போல இவ்விருவரும் எப்பொழுதும் இடைவிடாமற் சேர்ந்தேவாழ்ந்துகொண்டிருந்தனரென்று ஜைநநூலாகிய பிரத்தியும்நசரிதம் கூறுமென்பர்.

48. நிலமயக்கம்-திணைமயக்கம்.

51. பண்-நிறைந்தாரம்புகளையுடையஇராகம்; "நிறைநரம் பிற்றே பண்ணெனலாகும்" என்பது திவாகரம்; ஏழுசுரங்களையுமுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ணராகமென்றும் ஜநகராகமென்றும்

கூறப்படும்; எழுபத்திரண்டுமேளகர்த்தாக்களிலுள்ளவையெல்லாம் ஸம்பூரணராகங்களே; குறைந்தநரம்பையுடைய இராகம் திறமெனப்படும்; "குறைநரம் பிற்றே திறமெனப் படுமே" என்பது திவாகரம்.

மெல்லாம் இசைநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. களைபறிப்போர் இங்கே ஆடவரென்றுதெரிகிறது.

54. 'ஒல்லென் சும்மைத்து' என்றதனால், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

56. கம்பலம்=கம்பலை; இச்சொல், பெருங்கதையிற் கம்பலெனவும் வழங்கும்.

58. போர்வு-நெற்போர்; (ஐங்குறு. ௯, ௫௮)

60. ஒருக்கின-ஓரிடத்திற்கூட்டின.

61. கிணைநிலை-வேளாளரைக்கிணைகொட்டுவோன் புகழ்ந்து பாடுதல்; கிணை-ஒருவகைப்பறை; தடாரி. பொருநர், ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரென மூப்பகுதியினர்.

63. ஓர்க்கோலை - கடலிற்றோன்றும் ஒருவகைப்பொருள்; அம்பர்.

64. கிளி, மருதமரத்திலிருத்தற்குரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65. தாமரைமலரும் குயிலோசையும் இளவேனிற்குரியன. தோகைமயில் - ஆண்மயில். குயிலின் ஓசை பஞ்சமஸ்வரமென்று கூறப்படுமாதலின், 'மெல்லியவோசையன்மையின்' என்றார்.

அர்த்த உன்மீலனமுடையனவென்பர். "வள்ளைவாடு" என்பர்பின்னும்; 168. கழாய் - ஆடுதற்குநாட்டும் மூங்கிற்கம்பம். தொழிற்பெயர் - வினையாலணையும்பெயர்.

67. ஆவியன்னபூந்துகில் - புகைபோன்ற, பூத்தொழிலமைந்த ஆடை.

68. ஆசினி - ஈரப்பலா.

70. 'சிலர்பாட' என்னும்வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

72. இமைத்துநோக்கின், கண்ணிற் பிரதிபிம்பம் தோன்றாது.

73. "பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலிளையவர்" என்பர்; 120. பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை; காடை.

74. வட்டில் - கிண்ணம்.

76. இறையிலிநிலம்-பகுதியில்லாத நிலம்; ஸர்வமானியம். கம்மியர்=கர்மியர் - தொழில்செய்வோர்.

81. இன்பிடி-இனியபிடி. யானைக்கவளம் நெற்கற்றையாலாக்கப்படும்; "நெல்லுடைக் கவளம்", "காய்நெல்லறுத்துக் கவளங்கொளினே" (புறநா. ௨௨, ௧௮௪.) என்பனவற்றாலுணர்க. வாரிகள் - யானைக்கூடங்கள். யானைக்கூடங்கள், மதிலைச்சார அமைத்தல் வழக்கம்; சூளாமணி, நகரச்சருக்கம், ௨ - ம செய்யுள்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப்பூண்; 645, 2275-ம்பாடல்களினுரையாலுமுணர்க. "மௌலி யிரண்டுமிருகோட்டுக், கோளகையாகக்கொண்ட கோக்களிறு" என்பது, இராசராசசோழனுலா, ௨௩௯.

84. வட்டம்-வட்டமாக ஓடுமிடம்.

85. புறப்படைவீடு - புறநகர். புறம்பே அணைந்த இடம் புறம்பணையென்பர் அடியார்க்குநல்லார்; (சிலப். கனாத்திறம். ௧௨)

86. மட்டத்துருத்தி, நெடுந்துருத்தியென்பன நீர்வீசுங்கருவிகள்.

87. பாத்தல் - பகுத்தல். ஏ - மேல்நோக்குதல்,

88. 'சிலர் கோபத்திற்குஅஞ்சி' என்னும்வாக்கியம், தொனிப்பொருள்.

89. கோழிமேற் குழையெறிதல், நன்னூல், ௨௦௮ - ம் சூத்திரவிருத்தியுரையிலும், திருவானைக்காப்புராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௧௧௨ - ம் செய்யுளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது; பெருஞ்செல்வரென்றபடி.

93. "பழுமரப் பறவையொத்த" (828) என்பர்பின்னும்; மிலேச்சர் - இலக்கணத்திருத்தமில்லாத சொற்களைச்சொல்லுவோர்; ஐயறிவுடையோர்; "மாவு மாக்களு மையறி வினவே" (தொல். மர.), "பொழுதளந் தறியும்

பொய்யா மாக்கள்" (முல்லை. ௫௫) "செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்" "கொலைவினைய ராகிய மாக்கள்" (திருக். ௪௨௦, ௩௨௯ என்பவற்றாலறிக.

95. இந்நகரத்தருகே கழியிணைந்தமை, 92, 427-ம் செய்யுட்களாலும் பெறப்பட்டது. சுறாக்களின்தன்மையை, 142-ம் பாடலாலுமுணர்க.

96. மும்மலம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; சங்கைமுதல் பாஷண்டிமூடமிறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைந்தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-முனிவன்; "தொன்முது கடவுட் பின்னர்மேய" (மது. ௪௧). 'எழுந்தவண்டு' என்னும்வாக்கியமும், "புண்டரிகந் தியெரிவ போல்விரியப் பூம்புகைபோல், வண்டிரியுந் தெண்ணீர் மகதையர்கோன்" (நள. சுயம். ௧௪௪) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல் - கொல்லல்; "பார்ப்பார்த்தப்பிய" (புறநா. ௩௪). "கன்னிய மகளிரிற் காண்டற் கரியன" என்பர் பின்; 1203.

99. யோசனையினளவு, பலவகைப்பட்டு வழங்குகின்றது: நாற்காதந்தான் யோசனையென்று சைனரும், ௪ - நாழிகைவழி அல்லது ௭௨ - நாழிகைவழியென்று மலைநாட்டாரும், ௪ - குரோசவளவென்று வடநாட்டாரும்வழங்குவர்; [குரோசம் ௧௨ - நாழிகைவழி] இந்நூல், 1901-ம் கவியுரையைப்பார்க்க.

101. துவக்குதல் - இங்கே, தானே

102. இடங்கணிப்பொறி - வந்தோர்மேற் கல்லைவீசும்பொறி. ஐயவித்துலாம்-கதவை அணுகாதபடி கற்கவி தொடங்கினாற்றுந்துலாம்; கற்கவி-நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும்பா.

103. வட்டு - எஃகுருண்டை. யவனர் - ச்சர்; இவர்கள் வேலையிற்சிறந்தவர்கள்.

104. செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறுவன, மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இறுதியாகவுள்ளவை; "மாத்திரையெழுத்து" என்னும் சூத்திரம்பார்க்க; (தொல். செய். ௧.)

101-4. சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨௦௭-ம் அடிமுதலியவற்றிலும், திருவிளையாடற்புராணம், திருநகரப்படலம், ௨௪-ம் திருவிருத்தமுதலியவற்றிலும் மதிற்பொறிகள் இப்படியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. எப்புழை - பகைவர்மேலே அம்புகளை எய்யுந்துவாரம்; "எப்புழை ஞாயி லேந்துநிலையரணம்" (பு. வெ. நொச்சி. ௧, கொளு); (தொல். புறத்திணை. ௧௦ - ம் சூத்திரம் நச்சினார்க்கினியருரையைப்பார்க்க.) இதனை, 1444-ம்கவி ஒத்திருத்தல்காண்க.

106. பொன்வினைநிவு: 503. நன்பொன்வினைநியம்.

112. பட்டம் - அரசராற்கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை எட்டி, காவிதியென்பன; "எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கி" (பெருங்கதை); பூண் - இங்கே பொற்பூமுதலியன; "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றி யாண்டு, தொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயினன்" — மணி. (22) ௧௧௩-௪. யோசனையின் அளவை, 99-ம் கவிக் குறிப்பாலுணர்க.

113. நால்வேதவன் - நாலிற்றேர்ச்சியடைந்தவன். படுத்தலம். கற்படுத்தியபூமி. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு; இது தெய்வங்களுக்கு இனிது; "நெய்யோ டையவி யப்பி" (திருமு. ௨௨௮), "ஐயவி யப்பிய நெய்...... ன நிலை" (நெடுநல். ௮௬) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. இச்செய்யுளின்பொருள், 2975 - ம் செய்யுளாலும் அதனுரையாலும் நன்குவிளங்கும்.

114. தாள் - தாழைத்திறக்குங்கோல்; "இன்பப்புதாத்திறக்குந் தாளுடையமூர்த்தி" என்பர்பின்; 1549; "அறக் கந் திறப்பதோர் தாள்" (அறநெறி. ௧௧௨). யவனப்பேழை - யவனதேசத்துப்பெட்டி.

116. இருள் - தேன்கூடு; எழுவர், "உத்தம குலத்து நாற்பெருங் குடியு முயர்ந்தவு மிழிந்தவு மயங்க, வைத் தவு மான புறக்குடி மூன்றும்" (திரு விளை. நகரங்கண்ட. சகு) என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார். "பாயதொன் மரப்பறைவ" (திருவிளை. நகர. சுஎ) என்னும்பாடல் இதன் உ - ம் அடிப் பொருளைத்தழுவியது.

117. உண்டசோறு - உண்டுமிக்க சோறு.

118. ஒப்பித்த - அலங்கரித்த.

119. பலி-பூசை. கொடி-ஒழுங்கு.

120. தோன்றி-செங்காந்தள். நாத் தலை மடிவிளி - நாவினது நுனியை மடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சீழ்க்கை, வீளையெனவும்வழங்கும்; "எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீளையும்" 447.

121. காசு - பலவகைமணிகள்.

122. துவை - புளிங்க

129. இருவேரி - வெட்டிவேர்.

131. மடைநூல் - பாகசாஸ்திரம்; "கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தி யும்"—மணி. (உ) உஉ.

135. நைடதம், நாட்டுப்படலத் ப்பாடல் இக்கவியைப் பின் ப

136. உயிர் உறுப்புமுதலியன கொ டுத்தலைத் ததீசி, சிபி, வலன், புத்தன் முதலியோரிடத்துக்காண்க. இந்நக ல் இரப்போரில்லையெனறபடி. பொன்னகர் - இராசமாபுரம்.

139. திங்கள்முக்குடை - திங்கள் போன்ற மூன்றுகுடை; அகடு-ம் பக் கம்பார்க்க; "திங்கள்மூன் றடுக்கிய திருமுக்குடை" (சிலப்.நாடுகாண்.க.)

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படு மென்றும் அவை மாலைமுதலியவற் றை யளிக்குமென்றும் சைனநூல்கள் கூறுமாதலின், 'கற்பகச்சோலை' என் றார்; 1716, 2841, 2997-ம் பாடல் களையும் அவற்றின் உரைகளையும் இப் புத்தகம் அஎ0-ம் பக்கத்துக் கீழ்க் குறிப்பையும்பார்க்க.

142. புறம்பில் அகழ் - நகரத்தின் மதிற்புறத்தேயுள்ள அகழி. கிடங்கு - அகழ்; இஃது அரசன்மனையைச்சூழ் ந்தமதிலின்புறத்தது. கரந்தகற்படை - மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கரந்துபடையெனவும் கரந்துறை யெனவும்வழங்கும்; இது புறத்தே யுள்ள அகழியினின்றும் கோயிலக ழிக்கு நீர்வருதற்காகச் செய்யப்பட் டுள்ளகால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யா னைகள் தன்னுள்வீழாதிருத்தற்பொரு ட்டு இது மேலேமூடப்பட்டிருக்கும்; (சிலப். ஊர்காண். கூசு - ரு; மணி. உ௮ - ரு; கம்ப. ஊர்தேடு. கசரு.)

144. சூலம் - இடிதாங்கி.

146. பவணம்-நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்டபோகங்களிற் சிறப் புற்றதென்பர், "பவணத் தொருபாங் கினதால்" (2853); இது, "நாகநீ ணகரொடு நாகநா டதனொடு, போக நீள் புகழ்மன்னும் புகார்நகர்" (சில. மங்கல) என்பதனாலும் அதனுரையா லும் அறியப்படும்.

147. கமுகமரம் மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாரூர் நான் மணிமாலை, உ0-ம்செய்யுள் முதலிய வற்றாலுமறியலாகும்.

148. மான் பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமாக எழுதப்படுதலை, 596-ம் செய்யுளாலுணர்க.

149. ஊழ்-முறை. பிண்டி-அசோ கு. நாகம் - சுரபுன்னை; நாகமரமென் றே ஒருமரமுமுண்டு. காளம் - ஒரு வகைவாத்தியம்.

150. இளையர்-மங்கையர். பந்தாட லின்விகற்பங்கள் இந்நூல், 1953-ம் செய்யுள்முதலியவற்றாலும், பெருங் கதையில், 'பந்தடிகண்டது' என்னும் பகுதியாலும் நன்குவிளங்கும்.

153. கௌவை-முழக்கம். சூழ்ந்து- ஆராய்ந்து. மௌவல் - முல்லை. வல ந்த - சொல்லப்பட்ட.

154. காவன்மகளிர்-பகைவர்மனை யோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராகலின், இவர்களைக் கொண்டு கோயிற்காரியங்கள்செய்

வித்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப் பாலை, உசசு - ம் அடிமுதலியவற்றுலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. ஸ்ரீகோயில் - ஜினாலயம்.

155. கை - கைம்மரம்: உரிமை - மனைவி; "உரிமைமுன் போக்கி யல்லால்" என்பர்பின்; 272.

156. ஒக்கடித்து-சேரக்கொட்டி.

157. அழல்-விடம். அணங்கு-தெய்வம். சச்சந்தன் - ஸத்யந்தரன்.

158. கலி - வறுமை. நுண்கலையென்க. கடி-வரைவு; "கண்ணுடி யன்ன கடிமார்பன்" என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

159. கோதை - மாலை.

157-9. சீற்றத்தனென்றதனாற்றிறலும், அமிர்தன்னவனென்றதனால் அளியும், கடிமார்பனென்றதனால் அழ [illegible] காடையும், [illegible] தனால்வீரமும், கலைக்கிடனென்றதனாற் கல்வியும், ஒப்பரிழற்றலானென்றதனால் முறைசெய்தலுங்கூறினார்.

160. உவமையும் உருபும் விரித்தலாவது தருமனைப்போல்வான், வருணனைப்போல்வானெனவிரித்தல். வாமன் - அருகக்கடவுள்; "வாமன்கோயில்" என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்புனைவணிக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர், திருத்தணிகைச்சரவணப் பெருமாளையர்; அவருடைய அணியதிகாரம்பார்க்க.

162. விதையம்-விதேகநாடு; விதையத்தரசன்பெயர் அரிமர்த்தனனென்பர். அல்லிசேரணங்கு - திருமகள்; அல்லி - அகவிதழ்.

163. காரிகை - பேரழகு.

164. மயிரின்வகை ஐந்தை, இந்நூல் 2437 - ம்செய்யுளின் விசேடவுரையாலுணர்க. நானம் - கஸ்தூரி. இவையிற்றிலே - இவற்றிலே; இற்று, சாரியை. குழன்ற - குழற்சிபெற்ற. நெறி-நெளிவு. இக்கவிமுதல், 179-ம்கவியளவும் விசயையின்கேசாதிபாதவருணனை; தெய்வமகளிரைப் பாதாதிகேசாந்தமாகவும் மானிடமகளிரைக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வருணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமுண்டு.

166. தகிலிகை - எழுதுகோல்.

167. அரியவாய் - இரேகைகளையுடையனவாய். கருமணி'யன்றது-இருமாலை. கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்கத்தையுண்டுபண்ணுர்; தம்மைநினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுடுவரென்பர்; இதனை, "கிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சுசுடூஉம் பெற்றிய மில்லை" (மணி-உஉ. சசு-சஎ.) என்பதனாலும், "இதிலவடமீன்" (சிலப். மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றியே, 'கன்னியாதலின்மாலுறப்ப வென்றார்' என்று பொருள்கூறினர்; இதிலுள்ள, 'கருமணியும், பாலகத்துப்பதித்தன்ன' என்பதற்குச் செய்திருக்கும் பொருளை, இந்நூல், 1325 - ம்செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

168. வாடினைவள்ளைக்கொடி, 'வள்ளைவாடு' எனவும்வழங்கும்.

169. கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு - குலைவைக்கத்தொடங்காத இளங்கமுகு. செய்ப்பு-பளபளப்பு. கள்-களவு.

170. மகரம்-ஒருவகைத்தோளணி; அது முத்துவடங்களைத் தன்வாயிற் பெற்றிருப்பது; இந்நூல், 231, 351-ம்பாடல்களைப்பார்க்க.

171. பிறைவடம் - சந்திரஹாரம். வீற்றுத்தெய்வம் - வேறொன்றற்கில்லாத அழகைச்செய்வதோர்தெய்வம்; இந்நூல், 411, 606 - ம்பாடல்களையும் அவற்றினுரைகளையும்பார்க்க.

172. வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்டமலர்.

173. ஆலவட்டம் - விசிறி.

174. வெருட்டி - வெருட்டுதலையுடையதுடைகள். குறங்குசெறி-ஓராபரணம்; "குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்து" (சிலப்.கடலாடு.அசு); "கிழன்மணிமகரவாய்செறித்து" (திருவாலை. அங்கயற்கண். திரு)

176. காம்பு - மூங்கில்.

177. அரி - பரல்.

178. அகவிதழ்-உள்ளிதழ்; உகிர்-நகம். தேன்-வண்டுகள்.

179. தம்பால்வந்து மீளும்பெரியோர்களுடன் ஏழடியளவு சென்றுவருவோர், ஸப்தபயத்யுனின் பரிங்கி, ஸப்தபரமஸ்தானத்தைப் பெறுவரென்பது சைனநூற்கொள்கை; "எழுமேழடியூக்கிடைக்குச்செலா" என்பர்பின்னும்; 1384.

180. நயனமோக்கம்பண்ணி-கண்ணைத்திறந்து; கண்ணைத்திறத்தல்,சிற்பிகளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை

183. இமவான் - இமயமலை; ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகையென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும் அப்பொய்கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹ்ரீ, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி,லக்ஷ்மியென ஆறுதெய்வமங்கையர் தோற்றினரென்பதும் சைனநூல்வழக்கு; ஸ்ரீ-திருமகள்; இதனை, 1001, 2863-ம் கவிகளாலுமுணர்க.

184. ஐவகைத்தாயர் இன்னரென்பதை, இந்நூல், 363 - ம் கவியின் உரையாலுணர்க; இங்கே, 'தாயர்தவ்வையர்' என்றதுபோல, "தாயர்தவ்வையர்" (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ருக) என்றார்கம்பரும். அடிபரவ-அடிபோற்ற; "தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே, யன்னே தேனே யாரமு தேயென் றடிபோற்ற" (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. ௩0). சலஞ்சலம், ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப்படுவதோர்சங்கு; சூடாமணிநிகண்டு, ௩ - ம்தொகுதி, எ௩ - ம்செய்யுளைப்பார்க்க.

187. இளவியாக்கமென்பது, தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக் கோடலென்பது. கோவிந்தன் - விசையையின் சகோதரன். தந்தையுந்தாயும் - விசையையின் தந்தையுந்தாயும். விசையையின்தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். பெரும்பொருள், பெரும்பொருள்விளக்கமென்னும் நூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்பது ஊகிக்கப்படும்

188. பொனங்கொடி - பொற்கொடி. செல்வி - உமை.

189. இங்கே மாசுணமகிழ்ச்சியென்றதற்கேற்ப,"நாகரிளையனரே"என்பர்பின்; 217. போகபூமியின்வரலாற்றை, இந்நூல், 2829 - ம்செய்யுள்முதலியவற்றாலுணர்க; "துணைபுணை யன்னத் தூநிறத் தூவி" (நெடுநல். கஙஉ.) என்பதும அதனுரையும், 'அன்பிலனன்ன மொத்தும்' என்பதை வலியுறுத்தும். ஆமான்-காட்டுப்பசு: அதனுடையநக்குதல், முதலில் இன்பத்தைத்தந்து பின்னர் உயிரைநீக்கும்; "ஆமாபோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு" (நாலடி.பொதுமகளிர்;எ), "நாவின் புறநக்கிக் கொல்லுங் கவயமா போல்" (நீதிநெறிவிளக்கம். எரு.) என்பவற்றாலுணர்க.

191. "மாதர் தாமரைப் பூவதாக" என்றதற்கேற்ப, "நாகிளந்தாமரைவாய்" என்பர் பின்னும்; 218.

193. அறுசுவையாவன - கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பென்பன. ஆறுகாலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

194. ஏலம்-மயிர்ச்சாந்து.

195. பூஞ்சிகை-பூவையணிந்த மயிர்முடி.

196. இடி-இடிக்கப்படும்மா. நூழிற்கொடி - பிணங்கியகொடி.

197. கப்புரம் - கர்ப்பூரமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; பச்சைக்கருப்பூரம்.

198. கழிகண்ணோட்டம் - அளவிறந்த உவகை; சஙஉ - ம்திருக்குறளின் விசேடவுரையில், 'அளவிறந்தவுவகையாவது, கழிகண்ணோட்டம்' என்பர்,

பரிமேலழகர்; பதிற்றுப்பத்து, உஉ-ம் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

199 ஒழுக-நீள. அங்கமாகியவுருவணிகள் - நாட்டுவளம், நகரவளம், கோயிற்சிறப்பு முதலியன. சீவகன் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்தவரலாற்றை இந்நூல், 2851 - ம் கவிமுதலியவற்றாலும் சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கத்தாலும் அறிந்துகொள்க. குரவர் - தாய்தந்தையர்.

200. கட்டியங்காரன் - காஷ்டாங்காரகன். வெளிறு - அறிவின்மை. தோட்டி - அங்குசம், நீவுதல் - நீக்குதல்.

201. அரிஞ்சயன் மிகப் புகழ்பெற்றவனென்பதை, இந்நூல், 1412-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுமுணர்க.

203. பரிதிமார்பு: காஞ்சிப்புராணம், விநாயகர்காப்பு, ௪.

204. வலம்புரி - சங்கரேகை; "சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன" (சூளா. குமார. ௪௫) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன். உலம் - உருண்டகல்.

205. மனக்கின்னா - பொறாமை.

206. உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்; 245 - ம் கவியுரையைப் பார்க்க.

207. திலோத்தமை-தேவகணிகைகளுள் ஒருத்தி; நான்குமுகமென்றது, இயற்கையாயுள்ள ஒருமுகத்தையன்றி வேறு நான்குமுகங்களை. அந்நான்குமுகமுண்டானகதை வருமாறு:— பிரமதேவர், முன்னொருகாலத்தில் காமமிகுதியால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டுள்ள தேவமகளிரை அடைதற்கு முயன்று, தம்மை அவர்கள் மதியாமைகண்டு, அவர்களை எளிதிற்பெற்று அனுபவித்தற்குஉரிய இந்திரபதவியையடையவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு மீண்டுவந்து ஓரிடத்திலிருந்து மூன்றரைக்கோடிவருடம் குரூரமான தவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, நமது பதவிக்குக் கேடுவருமோவென்று கவலையுற்ற இந்திரன், தேவகுருவின்பால் முறையிட்டு அவர் கட்டளையால் இவருடைய தவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்டுபண்ணியனுப்ப, அவள்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விளைவித்தற்குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனள்; உடனே இவர் விழித்துப்பார்க்கத்தொடங்குகையில், அவள் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் திரும்பிப்பார்த்தாற் கூடவிருக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்களேயென்று நினைத்துத் தாம்புரிந்துவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அத்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, அவள் பின்புறத்தேசென்று அவற்றைச்செய்ய, இவர் மற்றொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, உடனே அவள் இடப்பக்கத்தேசென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவர் வேறொருகோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்க்க, அவள் உடனே ஆகாயத்தேசென்று அவ்வாடல்பாடல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அரைக்கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவள்மறைந்துபோயினள். அப்பால் இவர் காமபரவசராகி ஆகாயவழியேசெல்லும் தெய்வமங்கையர் பலரையும்வலிந்திழுத்துத் துன்புறுத்துவாராயினர்; அதையறிந்த தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால்வந்த சதாசிவமூர்த்தி, இவர் அந்தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற்பொருட்டு இவருடைய மேற்றலையைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்துப்பழிக்கப்பட்டுத் தம்பதவியையுமிழந்தாரென்பது, தர்மபரீக்ஷையென்னும் ஜைனநூலில் மூன்றாம்படலத்திற்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

208. கங்காதேவியை மணந்தது ˚ந்து ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்

வித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க்குத் தமது திருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளினரென்று ஷை தருமபரீக்ஷை தெரிவிக்கின்றது.

209. பால்நிறவண்ணன்-பலராமர். தொழுனை - யமுனையாறு. குருந்து - குருந்தமரம். கண்ணபிரான் குருந்தொசித்தகதை: — ஒருநாள் யமுனையாற்றிலே நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த கோவியருடைய துகில்களையெல்லாம விளையாட்டுநிமித்தம கவர்ந்துகொண்டு கரையிலுள்ள குருந்தமரத்திலேறிநின்ற கண்ணபிரான், தம்முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங்குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவர்காணின் தமக்குமிக்கபழியுண்டாகுமென்றுநினைந்து அக்குருந்தமரத்தைமுறித்து யமுனையாற்றில்வீழச்செய்து தாம்கவர்ந்ததுகில்களை நீரினின்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணம்செய்ததன்றித் தாமும்நீங்கி வேறிடம்சென்றாரென்று வைணவர்கூறுவர்; 'ஓசித்தது' என்பதற்கு ஒளித்துக்கொண்டதென்றும் அவர்களில் ஒருசாரார் பொருள்கூறுவதுண்டு.

210. புத்தன் இச்செய்கையால் பழித்தப்பட்டதை, புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "இரிவே தனைகளுந் தீரா துமக்குள வாதலன்றே, கரிவே தனையவர் காமுறு காமங் கடிந்ததுதான்" என்னும் ௪௫-ம்செய்யுளாலும், [கரி-பெட்டைக்கழுதை] 'மூன்றுவேதனைகளும் நுமக்கு உண்மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையைப்பெறாது வேதனைப்படுகின்ற கழுதைகளோடு சங்கமிப்பீராயினது' என்னும் அதனுரையாலும், ஷை நூல், மொக்கலவாதச்சருக்கத்துள்ள, "கல்லாது நீயுங் கழுதைக்கருள் செய்தியென்றாள்" (௧௪௦) என்பதனாலும் தெளிக.

211. பஞ்சவர் - பாண்டவர்கள்.

213. உருத்திரதத்தன்கூறிய யாக்கைநிலையாமை, 212 - ம்செய்யுளிலுள்ள, 'அவலம்' என்பது.

214. உட்கோள் - எண்ணம்.

215. தேவரது - பிரமன்முதலிய தேவரது.

216. திருவின் உலையா அமிர்து.

217. தெய்வஉத்தி - திருமகள்வடிவாகச்செய்யப்பட்டதோராபரணம்; "தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்து" (திருமு. ௨௩.).

218. பிள்ளையாரவதரிக்க - பிள்ளைதங்க. சீவகனைப் பிள்ளையாரென்று சிற்சிலஇடத்து வழங்குவர்.

219. துவர்-சிவப்பு. கனாமூன்றும் கடையாமத்திற்காணப்பட்டனவாதலாற் கடிதிற்பயக்குமாறாயினவென்றார்; இதனை, "படைத்தமுற் சாமத் தொராண்டிற் பலிக்கும் பகரிரண்டாய்க், கிடைத்தபிற் சாமத்திற் றிங்களெட் டாவதிற் கிட்டுமென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் றிங்களொன் மூன்றென்பராற், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட்பத்தி லேபலன் கைப்பெற்றதே" (௨) என்னுங் கனாநூற் செய்யுளாலுணர்க.

220. விண்-தேவர். அறவாழி-தருமசக்கரம். "நாளந்திகோறின்று கண்கழீஇத் தெய்வத்தைத், தானறியு மாற்றாற் றொழுதெழுக" (ஆசார. ௧௦) என்பதை இச்செய்யுள் தழுவிவந்தது; இந்நூல், 1943-ம்செய்யுளும் இதுவும் ஒத்திருத்தல்காண்க. "கண்கழூஉச்செய்து" என்பதை இடக்கரடக்கலென்பர்; கற்புடையமங்கையர், தெய்வத்தைத்தொழுதற்கு உரியரல்லராயினும் கணவனுடையகுலதெய்வத்தை அவனுணர்த்தவுணர்ந்து வணங்கலாமென்பது விதி.

222. தேவர் நோக்கத்தானுகர்வரென்பது, இந்நூல், 352-ம்செய்யுளிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

223. முளை - அசோகங்கன்று.

224. பார் - பெருமை.

228. பண்ணுணா - உபசாரவார்த

229. அகில் - அகிற்புகை.

230. பழுக்கக்கேட்டு - முற்றக்கேட்டு.

231. வயா - கருப்பந்தங்கியபின் வருத்தமுற்று நுகரப்படும்பொருள் கண்மேற்செல்லும்வேட்கை.

232. 'அறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்' என்பதற்குத தன்னைப்பாதுகாத்தற்குரிய ஓரறிவு சச்சந்தனுக்கு உண்டாயிற்றென்பதுபொருள்; அஃது உண்டானதற்குக்காரணம், விசயையின்கனுக்காட்சியைக்கேட்டதே.

233. பொறி, நல்வினைக்கும் யந்திரத்திற்கும்பெயர் - ஒருபொறிசெய்விக்கவேண்டுமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. தமநூல் - தம்முடையகுலத்துக்குரியசிற்பநூல்; அவை, மயமதமுதலியன.

237. வெய்யோன்-விரும்பியவன்.

238. பாடலின் - ஒருஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்குச்சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்யப்பட்டு அதிலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இசைப்பாட்டைப்போலே; 730-ம்பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

239. பண் - பண்ணையுடையயாழ் நரம்பு. போழ்ந்து - பிளந்து.

240. பயனில்லாதகூறுகளைக் கோதென்றல்மரபு; சக்கை; "கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று" (நாலடி. பழ. ௬)

242. அழுங்க - அழிய; (புறநா. ௬அ.) காழ்த்தமை-வயிரம்பற்றினமை.

244. பெண் நின் இன்பம்.

245. உலகியலாற்கூறல் - பொதுவாகக்கூறல்.

247. மருளி - மயங்கி.

249. பால்வரை தெய்வம் - இன்பதுன்பத்திற்குக் காரணமாகிய நல்வினைதீவினைகளை வகுக்குந்தெய்வம். உவமைகூறுமிடத்துக்கூறல் - "பகல் வெல்லுங்கூகையை" (திருக். ௬௮௧) என்றாற்போல்வன.

250. 2344 - ம்கவியுரையைப்பார்க்க. செற்றம் - தணியாக்கோபம்.

251. வாலிது-தூயது. ஞமன்-யமன். ஆற்றல்-நடத்துதல்.

252. குழற்சிகை - ஒருவகைமயிர் முடி. புறந்தரல்-வெளிப்படுத்தல். இடும்பை-துன்பம்.

253. வரையாயவன்-மணம்புரியாதவன். கைக்கிளை-ஒருதலைக்காமம். இராக்கதம்-வலிந்துகொள்ளுதல். தப்புதலாயது, இங்கே மணஞ்செய்யாமை.

256. குவளை - செங்குவளை. பொன்னொளியர்த்தென்பது, "பொன்னொளவாங்கேபுரப்போரார்" (திருக். ௬அஎ) என்றதைத்தழுவியது.

257. முன்னிலைப்புறமொழி-முன்னேநிற்பாரைநோக்கப் பிறரைக்கூறுமாறுபோலக் கூறுதல்; இங்கே, 'கருணையாற் குழைகின்ற கைகள், வானமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவழுத்தொழியும்' என்றது அது.

261. கருவுற்றிருக்கும் விசயையையும் கொல்லநினைத்தமையின், 'குலத்தொடுங் கோறலெண்ணி' என்றார்; மேலே, "குலத்தொடு முடிக்கக்கோன்" என்பர்; 477.

264. போற்றி - பாதுகாத்தருளுக; வணங்குந்தோறுங்கூறினமையின், போற்றி, பலவாயிற்று; சிலப்பதிகாரம், வழக்குரைகாதை, ௬௰-வது அடி முதலியவற்றின் அரும்பதவுரையைப் பார்க்க.

265. இராசதம் - இரசோகுணசம்பந்தம்.

266. புலிப்பொறிப்போர்வை, "புலித்தோற்கவசம் பூம்பொறிசிதைய" (புறநா. ௧௩) என்பதனாலும் அறியத் [illegible] இகழுதல். வாகனங்களிலேறுதலும், கவசம்பூணுதல் மரபென்றென்பர்.

267. விசையை வயிற்றிலடித்துக் கொண்டமையின், 'திருமகள் கவலுஞ் செய்தாள்' என்றார்.

268. மல் அலைத்து. தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை.

269. "தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா, நோதலுந் தணிதலு மவற்றோரன்ன, சாதலும் புதுவ தன்றே" (புற

கா. ௧௯௨) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

270. உறை - இலக்கக்குறிப்புக்களுள் ஒன்று; தானியங்களை அளக்குங்கால், ஐந்துகலத்தானியம் அளக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்றென்று எண்ணி, தானியத்திலிருந்து எடுத்து வைக்கும் ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படுகின்றது; இதனை, "உறையிடத்தேய்ந்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே" என்பதனாலும் உணர்க; (திருவேங்கடத்தந்தாதி, ௯௭)

271. வண்டுமொய்த்தாற்றும்பிண்டி=957. "பாடல்வண்டாற்றும்பிண்டி"

273. அநந்தசுகம் - எண்குணங்களுள் ஒன்று. ஓம்ணமோ அரஹந்தாணமென்பது, பஞ்சநமஸ்காரமந்திரங்களுளொன்று. இம்மந்திரம் வழுத்துவோராலுங்கொள்ளக் கூறப்படுவதுமுண்டு; "மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாக" (சிலப். நாடுகாண். ௧௦௦)

274. வண்ணம் - சந்தம். நெருப்பிலிருந்து நீருண்டாயிற்றென்பர். மடங்கற்றீ - ஊழித்தீ.

275. குழைமுகப்புரிசை - மகளிர் காக்குமதில்; அந்தப்புரம்; "அரசருரிமையி லாடவ ரணுகார்" (மணி. ௨௩. ௬௫) என்பதனாலுமுணர்க. செண்டுவெளி - யானைச்செண்டு என்னும் விளையாடலைச்செய்யும் வெளியிடம்; குதிரைச்செண்டென்றும் ஒருவிளையாட்டுண்டு; கம்பராமாயணம், நகரப்படலம், ௬௮-ம்பாடலாலுணர்க.

279. வென்மிடைந்தவேலி - வேற்படைவீரரின்சூழ்ச்சி. வாள்வலை - வாள்வீரரின்சூழ்ச்சி.

281. கதிர்வட்டம் - சூரியமண்டலம். மிகை - மீதூர்ந்தநடை.

286. குன்றம் - கிரௌஞ்சகிரி.

288. வெம்படைகள்வீழவிமையாமையை, "விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பின், ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு" (திருக். ௭௭ என்பதனாலுணர்க.

289. முகநோக்கிவீழ்தல் வீரக்குறிப்பு; இந்நூல், 2322-ம்கவியின் விசேடவுரை இங்கே அறிதற்பாலது. பிள்ளையார் - சீவகன். இங்கே, 'நிலமா மகடன் வெம்முலை நெருமுங்க' என்றது போல, 609 - ம்கவியில், "மண்ணக மடந்தையாக மார்புற முயங்கி நின்ற, வண்ணல்" என்றார்.

290. இக்ஷ்வாகுகுலம், ஹரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம், உக்கிரகுலமென்னுங்குலங்கள் ஐந்தனுள், குருகுலத்

ன் சச்சந்தன. இந்நூல், 2324-ம்செய்யுளும் அதனுரையும் இதன் இறுதியடிக்கு இன்றியமையாதன.

291. சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்தமானதியானம்; அது பிரமத்வவிதர்க்கவிசாரம், ஏகத்வவிதர்க்கவிசாரம், சூக்ஷமக்கிரியாப்பிரதிபாதி, வ்யுபரதக்கிரியாநிவிர்த்தியென நான்குவகைப்படும்; இதன் இலக்கணத்தை, அருமபதவுரையாலுணர்க; ௩௭௮ - ம் திருக்குறளுரையிற் பரிமேலழகர் இப்பெயரை எழுதியிருக்கின்றார். போர்செய்தற்குச்சென்ற சச்சந்தன் சிறிதுநேரம்போர்செய்து ஜீவஹிம்ஸையாகிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சும்மாவிருந்து வைராக்கியம்வந்து உதவ அப்பாற்செய்த பாவனைவிசேடத்தால், மேலுலகம்பெற்றானென்று வடநூல்கள் கூறும்.

292. அநுகரணம் - ஒன்றைப்போலே ஒலித்தல்செய்வது. அகப்பரிவாரம் - அகச்சுற்றம்.

293. அரங்கி - அழுந்தி; தைத்து.

294. நூறு - பற்பல.

296. அணல் - கீழ்வாய்.

297. பூமகளென்றது, செல்வத்தை; பூமகளிலம்பகமென்னும் இலம்பகப்பெயராலுமறியற்பாலது.

298. எருத்து - பிடர். வளிமுகச்சுடரின் - காற்றின்முன்னுள்ள தீபம்போல.

302. அன்புமிகுதியால், மூர்ச்சை முந்துமென்பதை, 389 - ம்கவியுரையாலுமுணர்க. மகன்றில்.

வைகளுளொருசாதி; 1250-ம்பாடலைப்பார்க்க.

305. இங்கே,'குரிசிறந்தபுதல்வன்' என்றதுபோல, "உரவோன்சிறுவன்" என்பர்மேலும்; 353.

306. பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர்களைப்பிடித்துவருத்தும் பேய்களாலுண்டாகுந்தீங்கு. தனிசு-கடன். கோட்டம்-சிறைவைத்தற்குரிய அறை.

308. கணிகள்-சோதிடர்கள்.

310. தூங்கிருள் - செறிந்த இருள்; 321 - ம் பாடலினுரையைப்பார்க்க. உசாவுதல் -

311, புறந்தந்து-பாதுகாத்து. 'சீயும், அடிகளருளியபேரறமும்' என்று சைனர் பொருள்கூறுவர்.

312. அகங்கை புறங்கையாளுற்போலென்றது விளைவுகுறித்துநின்றது. கடுமை-விரைவு. கண்ணீர், சிலேடையுமாம்.

314. தெய்வம் - யக்ஷிதேவதை; யக்ஷர், வியந்தரலோகவாஸிகள் எண்மருள் ஒருவகையார்.

316. பூ-தாமரைமலர். முருகக்கடவுள் தாமரையிற்பிறந்தமை கந்தபுராணத்தாலறியப்படும்.

317. 'நன்மணி யீன்று முந்நீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவ தொத்தாள்' என்று இங்கேகூறியதுபோலவே, "வலம்புரி யுலகம் விற்கு மாமணி யீன்ற தென்ன, விலங்கிழை சிறுவன் றன்னைப் பயந்து" என்பர்பின்னும்; 386.

318. அறிந்து-சச்சந்தனுடையமகனென்றறிந்து.

320 கந்துக்கடன் சக்கரவர்த்தி வணிகனென்று வடநூல்களிற் கூறப்படுவன்.

323. 'சீவ' என்பதற்குச் சீவித்திரு என்றுபொருள். தும்மியவுடன், ஜீவ, நூறும்புக்க என்றல்மரபு. ஜீவ, நந்த, வர்த்தஸ்வ என்று ஆசிகூறல் சைனமுனிவர்களுடைய வழக்கமென்பர். இப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்றுபெயர்வந்ததற்குக்காரணம் இதுவே.

324. றுன், கண்ணடை பாலைதயில் வ

325. பொன்றுடம்பு-தேவசரீரம்; தேவருயிர் பொன்றுயிரெனப்படும்.

326. சிறைகோடல் - கட்டியங்காரன் சிறைகொள்ளல்.

329. இக்கவியாற் கந்துக்கடனுடையவீட்டிற் சென்றமை கோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டமைகூறப்பட்டது.

337. தாபதப்பள்ளி - தவஞ்செய்வோருறையுமிடம்.

340. சிலம்பி - சிலம்பிநூல்.

341. செருக்கு-செழுமை; "செருக்கற்ற பஞ்சிமலர்" என்பர்பின்; 2339.

344. மஞ்சு - வெண்மேகம்.

349. தகரம்-ஒருவகைவாசனைமரம். தாது வூதாமையின் - தாதுக்களை உண்ணுமையால், வூதல் - உண்ணல்; (கலி. கூ - ம்பாடல்பார்க்க.)

352. இரண்டன்மருங்கின்-இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

353. கற்சேருய் நுண்கலிங்கம் - காஷாயவஸ்திரம்; இது கல்லாடையெனவும்வழங்கும்.

354. கார்தட்டுவெப்பு - கார்தட்பூவி

355. குளசெல்லை நீவாரமென்பர் வடநூலார்; இது குளச்செந்நெலெனவுங்கூறப்படும். அல்லி-அல்லியரிசி; இஃது அல்லிப்பூவின் உட்கொட்டையிலுள்ளது. ஆம்பலல்லி - இருபெயரொட்டு. அணில் - அணிற்பிள்ளை.

356. மாது: "மாதுகுமயிலினல்லார்" என்பர்பின்; 463.

357. வம்மெனை-வாருமென்று; "வம்மெனக்கூஉய்" (பொருந. சுoக)

359. ஆனியம் - நாள்.

360. கட்டழலெவ்வம் - இளைமெரிதோய்வன்ன இன்னு.

362. 'புண்ணியன்' என்பதற்கு இங்கே எழுதியபொருளையத்தைப் பார்க்கையில், "போரார் புரங்கள் புரள நூறும் புண்ணியனே" என்பது ஞாபகத்திவ்வருகின்றது; (திருவா.

திருவாரூர், திருமணிமாலை. க0). கண்ணன்சரிதம், உஉ-ம் தீர்த்தங்கரராகிய நேமீசுவரர் புராணத்துள்ளது.

363. ஆட்டுவாள் - பாராட்டுபவள்; ஊட்டுவாள் - உண்பிப்பவள்; ஓலுறுத்துவாள் - தாலாட்டுபவள்; நொடிபயிற்றுவாள் - வார்த்தைகற்பிப்பவள்; கைத்தாய் - கையிலேந்திவளர்க்குந் தாய்.

364. ஒழிந்தோரென்றது, ஐஞ்ஞூற்றுநால்வரை. வாலசிகிற்சை - குழந்தைகளுக்குவரும் அரிஷ்டத்தினீக்கத்தைக் கூறுவதோர்நூலென்பர். தெய்வப்பகை - வாலக்கிரகங்களாகியபகை.

365. சௌளம் - குடுமிவைத்தல்; சூடாகர்மம்.

366. போதி-ஞானம்; அநுப்பிரேக்ஷை பன்னிரண்டனுள் ஒன்றற்குப் போதிதுர்லபமென்று பெயருண்மையாலுமுணர்க. ஆதிக்காலம் - அறுவகைக்காலத்துள், நன்னற்காலமென்று கூறப்படும். அந்தணன் - பிரமதேவர். இயல்பான அறிவு - இயறகையறிவு. ரிஷபர், ஆதிதீர்த்தங்கரரென்றுங் கூறப்படுவர். பரதராசசக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை, 32-ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. "குறுணியொவ்வொன்ற தாகக் கொள்கலம் பிரப்ப தாமே" என்பது, சூடாமணிநிகண்டு; "சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇ" என்பது, திருமுருகாற்றுப்படை, உ௩௪. செல்வி - நாமகள். நாமகளைச் செல்வியென்றார், "செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்" எனவும், "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" எனவுங் கூறப்படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்பவளாதலின்; (திருக்.௪கக, ௪00); (நாலடி. அறிவின்மை, க-பார்க்க.)

372. கலையின்பகுதிகளை, 2107-ம் கவியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இற்பரத்தையர்-ஒருவனுக்கே உரிமை பூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர். சேரிப்பரத்தையர்-ஒருவனுக்கு உரிமைபூணுமல் யாரையும் விரும்புவோர், இவர், வரைவின்மகளிரென்றும், காதற்பரத்தையரென்றுங் கூறப்படுவர்.

374. பரிதியங்கடவுளன்னகோன்-அருகன்; "வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந் திருமூர்த்தி" (2) என்றும் வருதல் காண்க. பவ்வியஜீவன் - முத்தியில்விருப்பமுள்ள ஆன்மா; பக்குவமுள்ள ஆன்மா. நன்ஞானமாவது - பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ளவாறே உணர்தல்; "பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் றுணர்தல், மருளறு நன்ஞான மாண்பு" (அருங்கல. ௫௭); நற்காட்சியாவது-ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்பின்மை, மயக்கமின்மை, அறப்பழிநீக்கல், அழிந்தாரைத்தாங்கல், அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தை விளக்கலென்னும் எட்டுறுப்பினையுடையது; "எட்டுவகையுறுப்பிற் றாகி யியன்றது, கட்டிய நற்காட்சி காண்" (௸ க௫). நல்லொழுக்கம், அணுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; இவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் ஏனையது துறவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும் மிகப்பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம், பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; "பரத்திர யங்கள் பணித்தபிரான்" (திருநூற். உ௪).

375. பொறியெனும் பெயரவை வாய்ப் பொங்கழ லரவு: "ஐவாயவேட்கையவா" (நாலடி. துறவு. ௯)

376. நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீட்டுலகம்; "ஆட்சியிலுலகம்" (381), "பண்டுகண் டேயறி யாப்பொருள்" (திருநூற். உ) எனவழங்கப்படும். ஐ-சிலேட்டுமம். ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக்

377. ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின், மக்கள்யாக்கை, 'அமிர்து' எனப்பட்டது.

378. தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி-பார்வையைமறைப்பதாகிய கன்மம்; அவ்வ அநந்தாநுபந்திக்குரோதமுத

லியன; இப்புத்தகம் அகூஉ - ம்பக்கம் பார்க்க.

379. குழவிப்பருவமாகியகாற்று. காளைப்பருவமாகிய கதிர்.

380. கலை, சிலைவடை. பொன்னெயில்வட்டம்-சமவசரணம். இதனிலக்கணத்தை, திருநூற்றந்தாதி, கஅ - ம் பாடலாலுணர்க. பிரபுலிங்கலீலை, வசவண்ணர்கதி, கரு-ம்செய்யுளின் கற்பனை இங்கே அறிதற்பாலது. சாது-ஆசிரியன். இதன் ௩-ம்அடி, "தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்" என்னுந் திருக்குறளைத்தழுவியது; உசஉ.

381. பூட்சி-பூணுதல். இரத்தினத்திரயங்கள், முறையே இதில் நிலைமுதலியனவாக உருவகிக்கப்பெற்றன.

382. சரணம் - ரக்ஷணை.

383. தம்பிமார்-நபுலவிபுலரும் நந்தட்டனும். தோழன்மார் - ஐந்நூற்று நால்வர். இவர்கள், சீவகனுடன் கல்வி பயின்றவர்கள்.

384. ஒற்று-ஒன்றிஒன்றி அறிவனவாகியபறவை. அசோகமரத்தின் கீழேயிட்ட பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேஷ்டிகளுக்குரியவிதியென்பர்.

385. தேர்ந்து-ஆராய்ந்து; "ஆம்புடை தெரிந்து வேந்தற் கறிவெனு மமைச்சன் சொன்னான்" என்றார் முன்னும்; 232.

389. கண்ணபிரான் கன்னனுக்குப்பிறப்புணர்த்தியது, பாரதம், கண்ணன்றூதுச்சருக்கம், உகஅ-ம் பாடல் முதலியவற்றாலும் ஸ்ரீபுராணத்தில், உஉ-வதனாலும அறியலாகும்.

390. கூட்டு - பலபொருள்கூடியது.

391. நினைவு - சென்றதைத்தெறநினைதல்.

392. அவனுயிர்பருகலுற்று - அவனைக்கொல்லத்தொடங்கி; யுத்தஸந்நத்தனாய். இளம்பிராயத்திற் பகையை வெல்லத்தொடங்கினமையின், சீவகனுக்குச் சிங்கக்குட்டி உவமமாயிற்று; 364, 404-ம்பாடல்களைப்பார்க்க. பொருநராற்றுப்படையில், கங-ம் அடிமுதலியனவை இங்கே அறியற்பாலன.

393. தன்பகைகளைக்கொல்ல ஒருவன் சேறலையிலக்குறித்து அரசகுலத் திற்பிறந்தவர் அங்கவர்; 'ஒருவருடம் பொறுத்திருக்கக்கூலக்குருத்துமிழினையாக எனக்குக்கொடு' என்று ஆசிரியன் சீவகனை இரந்தானென்பர், வடநூலார். முற்பிறப்பில், அன்னக்குஞ்சைத் தாய்தன்னையயினின்றும் பிரித்தனாள், ககூ - ஆதலின், சீவகன், தாய் முதலியவர்களை, கஙூ - வருடம்பிரியும்படி நேர்ந்ததென்றுதெரிகின்றது.

394. நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புஉண்டநீர் அவ்விரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சீவகனிடம் அடங்கியிருந்தலையறிந்து.

395. வெள்ளிமலை - வித்தியாதரர்களுக்கு இருப்பிடமென்றுகூறப்படும் வெள்ளிமலை; அதில், தக்ஷிணசேணி, உத்தரசேணியென இரண்டுள்ளன; முதலாவதில் ரு௦ - பட்டணங்களும், உ-வதில் ௬௦-பட்டணங்களுமுள்ளனவாம்; மேருமந்தரபுராணம் பார்க்க.

396. யானைத்தீ - பஸ்மகவியாதி; இது, 'தணியாப்பசி', 'விளிவில்லெரிப்பசி' என்று மணிமேகலையிற்கூறப்படும். மாடம் ஈடு (ஈதிரன்) அகமெனப் பிரிக்க.

398. தீம்பாலமிர்தம்: "தீம்பாலடிசில்" என்பர்பின்; 928. பாத்தரும் பசும்பொன் - பகுத்துணர்தற்கரிய பசும்பொன்; "பாத்தரும் பசும்பொனின் மாடம்" என்றார்முன்னும்; 87.

399. இடைகழி - 'சேழி'; "புழைவாயிற் போகிடைகழி" (பட். கசஅ)

400. கன்னல் - சருக்கரை.

402. கன்றொல்லிருக்கிடையில், "பூமலி யசோகின்", "மூச்சக நிழற்றும்" என்னும் படையுள்வாழ்த்துக்களின் விசேடவுரைகள் இங்கே அறிதற்பாலன. கர்மங்கெட்டபின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அதிசயங்களுள், சதுராநனத்துவம் ஒன்றென்பர்.

403. பொன்றக்கெட்டது-முற்றக் கெட்டது.

404. கோடு-பிறையின் இருபக்கத்துமுள்ள முனை.

405. 'தந்தையோகி' என்றான், ஞானபிதாவாதலின்.

406. மணிவண்ணன் - திருமால்.

407. கை-ஒழுக்கம். தீக்கை-தீக்ஷை; அஃது இங்கே ஞானதீக்ஷையென்று கூறப்படும்.

409. ஆசை பிறவிக்குவேரென்பதை, "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" (திருக். ௩௬௧.) என்பதனாலுமுணர்க. ஆரியநந்தி - சீவகனுடைய ஆசிரியன். வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர்; "வீரன்பிண்டியே" என்பர் பின்; 3012. சமவசரணம், அவருடையதாள் நிழலாகக்கூறப்படும்; "அறிவனடிக்கீழ்" (27) என்பதனாலுமுணர்க. அதிசயமாகை - கண்ணிற்குத் தோற்றமற்போதல். கொள்கை - தவம்.

410. நம்பன்-நமக்குச்சிறந்தவன்; சீவகன். நாகம்-பவணலோகம். வெம்புதல் - விரும்புதல்; "வெம்புஞ் சுடர்சுடருந் திருமூர்த்தி", 2.

411. சீவகன் வீணையில் மிக்க பயிற்சியுள்ளவனென்பதை, "வீணைக்கிழவன்" (28), "வீணைவித்தகன்" (1002), "வீணைவேந்து" (2598) என்பனவற்றாலுணர்க. வீற்றுத்தெய்வம்-அழகைத்தருவதொருதெய்வம். வீரமகள்-வீரலக்ஷ்மி. மாதங்கி-ஸங்கீதத்தின் அதிதேவதை.

413. தேசிகம்-ஒருவகைவண்டின்சாதி. முல்லை, கார்காலத்திற்குரியது. கன்று உள்ளி.

415. ஆயுள் - அப்பொழுது. புள்-ஈண்டு ஆந்தை; 450-ம்கவியுரையைப் பார்க்க.

416-7. நிமித்திகன்-சகுனம்சொல்லுபவன்.

418. மூசுதல் மொய்த்தல். ஆகோட்பறை - பசுக்களைக்கொள்வோர் அதற்கு ...யாக அடிக்கும் வாத்தியம். முருகக்கடவுள், குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வம்.

419. கோங்கமலர்கள், பொன்னிறமுடையவை. ஆதீண்டு குற்றி - தினவைப் போக்கிக் கொள்ளுதற் பொருட்டுப் பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளுதற்கு நாட்டப்பட்டுள்ள கட்டை.

420. பிள்ளை - கரிக்குருவி. முள்குதல் - முயங்குதல், "செவ்வாய் பயந்த தேன் பருகிமுள்குஞ், சிலைவலாய்" (687), "கண்ணின் னெழுதி முள்கு மொய்ம்பன்" (1413), "முள்கப் பூம் பட் டழித்து" (1986) என்பவற்றாலுணர்க. புதுமணவாளப்பிள்ளைகள்போருக்குச் செல்லுதல் மரபன்றென்பர்.

422. நவியம் - கோடாரி. உழலை-தடைமரம். பள்ளி - இங்கே இடைச்சேரி; "பள்ளி யாகுல மாக", 426.

423. மத்தம் - மத்து. புளி - புள்ளி.

424. பிணங்க - பின்னிக்கொள்ள.

425. 'எம்மனைமார்' என்றது, கன்றுகளை நோக்கி; அண்மை விளி.

426. ஆய் - இடைச்சாதி; வேடு - வேட்டுவச்சாதி; 446 - ம் பாடலாலுமுணர்க.

427. 'இறையணிசேட்க' என்றதனால், வாயிலோனுக்குச்சொன்னமை பெறப்பட்டது.

428. பித்தை - தலைமயிர்.

429. அரசர் கையிற் செங்கழுநீர்ப் பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு.

430. பூசல் - பெரும்போர்.

431. மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்பதுண்டென்று பழைய நூல்களால் தெரிகின்றது. நிகழ்ந்தசெய்திகூறிய வாயிலோனைக்கோபித்தல் இராஜதர்மமன்றென்பர்.

432. மீட்க என.

433. உலா-பவனி. பரிசை - கேடகம்.

434. 'முன்' என்றது, 5-ம் கவியின் உரையை. துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவகை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறைமையன்" (கம்ப. கங்கை. ௩௦)

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டிறோர்' என்பது, அடுத்தசெய்யுளிலுள்ளது.

436. கோள் - கொலை.

437. குஞ்சிபிச்சம்: "கோலக் குஞ்சி நிழற்குளிர் பிச்சமும்" (2170.) சிறறுணுக்கன் - ஒருவகைவிருது; இது மிகவும் அருகிற்பிடித்தற்குரியது. பிச்சம் - பீலிக்குடை. இக்கவியின்பொருளோடு, 450 - ங்கவிப்பொருள் ஒற்றுமையுடையது.

438. இடையர்க்கு முல்லைமாலை உரித்து.

441. வெதிர் - மூங்கில்.

444. கொண்மூ=கொண்மூ - மேகம்; "கொண்மூ மாடங்கள்" (திருவால. ௩௨ - ௧௩) கலி-முழக்கம்.

445. இழுது - நெய். புள்மொழிந்தான்-நிமித்தங்கூறியவன்.

446. நீரினிடத்தில் முதலைமிக்க வலியுடையதென்பதை, ௪௯௫-ம் திருக்குறளானுணர்க. 'ஓடிப்போங்கோள்' என்பது, 'ஓடிப்போங்கள்' என்பதன் மரூஉ; தொல்காப்பியம், வினையியல், உ௯-ம் சூத்திரத்திற்குக் கல்லாடரெழுதிய விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படும். நாற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி, ௯௮:—"புறப்பற்றுத், தன்றுங் கோறூரரவிற் றுமோ தரன்பள்ளி, கொள்ளுங்கோ றூர்மருவுங் கோள்" என்பதனாலும் அறிக, இங்ஙனம் பின்வரும் சொற்களையும், இப்படியே அமைத்துக்கொள்க.

447. கொக்கரிப்பு - கர்ச்சிப்பு. சீழ்க்கையை, 120 - ம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

448. தேர்சுற்றுதல், சக்கரகதியெனப்படும்.

450. புறுத்தலையென்பது, குறிப்பால் புறுவின்தலைபோலும் சிறியதலையென்னும் பொருளைத்தந்தது; இப்ப[illegible] ...யை, "முனித்தலை" என்பர் பின்னும்; 2541. இதன்வழி [illegible] ...ம் வாயங்களையும் பெரும்பாலும் பெற்று வந்ததுமாகிய சிந்தாமணிமாலையென்பதில், இங்கேகூறியவேடன், "புறுத்தலைவேடன்" என்றே கூறப்பட்டுள்ளான்.

451. மணிநிறம்-கரியநிறம். கோல்-அம்பு.

453. 'பொங்குழு' என்பதில், குழு, பலவென்னும்பொருள் பயப்பது.

454. பாம்பின்வாய்ப்பட்டமதியத்தைத் திருமால் சிறைவிடுத்தமை, "தேம்பல்லிளந் திங்கள் சிறைவிடுத்தைவாய்ப், பாம்பின்னணைப் பள்ளிகொண் டாய்பாஞ்சோதீ" (பெரிய திருமொழி, ௧௧-ப. அ-தி. மாற்றமுள. எ.) என்பதனாலும் அறியப்படுகின்றது. 'மேல்' என்றது, கார்தருவதத்தையாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரன்கட்டளையால் அழுக்காறுற்றுப்போர்செய்தற்குவந்தவர்கள். பொன்றூற் பண்ணைவளருவமாக்கியது முதலியவற்றை, இந்நூல் 820-ம்பாடல் முதலியவற்றானுணர்க.

455. அற்றம்-அறுதல். கோவன்-இடையன்; பசுக்களைக்காப்பவன். காறூற்றுலர்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராடபுரத்திலிருந்தபொழுது அருச்சுனன்நிரைமீட்டமை இங்கே அறியற்பாலது.

457. விடலை, ௧௬ - பிராயத்திற்கு மேல், ௩௦-வரையுங்கூறப்படும் ஆண்பாற்பருவப்பெயர்; பன்னிருபாட்டியல், உ௩௨-ம் சூத்திரம்பார்க்க.

458. சில்அரி-சிலவரிகளையபருக்கை.

460. நாகருலகம்-பவணலோகம்.

462. அத்தவாளம்-மேற்போர்வை.

464. பயம் - பிரயோசனம்.

466. காட்டி-காட்டுக; வியங்கோள், மணி=மணு - மாணிக்கம்.

469. தொடி, வளையல்களுக்குக் காவலாக இடப்படுவது.

470. மகளிர்க்குரிய குணம் நான்கனுள்ளே, நாண் முதலாவது.

471. வார்க்கு-வார்த்து; தேரினைவழிபடுதல் மரபு; கம்பராமாயணம், தேரேறுபடலம், உ௪-ம் பாடலைப்பார்க்க.

476. 'கோவிழுக்குற்ற றூன்று'

என்றது, சச்சந்தனுடையமரணகாலத்தைக் குறித்துநின்றது. மால்வழி - சச்சந்தனுடை யசந்தது.

477. தொறு - இடைச்சாதி.

479. 'இலக்கணப் பாவையேழுங் கொடுத்தனன்' என்பர் பின்னும்; 490.

480. ஊறு - ஸ்பர்சம். மேம் = மேவும் - விரும்பும்.

481. அடிச்சி - அடியாள்.

482. நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டியார்; இவர், கண்ணனுடைய தேவியார்களுள் ஒருவர்; இவரை நீளாதேவியின் கூறென்பர்; இப்பெயர், பின்னையெனவும் வழங்கும். நச்செள்ளை - காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்; இவர், தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த பெண்பாலார்; பதிற்றுப்பத்தில், ௬-ம் பத்துப்பாடியவர் இவரே; இப்பெயர், செள்ளையாரெனவும் செள்ளையெனவும் வழங்கும். நப்பாலத்தன், நக்கீரனென்பன, சங்கப்புலவரிருவர் பெயர்.

484. பதுமுகன் வணிகர்குலத்திற் பிறந்தவன்; 1791-ம்பாடலானுணர்க; குட்டி, மகளிர்க்குறித்தது, (624).

487. ஆழை - அகப்பை.

489. ஏறங்கோள் - ஏறுகோட்பறை; இப்பறை முல்லைத்திணைக்குரியது. சாறு - விழா.

493. சங்கம் - திரளவு; சூடாமணி நிகண்டு, ௧௨ - ம்தொகுதி, ௧௯ - ம் பாடலைப்பார்க்க.

494. பூண் - ஆபரணம். அசும்பு - ஊற்று; "அசும்புபொன்", (533) என்பர். குளிர்தல் - தங்குதல்; "குளிருமரப்பலகை", "குளிர்சாகரதத்தனென்பான்" எனப் பின்னும்வரும்; 1782, 1973.

495. இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி; அது, மிகவும் சிறியது; "இம்மி யரிசித் துணையானும்" (நாலடி. ஈகை, ௮)

499. தார்கெழிய - மாலைபொருந்திய.

501. கப்பல் களிறுபோல ஓடுதலை, 2793-ம் பாடலானுணர்க.

503. துப்புரவு - நுகர்தற்குரிய பொருள்.

506. துளை - இரண்டுநாழிகைப்பொழுது.

515. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை.

519. மதவலி - மிக்கவலியையுடையான்.

குடங்கை - உள்ளங்கை.

532. சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்குக்கீழேயுள்ளதென்பது சோதிடநூலாருடையகொள்கை.

535. தானவர் - வித்தியாதரர்; "சாமமார்ந் திலங்கு மேனித் தானவ னொருவன்", "விச்சா தரவேந்தன்" (மேரு. சஞ்சயந்தர். ௬, ௭)

537. மாடியமென்பதற்குத் தலைச்சீராவென்று பொருள்கூறுவர், சைனர்.

546. வேதண்டம் - வெள்ளிமலை.

547. அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்பின்மிகுதி; காவன்முல்லை - அரசன் உலகத்தைக்காத்தலின் மிகுதி, [பு - வெ. வாகை. ௧௭, ௨௪]; இவ்விரண்டுக்கும் அறிகுறியாக முல்லைமாலைசூடுதல் மரபு.

549. காந்தருவதத்தை பளிக்குமாடத்திருத்தல்: 594.

555. விடைத்தல் - வேறுபடுத்தல்.

558. கைச்சுரிகை - கைக்கத்தி; கட்டிலினுடையமேற்கால்களில் உட்டுளையமைத்து அவற்றிற் கத்தியைச் செருகிவைத்திருத்தல் மரபு. இது பெரும்பாலும் அரசர்க்குரியவழக்கம்.

561. பிச்சம் - பீலிக்குடை.

565. உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்றாதலின், படையைச் சுற்றமென்றார்.

567. குதிரை, தன்வேகத்தால் அம்பை விலக்கல்: 701.

568. பாறு - பருந்து.

579. 'துன்பமுற்றவர்க்கலாலின்பமில்லை' என்பதை, நால்வர்நான்மணிமாலை, ௩௪-ம்செய்யுளும் இனிது புலப்படுத்தும்.

580. அம்பி - கப்பல். கடைப்படுதல் - முற்றுப்பெறல்.

583. கதிய=கதுவிய - பற்றிய.

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வற்றை, 593 - ஞ்செய்யுள் ஒத்துள் ளது.

588. நீலமணியின் நன்மை பாலால் ஆராய்ந்துகொள்ளப்படுமென்பது, 1325 - ஞ்செய்யுளாலும் விளங்குகின்

589. இதன் ௩-ம் அடியின் கருத்து, நைடதம், அன்னத்தைத்தூதுவிட்ட படலத்தின் முதற்செய்யுளின் முதற் பாகத்திற்காணப்

590. வான் நக்கவிடம்.

591. பட்டினொடுபைஞ்சுதுகில்: (திரு விளை. திருநகர. ௬௩). சைனர் இரவி லுண்ணாராதலின், 'வல்சி' என்பதற் குப் பகற்சோறென்று இங்கே பொருள் கூறினர்; 1939-ம்பாடலாலும் இது விளங்கும்.

598.
பொருள், நைடதம், நகரப்படலம், ?-ம்
மாளிகையின்மேற்பாகத்துள்ள ஒருறு ப்பு; "தொடுகுடுமி நாசிதொறுந் தொ டுத்தகொடி" (பெரிய. திருஞான. ௯௨)

600. சோதிடர்=ஜ்யோதிஷ்கர்- சந்திரன், சூரியன், கிரகங்கள், நக்ஷத் திரங்கள், தாரகைகள்; அகக-ம்பக்கத் துக் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க. கற்பம்- கல்பலோகம்.

601. வியம் - ஏவல்.

603. கோடணை - முழக்கம்; என் றது, யாழ்வாசித்தலை.

604. தலைப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு.

606. அல்லி - பூவின் உள்ளிதழ்.

611. வட்டு - விளையாட்டிற்குரிய ஒருவகையுருண்டை; "வல்லா ருடைய மணிவட் டேய்ப்ப" என்பர்பின்னும்; 983; (திருக். ௪0௧; நற். ௩)

614. பிறந்தநாளில் மங்கலமாகிய ... மரபாதலின், 'வெ ள்ளணியணிந்தநான்று' என்பது, பிற ந்தநாளைப் புலப்படுத்திநின்றது; இத னை அகப்பொருளிலக்கணத்தாலுமு ணர்க; வெள்ளணியணிந்தோரை, "மங் கலவணியினர்" என்றோர் முன்னும்; 603.

615. பாவாற்றி - நெய்வோர்க்குரிய ஒருகருவி.

616. ஒருவியர் - பிரிந்தோர்; இத் தனையும்பெயர்விகற்பம் சைனநூல் களிற் பரக்கக்காணலாம்.

621. பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்தி ரன்; யோகம் - நாள்; நாளே யோக மென்றல் சைனநூன்மரபு.

622. இங்கே வெள்ளிவேத்திரத் தின் பூம்பொருக்கைத்தழைப்பு குவ ளைப்பூவின் அகவிதழ்த்தடிப்பினைவு பூசப்பெற்றதென்றதுபோலப் பின்பு, சந்தனக்குழம்பு தாமரையிதழ்த்தடிப் பினைவு பூசப்பெற்றதென்பர்; 2423.

623. தமாலிலை - தமாலிகாதிர வியமெனவழங்கும்.

626. சான்று - சாக்ஷி.

632. பனிச்சை - இருவகைமயிர்க் கட்டு; 'ஆறை' என்பதற்குச் சல்லட மென்று பொருள்கூறுவர், சைனரில் ஒருசாரார்.

633. சொய்ம்மை - விரைவு.

634. பிளிச்ச, 'பிளாச்ச' என இக் காலத்து வழங்குகின்றது.

647 அவைப் பரிசாரத்தை விரயப் பிரசாரமென்றும் பொறப்தவமென் றுங்கூறுவர், வடநூலார்.

654. இடை: (திருச்சிற். ௩.)

658. சிரத்தை விலையாகக்கூறு வர், இசைநூலார்; சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, ௨௯-ம் அடியில், "மிடறும்" என்பதனுரையைப்பார்க்க.

665. அறுபகல் கழிந்தபின்னை: "அறுபகல் கழிந்தபின்றுன்" 1917.

667. கல்லேயுந்தீச்சியதை, 690-ம் பாடலாலுணர்க.

672 - 5. இவற்றின்விசேடவுரையி லுள்ளவை, சிலப்பதிகாரம், அரங்கே ற்றுகாதையின் உரையால்விளங்கும்.

674. 'அரங்கன்' என்பதற்கு அரு பியாகிய சித்தனென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டென்பர், சைனர்.

678. 'ஒருதாய்க்கு ஒருபிள்ளை' என்பது ஒருபழமொழி.

712. கரும்பெருத்திலுள்ள தீந்தேன்: "அரைபுரை கரும்பி னணிமடற் றொடுத்த, நிறைபுரை தீந்தே னெய்த் தொடை முதிர்வை" (பெருங்கதை, மருதநிலங்கடந்தது, கஎக - எ)

727. சித்தர் - இருடிகள்.

737. 'குன்று' என்றது, முன்கவியிலுள்ளதனை.

739. இக்கவியின்பொருளை, 1327-ம்கவியிலும் காணலாகும்.

741. இக்கவிமுதலியவற்றின்பொருள்நயம், நாடகம், போர்புரிபடலத்தின் முதற்செய்யுள்முதலியவற்றிற்காணப்படும்.

754. 'கழுமினார்க்கு', 'கெழுவினார்க்கு' என்றும்பாடம்.

758. ஒன்பதுசுவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற்றொன்று கெடுமாதலின், இங்கே, 'வீரத்தாற்காமங்கெட்டது' என்றார்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக்கெடுத்ததாகக் கூறுவர், கம்பரும்; (கம்ப. பாசப். உந).

778. பொற்றகடுகளைத் தம்வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தலைவனைவாழ்த்துதல்முதலியவற்றை, 'லோகாபிஸாரம்' என்பர் வடநூலார். பாடுகுறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303-ம்பாடலைப்பார்க்க.

779. இயமரம்-ஒருவகைவாத்தியம்.

790. தம்முடம்பில் வேல்குழாத்தைக்கப்பெற்றுத் தோன்றும்வீரர்க்கு ஆர்கள்மட்டும் வைக்கப்பெற்ற தேர்க்குறட்டை உவமைகூறியதுபோல, "அடல்வன் போர்த்தையி னிற்குமோர்க்கே" (புறநா. உகஎ) எனவும், "எய் போற் கிடந்தா னென்னேறு" (பு-வெ. வாகை.உஉ) எனவும் பெரியோர் ஏற்ற உவமைகள் கூறியிருத்தல்கா

814. "சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா, னூக்க மழிந்து விடும்" (திருக். சகஅ) என்பதன்சொல்லும்பொருளும் இதில் அமைந்துள்ளன.

820. இங்ஙனம் பரிகாரம்செய்தல், ஸ்ராவகாசாரநூல்விதியென்பர்.

821. பாதபீடம் - பாதோதகம். வலம்புரி - வலம்புரிவடிவமாக உலோகத்தாற்செய்யப்பெற்ற ஒருபாத்திரம்; சங்கமென்றென்பர்; "ஆழியந்துன்னடிவாரப் புனல்" (திருக்கலம்பகம், கூ)

833. விரற்சரடு - விரற்புட்டில்; விரற்கவசம்.

834. பலாசு - புரசமரம். சுக்கிரன்க மனத்தில் விவாஹம்செய்யலாகாதென்பது விதி.

836. மந்திரம் - மந்திரங்கள்.

852. சேடர் - கூடினமகளிரை நாயகரோடுசேர்க்கும் ஆற்றலுடையவர்; இது, பிரதாபருத்திரீயத்திலுள்ளதென்பர்.

857. "பெருமையுஞ்சிறுமையும்" (தொல். உவம. கo-ம் சூ. ந.) என்பதனுரையிற் காட்டப்பெற்றுள்ள, "வள்ளத்தி னீர்கொண்டுமிழ்க்க ......சாந்து மறுகிற்பார், தள்ளல்யானையெல்லா மடிவழுக்கினவே" என்பதும் இச்செய்யுளின்கருத்தும் ஒத்துள்ளன.

862. சீலமென்பதன்பொருளை, "சீலக் கஞ்சிகற் போதகஞ் செல்வன" (2392) என்பது வலியுறுத்தும்.

869. மாத்தொடு-மாமரத்துடனே.

872. இது, "கயம்புக் கன்ன, பயம்படு தண்ணிழல்" (மலை. சுஎ) என்பது அமையப்பெற்றுள்ளது.

876. ஏறட்டுக்கொண்டு - சுமந்துகொண்டு.

878. வென்றான் - பிரகிருதியின் ஒருவகையாகிய கார்த்திகன்மங்களைவென்றவன்; இங்கே அருகன்.

879. சூதாட்டத்தை ஜயமென்பது வடமொழிவழக்காதலின், 'சூது' என்பதற்குப்பொருள் வெற்றியென்றனர்.

880. இட்டிடை - சிற்றிடை: "ஆகாறளவிட்டி தாயினும்" (திருக். சஎஅ).

888. இதிலுள்ள, 'வாரம் பட்டுநிற்றியவு நலலவாம்' என்பதை, "நெறிகெட வாரம்பட்டு நீதிமன் சொல்ல" (திருவால. தின.—௯௫) என்பது தழுவிவந்தது.

892. வண்டும் தேனும் ஒருகுணைத்தனவென்பதை, "என்றனை தேனினமிரங்கு வண்டொடு, சென்றன" (3034) என்பதனுலுமுணர்க.

911. பொன்னிலேபிறத்தல், ஹிரணியகர்ப்பமெனப்படும்; அஃதாவது பொன்னாற்செய்யப்பெற்ற பசுவின் வாயினுள்ளே ஒருவன்புகுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, அப்பொன்னை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிடுதல். இஃது அரசர்க்குரியவிதி; இது, தானஹேமாத்திரியென்னும் வடநூலிற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

912. நேமியென்பவர், உஉ-ம் தீர்த்தங்கரர்; இதனால், இராசமாபுரத்தில் நேமிதீர்த்தங்கரருக்குக் கோயிலிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

924. பரிகரிக்கின்ற - காக்கின்ற; இச்சொல், 'பரிக்கிரகிக்கின்ற' என்பதோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. அக்காரடலே - அக்காரவடிசில்; "நூறுதடாவில் நிறைந்த வக்காரவடிசில்சொன்னேன்" (நாய்ச்சியார்திருமொழி, ௯. சிந்தூர. ௬). அக்காரை - ஒருவகைச்சிற்றுண்டி; அஃது உக்காரையென இக்காலத்து வழங்கும்.

930. காரன்னமுண்மையை, "யவனர், ஓதிம விளக்கு" (பெரும்பா. ௩௧௬ - எ) என்பதனாலுமுணர்க.

933. பஞ்சநமஸ்காரமந்திரத்தை, 14-ம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்க.

939. திம்பூ - ஒருவகைமரம்; 1267 - ம் பாடலைப்பார்க்க.

942. தருமத்தை விடைவடிவமுடையதென்பர்.

947. இங்கே பாவத்தை நீனிறவினையென்றதுபோல, "கருவினை" என்பர் பின்னும்; 951.

948. பாமாகமம் - இங்கே ஜிநாகமம்; உயிர்போமக்கதிப்பலவகை; ஸித்தருடைய உயிர்போமக்கதி, அவிச்சிரகதி; அதற்குஸமயம், க; ஸம்ஸாரஜீவனுடைய உயிர்போமக்கதி விச்சிரகதி; அது மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், முதலாவது பாணிமுக்தாகதி; அஃது (ட) இதுபோல் ஒருவளைவுடையது; அதற்குஸமயம், உ; இது, தேவருக்கும் மனிதருக்கு முரியது; இரண்டாவது லாங்கலிகாகதி; அஃது, (ப) இதுபோல் இரண்டுவளைவுடையது; அதற்கு ஸமயம், ங; அது விலங்குகளுக்குரியது; மூன்றாவது கோமூத்ரிகாகதி; அது, மூன்றுவளைவுடையது; அதற்கு ஸமயம், ச; அது நரகருக்குரியது; இது, தத்துவார்த்த ஸூத்ரமென்னும் நூலிற்கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்.

949. பரிகாரம் - சூழ்ந்திருப்பது.

951. தேவர் வானவில்லைப்போல் தோற்றுவர்: "அமரனாயமர்நதைறயுங்கா, விந்திரவில் லெனவெளிப்பட்டு" (சூளா. துறவு. உ௦௯)

952. நரகருயிரை இரும்புயிரென்றும் தேவருயிரைப் பொன்னுயிரென்றுங்கூறுவர்; 3107-ம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

954. தேவர்க்கும் நரகர்க்குமுள்ள சரீரம் வைக்ரீகசரீரம்; அதற்குத்தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை; இமையாமை, நிழலின்மை, மாலைவாடாமை, கால்நிலந்தோயாமை உண்டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளுக்குமுள்ளசரீரம் ஔதாரிகசரீரமென்றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலியன உண்டென்றும் சொல்லுவர்.

956. வென்றவர் - பிரகிருதிகளாகிய காதி, அகாதியென்னும் இருவகைக்கன்மங்களையும்வென்ற ஸித்தர்; 962-ம்பாடலைப்பார்க்க; "என்வினையுமகற்றியின்பக் கடலாக்கித், தருமால்" (961) என்பதனாலுமுணர்க. ஸித்தபரமேஷ்டிகள் - ஸித்தர்.

957. பிண்டிப்பகவன் - அருகன்.

958. கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலியவை; எழுகோளுக்கும் அவற்றிற்குரிய பக்கநிலைமையுண்டென்பர்; கிழமையெனப்படுவன்பொருளே அதனை நன்குபுலப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவரானமை: "தேவனு நாயாருந் தீக்காட்சியாளும், தேவனு நற்காட்சியால்" (அருங்கல. ௩௮)

961. எண்ணியினை, ருதாருவையணிய முதலியன. திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை, அகளங்காஷ்டகத்தில் வந்துள்ளதென்பர்.

962. சாரித்திராம்-நல்லொழுக்கம்.

966. உவறுநீர்-உவர்நீர்: "உவறுநீருயரெக்கர்" (கலி. ௧௩௩)

980. இறைஞ்சல் - குனிதல்.

983. யானையோடுபொருது அதனை அடக்கிய வீரச்செயன்முறை, இப்படியே, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக் காதை, ௬௮ - ம் அடிமுதலியவற்றிற் காணலாகும்.

984. கஞ்சனுக்குப் பிரியமானதெய்வம் ஏழு; அவை பூதனை, கழுதை, குதிரை, மருதமரம், பனை, யானை, சகடமென்று கூறப்படும்; கண்ணபிரானைக் கொல்லவந்தது, யானையாகிய தெய்வம்; அந்தயானையைக்கொல்லாமல் விட்டு விட்டமையின், கண்ணபிரான், கரிவராதனாயினனென்பர்; இச்சரிதம், ஸ்ரீ புராணத்தில், 22 - ம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

985. இக்கவியின்பின், "ஆடவர்க் கூட" என்றுமுதலையுடையபாடலொன்று மிக்கபிழையுடன் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

990. நியாயங்களுள், கதம்பகோரக நியாயமென, ஒன்றுண்டு; அது, கடம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலுண்டாயது போலும்; இந் நியாயம், கதம்பமுகுளநியாயமெனவும் வழங்கும்.

995. கற்பவர், இலக்கத்திற் படைக்கலத்தையெய்து கற்றல்: "இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார், இகலினர் எறிந்த அகலிலை முருக்கு", (புறநா. ௧௬௯)

999. காலவேல்: "காலன் வடிவாய வேலான்" (நள. கலிதொடர். ௧௦௫)

1001. 'சயம் - பத்மை, மஹாபத்மையென்னுங்கயங்கள்' என்றும பிரதிபேதமுண்டு.

1009. "மரபேதானும்" (தொல். செய். ௮௦.) என்பதனுரையில், இதன் முதலிரண்டடியை எடுத்துக் காட்டி, இதிற் கூறிய கோலமும் அணியும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின வென்றார், நச்சினார்க்கினியர்.

1011. இப்படியே மயிர்முடிக்குக் குயிலின்முகத்தை உவமைகூறினர், பிரபுலிங்கலீலையுடையார்; (பிரபுதேவர் வந்தகதி, ௭.).

1015. ஆடையுடன்பிறத்தலும் மயிர் பிறந்தகாலத்திலிருந்தபடியே யிருத்தலும் இயக்கர்க்கு இயல்பென்பர.

1016. கழுநீருரும்பு, நீர்க்கீழரும்பென்றும் வழங்கப்பெறும்: (திருமு. ௨௯.)

1017. இதில், 'பாவியேற், காவியொன்றியவுடம்பு' என்பது, "காகத்திரு கண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவ, ராகத்து ளோருயிர் கண்டனம்" (திருச்சிற். ௭௧) என்பதன்கருத்தைக் கொண்டுள்ளது.

1021. சுவாகதம்: (திருவிளை. இரதவாதம். ௧௫.)

1027. உயிரைக்காத்தவருத்தமென்றது, சீவகன் யானையை அடக்கியதை.

1031. இக்கவியை, 1042-ம் செய்யுளின் முற்பகுதி ஒத்திருக்கின்றது.

1035. என்பிள்ளையென்றது, கிளியை.

1047. பரியம் - பரிசம்.

1049. 'அடிச்சேருப் பாவதல்லால்' என்றும்பாடம். 'கொண்டுய்யப்போமின்' என்றது, 981 - ம் கவியிலுள்ளது.

1066. ஆளத்தி = ஆலப்தி - ஆலாபனம். இதன் இலக்கணத்தை, சிலப்பதிகாரம், ௮௫-ம் பக்கத்திற்காண்க.

1079. வாசினை - வாசித்தல்.

1087. சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ்செய்தது கதாகோசமென்னும் புத்தகத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர். வெள்ளிவிலங்கு, காலிற்கிடந்த கதை: — தன்னுடையமுற்பிறப்பில், ஒருமுனிவர் அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்டிருந்தபொழுது அவர்காலைத் தாமரைநூலாற் கட்டியபாவத்தால், மகததேசத்தரசன்குமாரனாகிய இராசவாகனனென்பவன், மாளவதேசத்தரசனுடையகுமாரியாகிய அவந்திசுந்தரியென்பவளோடு சேர்ந்திருக்கையில் வெள்ளிவிலங்கைப் பூண்டானென்பது. கந்தியார் - ஓர் ஆரியாங்கனை. இவர் தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்தவர்; இப்பெயர் ஆரியாங்கனைகளுக்குப் பொதுப்பெயராகவும்வழங்கும்.

1095. இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வம்.

1097. பிறப்பிறப்பு: (திருக். ௩௩௧)

1098. நல்லிளம்படியார்: (சூளா. துறவு. 213.)

1099. முற்றில்:(கம்ப. நாட்டு. ௨௩; திருவேங்கடத்தந்தாதி, ௧௭.)

1107. வட்டிகைப்பலகை-சித்திரமெழுதும்பலகை; வர்த்திகை - எழுதுகோல்.

1116. 'சிலம்பி நூலாற் சிமிழ்ப்புண்ட சிங்க மொத்தான்' என்றது, "மானிட மடங்கல் பைம்பொற், றளதா மரைநுண் ணூலிற் சிமிழ்ப்புண்ட தன்மைத் தன்றே" (கூர்ம. கண்ணன்மணம். ௧௩௩) என்பதில் ஒருவகையாக அமைந்திருக்கின்றது.

1125. நவபுண்ணியக்கிரமம் இன்னதென்பதை, 2828-ம் கவியுரையாலுணர்க. பறவைதாதுண்டவண்ணம் பட்டினிப்பசிதீர்த்தலை, மாதுகரவிருத்தியென்பர்; மதுகரம் - வண்டு.

1136. 'முளைத்தண்டு' என்றும் பாடபேதமுண்டு.

1139. புத்திசேனன் - சச்சந்தனுடைய ஆசிரியன்பிள்ளை.

1156. படிவம் - வடிவம்.

1162. நடைவிளக்கெரித்தல் - தலையில்விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல்.

1190. தாபதர் - தவமுடையோர்.

1191. மாத்தவ-பாபமாத்துமுடைய.

1213. சிலாவட்டம் - வட்டப்பாறை.

1221. சாறு - அருகனுக்குச்செய்யும் விழா.

1229. கூந்தலை எரிமைகூறுவது ஒருவகைமரபு; இந்நூல், ௨௦௭-ம் பாடலையும், புறநானூறு, ௩௩௩-ம் பாடலையும் பார்க்க.

1230. 'வெறுவாய்க்கிலைகெட்டவன்' என்பது, ஒரு பழமொழி.

1231. தழை - உடைவிசேடம்.

1232. இக்கா: (கந்த. வள்ளி. ௩௫)

1240. காதி - காதிகர்மங்கள்; அவை தரிசனுவரணீயமுதல் நால்வகைப்படும்; ஆன்மகுணத்தைக்கெடுத்தலால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 2713-ம் பாடலைப்பார்க்க. இத்தக்கர்மங்களைவென்றவன், அருகன்.

1242. காட்சி, தரிசனமெனவும்வழங்கும். பகை யாப்பு.

1243. உலகம் நித்தியமென்பது தம்கொள்கையாதலின், மன்னுவுலகம் என்பதற்கு நிலையாதலையுடைய சுவர்க்கமென்று பொருள்கூறுவர், ஜைனர். பொன்னெறிநூல் - சமயசாதனம். வினை - அஷ்டகர்மம்.

1246. அங்கம் முதலியன, ஜைனாகமங்கள். இவற்றின்விரிவை இப்புத்தகம், ௮௬-ம்பக்கத்தால் அறிக.

1247. தீர்த்தம் - ஜைனாகமம். இங்கேசாரணனென்றது, மேற்கூறிய ஆலயத்திற்குவந்திருந்த ஸஞ்சாரணராகிய முனிவனையென்பர்.

1248. விஷ்ணுவின்க்ருஹம், விண்ணகரமெனவும் இராஜக்ருகம், இராஜகரமெனவும் ஆனதுபோல, ஜினக்ருஹம் ஜினகரமென்றாயிற்றுப்போலும்.

1252. கரியபிள்ளை, கொடி - காக்கை. காக்கைவலமாதல் நல்லசகுனம்.

1257. வட்டனை - வர்த்தனை.

1260. 'பதிவிரதையைக்கெடுக்கப் பதினைந்துபொன்' என்பது ஒருபழமொழி.

1268. "எயிறிறுந் தகையவோ ......மலை" என்பர், பின்; 1331.

1268 - 1269. தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொடி முதலின் அரும்பியபொழுது, மகளிர் அதற்கு விழாச்செய்தல் மரபு; நைடதம், நாட்டுப்படலம், அ-ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

1283. இறை - இரேகையையுடையகை; "இறைக்குவளையும்" (பழமலையந்தாதி. உ.)

1287. சித்தராரூடம் - ஒருநூல்; 'சித்தராரூடச்சிந்து' என்ற விஷவைத்தியநூல் ஒன்று தமிழில் இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது.

1299. மரவடி - பாதக்குறடு.

1302. இச்செய்யுளின்பொருள், கந்தபுராணம், வில்வலன் வாதாவி வதைப்படலம், உ௯-ம் செய்யுள்முதலியவற்றில் ஒருவாறு அமைந்திருத்தல்காண்க.

1311. பிணித்தற்பொருளில் பிணைத்தல், பிணர்த்தலிரண்டும் வழங்குகின்றன.

1353. இக்கவி, "காணு மரபினை துயிரெனமொழிவோர், நாணிலர் மன்ற பொய்ம்மொழிந் தனரே, யாஅங் காண்டுமெம் மரும்பெற லுயிரே, சொல்லு மாடு மென்மெல வியலுங், கணைக்கா ணுணுகிய நுசுப்பின், மழைக்கண் மாதர் பணைப்பெருந் தோட்டே" (இல. வி. சஙகஉ, சூ. உதா) என்னும் பழைய செய்யுளின் பொருளைப்

1417. நனை - தேன்.

1418. அசோகமரம், மனிதர்கட்டிய மாலையால் அலங்கரிக்கப்படுமென்பர்.

1419. உண்டு - ஒருவகையாகவுண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. இல்லை - ஒருவகையாகஇல்லை; ஸ்யாந்நாஸ்தி.

1420. எண்வினை - காதிகர்மம் ச, அகாதிகர்மம் ச.

1426. தொடர்ப்பாடு: (திருக். ருசுகூ.)

1429. உறியிற்கிடந்து தவஞ்செய்வோர், உறித்தாபதரென வழங்கப்படுவர்.

1436. இதன்பொருளே, இந்நூல், 2845-ம் கவியிலும் வந்துள்ளது; அருங்கலச்செப்பு, உ-ம் பாடல்முதலியனவும், மேருமந்தரபுராணம், முதலாவது சருக்கத்துள்ள, "உரைத்தவிப்பொருளின்" என்னும்பாடலும் இரத்தி

1440. இக்கவி சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

1459. 'நமோ அரஹந்தாணம்' என்றதை மந்திரத்தியானமென்பர்.

1494. கடலளவாகிய ஆயுளையுடையவராதலின், தேவர்கள், 'சாதலும் பிறப்பு மில்லாத் தன்மைபெற்றவர்கள்' என்று கூறப்பட்டார்; உபசாரம்.

1526. இகக்வியும் இதன்பொருளும் மிக இன்புறற்பாலன.

1544. 'மனைவியுமற் மக்க, ளொவ்வாதார் தாமில்லை யொப்பாரே நால்வரென வுரைத்தான் சான்றோன்' என்றும்பாடம்.

1547. "உவாவட் டமியின்க ணுல் லைகை யூணு, மவாவறுத்தல் போத்தமெனல்" (அருங்கல. ககஞ); 'உவவு' என்பதற்குச் சதுர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதுர்த்தசியிலும் அஷ்டமியிலும்பட்டினியிருத்தலின்பயன்கள், முறையே, சுச - வதாகிய அயோகிகுணஸ்தானத்தை அடைதலும் எண்வினைகளைக் கெடுத்தலுமென்று சொல்லுவர்.

1548. அதிதரவஸ்தை, அருகந்தாவஸ்தையென்றும் வழங்கும்.

1561. கைத்தளம் - ஒருவகைக்கேடகம்; 1606-ம் கவியுரையைப் பார்க்க; "அதள்புனை யரணம்" (சில. ஊர்காண். கஎo) என்பதற்கு த் தோற்கைத்தளமென்று பொருளெழுதியிருக்கின்றனர். அது தேன்கூட்டிற்கு

உவமையாதல், "கைத்தலம் போலத் தாங்குங் கமழ்பசுந் தேனிறால்", "கைத்தலா மென்னப் பூக்க கருந் கிளை வாழையிற் றாங்கு, மொய்த்தகத் தேனிறால்" என்பவற்றாலும் அறியப்படும்; (கூர்ம. சம்புத். ௬௯; ஷை பிலக்க. ௯௦.)

1567. உழுவலன்போடு தோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சிலகாலுக்கு வேட்கை நிகழாதென்று உண்டுக்கூறியது, "ஏகு நல்வழி யல்வழி யென்மனம், மாகு மோவதற் காகிய காரணம், பாகு போன்மொழிப் பைந்தொடி கன்னியே, யாகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே." (கம்ப. மிதிலை. ௧௩௫.) என்பதனாலும் வலியுறுகின்றது.

1574. மூக்கி - முழுகுவித்து.

1578. உறுகோளாய் - பற்றுக்கோடாய்; "குளங்கோடுமென்றிதுவுமூறு கோளே" (கம்ப. சூர்ப்பணகை. ௧௪௦)

1599. இளமை - அறிவின்மை.

1600. 'மெலிந்து பின்னிற்கும்' என்பது, 1597-ம் கவியிலுள்ளது.

1613. 'மகளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய' என்பது, "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே யுள" (திருக். ௧௧0௧) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1631. இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரேம்: "ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையுள் ளொன்று, போரெதிர்ந் தற்றால்" (கலி. அ௯); 'யாமென்னும் இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரேமாகலையாயான்' (திருச்சிற். ௨௨, பேராசிரியருரை)

1646. அமோகம் - மழுங்கலின்மை,

1651. குருதிக்காந்தள் - செங்காந்தள்; "குருதிக்காந்தண் மென்மலர்க் கரம்வைக்கும்" (கூர்ம. பிலக்க. ௪௧.)

1658. இறையவன் - அருகன்.

1676. நாராசம் - கம்பி. 'பஞ்சவிருத்தியம்; நிவாரணம் (= தடை), சேதம் (= வெட்டுதல்), பிரத்யுத்தானம் (= எதிர்ப்பாணம்தொடுத்தல்), நித்திராணம் (= [illegible]), பிரகாசனம் (= காலமிகச் செல்லின் பாணமை)' என்னும் இந்த ஐந்துபெயர்களையுமுடைய வேலாக மொன்று பிரபும் பிழைபட்ட சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது; அதனுருவம் அறிந்தும் புலப்படவில்லை; இந்த ஐந்தன்பெயர் ஆகர்ஷணம், விகர்ஷணம், ஸம்கர்ஷணம், பிரகர்ஷணம், உத்கர்ஷணமென்றிருக்கவேண்டுமென்பவருளர், வடமொழிப்புலவர். 'பஞ்சவிருத்தியம்' என்பதற்குப் பஞ்சாங்கமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

1681. அசலமென்று முனிவரன் காதம்பரியென்னும் வடநூலிற் புகழப்பட்டுள்ளாரென்பர்.

1708. வித்தைதகைாதன், மகாவித்தை - ௫00; அல்பவித்தை - ௭00; ஆக வித்தை - ௧௨00ம், வித்தையார்க்குரியனவென்றும் மறுமுகமென்பது அவற்றுள் அல்பவித்தையைச் சார்ந்ததென்றும் சொல்லுவர். இந்தவித்தை அபோகினியென்று ஸ்ரீபுராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1711. 'வீற்றிருக் கின்ப மூப்ப' என்றது, 1708-ம் பாடலிலுள்ளது.

1713. காமினி - மனைந்தெய்தற்குக் கருவியாகவுள்ள மந்திரமென்பர்.

1724. நிலைத்தவனென்றவனைத் தில்தங்கியிருக்கவொழுகும் இந்திரனாகவென்றும் வித்தியாதரனுடைய பகைக்கு ஆட்கொண்டான் தன்பகையென்ற அர்க்கனென் மீண்டுவருதற்கு ஏக்கு வருடம் சென்றதனவென்பர்.

1736. கட்டியங்காரன்மக்கள் நூற்றுவர் - காளாங்காரகன் முதலியோர்.

1745. மலைமகள் - காந்தருவதத்தை; "மலைமகடன்மைமகனே" என்பதனாலும்; 1751.

1753. மூவகைப்பாவம் - செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன; இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம், அநுமோதமென்பர், வடநூலார்.

1756. வணிகர் மூவகையரென்பதும் அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள

வெண்பாவாலுணர்க. சிவசம்போதனை, ஆறுவது, உலோகாதிகாரம், ௬௨ "இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடி வாணிகம்பன், ஒறுப்புடைய பூவ ருனைக் குங்காற் - றப்பின், மிதியடியே றூனை மிசை நோக்கினர்கள் காணே, நிதியுடைய ராவர் நிலத்து." ; இஃது எதிர் நிரனிறை.

1787. 'அடிகள்' என்பது பெண்பாலிற்கும்வருதலை, இந்நூல், 1792, 1884, 1909 - ம் கவிகளாலுமுணர்க.

1818. இன்னநாளிற்பிறந்த இன்ம

1836. புலிமுகப்பு - அரண்மனைவாயில்; "உஞ்சேனைதன், புலிமுகவாயில்", "கொடிப்புலிமுகத்துவாயிற்கோட்டை" (உதயணகுமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், ௭௨, ௧௦௦)

1843. தோணோக்கல், மகிழ்ச்சியின்மிகுதியைப் புலப்படுத்தும் ஒருகுறிப்பு; பல்வரிக்கூத்தினுளொன்றாகிய தோள்வீச்சென்பது தோணோக்கமெனவழங்கும்; (சிலப். ௭௧-ம் பக்கம் பார்க்க.)

1864. சீவகன் தாத்திற்குத்தக்க வண்ணம் சிறப்புச்செய்ததுபோன்ற முறை, பாகவதம், கண்ணபிரான் துவரையடைந்த அத்தியாயம், ௬௨ - ம் செய்யுளிலும், திருவிளையாடல், மணப்படலம், ௬௫ - ம் செய்யுளிலும் அமைந்திருத்தல்காண்க.

1873. காப்பென்பது, மஞ்சட்காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகுகாப்பு என்று இக்காலத்தும் [illegible]கவழக்கிலும்வழங்கும்.

1879. 'அணிமைத்தோ பெரிதுஞ் சேய்த்தோ' என்பது, "அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே" (புறநா. ௧௭௩.) என்பதைத் தழுவி வந்தது.

1880. போற்றியென்பதை வியங்கோளாகவைத்து இங்கே பொருள் செய்திருத்தல் அறிதற்பாலது; 264.

1891. தேவர் - திருவள்ளுவர்.

1906. கோய் - பரணி; "கோய் வாயிற்கீழ்" (சிறுபஞ்சமூலம், ௧௭.)

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதலின் பகலுணு இக்கவியிற் கூறப்பட்டமை கருதற்பாலது. இதனாலே தான் இந்நூல் 591-ம் கவியிலுள்ள வல்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருள்கூறினர்.

1982. நிலவுவெண்கதிர் நீர்மைய பூந்துகில்: (நைடதம், நகர. ௨௮).

1991. மருதயாழ்: (புறநா. ௧௪௯).

2009 - 2010: மூப்புவடிவம்: (பெரிய. தடுத்தாட்கொண்ட. ௨௯ - ௩௨; பேரூர்ப். கௌரிதவம். ௫௩-௯.)

2026. தமிழ்தழியசாயல்: "தமிழினு மினிய மென்மைய வாகி" (கூர்ம. வானவர். ௧௩.)

2037. காண - கேட்க; "பேச்சைக்கண்டு" (திருவால. ௧௬: ௨௮)

2038. இடங்கழிகாமம்: "இடங்கழி காமமொ டடங்கானாய்" (மணி. ௧௦: ௨௨.)

2043. நூறும்புருகவென்றல் மரபு.

2045. அடித்தியார் - தலைவியார். முகவியர் - ஏற்றுக்கொள்ளுவோர்.

2061. மேகலையிலழுத்தின நீலமணியின் ஒற்றைக்கதிர்போலும் உரோமாவலி:—"மேகலைமணியினொருசுடர் செல்வனின்றதுவோ.......அணிமயிரொழுங்கே" (நைடத. அன்னத்தைத்தூது. ௧௧.)

2087. அஃகம் - முறைமை; "அஃகஞ்சுருக்கேல்" (ஆத்திசூடி)

2088. 'சிறியவர் செய்தபிழை, புலம்பலர் பொறுப்ப ரன்றே பெரியவர்:'— "பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கடம் பொய்யினையே" (திருவாசகம், நீத்தல். ௬.)

2097. நாயனுரென்றது, கந்துக்கடனுடையதந்தையை.

2105. கங்கைக்குத்தலைப்பில், 'கங்காகூடம்' என்று ஒரு சிறுமலையுண்டென்பர்.

2106. முல்லையுங்குறிஞ்சியுஞ்சேர்

ந்த இடம் பாலையாதல், "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" (சிலப். காடு. ௬௪ - ௬௬.) என்பதனாலுமறியப்படும்.

2107. 'இன்கனித் தொண்டையங் துவர்வா, யரங்கக்கூத்திகள்' என்றார் முன்னும்; 1557.

2108. பீலிக்கணை குராலனா:—"கானா,........பீலித்தகைத ரப்பினிறுமன்றே"(திருவானைக்கா.திருநாட்டு.௮௪.)

2138. விலாவணை-அழுகை; பிராகிருதம்; பின்பு, அந்தப்புரவிலாவணை, கோயில்விலாவணை, நகரவிலாவணை யென வருவனவற்றாலுமறிக.

2145. இடுகொடியணிந்துமார்பர்: 2264—"கொடிமார்பினர்", 2477—"இடுகொடியகலம்", 2483— "ஆடுகொடி யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை மார்பன்".

2167. ஏறுதி: "சோழிகவேறுதி" (மணி. 22. 205.)

2168. நிமித்தம்-புள்ளொழிந்தவை.

2177. திரிபன்றியெய்தல்:—'அசரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரிபன்றியெய்தல், வில்லேற்றுதல் முதலியனசெய்துகோடல்' (தொல். கள. ௧. சூ. ௩.)

2202. விரற்சாடு - விரற்கவசம்; கைச்சரடென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

2231. யானைக்குக்கப்பல் உவமையாக இங்கேகூறப்பட்டமை, — நோன்கயிறு" (மது. ௩௭௧) என்பது முதலியவற்றை நினைப்பிக்கின்றது.

2236. காலாசு-காற்கவசம்; "காலாசோடற்ற கழற்கால்" (களவழி. ௯).

2240. செஞ்சோற்றுக்கடன்தீங்கல் - உணவளித்தவன்பொருட்டு உயிர்போனமை: "செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியே னுயிற் றின்போன்கள் வளர்த்ததனாற் செயல்வே றுண்டோ" (பாரத. ௧௭-ம்போர். ௨௦.)

2276. கோடுபுய்க்கலாது - கொம்பைவாங்கமாட்டாமல்; "மதயானை, ...கோடுபுய்க்கல்லாதுழக்கும்" (கலி. ௩௮); "புய்ந்து கால் போழ்" (களா. ௩௧). புய்த்தலென்பது புயத்தலெனவும் வழங்குகின்றது.

2283. கள்மாயம் - கள்கட்டுவித்தை; "கண்டுங் கண்டுமெ னென்ன கள்மாயமே" (திருவாசகம், திருச்சதகம், ௪௨.)

2302. கல் - வீரக்கல்; அஃதாவது, போரில்இறந்த வீரன்பொருட்டு அவனுடைய உற்றார்முதலியோரால் அவன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட்டுத் தெய்வமாகப்பாவித்து வழிபடப்பெற்ற கல். இதனை, செந்தமிழ், தொகுதி ௩-ல், ௬௪, ௮௭-ம் பக்கங்கண்முதலியவற்றால் உணர்க.

2303. பொற்கின்னம் - வெட்டப்பட்டபொற்றுகடு.

2326. வீராபிஷேகம் - பகைவரை வென்ற வீரர்க்குச்செய்யப்படும் அபிஷேகம். இது விஜயாபிஷேகமெனவும் வழங்கும்; "திருமகள் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்" என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், 'திசையது கிழ வீராபிஷேகம்பண்ணி' எனவும், "திருமாதர் புவியெனும் பெருமாதர்" என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், 'விசயாபிஷேகஞ் செய்து' எனவும் வருதல்காண்க. இவை சிலாசாஸனத்திற்கண்டவை.

2327. 'கன்னடியன்னகடி மார்பன்' என்பதும், "ஆடியுட் பாவையன்றோன்" (தஞ்சைவாணன்கோவை, ௩௮௧) என்பதும் பொருள் நயத்தால் தம்முள் ஒத்துவிளங்குதல்காண்க.

2343-4. துன்பச்செய் திலையப் பொறுக்கும்படிகூறுதல், "எர்குழை யாமலெடுத்துலாக் கின்றான்" (224) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

2353. 'எண்கொண்டுகாட்டு'என்னும் மூலமும், இதற்கு 'தேவாசுரம் இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்ற போர்' என்றெழுதிய உரையும், "உயிர்த்தொகை யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென், றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையு, மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி

யெண்கொள" (சில. நீர்ப்படை. அ - கo) என்பதனாலும், 'தேவாசுரயுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும் துரியோதன பாண்டவர்யுத்தம் பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனுமனகவிசயருஞ்செய்தயுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்று எண்ண' என்னும் அதனரும்பதவுரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரதமுளவென், றோவாவுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே" (களம்பாடியது, க) என்னுங் கலிங்கத்துப்பரணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட்டொடர்புபெற்று விளங்குதல்காண்க.

2355. 'விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்டபுண்' என்பர் பரிமேலழகர்; (திருக். எஎசு). "மலர்மார்பின், வெண்வேன்முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்ப" என்றார், வெண்பாமாலையுடையார்; (காஞ்சி. உ). குழை - மங்கலஅணி; "இட்டபொன் றேலையின் வாசியே" (ஆனந்தலகரி, உஅ), "காதோலை பாலித்த தயவாளர்" (மதுரைக் கலம்பகம், உஅ) என்பவற்றால் துணியப்படும்.

2388. வெண்டுகில்முதலியன மங்கலஅணி; 'மங்கலவணியினர்' (603) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

2391. அகிற்குடம்: 'தூமக்குடமாயிரமாய்' என்பர்பின்னும்; 2455.

2413. இங்கே தூயகுலத்திற்குப் பாற்கடலை உவமைகூறியதுபோல, "சங்குறைடீ தனையவெண்டாமரை மலர்த் தடங்கள் போலு, நங்குடி" என்றார் முன்னும்; 547. இங்கே, மயிர்வினைக்கல்யாணமென்றது, புருவமொதுக்குதலையென்பர்.

2417. சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகளென்னும்பெயர், புறநானூற்றின் கஎ௫-ம்பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள்ளது.

2446. இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டி, அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகமெழுதுங்கோலம் பண்டைக்காலத்ததென்றும் பிற்காலத்துக்காகாதென்றுங்கூறினர், நச்சினார்க்கினியர்; (தொல். செய். அo - ம் சூத்திரவுரையைப் பார்க்க).

2461. இக்கவியிற்கூறிய உவமையைத்தழுவியே, முகத்தைமறைத்துக்கொண்ட இலக்கணையின்கையை சீவகன்விடுத்தானென்று பின்னர்க் கூறுவர்; 2468.

2463. பரிதி - நீளமான சமிதை. சமிதை, கஉ - அங்குலமுள்ளதாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2491. "உளமையாடி" என்றும்பாடம்.

2496. 'பூவைநிறுத்தியிட்டு' என்பது, 'பூவுதிரத்தீட்டி' என்று சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

2503 இச்செய்யுளில் மகளிர்மேனியின் நறுமணத்திற்குக்கூறியவுவமை, ஸ்ரீ காளிதாசராலுங் கூறப்பெற்றுள்ளதென்பர்.

2527 சூலம் - இடிதாங்கி.

2529. வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும் வேட்கைபிறக்கின்றபருவத்தாரும் வேட்கைபிறந்தபருவத்தாருமென, இங்கேகூறியதுபோல் மகளிரை மூன்றுகூறாக்கி வழங்குவர், வடநூலார்.

2535. நுசுப்புமிடித்தார் - இடைவறுமையுற்றார்; "இடைமிடித்தார் தமை" (வெங்கைக்கோவை, ௩க)

2541. முனித்தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிறார்: "முனித்தலைப்புதல்வர்தந்தை" (புறநா. உ௫o)

2544. 'காதநான்ககன்ற' என்றதனால், இராசமாபுரம் நாற்காத அகலமுடையதென்பது பெறப்பட்டது; "காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பி" (சில. இந்திர. க௩௩) என்பதனால், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் எல்லை நாற்காதமுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது. இவ்விரண்டையு முற்றுநோக்குமிடத்து, பெரியநகரத்தின் எல்லை நாலுகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற

சொற்குப்பொருள் யாதோவென ஐய முறுகின்றது.

2515. இதன் முதலிரண்டடியின் பொருளை, "தேரிற் பாகனைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின், வேரிப் புனைவலைப்ப" (சூளா. சுயம். ௨0) என்பது வெளிப்படுத்துவது.

2560. அரசன் வருங்காலத்துக் கோயிற்கதவங்கள் திறக்கப்படுதல், "அரசன் வேகன்றான், பலமுறை வலமிவரப் பரமன் கோயிலு, ளிலையுய கதவங்க ணீக்கப் பட்டவே" (மேரு. மன்னன்றேவியும். கஎ) என்பதனாலும் தெளிவுறுகின்றது.

2562. சக்கிலத்தியானையாவது இருவகைக்கண்மறைப்பிய ஆண்யானையை யென்பர்.

2571. 'மந்திகொண்டகைகம்மகப் போன்று' என்பது மார்க்கடநியாயம்.

2575. இக்கவியில், கொட்டமே கமழுங்குழல் என உரையாசிரியர் சொற்களை இயைத்திருத்தல், "கொட்டமே கமழுங் குழலாளொடு கூடி நேப்" (திருஞான. கோயில். ஆடிறுய். ௪.). என்பதைப் பின்பற்றிப் போலும். கொட்டமென்பதற்குப் பொருள் கோஷ்டமென்பர், ஜைனர்.

2595. 'ஐராவதத்தின்மேல்' என்றவாக்கியத்திற்கு, திக்கஜங்களுள் ஒன்றாகிய ஐராவதத்தின்மேலுள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாமரைமலர்மேலுள்ள திருமகள் என்றும், ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவதக்ஷேத்திரமென்றும் பொருள்கூறுவர்; ஸ்ரீபுராணத்தில், (உக.) பார்சுவதீர்த்தங்கரர் புராணத்திலுள்ளதாகிய, 'ஸ்வாமிபிறந்தவுடன் ஜன்மாபிஷேகத்திற்குக் கொண்டுபோகுங்காலத்தில், ஐராவதம் லீயப்பிமானமாய், முப்பத்திரண்டு முகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்றுக்கு எட்டுக்கொம்பையுடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒருபொய்கையாகி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கமலபுஷ்பமுள்ளதாகி, புஷ்பமொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழாகி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளால் விருத்திக்கப்பட்டதோரைராவதம்' என்றுரைவாக்கியமும், "பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற் றுப் பரப்பும், பிலஞ்சுதீர்த் துருத் தியுமாடக் காவு, மாடரும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி, யொருநாற்று நூற்பது யோசனை விரித்த, பெருமால் களிறு" (சிலப். காட்சி. கக-கஅ) என்பதனாலும் அதன் அருமைப்பாடுடையும் இங்கே அறியத்தக்கன.

2622. 'அறங்களிறுசெய்த்தென்ப தியாதுமறியார்' என்பது, அருமைக் கருப்புவிலைப்பன்று தெரியாதவரென்றவாறு பழமொழி.

2628. 'தாமின்றதோளப்பு' என்றது, மகளிர்வாழ்வென்னுமென்று முன்பு சொற்றிருந்ததனை.

2631. கள்ளிப்பருவத்துப் பிவாகமானபின்பும் கைவளித்தப்பின்பும் பெண்பாலார் ஆறத்தற்குரியரென்பர்; "கண்ணி பிறுற மன்னர்க்கள் கணவ னிற் றுறவின், மன்னு மாசியாங் கனை கடாறுல் வாங்குடைக் குமரர்கள்" (திருவிளை. சுயம்வரநாக்கம். ௪.)

2633. தாகனர் - கத்துபான இடம்.

2656. பாமாவினையம்: "தொல்கதை பாமா வினையினை யெறிதோல்", (திருவால. ௩௬: ௪௪).

2660. கூந்தலைருகையாலும் நிலை ஒருகையாலும் எடுத்தல், "அலிப்பேலக் துடைத்த வொருகையில் லடியகைக் தொழுகை, துகிலேலக்கு" (சூர்மணவாளன் கோகையை, ௨௨) என்பதனால் அமைமந்திருக்கக்காண்க.

2680. பங்கயப்பகைப் பருவம்: "தாமரை முகங்கள் வாட்டுந் தண் பனிக் காலம்" (நைடத. அன்னத்தைத்தூ துக்கண். ௯)

2683. கைத்து - செலுத்தி; "நுக மின்றியினாக்கைத்து", (திருவாசகம், அதிசய. அ.)

2700. மதுநுகர்கையில் மோத்து இன்புறுதற்பொருட்டுக் கவலைமலர் வைட்டுமிலில் விரவப்பெற்றது; "இஞ்சியி

ராய பைந்தார்பூட்டி'' (பதிற். சஉ.) என்பதுமுதலியவற்றையும் அவற்றி னுரையையும்பார்க்க.

2708. மகளிர்க்குக்கொடுக்கப்படு ம்காணிக்கை, யௌதகமெனப்படுமெ ன்பர்.

2713. இடபதீர்த்தங்கரர் அவதரி க்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போக பூமியாகவேயிருந்தனவென்றும் அப் பாற் கருமபூமியாயினவென்றும் கூறு வதுண்டு.

2717. 'தயிர்க்குரலவேங்கை' என் பதை, ''இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந் நாகு, நாட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொறும் வெரூஉம்'' (தொல். அகத்திணை. சக, சூ. ந. உதா) என்ற தனுல்தெளிக.

2718. மரச்செவி:— ''தோளாமர ச்செவித் தூரா வயிற்றுச் சுமடர்'' திருநூற். கo)

2726. ''வாணுர் நுதலார் வலைப் பட் டடியேன் பலவின் கனியீந் தது போல் வதன்முன், ஆணுேடு பெண் ணு முருவாகி நின்ற யடியே னுயப் போவதொர் சூழல்சொல்லே'' (சுந்தர. திருநெல்வாயில் திருவரத்துறை, கூ) என்னுந்திருவாக்கு இதன்பொருளே ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2733. அரசனுக்குக் கழிந்தநாழி கையைக் கணிகள்கூறுதல், ''பூமென் கணையும் பொருசிலேயுங் கைக்கொ ண்டு, காமன் றிரியுங் கருவூரா - யா மங்க, ளொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்று போ யொன்றுபோ யொன்று'' (சில. இந்திர.சகூ. உரை,உதா) என்பதனுல் விளங்குகின்றது. நாழிகை கூறுங் கணிகள், நா

கடிகையாரென்றுங்கூறப்படுவர்.

2736. உறுவர் - எல்லாத்தேவரினு மிக்கவர்; ''உறற்பால நீக்க லுறுவர்க் கு மாகா'' (நாலடி. பழவினை. ச.)

2743. சாரணர் - சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஜலசாரணர், பல சாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசார ணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசார ணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகை யர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோ பதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல் பென்பர். 'மேல்' என்றது, 2893-ம் கவியை.

2746. மேற்கூறிய சாரணரிருவரு ள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலி ன், 'நூற்கடன்மாதவன்' என ஒரு மையாற்கூறினர்; இது, சிலப்பதிகா ரம், நாடுகாண்காதை, கசுாரு-ம் அடி முதலியவற்றுலும் பெறப்படும்.

2756. பொய்கையுண்மலர் - தாம ரைமலர்; ''அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட கொடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மலே'' (கலி. அசு.) என்பதிற் புதல்வற்குத் தாமரைப்பூ உவமையாதலறிக.

2802. மார்பிற்கோதை - மார்பின் மாலை; ''கோதைமார்பிற் கோதையா னும்.'' (புறநா. சஅ)

2806. 'புருவமு முருவஞ் செய்ய' என்றும்பாடபேதமுண்டு; உரு-அச்ச மாதலின், உருவமென்பதை அதன் திரிபாகக்கொள்க.

2808. தேவர்கள் ஜினபூஜைசெய் வதுண்டென்றும் தேவலோகத்தில், அசு - லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றேழா யிரத்திருபத்துமூன்று ஜினலயங்களு ள்ளனவென்றும் கூறுவர்; இதனை, ''பாரிடையீரிருநூற்றைம்பத் தெட்டு ப்பத்தாம் பவணத், தோரெழுகோடி யெண்ணெண்பானிலக்க முயர்ந்தகற் பத், தோரியல்யோனிதொள்ளேழாயி ரச்சின்னமெண்ணவொண்ணுச், சீரிய வந்தரர்சோதிடத்தீசர்நற்சேதியமே '' (திருநூற். கூஉ) என்பதனுலுணர்க.

2813. சகசாதிசயம் பத்துவகை; கர்மக்ஷயாதிசயம் பத்துவகை; தெய் வீகாதிசயம் பதினன்குவகைப்படுமெ னபா.

2815. புண்ணியமிகுதிக்கு இந்திர னையும் பாவமிகுதிக்குக்குரங்கினை யும் எடுத்துக்காட்டினர்.

2816. தெளிவு - சம்யக்தரிசனம்.

2817. இதன் விசேடவுரையில், 'ஆகாதநரகம் புகேற' என்றதன்பின் உள்ளவாக்கியத்தை, 'முன்பே நரகாயுஷ்யம்கட்டினபின்பு தரிசனங்கொண்டவர் முதல்நரகத்துமேலே முதற்புரையிலே நரகராயும், விலங்காயுஷ்யம் கட்டினபின்பு தரிசனங்கொண்டவர் போகபூமியிலே விலங்காயும்பிறப்பரென்றது' எனத் திருத்திப்படித்துக்கொள்க. இது, ரத்நகரண்டகமென்னுமோர் வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

2818. பண்ணவர் - முனிவர்; இங்கே கூறப்பட்டவை துறவிகளுக்குரிய நித்தியாசாரங்களாம்.

2820. தம்முஞ்சியை தம்கையாற் பறித்தல், 'உலோச்சம்' என்னும் பெயரினதென்பர்; இச்செய்தியை, பின்னர், 3031-ம் கவியிலும் வைத்துள்ளது; "தடுக்குடுத்துத் தலையைப்பறிப்பாரொடு" (திருஞான. திருப்பிரமபுரம், விடையதேறி. ௧0); "பறித்த புன்றலைக் குண்டிகைச் சமணர்" (தே. தே. அன்னமென்னடை. ௪0).

2826. துறவிகள் பிச்சைக்குச்செல்லுதல், "வில்லினதெல்லை கண்ணுறே றுக்கிமெல் லடிகள் பாவி, நல்லறம் புரிந்துயிர்க்க ணைகைமுதலாய நாணி, யில்லவ ரெதிர்கொண் டீயி னுவந்தொரு டியருமாகி, நல்லற வமுத முண்டார் நடந்தனர் வீதி யூடே" (முதலாவது, உஅ) என இப்படியே யசோதரகாவியத்திற் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2833. இச்செய்யுளும் உரையும், பலவகையாக வேறுபட்டுவழங்குகின்றன.

2836. 'பொற்குவடு' என்பதற்குக், குடவரை என்று பொருள் எழுதியது, "அத்தமென்னும் பொன்வரைச் சிலம்பு" (இறை. ௧அ-ம் சூ. உதா.) என்பதை எண்ணிப்போலும்.

2843. கப்பம் - பதினாறுவகையான கல்பலோகம்; இப்புத்தகம் ௯௯-ம் பக்கம்பார்க்க.

2845. இக்கவியாற்கூறப்பட்டவை இரத்தினத்திரயங்கள்; 1450-ம் கவியைப்பார்க்க; "எவ்வுயிர்க்கும் பருவரை யுவளிகாட்சி, புல்லும் வினைவென்றவர்க்கு", (அருங்கல. ௧௫௧)

2847. பசிநாகங்காவல்; காமமின்மை, இடர்த்தியின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாமையிவைபு என்பன.

2863. இக்கவியில், 'படமேப்பொன்' என்பதற்கு, இருவென்று பொருளெழுதியப்பது 183-ம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2868. இதுமுதலியவற்றாற்கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை ஐம்பாவங்களின்பாற்படுமென்பர்.

2871. 'கடப்புடையமாமை' எனவும் பாடமுள்ளது.

2872. படிகால் - வழி; "தூறாத் தொடைமேம்படிக்கால்" (பட்டின. ௧௪௦.) அருமைக, பொருளாக: "வைத்த, பொருளுமைவினைக்கூடு மேயுலகத், தருமைவினைக்கும்" (நாலடி. ஈயாமை, ௩.)

2889. ஐந்தம்பரமென்பது கற்பலோகம் பதினாறின் பன்னிரண்டாவது.

2916. 'தோழர்மக்கள், நம்பி தன் கண்களாக' என்றது, "சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலால்" (திருக். ௪௪௫.) என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

2943. இக்கவியின் கருத்து, இந்நூல் 269, 270-ம் கவிகளின் சிலபகுதிகளோ டொத்துள்ளன.

2959. காமமுதலிய மூடிமைவகை ஐந்தன்பெயர்கள், சூடாமணிநிகண்டு, எ-ம் தொகுதி, ௨௨-ம் செய்யுளிலும் பிறவிடங்களிலுமுள்ளன.

3007. இரத்தினகரண்டக்குக்கோயிலைக் காக்குமடியென்பர்.

3013. திவ்யத்தொனியாவது அருகனுக்குத் தேவர்கள்செய்யும் எண்வகைச்சிறப்பினுள் ஒன்று; எண்வகைச்சிறப்புக்களா:— "சுடர்மண்டலஞ் சாமரந்துபி தெய்வத் துவனிசிங்கப்,

பிடர்மண் டலவணை பிண்டிவெண் சாமரை பெய்மலரி, னடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ, மிடர்மண் டலங்கெடுப் பாற் றிமை யோர்செயு மெண்சிறப்பே” (திருநூற். ௮௦.) என்பதனாலுணர்க.

3024. கணைதாரிருக்குமிடம், கணைதரசோட்டமெனவழங்கும்.

3038. சுருதஞானம் - நூலுணர்ச்சி; அஃது அக்ஷராத்மகம், அநக்ஷராத்மகமென இருவகைப்படுமென்பர்.

3039. ‘பாம்புரிபோன்முற்றத்துறந்து’ என்பது, 1546 - ம்கவியாலும் அதன் உரைமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

3046. பட்டத்தியானையை அயிராவணம் எனவழங்கல் மூவருலாமுதலியவற்றிலுங்காணப்படும்.

3116. கர்ப்பாவதரணம், ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்க்ரமணம், கேவலஞானம், பரிநிர்வாணம் என்னும் பஞ்சகலியாணங்களுள், பரிநிர்வாணம் ஐந்தாவதாதலின், கலியாணமெனப்பட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3121. ஐயமின்மை - நற்காட்சியிற் சங்கையின்மை.

இந்நூலை எடுத்தாண்ட உரையாசிரியர்கள் :

அடியார்க்குநல்லார் ... ... *

உரையாசிரியர் ... ... *

குன்றத்தூர், அட்டாவதானம் சொக்கநாத முதலியார் ... ... *

சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர் ... ... *

தக்கயாகப்பரணிஉரையாசிரியர் ... ... *

திருக்குருகூர்ச் சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர் ... ... *

திருநூற்றந்தாதி யுரையாசிரியர் ... ... *

திருநெல்வேலிச் சங்கரநமச்சிவாயர் ... ... *

திருநெல்வேலி - மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை ... ... *

திருவரங்கத்தந்தாதியின் பழையவுரையாசிரியர் ... ... *

திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலர் ... ... *

திருவாவடுதுறைச் சாமிநாததேசிகர் ... ... *

திருவாவடுதுறைச் சிவஞானமுனிவர் ... ... *

நச்சினார்க்கினியர் ... ... *

நன்னூற் பழையவுரையாசிரியர் ... ... *

நாற்கவிராசநம்பியகப்பொருள் உரையாசிரியர் ... ... *

நீலகேசிவிருத்தியுரையாசிரியர் ... ... *

நேமிநாதவுரையாசிரியர் ... ... *

பரிமேலழகர் ... ... *

புறநானூற்றுரையாசிரியர் ... ... *

யாப்பருங்கலக்காரிகையுரையாசிரியர் ... ... *

யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியர் ... ... *

பரமபதி துணை.

சீவகசிந்தாமணி.

நச்சினார்க்கினியருரை.

கடவுள்வாழ்த்து.

1. மூவாமுதலாவுலகம்மொருமூன்றுமேத்தத்
தாவாதவின்பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே.

என்பது. இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமு மாதலானும், "மூந்துநூல்கண்டு முறைப்பட வெண்ணி" (தொல். சிறப்.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழிநூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர்கூறியநூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியவிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய எட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குஇலக்கணமென்று கூறுகின்றுழி, "இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்" (தொல். பொரு. செய். உ௩அ.) என்பதனால், "மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பப் பழையதோர்கதைமேற் கொச்சகத்தாற்கூறின், அது தோல்" என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறியதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப்பாடாண் பகுதியாம். இதனானே, "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது" (தொல். பொரு. செய். க௯௧.) என்பதற்குத் தேவபாணியும் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

மூந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப்பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்மையு முணர்க.

இனி, இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இனமென்றுகாட்டிய வுதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமா

ஈது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு ஏற்றலானும், துறையை விருத்தமா கவும் தாழிசையைவிருத்தமாகவும் கூறுபாக்கு அவை வேறாற்றமையானும், "மூவாமுதலா" என்னுங் கலிமுதலியவை தாழம்பட்டோசையான் விருத்த மாயும் சீர்வரையறையானும் மிகத்தள்ளிப்போசையானும் துறையாயும் படுத்தலின், இதனை விருத்தக்கலித்துறையென்பவென்பும்; அதுகூறலே துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணவிளக்காதாரகலானும் இனமென்றல் பொருந்தாதின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசை வேற்றுமையும் மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவும் கலிக்கேற்றமைந்துகொள்க வென்றடங்கின.

"யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமைப் படுவது" என்பதனால் இக் கவியும் மேனிற்பவையும் முன்னிலையன்றியும் நிகழ்ப்படுவனவென்பு.

இனி, அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அள வழித்தாண்டகம், சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகத்தந் துமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள் ஒன்றும் அல்லவன்றி முழுதுமடங்காமை யுணர்க.

மூவாமுதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு; "எதிர்மறுத்து மொழியினும் .... பொருணிலைதிரியா" (தொல். சொல். வேற். ம. ௨௪.) என்பதனால், உலகமென்னும் வினைமுதற் பொருளொடு முடிந்தன; "முதலா வேனை தம்பெயர் முதலும்" (தொல். எழுத். மொழி. ௩௩.) என்பதனான், முதலுமென்பதோர் வினை உண்டென்பதாம். ஆசிரியர், "காலமுலகம்" (தொல். சொல். கிள. ௫௭.) என் றும் பிறாண்டும் சூத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. ஈண்டு உலக மென்றது உயிர்த்திரளினை; "உலகம் உவப்ப" (திருமு. ௧.) என்றதுபோல. ஒரு மூன்றுமென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, "மூவழியென்னி யொற்றாகாமாரு, முகரம் வருத லாவயினான" (தொல். எழுத். குற். ௩௩.) என்னும் விதியும்பெற்று, "அளக்குறி யளவியும்" (தொல். எழுத். குற். ௪௪.) என்னுஞ்சூத்திரத்து, "தோன்றுங் காலை" என்ற இலேசான் முடிந்தது. இரு மூன்றுமேய்த்த எய்தியென்க; உம்மை, "இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவி, வினைப்படு தொகுதியின்" (தொல். சொல். கிள. ௩௩.) வந்தது. உலக மென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் ஏத்த வென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்னும் உரிச்சொல், வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெய ரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. ஏத்தத் தாவாத வென்பது, "வினையெஞ்சுகிளவியும் .... வல்லெழுத்துமிகுமே" (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௨.) என்பதனான், ஒற்றுமிக்கது. தாவாதவின்ப மென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று; இன்பமென்னும்பெயர் நிலையாயதென் னுங் குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது; "அஃவழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்" (தொல். எழுத். புள்ளி. ௧௧.) என்பதனான், மகாரம் நகரமாயிற்று. தன்னி

னெய்தியென்ற இன், காரகவேதுப் பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும் போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்து, அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவன, தாவாதவின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த எழுகுணங்களும். அவை, அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அந ்நதரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின்கண்வந்த சாரியை; "அத்தே வற்றே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுத றெற்றென் றற்றே" (தொல். எழுத். புண. ௩௧.) என்பதனான், மகரங்கெட்டு "அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை" (தொல். எழுத். புண. ௨௩.) என்பதனான், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. "குற்றிய லுகரமு மற்று" (தொல். எழுத். புண. ௩.) என்பதனான் வருமொழியில் ஒகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றார், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச்சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதனொடுமுடியும்; தோன்றாவெழுவாயுமாம். தேவும் தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான்கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகியவென்க. சேவடி, பண்புமாத்திரையாய்க்குறைந்த சொல்லாதலின், மருவின் பாத்தியதாய்நின்றது. சேவடிசேர்துமென ஒற்று இரட்டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரிபில்லன பிறவால்; (தொல். எழுத். தொகை. கரு). சேர்தும் - பன்மைத்தன்மை. ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அன்று - அசை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனுவான், கெடாத இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியுமில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னாற்பெறுகையினாலே தன்னை விட்டுநீங்காத குணங்களையுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாமும் இவ்விலக்கியம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன் திருவடிகளை வணங்குவேமென்றாரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரணமென்னு நான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாருமுளர். அதற்கு எய்தி யென்பதனொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ்செய்யுட்கும் இவ்வாறுரைப்பின் உரைபெருகுமாதலின், இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றாம்.

“செம்பொன்” (கட. உ.) என்னுஞ் செய்யுளின் அருக்கர் அருகனைவணங் குதலின், தாம் சித்தனைவணங்கினார். அருக்கர்கூறுமுவராயும் அருகனைவணங் குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர், ‘இது கடைசு; இதனை முன் னேவைக்க’ என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வரைமேற்பசும்பொன்னெழுத்திட் டதுபோ
லம்பொன்பிதிர்வின் மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து
வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணோ
ரம்பொன்முடிமே லடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன் - ஐந்தாமுருபு; உவமப்பொருட் எழுத்திட்டதென்றது, ஒத்தமைப் படக்கிடந்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை. மேல்வெம்புமெனா எதிர்காலநோக்கிற்று; எல்லாரும் விரும்புஞ் சுடரென்று இளஞாயிறென்றலுமாம்; இன் - உறழ்பொருட்டு. வைத்தவென வருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்வு போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமூர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடி மேல்வைத்த அடியை யாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண்; ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று.

இஃது அருகசரணம். (உ)

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொடில்லான்
றன்மாண்பமைந்த புணர்நல்லறந்தான்றெளிந்து
சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதோக்க
நன்மாண்புபெற்றே னிதுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

இ - ள். உறவும் பகையுமில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இடம்பெ றாய்ப் பழுதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்தி நின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின், இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடைமையைத் தெளி ந்துகூறினாரென்க.

இறைவன் நண்பிலனாயினும் அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க் களித்தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின், இல்லாவறமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநண்பில்லாவெனவின், பிறர்க்குள்ளது, இவற்கின்றென்றாகும்; “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி” (திருக். உகூ.) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று. (ந)

அவையடக்கம்.

4. கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
னற்பாலழியுநகைவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவும்மதியாற்கழூஉவிப்
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலர்புலமைமிக்கார்.

இ - ள். கல்லின்பகுதியீன்றமணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிறைந்த சொல்லின்பகுதியீன்றமறுவும் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆதலிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலராயிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லனென்பது சொல்லெச்சம்; "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்." (தொல். பொரு. செய். ௨௦௭.) என்றாராதலின். மறுவில்லாமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வழுவமைக்குஞ் சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்க முணர்த்தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம். (௧)

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவழத்தொடுசங்குமுத்து
மந்நீருவர்க்கு மெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா
ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின், முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பவழமும் சங்கும் முத்தும் கடலிலேபிறந்தன, அவை பிறந்த அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அது போல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார், எனது இவ்வாறு உவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொதிந்தபொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

பதிகம்.

6. மீனேறுயர்த்துக்கொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்
றானேறனையானுளன்சீவகசாமியென்பான்
வானேறநின்றபுகழான்சரிதஞ்செவிமண்டோர்க்
தேனூறநின்றுதெருண்டாரவைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின; "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே" (தொல். பொரு. மர. ௪௦.) என்றார். சாமி, பாகதம்.

இ-ள். காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையானான் ஒருவ னுளன்; அவன் யாரெனிற் சீவகசாமியென்பான்; அவனதொழுக்கம் கேட்டோர் நெஞ்சிடத்தேநின்று இனிமைமிகும்படி, தெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்நிலைச் செய்யுளைக் கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனொருவனுக் கட்டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று; "நாணிலஞ்சேரன்" (அகநா. ௬௬.) என்றும், "அணங்கருங் கடவு ளன்னோள்" (அகநா. ௬௨.) என்புழியும் அகத்தியற் கூறினாற் போல. இது, "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெயர் ஆயினும்" (தொல். சொல். கிள. ௩௭.) என்னுஞ்சூத்திரவிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற் கெல்லாமொக்கும். சீவகனை முற்கூறினார், கதைக்கு நாயகனாதலின். (௬)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வே
லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானை
வாடாதவென்றிமிகுசச்சந்தனென்பமன்னன்
வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசயையென்பாள்.

செங்கோல் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமாயினும் கோடாத வென்று அடையடுத்ததிற் கோலென்னுந் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை - இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணம். உருமுக்குரலோடை யுடையயானை. வீடாத - விகாரம்.

இ-ள். செங்கோன்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் வாடாதவெ ன்றிமிகு சச்சந்தனென்பான்; அவன்றேவி விசயையென்று பெயர்கூறப்படு வாளென்க. (எ)

8. சேக்கொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்
பூக்கொத்தலர்ந்தபசம்பொற்கொடியன்னபொற்பிற்
றேங்கொத்தலர்ந்தமுலையின்னுயிர்தன்னசாயல்
வேந்தற்கமுதாய்விளையாடுதற்கேதுவாமே.

ள்) - ள். சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமரையன்னகண்ணி ணையும் பொற்பினையும் தம்மிலொத்து அடிபரந்த எந்துமுலையிணையுமுடைய சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்கினிதாகிய மென்மையும் தன்னை நுகர்ந்தார் பிறிதுநுகராமற் றடுக்குமென்மையு முடைமையின், 'அமிர்தன்னசாயல்' என்றார்; "சாயன் மென்மை" (தொல். சொல். உரி. உசு.) என்று பொதுப்படச்சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியால் நுகரு மென்மையெல்லாமடங்குதற்கு; "மயிலன்னசாயல்" (எலா. உஅ.), "சாயன்மார்பு" (கலித். சுடு.) என ஒளிக்கும் ஊற்றிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க. சாயல் - ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுதமும் இவளெனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும் அமுதாயென்றார். (ஙு).

9\. கல்லார்மணிப்பூணவன்காமங்கனேந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகேளானனிசூழ்ச்சியிற்றோற்றவாறும்
புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச்
செல்லாறிழுக்கிச்சுடுகாடவள்சேர்ந்தவாறும்.

நனி - விசேடித்த உரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்குதல் - வெற்றிமுரசுகேட்டுக் கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவாறுமென முடிவுழி, அவளென வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதாயவள் இங்ஙனமாயினாளெனத் தேவரிரங்குதலின், முன்னிற்கவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனிச் சாத்தியவள்வந்தா ளென்றாற்போலத் தேவியவளென வினைக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக் கேளானாய்ப் பகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும், தேவி போகி இழுக்கி அவள் சுடுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க.

10\. நாளுற்றுநம்பிபிறந்தான்றிசைபத்துநந்தத்
தோளுற்றொர்தெய்வந்துணையாய்த்துயர்தீர்த்தவாறுங்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும்
வாளுற்றகண்ணாண்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம்; "செப்புற்ற கொங்கை" (திருச்சிற். ஙுகூ.) என்றார் பிறரும். "ஒழியாது" (தொல். எழுத். தொகை. கஙு.) என்னுமிலேசாற் கோனையென்னுமுருபு தொக்கது. அவனென்று கந்துக்கடனைச் சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின், ஈண்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க - வியங்கோள்; விகாரம். நோன்பு, வேட்கையுள்ளது.

இ - ள். நம்பி, ஒன்பதுதிங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும் வளர்தல்காரணமாகப் பிறந்தானாக, ஒருதெய்வம் கூனியாது உருவாய்த் தன்கைதனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள் தோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நாளுற்றென்றுமாம். (௫)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்தியாங்கே
வஞ்சமறவர்நிரைவவ்வல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வீணையிற்றோற்றவாறு
நஞ்சுற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

இ - ள். வள்ளல், தனதுநெஞ்சு தெப்பமாகக் கலையாகிய கடலைக் கடந்து கரையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டநிரையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருகலையுமொத்தகாமத்தை நாகரைப்போல நுகர்ந்தபடியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோடலருமையின், 'ஆங்கே' என்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு; பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவள்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோ டுவமை, ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி. (௬)

12. முந்நீர்ப்படுசங்கலறம்முரசார்ப்பமூதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின் விழவாட்டினுட்டேங்கொள்சுண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கணிருமங்கையர்தம்முண்மாறு
யிந்நீர்ப்படியேயிவைதோற்றனவென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப விளையாடும்விளையாட்டென்க. கடி - மிகுதி. தேங்கொள் சுண்ணம் - ஒளியும் நாற்றமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றனம், "மேயின ளுயிர்த்த காலை" (அகநா. ௫.) என்றாற்போல, வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது.

இ - ள். மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழவெடுத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சுண்ணத்தாலே மாறாய் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீரிற்படியேமென்றபடியுமென்க. (௭)

13. சுண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்ந்துதோற்றி
வண்ணக்நெடுங்கட்குணமாலையைவைதுமாறிப்
புண்வேற்புடையிற்புகைத்தானுருவியாதுநோக்காள்
கண்ணேறுக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணுற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ்சழன்று அழகுகெட்டு ஆண்மக்கள் வடிவை ஓவியத்தும் நோக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறிவைதென மாறிற்று, "திங்களங்கதிர்" (குண. ௪௮.), "மாற்ற மொன்று" (குண. ௪௧.) என்னுங் கவிகளைநோக்கி. (௮)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி
நின்றெஞ்சுகின்றஞமலிக்கமிர் தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையையச்சுறுத்த
வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிறு - முன்புவெற்றியையுடைய களிறு. விரி தார் - மார்பின்விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார்.

இ - ள். திருத்தங்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞமலிக்குத் தானும் வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க. (௯)

15. தேனூறுதீஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்
கோனூறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானூறிழிந்துமழைமின்னெனவந்தொர்தேவ
னூனூறொருளிவேலுரவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது; "உரற்கால் யானை யொடித்துண்டு" (குறுந். ௨௩௫.) என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தது. ஒரு தேவன், விகாரம். மழை - அவனூர்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

இ - ள். உரவோன் தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனிய சொல்லையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனெனச்சுட்டுவெருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (௧௦)

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளிணைசிக்கயாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கொடாதவீரர், தோளிணையையுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி. கச்சு - சேலையின் மேற்கட்டுவது. சிக்க - அப்படக்கோல; இசைச்சொல். நீக்கி - அச்சிறையைநீக்கி. பின்றுவம் நினைக்கவென்றது இடர் வரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றவாறு.

இ - ள். மன்னர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்று நினைக்க' என்று தனக்குரிய வித்தைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியு மென்க.

இது, முற்கூறியசுவியிற் சிறைப்பாவத்தைத் தொடர்புபடுத்தெடுத்து விரியக்கூறிப் பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னேயுணர்க. (கக)

17. மைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணன்போற்பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந்துஞ்சுங்கழைக்காத்தன்னசாரல்போகி
மைந்நாகமேவிப்பல்லவதேயமன்னனிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியங்கணிப்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. கொடிமாக்கரும்பாடம், காந்தள், வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முவமம்.

இ - ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன் துயிலுமாறுபோலக் காந்தளைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானை துயிலும் அழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவ தேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. அத்தம்பணையகளிற்றாற்கள்மன்னன்பாவை
முத்தம்முரிந்தமுகிழ்மென்முலைபொன்னனையாளைப்
பைத்தங்கொள்நாகம்பனிமாமதியென்றுதீண்டச்
சித்தங்குழையற்கெனத்தீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

அத்தகிரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென்னும் பொன்னைந்திலம்பு" (இறை. சஅ - ம். சூ. உ.தா. "அன்னம்புளாயும்.") என்றார் பிறரும். அங்கெனக் கதையையுட்கொண்டு கட்டினார். குழையற்க, விகாரம்.

இ - ள். களிற்றையுடைய முற்கூறிய நகரின்மன்னன் மகளுருவத்தைப் பொழிலிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சேர்மதியன்மையின், அவளைக் கையிலே தீண்டுதலாலே சித்தம்வருந்தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்று கூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவளைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. (கங)

19. பொற்பூண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோதைபோழ
நற்பூங்கழலானிருநீங்கணையந்தவாறும்

கற்பாடழித்தகனமாமணித்தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவிளைவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ள். கழலான், பூணாகிய கிம்புரியைச்சுமந்த முலையாகிய கோடு உழாநிற்க, அதனை இரண்டுதிங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின் விளைவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின்பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித்தூணையொத்த தோளான். (௧௪)

20. தள்ளாதசும்மைமிகு*தக்கநாடுநண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணோக்க
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மணம். இன் - நீக்கம்.

இ - ள். இன்னஒலியெனநீக்கலாகா ஒலிமிகுகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரின்வணிகன்மகள் நோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயிரையொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியுமென்க. (௧௫)

21. இன்னீரமிர்தன்னவள்கண்ணிணைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீரவெள்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

'கண்ணிணையும்' என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓடினபொன் கிடக்க நெகிழுமாதலின், 'ஊரும்' என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழியப்போனானென்றதனால், காலம் காராயிற்று. 'மன்னீரவெள்வேல்' எனவும் பாடம். சிலை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணிணைகள் மாறாது நீர்சொரியப் பழகும்படி காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின்றன்மையையுடைய வேலவனாகிய தடமித்தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண்டபடியுமென்க. (௧௬)

22. திண்டேரரசர்திறற்சிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினாளைப்
புண்டாங்கெரிவேலிளையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

* 'தக்கணநாடு' என்றும்பாடம்.

சொன்டார் - என்றார். பகைவர் புண்ணினைத் தாங்குதற்குக் காரணமான வேல், வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும்; "மற்றிந் நோய்தீருமருந்து" (கலித். ௬௦.) என்றாற்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்.

இ - ள். அவன், அரசர்சிங்கங்களினுடைய விற்றொழிலையும் வாட்டொழிலையுங்கண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட்டுக் காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணிறுனி இளையோர்க்குப் புணர்த்த படியுமென்க. (கஎ)

23. மதியங்கெடுத்தவயமீனெனத்தம்பிமாழாந்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனேயவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தாளைப்பணிந்தவாறும்.

இ - ள். நந்தட்டன், திங்களைக்கெடுத்த உரோகணியென்னும்படிமயங்கி உலகுவிளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண்டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவனைத்தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயமீன்களெனத் தோழர்நிரந்தபடியுமென்றுமாம். பதியினின்றும் நீங்கிப் பிள்ளையைப்பெற்றாளெனவே விசயையாம். பதி - இராசமாபுரமு மாம்; ஏமமாபுரமுமாம். (கஅ)

24. கண்வாளறுக்குங்கமழ்தாரவன்றாயொடெண்ணி
விண்வாளறுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கன்னிப்
பெண்ணாரமிர்தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளறுக்கு மென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கன்னிப்பெண் ணாரமுதின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையாயினும், "கற்களைக்குவளையிதழ்" போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

இ - ள். தாரவன், விசயையுடனேயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் றெருவிலே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகன்னிப்பெண்ணாகிய அமிர்தினது போகக்கடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (க௯)

25. அஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சூறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய வல்குலையுடைய கொடி; இன்பமாகியகொடி; பொன், ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் விரதத்தை நீக்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ள். வேலான் ஒளிமாறுதமணிப்பூணினையும் நாமத்தினையும் சாயலினையும் பூத்தகொடியை வளர்த்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க. (உ0)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேர்ந்துநீண்ட
கண்போன்றமாமன்மகள்கண்மணிப்பாவையன்ன
பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ
றண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள், அவன்கண்போன்றமகள், அவன் தேவிபுதவியுடைய வேலெனச் சேர்ந்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; "உண்கண்மணிவாழ்பாவை" (நற். கஅச.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவளிடத்து அமிர்தையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடியும், செங்கோல் பொலிவுபெறாநிற்பக் குடைநிழலைப் பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென்றார். தோய் - உவமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தண்ணிழலும் பாடம். (உக)

27. திறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்
குறைவின்றிக்கொற்றமுயர்த்தெவ்வர்தேர்பணிய
வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி
னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப - கெடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமதீபம்.

இ - ள். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியைஅஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவனது துறவுகூறவே எல்லார்துறவுமுணர்த்தியதாயிற்று. (உஉ)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்சூழ்
வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாரும்
பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப
வீணைக்கிழவன்விருந்தார்கதிச்சென்றவாறும்.

கோணை, ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினையுடைய களிறு முதலியவற்றைச் சூழ்ந்த காவலினையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியரெண்மரும் இந் நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று. "தெவ்வ்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய" (மது. ௨0௨.) என்றாற்போலப் புலம் - நிலமாம். "ஏக வெண்ணெழுதித் திந்திரர்களாய்த், தூய ஞானமாய்த் துறக்க மெய்தினார்" (முத்தி. ௩௨௩.) என்று தேவியரைமுற்கூறி, "ஐவரும் - இருவினை யேற்றம் போற்றேவ ராயினார்" (முத்தி. ௩௩௪.) என்று பிற்கூறுவாராதலான், முனை யாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப் புடைமையின், முற்கூறினார். பாட்டுக் காமத்தைவிளைத்தலின் அதிற்பற் றற்று வினையைவீடுபெற்றமைதோன்ற, 'வினைக்கிறைவன் வீற்றிருந்தார்க்கிச்சென் றவாறும்' என்றார். (௨௮.)

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்
வான்வாய்வணக்குநலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியவின்பவெள்ள
மீனோர்க்குரைப்பாம்பதிகத்துளியன்றவாறே.

உமிழ்ந்தவமிர்து, "நிலம்பூத்தமரம்போல்" (கலித். ௨எ.) என்றது.

இ - ள். அறியாதசெல்வத்தையுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமிர்தத்தையுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால் வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிடத்தே கேவலமடந்தையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பா மென்றாரென்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உம்மையும் உருபும் விரித்து, "கல்லார் மணி" (பதி. ௯.) என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண்டா வதுவிரித்து உரைப்பாமென்பதனோடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுகூறி அதிற்பயனும் கொண்டுகூறினார்.

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௨௯.

க.—நாமகளிலம்பகம்.

நாட்டுவளம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள்புல்லநாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரறச்சென்றகேள்விக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவிலேவீற்றிருந்தகலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ, தன்னை நாமகளோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லும்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றே னென்றாரென்க.

'கேள்விக்கோ' எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை நாடோறும் புதிதாக நிகழ்கின்றமை தோன்றப் பின்னும் 'புல்ல' என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். (க)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்து
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

'வீழ' என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று. ஒழிந்தஎச்சம் எண்ணுச் செய்வதன்றொழின்மேலன. பூமாண்ட தீந்தேன்றொடை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய நீரையுடைய தாறு; "தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங்காய்" (மது. ௪௦௦.) என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கதமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம்போயதோர்நாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்விப்பதன்றொழிலுமாம்; "விண்டு" (திருச்சிற். உ௪.) என்பதுபோல. (உ)

வேறு.

32. இலங்கலாழியினான்களிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டிரைமேய்ந்துகணமழை

பொலங்கொள்கொன்றையுமிருண்சடைப்பாம்பினினி
விலங்கல்சேர்ந்துவின்னேறிவிட்டார்க்குமே.

கலங்குதெண்டிரை - மறுகுகின்றதெண்டிரை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கனமழை சக்கரவர்த்திகளிற்றிட்டம்போலே நீரைப்பருகிச் சூன்முதிருமளவும்மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச் சடைபோலமின்னி வாய்விட்டு ஆர்த்தனவென்க. (௯.)

33. தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்
கோனிரைத்தனபோற்கொழுந்தாரைகள்
வானிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான், ஒன்றின்மேலொன்றாகமல்கிநிரைத்துத் தம்மிற்கூடித் தேனிறால் நிரைத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய கோல்களை விசும்புற நிரைத்தாற்போலத் தாரைகளை நிரைத்துச் சொரிந்தன வென்க. (௰)

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுழக்கின்றிதன்
முழவினின்றதிர்மொய்வரைச்சென்னிமி
னிழியும்வெள்ளருவித்திரள்யானையுங்
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளருவித்திரள்யானையும், பிறைக்கோடுழுதலின் இறால்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றிரள்யானையும் இரட்டிமையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியையொத்தன வென்க.

முழவுபோல அதிர்தல், இரண்டிற்குமேற்றுக. "வெண்டுகில்" (பரி. ௧௦.) என்றும் "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (திருமு. ௧௫.) என்றுங்கூறலின், துகில், வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (௧௧)

35. இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னொடுநன்மணிசிந்தலாற்
கலன்பெய்பேழைகவிழ்ந்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலைபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த, தொழிற்பெயர். சிந்துதல் - உள்நிறைதலிற் றெறித்தல்.

இ - ள். அவ்வருவிகடாமே, விழுகின்றபொழுது இந்திரன்மார்பின் மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையும் மணியை

யுஞ் சிந்துதலின் அவனுபரணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங் களையு மொத்தனவென்க.

இது நீரிற்குவமைகூறிற்று. (சு)

36. வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமுய்த்தூராய்
வெள்ளநாடுமடுத்துவிரைந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. ஊராய் - பெயர்ந்து.

இ - ள். வெள்ளமானது, வண்மையையுடையகையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரளை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங்கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து விரைந்ததென்க. (எ)

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்ந்துதே
னையபொன்னசும்பாடியளைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
வையவாரிநடந்ததுநன்றரோ.

இ - ள். அவ்வெள்ளம், மூன்றுமதமும்உள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னசும்பையளைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென் கின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காடுவருந்தும்படிவாரிப் பெரிதாகநடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அளைந்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி நடந்ததென்றார்; குறிப்பு. ஐய - உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. "நன்று பெரிதாகும்." (தொல். சொல். உரி. சுஙு.) (அ)

38. வீடில்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையரிக்கொண்டுகவர்ந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட
னாடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு - விகாரம்.

இ - ள். புனலானது, குடிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்டவேந்தெனத் திரைகளாகியகைகளாலேகாட்டையரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோ வென்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (கூ)

வேறு.

39. திரைபொருகரைகடற்செல்வன்சென்னிமே
னுரையெனுமாலையைநுகரச்சூட்டுவான்

சாவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குழைபுனற்கன்னிகொண்டிறந்ததென்பவே.

சாவென்னும்பெயரினையும் தடமாகிய விருப்பியமுலையினையுமுடைய புனலாகியகன்னி ; முலைபோற்சாத்தலின் முலையாம். கொள்கன்னி - வினைத் தொகை. கன்னியென்றும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து அஃறிணையாக்குதலின், இறந்ததென்றார். என்ப - அசை ; இது புறனடையாற் கொள்க ; (தொல். சொல். இடை. ௩௮.) இவ்விருபேறுங்கொள்க.

இ - ள். கடலாகிய தன்கணவன்றுகர்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டுதற்குத் தன்றலைமேல் நுரையாகியமாலையைக் கொண்டிறந்ததென்க. (௧௦)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியகைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதிம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை - நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப் பாய்புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னேபடுத்த வாய்த்தலை. தழங்குரல், விகாரம்.

இ - ள். புனலாலே வாய்க்கால் உடைக்கை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா ரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிடுதற் கென்க. (௧௧)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வெட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தவிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டகை
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

இ - ள். முன்பேவெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்பு வெட்டம்பட்டால் அதனைப் பரிக்கோற்காரர் குத்தி விலக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிடந்தொறு மிடந்தொறும் நாட்டிலுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தணிந்துபோதலாலே மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்தன வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (௧௨)

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பௌவநின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

இ - ள். படலிட்டதினின்றும் குதித்து வழீஇய புனலொலியும், களை காப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லாம் எல்லாத்திசைகளினு மீண்டிக் காருங்கடலும் மாறுமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கரு)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனுங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

இ - ள். தம்உழவுத்தொழிலிலேமிக்கனவாகிய எருமைமுதலியனதாம் அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற வயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க.

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படின், வருந்து மென்று அன்புகூறினர். சாமன் - காமன்றம்பி. "ஆவயிற்குறிப்பேயாக்க மொடுவருமே" (தொல். சொல். எச். ௩௬.) என்றதனான் ஆக்கம் வருவிக்க.

44. நெறிமருப்பெருமையிளொருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுறீஇப்
பொறிவரிவராலினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனியுளுழுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனநின்ற அறல்பட்டகொம்பினையுடைய எருமைச்சாதியிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி வரா லிரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னுமெண் ணுயினொரென்க.

"ஏற்புடைத்தென்பவெருமைக்கண்ணும்" (தொல். பொரு. மர. ௩௭.) என்பதனால் ஒருத்தலென்றார். (கசு)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முளை
வீறொடுவிளைகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்தசெய் யிலே முளையை விளைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வியென்று

பறித்து அதிலே நாட்டுகொன்னவைப்பாரை, முன்னேபோல் வாய்ப்பென்று கூறி வைத்த கடையர் நாற்றைக்கொண்டு வருவாராயினரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்ற இத்தொழில்களைப் பயப்பனென்று கூறியவென்றுமாம்.

46. முலைத்தடத்தழுந்திச்செங்கம்பொரிப்பமாந்தர்
குலைத்தடம்பறிந்துவீழ்ந்துகுதித்தயாட்பயல்
புலத்திடைக்கவரிகன்றுபாட்டுப்பேமத்தா
னிலத்திடைப்பாய்த்தவைவிருப்புறூஉமே.

மற்று, வினைமாற்று. முலைக்கணிலத்தே கவரி தன்கன்றையூட்டி இதனால் அதற்கு மிக்குச்சொரிந்த பால்பரந்த நிலத்தினை யென்க. "கவரியுங் கராமு நிகரவற் றுள்ளே" (தொல். பொரு. மர. ௧௭.) என்றதனால், 'கன்று' என்றார்.

இ - ள். அக்கடையர், முலைப்பரப்பிலே சேறுபட்டிருப்ப நோடியைக் குலைத்து எல்லாரும் கடிதலின், வெருவி மடைதொறுந் தேங்குதலிற் பாலிலத்தே வீழ்ந்து பாய்ந்து அவை அப்பாலை யுண்டு பிறழுகிற அந்நிலமென்க. (௧௭)

47. பாற்சுவையறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவன்னமாங்
கோற்றொழினுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமாலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

இ - ள். அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையை அறிந்து நீர்மையின் தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வன்னங்கள் நுளைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் சூடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

'பாற்சுவைதெரிந்தன' எனவும் பாடம். (௧௮)

48. இரிந்தகன்றுவளையினெற்றிலைதயா
முரிந்துபோதவிழ்ந்துதேங்குயிர்க்குமுல்லையி
னரும்புசேர்ந்தளிகுறிமிறார்ப்பவார்ப்பதம்
விருந்தெதிர்கொண்டெனத்தழுவிவீழ்ந்தவே.

இ - ள். முல்லையின் அரும்பு போதாயவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப்பெறுங் குவளையின் நெற்றியிலே, முன்பு இரிந்த தேனினஞ் சேர்தலாலே, அதிலிருந்த குறிமிறுகள் முரிந்து ஆர்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வாறுடைய உணவை நமக்கு விருந்தென்றோம்; இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற்போல அவற்றைத்தழுவ, அக்குறிமிறுகள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அங்கே வீழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றாற் செல்வமயக்கங்கூறினார். (௧௯)

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பிலகம்பலை
யிளமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழி
லுளமெலிமகளிரினொடுங்குமென்பவே.

இ - ள். நடுபவர்கம்பலையைக் கார்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்கென்று உட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று அலமருகின்றகுயிலினம் உண்மையென்று வருந்திப் பிரிந்தமகளிரைப்போலே பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ0)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவார்க்கலிற்
றிளைத்தவர்பருகியதேறறேறங்குழீக்
களிப்பவுண்டிளவனங்கன்னிநாரையைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழிலின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே இடைவிடாதுபயின்றவர் உண்டதேறல் மிக்குச்செறிந்தஇடத்தே, காமவின்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவின்பநுகர்ந்தறியாத நாரையைப் புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலைமைத்தென்க.

"திளையா வருமருவி" (திருச்சிற். உகச.) என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளுண்டு இதுபோல் மயங்கன்மினென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீருமென்றலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக)

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினார்
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுட்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்
தண்வயலுழவர்தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஓம்பினார், வினையெச்சமுற்று. உட்புகார், தொழிற்பெயர்.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுஉட்கொண்டு தாமரையாகிய களையின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு சூடுதற்குப் பறிக்கும் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின் வடிவுதோன்றப் பாடினார் ; உழவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, "கடவு ளொண்பூ வடை-த லோம்பி" (பெரு. உகூ0.) எனக் கூறுதலானும் அவர் பறியாராயிற்று. 'மரையினுள்' என்னும் உம்மை

யில்சொல், எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க. மூவரும் கண்ணுறும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின், அதற்கேற்பப் பாடுகூறுரென்க.

52. நித்திலப்பந்துடைவீன்றபாதிரி
யொத்தபூவுடைத்தியகாவிருந்தநந்
றத்துநீர்நாரைமேலெறியத்தன்கடைப்
டைத்தெழுபிணாவெனப்பறவையாறுமே.

நித்திலப்பந்து, உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; "கந்தருவ வழக்கம்" (இறை. சூ. க.) என்றாற்போல. ஈன்று உடையவென்க.

இ - ள். தத்துநீர், முத்தப்பந்துபோலுஞ் சினையைச் சொரிகின்ற தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக் கொய்த்த காயினையுடைய நத்தையாலே நாரைமேலே எறிய, அப்பறவை பிணாவென மெல்ல வெழுந்து ஆறுமென்க.

இது, வேண்டினவளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று. (௨௨

53. சொல்லருஞ்சூற்பசும்பாம்பின்றோற்றம்போன்
மெல்லவேகருவிருந்தீன்றுமேலலார்
செல்வமேபோற்றலைநிறுவித்தேர்ந்தநூற்
கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சொல் - நெல். அரு - சூலுண்டென்று சொல்லுதற்கரிய. மெல்ல - ஒழுக. தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. "தாறுபடுநெல்" என்றாற்போல, 'காய்த்த' என்றார்.

இ - ள். நெல்லானவை கருத்தங்கி ஈன்று குடிப்பிறவாதார்செல்வமே போல் தலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும்வளைந்து விளைந்தனவென்க. (௨௩)

54. மீன்கணினளவும்வெற்றிடங்களின்மையாற்
றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்
வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கமு
மூன்கணார்க்குரைப்பரிதொல்லென்சும்மைத்தே.

இ - ள். மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நில மின்மையான் மக்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறாலினது இறாட்டையுடைய கரும்புவளர்ந்த காடும் யானைநின்றால் மறையுஞ்செந்நெல்லினது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கின்ற ஓசையை யுடைத்தாயிற்றென்க.

முன் விளைவுகூறி, இதனால் முற்றினபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடைமையின், இடங்குறித்தல் அரிது. (௨௪)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்மொழிகுவளைகள்சூடிமள்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தினு
ராய்செநெலகன்றகாடரிகுற்றூர்களே.

இ - ள். உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமுமுண்டு குவளையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவாளைத் தங்கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

குவளையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூடினர். காடு, பெருமை கூறிற்று. எறிகுற்றூரும் பாடம். விருத்துவண்டு, "வன்றொடர்மொழியும்" (தொல். எழுத். குற். கூ.) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், வல்லெழுத் திடைமிகும் என்றோது, ஒற்று என்ற மிகுதியான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் மெல்லொற் றுத் திரிந்தது. (உசு)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவளைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினர்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றிரிவு. 'பொய்கை பார்ப்பெழ' என இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. பட, உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலை பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழ அரிந் திட்டு விளைந்த அரிவாளை மாற்றினரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால்அரிந்தார். (உஎ)

57. வாளையினினந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுமை
கோளுடையிளையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பாளைவாய்க்கமுகினம்பழங்கள்சிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டு அலர் - வண்டுதுகைத்துஅலர்ந்த. பாளைவாய்க் கமுகு - மடற்கமுகு.

இ - ள். தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இளையவர்குழாம், இரியக் கிழியச்சூட்டைச் சுமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கமுகினம் பழத்தைச் சிந்து மென்க. (உஅ)

58. சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூங்கில
மார்புகொண்டார்ந்துநரலவண்சுளை

யார்வுறுபலாப்பழமழிந்ததீங்களாம்
போர்வினைன்மலிந்துடன்பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கு - விகாரம்; விலங்கவென்க. பழம் - களத்திற்கு அடை. நிலத்திற்குக் களம் சினையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் தமக்கு இடமாகக்கொண்டுநிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்படி களங்களெல்லாம் போராண்மிக்குப்பொலிந்த நீரவென்க.

இனி, நிலத்திலே முகிலைவிலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போரைப் பொறேனென்று வாய்விடும்படியென்றுமாம்; ஆர்புகொண்டேனவே கூடுகள்பெற்றாம். (௫௯)

59. ஈடுசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினான்
மாடுறத்தெழித்தவைகளைந்துகாலுறீஇச்
சேடுறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடுயர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப்போத்தினாற் பக்கத்தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தனவென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். “பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய், மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” (தொல். பொரு. மர. ௪௪.) (௬௦)

60. கரும்புகண்ணுடைப்பவராலைதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
திருந்துசாறடுவுழிப்பிறந்ததீம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிற்பரிதிசேந்ததே.

இனிக் கரும்பின்செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலைதோறும் அடைந்துவந்தவரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாகுசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகை விண்ணிலேபரந்துசேறலிற் பரிதி சிவந்ததென்க.

எல்லாமென்பது இருதிணைக்கும் பொது. பருகுதலிற் றிருந்திற்று.

இனி, இங்ஙனம் ஒருக்கினபண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமை கூறுகின்றார். (௬௧)

61. கிணைநிலைப்பொருநர்தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செநெற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவியு மொருதொடர்.

உழவர், கிணைப்பொருநரது மிடிதீரக் கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்குக்காரணமான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாகுமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும், மலர்பெய்துபோம் பண்டியு மென்க. பணை, விகாரம். நிலை - நிலைபெறுதல். (௩௨)

62. மல்லலந்தெங்கிளநீர்பெய்பண்டியு
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுகும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலைபெய்த பண்டியும், பழுக்காய்பெய்த பண்டியும், குழைந்த இனியபழம்பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியு மென்க. மெல்லிலை, வினைத்தொகை. (௩௩)

63. கருங்கடல்வளந்தரக்கரையும்பண்டியு
நெருங்குபுமுதிரையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன, "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பினோ டைந்து." நெருங்குபு, நிகழ்காலமுணர்த்தும். பிறவும், உம்மை மாறுக. 'செற்றுபு' என்னுமெச்சம், 'ஒலியையுடைய' என்னும் விரியொடுகூடும்.

இ - ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்டியும், நெருங்கி முதிரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள் செற்றி ஒலியையுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயின், கரைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டுபோமென்னும் பொருள்பயக்கும். (௩௪)

64. கிளிவளர்பூமருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதேன்
றுளியொடுமதுத்துளியறாதசோலைசூ
ழொளியமையிருக்கையூருளாக்கின்றவே.

கேடு, "விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட்டம் பெரும் பெயல்கா லெட்டு." என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன். மது - பூவின்மது.

இ - ள். மருதணியப்பட்டுக் கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து; இனி, யான்கூறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலூர்களென்க. (௬௪)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்
காவிற்கூடெடுக்கியகவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தண்குயின்முழவமாத்
தூவிமஞ்ஞைநன்மணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. தூவி - குட்டு. மணம் - பூவின் மணமும் கலியாணமும்.

இ - ள். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக் கவ்வியிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழவமாக மயிலை மணத்தே புகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையாலும் குயிலோசையாலும் இளவேனிலென்றுகருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்மறைதலிற் கொம்பு புகுத்துமென்றார்; பேடும் தோகை மயிலும் சேரவிருந்தனவென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயின்முழவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம்; கொம்பிலுலாவுமயில், விளக்காலும் முழவாலும் அக்கொம்பினின்றும்போந்தாடுதலின், அக்கொம்பிற் பூவின் மணத்தே தும்பியைப் புகுதவிட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையின், குயிலோசையை முழவமாகக்கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், "ஆடமைக்குயின்ற" (அகநா. அ௨.) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க. (௬௫)

66. கூடினார்கணம்மலர்க்குவளையங்குழியிடை
வாடுவள்ளைமேலெலாம்வாளையேறப்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனொலிப்பப்போந்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநாரைகாண்பவொத்தவே.

இ - ள். கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவளையோடையில் நீர் தாழ்தலிற் சிறிதுவாடின வள்ளைமேலேசெல்ல வாளைமீன்களெல்லாம் பாய்கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குதித்துக் _ லிப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன; கரையிலிருந்தநாரைகள் காண்பன்போன்றன வென்க.

குவளைக்குழியில் நாட்டினகழையும் அதிற்படர்ந்தகொடியும் அதிற்பாய்கின்றமீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்தாடுங்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன; வடிவும் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்; தொழிற்பெயராய்நின்றது. (௬௬)

67. காவியன்னகண்ணினார்கயந்தலைக்குடைதலி
னாவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
[illegible]ிர்ந்தனகெ[illegible]
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்ததொத்தவே.

இ - ள். மகளிர் கயத்திடத்தே விளையாடுதலிற் பலகலைகள் வடமற்று உதிர்ந்தன ; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாவிகளெல்லாம் மேகலையை யணிந்து, வானம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தன வென்க.

கயந்தலை, விகாரம். பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை (௬அ)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
மாசினிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கனியுதிர்த்
தூசலாடுபைங்கமுகுதெங்கினொண்பழம்பரி
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

இ - ள். உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலியவற்றை முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற கமுகின் பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்பகத்தின் மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே வினையவும் பயன்றருமென நிலநன்மை கூறினார்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமான வாவிகளும் கூறினார்.

69. மன்றனாறிலஞ்சிமேய்ந்துமாமுலைசுரந்தபா
னின்றதாரையானிலநனைப்பவேகிநீண்மனைக்
கன்றருத்திமங்கையர்கலநிறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீரமாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு ; ஆகுபெயர். நிறை - சால் ; "பிரிவர்பு பரந்த நீரு நிறைமுதல்" (பதிற். கரு.) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறாதுநின்ற தாரையாலே கன்றை நினைத்துப்போய் அதனை அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ் சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க. (௬௦)

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலகுன்றிச்செங்கண
வொள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறுக்
கிள்ளையோடுபாலுணுங்கேடில்பூவைபாட்டவே.

மா - கருமைநிறம். மணி - அழகு.

இ - ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத்தன்னவாயினையும் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்கு நிறத்தினையுமுடைய புறா, சாலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளையோடே பாலுண்ணுமென்க.

கொள்ளுதல் - அருத்துக்கொள்ளுதல். நடுவு பலவரையுண்மையின், 'போத்தனைய' என்றார். ஒள்ளகில், ஒண்மை அகிற்கு அடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (௭௧)

71. காடியுண்டபூந்துகில்கழுமவூட்டிப்பூட்புகை
மாடமாலைமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடுயர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே அக்குழல் மறைதலின், அவர்கள் மலைமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ணம் என்னது அன்னதென்க. (௭௨)

72. கண்ணுளார்நுங்காதலரொழிககாமநீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலூடிநையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப்பற்றவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். நம்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர், நுங்கண்ணுள்ளார், எங்குக் காமத்தையொழிகவென்றுகூறி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப் பேசுகின்றவரைக் கணவர் மேகலைகளைப்பிடிக்க, அவை அற்றுச்சிந்தினவை இடத்தும் மாற்றற்ற பொன்னைச்சுடும் நெருப்புச்சிந்தின முற்றங்களை யொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்ஙனம்கூடினார். 'எங்கு' தன்மையை யுணர்த்துதல், "செலவினும் வரவினும்" (தொல். சொல். கிள. ௨௮.) என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் கூறினாம். பொன்னுக்குமணிக்குந்தழலும் கரியுமுவமை.()

73. கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்ம்மலரத்தோன்றிபோற்
சூட்டுடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றினூறுளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கௌவையுங்கடியுங்கௌவைகௌவையே.

இ - ள். செல்வச்செருக்கினையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பின்னும் போரைவிரும்பித் தகர்களையும் சூட்டுடைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவுள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக் கொளுந்தி ஆர்க்குங் கௌவையும் விலக்குங் கௌவையுமே அவ் விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. (சச)

74. இறுநுசுப்பினாந்நலாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவநகொப்புளித்தலினாகுபுன்னைபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

'நாகுபுன்னை' வேற்றுமைத்தொகையாய், "ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்" (தொல். எழுத். குற். எ.) என்னுஞ்சூத்திரத்தான், ஒற்றுஅடாது நின்றது. "சொல்லியமரபின்" (தொல். பொரு. மர. உசு.) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், 'சொல்லுங்காலை' என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையு முணர்த்திற்று; "நாகுமுதிர் நுணவம்" (சிறுபா. ருக.) என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன்னைகள் மாடத்தூடெலாம் வண்டுபாடும்படி மீனனப்பூத்தன; அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தன வென்க. (சரு)

75. விலக்கில்சாலையாவர்க்கும்வெப்பின்முப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தருங்
கொலைத்தலையவேற்கணார்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமூர்களே.

நோயறுத்தற்குக் கடு நெல்லி தான்றி சூழவளர்ப்பார்கள். தலைய, இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலூர்கள், யாவர்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிசிற்சாலை முதலியனவும், வெம்மையில்லாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறிநிலத்திடத்தனவாகிய நுகரும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து ததும்பு மென்க.

இவை அரசனறம். (சகூ)

76. அடிசில்வைகலாயிரமறப்புறமுமாயிரங்
கொடியனார்செய்கோலமும்வைகரோறுமாயிர
மடிவில்கம்மியர்களோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறாயிரமோம்புவாரினேம்பலே.

இல்லையும், வேறாயிரமும் விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஓதுவிக்குஞ் சாலையென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; "ஒடியாவிழவு" (அகநா. கசஅ.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவ்வூர்களில் நாடோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிசிற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிநிலங்களும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறாகியஆயிரம் பாதுகாப்பாரால் காத்தலில் தவிர்தலில்லையென்க. (௪௭)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின்பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

இ - ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும்நாடு, வெற்றியையுடைய தனதின்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்துவீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வைகும். அது வீடுபெறத் தவஞ்செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்தென, விகாரம்.

"ஊருரைக்க நின்ற" (நாம. ௩௫.) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, விண்வீழ்ந்தென வைகும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (௪௮)

நகர்வளம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்
தொண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர்பீடினோங்கிய
வண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

இ - ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை. (௪௯)

79. விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுசூழ்ந்தவே.

இ - ள். குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடேமாறாகக்கூவி, நோக்கினோர்கண்கள் மீளாத நிழலை யுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வளைய. கார்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தானுட்கோடலின் மாறென்றார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு, "அம்முக் கிளவியும்" (தொல். சொல். வினை. ௩௪.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனாற் பிறவினையாகிய உடைய வென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவீறு திரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி, மகளிர் குயிலொடு மாறுகூவினரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலிற் காரென்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயி லும் கூவிற்றென்றுமாம்; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலு மரபு. (௭௦)

80. கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலையு
மெய்புனைசுண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைந்தநாணினாற்
பொய்கைகள்பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேவியநெய் - பூசினபுழுகு. குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பா

இ - ள். சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாணாலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவு மாம். (௭௧)

81. (க) கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின்
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சர
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகண்மதிட்
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தசூழ்ந்தவே. (௭௨)

82. (உ) சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகள்குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதிளைப்பனவெனநாகமான்றபோர்
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிற்றலையுடைய கணையமமைந்த வாரி.

உ. தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமலையென்னும்படி யானைகள் ஓசை படுமும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுகொம்பும் தைத்துமறையப் போர்செய் தற்குவளைந்த நிலைபெற்றகளம்.

இ - ள். சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின் நலத்தை விரும்பிவரும் குஞ்சரநிற்றலையுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களும் கோலமார்ந்தன வென்க. (௫௩)

83. முத்துடைவெண்மருப்பீர்ந்துபொரப்பொளர்ப்
பத்தியிற்குயிற்றியமருங்கிற்பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந
ரொத்தியவிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்திமருங்கிலே பலவினைகளைக்குயிற்றிய நல்ல கிம்புரி. இன், அசை.

இ - ள். மருப்பையறுத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படியிடும் கிம்புரியிலே வைரமிடுவார் தம்மிற்பொருந்தும்படிக்குந் தெருவுகளும் ஒழுங்குநீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவைரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர். (௫௪)

84. ஓடுதேர்ச்சாரிகையுகுபொற்பூமியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கூடின்றே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

இ - ள். தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்செய்யுமிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூடிற்றென்க. (௫௫)

85. புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
னிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களீட்டமே.

இ - ள். புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றாற்கூறி இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரினோசை கடலுடைந்ததென்னும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந் தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னாற் கூறுதலரிதென்றாரென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி. புகுதல் - சொல்லப் புகுதல். அடைத்தனையது, காலமயக்கம். (௫௬)

86. சிந்துரப்பொடிகளுஞ்செம்பொற்சுண்ணமுஞ்
சந்தனநீரொடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுசிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

இ - ள். தையலார், சிந்துரப்பொடிகளையும் சுண்ணத்தையும் சந்தனத்தையும் பனிநீரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்சிதற, அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (௫௭)

87. பாத்தரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றாத்திரண்மணிக்குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினைந்
தேத்தருமயிற்குழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ள். மாற்றற்ற பொன்மாடங்களினுச்சியிலே நீலமணிக்குடங்கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேகத்தை நினைத்தலால் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தனவற்றை ஒத்தனவென்க.

“ எக்கழுத்தம் ” (காந்த. ௪.) என்றார்பின்னும். (௫௮)

88. நெடுங்கொடிநிழன்மதிநெற்றிதைவர
வுடம்புவேர்த்தினமழையுராறிநோக்கலி
னடுங்குபுநல்வரைமாடத்துச்சியி
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினழுவபோன்றவே.

இ - ள். கொடி, மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நடுவுதிரியு மேகம் உடம்புபுழுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலின் உளதாயஅருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்துவீழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கி யழுதனரென்பது போதரும். ()

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நற்சிறாரூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

வி[illegible]இ, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

இ - ள். நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல் எறிந்தகுழை, சிறார் தேர்மிசைப்போதகத்தையூர்தலின், அத்தேரைப் போதல் கொடாத செல்வ நிறைந்தனவென்க. (௬௦)

90. மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்கணைக்
கோலெயுங்குனிசிலைநுதலினொடு

மேவியலாடவர்விரவினின்னவ
ராலயமிகுவெனவையகுஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம், மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்ட மெல்லியலாரோடு ஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவருலகிடமிதுவென்று ஐயந்தருமென்க. (௯௦)

91. கற்சுணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சுணப்பட்டிடைபற்றநாணினாற்
பொற்சுணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய
பொற்சுணம்புறம்பணைதழூஉம்பொற்பிற்றே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமிளைத்தபட்டு. சுண்ணத்தால், உருபினும் பொருளினுமெய்தடுமாறி ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்றுசென்றது. மகளிர், தோன்றா எழுவாய்.

இ - ள். மைந்தர், மகளிர்புலந்துபோவுழித் தங்காதலால் அவருடையைப்பிடிக்க, அதுநெகிழ்ந்தநாணாலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கையவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபோக்கும் பொற்பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம். (௯௧)

92. நலத்தகுநானநின்றிடிக்குநல்லவ
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினொண்பழ
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமந்திபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கௌவைத்தே.

நலத்தகு, 'வியத்தகு' என்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தகுகின்ற சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇயமயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கௌவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம், ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகரளவும் கலம்வந்தது; அரசன்வினையாலிதற்குச் சமைத்தவையுமாம். ()

93. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
முட்டிலாமூவறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமரப்பொலிவிற்றாகிய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின், ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயராற் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டஎள்ளு நிலத்தில்வீழாததொருகூற்றாலே திரண்ட குறைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழமரப்பொலிவிற்றாகிய நகரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலுங்கூறினார்.

“கடிநகரமைதிசெப்புவாம்” (நாம. ௪௧.) என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வினைகளை, “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” (நாம. ௫௧.) என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரிற் கூறிய வினைகளை, ‘இன்னது’ என்பதனோடுமுடிக்க. (௯௪)

94. தங்கொளிநித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்களியிளமுலைவேற்கண்மாதரார்
பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுங்
கொங்கலர்தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

சூடியவென்றார், ‘முலைமுடிசூடிற்று’ என்றாற்போல. வெம்மை - விருப்பம். மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ - ள். மாதரார், கிளியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (௯௫)

95. கோட்சுறவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக
ளாட்பெறாதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டிறாப்பனிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்
தீட்டறாப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். சுறவினத்தோடே முதலைத்திரள் கரையிலேவந்த ஆளை எதிர்ப்படப் பெறாவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இறா உழக்குதலின் ஈட்டமறாத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியணைந்தமைபெறுதலின், சுறவுகூறினார். கரையில்அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆளைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (௯௬)

96. சிறையனப்பெடையினோடூடிச்சேவல்போ
யறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை
யுறைவதுகுழுவினினீங்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலூடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றுநீங்கிக் கறையறத் தீயிடைநின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்ததென்க.

கறை - மும்மலம். யோகம், திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புகைக்கும், பூ நெருப்பிற்குமுவமம். (௯௭)

97. அரும்பொனும் வெள்ளியு மணியு மல்லது
கருங்கலந் தோய்விலாக் காமர் பூந்துறை
குரும்பைபோன் முலையின்மேற் குலாய குங்குமம்
விருந்துசெய் திடவெறி மேனி பெற்றதே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற் குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்குடமுதலியன முகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிபெற்றது என்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அவற்றானியன்ற காரியத்தின் மேனின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம். (௬௮)

98. பட்டவர்த் தப்பலிற் பரவை யேந்தல்குல்
அட்டொளி யரத்தவாய்க் கணிகை யல்லது
மட்டுடை மணமகன் மலர்ந்த போதினாற்
கட்டுடைக் காவலிற் காமர் கன்னியே.

அட்டு ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டு - காமபானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவரைக் கரையேறுமற்கோறலிற் பரத்தையையொக்கும்; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினாலே மணஞ்செய்த குலமகளையொக்கும்; காவலாற் கன்னியையொக்குமென்க. (௬௯)

நித்திலங் கோத்தலை வைத்தபோல
விரைகமழ் கமுகின்மேல் விரிந்த பாளையுங்
குரைமதுக் குவளைகள் கிடங்கிற் பூத்தவு
முரையினோ ரோசனை யுலாவி நாறுமே.

குரைமது, வினைத்தொகை. உரை - புகழ்; புகழால் எங்குமுலாவி.

இ - ள். நித்திலத்தைக் கோத்தலைவத்தபோற் கரையிற் கமுகின்மேல் விரிந்த விரைகமழ்பாளையும், அகழிற்பூத்த குவளையும் உலாவி ஓரோசனைகாறு மென்க. (௭௦

100. தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவு
மாமலை தழுவிய மஞ்சு போலவு
மாய்முகி றழீஇ யகம் பருத்த நெற்றிய
சேயுயர் மதில்வகை செப்புகின்றதே.

இ - ள். நீர்சுமந்திளைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலாலே குழவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத் தன்னிடத்தே அணைத்த பெரியமலைபோலவும் அகம்பருத்த தலையையுடைய மதிலின் கூறுபாடு இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க. (௭௧)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி
னூற்றுவரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுந்
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புங்
கூற்றமனகழுகுதொடர்குந்தமொடுகோண்மா.

இதுமுதலாக, "கரும்பொன்" (எ௫) அளவுமொருதொடர்.

நூற்றுவரைக்கொல்லி - சதக்கினி; நூறுபேரை ஒருகாற் கொல்வதொரு பொறி. நூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; "சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய" (நற். ௧௭௧.) என்புழிப்போல. தோற்றமுறுபேய் - கட்புலனாகியபேய். துற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. குந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணும்மைவிரிக்க.()

102. விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதிரைதொடரயில்வாள்
கற்பொறிகள்பாவையனமாடமடுசெந்தீக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதிரை - பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுந்தீயும்; மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், கொள்ளியென்றார். எழில், இசழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகளைத்திருகிக்கொள்ளும்வலியுடனே நெருக்குமரமாவது ஐயவித்துலாம். இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (௭௩)

103. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்
வெம்புருகுவட்டுமிழ்வவெந்நெய்முகந்துமிழ்வ
வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்துந்திரிந்து செம்புருகினநீரை உமிழ்வனவும், பகைவர் வேதற்குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக யவனர் இயந்திரித்த பொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி, ஆக. புலம் - அறிவு. ()

104. கரும்பொனியல்பன்றிகதநாகம்விடுசகடங்
குரங்குபொருதகரிஞெடுகூர்ந்தரிவநுண்ணூல்
பரந்தபசும்பொற்கொடிபதாகையொடுகொழிக்குந்
திருந்துமதிறெவ்வர்தலைபனிப்பத்திருந்தின்றே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. நாகம் - விடவரவு. நூல் - அரிகயிறு. பதாகை - பெருங்கொடி.

இ - ள். பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில், மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின், அத்தெவ்வர் தலை

பணிக்கும்படி நூற்றுவரைக்கொல்லிமுதல் மாங்கலையீறாகவுள்ளவையும், செம்புருகு கனிமுதலியவும்பொற உமிழ்வனவாக யவனர் தாட்டபடுத்த பொறிகளும், பன்றிமுதல் தூண்டிலீறாகவுள்ளவையும் இருந்திற்றென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதுமாந்திரநிற்றெனச் சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. பற்றிற் பணிப்பவென்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத் துணித்துப் பலவிடத்திலுமெடுத்துக்கூட்டியது, செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறினும் மாட்டென்னுமுறுப்பாதலின், "அகன்று பொருள் கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்று பொருண்முடியத் தந்தன ருணர்த்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்" (தொல். பொரு. செய். உ௧௦.) என்றும், "மாட்டு மெச்சமு நாட்ட லின்றி, யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே" (தொல். பொரு. செய். உ௧௧.) என்றும் தொல்காப்பியனார் கூறினார். இதனால், நாடு முதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுங்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. (எ௫)

105. வயிரவரைகண்விழிப்பபோன்றுமழைமுகரும்
வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முகமாக
வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொடிக்கூந்தல்
வயிரக்கிடங்காடைமதிற்கன்னியதுகவினே.

வரைகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவெனவினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுகளும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - ஏப்புழைக்குநடுவாய் எய்து மறையுஞ்சூட்டு. கவினது எனமாறுக. 'அது' இடப்

இ - ள். முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிற் கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற் றென்க.

இனி, ஆகவென்பதை எங்குங்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்ததென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையினாலே அம் மதிற்கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்றுமாம். (எ௬)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொறுமாயிரங்கள்சிந்திப்
பைம்பொன்விளைநீணிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
யம்பொனிலத்தேகுகுடியகநகரமதுதா
னும்பருலகொப்பதுதன்றன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ள். இனிக் கூறுகின்றது, பொன்விளைகின்றநிலத்தில் நிதியைவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடிசிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக் கொடுத்து நிறைவித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்றன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றாரென்க. (எஎ)

வேறு.

107. துப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தூதி
னொப்பவொன்றாகியாகவாயிரத்தோரெட்டீறாச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வரைவின்றிவிற்கு
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்கையினைவிளைவிக்குந் தோழியராகியதூதாலே செம்பொன் ஒன்றாகியாக ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீறாக, வந்தவனுக்கு ஒப்ப விலைசொல்லித் தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்குஅடை. நலம்வரைவின்றி - ஒருவரிடத்தும் அன்புநிலைபேறின்றி. "உப்புடையமுந்நீர்" (நாம. உ௫௧.) என்றார் உவர்ப்பிற்கு; உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொகையாக்கி, இதற்கு இஃது அளவென்று உப்பிடுமாறுபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்றுமுரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டுவமையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்துவரலுவமையன்று. (௭௮)

108. குங்குமமெழுகிச்சார்வுந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளாற்
றங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி
யெங்குநற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்ந்திருக்குமிடத்தையும் திண்ணையையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுகி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசந்தனத்திலே மாலையையும்தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடகமெழுதிச் செக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க. ()

109. தூசுசூழ்பரவையல்குல்சுமக்கலாதென்னவீழ்த்த
காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதிமிர்ந்தசாந்தம்
வாசநற்பொடிகண்மாலைவண்டுணவீழ்ந்தமுற்ற
மாசைப்பட்டரசுவைகவருங்கடிகமழுமன்றே.

இ - ள். தூசுசூழல்குலைச்சூழ்ந்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்க மாட்டாதென்று கருதினாற்போல வீழ்த்தகாசு முத்தம் சாந்தம் சுண்ணம் மாலை என்கின்றவைவீழ்ந்தமுற்றம் அரசு விரும்பித்தங்கும்படி கமழுமென்க.

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணொலிபவழச்செவ்வா
யஞ்சிநேர்ந்துயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர் கையாற் செம்பஞ்சணித்த விரல். செவ்வாயை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. வாயுறுத்தற்கு அஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின் முடித்தற்கு நேர்ந்து வருந்துங் குழல்.

இ - ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாழொலி பாட்டொலி குழலொலி முழவொலியென்றாகிய ஒழியா வொலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலா மதுச்செய் கோதை தேம்புகை கமழ வூட்ட
வானுலாஞ் சுடர்கண் மூடி மாநகரிரவு செய்யப்
பானிலாச் சொரிந்து நல்லா ரணிகலம் பகலைச் செய்ய
வேனிலான் விளைந்த சேரி மேலுலகனைய தொன்றே.

சுடரென்றது - ஞாயிற்றினது சுடரையும் திங்களினது சுடரையுமாக்கிப் பானிலாவைத் திங்களின் சுடரிற்கேற்றுக.

இ - ள். கோதையைப் புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களை மறைத்து நகரைப் பகலே இரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத்தின் மாணிக்கங்கெடுத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பாணதிரவிலும் பானிலாச்சொரிந்து வானுலாவுந் திங்களின்சுடர்களை அம்மணிகண் மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகை யொப்பதொன்றே யாயிற்றென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். இரவும்பகலுமின்மையிற் றுறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்று முரைப்ப; "நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண்" (விம. ௬௨.) "பணிநிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி" (இலக். ௧௩௬.) என்றாற் போல. (அஉ)

112. இட்டநூல் வழாமை யோடி யோசனை யெல்லை நீண்டு
மட்டுவார் மாலை வேய்ந்து சதுக்கங்கண் மலிந்த கம்மைப்
பட்டமும் பசும்பொற் பூணும் பார்த்தொளி முற்றுந் திங்கே
ணட்டுங்காரணிந்த மார்ப ராவணங் கிளக்கலுற்றேன்.

இ - ள். வலித்தநூற் செவ்வை தப்பாமற் கிடந்து நீண்டு வேயப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கவொலியினையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுகலுற்றேனென்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்பப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினோர். (அங)

113. மணிபுனை செம்பொற் கொட்டை வம்பணி முத்தமாலைக்
கணிபுனை பவழத் திண்காழ்க் கம்பலக் கிடுகினான்ற
அணிநில மெழுகிச் சாந்திற் புகைக்கம் பொற்போதிற்
[...]லமணிந்து தேங்கொளைய

கணி - நூல்போனவன்; அவன்புனைந்ததாம். அணிநிலம் - படுத்த நிலம். தேங்கொளையவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னாற்செய்த கடைமணியையுடைய சச்சுத்தூக்கின பவழக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தி யூன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த இடுகு. (௮௪)

114\. பொன்சொரிகதவுதாளிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன்கலங்கூப்பினாரே.

இ - ள். பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையிலிருந்த மணிமுதலியவற்றைக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையும் குறைப்பணிகளையும் நீலமணிப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல். (௮௫)

115\. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுகுந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனாலு
மெழிற்பொலிமணியினாலுங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

இ - ள். கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர்; அதுவேயன்றி, அவர்க்கு நாடோறுநடுதற்குக் கமுகு முதலியன தேட வேண்டா; அஃது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னாலு மணியாலும் இயற்றினாராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னாலுரைத்தலரிது; இனி நீரும் கேட்கவேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவென்க.

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவென்றுமாம். (௮௬)

116\. மூசுதேனிறாலின்மூசமொய்த்திரையியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெறாதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இறாலின்மூசு தேன்போலமூச. உம்மை, சிறப்பு. ஓரோசையும் பாடம். பூசுசாந்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூச.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெறாமல் ஒருவர்பூசிற்று எழுவர்தம்மகலம் பூசும்படிமூச ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்த்திரைபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வடிவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அநுலோமப் பிரதிலோமரும் சங்கரசாதியும்பற்றி, எழுவரென்றார். (௮௭)

117\. மெய்யணிபசும்பொற்சுண்ணமேதகுநானநீரி
னைதுபட்டொழுகியானையழிமதங்கலந்துசேறாய்ச்

செய்பணிகலன்கள் சிந்திமாலையுமதுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகா வீதிகள் விளம்பலுற்றாம்.

அணிசுண்ணம், உண்டசோறுபோணின்றது; சிச்சிலவிழ்த்தல் மரபு. செய்யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையிலுயம் கலத்திலும்திண்டுதற்கு அரிதாணின்று, தமது நலத்தான்.

இ - ள். அணிந்தபிக்கசுண்ணம் நாணத்தாலும் பணியாலும் இளகுதல்பட்டு வீதியில் ஒழுகலின், அதனோடு மதுமாங்கலத்து மதுவுமல்கிச் சேறாய்ச் சிந்தி விளைய அடியிடுதற்காகா வீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழுங்கு. (அஅ)

வேறு.

118. முழவணிமுழங்கார்முரசொடுவேனிலிம
மிழவணிமகளிர்தங்கிண்கிணிமிழற்றுமூலே
யிழைபூணியொளியிளவெயில்செய்யவிடுபுகை
மழையெனமறைவினபொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், முழவுதொக்க கோயில்களிலே முரசுமுழவுயும் விம்முதலால், அவ்விழவிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய மூலையிலணிந்த இழையின் ஒளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இடுகின்றபுகை மழையென மறையச் சிறந்த பொலிவினையுடைத்தாயிற்றென்க. (அக)

119. குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியினெடுநிறுவரர்பணிசெல
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்
கொடியுடைமழையுமினிற்குலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

இ - ள். ஒருபால், அரசனைக்குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல நெருங்கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிகடத்தலாலே, அதனைச் சேவிக்கும் அரசர்முடியு முடியுநெருங்குதலின், விடுசுடர் மழையின் மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிகடக்குமென்றார். இனிப் பலிகடத்தலிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடி நெருங்கிற்றென்றுமாம். (கூ0)

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலிளையவர்
கோத்தலைமடிவிளிக்கூத்தொடுகுயிறாக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதலுற்ற.

இ - ள். ஒருபால், கோழிப்போரின்வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளையவர் சீழ்க்கைக்கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுசிந்தும் பொற்றுகளும் பூந்துகளுமயங்கின பொலிவினதென்க. (௧௧)

121. மைந்தரொடூடியமகளிரையிளையவ
ரந்துகில்பற்றலிற்காசரிந்தணிகிளர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின்மின்னணிந்
திந்திரதிருவிலினெழிலினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், கணவரோடூடியமகளிரை அவர் துகில்பற்றலிற் காசுகோவையற்று நிலத்தே விசையோடேசிந்துதலின், ஒளியையணிந்து வானவில்லின் எழிலினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை. (௧௨)

122. வளையறுத்தனையனவாலரியவமைபத
மளவறுநறுநெயொடடுகறியமைதுவை
விளவமைதயிரொடுமிசைகுவிர்விரையுமி
னுளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலியஅரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற்றினதயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைகுவீராக விரையுங்கோள்; உண்டால தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உரையினதென்க.

ஒடு, எண்ணொடுவுமாம். வாலவிழும் பாடம். (௧௩)

123. வரைநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைநிரைகளிறொடுபுனைமணியியறேர்
விரைநிரையிவுளியொடிளையவர்விரவுபு
குரைநிரைகுளிர்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால், மலையொழுங்கின்அருவியைத் தம்மேலேசொரிந்து கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களிற்றொடும் தேரிற்பூண்டாற் செலவுவிரைந்த இவுளியோடும் இளையவர் விரவி நிறைந்த யாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுளர். மிசையும் பாடம். (௧௪)

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமு
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய
திருவிழைகடிமனைதிறவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் - நரம்பிடத்து இசைவளர்தற்குக் காரணமாகிய குழல்; "குழல்வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்ப லாமந்திரிகை" (கூத்தநூல்); புரி - விருப்பமுமாம்.

இ - ள். குழலொடு வீணையாவரும் முழவாவரும் கலையாவரும் கவினியமனைகளைச் செய்வித்தாகக் கூறுவாமென்றுமென்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு. (௧௫)

வேறு.

125. பாவையன்னவர்பந்தாடுசாலையிற்
றாவியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைவீதிக்குலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொடிருக்குமே.

இ - ள். மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை இனமென்று கருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேயிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தானும் இயங்கலற்று. (௧௬)

126. திருவந்தீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
வுருவவொண்கொடியூழினுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபுண்மயிர்ப்
புரவிபொங்கழலாற்றுவபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையால் அசைவன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுவபோன்றனவென்க. (௧௭)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தையுலர்த்துவார், தொழிற்பெயர்.

இ - ள். கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவாரூட்டிய புகைசூழ்முகம் மழையுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க. (௧௮)

128. செம்பொற்கண்ணிசிறார்களைந்திட்டவு
மம்பொன்மாலையவிழ்ந்தடன்வீழ்ந்தவுந்
தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

இ - ள். மகளிர் தம்மேனிதிமிர்ந்தசாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோரவீழ்ந்தமாலையும் சிறார்களைந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் அயலாலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்டு பழமாலையைக்குதலிற் சேடியராயிற்று. “கண்டுகை விட்ட மயல்” (நால. தாய்தன்மை, ௩.) என்றார் பிறரும். (௧௯)

129. வேரியின்மெழுக்கார்ந்தமென்பூநிலத்
தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பபொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாக வென்றுமாம். மேலும், "தளித்தசுண்ணம்" (பது. கசுரு.) என்ப. வேரி - இருவேரியுமாம்.

இ - ள். நாற்றமும் தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கு ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப்பூசின பின்பு பொற்பூவோடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; சேரிதோறும் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (கoo)

130. கருனைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்ந்த புகையென வினைத்தொகை; பெயருமாம்.

இ - ள். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய இடமாகக் கொண்டனவென்க. (கoக)

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமு
துறையுமாந்தர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுகு. நிறைய - மடை நூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெறற்கருமையின்,உம்மை-சிறப்பும்மை.

இ - ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகைவிறகாலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பரென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன. (கoஉ)

132. பாளைமென்கமுகின்பழமெல்லிலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றுகொண்டுநலா
ராளிமொய்ம்பர்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலைநகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெளுத்ததாம். நகைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி..

இ - ள். நல்லார் மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையையாங்கு நாட்காலமன்றாயினும் வேட்கைமிகுதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியின்மேல் அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம். (௧0௩)

133. எழுதுவாணெடுங்கண்ணிணைப்பங்கயார்
மெழுகுகுங்குமமார்பிடைவெம்முலை
யுழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்திவிளைப்பர்விளைப்பமே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். விளைப்பம் - காரணங்கள்.

இ - ள். அம்மகளிர் கணவர்மார்பின்மேல் முலையாலே உழுது கோதையையுஞ் சாந்தையும் வித்தித் விளைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் விளைப்பரென்க. (௧0௪)

134. குஞ்சிமேலனிச்சமலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீறடி
மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

இ - ள். ஓதியருடைய அனிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சீறடி ஆடவர் குஞ்சி மேலும் பனிக்கும்; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் காமத்தாலு நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்த்திற்று; "கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்று" (பதிற். ௫௨.) என்றார் பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறாராயினார். "எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்" (தொல். சொல். இடை. ௩௬.) என்பதனாற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினார். (௧0௫)

135. தாமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமமேநுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம், தேற்றம். காமமே - ஏகாரம் பிரிநிலை. "யாமத்துமெல்லையும்" (கலித். ௩௨.) என்றார்பிறரும். பூமியின். பூமென்மாநகரும் பாடம்; பூ - வடமொழி.

இ - ள். சேக்கைமேல் நுகர்வார் தம்முடைய காதலால் இரவும்பகலும் அறியாமையின், அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (௧0௬)

136. அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமணி
யுரவுநீர்முத்துமுள்ளுறுத்துள்ளன
விரவன்மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது, உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (கoஎ)

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு
மல்லன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ
லெல்லியும்மிமையாரிமையாததே.

இ - ள். இமையார் இமையாதிருந்தஇருப்பு, நீயிர் இம்மூன்றுசெல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாரைப்போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றுவன : போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பதுபாடமாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றசை. (கoஅ)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிநுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி - விசேடமான நாட்களில் நிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியினும்ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையான், முழவும் சங்குமுழங்குவன, கடலன்னதோர் சும்மைத்தாதலான், இப்பொன்னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (கoகூ)

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமருந்ததோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரெண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நிதியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மனையிடமெங்கு முண்டா கையினாலே, மாநகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அறுசதோராக்கம் தழை யாநின்றதென்க.

இனி, மாநகருண்மையால், நகர்க்கு ஆக்கமரு து; அவ்வாக்கம் ஒரு சங் கநிதியாலே தளிர்க்கின்றதென்று மாம்; சங்கநிதி - அரசன். (கச0)

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமாலைப்பூந்துகில்செம்பொன்பூத்து
நான்றனவயிரமாலைநகுகதிர்முத்தமாலை
கான்றுமிர்தேந்திநின்றகற்பகச்சோலையார்க்கு
மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலைமுதலியவற்றைப்பூத்து நான்றனவாகிய வயிரமாலைமுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து, அமிர்தையேந் திநின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊரிற்கு ஒருபெயர் கூறிற்று; இதற்கும் அவை யுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவனூர், யார்க்கும் அருளையீன்று செல்வத்தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தா மென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையை யீன்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுர மென்றுமாம்; என்றது: இதில் வாழ்வாருளொக்கவும் பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு.

நம் மைமாவை சுழப்புக்கூறுனா. (கசக)

கோயிற்சிறப்பு.

வேறு.

141. வேகயானைமீளிவேல்வெய்யதானையையகோன்
மாகநீண்மணிம்முடிமாரிவண்லகமாநில்சீ
ரேகவாணைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ
னாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்னைஞ்செப்புவாம்.

தானையென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர் கழுமுடியென்று குலநன்மை கூறினார். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணை - பொது றவாளுதல்.

இ - ள். யானைமுதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன் மையைச் சிறிது கூறுவாமென்றாரென்க. (கசஉ)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்
[illegible]ரியசித்திரச்சுருங்கைசேர்
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடிஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு
பூணிலத்துவைத்தபோர்பொற்பினிற்பொலிந்தது.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்திழியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தஇடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப் பொலிந்ததென்க.

சுற, புறனடையாற்கொள்க; (தொல். எழுத். உயிர்ம. கூஉ.) சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (கசா)

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லைகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றலிஞ்ஞிண்டுநின்றுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொடிக்கையாற்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லையைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றடுத்துப் பின்பு காலைக்கட்டிக்கொண்டு, ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நின்னை அஞ்சுமென்றலின், தான் மேகபதத்தளவிலேநின்று தன்றலையினீண்ட கொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்று கூவிவிட்டதன்மையையொத்தது, அவைஅசைக் கதன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுங்குழி; கழையுமாம். (கசச)

144 முத்தமாலைமுப்புரிமூரிமாமணிக்கத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திநெற்றிசூட்டியதாமநீண்மணிவணன்
றத்தொளிமணிம்முடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுர நான்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்சூட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமாலை, தாமத்தையுடைய உலகளந்தமாயோன் முடியில் தாமநால்வன போலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல் - வீசுதல். (கசரு)

145. சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்களிப்பிறெய்தியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முநித்திலம் - சங்கு சூன்முற்றியீன்றமுத்து. செல்வம், ஆகு பெயர்.

இ - ள். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையும் கூந்தலினையு முடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற் சென்றுஆடும்பொழில் இந்திரனகரிற் கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க.()

146. வெள்ளியானை பொன்பிடி மின்னிலங்கு பைம்பொனாற்
றுள்ளுமா னொருத்தலுஞ் செம்பொனம்பொன் மான்பிணை
யுள்ளுகாம முள்ளடே வேந்தனுங் குறைவதோர்
பள்ளிமாட மண்டபம் பசுங்கதிர்ப் பவண்ணமே.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்த களிறும் பைம்பொனாற்செய்த பிடியும் செம்பொனாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்த பிணையும் ஒன்றை யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கைபிறப்ப அச்சோலையில் அவன் உறைவதோர் மண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்கு மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யானையும்பிடியும் செய்தவென்றுமாம். (௧௪௭)

147. கோழரை மணிமடற் கூந்தனெற்றி யேந்திய
மாழையந்திரள்கனி மாமணி மரகதந்
தாழ்குலைப் பசுங்கமுகு தாழ்பாளை வெண்பொனா
லூழ்திரண் மணிக்கயி றூசலாட விட்டதே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த குலையினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாளையினையும் வாங்கிய கொழுவிய அரையினையும் நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகின் நெற்றியில் ஊசலாடவிட்டகயிறு முத்துவடமென்க. (௧௪௮)

148. மென்றினைப் பிறங்கலும் மிளிர்ந்துவீழருவியுங்
குன்றயன் மணிச்சுனைக் குவளைகண் விழிப்பவு
நின்றுநோக்கு மான்பிணை நீலயானை மன்னவன்
கன்றுகாமம் வெஃகிய காமர்காம பூமியே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்றபூமி ; “காமரை வென்றகண்ணோன்” போல ; (திருச்சிற். ௧௬௪.)

இ - ள். நீலயானைமன்னவன் கழும்பிய காமத்தாலேவிரும்பிய பூமியிடத்துச் செய்குன்றில் தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவியையும், மானும்பிணையும் அதன் அயலிற் சுனைக்குவளை காப்பார்கண்போல விழியாநிற்கவும், உண்பனவாகநின்று நோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கு அங்கமாகிய செய்குன்று கூறிற்றிலராவர். (௧௪௯)

149. தீங்குயின் மணந்துதேன் றுஞ்சவண்டு பாண்செய
வேங்கைநின்று பொன்னுகுக்கும் வெற்புநித்தசந்தன
மோங்குபிண்டி சண்பகம்மூழிநாறு நாகமூ
நீங்கநீங்குமின்னுயிர் நினைப்பினின்றிளைக்குமே.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது; முறைமைப்பட அலர்ந்தாறும்.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கூடித் தேனுகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொன்னைச்சொரியும் முற்கூறிய செய்குன் றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன; இக்குன்றையும் காவையுநீங்க உயிர்நீங் கும்; நினைப்பின் உயிர் தளிர்க்குமென்க. (கஉ௦)

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெலவமல்குபின்மணி
பத்தியிற்குயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்திளையராடுபூமியே.

இ - ள். இளையர் பந்தாடுபூமிகள், முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப்பட் டன; பொன்னாலே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற் குயிற்றப்பட்டு வானை இவ்வுலகிலேஇருத்தினாற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (கஉக)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கரத்தலுங்
கொட்டலுங்கண்ணிநெற்றிநீட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பைய
மித்திறத்தபந்தினோடின்பமெல்லையில்லையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும் கரத் தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்லவோட்டுதலும் கண்ணியையுடையநெற்றி யிலே நீட்டுதலும் ஒருகாலைக்குஒருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப் பரந்து உலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலு மாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோடுண்டானவின்பம் முடிவில்லையென்க.()

152. கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
வூற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானைபிடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகௌவைமல்கின்றே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. இருந்த - இடைவிடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிமிக்கது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உண்ணிற்றல் இயல்பு. (கஉ௩)

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மௌவலங்குழலினார்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மிவ்வலந்தவல்லவும்மிடங்கொளல்லையில்லையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீரர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தாலேநோக்கி யாமந்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும்,

திறைநிற்கடக்குமாடமும், கலம்இட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூழ்கொண்டிருக்க ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முடிவில்லையென்க.

கருவி - தொகுதி; ஈண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்சூழ்ந்து நோக்கினோர் கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையுமென்ப. (௧௨௪)

154. பூத்தகொங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்ச்செய்கொன்றையுங்
காய்த்துநின்றகண்டுடைத்தகாமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தருந்தடாயளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றரோ.

தமதுகண்ணுறைந்து இளையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலே நின்ற சுடுமொதாரரெனச் சிலையினை முதலொடுமுடிக்கதென்க.

இ - ள். மாதரார்நாடகசாலையும், காவலன்மகளிர் அரசற்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி வைத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றை நடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார்; மேலே "வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தான்." என்ப; (நாம. ௬௬.) (௧௨௫)

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனீள்சுவர்ச்
சந்துபோழ்ந்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொனால்
விந்திரன்றிருநகருரிமையோடுபெய்வழி
வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரளைத் தூணாகக்கடைப்படுத்தலானும், பொற்சுவரிலே சந்தனத்தை அறுத்துப்பண்ணினவைத்தகொடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுத்தலானும், அண்ணல் கோயிலின்றன்மை, இந்திரனகர் இவ்வழி வந்திருந்ததன்மையேயாயிருந்ததென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (௧௨௬)

156. ஆடலின்னரவமுமங்கைகொட்டிநெருங்கணைப்
பாடலின்னரவமும்பணைமுழவரவமுங்
கூடுகோலத்தீஞ்சுவைக்கோலயாழரவமும்
வாடலில்லவோசையால்வைகலும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும் அழகையும் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தின் அரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழின் அரவமுமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அவ்வண்ணலுக்கு நாள்கடோறும் நாள் கழியாநின்றதென்க.

இனி, வைக வாயில், ஓசையோடுசெல்ல, நாளும் கழியாநின்றதென்க.
கோயிலின்சிறப்புக்கூறினர். (௧௨௭)

ிரம்.

வேறு.

157. நச்சுநாகத்தினாழற்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
கச்சுலாமுலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தனெனுந்தாமரைச்செங்கணான்.

இதுமுதல், "கோதை" (கருo) அளவுமொருதொடர்.

நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர். (கஉஅ)

158. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினாற்
றிண்டிறற்றெவ்வர்தேர்த்தொகைமாற்றினா
னுண்கலைக்கிடனாய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனாங்கடிமார்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். (கஉகூ)

159. கோதைநித்திலஞ்சூழ்குளிர்வெண்குடை
யோதநீருலகொப்பநிழற்றலாற்
றாதையேயவன்றாணிழற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

இ - ள். சச்சந்தனென்னுஞ்செங்கணான், அடைந்தார்க்குஅமிர்தன்ன வன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவும் சென்று கோபமாறும் நஞ்சுபோ லுஞ்சீற்றத்தன், கடிமார்பன், கலைக்கு இடனாகிக் கையாலே கலியைமாற்றி வேலாலே தேர்த்திரளைமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்ப நிழற்றலால் உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன்தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல கம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்றதென்க.

இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக் கின்றதென்றுமாம். இவற்றால், தறுகும் அளியும் அழகும் கொடையும் வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (கநo)

160. தருமன்றண்ணளியாற்றனதீகையால்
வருணன்கூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையைந்துடைத்
திருமகன்றிருமாநிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபும்விரிக்க.

இ - ள். அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமா கிய தண்ணளியால் தருமன்; கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொ கைமாற்றுமிடத்தால் அழற்சீற்றத்தனாய்உயிரைமாற்றுதலிற் கூற்றம்; கலைக்

கிடனுமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற் காமனென்று உவமைகூறுதற்குக் கொண்டுகூறினார், கூறியதுகூறல் அன்றென்க. (௧௬௧)

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேற்
றானைமன்னரிற்றானிமிலேறனான்
றேனைமாரியன்றான்றிசைகாவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

இ - ள். ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏறனையான், மொழியால் தேன்மாரியனையனாகிய காவலன் சுவர்க்கத்தேசெறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்றானென்க.

தேனை, ஐ - அசை. (௧௬௨)

162. செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனல்
ம மக
ன்னவள்
வற்களாள். (௧௬௩)

163. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுரைப்பதற்
கரியவாயினுமவ்வளைத்தோளிகட்
பெருகுகாரிகைபேசுவல்பெண்ணணங்
கரியதேவருமேத்தருஞ்சீரளே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

புனலினது வளப்பம்பொருந்திய சீர்மையையுடைய விதையம்; தன்னீரும் விளைவிக்குஞ்சீருமாம். திருவிற்கு ஒருதிருவன்னவள், இல்பொருள்.

இ - ள். செல்வற்கு இன்னணம் நல்வினை நடத்தலாலே, இதற்கு ஏற்ப விதையத்தரசன் மகள், இவ்வுலகிற்பெண்களால் அணங்குதற்கரிய தேவரும் ஏத்தரும் சீர்மையையுடையாளாயினள்; அவ்வேற்கண்ணளாகிய அணங்கன்னவளுடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க்கு அரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிதுகூறுவேனென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௧௬௪)

வேறு.

164. எண்ணெயுநானமுமிவைமூழ்கியிருடிருக்கிட்
டொண்ணறுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைநகழ்த்தனபோற்
கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வானாத்தகையவே.

இருண்டு, இருளவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையு முணர்த்தலிற் பன்மைகூறினார்.

இ - ள். எண்ணெயுநானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழன்ற கரியகுழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினர்கண்இருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்துந்தன்மைய வென்க.

கண் - இடமாக்கி, கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்றும் பாடம். (கசரு)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கூடினபோ
லழகுகொள்சிறுநுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந்
தொழுதாற்குவரங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ
லொழுகுபொற்கொடிமூக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; "இளமையுந்தருவதோ" (கலித். கூ.) என்றார்பிறரும்; "மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக், கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்" (குறுந். கஉக.) என்றார்பிறரும். வட்டமதிமுகம் - வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கும்.

இ - ள். பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகுகொண்டநுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (கசகா)

166. வண்சிலையைவனப்பழித்துவார்ந்தொழுகிநிலம்பெறா
துண்கருமைகொண்டொசிந்துநுதலிவர்ந்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
பண்பார்ந்தகொடும்புருவம்பழிச்சாறுப்படியவே.

இ - ள். எழுத்துஒருமைப்படுதற்குத் துகிலிகைக்கோலை உதறிக் கைவல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறைந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமைகொண்டுவளைந்து நுதலில் தாம் சேறற்குரியஅளவுஞ்சென்று போந்து பரந்து தம்மிற்கூடாவாதலின், பழிச்சுதலமையாத தன்மைய வென்க.

'வனப்பிகந்து வார்ந்தொழுக' என்பதூஉம் பாடம். (கசஎ)

167. சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவரையு
மாலுறப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமமிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

இ - ள். சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத்தே வைத்தாற்போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சிசெய்வன

வாய்த் துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதும்போலும் குணத்தவா யிருகண், செவியுறாநின்று அதற்கேற்ப அசைந்தனவென்க.

கண்ணியாதலின், ‘மாறுபட்ப’ என்றார். மகிழ்செய்ய - கணவனுக்கு மகிழ்செய்ய. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற் பிறழுங்கண். கருமணியைப் பாலிற் பதித்தாற் பால்நிறங்கெடுமென்றுணர்க. (௧௬௭)

168. மயிரெறிகத்திரிகையனையவாய்வள்ளையோடா
டியிர்செகுத்தூழ்முன்னின்றிட்டபின்போதாருவைத்து
செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பாறுவார்காதும்
வயிரவின்முகந்தூடி வண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

இ - ள். கத்திரிகையனையவாய் வாடுவள்ளையின் அழகைக்கெடுத்துப் பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமும் தோடும் அசைதலமையாதகாதும் வயிரத்திரளொளியைய முகத்தேசேர்ந்து வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின காதென்க. ‘காதும்’ என்ற உம்மை, இறந்தது தழீஇயிற்று. (௧௬௮)

169. சுறாதவிளங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்டொறு
மாறாதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததுபோல்
தாறாகியிருவொடுதாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன
காறார்ந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்பெறக்கொண்டிருந்ததே.

கோட்டுகாதகண்ணிக்கமுகு, வரையிற்கும் செய்ப்பிற்கும், மணி இடைச்சிக்கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சித்திராஅருவியிற்பிறந்த சித்திராகாரத்திற் பதினாறுசதுர்யுகம் சென்றேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின், ‘இருள்பருகு மருமணி’ என்றார். இருவரும் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்திற்கும் உவமம். காண் - மணம்.

இ - ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங் கண்டோறும் இருளைக்கெடுக்கும் மாணிக்கங்கடைந்ததுவுந் தாறுமிச் சுமந்தன்ன கழுத்து அழகு குடிகொண்டிருந்ததென்க. (௧௬௯)

170. மணிமகரம்வாய்போழ்ந்தாழ்முத்தவடந் தேருழ்ந்தாங்
துணிபாக்கார்செம்பஞ்சியனையனையவாடமைந்தோள்
டுணிகதிர்வளைமுன்கைத்தொகுவிரல்செங்காந்தள்
மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வணப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமுவமம். அமை - திரட்சிக்கும் செய்ப்பிற்குமுவமம்.

இ - ள். அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே தூங்குவாழுமுத்தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையை அனைய. குவிந்தவிரல்கள் காந்தளின் அழகையுடைய அரும்பையனைய. அகங்கை தாமரைமலரையனைய. இக்கைகள் குலிகமார்ந்த வனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம். (௧௭௦)

171. தாமச்செப்பிணைமுகட்டுத்தண்கதிர்விடுநீல
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுகருங்கண்ண
வேமுறவடிபரந்திளம்பிறைவடஞ்சூடி
யாமணங்குகுடியிருந்தஞ்சுணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டும், தம்தலையிலே நீலமணியை அழுத்தினாற்போல நோக்கினார்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

'தாமச்செப்பு' எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்கவி சினையிற் கூறுமுதலறிகிளவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கடவ வருத்தமுமாம். (௧௭௨)

172. அங்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண்கொளாநுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினார்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ள். அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ், சுழியைவருத்தும். கட்புலனாகா இடையைத் தமர் பயிறலின் உண்டென்றுகருதுவர்; பிறர் அதனைநோக்கினாரெல்லாம் அல்குலும் முலையுமுண்மையின் உண்டென்றும் கட்புலனாகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க. (௧௭௩)

கங்கை, குலந்தூய்மைக்குக் கூறினார்.

173. மன்னுகவிணைப்படமுந்தேர்த்தட்டுமதிமயக்கிப்
பொன்னாலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலல்குல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டசைத்திந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தபடம். கலை, அடை. கொன் - விடியற்காலம்; "கொன்வரல்வாடை" போல. உம்மை, சிறப்பு.

இ - ள். படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமானவல்குல், பரிதியும் குருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு எல்லாரையும் மதிமயக்குதலின், இந்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (௧௭௪)

174. வேழவெண்டிரடடக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிநிகழ்ந்த
மாழைகொண்மணிமகரங்கௌவிவீற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்திரை. பொன் தன்னிடத்தே அடக்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். ஒழுக நோக்குதலான், அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டிய குறங்குகள், தண்டெனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகௌவி மேலாயிருந்தனவென்க.

'திரண்ட' பாடமாயின், பெயராம். (கஎ௪)

175\. பக்கத்தாற்கவிழ்ந்தவாய்மேற்பிறங்காப்பாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதாகிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

இ - ள். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் போராதவட்டமாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப்பற்றமுழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறொன்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து. ()

176\. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவகாழிகையிற்புடைதிரண்டுதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

இ - ள். கணைக்கால், தசைபோராதுமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பறாத்தூணிபோலே திரண்டு காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிநிறத்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும், மயிர்கள் அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம்.

177\. பசும்பொன்செய்கிண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகைக
வியந்தெழிலார்மணியாமையிளம்பார்ப்பின்கூன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

இ - ள். அரி பெய்யப்பட்டு, கிண்கிணியும் பாடகமும் தாங்கி இடக்கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசிரிப்ப அழகார்ந்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழஇயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

நயந்து - விரும்பி. "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" (தொல். பொரு. மர. ௪.) "தவழ்பவை தாமு மவற்றோரன்ன" (தொல். பொரு. மர. ரு.) என்றார்.

(கஎஅ)

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதழ்போலுகிர்சூடிப்
பரப்பின்றிநுதியுயர்ந்துபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னொளியாழியகங்கௌவித்
திருக்கவின்கொண்மெல்விரல்கடேனார்க்குந்தகையவே.

இ - ள். திருவினது விரலினழகைக்கொண்டவிரல்கள், நுதி பரப்பின்றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்கௌவப்பட்டு அக விதழ்போலும் உகிர்சூடிப் பூவென்று தேனார்க்குந் தகைமையவென்க.

குவிசுழூட்டின இதழ், செம்பஞ்சு ஊட்டினதற்கு உவமம். (கஎஅ)

179. என்போடுநரம்பின்றியிலவம்பூவடரனுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்சாணடப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சீறடியுமேதக்கவிழைவினவே.

இ - ள். என்புநரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்கினிய புற வெல்லை உயர்ந்து நிலத்தையுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சுமடியும் பெருமை தக்க விழைவினவென்க.

எழடியென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி, 'ஒன்பதின்சாண்' என்றாரேனும் அடியிடுமளவில் எழாம். (கஎ௯)

180. இவ்வுருவுநெஞ்செனுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பெனுந்துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதனேக்கிறற்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினான்.

இ - ள், கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்செனும் படத்திலே குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழுதித் தான் கைக்கொண்டதியானத்தாலே நயனமோக்கம் பண்ணி மாமன்மகளாதலின், அன்பென்னு நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினனென்க.

இவன் எழுதிப்பிரதிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல். 'இருந்திலேகித்து' என்பதும் பாடம். (கஅ௦)

181. மெய்பெறுவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலாணெடுந்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்சச்சந்த
னையுறானணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யறுக்களியானைமுழங்கித்தேனிமிர்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இளையவார்த்தையையும் முறுவலையுமுடைய தையலாள். மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ள். அங்ஙனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன், விசேடித்துத் தையலாள் கண்வலையிலேஅகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கஅக)

வேறு.

182. வண்டுணமுகபடாமணிந்துவார்மதக்
குன்றிருந்திசைகளிற்றுழுவன்றன்மகள்
பெண்டிர்கட்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையையென்பவே.

இ - ள். வண்டுணமாகிய முகபடாத்தை யணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு திசைகளிற்றுழுவன்றன்மகள்பெயர் விசையையென்பார்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிர்நலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரெனமருவிற்று. (௧௮௨

183. அருமணிமரகதத்தங்கதோற்றிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழ்ப்பூந்தாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்றாங்கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற் றிருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலில் பேதை வைகாநிற்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திருஉவமம், வடிவிற்கும் கல்வியினையுடையோ ளிடத்து ஏத்துதலையும் பொதுவாயிருத்தற்கும். (௧௮௩)

184. கலம்புரியகலல்குற்றுயார்தவ்வையார்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தனள்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

இ - ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மே லை விரும்பின அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு முத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தை வளைத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி, விகாரம். (௧௮௪)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குநீர்க்குழன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின் வடிவுகெடுதற்குக் காரணமான இடை. நடுக்குறும்' என்றும் பாடம்.

இ - ள். குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்குதலாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க. (௧௮௫)

186. முந்துநாங்கூறியமுரித்தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிழைப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ள். தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சசந்தன், விசையை யுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தா

தனதுமாற்றம் - அவளைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (க

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினர்பிணையனாளையே.

ஆக்கம் - இளமியாக்கம்போனின்றது ; அவள் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிந்தனுக்கு இவன் உதவியாதல்.

இ - ள். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவ ளிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத் தையும்பார்த்து, மைத்துனன்முறையானும் பிணையனாளைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினரென்க.

" பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே " (தொல். பொரு. களவி. கச.) என்பதனான், ஒப்பும் பெருந்திணைப்பாற்படுங்கந்தருவமாமாறு பெரும் பொருளானுணர்க. (கஅஎ)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனாளும்பொன்னெடுங்குன்றனானு
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரிணையந்தனொன்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினானுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

இ - ள். குன்றனானும் கொடியாகிய அமிர்தனாளும், முன்பு இலக்க மாய் நின்று, பின்பு, அவர், விடையினானும் செல்வியும் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினரென்க.

கொடியென்றார், குன்றுமறையப்படர்ந்து கேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற் கூறுகின்றார். (கஅஅ)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொரசியவருமொத்தார்
மாதருங்களிறனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுகின்றவன்பினாலன்னமொத்துந்
தீதிலார்திளைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் நுகர்தற்குச்செல்லும் வேட்கை. காமபூமி - தானப்பயனாற்பெறும் போகபூமி. உம்மை, சிறப்பு. ஆதாரம் பெருகுமன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கையால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவமம். பலரும், "துணைபுணரன்னத்தின்றூவி" (கலித். எ௨; சிலப். அந்தி. சுசு.) என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். 'ஒத்தும்' என்பதனை முன்னும்பின்னுங்கூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரில் தீதின்மையோடு முடிக்க. தீதிலாத்திஜனப்பிற் பாடமாயின், ஆமானையொத்தும் தீதிலா மாதரும் களிறனுமெனக. ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையே ஈண்டு உவமம். ஏகாரம், தேற்றம். (கசுo)

இ - ள். மாதரும் களிறனும், மகிழ்ச்சியையுடைய மயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தையொத்தும், கண்முதலிய அவயவநுகர்ச்சியால் ஆமானையொத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிதுமொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க.

190. பொன்னனுளமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகிவிட்
மின்னவிர்பூணினனைவேற்கணர்க்கியற்றப்பட்ட
பிட்டாள்.

இ - ள். காதலாளும்மைதையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே, அவன் பொன்னனுளை அமிர்தமாகப் பருகினன்; அவன் பருகினதன்மையைத் தானுங்கண்டு பூணினனை அவளும் மதுப்போலே பருகினளென்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடுதல், ஒருசொல். இதனால், அதரபானமும்அல்குற்பானமுங்கூறி, மேல் இவற்றிற்கு உவமை கூறுகின்றார்.

191. பவழவாய்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவழமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தா
டவழ்மதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக
வுமிழ்நகைவேலினனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

'இவை' என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி நீர் நுகர்தற்கு. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது, வேறுபாடின்மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதுமயோனியாம். 'வேலினனும்' என்றது - களிறுபோல வன்மையுடையோனுமென்றவாறு; உம்மை, சிறப்பு.

இ - ள். வாயும்அல்குலும் இவையென்று உட்கொண்டு, வேலான் பவழவாயைப் பருகிக் களிற்றையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்

தாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விகுலையா திருக்க நுகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விகுலையாதிருக்கநுகர்வதோர் வண்டு, இல்பொருளுவமை. (கசுஉ)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயற்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணா
ளொளிக்கவின்கொண்டகாமத்தூழுறுகனியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள். கண்ணாள் கனியையொத்தாள்; அவளுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைநலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கைப் பவழம் தன் தன்மையாக்கினாற்போல, அடுத்தமகளிர்தன்மையளும் அரசனை இவளும் தன்றன்மையேயாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைகருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதென விரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; "உண்டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே." (தொல். பொரு. பொருளி. கக.); "தோணலமுண்டு துறக்கப் பட்டோர்" (கலித். உரு.) என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடிப்பட நுகர்தற்குவமை. (கசுரு)

வேறு.

193. நறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சுண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு
மறுநிலத்தமிர்தமுமகிலுநாவியும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினர்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மாலை. சூட்டு - நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - முடிக்குமாலை. அமிர்தம் - அடிசிலும்பானமு முதலியன. இனி, அறுநிலத்தமிர்தம் - அறுசுவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

இ - ள். பெரியவர், புணர்ச்சியற்றநிலத்தே பிணையல் முதலியன தம்மைநுகரும் இந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினரென்க. (கசுச)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பினோடரவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடித்துலப்பரிதவருறுநிலின்பமே.

துடி - ஏலம். வடித்தலைக்கண் - ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தேநிற்குங்கண்.

இ - ள். அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் விளைவித்த நோக்கத்தானே, அவளூடினகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அரவத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத் தோடும் அடுத்து முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பாடம். (கசுரு)

195. இழைகிளரிளமுலையெழுதுநுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூந்துகிற்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினான்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண் விளங்குதற்குக் காரணமாயமுலை. ஓவியரெழுதுவார், இதன் நன்மைகருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழைப்பிவளர்த்த. அகை. முடி. முலைமுதலியவற்றையுடையகொடி, இல்பொருளுவமை.

இ - ள். வேலினான், கொடியோடே மாரிக்காலத்து மழைமுகில்போலே அருள்பொழிந்து தங்குமென்க. (௧௯௫)

196. படிநிரைப்பவழவாயமுதமாந்தியுங்
கொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துள்வைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமெய்ம்மெலிவதாங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிக்கதே.

இ - ள். மிக்க மணக்கிழமை, அமுதத்தைத் துய்த்தும் வைகியும் மிடிபோலவும் நாழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்பும் மெலியாமையாற் கடலின்மிக்கதென்க. (௧௯௬)

197. கப்புரப்பசுந்திரைகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுநிறையவேந்தக்கினிய
துப்புநிழ்ந்தலமருங்காமர்வல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

இ - ள். கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் செப்பொடேந்த, அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் காமுகனுக்குக் கொடுத்துப் புணர்தற்கு அலமரும் விசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவை போல் தங்குமென்க.

கப்புரம்; பாகதம். உம்மை, சிறப்பு. வேறுகருத்துச்செல்லாமல்தன்னை யேகருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இதற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கூறி, மேற் காமமிகுதியாற் செய்வன கூறுகின்றார். (௧௯௭)

198.

பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபோருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அவ்வுரோகிணிகாரணத்தின் இருடிசபிக்க மதிதேய்ந்ததோர்கதை.

இ - ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றப்பிப் பெண்களுக்கு அருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம், மதி விண்ணகமிருள்கொள் உரோகிணியோடொளித்த தன்மையையொத்ததென்க. (௧௯௮)

வேறு.

199. குங்குமத்தோளினானுங்கொழுங்கயற்கண்ணினாளுந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுட்
டிங்கள்வெண்குடையினாற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகர்ந்தெடுத்துரைத்துமன்றே.

இ - ள். தோளினானும் கண்ணினாளும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்க மறப் பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக்குறைந்ததன் மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு சீவகன்சரிதம் எடுத்துரைக்க லுற்றாமென் றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்கு அங்கமாகிய வருணனைகள்கூறி, அதற் குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்துணையும்அவன்தோன்றற்குக்காரணங் கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்ததீவினைவந்து குரவ ரைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுதலின், திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றா ரென்றுணர்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும் அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (கஎ௦)

200. களிறனானமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டடக்கையானுக்குயிரெனவொழுகுநாளுட்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிறிலாக்கேள்வியானைவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

இ - ள். களிறனான், தன்அமைச்சரில் வெளிறிலாக்கேள்வியையுடைய நிமித்திகனைத் தனக்கு வேறாகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்கு உயிரெனக்கொண்டொழுகுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையா னுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால் தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தனோக்கி, 'களிறனான்' என்றார். நிமித்திகன் கருமமேகூறுதலும் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும் இரண்டற்குங்காரணம், "கோதனான்" (நாம. உகக) என்றும், "கரி மாலை நெஞ்சினான்" (நாம. உகரு.) என்றும், "கல்லாமந்திரி" (நாம. ௯ருசு.) என்றும் மேறகூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிறிலாக்கேள்வியானெனலா காது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுளர். (கஎக)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்தமன்னாள்
விசையையைப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாகிவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமிலங்குபூண்மார்பவென்றான்.

அரிஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலாள், வினைமெய்ச்சுற்று. வேண்டுமென்பது, உம்மீற்றான்வந்ததோர் வல்லெண்ணியவியங்கோள்; "வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்" (புறநா. ௩௬௭.) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். பூண்மார்பனே, அழுதனன், அரிஞ்சயனது அசையிலாக் குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பயத்தல் எனது வேண்டுகோளாலேவந் தான்; அவனைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

202. அண்ணலுரைப்பக்கேட்டேயடிகளிற்றொருத்திவிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னைநமவிரோமவிட்டதொங்கும்
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமுழங்கண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்தற்குக்காரணமாகிய தோளான் அரசன்; மண்ணெனுமுவனையதோள் பாடமாயின், மண்ணியவெழுவாம்; "ஆடு திமண்ணணி" (மது. ௫௯௯.) என்றாற்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ள். கட்டியங்காரன், தான்கருதியிருந்ததனை அரசன்றானே கூறக் கேட்டு உண்மகிழ்ந்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை நுமவிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழிய லென்றானென்க.

வேறோருரிகூறாது ஞமலியைக்கூறினான், அவன் அயிராது கருதற்கு.()

203. எழுதருபரிதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந்
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய்
கழிபெருங்காதலாள்கட்கழிநலம்பெறுகவையம்
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுநுகம்பூண்பலென்றான்.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில்லாதது.

இ - ள். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, கட்டியங் காரன் தொழுது வணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாம் கொன்றவேலோய், நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக்காக் கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பேனென்றானென்க.

தன் நினைவை அவன்காரியம்போறக் கூறினான். (௧௭௪)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடுப்பவேவிக்
கலந்தனன்சேனைகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
வுலகுதருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி
னிலங்கிருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகனெழுந்துசொன்னான்.

'பொறித்த' எனப் பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்தலின். மத, விசேடித்த உரிச்சொல். உலம்வார்க்குந்தோள்.

இ - ள். மதவலி, உபசாரமாகக் கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்கா ரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்திக னென்னுமமைச்சன், தோளிறாய், ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம்வைப் பின், நிலமும் திருவும் நின்னைநீங்கும்; இதனை நீயே ஓரென்று நீதியாற் கூறினானென்க. (கஎ௫)

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்ம்பமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனக்கினாமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறரையில்லான் - என்னையொழியப் பிறரையில்லாதான்; இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்றா னெனவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வ வெனப் பன்மையாற்கூறினான்.

இ - ள். உயிரெனப்பட்டான், பிறரையில்லான், வென்றான்; அவன் றனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன்; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க; நீ சிறிதும் பொறாமைகூறவேண்டா; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக; இனி இக்கூற்றினைத் தவிர்வாயாகவென்றானென்க. (கஎசு)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றீங்குவாரா
பூவலர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளிதென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயங்கி: இஃது உலகியலாற் கூறி னான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென ஒருமையாற்கூறினான்.

இ - ள். காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் தீங்குவாரா; ஆத லால், திருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்வை யாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான்; அதற்கு உடம்படாமையின், நின்னை யொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமுமுற்றார் மிகப்பலர்; இதனைக் கேளென்றானென்க. (கஎஎ)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடினாற்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவளையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்தினாற்கின்றுகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான், திலோத்தமை பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவளைப்பெறு

ஞாய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்ந்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் நின்றதல்லவோவென்றானென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே, ஏகாரம் - வினா. மறைசெய்யாமையிற் றன்னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

208. கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறாவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலைக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்பபெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையரையன் - மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை - நீலமலராற்செய்த கோதை; இறையவி; ஆகுபெயர். மாலை - அடையாளப்பூ. கண்ணி - சூடும்பூ; "கண்ணியுந்தாருமெண்ணினர் யாண்டே" (தொல். பொருள். மர. எகூ.) என்றார்.

இ - ள். இடப்பட்டமாலைமார்பனே, மலையரையன்மனைவியாகிய மேனைபெற்ற கோதையைப் பாகத்தே வைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோவென்றானென்க. (கஎகூ)

209. நீணிறவண்ணனன்றுநெடுநிலங்கவர்ந்துதம்முன்
பானிறவண்ணனோக்கிற்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேணிறத்தானைவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோணிறவலையினார்க்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

வேணிறம் - வேலினது விளக்கம். கோள் - திரட்சி.

இ - ள். வேந்தே, மாயோன் பலநிலக்கவர்ந்து தம்முனாகிய பானிறவண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுனையாற்றிலே ஆயியர்க்குக் குருந்தொசித்தது; இஃது அங்ஙனந் தீதென்றானென்க. (கஅ0)

210. காமமேகன்றினின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனார்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையந்
தீமஞ்சேர்மாலைபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றோ
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமதுதெரியினென்றான்.

காமமே, ஏகாரம் - தேற்றம். என்று, என்ன. நாமம் - [illegible].

இ - ள். வேந்தே, நாம் இக்காமத்தைத் தெரியின், காமமே அடிப்பட்டு நின்ற ஆண்கழுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனார் பெண்கழுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலே வருந்தினீரோவென்ன; அது வையத்திலே ஈமத்திலேவிழுந்தமாலைபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றானென்க.

211. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவான்றுபெற்ற
வடிவுடையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதூற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுநின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவினையைப் போக்குவார்யார்; அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவுநிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலுமென்றானென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. (௧௮௨)

212. ஆரறிவிகழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணானுங்
கூரறிவுடையநீரார்சொற்பொருள்கொண்டுசெல்லும்
பேரறிவுடையைநீயும்பிணையனாட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையையென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இந்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையின், பிணையனாட்கு அவலஞ்செய்யுமோரறிவுடையையாயினையென்றானென்க. (௧௮௩)

213. அளந்துதாங்கொண்டுகாத்தவருந்தவமுடையநீரார்க்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழுநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிடுசுடரிமைக்கும்பூணான்.

இ - ள். பூணான், வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதிகின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழுநாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றானென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக்கிளத்தலின். "நிலந்திரு நீங்கும்" (நாம. ௧௭௫.) என நிமித்திகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறிய யாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, 'அது' என்று ஒருமையாற்கூறினான். உரையலென்றான், நிமித்திகனைநோக்கி; அவன்உரியனாதலின். (௧௮௪)

214. மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமநுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவின்பம்
பூரித்தேந்திளையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ள். தாரினாய், நூல்வழக்கு இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைகண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும்பாக்கக்கூறினேன்; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விருந்தாகக்கொண்டுபுணர்க; நீ என்னைமுனியினும் நின் தவறுகாணாமல் ஆராயிடத்தே போவேனென்றானென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை, ஐயம். 'இளைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்னாமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், ஆறவு உட்கோளாயிற்று. இதனான், "வெளிறிலாக்கேள்வியான்" (நாம. கஎக.) என்றார்.

"களிறனான்" (நாம. கஎக.) முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (கஅ௫)

வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெணான்
முனமாகியபான்மைமுளைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலாள்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய தேவரது வேட்கைத்திரளிலே வைத்து எண்ணுவதோர் வேட்கையாம். குழலாள் மனமாம் மன்னவன் - குழலாள்மனக்கருத்தாய்நுகரு மன்னவன்; நெறியோடியமன்னவன் - அரசநீதிகெட்டமன்னவன்.

இ - ள். குழலாள் மனமாமன்னவன், முற்பிறப்பில் வினை முளைத்துத்தோன்றுதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினும் தனக்குவரும்ஏதமெண்ணானாயினானென்க. (கஅசு)

216. கலையார்துகிலேந்தல்குலுங்கவிருந்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிசேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசையையது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

இ - ள். மார்பன், அவளல்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெறுத்தேபடிந்து உண்டு வேறு மனக்கவற்சியின்றி மகிழ்ந்தானென்க.

217. விரிமாமணிமாலைவிளங்குமுடித்
திருமாமணிசிந்துதிளைப்பினரா
யெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையு
மருமாமணிநாகரினாயினரே.

இ - ள். மார்பனும் ஏந்திழையும், மார்பிற்கிடந்த விரிந்த மாமணி மாலையும் மணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும் சிந்துந் திளைப்பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றாயினரென்க. (கஅஅ)

218. நறவார்ந்ததொர்நாகிளந்தாமரைவா
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
னறவாக்கியவின்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கணினாள்கனவுற்றனளே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறாத தாமரையெனவே பதுமயோனியாம். உரவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமரை வாய் வீழ்ந்ததோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம் அறுதலையாக்கியகனவைக் கறைவேற்கண்ணினாள் கண்டாளென்க. (உஅகூ)

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலி
னஞ்சிநடுங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகனா மூன்று; அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள் அஞ்சிநடுங்கினாள்; அக்காலத்தே விடிந்ததென்க.

எனவே கடிதிற்பயக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலின், பின்னும் நெஞ்சிற்றோன்றின. (உகூ0)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழூஉச்செய்துகலைநலதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபெயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழூஉச்செய்து, "நல்ல, மருஉச்செய்து" (நால. அறிவு. சு.) என்பதுபோல நின்றது. விண், ஆகுபெயர். தீவினையை வெல்லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை வணங்கினாளென்க.

"தெய்வமஞ்சல்" (தொல். பொரு. மெய். உச.) என்னு மெய்ப்பாட்டியற்சூத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (உகூக)

221. இம்பரிலாநறும்பூவொடுசாந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுந்தேர்மிகுதானையத்
தம்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

இ - ள். அவள், இவ்வுலகில் நிகரில்லாதபூவையுஞ் சாந்தையுங்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்துவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனடியை வணங்கினளென்க.

அ - உலகறிபொருண்மேற்று. (கஉஉ)

222. தானமர்காதலிதன்னொடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வுற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச்சில்லமிர்தூற்றெனக்
கானமர்கோதைகனாமொழிகின்றாள்.

தேவர் நோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் நோக்கத்தால் நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்: "பிண்டிவீழ்ந்தது" என்றுமொழி, இவள்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் தீங்கு விளைத்தலிற் றேனுவமம்; "ஆர்ந்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்கும்" (குறுந். கூருச.) என்றார் பிறரும். "எண், முத்தணிமாலை" (நாம. கஉச.) என்ற சொல் குலத்தூய்மைகூறுதலிற் பாலுவமம். இவன் ஆக்கத்திற்கு வாறுமமிர்து உவமம்; இவனுக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

இ - ள். மாவலி, தான்மேவின காதலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு, அவள் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனாமொழியாநின்றாளென்க. (கஉங)

223. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறவீழ்ந்ததன்

யொத்ததன்றாள்வழியேமுளையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமாலை; அணி, "மின்னணிநுசுப்பினா..." (ற். ரு. சஉ.) போல் உவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலத்தூய்மை கூறிற்று; "வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு, நங்குடி" (யாத்த. ருகு.) என்பர் மேலும்; முத்தமாலையெனின், மேல், "நறுமாலை" (நாம. கஉரு.) "எண்கோதைத்தொகை" (முத்தி. க.) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, வினைத்திரிசொல்; "உரைத்ததை" (கலித். எச.) போல.

இ - ள். ஒருபிண்டி, தான் அணிந்த தொத்துக்கள் ஒழுகக்கெட்டுப் பின்பு தானும் நேராகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுளை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடமாக நட்டுவைத்தாற்போலே ஓங்காநின்று வளர்ந்ததெனமொழிந்தாளென்க.

மேலே, "நறும்புநலத்தாரொடு" (முத்தி. உகக.) என்றதலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றங்கெட்டபடியும் அரசன்கெட்டபடியுங் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (கஉச)

224. வார்குழைமின்விடமாமுடிதாங்குபு
கார்கெழுகுன்றனையான்கனவின்னியல்

பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்றெரிந்
தேர்குழையாடலெடுத்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். சலியாதவன், கனவின் இயல்பை, கனாநூலின்விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து அவள் அழகுகெடாமற் கூறுகின்றானென்க.

அஃது, அசோகுமுறிந்ததுகூறுமல் மாலையையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப் பிரித்தது. (கஉ௬)

225. நன்முடிநின்மகனாநறுமாலைக
ளன்னவனாலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முளைநின்மகனுக்கமதாமெனப்
பின்னதனாற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

இ - ள். அவன் அவட்கு முடி நின்மகனும்; நறியபூமாலைகள் அந்நல் வினையுடையோனால் அமரப்படும் தேவிமார்; முளை நின்மகனுக்கமென மூன்றுக்கிக்கூறிப் பின்பு இற்றதனாலுள்ள பயனைப் பேசலனாய் விட்டா

“ குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரம் ” (மண்ம. அக.) போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும்பெயர்கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுணர்க ; மாலையென்னும்பெயர் பொதுவாகலின். (கஉ௭)

226. இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை

மற்றுரையாடலளாய்மணிமாநிலத்
தற்றதொர்கோதையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தாள்,

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான் ; தெளிவுபற்றி, “ இல்லை, கனாமுந்துறாத வினை ” (பழ. உ.) என்றலின். இன்னே, உதாசீனம்போனின்றது.

இ - ள். இற்றதனாற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், எனக்கு, இங்ஙனே ஓரிடையூறுவந்ததாகாணென்றவளவிலே, பின்பு உரையாடலளாய் மணிநிலத்தே தங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. ()

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிநடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவியெனாவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

இ - ள். காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுகெடுத லாலே, ஆண்டகை சென்று பாவியேனுடையஆவியை வருத்துகின்றாயோ வெனக்கூறி அவளை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்ம்மையென்ற இரண்டுருபும், "தெள்ளிது" (தொல். சொல். வேற் - ம. ரு.) என்றதனான் முடியும். (௧௯௮)

228. தண்மலர்மார்புறவேதழீஇயினானவன்
கண்மலர்த்தாள்கனவின்னியல்பொய்யெனும்
பெண்மையோபெரிதேகடவாய்க்கெனப்
பண்ணுறையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீஇயினான்; அதனால் அவள் விழித்தாள்; அப்பொழுது, நினக்குக் கனவின்றன்மையை மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புலவர்துறையாற் பரவித் துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓ, வியப்பு. (௧௯௯)

229. காதலன்காதலினாற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைப்பூமகள்சேர்ந்தாள்.

இ - ள். பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியர் தொழத் தாமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க. (௨௦௦)

230. பண்கனியப்பருகிப்பயனுடைக்
கண்கனியக்கவர்ந்துண்டினிதின்னாள்செல

மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றனள்.

வின், ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும் அரசநீதியாலும் வீடுபேற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணினைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து நுகர்ந்தும் இருவர்க்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்சென்றவளவிலே, மேற்கண்ணி பிள்ளைவளர்தலாலே தளராநின்றாளென்க. (௨௦௧)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்குறண்டுசெவ்வாய்விளர்த்துக்க
ண்பசலைபூத்தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்க
திர்கள்பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பரந்துதுசுப்புங்
கண்ணின்புலனாயிற்றுய்த்தவளிச்சமாலை, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிது
நைந்துநற்றுற் சலஞ்சலம்போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்கள் பசலைபூத்தன; பின்பு முதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான மூலக்கண் கருகிப் பால்பரந்து நுசுப்புங்கண்ணினது நுகர்ச்சிப்பொருளாயிற்று; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அனிச்சமாலை பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல் நைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு. (உ0உ)

வேறு.

232\. தூம்புடைநெடுங்கைவேழந் தூற்றியவெள்ளிலேபோற்
றேம்புடையலங்கன்மார்பிற் றிருமகன்றமியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகளொளித் தூநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய்; "குருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரநகரம்" (மண்மே. அக.) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல் - கெடுதல்; விகாரம்; "புட்டேம்பப் புயன்மாறி" (பட். ச.) என்றார் பிறரும். தமியனாக - அரசவுரிமையை நீங்க. ஓம்படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிறிதும்கூறாளாய். அவன் வஞ்சித்து அரசுவௌவுதலின், 'ஒளித்து நீங்க' என்றார். ஆம்புடை - பிள்ளையார் பிழைப்பதோர் கூறுபாடு.

இ - ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமியனாகத் திருமகணீங்கப் பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினானென்க. (உ0ரு)

233\. காதிவேன்மன்னர் தங்கள்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிற்குளித்தனான்றே
யோதியபொறியற்றாயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ள். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனுகிய கண்ணைக் கண்ணென்பாருடனேகூறித் தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்ளிலே யழுந்தின அன்றே நல்வினையற்றாய்; ஆதலால், இனி ஓரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க. (உ0ச)

வேறு.

234\. அந்தரத்தார்மயனேயெனவையுறுந்
தந்திரத்தாற்றமநூல்கரைகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியோ
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

இ - ள். அரசன், தொழிலோடே நூலைக் கரைகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி எந்திரமானதோரூர்தியை இயற்றுமினென்றானென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (உ0ரு)

235. பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லரக்கும்மெழுகுங்கலஞ்சான்றன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுகாவினைச்
செல்வதோர்மாமயில்செய்தனனென்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல் - வெள்ளியநூல்.

இ - ள். கலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதோர் மயிலை எழுகாவினாலேசெய்தானென்க. (௨௦௬)

236. பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லாமுடையானடிகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அரசனை வணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக. (௨௦௭)

237. நன்னெறிநாளையத்தானன்றுநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததோர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

இ - ள். வெய்யோன், இம்மயில் நாளினுடைய நீதிதானன்றாயிருந்தது; இது மிக நன்றெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்க வென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி - மின்னைக்கெடுக்கும். இந்நாளின் நீதியென்றுமாம். (௨௦௮)

238. ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தோர்சின்னாள்செல
பாடலின்மென்மேற்பயப்பயத்தான்றுரக்
கோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப் போலே பையப்பைய மேன்மேற்றூர்ந்து மாடத்திலும் காவிலுமடுத்துச் சின்னாள்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அங்ஙனங்கற்பித்தவன் விசையுடனேறும் படி முறுக்கியுணர்த்த அவள் அதுவுமுணர்ந்தாளென்க. (௨௦௯)

வேறு.

239. பண்டவழ்விரலிற்பாவைபொறிவலத்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்பறக்குமெய்ய

புண்டவழ்வேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தே திரிப்ப அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவள் அதனை இடத்தே திரிப்ப அது வீழ்ந்து காலைக் குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பரப்பிற் பொறிகெடும். (உசo)

வேறு.

240. காதிவேல்வலகட்டியங்காரனு
நீதியானிலங்கொண்டபினீதிநூ
லோதினார்தமைவேறுகொண்டோதினன்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனன்.

காதிவேல்வல - பொருது வேலைவல்ல. உம்மை, இழிவுசிறப்பு. கோது செய்குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃதாவது செய்ந்நன்றிக்கேடு; உட்கோதனன் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலாதோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கோதனனாகிய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினாரெல்லாரையும் தனக்கு மாறாகக் கொண்டு ஒருமொழி கூறினனென்க. (உசக)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகற்
றுன்னிநின்றுசெகுத்திடுநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

இ - ள். மன்னவன்பகையாயதோர் தெய்வம் என்னைஇருப்பிடமாகக் கொண்டுவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலும் நெருங்கிநின்று நீ செகுத்திடு என்னாநிற்கும்; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை; அவற்றை நீர் கூறுவீராகவென்று கூறினனென்க.

'என்ன' என்பதனை, "உட்கினரா" (நாம. உசங.) என மேல்வருகின்றதனோடுமுடிக்க. (உசஉ)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ
ருருமுவீழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முளான்
றருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினன்.

இ - ள். மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளானாகிய தருமதத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினனென்க.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செகுத்திடு' என்றசொல் இடிக்குமுவமை. காழ்த்தமை - கொலைத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனாலாயவனென்க. (உகங)

243. தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிக்
குவளையேயளவுள்ளகொழுங்கணா
ளவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
முவளகந்தனதாகவொடுங்கினான்.

இ - ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடைய கண்ணாளாகிய அவளையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றில் வேட்கையின்றி ஒடுங்கினானென்றானென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். (உகச)

244. விண்ணுமேலமிர்தும்விலைச்செல்வது
பெண்ணினின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
னெண்ணமின்றிப்பிறங்கியவையகந்
தண்ணந்தாமரையாளொடுதாழ்ந்ததே.

இ - ள். விண்ணும் அமிர்தும் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும், பெண்மை; அதிலும் நினதாரினை இன்பம் பெரிதாகாவென்று காரியங்கூறுதலின், நின்னிற்றாழ்ந்த நிமித்திகன் செல்வம்வேண்டுதலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகம் திருமகளுடனே கூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறோர் மனக்கவற்சியின்றென்றானென்க.

'நின்னின்பம்' என்றது, அரசனை நோக்கி நிமித்திகன் கூறியது. 'பெண்ணினின்பமெனப்பெரிதாழ்ந்தவன்' என்பதும் பாடம். (உகரு)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தன்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ள். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வனாயின், தன்குலமும் திருவும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுகின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகள் - திரு. இஃது உலகியலாற்கூறினான். 'தார்கெழுவேந்தனும்' பாடம். (உகசா)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு
முலகமாந்தர்களொப்பவென்றோதுப
குலவுதார்மன்னர்க்கியாணிதுகூறுவன்
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

இ - ள். முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பல குணங்களால் மிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பரொன் றுகூறுவர்; அவர் அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறு வேன்; அதனைக் கேளென்றானென்க.

'கூறலென்' என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறேனென்றானென்க. இது முதல், "மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வம்" (நாம. உகஉ.) என்ற தனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (உகஎ)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி, இ - பகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று, வினைமாற்று. "தாமினிநோயும்" (புறப் - வெ. வாகை. ௩௩.) என்றாற்போல உம்மை மாற்றுக. ஆக்கல் அழித்தல், காலந்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர் காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெறாதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ள். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும்; காயுமேற் சுட்டிடும். மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒருவன் வாழ்த்துவனாயின் அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றா னென்க. (உகஅ)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமா
லிறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள்வெளவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையுந் தேவரென்றது; மேலே, "எல்லேமு வைந்துநாள்க ளுளவென விமைக்குங் கண்ணும்" (முத்தி. உகஉ.) என்பராதலின்; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

இ - ள். மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாநிற் கும்; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வௌவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (உகக)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிடிற்
றேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனசிந்தியார்
நாவினும்முளாயார்நவையஞ்சுவார்.

இ - ள். இழிந்தோராயினும் அயர் பின்னை நால்வரைத் திரியச் சொல்லுவராயின், அவரைப்பால்வரைதெய்வமென்னுந்தன்மையை இல்லை யகந்தேறுமாதலான், மன்னவர்களானவரும் நவையை அஞ்சுவார், அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமிடத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென் றானென்க. (௨௨௰)

250. தீண்டினார்தமைத் தீச்சுடு மன்னர்தீ
யீண்டுதங்கிளையோடுமெரித்திடும்
வேண்டின் விண்ணமிர் தாநஞ்சு மாதலான்
மாண்டதன்றுநின் வாய்மொழித்தெய்வமே.

இ - ள். தீ தீண்டினாரையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ் சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டாயின் அமுதுபோல உறுதிபயக்கும்; அவரது செற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் காந்துநின்றுகொல்லும்; அங்ஙனமாதலால், நின்றெய்வம் என்றெய்வம்போல மாண்டதன்றென்றானென்க.

இதனாற் பகைவரையும் நட்டாரையும் நீட்டையுங்கூறினான். (௨௨௧)

251. வேலின்மன்னனை விண்ணகங்காட்டியிந்
ஞாலமாள்வது நன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன் வாண்மற்றோர்க்
கோலைவைத்தன்ன வொண்டிறலாற்றலான்.

இ - ள். வாள்வலியாலே தமக்கு வல்லவருண்டாயின் வந்துபார்க்கவென்று ஓலைவைத்தாற்போன்ற திறலுடைத்தனுடைய தருமதத்தன், மன்னனை வேலின்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வது எனக்கு நன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்று, என்றானென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்றார். ()

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
நிழற்றிகழ்வேலினானைத் தேடியநெடுங்கணாளும்
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தானுங்குரவரைப்பேணல்செய்யா
திழுக்கினாரிவர்கள்கண்டாயிம்மைநோய்க்கிரைகளாவார்.

இ - ள். இம்மைநோய்களுக்கு இரைகளாவார், தன்கணவனையொழிய வேறொருவனைத் தேடியவளும் தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பிநடந்தவருமாகிய இவர்களென்றானென்க.

தரவு, "செலவினும் வரவினும்" (தொல். சொல். கிள. ௨௮.) என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (௨௨௩)

253. நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தீயிற்கன்னியைக்கலக்கினானு
மட்டுயிருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்
குட்டநோய்நரகந்தம்முட்குளிப்பவரிவர்கள்கண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையாளைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தீயினாற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையாதவனும், உயிரை அட்டு உடலைத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் காண், இம்மையிற் குட்டநோயினும் மறுமையில் நரகத்தினும் அழுந்துவ ரென்றானென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமணத்தில் தப்பிய தாம். (உ௫௩)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்னாட்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ
லிறைவனாத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்விளக்குமென்றான்.

இ - ள். பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவனாக ஆக்கினவன்வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடும் தேய்ந்தொழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டுமதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவிளக்குமென்றானென்க. (உ௫௪)

255. கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவிளைவஃகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர்பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாறி
யாணையிவ்வுலகுகேடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்குநிலைகுலைந்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம் விளைவுசுருங்கிப் பசிமிக்கு மகளிர்கற்பழிந்து அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும்; அரசனாணையேயென்றானென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படு பொருளன. (உ௫௫)

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன்றக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவளைப்பைந்தார்
போர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொன்னொளிவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாகைத்தாராற்பொலிந்த தருமதத்தன், அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்கும் தக்கபடியைக் கூறினானாக; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுக வியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினானென்க. (௨௫௭)

257. தோளினால்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்பாற
வாளினாற்பேசலல்லால்வாயினாற்பேசமாட்டேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்நீந்தும்போழ்தின்வழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைகள்சிதற வாளினால் வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயினாற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலை நீந்தும்பொழுது மிகவேர்த்து வாள்வழுக்குமென்று கூறினானென்க.

தேற்றேன், "தேற்றாய் பெரும பொய்யே" (புறநா. ௩.) என்றாற் போனின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. (௨௫௮)

258. நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழவண்கைமணிநகுகடகமெற்றா
வெண்ணகைவெகுண்டுநக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

இ - ள். கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தரும்பினாற்போலக் கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புநிறைந்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாநிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டுசிரித்து ஒருவார்த்தைகூறினானென்க.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம். (௨௫௯)

259. என்னலாற்பிறர்கள்யாரேயின்னவைபொறுக்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்கள்யாரேயுற்றவற்குறுதசூழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமாண்டுவானவர்க்கிறைவனாக
பொன்னெலாம்விளைந்துபூமிபொலியயான்காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன். உறுத - பொன்னுலகாளாமல் மண்ணுலகாளுதல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். விளைத்தபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறு யார்? அதற்குயானே; தன்னைச் செறிந்தவற்கு உறுதகாரியங்களைச்சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தன் தேவர்க்கிறைவனாக, யான் பூமியெல்லாம் விளைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றானென்க. (௨௬௦)

260. விளைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் விளைக; பொன்னும் பொலிக; நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம்; அவற்றிற்கு நீவெகுளவேண்டா; இப்பொழுதே களைவேமாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக் கொல்லுங்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதியாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும்; ஆதலால், அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாகவென்றானென்க.

இனி, 'அஃதேதுரைக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அதுவாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுதலியனவும் காவலனாகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு, 'இனி வார்த்தையமைக' என்றானென்பாருமுளர். விளைகபொலிக, ஒருவழக்கென்பாருமுளர். (௨௩௧)

261. நிலத்தலைத்திருவளுடனீப்பருங்காதல்கூர
முலைத்தலைப்போகமூழ்கிமுகிழ்நிலாமுடிகொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறலெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

இ - ள். திருவளுளிடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின், அவளது முலைப்போகத்தே அழுந்தித் தானையைநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடிய தொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை. (௨௩௨)

262. கோன்றமர்நிகளமூழ்கிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தன்கீ
ழேன்றநன்மாந்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துநல்கி
யூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினான்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டான்றே.

இ - ள். அரசன்சுற்றம் விலங்கிலேமூழ்கிச் சிறையிலேதாழத் தன் கீழ்மையையேற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் நிதியைநல்கி நாட்டையெல்லாம் குடையால் நீழல்செய்துஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினானென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மாந்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமுமாம். (௨௩௩)

263. பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியதேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனைமூதூர்த்தெருவுதொறெங்குமீண்டி

வெரிநொப்புத் தொருங்கில்லாப் பலிங்கிலேயுய வோங்கிச்
செருகிக்கீ வயிறு மன்றன் றிருநகர் வளைந்த வன்றே.

இ - ள். சேனையானது, களிறுமுதலியவற்றைப் பண்ணி, வாள்முதலிய வற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, மேவிறைந்து நகரமெங்கும் வளைந்ததென்க.

உண்ணிற்கு மார்பிடத்தும் உட்பட வளைந்து அந்தப்புரத்திருவை புகுதாது நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின்றமை மேற் கூறுகின்றார். (உ௬௩)

264. நீணிலமன்னன் போற்றி நெடுமுடிக் குரிசில் போற்றி
பூணணிமார்ப போற்றி புண்ணியவேந்தே போற்றி
கோணிலைக் குறித்துவந்தான் கட்டியங்காரனென்று [லான்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச் சொன்னான் செய்யகோல் வெய்யசொல்

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமார்ப - பலகலன் களையணிதற்குக் காரணமானமார்ப ; " அரும்பூணாற வெறிந்தாங்கு " (மணிமே. ௧௨௪.) என்பர் மேலும். போற்றி, நான்கூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினன்.

இ - ள். வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், போற்றியென்று கூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தானென்று கூறினனென்க.

' கோன் ' எனின், மாறுபாடாம். (உ௬௪)

265. இன்னணிலைக்கதவமெல்லாந் திருந்தாழுறுக்க வெல்லை
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும் படுமதக்களிறு மாவுங்
கண்ணகன் புரிசைகாக்குங் காவலாளடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்று வெடிபடமுழங்குஞ் சொல்லான்.

வெல்லையென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

இ - ள். சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழ்கொள்க ; தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக ; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலாளரடைகவென்றானென்க.

இஃது, இராசதத்தாற்கூறினான். (உ௬௫)

266. புலிப்பொறிப் போர்வைநீக்கிப் பொன்னணிந்திலங்குகின்ற
வொளிக்குழாமன்னதொட்டுருச்சுடர் வாளைநோக்கிக்
கழிக்கிறையாயநெஞ்சிற் கட்டியங்காரனாம்போல்
வலித்ததுகாண்டுமென்று வாளெயிறிலங்கநக்கான்.

இ - ள். புலியினது வரியையுடைய கவசத்தைத் தவிர்த்து மன்னனுக்கும் வாளைநோக்கி வலித்ததுகாண்டுமென்று மிகச் சிரித்தானென்க.

இது, வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. வார்த்திகளின்மையின், கவசநீக்கினானென்க ; போர்வை, உறையுமென்ப. (உ௬௬)

267. நங்கைநீநடக்கல்வேண்டுநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனீயன்றுகண்டகனவெலாம்விளைந்தவென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவீழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள்; "ஓஒதல் வேண்டும்" (திருக். சுருஉ.) என்றாற்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையார் அக்கங்சுருதி உயிர்நிற்றற்கு. தெளிவுபற்றி, 'விளைந்த' என்று இறந்தகாலத் தாற்கூறினான்.

இ - ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாக; அஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிற்கண்ட கனவெல்லாம் பயன்பட்டனகாண் என்றுகூற, கயற்கண்ணி, கோதைபோலமாழ்கி வீழ்ந்து தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உருஅ)

268. மல்லலைத்தெழுந்துவீங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றழுங்கிவீழ்ந்தவமிர்தமன்னாளையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலநீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினாட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னான்சூழ்கழற்காலினானே.

இ - ள். மற்றொழிலை வருத்தி எழுந்து நீண்டமலைதிரண்டனையதோளானாகிய கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக் கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னாளைச் சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதன கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நானுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறு போல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின், 'அமிர்தமன்னாள்' என்றார். ()

269. சாதலும்பிறத்தறானுந்தம்வினைப்பயத்தினாகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வளைத்தோளியென்றான்.

இ - ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தாலுண்டாம்; ஆண்டுச் சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் இன்புறுதலும் எல்லாம் அறிவின்மையன்றே, இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய்; அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாணென்றானென்க. ()

270. தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகடன்மணலுமாற்றா
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கதிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லினுளிரண்டுநாளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அவற்றுள் எல்லாம் பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டோன் - சிறிதுகாலென்னும்பொருட்டு.

இ - ள். நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண்மணலும் உறையிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுளெல்லாம்பிறந்தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கதியிலும்சேரேம்; ஆதலின், இப்பொழுது சேர்கின்ற இரண்டோனை உறவை உறவாகக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாவென்றானென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமனூல்வடித்ததன்னு
ளுண்டுவைத்தனையநீயுமுணர்விலாநீரையாகி
விண்டுகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்தினையையாத
லொண்டொடிதகுவதன்றாலொழிகநின்கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. நூல், ஆகுபெயர். அனைய, நெஞ்சறிபொருண்மேற்று.

இ - ள். ஒண்டொடி, வாமனாற்சொல்லப்பட்ட நூற்பொருளை உணர்ந்துவைத்து அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாத தன்மையையாய் எனதுமொழியை வேறுபட்டுக் கண்ணீர்வீழ விம்மியுயிர்த்து இத்தன்மையையாதல் தகாது; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்கவென்றானென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடைமன்னர்போகார்
கருமமீதெனக்குமூர்திசமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்று
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றியாஞ்சிங்கமன்னான்.

இ - ள். வாளைப்பிடித்த கையினையுடைய ஏறிய சிங்கத்தையொப்பான், நரம்பு இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னேபோக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கருமம்; உனக்குங்கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலவேண்டா; போவதே கருமமென்றானென்க.

பிள்ளையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறலுங்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமென்றான். கவற்சி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து எறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உசங)

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்த
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவனதாளைகூறித்
துன்பமில்பறவையூர்திசேர்த்தினன்றுனைவிசேர்ந்தாள்.

உருகி, உருக. அளந்தசுக மிகுதலாலே கீர்த்தியை யுடைய அருகன். அவனுடைய, "ஓம் னமோ அருகற்றான்" (ஓம்னமோ அரஹந்தாணம்) என்னுமொழி. கூறி, கூற. துன்பமில்பறவை - இத்தற்பறவை.

இ - ள். என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றுசோரப் பிணித்த அன்புமிகுதலால் ஆற்றுத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான்; அத்துணைவியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தாளென்க. (உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தழன்றேறூர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சுடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை, மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது, ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கினபடையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினார்.

இ - ள். மாதர், நீராறுதோர் குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறுது நின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கறற்றீ கடலைச் சுடுவதொத்து முழங்கினானென்க. (உசரு)

275. முழைமுகத்திடைமரிவளைத்தவன்னமுள்ளூயிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிலுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று; "ஆட்வர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" (நெடுநல். கoஎ.) என்றார்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - நூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திரள்போல அந்தப்புரத்தே குரிசில் அகப்படும்படி வேலையும்வாளையுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடையிற் குஞ்சரங்கள் செண்டுவெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம். (உசசு)

276. அயிலினிற்புனைந்தவாளழன்றுருத்துரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவீழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙனநிற்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சழன்றுகோபித்து உருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினானென்க. (உசஎ)

277. மாரியிற் கடுங்கணை சொரிந்து மன்னரார்த்தபின்
வீரியக் குரிசிலும் விலக்கி வெங்கணை மழை
வாரியிற் கடுத்துடன கற்றமற்றவன் பகட்ட
பேரியற் பெருங்களிறு பின்னிலாக் கடாத்தவே.

இ - ள். மன்னர் கணையை மாரியிற் சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குரிசிலும் அக்கணைமழையை விலக்கிச் செண்டுவெளியில் நின்று காற்படையையும் சேரக் கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்ற பெருங்களிறுகள் செற்றி வந்துசேர்ந்தனவென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய களிறு. (உ௬அ)

278. ஏற்றமிக்க மன்னவன் சேர்ந்த குருந்தராந்துதற்
கூற்றருங் குருதிவாள் கொடுவழுத்தவி
ஊற்றுடை நெடுவரையுருமுடன் றிடித்தென
மாற்றரும் மதக்களிறு மத்தகம் பிளந்தவே.

கூற்றரு - சொல்லுதற்கரிய. ஊற்று - அசும்பு.

இ - ள். சச்சந்தன், கோடுதைத் தன்னைச்சேர்ந்த குருந்தராங்களின் நுதலிலே வாளைக்கண் உருமிடித்தென வாளையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம் பிளந்தனவென்க. (உ௬௯)

279. வேன்மிடைந்த வேலியும்பிளந்து வெங்கண்வீரரை
வான்மயிர்ச் செய்கேடகத்திடித்து வாள்வலையரிக்
கூனுடைக் குருதியுள் குழுக்குழுத் திரிதரத்
தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்ததே.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிளந்தென்றது, 'பிளந்து' என்றார். தன்னை ஒறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து. வலையென்றார், தப்பாமற்சூழ்தலின்.

இ - ள். பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலால் தாரினான் களம் சிறந்ததென்க.

இத்துணையும் இயனெறியாதலின், இவன்களமென்றார். (உ௭0)

வேறு.

280. க. உட்புடையருக்கிருடன்றுகளோகொல்வ
கொட்புடையகாளையுமொருதனியனுறை
யிட்படுயிறைமகனிருங்களிறுழாற
வட்புடையுண்ணவியாருன்றுகளிறாக்கி. (உ௭க)

281. ஓடுகதிருந்ததிழமைமேவலமெனாந்திக்
கேடகமறுப்படுவெற்றபரவுசேர்ந்தான்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக
காடுகவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தனக்கு வேலியாகியகரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றாற்போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமேகொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி.

உ. நீடகமிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ள். இறைவனுகிய மகன் தானேயுள் தனியனாய்நின்று முற்கூறிய வாறே களிற்றைறுறாற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றைஊந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரவுசேர்தலால் நடுவற்று விசும்பிலேயோடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச் சீறாநின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உஙஉ)

282. க. நெய்ம்முகமணிந்துகிழுறங்கியழல்பொங்கி
மைம்முகமணிந்தநுதிவாளழலவீசி
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவறாறிக்
கைம்முதறுணிந்துகளிறுழுவதுநோனன்.

283. உ. மாலைநுதிகொண்டுமழைமின்னெனவிமைக்கும்
வேலைவலனேந்திவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சுங்
கோலவரைமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நுதி - நுனை. கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்த மதயானை. தவ - மிக. முதல் - அடி.

உ. விரிதாமம் அழகழிய - இவன்சூடும் வாகைமாலை மேல் அழகுகெட்டுப்போக. மயிலின்றன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர்பலராயிற்று. 'முலைதுஞ்சுமார்பு' எனவே முன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று; "மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநா. கo.) என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்டு உறுவதோர் கூற்றென. யானை வீழாநிற்க எறிந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனம்வெகுண்டு வாளையோச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொறாய் வேலையேந்தி அழகழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உஙங - ச)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலிற்பொன்னனூர்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாறுவெள்வேன்
மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிதிருத்தினானே.

தடாயினவேல், பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

இ - ள். மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலேயிட்டு மன்னர்விண்ணிடங்கொள்ளும்படி அவ்வளவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினானென்க. (௨௫௫)

285. ஏந்தல்வேறிருத்தயானை யிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழவர்நண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிமன்னர்
சாய்ந்தபின்றறுகணாண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினானே.

இ - ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மன்னர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைக்கசெலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினானென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணார், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆனைநெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனான், இவன்வேறோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (௨௫௬)

286. குன்றமார்பிளந்துவெள்வேற்குடுமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிற்றிற்பாய்ந்து
நின்றமாமன்னர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கானான்.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; "வானூர்மதியம்" (நால. இயினை. ௫.) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஓர்களிற்றிற்பாய்தலாலே மன்னர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினானென்க. (௨௫௭)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினான்ற
னெஞ்சுபதிகொண்டுபடைமூழ்கநிலம்வீசு
மஞ்சுதவழ்குன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்
குஞ்சரங்களூறிக்கொலைவாளொடித்துநின்றான்.

நாகணையினான் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

இ - ள். நாகணையினான்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மன்னர் படைகள் மூழ்காநிற்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வாளை ஒடித்துநின்றானென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, 'மதிகொண்ட' என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க. தோளசைந்தும் பாடம். (௨௫௮)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரநெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேராப்
போரமருணின்றவிளையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - விரும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே விரும்பும் வீரநெறி நின்ற படைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்ற போரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றானென்க.

இனி நீடும் பாடமாயின், நெடும்பொழுதாம்; "நீடுநின்று" (அகநா. ௨௫.) என்றார்பிறரும். (௨௫௯)

289. போழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதழுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடன்வெம்முலைஞெமுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினாண்டகையவிந்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு; "ஆண்டகைக் குரவிர்" (நாம. ௩௯௪.) போல. அவிதல் - குறைதல்; "திரைபாடவிய" (அகநா. ௨௫௯.) என்றாற்போல. பண்பியாக்கிப்பட்டானென்னின், "பாலருவி" (நாம. ௨௯௧.) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முக நோக்கி வீழ்ந்தமையின், பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்றார்.

இ - ள். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருது அழுந்து தலாலே மெய்வலிகுறைந்து தறுகண்மையையுடையகண்கள் அழலவிழித்து முலைஞெமுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமைகுறைந்தானென்க. (௨௬௦)

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகந்தொழுதுபுலம் பெய்திமைந்தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைந்திரங்கக்கொடுங்கோலிருள்பரம்பவேளயாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முளைத்த வறச்செங்கோலாய்கதிரினை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனை மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்யுவமம். மந்திரிமாநாகம், கிழக்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த வினையுவமம். தொல்காப்பியனார் சொல்லும்பொருளும் உடன் ஆராய்தலின், உருவகவுவமையென்றேகூறினார். செங்கோலையுடையகதிர், இல்பொருளுவமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப, 'விழுங்கிற்று' என்றார்.

இ - ள். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கதத்தே சான்றோர் மயங்க, கற்புடைமகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகியஇருள் பரவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முளைத்த கதிர்போல் வானை நாகம்போலுமந்திரி விழுங்கினான்; எனபாவமென்க.

ஏ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு இரங்கினார். (௨௯௧)

291. பாலருவித் திங்கடோய் முத்த மாலைப் பறிப்பி னெடுங்குடைக்கீழ்ப்பாய்பரிமான்றேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாளோடுமணிக்கேடகமுமறமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தாமரைமலர்சூடிமந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினார் மெய்காப்போம்பவேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனடையாற் கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணினார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ள். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல் வழங்கும் சிலையானாகியவேந்தன், அவை உதவாமையின், வாளும் கேடகமும் மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியையாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரையொத்த அடியைச்சூடிப் போய்த் தேவர்கள்வழிபடுதற்குப் புதியனாயினானென்க.

உயிர்நீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்றானென்க; சுவர்க்கமுமாம். (௨௯௨)

292. செந்தீக்கருந்துளையதீங்குழல்யாழ்தேந்தேமென்னுமணிமுழவமுந், தந்தாங்கிளையார்மெல்விரல்கடீண்டத்தாந்தா மென்றிரங்குந்தண்ணுமைகளு, மந்தீங்கிளவியாரைஞ்ஞூற்றுவரவைதுறைபோயாடலரம்பையன்னா, ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்றினைந்திரங்கிப்பள்ளிபடுத்தார்களே.

செந்தீயாற் கருந்துளைவான குழல்கள். தேந்தேம், தாந்தாம் - அநுகரணம். இளையார் - நிருத்த கீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். கிளவியாரைஞ்ஞூற்றுவரென்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞூற்றுவரேயென்றற்கு. மேலும் நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ்ஞூற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்னார்.

இ - ள். இளையார், குழல்முதலியவற்றை ஈமத்தேகொண்டுவந்து விரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞூற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப் பள்ளி ப

“கோன்றமர் நிகளமூழ்கி” (நாம. ௨௩௫.) எனவே ஆடவரின்மையுணர்க. (௨௯௩)

293. மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலைவேலம்புபாய மணிச்செப்பகங்கடைகின்றவேபோற், றொடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்துந்தோய்ந்த

தூணைமுலையினுள்ளரங்கிழுழ்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண் பனிநீர் பாயவிம்மாப்பருமுத்தநாமமுலைக்கிண்கிணியினார், புடையவிழ்ந்தகூந் தல்புலவுத்தோயப்பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த - காமனம்புதோற்ற. முத்தமாகியநா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

இ - ள். கிண்கிணியினார், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைகின்றகரு விகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்றவேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அழுந்தும்படிபுரண் டழுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூந் தல் மெய்யைமறைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதா ரென்க.

விம்மிப் புலம்பினரென்க. (உகூ௩)

294. க. அரிமானேர்மெல்லணைமேன்மஞ்ஞைசூழக்கிடந்தாங் குவேந்தன்கிடந்தானைத்தான், கரிமாலைநெஞ்சினன்கண்டான்கண் டேகைதொழுதான்கண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபி, னெரிமாலையீமத்தி ழுதார்குடமேனைநூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானேயெ ம்மையொளித்தியோவென்னுப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார் ()

295. உ. கையார்வளைகள்புடைத்திரங்குவார்கதிர்முலைமே லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குழன்மேன்மாலைசிந்திநிலத்தி டுவார்நின்றுதிருவில்வீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந் திடுவார்கையால்வயிறதுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன் செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினார்.

296. ௩. பாறுட்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம் பகுவா யோர்பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத், தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வ ரையின்மேற்சிறுபிடிகள்போலத்துயருழந்தா, மானதடியேம்வந் தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினரெங், கோனார்பறிப் பநலம்பூத்தவிக்கொடியினிப்பூவாபிறர்பறிப்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழ்ந்து - வழிபாட்டிறப்படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக் கலங்கி. அழுதது, உவகைக்கலுழ்ச்சி; "விளிவில்கொள்கை" (தொல். பொரு. மெய். ௯.) என்றதனான், இதுவும் அழுகைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைநூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரிநுகர் கின்றதோ.

(உ) கதிரையுடைய ஆரம். திருவில்லைகின்றுவீசுங்குழை. நீலக்கடிப் பிணை - குதம்பைபோல்வதோர்பணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது, அரசற்குச்செய்யுநீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி.

(ந) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடிகளெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிடிகளல்லவென்பது பெற்றாம். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறர்போல. இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த நுகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

இ - ள். மயில்சூழ்ந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போலத் தேவியர் சூழ்ந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினன்றான்கண்டான்; கண்டு கலுழ்ந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணீருகுத்தபின்பு, அவன் செற்றநீங்கினமைகண்டு, கோல்வளையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப்பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு, ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடுவார், கனைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வரைமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிடிகள் துயருழக்குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து. எங்கோனார் நுகர அவர்க்குக் கொடுத்த நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடேம்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவேமென்று ஆறாது அழுது போயினாரென்க. (௨௯௬ - எ)

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதனிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானைவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்களிற்றின்மேற்றன்பெயரினாற்பறையறைந்தான்வெண்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கணவருமினைந்திரங்கினாரிருண்மனத்தான்பூமகளையெய்தினானே.

இ - ள். நரி, நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலைநடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனை எரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டு வெண்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறுபோல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினாரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிர்பெய்தலின், அவன்பெய்தானென்றார். விறலவனென்க; இஃது இகழ்ச்சி. இனைந்து - கெட்டு. (௨௯௭)

சீவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோர
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
சுளிமுகக்களிறனான்றன்சொன்னயநெறியிற்போய
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றநெறி. கயில், ஆகுபெயர். அசைந்துசோர - குலைந்துவீழ. சுளித்தல் - கோபித்தல்.

இ - ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழிநில்லா மனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிறனது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (௨௬௯)

299. எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலமிர்தமன்னா
ளஃகியமதுகைதன்னாலாய்மயிலூருமாங்கண்
வெஃகியபுகழினான்றன்வென்றிவெம்முரசமார்ப்ப
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வடிவென. ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி - மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றாமையுணர்க.

இ - ள். அரசனுக்கு வாளின்றன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமுதன்னாள், அவனைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச்செலுத்துகின்ற அவ்விசும்பிடத்தே புகழினானது கொடிய முரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்ம்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

வேந்தாந்தன்மையை விரும்பியபுகழினான். (௨௭0)

300. மோடுடைநகரினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும்
காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்துறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகைபயப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. துவன்றிப் பிறங்கித் தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுகுறங்குநிழலையுடையகாடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலெனவினைத்தொகை. பொறிக்கு, "ஓடமுறுக்கி" (நாம. ௨0௯.) என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப உடைகின்றதென்றார். கையால் இடந்திரித்தாற் கடிதின்வீழ்கின்றது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் பையப்பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்றோன்றிய இறப்பு.

இ - ள். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கினவிசை தானேகைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அந்நகரினின்றுநீங்கிச் சுடுகாட்டின்நேரே வீழ்ந்ததென்க. (௨௭௧)

301. மஞ்சுசூழ்வதனையொத்துப்பிணப்புகைமலிந்துபேயு
மஞ்சுமம்மயானந்தன்னுளகில்வயிறூர்ந்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குடுமிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புகைநிறத்திற்கு உவமம். பேயும், உம்மை சிறப்பு. அகில், ஆகு பெயர். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சு மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல் லெனவீழ்ந்து காலைக்குவித்திருந்ததென்க.

'இருக்கும்' என்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதுருவா கியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனும் தேவியைத்தேடா மற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, "கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங் காமர்பதிநல்கி" (முத்தி. ௫.) எனச்சேரக்கூறியவாற்றானுமுணர்க. (௨௭௨)

302. வார்தருகடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற்
றார்கடலனையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளா
ளோர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிருத்ததேற்றாடிணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. எல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வ லென்றிரங்கி. ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதி யாற் கையாறுமுற்படுதலின், இறுகியெனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலங்கூறினர். வருத்தந்தோன்றிநிற்றல், அவலம். வாய்விட்டழுதல், அரற்று. யாதுசெய்வ லென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள் ளாளாய் மகன்றிலை ஒத்தாளென்க. (௨௭௩)

303. உண்டெனவுலாயிற்கேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டினித்தெளிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகளிற்சென்றாள்
வெண்டலைபயின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகள்போல நல்வினை யின்வண்ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுறுகரும்பாவமுண் டென்று நூலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராக வென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானாளென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிவருந்துதலிற் காட்டுவாள்போல வாகியென்றார். (௨௭௪)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்பப்
பொருகடற்பரிதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

இ - ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிநிற்பக் கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருத்தநோய் மறைந்ததென்க.

"கவர்அன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு" (நால. சுற்றந். க.) என்றார்பிறரும். முன், "வெஞ்சுடரிஞெண்டகையவிர்தான்" (நாம. உகூ௦.) எனக் கூறி, அச்சுடர் குழவியாய்த்தோன்றினமைகூறினர். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்த பொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், "செய்யோன் செழும்பொற்சரம்" (மண்ம. உஉக.) என்றும், "மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்" (மண்ம. உஉக.) என்றுங்கூறினர். இகலி - விளக்கோடிகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென்பதுகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (உ௦௪)

305. பூங்கழற்குரிசிறந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிலிற்றவாற்றாள்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன்பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், 'குரிசிறந்தபுதல்வனை' என்றார். முலைகள் திங்களின்கதிரைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும் பருவத்தளவும் பொறாளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க. என்றது, மகப் பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சுரவாதாதலால்.

இ - ள். ஓதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிலிற்றுந்துணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (உ௦௫)

வேறு.

306. க. கறைபன்னீராண்டுடன்விடுமின்காமர்சாலைதளிநிறுமின்,
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினமழுங்க, வுறையு
ங்கோட்டமுடன்சீமின்ஞெண்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட், டிறைவன்
மவன்பிறந்தானென்றேறப்பார்க்கூர்தோறுய்த்தீமின்.

307. உ. மாடமோங்கும்வளநகருள்வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்
திட், டாடைசெம்பொனணிகலங்கள்யாவும்யாருங்கவர்ந்தெழுநாள்,
வீடின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டா வீழ்ந்தீர்க்குக்,
கோடிமூன்றோடுடைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறைமின்.

308. ௩. அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி,
லொருங்குகூடிச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக், கருங்
கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசுங்கவிகள்கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பா
யிவினைசெய்தேன்காணவிம்மதோழுபிறக்குமா.

309. ௪. வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீமம்விளக்காக, வொவ்வாச்சுடுகாட்டுயரரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட, விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோவிதுவேமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(௧) கறை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினுலே அதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, பன்னீராண்டு' என்றார். இனி, அரசர்க்குப் பதினோராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமைபூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும்உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தளி - கோயில். நிறுமின் - இவையிற்றைப்படைமின். மன்னர்சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தூய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிருடைய தனிசு நீங்குதலாம். இறந்திட்டு - இறந்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறந்தானென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(௨) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன. யாவும் - பிறவும். எழுபிறப்பினுமுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு, 'எழுநாள், வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்' என்றார். எழுபிறப்பாவன, "மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனவிவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்ந்திர்க்கு - உயர்ந்ததானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றரைக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒருபொன்னாக மூன்றரைக்கோடிபொன் நல்குமென்றார். தலைதிறந்து, பண்டங்களையும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளைகொள்ளப்பெறுவாரையாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(௩) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓகை - உவகை. கவிகள் - பெருமங்கலம் பாடுவோர். பிறப்பாய் - பிறக்கு நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஓஒ, இரக்கக்குறிப்பு.பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு ; மாறு, மாவென விகாரமுமாம்.

(௪) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுடுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஓரி முழவாக ஈமம்விளக்காக அரங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தைவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இதுவென்றது, செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ள். தேவி, புதல்வனைநோக்கி, கோமானுனவன் கவிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகையோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டா என அறைமின், வீழ்ந்தீர்க்கு நல்குமென அறைமினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஓஒ தீவினைசெய்தேன் காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறாகிப் பிறப் பது மன்னர்க்கியல்போ ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ ? கூறாயென்றாளென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்றெனவும், கூறாயென்றாளெனவும் வரு விக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும்கூட்டுக. (௨௭௭ - ௮௦)

310. பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்சுடுகாடா
லுற்றாரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்தூங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனா
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

இ - ள். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயி ராநின்றது ; நினதுபாயல் சுடுகாடாயிராநின்றது ; யானும் உசாவுவதற்கு ஓர்துணையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன் ; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கரு திற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது ; மேல் நீ வளருமாறும் அறி யேனாயிராநின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவும்அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியவுயிரே இராநின்றாய் ; இதற்குக்கார ணம் என்னென்று கூறினாளென்க.

மற்று, வினைமாற்று. (௨௮௧)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகள்பேரறமும், புற ந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றாகாக்காற், சிறந்தாருள ரேலுரையாயாற்சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர்நுங்கோன் சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

இ - ள். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாநின்றாய் ; இனி எனது வருத்தந்தீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அடிகளும் புறந்தந்து என்னிடத்துப் பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீந்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னினும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உரைக்கின்றிலை ; நுங்கோன் கூறிய காரியத்தைச் செய்த யான் வருந்தக்கடவேனோவென்று கூறினா ளென்க. (௨௮௨)

312. அந்தோவிசயைபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையாற் றுப்போற், கந்தார்களிற்றுத்தங்கோமான்கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள், சிந்தித்தி ரங்கியழுவனபோற்பனிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

இ - ள். அகங்கைபோய்ப் புறங்கையான தன்மைபோல விசயை கோ மான்படாநிற்பப் புறங்காட்டுள்வந்தவள் தனியேபட்ட தீங்குகளை உட்கொ ண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கு அடுத்த பனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவென்க. (௨௮௩)

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த, விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ஞாலத்திருள்பருகிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த, படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பணைசெய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடுமாம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்ந்த அதுவென்க. அந்தி - சந்தியாதேவி. பணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ள். உலகில்தீங்கினைநீக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்ந்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க. (௨௮௪)

வேறு.

314. தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன்றிறத்தையோராள்
யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
றானமர்ந்துழையினீங்காச்சண்பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

இ - ள். மாதர், திருமகன் நல்வினையையோராளாய், யான் யாது செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்து நின்றும் நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன்மகனாதலின், ஆண்டுறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்வதம், தைவதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (௨௮௫)

315. விம்முறுவிழுமவெந்நோயவளுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

- ள். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற்கவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான்செய்ததீவினையாலே ; இனி வருத்தநீங்கென்றாளென்க.

தேவியதுவிழுமத்தாலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின் - இன், அசை. தெய்வம் கூனியாய் நிற்றலின், உயர்திணையாற்கூறினார். ()

316. பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையநம்பி
நாவினுளுலகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டுபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினாயாமறைவதுகருமமென்றாள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள், கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லா நடக்கும்; அங்ஙனநடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும்படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால், யாம் மறைந்துநிற்பது கருமமென்றாளென்க. (உ௮எ)

317. ௧. சின்மணிமழலைநாவிற்கிண்கிணிசிலம்பொடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழனம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமினிரத்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்றா
ணன்மணியீன்றுமூங்கீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318. உ. ஏதிலாரிடர்பன்னூறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
தீதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்துக்
காதலான்பெயர்சுமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குழலினாளைக்கொண்டுபோய்மறையநின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. மணியாகியநா. பன்மணி - உயிர்நீத்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம்; நிழலிடம்.

உ. ஏதிலார் - அயலார். தீதிலவாக - நன்றாக; காப்பாக. அவள் முலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி, நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினாளாக; தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணிமினிர ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையீன்று மூங்கீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ஙனம் போகின்ற அக்குழலினாளைக் கூனி கொண்டுபோய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது, பின்பு ஆசிரியன், "பூந்தவிசினுச்சி" (நாம. ௩௦எ.) என்பதனானும் பெற்றாம். (உ௮௮ - ௯)

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிநீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்சூழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோர்கருவிளைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணானோக்கிநின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நலவினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகள்சூழக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப் புல்லிய கருவிளை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஒருகொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணாலே நோக்கிநின்றாளென்க. (உ௯0)

வேறு.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொடோர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவீழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினான்.

இ - ள். அவள் அங்ஙனநிற்க, மதி நாளொடு நடக்கின்றதனைத்தப்பி மின்னோடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவீழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாய்க் கனையிருளிலே வாளொடு வந்துதோன்றினானென்க.

நடப்பது, தொழிற்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை; ஆகுபெயர். கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும், உம்மை - சிறப்பு.

321. வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினார்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன்றாங்கிரு
[illegible]
ளாள்கடிந்தணங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினாற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லுதல்விசேடம். அணங்குகள் ஆளைக்கடிந்து வருத்திய, காடென்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினார் தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்தஇருளைச் சுடரையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினானென்க. ()

322. அருப்பிளமுலையவர்க்கநங்களுகிய
மருப்பிளம்பிறைநுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்விரைவினெய்தினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்வை - மயக்கம். பரப்புபு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்தெனை, விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அநங்கனாதற்கு இப்பொழுது, உதயத்து இளஞாயிறு கிடந்தெனக் கிடந்தநம்பியை, அவன், விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலே விரைவோடு சேர்ந்தானென்க. ()

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
[illegible] வண்கையாற்
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினான்
[illegible]

வனைதல் - கைசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைநீக்குதற்கு விரைகின்ற கதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின், 'முகப்ப' என்றார்; "மன்னெயின்முகவை" (புறநா. ௩எ௩.) என்றார் பிறரும். தும்முதல், நன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ள். தாரினன், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன்றும் மினன்; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சிலையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பா யாகவென்று ஒருகுரல் வாழ்த்திற்றென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், 'ஒருகுரல்' என்றார்.

324. என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்தையனை
நன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
வின்னிறைஞ்சியேத்தினாள்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரச னுக்குப் புத்திரமுகங்காணுநல்வினையின்மைகண்டு வருந்தி. நன், திசைச் சொல். தவ - மிக. கிளையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவி, கந்துகன் பிள்ளையையெடுத்துக்கண்டு பழையஅன்புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தைவணங்கி, ஐயனைப் பகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினளென்க. (உகூ)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புநீங்கினா
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்தசொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழிபமாமணி
மக

இ - ள். கந்துகன், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு விரைவோடே ஏகினனென்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனாலே சீவகனைப்பெறுதலின். ()

326. மின்னணிகளையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய - துன்பநீங்கி இன்பநிகழ. தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன் மொழி, "புண்ணியற்பெறுதிர்" (குண. உ௮௦.) என்றது. அருளுடைமொழி, "பின்றையுநிகழ்வதுண்டு" (குண. உ௮௦.) என்றது. எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார்.

இ - ள். அவன், இருளைநீந்தித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனிவன்கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினனென்க.

327. ௧. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்கூடிய
வருந்ததியகற்றியவாசு
திருந்தியநின்மகன்றீதின்றுய்ந்தினானென
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

328. ௨. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர
வள்ளலைவல்விரைந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலைவேலினான்விரகினீட்டினான்.

இவை யிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாம் கூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆசு - குற்றம். திருந்திய - நல்வினைதிருந்திய. வருந்தல், அல் லீற்றுவியங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லாளே.

௨. தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமானகளிப்பு. உள் ளலைத்து - தன்னெஞ்சிலே தரங்கித்து. "இதுமக வழியின்வாழேன்" (குண. ௨௭௪.) என்றவனுயிரையும் மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். விரகு - தேவிசேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றுய்ந்தப்பினானெ னச்செப்பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோ தை உவகைபரத்தலால் வள்ளலை மிகவிரைந்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விரகால்நீட்டினானென்க. (௨௧௮ - ௯)

329. சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததூரியம்
விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினார்காய்பொன்சிந்தினார்.

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்க ளும் ஆர்த்தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தை யுடைய முலையினார் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொன்னைக் கொள்ளையூட்டினா ரென்க. (௩௦௦)

330. அழுகுரன்மயங்கியவல்லலர்வணத்
தெழுகிளைமகிழ்ந்தெமதரசுவேண்டினான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்
றுழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன்படுதலால் அழுகுரல். எழுகிளைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்பும் இளை மையைவிரும்பி; வளர்கின்றகிளையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்துமில்லாது ரியும்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத்தொடர்ந்த பீடிகைத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகன் எமது அரசாட்சியைவிரும்பினுதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை நல்கினுனென்க. (௩௦௧)

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்
பெருநலநிதிதலைதிறந்துபீடுடை
யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி, எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு; 'மருந்துதின்றெனப் பிணிநீங்கிற்று' என்றாற்போல. குன்றெனப் பெரிய. செருநிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும் போர்செய்து, பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

இ - ள். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல்கினபின்பு நிதியைப் பீடுடையஇரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்ஙனம் கொடைக்கடன்பூண்டொழுகுமென்க.

"அருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக" (புறநா. உஎ.) என்றார்பிறரும். ஆழியாற் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினுன் கந்துகனும். ()

வேறு.

332. நல்லுயிர்நீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்
புல்லுயிர்தன்னொடுநின்றுழிப்புல்லுயிர்
கல்லுயிர்காட்டிற்கரப்பக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப, செய்விப்பதன்றொழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம்; கருவிக்கணடங்கும்; உண்டனச்சில்போல. 'உற்றது' என்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினுர், கதையைஉட்கொண்டு.

இ - ள். தேவி, தனது நல்லுயிர்நீங்குதலாலே புல்லுயிருடனேநின்றவிடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே, ஒருவன் மரக்கலம் கவிழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவள், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவர் கூறினுரென்க. (௩௦௩)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி
வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த
விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா
நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. 'எய்துவதெல்லாம்' என்றார்; "ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே."

(தொல். சொல். எச். கூ௬.) என்றதனால். நெறிமை, மை - பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இ - ள். கோதை, விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்திலும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவள் வருத்தத்தினின்றும் நீங்கினாளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு நினைவின் அகன்றாளென்க. (௩௦௪)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனத்தன்றையுரையெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம், ஈற்றசை. செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்ததீவினையை உறுகின்றதன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேறோரிடத்துநீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதலின், அதற்கு இயைவதோர்கருமம் தேவிக்குக்கூறிற்று.

இ - ள். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனி யான்செய்யுங்காரியங்களெல்லாம், அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௩௦௫)

335. மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ள். நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் நினதேவலிலே வருதற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடைய படைபோலுங் கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலேமறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றாலே கழிவாமென்றாள். (௩௦௬).

336. க. அமரிகைக்கோசனையம்பதுசென்றாற்
குமரிக்கொடிமதிற்கோபுரமூதூர்
தமரியலோம்புந்தரணிதிலக
கழாதுமற்றதுகண்ணலமாகி.

337. ௨. வண்டார்குவளையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்காவுங்கஞலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுறைகுவமென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. ஓசனை, வடசொற்சிதைவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராம் இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனை அமரில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச் சேறல் ஆகாமையானும், கூனி, 'நன்னலமாகி' என்றாள்.

௨. வாவி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நிலை. ஆங்கு, உவமவுருபு.

இ - ள். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனால் தரணிதிலக மென்னு மூதூர் நமரது; அதனைச் சேரேமாய், மற்று வாவியும் பொய் கையும் காவுநெருங்கிய தண்டகாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப் பள்ளி உண்டு; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றாற்போல உறைகுவமென்று னென்க. (௩௦௭ - அ.)

338. ௧. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினள்கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடைமின்னினிலங்கிழைசென்றாள்.

இதுமுதல், "தடங்கொடாமரை" (௩௪௩.) ஈறாக ஐந்தும் ஒருதொடர்.

மருளுடைமாதர் - மயக்கந்தீர்ந்தமாதர். கேளிரைக்கண்டால் துன்பம் மிகுமாதலின், தமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பலென்றும் யான்கரு தியதனையே கூறினளென்றது அவளேகூறினளாகக் கொண்டமைதோன்ற 'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயந்தபுனிறுதீராது இராத்திரியிற்சேற லரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்ற விரைவுதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

வேறு.

339. ௨. உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகரக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேமொழிமாதரைப்
பொருவினீளதர்போக்குவபோன்றவே.

முன்பு நிறைமதிபோலுமுகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தாற் கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யாமை" (பதிற்.) போல. பொருவில் - வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ - வழிபோக்குவ; விளக்கு.

வேறு.

340. ௩. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெ ய்காப்ப, விலங்குபொற்கிண்கிணியுங் கலையுமேங்கவெறிவேற்கண்,

மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ், சிலம்பிவலந்தது போற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றாள்.

வில்லென்னும்பெயர்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார். கண் மலங்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சுழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத் தவளாதலின் (நாம. கருரு). மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம் பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்து.

341. ச. பஞ்சியடரனிச்சநெருஞ்சியீன்றபழமாலென்
றஞ்சுமலரடிகளரங்கண்டன்னவருங்காட்டிட்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநுடங்கமயிலகைவீசிநடந்ததே.

'ஈன்ற' என்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம் - வாளரம். குஞ்சித்து - குந்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம், தேற் றம். பஞ்சிஅடனையும் அனிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக் குஞ் சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூறினர்.

வேறு.

342. ரு. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புன
லிடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

புனலிடங்கொண்ட - நீராறு. என்ப, அசை.

இ - ள். கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடைநுடங்கக் கையைவீசி நடைக்குவருந்தாததோர் மயில் நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லலுற்றாள்; அப்பொழுது, இரவி லும் திருவிலும் மாதனை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையின், கண் அலமருதலாற் சிலம்புஇசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கிணியும் கலையும் ஏங்கக் கடங்களும் மலையுங்கடந்து அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுறைதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக் குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (ஙoக - கரு)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலும்வைகிருட்
டொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.

எய்திய எல்லை. மல்லல் - மணிமுதலியவளன்.

இ - ள். எய்தினஅளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற அதற்குமுன்னே தோன்றிநின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்றதென்க. (௩௪௪)

344. நுணங்குநுண்கொடிமின்னொர்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குநுண்டுகின்மேலசைந்தாளரோ
கிணங்கொள்வைந்நுதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

மிகவும்நுண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாது வருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினாள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க. (௩௪௫)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினாலடிதைவரக்கண்மலர்ந்
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுளைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவடிவாய்நிற்றலின், தன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என்றாள்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக; பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணை விழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமியிலே முளைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின், "அன்னையென்னை" (தொல். பொரு. பொருளி. ௫௨.) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தாற்கொள்க. (௩௪௬)

346. தூவியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்டுகண்
டாவித்தாற்றுகிலாதழுதிட்டவே.

இ - ள். அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையுமேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிகொண்டு ஆற்றாது அழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (௩௪௭)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியனா
ளம்மைமகின்றதொருழ்வினையுண்மையா

விம்மையில்விடருற்றனளெய்தினாள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்வியதாகிய முலை யினையுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப் பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய் கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (௩௧௮)

வேறு.

348. வாளுறைநெடுங்கணாளைமாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டுபுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களூரநல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணாளை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல் லலாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன் றென்பது உணராது இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம் கருதி ஓம்பினார். மேல் தவத்திற்சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்க லுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்தற்கும் பொருந்தியநோன்பு. நல்லநாள்வந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏறுகிற்க.

இ - ள். மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணாளைப் புல்லுவாரைப்போல் எதிர்கொண்டுபுக்கு ஓம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ஊர நீக்கு கின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார், ஏவினாளைக்கருத்தாவாக; அரசரெடுத்த தேவகுலம்போல. (௩௧௯)

வேறு.

349. திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிற்றேன்றோய்த்தமிர்தங்கொ ளவுயிர்க்குங், கருங்காழகிலினறும்புகையிற்கமழ்கோதைகண்படு க்குந், திருந்துநானக்குழல் புலம்பத் தேனும்வண்டுமிசைபுலம்ப, வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினாள்.

தகரவிறகாலாக்கினநெருப்பிலே தேன்றோய்த்திட்ட அகிலினது இனி மைகொள்ளநாறும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ள். கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தாதுதாமை யின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோல மாகியமுத்தும் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினாளென்க. (௩௨௦)

350. திங்களுகிரிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றானீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபகையாய
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினாள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனக்குப்பகையாயமுலை.

இ - ள். பாவைதான், திலகத்தை விரலாலேநீக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலையில் அணிந்தமுத்தையும் பூணையும் நீக்கினாளென்க. (௩௨௧)

351. பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட,
துஞ்சாக்கதிர்கொடுணைமுத்தந் தொழுதேனும்மை யெனத்துறந்து,
வஞ்சிவருத்துநுசுப்பினாள்வளைகையுடைத்துமணிக்காந்த, ளஞ்சச்
சிவந்தமெல்விரல்சூழரும்பொனாழியகற்றினாள்.

அங்காந்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதகதிரையுடைய பலவடம்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றாள். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி - அழகு.

இ - ள். நுசுப்பினாள், நும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின்முத்தத்தைத்துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினாளென்க. (௩௨௨)

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகமும்பொன்னாலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டுமாவின்பையுமடுமல்குல்
வீக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிநும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிமினெனத்துறந்தாள்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் நுகர்தலின். நும்மைநோக்கான் - நும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன் மருங்கின் நோக்கனோக்கமாதலின், ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைநுகர்தலாலே நும்மை நோக்கானாதலால் நீர் என்னைவெறாதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்றவல்குலிலேவீக்கி இன்பத்தையாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமாம். (௩௨௩)

353. பிடிக்கைபோலுந்திரள்குறங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்னா,
ளடிக்கிண்கிணியு மஞ்சிலம்பும் விரன்மோதிரத்தோ டகற்றியபின்,
கொடிப்பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற,
வுடுத்தாள்கற்றோய்நுண்கலிங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்துதிர்ந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினை முதன்மேலேற்றினார். அலற - வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க' என்றார், நோன்பின்பயன் அதுவாதலின்.

இ - ள். பிணையன்னாள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, கிண்கிணியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்தாதிர்ந்ததோற்றம் போல் தோன்றி, கூனிவருந்தச் சிறுவன்உயர்கவென்று கலிங்கத்தை நூடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றாள், பகையைவெல்லப் பிறந்தமை கருதி. ()

வே று.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலடுநுசுப்பினல்லாரேந்தவுநேர்ந்துநோக்காச்
சேலடுகண்ணிகாந்தட்டிருமணித்தொடிப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானாள்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்ந்தேந்தவும் - இவள் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காத வென்றார். முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி, அருள. செய்ய-சிவந்த.

இ - ள். உடுத்தபின், நுசுப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காதகண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போலும் தன்கை தானே அடகையருள அதனைநுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானாளென்க. (௩௨௫)

355. மெல்விரன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்லிலரிந்தவாம்ப
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ - ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணில் இரியும்படி ஆமான்குழவியைப் புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

"குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" (தொல். பொரு. மர. கக.) என்றதனுள், 'கொடை' என்றதனான், ஆமான் குழவியுங்கொண்டவா றுணர்க. (௩௨௬)

356. பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேசி
ணெண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியநுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்காந்தொழுதெழுந்ததன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை தமக்கு விளக்

கங்காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலுநங்கை. எல்லா நண்ணியநுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்திய நுமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை நுங்கட்கு அடைக்கலம்; இவளைக் காத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிப் பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்படக்கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (௩௨௭)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்
மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினள்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினள்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தினெஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்றெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (௩௨௮)

358. நெஞ்சினொத்தினியாளையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேனென வஞ்சியங்கொம்பனாள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனார்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினாள்.

நெஞ்சினொத்து - யான்கருதியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து வருகின்றேனென்றது.

இ - ள். அப்பொழுது, கொம்பனாள், இனியாளை எனதுதெய்வத்தன்மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று, இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (௩௨௯)

359. தானுந்தன்னுணர்விற்றளர்ந்தாற்றவு
மானின்னோக்கிவரும்வழிநோக்கின்
றானியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமோர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின், இன் - சாரியை.

இ - ள். மானோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கின்று, பல இரவும்பகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாநிற்கு மென்க. (௩௩௦)

வேறு.

360. மட்டவிழ்கோதைதவாளனவுண்கண்மயிலன்னாள்
கட்டழலெவ்வங்கைம்மிகநீக்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றாவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

இ - ள். சுநந்தை, பிள்ளையையிழந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடி போக்கிக் களிப்புமிகுதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு, பிள்ளையுற்றகாரியங்களையெல்லாம், பலருங்கேட்கும்படி கூறுவேனாகத் தொடங்கினேனென்றாரென்க.

என்றது, தம்மாற் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழியும்பொழுதென்றுமாம். (௩௩௧).

361. கூற்றம்மஞ்சுங்கொன்னுனையெஃகின்னிளையானு
மாற்றம்மஞ்சும்மன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சுங் கற்பு. சீவகன், சீவித்தலையுடையனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

இ - ள். இளையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (௩௩௨).

362. மேகம்மீன்றமின்னனையாடன்மிளிர்பைம்பூ
ணாகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னான்வளர்கின்றான்.

முலை, எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையுங்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறுபோல வளர்கின்றானெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மனையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

இ - ள். மதியன்னான், மின்னனையாளது ஆகமீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளருமாறுபோலக் கந்துகன்மகனாய் வளர்கின்றானென்க.

மா, ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை. (௩௩௩).

363. அம்பொற்கொம்பினுயிர்மழையவர்நலனேம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்மூஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிதிசிந்தி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஓலுறுத்துவாள், நொடியயிற்றுவாள், கைத்தாய். நிதிசிந்தி, குழவிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின், இன் - சாரியை.

இ - ள். நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுகிற்க, அவ்விடத்தே சகடத்தையும் தேரையும் வேழத்தையும் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறுநாடோறும் நலமிக்குச்செல்லுமென்க. (௩௬௩)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றுங்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னேசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையின், தாமரையுவமம். வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினாரிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒரு வடிவுகொண்டாற்போன்றும். "குட்டியும் பறழுங் கூற்றவண் வரையார்" (தொல். பொரு. மர. ௧௦.) என்றதனுள் 'கூற்று' என்றதனால், புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங்கொண்டார். தெய்வப்பகை - வாலசிகிற்சையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை. ஓ, அசை.

இ - ள். சீவகன் பகையை மிகவும்வென்று உலகேத்தும்படி தாமரை முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (௩௬௪)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனேந்தா
னிணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ள். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள்களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாதகந்துகன், பின்பு, வேண்டியேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற் படர்ந்த காமவல்லியையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தலும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது சௌளத்திற்கு முன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக் கடன்அமர்ந்தமைகூறினார். (௩௬௫)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவித்தகைகுன்றா
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திநிறைவெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவினா
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனொத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவி, இதனால் நிறம்பிறந்தமை கூறினார். நீதிச்செல்வம் - சௌளம். மேன்மேல்நிறைவெய்தி - முறையே நாமகளைப் புணரும்பருவநிறைந்து. அந்தணன்மகன் - சுவாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குவமை. இனித்தீர்த்தங்கரரில் ரிஷபஸ்வாமிமகன் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுமுரைப்பர்.

இ - ள். ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவாகியசெல்வத்தைப்பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனொத்தானென்க.

க்ஷத்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், சௌளத்திற்குமுன் புள்ள கன்மமும் சௌளமுங்கூறினமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக்கூறாராயினும் அவ்விடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (௩௬௭)

வேறு.

367. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தளைபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின்றுபூமகள்புலம்பிவைக
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணனற்றாயுரைத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார் - விறன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தளை-குவிதல். மனத்தினின்ற தளைபரிய - இவனைப்பெறுமாறு நினைந்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்றவருத்தநீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலைபிடிக்க.

இ - ள். அண்ணல் நற்றாய், கொடிபோல இறைஞ்சிநின்று, மகளிர் தளைபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்று உரைத்தாளென்க.

இது தன்றொழிலாதலிற் கூறினாள். தளைபரியமையாடுகவென்றது, பலநூல்களைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கற்றலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றார். (௩௬௮)

368. முழவெனத்திரண்டதிண்டோண்முரிவெஞ்சிலையினானு
மழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினாளு
மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையைமயிலஞ்சாயற்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டு மழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி; குழைமுகம், பூணையுந்தோற்றுவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலின் 'குமரி' என்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் சுநந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கக் கருதினாரென்க.

சாத்தனை நூலைக் கற்பிக்கலுற்றாரென்றாற்போல. (௩௩௯)

369. அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்பும்வைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
யிருந்துபொன்னோலைசெம்பொனூசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினாரே.

பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப் பரந்த எல்லாப்பிரப்பரிசியையும்வைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மேலேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செல்வியை, மகளிரைச்சேர்த்துமாறன்றியே பொன்னோலையிலே அவள்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினாரென்க. (௩௪௦)

370. நாமகளலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகினானூ
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்களைகண்டுகண்ணார்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு 'எல்லாம்' என்றார். பருகியெனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும்ஓதிகரிக்கவேண்டுதலின், ஈண்டே உபநயனமுங்கூறினார். இது, "சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்" (சுரமஞ்: ௪௪.) என்பதனானும் பிறவாற்றானுமுணர்க. ஏமுதலாய படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க. புலம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகளலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்கற்று, தான்ஓதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலியபடைக்கலங்களின் தொழில்களையும்எல்லாத்தொழில்களையு முடித்து, காமனு மனமுருகும்படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையுங் கலைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களைக்கற்றானென்றார். (௩௪௧)

371. மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுசுப்பினல்லார்
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமூழ்கிக்
குன்றொளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளினாற்குக்
கன்றொளித்தகலவைத்தகறவையிற்கனிந்துநின்றார்.

மின்னை நிலைபெறநிற்கத் தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; "தெளித்தசொற், றேறியார்க்கு" (திருக். ௧௧௫௪.) என்றாற்போல. இனி மின்னைக் கலைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்.

புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கன்றைமறைத்து முலையுண்ணுதபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ள். தோளினுற்குத் தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன பசலையிலே நல்லார் முழுகிக் கறவைபோல வேட்கை செறிந்துநின்றுரென்க.

இதனுற் குலக்கன்னியரைக் கூறினர். (ரு௬உ)

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணுர்
முலைமுகந்திளையர்மார்பமுரிவிலரெழுதிவாழுங்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்கரற்றியாற்றுர்.

அல்குல்விற்கும்கண் - அல்குலைவிற்றற்குக் காரணமானகண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மார்பை முலையாலேமுகந்து நீங்காது எழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகநுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக் கடத்தலாலே.

இ - ள். சீவகற்குக் கண்ணுர், சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலும் அரற்றி ஆற்ருராயினுரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேரிப்பரத்தையருமாம். (ரு௬ரு)

373. வான்சுவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத்
தேன்சுவைத்தரற்றும்பைந்தார்ச்சீவககுமரனென்ற
வூன்சுவைத்தொளிறும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்ருன்.

கொண்டதெல்லாம், ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ள். சீவககுமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலைகளையெல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுதிகூறலுற்றுனென்க.

தொக்கதென்னக் கொடுத்தபின்றையென்றுமாம். (ரு௬௪)

374. ஞானெறிவகையினேக்கிநுண்ணிதினுழைந்துதீமைப்
பானெறிபலவுநீக்கிப்பரிதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றநல்லுயிர்க்கமிர்தமென்ருன்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைதிமையை ஆராய்ந்து. கூறியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. தீமைப்பானெறி - துன்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருணீக்கத்தாலும் ஞாயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்ஞானம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதுர்க்கதி; அவையாவன: நரககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர் - பவ்வியசீவன்.

இ - ள். அவனை நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின், நல்லுயிர்க்கு ஆக்கமென்றானென்க. (௩௭௪)

375. அறிவினாற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்றிநின்றார்வேதனைக்கடலுணின்றார்.

தீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்தசுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கினையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விடயங்களிலே அடிப்பட்டுநின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார்; கன்றிநின்றார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௩௭௫)

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாமு
மோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதறேற்றாமளியமோஒபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம்; வீடு. ஓஒ பெரியம்.

இ - ள். கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்படப்போதலைத் தெளிகிலேம்; பெரியேங்காணென்க. (௩௭௬)

377. பேரஞரிடும்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றாமதன்பயன்கோடறேற்றா
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்றைக்
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இடும்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கு மக்கள்யாக்கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றாம்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக் கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளநாள்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ! ஓர்ந்துபாருமென்க. (௩௭௭)

378. தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னாரிருளறச்செப்பினாலு
முழுங்கழனரகின்மூழ்குமுயற்சியராகிநின்ற
கொழுங்களியுணர்வினார்க்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குகுரல், விகாரம். செழுங்களி - தரிசனமோகனீயப்பிரகிருதி ஏழும். குணவதம், வதம் - விரதம்; இது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே மூரசிற்சாற்றிச் செப்பினும் அதுகொள்ளாதபடி நரகின்மூழ்கும் பாவத்தினை முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினரைக் குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.

379. பவழவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாறெழூந்துகாளைக்கொழுங்கதிரீன்றுபின்னைக்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்கூழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா
வுழவிர்காண்மேயுஞ்சீலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தங்கும் பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ள். உழவிர்காள், கேட்பீராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே மூளைதோன்றிக் கதிரையீன்று பின்னே தான் மூப்பைவிளைக்கும்; அப்பயிரை நோயைச்செய்யும் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி சீலமாகியவேலியைக் கொண்டுசென்றிடுவீராகவென்றானென்க. (௩௭௦)

380. சூழ்கதிர்மதியமன்னசுடர்மணிப்பூணினானும்
வீழ்தருகதியினீங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
மூழ்வினைதுரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுவமை, கலைகள்நிறைதலால்; உம்மை, சிறப்பும்மை. வீழ்தருகதி - நரகத்தேவீழுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற்செலுத்து மூழ்வினை - சாதுசரணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரந்த

இ - ள். அதுகேட்டுப் பூணினானும், ஊழ்வினை செலுத்துதலானும் உணர்வு எறித்தலானும் கதியினீங்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச்சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௭௧)

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னும்வயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிலின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

நிலைபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற் கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலின், தாழ். மாட்சியில் பொல்லாக்கதி - பிறவி கெடுதலில்லாத தீக்கதி; மாட்சிமையுமாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஆளாதவுலகம்; வீடு. அலர்ந்த - புகழாற்பரந்த.

இ - ள். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகிய கதவைச் சேர்த்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிக் கதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழிதிறந்தானென்க. (௫௨)

382. நல்லறத்திறைவனாகிநால்வகைச்சரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காலினாற்குப்
புல்லறநெறிக்கணின்றுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின்று பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினெறியிலே நிற்றலால் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சரணமெய்திப் பூண்ட காலினானுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக் கூறினானென்க. (௫௩)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலிளையவர்குழாத்தினீங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டுவேறா
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோழுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இளையவர் - தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். கொண்டுவேறா - வேறாகக் கொண்டு.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தானீங்கி சீவகனைத் தனியே கொண்டுபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோழுங்காவைச்சேர்ந்து; அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றானென்க. (௫௪)

384. பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிர்ப்பிண்டிநீழற்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தி
லேவியல்சிலையினானையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஆசிரியன், பிண்டிநிழலிடத்திட்ட தவிசின்மேல் இருந்த அளவிலே, பூவையும்கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ... சாதிகளெல்லாம் இல்லாதபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினானை இக்கதையைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௫௫

385. வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிவிசயையென்பாள்

செய்கழன்மன்னன்றேர்ந்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்ந்து - கனவிற்குப்பின்பு இவளைப்போகவிடு மாறுதேர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ள். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி விசயை; அவன் தேர்ந்து அவளைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டா னென்க. (௩௫௬)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியீன்றதென்ன
விலங்கிழைசிறுவன்றன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றாள்.

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்த்தினார். இலங்கிழை - தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனி யாகிய தெய்வம். வைத்து, வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ள். தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியையீன்றாற்போலச் சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க, அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நின்னைக்காக்கவென்று உட்கொண் டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவிகருதியதனை ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான். பின்பு, "அடிகளுமுள ரோ" (கனக. ௩௨௮.) என்றது, இதற்குப்பின்பு நீங்கின்றியிருந்தமைகருதி.

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கள்சூழக்
கானத்திற்கிடந்ததேபோற்கடலகமுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
யூனத்திற்றீர்ந்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி - சுடுகாட் டுமணி. ஊனம் - நாளுக்குள்ள தீங்கு.

இ - ள். நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கள் சூழக்கிடந்ததுபோலே மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினானென்க. ()

388. ௧. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேணுய்கன்சென்று
பொருந்துபுசிறுவற்கொண்டுபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழ்த்திற் [டாள்.
றரும்பொனுய்க்கொண்மோவென்றாணலைகடல்விருப்பிற்கொண்

389. ௨. கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுஞ்

சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக்கூறலின், அது தப்பாதென்றுகருதிச்சென்று. கொண்டு, கொள்ள. திருந்திய - தவந்திருந்திய. பொன்னாய் - திருவையுடையாய்.

உ. கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

இ - ள். நாய்கன், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்று சிறுவனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கன் மகிழ்ந்துபோம்படி, நிறையத் தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்திற்று; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்; அவளும்கொண்டாளென்று, ஒருகதைமுகத்தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினனாக; அதுகேட்ட சீவகன், நீகூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினனாக, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

'என்று' எனவும், 'உணர்த்த' எனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியால் மூர்ச்சைமூர்திற்று. (ஙருகூ - கூ0)

390. கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்காளைவீழச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்ந்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மானவையமுதத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ள். காளை, கற்பகம் நிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே, சொல்லை விரகாற்கூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விரையச்சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனாதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பால்தேற்ற, அத்தோளான் தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (ஙகூக)

391. இனையைநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
வினையனீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்பனின்பகைவனின்றா
னினைவெலாநீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ள். நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வார்செய்தபாவம்; இனி, நின்பகைவன் நின்றானாதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலை நீ நினையலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நினைவுநீங்குகயென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

‘நீர்துடைத்து’ என்றது, அரற்று. ‘நினைவெலாம்’ என்றது, அவலம். அவலமுதலிய நான்குங்கூறினர், எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகைகாரணமாகவென்றுமாம். (௩௯௧).

392. மலைபகவிடிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின் முழங்கிமாநீ
ரலைகடற்றிரையிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மிலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினானே.

இ - ள். அவனுயிரைப்பருகலுற்று, திரையின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி போலச்சீறி வில்லோடும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினானென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமையின், மேற்கூறுகின்றகூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற, ‘இன்னணம்’ என்றார். (௩௯௨).

393. வேண்டுவனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிர்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டுநேரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவலென்றுசொன்னான்வில்வலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டுவல், அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால் னகரம்வந்தது. இர்ஈறு, “கேளிர்வாழியோ” (குறுந். ௨௮௦.) எனநின்றாற்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தமுகத்தான்; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான் - செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும் கொள்க.

இ - ள். நம்பி, யான் ஓரிடும்பையையுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவலென்றுகூற, குரவிர், நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன்குலத்தளவில் ஓர்யாண்டிறுதியளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவலென்று விலக்கிச்சொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

என்றுகூறவும் பாடம். (௩௯௩).

394. வெவ்வினைவெருண்டுசாராவிழுநிதியமிர்தமின்னீர்
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிநீக்கி
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்து - இரத்தினத்திரயம். கயக்கம் - கலக்கம். ஔவியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி ‘இவ்வியலொருவன்’ என்று தன்னைப் பிறன்போற்கூறினான், தன்மேலன்பால் வருந்துவனென்று.

இ - ள். ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலநின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததுன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின், என்னைவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (௩௬௫)

395. க. வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன
னூனுறைபரிதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்
றேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினுய்ந்துபண்ணவர்படிவங்கொண்டான்.

396. உ. வெஞ்சினங்குறைந்துநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கிநோற்கும்
வஞ்சமில்கொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்
குஞ்சரமுழங்குதீயிற்கொள்கையின்மெலிந்திம்மூதூர்
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமூரின் மன்னன். பரிதிபோற் பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது; புறனடையால்வந்தது; "ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே" (புறநா. கசு௩.) என்றாற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு.

உ. கொள்கை - விரதம்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத்தீயாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தானென்க. (௩௬௬ - ௭)

397. உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன
விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்
றிரைவிளையமிர்தமன்னகட்டுரைசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராகக்கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும் - விரையுலாவும்.

இ - ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமிர்தமன்னபுனைந்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றானென்க.()

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலையொழிந்ததீம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்துண்பான்

பாத்தரும்பசும்பொற்றாலம்பரப்பியபைம்பொற்பூமி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரொடேறினானே.

சேதா, பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து அரிவிட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஓடின பொன்.

இ - ள். கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூமியிலே தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினானென்க. (௩௯௯)

399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
லிடையறிமகளிரேந்தநல்லமிர்துண்ணும்போழ்தி
னிடைகழிநின்றவென்னைநோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோறிடுமுறைமை.

இ - ள். மகளிர், இருகுழையுமின்னுநிற்க அமுதமேந்த, தான் அதனையுண்ணுங்காலத்தே, என்னைப்பார்த்து இங்ஙனேபோந்து ஏறுவீராகவென்றான்; யானேறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும் அமுதமிட்டாரென்க.

400. கைகவிநறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடங்கள்கூட்டிப்
பெய்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க
வையனதருளினால்யானந்தணர்தொழிலேனானேன்.

விரைவின்கண் இருகாலமடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

இ - ள். இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்யைப்பெய்து குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்துப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர்சொரிதலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்ற வண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழிலனானேனென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான். (௪௦௦)

401. சுரும்புடையலங்கன்மாலைச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழவெந்தீயினீங்கி
யிருந்தனெனேமமூழ்கிநீரெறிசுறவுயர்த்தோன்றற்
கரும்புடைக்காளையன்னகாளைநின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலை - அசையுமாலை. சுறவுயர்த்த - சுறவை மேம்படுத்தின.

இ - ள். தலைமையையுடைய காமனையொத்த காளாய், நின்வலைப்படுதலாலே, சுநந்தையும் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப் பேண, யானைத்தீயினின்றும் நீங்கியிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர்ப் பசிதோன்றாதிருத்தலின், நீங்கியென்றான். இவன் நோய்தீர்த்தநிலையை வலையென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். ()

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொனீணிதிநுந்தையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்றமர்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலானூடுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாயலவருளைநின்னைக்கண்டேன்.

- திரள். தன் நலம் தான்பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமூர்த்தமும் ன், 'நான்முகன்' என்றார்; "ஆதிவேதம் பயந்தோய்நீ" (பது. எஎ.) "மலரேந்து சேவடியமாலென்ப" (கனக. ருச.) என்பமேலும்.

இ - ள். தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தையில்லம் துறந்தவர்க்கெல்லாம் இல்லமாதலால், உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்டேனென்றானென்க. (௩எ௩)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தீயதகங்கண்ட
பையணாகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர்துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரன்முரசநாணுந்தழங்குரன்முழங்கக்கேட்டேன்.

நாகம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நின்னைக் கண்ணாற்கண்டேனாக; யானைத்தீ, மருந்துகண்ட நஞ்சுபோலக்கெடுதலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமோவென்று ஆராய்வேற்கு அமிர்துநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றானென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின், இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக் கெட்டது. (௩எ௪)

404. கோட்டிளந்திங்கள்சூழ்ந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிமுத்தஞ்சூழ்ந்துமுருகுகொப்புளிக்குந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்னாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்களை வளைத்திட்ட விற்போல முத்தைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்கும் தார். சேடு - பெருமை.

இ - ள். தாரோய், சிங்கமன்னாய், அங்ஙனங்கேட்டு அளவிடுதற்கரிய வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றானென்க. ()

405. கோளியங்குழுவையன்னகொடுஞ்சிலையுழவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயாத்தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணாய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியங்களிறனாயான்மெய்ந்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

இ - ள். சீவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காநின்ற உருவமாகிய பூணையுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையாகி

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன், களிறனாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்றானென்க.

நல்வினையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேறோர்பிறப்பானமைகூறினான். (௩௭௬)

406. மறுவறமனையினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றாற்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையரீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றறொடொழுதுநின்றா
னறவறமலர்ந்தகண்ணிநன்மணிவண்ணனன்றான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவ அற - நறுநாற்றம் தன்னிடத்தே தங்க.

இ - ள். மணிவண்ணனன்றான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்று நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றாற் பிற பேசார், உலகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையதா

ஒருவன் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (௩௭௭)

407. கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்றான்
றெவ்வரைச்செகுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்படிகடனிதியின்வைகு
மைவரைமார்பினாற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கைவரையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின எல்லைகடவாத; யானையைமாறுபட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போல்நிதி.

இ - ள். மடங்கலன்றான், தன்பகைவரைக்கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேநிலைபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகனுக்கும் சீவகன்கல்வியையும் தீக்கையையும் தன்துறவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்ன. (௩௭௮)

408. அழலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றாள்
குழலுறுகிளவிசோர்ந்துகுமரனைத்தமியனாக
நிழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழவினைபரியநோற்பான்விஞ்சையர்வேந்தன்சென்றான்.

இ - ள். சுநந்தை, ஆற்றாளாய்ச் சோர்ந்து, கலைநிறைந்தவனே, குமரனைத் தமியனாம்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லானாய், வேந்தன் பழவினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடின இலம்பகமென்க; இலம்பகம், வடசொல். (௩௭௯)

௧.—நாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்கவி - ௪௦௮.

இரண்டாவது

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

409. ஆர்வவேரரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன்றாணிழல்விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன் தாள்நிழல் - ஸ்ரீவர்த்தமாநஸ்வாமிகள் சமவசரணத்தே. மொக்குளின்மாய் தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

இ - ள். அச்சணந்தி, இவ்விடத்துநின்றும்போய், தாணிழலிலே விளங் கும்படி வேரையரிந்து நோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிநீங்கினானென்க. (க)

410. நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பவூர்ந்துலாம்வேனிலானினே.

இ - ள். நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே யானை முதலியவற்றைக் கண்டார்விரும்ப ஏறி, வேனிலான்போல மகளிர்க்கு வேட் கைவிளைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லதிவ்

இதனால், சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலை யினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை - தாளத்தோடே கண்டத்திலும்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தைவிளைத்தலின், அவற்றாற் பிறக்குங்காமத்தை, 'வீணைச் செல்வம்' என்றார்.

இ - ள். ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன்; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒருவனேயாயினானென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இந்நான்கென்றார். இனி, கலையினதகலம் - நாமகள்; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணைச்செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவனல்லது வேறு யாங்களொன்று இல்லையென்னும்படி ஆயினானென்றுமாம். (௩.)

வேறு.

412. நாமவென்றிவேனகைகொண்மார்பனைக்
காமனேயெனக்கன்னிமங்கையர்
தாமரைக்கணாற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறத்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருவனாகியமார்பனை மங்கையர் காமனேயென்று தாழ்ந்து கண்ணாற் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (௪)

413. சில்லம்போதின்மேற்றிரைந்துதேனுலா
முல்லைகாரெனப்பூப்பமொய்ந்நிரை
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்படுங்
கல்லென்சும்மையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்பனிக்கு அழிகின்றமையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனினம் சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது காரெனப் பூக்கும்படியாகவென்க. பால்படும் சும்மை - பசுக் கறக்கிற ஒலி.

இ - ள். நிரை, தான்புல்லுங்கன்றை நினைத்து, முல்லை காரெனப்பூப்பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (௫)

414. மிக்கநாளினல்வேழமும்மத

யொக்கவாய்நிறைந்தொழுகுகுன்றின்மேன்
மக்களீண்டினார்மடங்கன்மொய்ம்பினார்.

உக்கதேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் தம்மில் ஒக்க வாய்நிறைந்து ஒழுகுங்குன்று.

இ - ள். இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினாராகிய வேடரெல்லாரும்வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (௬)

415. மன்னவன்னிரைவந்துகண்ணுறு
மின்னநாளினுற்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளேயொருவன்புட்குரன்
முன்னங்கூறினன்முழுதுணர்விஞன்.

இன்னநாள் - இளவேனிற்குரியநாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே நிரை வந்துசேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக்கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூ[illegible]

அ[illegible]ர். (எ)

416\. க. அடைதுநாநிரையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்[illegible]
லுடைதுஞ்சுடுவிற்றேனுடைந்தவண்ணமே.

417\. உ. என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவீ
ரொன்றுதேரினுமொருவன்கூற்றமே
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுகென்றேகினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க, பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதலென வினை மேனின்ற வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்த்திநின்று உருபேற்றது. தேனினம்போலக் கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாடின்மைகூறினன்.

இ - ள். நாம் நிரையை அடிப்பேம்; அடித்த பொழுதே, அரசன்படை வந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அது கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்றேராற் கெடு வேமென்று நிமித்திகன் கூறினன்; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டு வீரென இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகங்கூறினும், அவ்வொ ருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான்; ஆகலின், இன்று கொள்ளக் கடவேம்; எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நிரைநிற்கிற இடநோக்கிப் போனு ரென்க. (அ - க)

418\. வண்டுமூசறுநறவமார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழ
விண்டுதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென
மண்டினார்நிரைமணந்தகாலையே.

மூசறு, விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை. விண்டு - அரச னுடன் பகைத்து.

இ - ள். அங்ஙனம் ஏகினவர், நறவமார்ந்து, பறை துடியோடு ஆர்த் தெழ முருகனைவணங்கி, விண்டு, நிரைவந்துகூடினஅளவிலே வெல்கவெனக் கூறி மிக்குச்சென்றாரென்க. (கo)

419. க. பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளா
ராய்த்தியர்நலக்காசெறாணனான்
கோத்தநித்திலக்கோதைமார்பினான்
வாய்த்தவந்நிரைவள்ளுவன்சொனான்.

420. உ. பிள்ளையுள்புகுந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னிரையின்றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலார்
முள்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியர். கோதை - பூமாலை. நித்திலத்தையுடையமார்பினான் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத.

உ. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ள். ஆய்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆதீண்டுகுற்றியை ஒப்பானாகிய நந்தகோனுடைய அந்நிரையிலே வாய்த்தநிமித்திகன், நிரைக்குள்ளேபுகுந்து காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர் நிரையைக் காவல் இகழாதொழிமினெனச்சொன்னான்; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்ம்புடனே காத்தற்கு ஏகினாரென்க. (௧௧ - ௨)

421. காயமீனெனக்கலந்துகாணிரை
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோற்பகழிசிந்தினா
ராயர்மத்தெறிதயிரினாயினார்.

இ - ள். ஆகாயமுமீனுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நிரைமேய்கிற அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனேசிந்தினாராக, போரிற்கு ஆற்றாராய் ஆயர், மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினாரென்க. (௧௩)

422. க. குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாம்பரிந்
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலைத்தீஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

423. உ. மத்தம்புல்லியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்புளி
மொய்த்ததோணலார்முழுதுமீண்டினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. மற்று, அசை.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறினகோவலர், குழலும் கோடாலியும் அங்கே கிடக்கக் காட்டைக் கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று கழலும் படி, அவ்வேடர் கயிறுபோல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிடார்; ஆதலால், இனி அந்நிரையைக் கொண்டேபோயினரென வாய்விட்டார்; அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

'உய்த்தனர்' என இறந்தகாலத்தாற்கூறினர், தெளிவுபற்றி. (௧௪ - ௫).

வேறு.

424. வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மாலைபிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயழுதிட்டார்.

இ - ள். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையானமாலை பிணங்கும்படி மயிர்குலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படு மயிலென வருந்தினரென்க. (௧௫).

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவிர்
நும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலம்புற்றார்.

இ - ள். அவர், பின்பும், வேட்டுவர் நும்முடையதாய்மாரை நோம்படி அடித்துக் கொண்டுபோயினர்; இனி எம்முடையதாய்மார், எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வீர்; ஓஒவெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றொடு புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃறிணையை உயர்திணையாகக்கூறினர். (௧௭).

426. ௧. பாறைபடுதயிர்பாலொடுநெய்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்கது
சேறுபடுமலர்சிந்தவிரைந்தே.

427. ௨. புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகநீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்மூதூ
ரிறையணிகேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. ஆய், வேடுபோலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

௨. புறவு - முல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றோய்ந்த தயிரும் பாலும் நெய்யுடனேகலந்து ஆறுண்டாம்படி பள்ளியிலே வருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்ப

டை மாறுபாடுண்டாகப் பொருது கெட்டது ; கெட்டபின்பு, ஆயர், மலர்சிந் தும்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூதூரில் இறை அணித்தாகக்கேட்கும்படி நிரையயடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப் போ கட்டாரென்க.

'இட்டனர்' என்றார், இப்பழியை அரசன்றலையிலே போகடுதலால் ; உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். 'மூதூர்' எனவே இது கேட்டறியாத தென்பதுகருத்து. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினார்.(௧௯-௧௯)

வேறு.

428. கொடுமரவெயினரீண்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த
படுமணிநிரையைவாரிப்பைந்துகிலருவிநெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராயர்பூசல்வளநகர்பரப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

இ - ள். மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சுரத்தே போயினாரென்று பூசலை நகரிலே பரப்பினாரென்க.

"பல்லாக் கொண்டா ரால்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி" (பன்) என்றும், "நிரைகோட்கேட்டுச்செய்தொழிலொழிய" (புறப்- வெ. ௧௩. ௨.) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோரெல்லாம் சென்றுமீட்பரெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினார். (௨௰)

வேறு.

429. காசின்மாமணிச்சாமரைகன்னியர்
வீசமாமகரக்குழைவில்விட
வாசவான்கழுநீர்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடன்மொய்ம்பினான்.

காசு - குற்றம். மொய்ம்பினான், இகழ்ச்சி.

இ - ள். மொய்ம்பினான், கன்னியர் வீசுந்தோறும் மகரக்குழை வில் விடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிருந்தமண்டபத்தே அவனிருந்தசிங்கா சனத்தே இருந்தானென்க. (௨௧)

430. கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்கூப்புபு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டோர்பூசலென்றாற்குரையாவெனக்
கொண்டனர்நிரைபோற்றெனக்கூறினான்.

இ - ள். எடுத்தவாளொடும் பிரம்பொடும் கையைக்குவித்துக்கொடிய அரசனைத் தாளைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்றுகூறிய அசாரவாசிக்கு, அதுயாது? கூறுயென்று அரசன்கூற, அவனும் யான்கூறு கின்றதனைத் திருவுளம்பற்று ; நிரையை அடித்துக்கொண்டாரென்றுகூறினா னென்க. (௨௨)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோற்றிரைசெம்முக

செங்கட்டீவிழியாத்தெழித்தான்கையு
ளங்கட்போதுபிசைந்தடுகூற்றனன்.

இ - ள். அடுகூற்றனன், அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண்முதலியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணாலே தீப்புறப்படவிழித்துக் கோபித்

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றாயிற்று. (உ௩)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடிக்குங்கொலைவேலவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றானைநோக்கிக்
காற்றின்விரைந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினானே.

“ ஏறுமேற்றையும் ” (தொல். பொரு. மர. உ.) என்றலின், ஏற்றையும் பெயர்.

இ - ள். கூற்றுப்போற் கோபியாநின்றவேலவனாகிய காவல்மன்னன், அக்கோபம் சிறிதுதணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற் பொருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்விரைந்துசென்று நிரையைமீட்பீராகவென்று அரிமானேறும்இடியும்போல இயம்பினானென்க.(உ௪)

வேறு.

433. கார்விளைமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்விளையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்விளைமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோ
னீர்விளைசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்விளை - வாருண்டான. யானையும் பரியும் முழக்கமுண்மையின், மேகம் உவமை. இனி, வானுலாப்போந்ததே போலுநீராவது கடல்; அதில் விளைந்த சங்குமாம். நெளிய, விகாரம்.

இ - ள். வேழமும் தேரும் புரவியும் காலாளும், முரசம்விம்மச் சங்கு ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பரந்தவென்க. (உ௫)

434. காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்
வேலகமிடைந்ததானைவெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வளையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப்
பால்வளைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

இ - ள். காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர்ந்து வேல் மிடைந்ததானையும் எயினரும் வளையலற இரலையும் துடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவும்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறினும். ஒடு, எண்ணொடு. வேடர் அரசர்க்கு எதிர்நிற்றலின், இரவும்பகலும் உவமையாயின. வளை தானைக்கும், துத்தரிக்கொம்பும் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (௨௬)

435. விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவெந்நுனைப்பகழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டுவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்றொழிலிலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள். கொற்றொழிலிலே அடிப்பட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ள். வேடர்கையில்வில் வளைந்துகான்றபகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குதலாலே கவிகளுக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வேலார் அவ்வேடர்வில்லைக் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந்தரை வீட்டினாரென்றுமாம். (௨௭)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதிநுனைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினார்மைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததிண்டேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவரைகுனிவதொத்தே.

இ - ள். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன; வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (௨௮)

437. வென்றினாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றனுக்கன்.

இ - ள். படாதமைந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படவிட்டு, யாம் இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுதுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்ததுபோல் உடைந்தவென்க. (௨௯)

438. பல்வினைறச்சுகிர்ந்தநாரிற்பனிமலர்பயிலப்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றழுங்கிநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனழ்ந்தான்.

இ - ள். படைகெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி காலை விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஓர்வருத்தமுற்று இரங்கி அதிலே அழுந்தினனென்க.

பல்லாற்கிழித்த நாரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக் கண்ணி. என்றார்க்குப் பாடமாயின், என்றுவருந்தினார்க்குத் தானும்எதிரே வருந்தினனென்க. (௩0)

439. வம்புகொண்டிருந்தமார்தர்வனமுலைமாலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னநல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டுமறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றார்.

செம்பின் றன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்கன்றி நக ரிற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெகுண்டு.

இ - ள். நிரைபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது தே னொழுகுவதோர் கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தேகொண்டு அடிபரந்த காதலை யுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய கண்போலத் தப்பாத அம்பைக்கொண்டு அரசர்மீண்டார்; மறவர் ஆவைக் கொண்டே போனாரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (௩௧)

440. மன்னிரைபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்கட்
பொன்னிழைசுடருமேனிப்பூங்கொடியனையபொற்பிற்
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுநந்தகோனறைவித்தானே.

இ - ள். அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிருத்தலின், நந்தகோன், கண் முதலியவற்றையுடைய கன்னியை மைந்தர் நிரைமீட்டுவந்தவர் கொள்வா ராக; யாமும் தருவேமென நகர்வீதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட் டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

மன்னிரை - பெரியநிரை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி. இரண்டுகுலத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும், 'தருதும்' என்றுங்கூறினன். படைநான்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும் அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும் கொ ட்டி அறைவித்தானென்க. (௩௨)

441. வெதிர்ங்குதைசாபங்கான்றவெந்நுனைப்பகழிமூழ்க
வுதிர்ந்ததுசேனையீட்டங்கூற்றெருடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாறாகவேகு
மருப்பெறலவளுமாகென்றாடவர்தொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ - ள். ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமூழ்குத லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவளையன்றி ஆகாயமேவழியாகச் செல்வா ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றெருடு பொருது கொள்ளுங் கோளைவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம். (௩௩)

442. கார்விரிமின்னனூர்மேற்காமுகர்நெஞ்சிலேடுந்
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சீவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டுகின்றாற்
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினனே.

இ - ள். சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காமுகர் நெஞ்சு ஓடு மாறுபோல ஓடுந்தேரைச் செலவிலேகடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே செல்லக் காட்டுகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர் பரி வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று மாம். இதன்பின், * "என்றவன்", † "சேட்டிளம்" என இரண்டுகவி கூறு வாருமுளர்; அவை பயிலவழங்கா. (௩௪)

வேறு.

443. தன்பான்மனையாளயலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிர்பாலர்பார்ப்பா
ரென்பாரையோம்பேனெனின்யானவனாகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. 'போலா' என்பது, செய்யாவென் னும் எச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

* என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடகக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்துகுணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சிந்தி
நன்றிதேயோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டுமென்றான்.

† சேட்டிளம்பரிதிபோலுந்திருமகிழ்மாலைமார்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிநந்திதன்பேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனக்கிளர்ந்துசொன்னான்
றீட்டருப்பரிதியன்னசீவகசாமியன்றே.

"சிலவயினுன்" (தொல். சொல். கிள. ௫௧.) என்றதனுல், திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

இ - ள். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பாரை ஓம்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசிலுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனுவேனென்றுனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, 'போலாம்' என மகரவீருக்கிப் பேடிபோலாம் அவனுகவென்றுமாம். 'போலா' என்றது, எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்க. (௩௫)

444. போர்ப்பண்ணமைத்துநுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண்மூமின்னினிமிர்ந்தான்கலிமான்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல். கொண்மூ, விகாரம்.

இ - ள். புரவியைப்பண்ணி, நுகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப் பின் தன்னைப் போருக்கீடாகப் பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின் போலத் தேரைச்செலுத்திஞன்; அப்பொழுது, குதிரைக்குரத்தாற் பாரிடத்து எழுந்த புழுதியாலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (௩௬)

445. இழுதொன்றுவாட்கணிளையாரிளையார்கணேக்கிற்
பழுதின்றிமூழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்றன்னெடேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ள். முன்பு நிமித்தங்கூறினவன், அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகளிர் காமுகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றுகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்லகாளை, தேரொன்றே திசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன்றன்னுடனே யாம் போரை எதிர்கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது; போகக்கடவேமென்று கூறினுனென்க.

446. மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டிண்ணமக்குவலியாரையுங்காண்டுநாமென்
றேட்டைப்பசியினிரைகவ்வியநாகமேபோல்
வேட்டந்நிரையைவிடலின்றிவிரைந்ததன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முதுநீரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்டுமென்றுகூறி, இரைக்கிடைந்தபசியால் இரையைக்கவ்வியநாகம்போல் அந்நிரையைக் கைவிடுதலின்றுய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்க. (௩௭)

வேறு.

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினுய்யவென்றிரலைவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்வீளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்விரைந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வேடரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஓடிப்போங்கோளென்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பையூதிக் கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்கையையுமெழுப்பினர்; அதற்கு எதிரே பிள்ளையாருடையசங்கும் பறையும் கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலையுமொத்து எழுந்தவென்க.

"வில்லுடை வீளையர் கல்லிடு பெடுத்த" (குறுந். ௨௭௨.) என்றார் பிறரும். (௩௯)

448. கைவிசைமுறுக்கிவீசுங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைகளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - விரைய. பின்புசெய்யு மொய்ய மருக்கு முதலே நாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்து வதற்கு முன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தலை. இது தம்மிற்றும்படை வகுத்துவிளையாடுந் தன்மைத்தென்று, 'விளையாடினான்' என்றார். தனக்கு அவர் நிகரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது அருளும் வீரமுமேம்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரை அஞ்சப் பண்ணி நிரைமீட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்றாடியையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார்; அது கேட்டு வேடரும் ஆர்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து விளையாடினானென்க. (௪௦)

449. ஆழியானூர்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினாக
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளறேர்முழக்கினானுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளிஞருள்சுருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேறப்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினாலே பாம்பு மயங்கிப் படமொடுங்கினாற்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனவெழுச்சிசுருங்கி, வலைப்பட்ட கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதுநெஞ்சில் அறம்புகுதாமற் கைவிட்டாற்போல ஈண்டு மறத்தையும்கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், ‘வள்ளல்’ என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சுவித்து நிரைமீட்கின்றான். (௬௧)

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புருத்தலைவேடன்பொய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வளைந்தநம்மைவென்றியீங்கரிதுவெய்தா
வுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்துய்யவென்று
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசிதறினாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் மறம்விட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாநின்றதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலைவேடன் நிமித்தத்தைத் தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவளைந்தன; ஆகலான், இவ்விடத்து நிரைகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தள்ளி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (௬௨)

451. மால்வரைத்தொடுத்துவீழ்ந்தமணிநிறமாரிதன்னைக்
காலிரைத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன்
மேனிரைத்தெழுந்தவேடர்வெந்நுனையப்புமாரி
கோனிரைத்துமிழும்வில்லாற்கோமகன்விலக்கினானே.

இ - ள். மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல்நிரைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகியமழையை, கோமகன் தன்கைவில்லால் தான்சொரிகின்ற கோலை எதிரேநிரைத்து விலக்

மால் - பெருமை. வரையிற்றொடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர்தற்கு. காற்றுத் தான்வேண்டியதிசையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவனம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; “நாமுறக், கணைக் காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை” (புறநா. ௩௱௩.) என்றார்பிறரும். இதனாற் கோமகனென்றார். (௬௩)

452. கானவரிரியவில்வாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மானிரைபெயர்ந்தவாயரார்த்தனரணிசெய்திண்டோ
டானொன்றுமுடங்கிற்றொன்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனின்றவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினார்க்கே.

இ - ள். தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்ஙனந்தொடுத்தவுடனே நிரைமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிரையை விட்டுக் குவிந்த கானவரிரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோடானொன்று முடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய்மாரிபோலத் தாரையாய்நின்றவென்க.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்து நிரையைக்கைவிடுதலால், 'தொடுத்தலோடுமானிரைபெயர்ந்த' என்றார். இது, நிரைமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைந்துபோம்படியெய்த நிலைமைகூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின், 'மாரிபோல்' என்றார். (௪௪)

வேறு.

453. ஐந்நூறு நூறுதலையிட்டவாறாயிரவர்
மெய்ந்நூறு நூறுநுதிவெங்கணைதூவிவேடர்
கைந்நூறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்
மைந்நூறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலேயிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவர். அவர்மெய் நூற்றை நூறவல்லகணையை இப்பொழுது அங்ஙனநூறாதபடி சொரிந்து; தூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகிய நூறு - அஞ்சனம். இனி, மையை அழித்தற்குக்காரணமான வேலென்றுமாம். நிலைநில்லாதுகெடுதலின், மனம் உவமை. மாய்தல் - மறைதல்; "களிறுமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி" (மது. ௨௪௭.) என்றாற்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகடுதலின், தூவுதலான், 'அறுத்தான்' என்றார்; தூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிற்கும்படி கணையைத்தூவி, வேடர்கையிற் பிறரைநூறுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான்; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (௪௫)

454. வாள்வாயுமின்றிவடிவெங்கணைவாயுமின்றிக்
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்
றோள்வாய்சிலையினொலியாற்றொறுமீட்டுமீள்வா
னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெல்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்து விசையிற்பிறந்த ஒலியாலே. இது, "கோணிரைத்துமிழும்வில்லால்" (கோவி. ௪௩.) என்றதனைக் கருதிக்கூறிற்று. நாடோறு நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலைநிரம்பினமை தோற்றுவித்தலின், உவமையாம். மேல், அரசர், தேற்றவுந்தேறமற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரனைப்போற் பகையன்மையிற் சிறிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்தற்குப் பொன்னாற் பண்ணவனுருவமாக்கி விழாச்செய்து களத்துப்பாவம்போக்கினானென்றுகூறிய தேவர், ஈண்டு வேடர் எம்முறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பது தோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினானென்று கூறாராயினாரென்க.

இ - ள். கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டழும்புமின்றாக அம்புத்தழும்புமின்றாகச் சிலையினொலியால் நிரைமீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (௪௬)

455. ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவனிரைமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்ணுள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோ
னாளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்றே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடநின்றநிலையால், 'தோழரோடும்' என்றார். கோளுற்ற - வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன் - நந்தகோன்; அரசனுமாம். தான்தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றிநிலைநின்றது, புண்ணிலே வேல் எறியப்பட்டு அது முறிந்துநின்றாற்போன்றது. நிரைமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'நாளுற்றுலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சீவகன் அரசவுரிமை எய்துநாள்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த நாளுற்றுலந்தவனென்றுமாம்.

இ - ள். தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்கும் குற்றமின்றாக நிரைமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றுலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான்; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (எ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொடிகொண்மாடத்திடுபுகைதவழச்சுண்ணம்
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவினைதெளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொடியினான்றனகன்படையனுங்கவென்ற
புரவித்தேர்க்காளையன்னகாளையைப்பொலிகவென்றார்.

இ - ள். சீவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சுண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப்பண்ணி வினையை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்ஙனங்கோடித்து, தாமும் மங்கலமாக ஆரத்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த காளையைப் பொலிகவென்றாரென்க.

வில்லும் தேரும் நிரைமீட்டலும் உவமம். (சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயிளங்கிளிமழலையஞ்சொற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினார்த
மின்னிவர்நுசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்வீதிகொண்டார்.

இ - ள். செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இளைய முலையினார், விடலையைக்காண்பதாக நுசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் மயிலும் நின்றாற்போல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றாரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூறிற்று. (சகூ)

458. சில்லரிச்சிலம்பின்வள்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மைமுலையெனும்புரவிபூட்டி

நல்லெழினெடுங்கணம்பாப்புருவவில் லுருவக்கோலிச்-
செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன், அசை. 'முலையெனும்புரவி' என்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்லுமாறுபோல முலைசென்று வசீகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ள். செல்வத்தேர்நின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகியபறைகறங்காநிற்க அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகிய புரவியைப் பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகியவில்லை முடியவளைத்து, தலைவன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார். (௫௦)

459. நூல்பொரவரியநுண்மைநுசுப்பினையொசியவீங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிநின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடை தளரும்படிவீங்கி அடிபரந்து தளராதிருந்தமுலையைக் கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (௫௧)

460. ஆகமுமிடையுமஃகவடிபரந்தெழுந்துவீங்கிப்
போகமும்பொருளுமீன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையநின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்தம்மகளிரொத்தார்.

அஃக - சுருங்கும்படி. பொருள் - சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கின முலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதியேதோன்ற ஒருபாதிமறைய, ஒருவர்பின்பு ஒருவர்நின்றநல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப் போந்த நாகர்மகளிரையொத்தாரென்க. (௫௨)

461. வாளரந்துடைத்தவைவேலிரண்டுடன்மலைந்தவேபோ
லாள்வழக்கொழியநீண்டவணிமலர்த்தடங்கணெல்லா
நீள்சுடர்நெறியைநோக்குநிரையிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காளைதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்றொக்கவன்றே.

வாளரம் - அரவிசேடம்.

இ - ள். அராவினவேல் இரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்கமற மலைந்துநீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிற் கலந்து, ஞாயிறுபோநெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்கின்ற வீதியிலே சேரநெருங்கினவென்க. (௫௩)

462. வடகமுந்துகிலுந்தோடுமாலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமூதா
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னிரைத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாரைப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம்; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களும்ஞாயிறும்போலுமொளி. கலந்து, கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நிரைத்திட்டது, ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னைநிரைத்தாற்போல மூதூரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள மாடமெல்லாம் அல்குலாரைப் பெற்றனவென்க.

இனி, மூதூரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும்படி சிலமின் நிரைத்தாற்போலவென்றுமாம். (௬௪)

463. க. மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமரபுகூறிப்
போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சுண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணென்
றூதுகுபிணையல்வீசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல், "வட்டிடை" (கோவி. ௬௦.) அளவும் ஒருதொடர்.

காதலொழுகுகின்ற மயிலிற்காட்டின் நல்லார் - பரத்தையர். போதக - போதுக; "திருவேபுகுதக" (மண்ம. உ௦.) என்றாற்போல. இவன் அரசனென்றறியாதிருந்தும் உலகங்காத்தற்குரியனென்று, 'பூமியும்புணர்க' என்றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார், மங்கலங்கூறி, நம்பி, போதுகவென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துநிற்பாரும்.

464. உ. கொடையுளுமொருவன்கொல்லுங்கூற்றினுங்கொடியவாட்போர்ப், படையுளுமொருவனென்று பயங்கெழு பனுவனுண்ணூா, னடையுளார்சொல்லிற்றெல்லா நம்பிசீவகன்கட்கண்டாந், தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வாட்போரையுடையபோரொன்று போரிற்கு விசேடம். பனுவல் - ஆராய்ச்சி. நடை - ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை - கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், நுண்ணூல்வல்லார் கூறிற்று, கொடையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான்; படையிலும் ஒருவன்கெடுப்பான்; இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே; ஆயினும், இவ்விரண்டும் சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிற்கூறி, அவனைத்தொழுதுநிற்பாரும். ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும், 'எல்லாம்' என்றார். இவற்றிற்குக் கன்னனும் அருச்சுனனுங்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்ந்து, கொடைக்குநிகரில்லாதவன், அதனாற் படைக்கு நிகரிலனுமவனென்று சொல்லிற்றுமாம்.

465. ௩. செம்மலைப்பயந்தநற்றாய்செய்தவமுடையளென்பா
ரெம்மலைத்தவஞ்செய்தாள்கொலெய்துவம்யாமுமென்பா
ரம்மலையமுதமன்னாரகம்புலர்ந்தமர்ந்துநோக்கித்
தம்முறுவிழுமவெந்நோய்தந்துணைக்குரைத்துநிற்பார்.

இவனைப்பயந்தமையால் தவமுடையளென்பாரும், இவனைப்பெறவிருக்கின்றவள் எம்மலையிலேநின்று தவஞ்செய்தாளோ! யாமும் அதனைச் சேர்வேமென்பாரும். 'தவஞ்செய்தார்கொல்' என்றும் பாடம். அகம்புலர்ந்து - நெஞ்சுலர்ந்து. தம்முடைய மிக்க சீரிய காமநோயைத் தந்தோழிக்குக்கூறி நிற்பாரும்.

466. ௪. சினவுநர்க்கடந்தசெல்வன்செம்மலரகலநாளைக்
கனவினிலருளிவந்துகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார்தம்மனத்தொடுமயங்கியொன்றும்
வினவுநரின்றிநின்றுவேண்டுவகூறுவாரும்.

நாளையென்றார், இற்றைக்குக் காட்சியால் ஆற்றுதலின். காட்டி, இகரவீற்றுவியங்கோள். செல்வனே, எம்மையருளி நாளைக் கனவிடத்தேவந்து நின் அகலத்தை யாம்காணக்காட்டுவாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாம் கூறுவன ஒன்றும் கேட்பாரின்றாகவும் மயங்கிநின்று தாம் இவனிடத்து விரும்புநுகர்ச்சிகளைத் தம்மனத்தோடு கூறுவாரும். அல்குலார், இரண்டித்

467. ௫. விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்குரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்திவர்களொவ்வார்மழகளிறனையதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி
யண்ணலைத்தவத்திற்றந்தார்யார்கொலோவளியரென்பார்.

மற்று, வினைமாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்கள் ஒவ்வாராதலால், பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார் விண்ணகத்துளரோ? அஃது அறிகின்றிலேமென்பாரும்; இவ்வுலகின்மகளிர் ஈங்கில்லாததொருநலத்தைநுகரவேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாம்செய்த தவத்தாற்றந்தவர் தேவரோ, மக்களோ, அவர் யாவராயினும் எல்லாராலும் அளிக்கத்தக்காரென்பாரும்.

468. ௬. வட்டிடைப்பொலிந்ததானைவள்ளலைக்கண்டபோழ்தே
பட்டிடைசூழ்ந்தகாசுபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ
வட்டரக்கனையசெவ்வாயணிநலங்கருகிக்காமக்
கட்டழலெறிப்பநின்றார்கைவளைகழலநின்றார்.

வட்டிடை - முழந்தாளளவாக வீருடுக்கும் உடைவிசேடம். காசு - புறத்தின் மேகலை. அட்ட அரக்கு.

இ - ள். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரும் என்பாருமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தீயெரிய வாய் கருகிநின்றவர்கள், பின்பு, மேகலைசூழ வளைகழல நின்றாரென்க. (ருரு - சுo)

469. வார்செலச்செல்லவிம்மும்வனமுலைமகளிர்நோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோடூக்கவிப்பாற்
பார்செலச்செல்லச்சிந்திப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்
றேர்செலச்செல்லும்வீதிபீர்செலச்செல்லுமன்றே

வார்செலச்செல்ல - கச்சு மேலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத்திலே செல்லும்படி செல்லும்படி சிதறிச் சொரிந்தன ; தொடி பலவாதலிற் கூறினார். செல்லுமென்பது, நிகழ்காலமேயுணர்த்தும்.

இ - ள். நம்பன்தேர்செல்லுதலாலே இப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமளவுநோக்கிநின்று, அழகுபோகாநிற்கப் போகாநிற்க எத்தித் தொழுது தோளைநாற்ற, அத்தோள்கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொடிகளையும்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான் செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்ப நீங்காது வரின்வரை யமைந்து, தோட்பழி மறைக்கு முதவிப், போக்கில் பொலந்தொடி” (நற். கஙசு.) என்பர். முன் வளைகழலநின்றார்க்கு வருத்தமிகுதியால், தொடியும் கழன்றனவென்க. (சுக)

470. வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசலைதீரத்தோன்றலைப்பருகுவார்போ
னாண்முதற்பாசந்தட்பநடுங்கினார்நிற்பநில்லான்
கோண்முகப்புலியொடொப்பான்கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்தமலர்போலும் குளிர்ந்த கண். புரிசை - தன்மனையைச்சூழ்ந்த மதில்.

இ - ள். அங்ஙனம்பசந்தவர், தம் தோளிற்பசலைதீரும்படி தோன்றலைப்பருகுவார்போலே கண்ணாலே வளைத்துப்பார்த்து நடுங்கினாராய் நாணாகியமுதற்றளை தடுத்தலாலே செல்லமாட்டாதுநிற்ப, தான் நில்லானாய்க் கொல்லுமுகத்தையுடைய புலிபோல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க.()

471. பொன்னுகம்புரவிபூட்டுவிட்டுடன்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமணிவள்ளநிறையவாக்கி
யின்மதுப்பலியும்பூவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

ஏந்தி, ஏந்த.

இ - ள். புரவி, நுகம்பூட்டுதல்விட்டுப் பந்தியிலே புக்கன ; பின்பு தேருக்கு மதுவை வட்டில் நிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றிமன்னுகவென்றேந்த, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க.

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மரீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனொலிப்பச்சூழ்ந்து
மட்டவிழ்கோதைமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

இ - ள். ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டுமங்கலத்தையுமேந்தி, மின்ன ஒலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு, சூழ்ந்து, மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

"சாமரை தீபந் தமனியப் பொற்குடங், காமர் கயலி னிணைமுதலாத் - தேமருவு, கண்ணாடி தோட்டி கதலிகை வெண்முரச, மெண்ணிய மங்கலங்க ளெட்டு." (௬௪)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்கதிர்மணிசெய்வெள்வேற்காளையைக்காவலோம்பி
யாய்கதிருமிழும்பைம்பூணாயிரச்செங்கணான்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமானதந்தை; "சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே" (புறநா. ௩௧௨.) என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்தல்.

இ - ள். தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி முதலியவற்றாலேபரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலொத்ததோர் செல்வத்தைத் தாமுற்றாரென்க. (௬௫)

474. ௧. தகைமதியெழிலைவாட்டுந்தாமரைப்பூவினங்கட்
புகைநுதியழலவாட்கட்பொன்னனாள்புல்லநீண்ட
வகைமலிவரைசெய்மார்பின்வள்ளலைக்கண்டுவண்டார்த்
தொகைமலிதொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. ௨. கேட்டிதுமறக்கநம்பிகேண்மூதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிறைவிசையையென்னுநாறுபூங்கொம்பனாளை
வேட்டிறைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்றன்னைப்
பூட்டிமற்றவன்றனாலேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. தான்மதிக்குக்கெடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரையிற்றிருப் பொருந்தும்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சில மொழிகளைக்கூறாநிற்கும் நிரையையாளும் வண்டாரையுடைய நந்தகோனென்க. மற்று, வினைமாற்று. இன்ன - இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்னகேளென மேலேகூட்டுக.

உ. பொறிமுதல் - இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமானஉயிர் ; "தொழின்முத னிலையே" (தொல். சொல். வேற் - ம. உக.)என்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். வள்ளலைக்கண்டுகூறந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டு மறப்பாயாக ; பின்னை இன்னகேட்பாயாக ; அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்பனானைவிரும்பிப் பல்லுயிரைக்காக்கின்றபாரத்தையெல்லாம் கட்டியங் காரனைப்பூட்டித் தனக்குமுன்னோனாட்டிற்குக் கேடுசூழ்ந்த இறை அவனாலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (௬௬ - எ)

476. கோவிழுக்குற்றனன்றேகொடுமுடிவரையொன்றேறிக்
காவிழுக்குற்றுவீழ்ந்தேன்கருந்தலைகளையலுற்றேன்
மால்வழியுளதன்றாயின்வாழ்வினைமுடிப்பலென்றே
யாலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன்றுநின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேனுக வீழ்ந்தென்றது - கட்டியங்காரன் இவன் அரசனோடிறந்தானென்று தன் சுற்றத்தையழிப்பனென்றுகருதி.

இ - ள். அவனால் உயிர்போக்கப்பட்டஅன்றே வரையேறி வீழ்ந்து உயிரைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்துப்போலத் தெறித்துப் போய் மறைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவலென்றே எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குநின்றேனென்றானென்க.

தேவிக்குப் பிள்ளையுண்மையறிதலிற் கூறினானென்க. இது, கேட்டு மறக்கவென்றமொழி. (௬௮)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன்குடிவழிவாராநின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேனுமங்கோவிந்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியெனவிசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பாள்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் 'முடிந்த' என்றான். தன்குல மெல்லாம் இப்பொழுதுதானாய்நிற்றலின் வாராநின்றேனென்றான். நலத் துக்குத்தக்க.

இ - ள். யான், கோன்குடிவழிவாராநின்றேன் ; இடையிடத்தேன் ; பெயர் கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன் ; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால் எங்கும்பரந்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவிபெற்றநங்கை கோவிந்தையென்று பெயர்கூறப்படுவாளென்க. (௬௯)

478. வம்புடைமுலையினாளென்மடமகண்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்திநெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படுநுசுப்பினாளைக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினாளாகிய என்மகளுக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடியிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையை ஒத்தலாலே,

அந்நுசுப்பினாளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்துகின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின் நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ௦)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சீறடிப்பாவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணினாளை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன்றருவலைய
வாடவில்வலாவைகூடி மணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவிந்தையைப் பாவை எழுடனேதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்தி மணமகனாவாயாகவென்றானென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, 'அகன்றுநின்றேன்' (கோவி. ௬அ.) என்பதனோடுங்கூட்டுக. (எக)

வேறு.

480. க. வெண்ணெய்போன்றாறினியண்மேம்பால்போற்றீஞ்சொல்ல
ளுண்ணவுருக்கியவானெய்போன்மேனியள்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல், "குலநினையல்" (கோவி. எ௪.) அளவும் ஒருதொடர்.

மேம்பால் - உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - இய. உம்மை, சிறப்பும்மை.

481. உ. சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவல்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைசூட்டினடிச்சியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதாவது - இத்தால்வரும் தீங்கென். ()

482. ௩. குலநினையனம்பிகொழுங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்ந்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிரைநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தம்மெய்தினனன்றே.

நப்பின்னை - அவள்பெயர்; ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல்; நச்செள்ளை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றாற்போல; நம்பின்னை, விகாரமுமாம்.

இ - ள். பைந்தாரோய், நம்பி, முலையினையும் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியள்; சொல்லள்; மேனியள். அவையன்றி அவள் கண்களும்பூவிரண்டேகாண்; அவளை வரைந்தால் யாது

ஆவது ? யாமறிய முருகன் வள்ளிநலம் நுகர்ந்தானன்றே ; திருமால் பின்னை யைப் புணர்ந்தானன்றே ; ஆதலால், குலத்திற்குழ்வு கருதாதொழிக ; இனி யான்கூறினவெல்லாந் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னடிச்சியைக் கோதைசூட்டுவா யாக ; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன் ; நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனுகவென்றவிடத்து முகச்செவ்விகாணுமையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினன். (எஉ - ச)

வேறு.

483. கன்னியர்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமார்ப
முன்னினர்முயங்கினல்லான்முறிமிடைபடலைமாலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினேனே.

இ - ள். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இழையினையுமுடைய மகளிரை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மார்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார் ; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினனென்க. (எரு)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வானந்தகோன்முகத்தைநோக்கி
மோட்டிளமுலையினாணின்மடமகளெனக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வானிவைகள்சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

'சூட்டொடு கண்ணியன்றே' என்றது, இடுந்தன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டுங்கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும் ; உணர்த்தவே மார்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலைசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றானுக நந்த கோன் கருதினனும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாததன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆந்தன்மையும்போல, தன்குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டின்றன் மையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்துதலிற் கண்ணியின்றன்மை யுமுடையளென்று சீவகன் கருதினனும் ; கோபாலரினும் வாணிகஞ்செய்வா ருளராதலின்.

இ - ள். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையினு ளாகிய நின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன் ? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படிகூறினனென்க.

இனி, மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது : தனக்கு ஆகாமையிற்புலாலும், பசுமுகற்கு ஆதலிற்பூவுமாகக் கருதினானென்றுமாம். இனி, மான்சூட்டுமாம். இனி மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுரைப்பர். (எசு)

485. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராடையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழும்புக்கு
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல்சூழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரான்கடிவினைமுடிகவென்றான்.

துவரூட்டினவாடை. தயிர்முழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவர்த்தநம்.

இ - ள். முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே கடிவினை முடிவதாகவென்றானென்க. (எஎ)

486. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிறுநுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றருவளைக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு, விகாரம்.

இ - ள். மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாளுடைய நுதலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன ; கண் கயலைக்கெடுத்தன. இப்பருவங்கண்டு ஆயர் உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பு ஒலியாநிற்கப் பாவையைத்தந்து பரவி வைத்தாரென்க. (எஅ)

487. நாழியுளிழுதுநாகான்கன்றுதின்றொழிந்தபுற்றோய்த்
தாழிதொறுவுந்தோழும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழலினாளைநெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ள். ஆய்ச்சியர், குழலினாளைப் பசுவும் தொழுவும்போன்று ஊழிதோறும் நீயும் நின்கணவனும் சேரமூப்பீராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுளிருந்த நெய்யிழுதை நாகாகிய பசுவின்கன்றுதின்றொழிந்த புல்லாலே தோய்த்து, அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து, மூழையாலே நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினாரென்க. (எகூ)

488. நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடுநிழன்மணிக்குழையுநீவி
மைவிரிகுழலினாளைமங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்பிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

இ - ள். கருமைமலிர்ந்தகுழலினளை, நெய்விலையாலுண்டான பொற்றோட்டையும் குழையையுநீக்கி மங்கலமானகடிப்பிணையையிட்டு மாலையை இட்டனராய் ஓரிலையில் இடுவித்துவந்தசந்தனத்தையும்பூசிக் கோலஞ்செய்தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றாரென்க. (௮௰)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிமூதூர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்தி
வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
பாறுகொள்பரிதிவைவேற்பதுமுககுமரற்கென்றே.

இ - ள். ஆயர், ஆகோட்பறைமுழங்காநிற்க அவளை எடுத்துக்கொண்டு மூதூரெங்கும் சாறயர ஏகிப் பின்பு கந்துகன்மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன், தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீரைச்சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமுகனுக்கென்றுகூறி ஏற்றானென்க.

வீறு - வேறொன்றற்கில்லா அழகு. மணஞ்செய்தமை கூறினார். (௮௧)

490. நலத்தகையவட்குநாகாணாயிரத்திரட்டிநன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருநனையம்புமூழ்க
முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினானே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும் முலையும்.

இ - ள். கோவிந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை ஏழும் கொடுத்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை வருத்திற்று; அவ்வளவிலே அவன் அம்புதைத்தலாலே ஆற்றானாய் முலைச்சிகரங்களுக்குநடுவே முத்துகவீழ்ந்து முயங்கினானென்க. (௮௨)

வேறு.

491. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி
வெள்வேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்விரைநாறுகோதை
முள்வாயெயிற்றூறமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள் வாய் விரிந்த - தேன் வாயிலே பரந்த.

இ - ள். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்ற கழுநீரிரண்டு சேர்ந்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற் பிறழ்ந்த கண்ணிணையுடைய மணந்தோற்றுகின்ற கோதையுடைய எயிற்றின் மாறாதஅமுதத்தை வெறாமல் உண்டு, கரைபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அழுந்தினானென்க. (௮௩)

492. தீம்பாற்கடலைத்திரைபொங்கக்கடைந்துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலைவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றரிவைநைய
                                        ள.

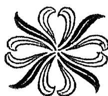
திரை, கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும் விகாரம்; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த அமுதமோ! அன்றி அழகிய பாலையுடைய இடையர்மகளோ! என்று நயப்புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலையிணையும் தோளிணையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினானென்க.

வ்விலம்பகம், வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.   (அச)

உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

- சகஉ.

மூன்றாவது

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

-oo>o<oo-

493. க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினிதுவாழச்
சங்குதருநீணிதியஞ்சாலவுடை நாய்கன்
பொங்குதிரைமீதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொடுபோகிநிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பிள்ளையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதீர்ந்து மட்டவிழ்கோதையோடே மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கானெனக்கூட்டி, "கட்டழல்" (காந்த. கக.) என்னும் கவியளவும் ஒருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன், "ஆண்டு நேரெல்லை" (நாம. நகச.) என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சணனும், "பன்னிரு மதியின்" (பது. ௫௫.) என்றும், "ஆறிருமதியின்" (பது. ௫௬.) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் மூந்நூற்றறுபத்தைந்துநாள் ஓர்யாண்டான சௌரமானபட்சம்பற்றிக் கூறினனென்றும், தேவன், 'மதியின்' என்று மதியைக் கருதிக் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினனென்று முணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முதற்றேதியில் அபரபட்சத்துத் தசமியிலே கூறினனென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்துச்சதுர்த்தசியிலே கூறினனென்றுங்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், 'யாண்டு' என்றது மூந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளாதலானும், தேவன், 'பன்னிருமதியின்' என்றது மாசித்திங்களிற்றோன்றிய பங்குனிப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிரு மதியாமாதலானும் இருவரும் இரண்டுதிங்களிற் கூறினரேனும் ஓரியாண்டென்பது பெற்றாம். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக் கொள்க. இது, "நானக்கிடங்கு" (காந்த. கஅ.) என்னுங் கவியானுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறாந்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந் தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சம் சிறந்ததாகலின். இங்ஙனம் இருவரும் ஆண்டுக் கூறுகின்ற நாளிடையில்நடந்த சரிதமாகிய நிரைமீட்டலும், தத்தையையும் குணமாலையையும் வரைதலும், சிறைவிடுத்தலும் நிகழ்ந்தன மாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலு மென்பது உணர்தற்கு மேலே, "பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்" (குண. க.) என்றார். மேலே தோழர் பின்

ளையார்க்குத் தந்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, "ஐந்துமதியெல்லையினையாண்டுடையனாகி" (கனக. ௩௧௧.) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே எழுதிங்கள்சென்றனவென்றாராதலின், இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்து நாளும், "இங்ஙன மிரண்டுதிங்களேகலும்" (பது. ௧௧௪.) என்றும், "கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்" (கேம. ௮௫.) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத்தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக வெழுதிங்களுமே சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, "அணங்கனோடாறுமதிகழிந்தபின்றை" (காந். ௧௩.) என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன்நிகழ்ந்ததோர் கதை தேவர்கூறுகின்றாரென்றே பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்றுகொள்க.

"சங்குதரு" முதலாக, "மடவார்கள் கடனென்றெழுந்து போந்தான்" (காந். ௬.) இறுதியளவும் ஒருதொடர்.

உடைநாய்கன், வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலேதருகின்ற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். "கலத்தினுங் காலினுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்" (சிலப். மனை. ௭ - ௮.) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்து பொருள்தேடுதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடுதலும் வேண்டுதலின், இவனையும், 'ஓர்வங்கமொடு போகி நிதிவந்துதரானுற்றான்' என்றும், "ஊனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்" (காந். ௮.) என்றும் ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றானென்றுணர்க. பொருமால் களிறு போன்று பொங்குதிரைமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதி தரானுற்றானென்க.

494. ௨. மின்னெழுகுசாயன் மிகுபூட்ட பதுமைகேள்வன்
கொன்னெழுகுவேலியவதத்தன் குளிர்தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன் றன்போற்
பொன்னெழுகுகுன்றிலுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னெழுகுசாயல் - ஒளிபரக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூணினையுமுடைய பதுமைகேள்வன்; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையாள். கொன் ஒழுகு வேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர், திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையிடத்து இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன்றன்போற்காளை - தந்தையையொக்குங்காளை. பொன் அசும்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியோடொப்பான்.

495. ௩. இம்மியனுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருமூர்வர்களிறோடைநுதல்சூட்டி

யம்பிமிதந்தாழ்ந்துசுரைவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிறர்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின்நுதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்து மிதத்தற்குரியசுரை ஆழ்ந்து வீழ்ந்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர்

496. ச. உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே
ம
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள்சொல்லின்மடிகிற்பி
னௌ்ளுநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணையுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான், முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி, நல்வினைவந்துதவுவது ஒருநாளிலே யென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; "ஏபெற்றாகும்" என்றார். (தொல். சொல். உரி. எ.)

497. ரு. செய்கபொருள்யாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்கு
மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுண்ணு
மையமிலையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செறுவார் - செறப்படுவார். 'எவையும்' என்றும் பாடம். மற்று, அசை

498. சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களென்ன
வோங்குகுலமையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமரம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினாற்போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குடிகெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதுபோதல்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்ட நாய்கனாதலால், தான்போய்ப் பொருடரக் கருதினான்; அங்ஙனங்கருதி, கம்பியரும் களிறேறுவர்; ஆதலால் முயற்சியே நன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா; அறமே அமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினைசெய்யப்பெற்றிலேமென்று நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளும் உளவாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாகின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினாற் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொழியஇல்லை; தான் அவ்விடத்து இருந்தேயும் பகைவரைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐயமில்லை; ஆதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையும் உண்டாக்கும் மெய்யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலமாகிறவளவிலே ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அதனுட்பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகும்; ஆதலால், யானும் முயன்று பொருள்தேடி என்குலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினன். (௧ - ௬)

499. மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி

தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்

கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதுபடு - பெருமைபட்ட. வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகிரையொத்த கண் தங்குமார்பு; வரைபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

இ - ள். மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (எ)

500. வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள

ற்ானமெனவேண்டுநர்கள்வேண்டுவனநல்கி

நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி

யூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

இ - ள். குஞ்சியவனாகிய வள்ளல், தானமென்று ஒரு பெயரையிட்டு வேண்டுவார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் இங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாக ஓடுவதாக வென்றானென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி-இயல்பானமணம் கமழ் குஞ்சி. இதனால், முன்பு பலகலங்களும் திங்குற்றனவென்பது பெற்றாம். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்மூன்

றீடுபடச்செய்திளையரேத்தவிமிழ்முந்நீர்க்

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
வோடுகளிறெப்பவினிதோடியதையன்றே.

இ - ள். கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக்கட்டுதலாலே, முந்நீரிற்பிறந்த சங்கும்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியை அறுத்து, ஓடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றுமுகந்த பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (௯)

502. திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கரைகடலுட்காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னிரையிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நில்லாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து. இஃது இல்பொருளுவமை.

இ - ள். அக்கலம், சங்கு தன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிற கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவின்ஒழுங்கைஇடறிக் குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (௧௦)

503. மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்விளைதீபமடைந்தஃதே.

இ - ள். விளக்கத்தால் மின்னையும், நுடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமயிலையுமொப்பார்; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலேமிக்க நன்மையுடையதீபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க. (௧௧)

வேறு.

504.௧. தீவினுளிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுகொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவளையன்னபொங்கிளமுலையினார்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துசென்றான்.

இதுமுதல், “ஆடகம்” (௧அ) அளவும் ஒருதொடர்.

திருமுத்துஆரம் - திருமகள்சேருமாரம்; “கழைபோய்விண்முத்தும்” என்றாற்போல; உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமுமாம். ‘சுமந்து’ என்றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவள் - உண்டானவள்; ஒருசொல்.

505. ௨. புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக்கணங்கனாரோடாறுமதிகழிந்தபின்றைக்

கொணர்ந்தனபண்டம்விற்றகொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
மூணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படுத் தூர்க்குமீள்வான்.

தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்றூர். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்றார், சரக்கின்பெருமையால் உணரவரிதாகலின்.

506.ரு. அரசனைக்கண்டுகண்ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன்று
ளிரேவதிவியாழவோரையிருஞ்சிலைமுளைப்பவேறிக்
கரைகடலமுழவநீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞூ
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லைசார்ந்தே.

ஏறி, ஏற. கரைகிற கடலமுழவம் - கரை அண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து, சார. இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் மரக்கலத்தின்றொழிலை மக்கண்மேலேற்றுய; 'மரக்கலமோடினன்' என்றாற்போல.

507. சு. களித்தலைமயங்கியிப்பாலிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்களீண்டித்தூங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலேந்தொழியவெம்பியுரறின்றிடிப்பநாய்கள்.

மூற்படக் கூற்றும் உலைந்து ஒளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கின்று இடிப்ப. (கூ)

508.ரு. எண்டிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டுமேலெழுவதொப்பக்குளிறின்றதிர்ந்துமேகந்
தண்டுளிபளிக்குக்கோல்போற்றாயாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து, சொரிய. (கக)

509.சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றானுமின்றிநகுகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெஃகாமிருந்தழுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கும் நடுக்கம். கள், அசை. (கஎ)

510.எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்ததேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமூழ்கிநீராழ்ந்தினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடு அகங்கொண்ட - உடம்பு உள்ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும் வரவுமுண்டானாற்போலத்தோன்றிக் காலைவிடாதே கிடந்தாற்போ

லப் பழவினையென ஒன்றேயாயது நல்வினைதீவினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனி, பாடு - பக்கமாக்கி, மகளிரிடத்துநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்தவென்றுமாம்; நல்லாருய்வரென்றுமாம்.

இ - ள். செம்மனும் தீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மகளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்நாடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்கூடினவர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணாததொருபோகத்தை உண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்ஙனம் ஆறுதிங்கள்சென்றபின்பு நிதிக்குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்தேஏற்றி அங்குள்ள காரியத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டும் அரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழவோரையிலே தனு உதயமாக மரக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தைக்கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞூறென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தைஓடித் தான்போனகரை ஒரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயங்கியிருந்தவளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கன்: எண்டிசையிற்காற்றுமீண்டி ஒருகாற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழியிறுதியை ஒவ்வாநிற்க மேகமும் நின்றுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போலேயிருந்தது; இதற்கு நீங்கள் அசையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னும் கட்புலனும்படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக; அங்ஙனம்நக்கபொழுது அவ்விடுக்கணை அரியும்வாளாம்; அங்ஙனம் நகாதிருந்து அழுது பிழைத்தார் ஒருவருமில்லை; ஆதலால், அழவேண்டா; வருந்தீங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவைவந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழவினையில் நல்வினைப்பயத்தாலே வாழுநாள் உலந்ததில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவே புக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாலே வாழுநாள் உலந்ததாயின், உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்புலனாகாமற் கொல்லும்; ஆதலால், ஈண்டு ஆண்மையை வடிப்படுத்திப்பெறுவது என்னையென்றானென்க. (௧௨ - ௮)

511. வினையதுவிளைவின்வந்தவீவருந்துன்பமுந்நீர்க்
கனைகடலழுவநீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமூல
நினையுமின்வீவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன் பாதமூலத்தை நினையுமின்; அச்சம் நீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய, துன்பநீங்குதற்குக் காரணமாயதனை. கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவனுக்குத் தோற்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, "நாடகநாங்களுற்றது" (காந்த. கo.) என்றதனானும் பிறவாற்றானுமுணர்க. (கக)

512. பருமித்தகளிறனானும்மைபெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்துமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துவல்லே
திருமித்தவகையினோடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
லுருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணின களிறனானும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலை முழங்கிப் பொங்கித் தாள்கிளைத்தகூற்றிலே ஓடிக் கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாம் சேரமறைந்தாரெனக. (உo)

வேறு.

513. ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்கவ்விளையாதுநின்றான்
கூம்பிற்றதுண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்றே.

இ - ள். பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலாரையும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழுங்காநிற்க, கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந்தழுவிக் கிடந்தான்; அத்தாரவனைத் திரை கொழித்துக் கரையிலேசெலுத்திற்றெனக.

514. நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்பதிவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ள். வினையே, முன் படைக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொண்டநீ வீவாயெனப்படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுயாமத்தே கடலைநீந்தித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய்; நீ இனி எத்தைச் செய்யாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிட்டையிலே சேர்ந்தானெனக.

'என' என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (உஉ)

வேறு.

515. பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்தா
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிரிபூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவரைமார்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவண்டும் தேனும் ஆர்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானெனக.

அம், அசை. (உரு)

516. ஓடுந்திரைகளுலைதப்பவுருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்னமருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானனெடுந்தகை
வாடியிருந்தான்வருங்கலநோக்கா.

இ - ள். நெடுந்தகை, நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனை அன்னம் அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வரும்கலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணாமையின் வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வானைக் காலான் உதைத்துக் கடல் முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளினாற்போலேயிருந்ததென்க. (௨௭)

517. ஆளியமொய்ம்பனிருந்தவப்பூம்பொழிற்
றுள்வலியானொர்மகனைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மினினீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்றொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்தி, கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதுகூறுகின்றான்.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (௨௯) என்பதனோடு முடிக்க. தரன் வழிப்போவானைப்போலே வந்தான். அ, அசை. (௨௮)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடோற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையின் அதுதேடுதற்குக் கடலிற்போனசெய்தியும், நல்வழியால் தேடியதன்பொருள் காற்றாற் கலங்கவிழ்தலாலே தோற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத்தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறினானென்க. (௨௯)

519. மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தரனுக்குரைத்தபின்
றேனுமமிழ்துந்திளைத்தாங்கினியன
வூனமிலகட்டுரைக்குள்ளங்குளிர்ந்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன், மானும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யான்இழந்ததற்கெல்லாம் நின்னைப் பெற்றேனேயென்று கூறியவுரைக்கு அத்தரன் உள்ளங்குளிர்ந்தானென்க.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுரையாயிற்று. திளைத்தல் - அற தொழுகுதல். 'உரைத்தலின்' என்றபாடத்திற்குத் தான்கூறியதற்கு ப்ரீதத் தன் மகிழ்ந்தானென்க. (௨௭)

520. விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றோழரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாற் கெட்டநின்றோழருடனே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்திரையில் வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு நெஞ்சிற் பலகால்நினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

நினையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (௨௮)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவிமினமென்னா
விரைசெலல்வெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரைகழன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். தருகுவனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை உணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தான் நிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான் கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை. (௨௯)

522. விசும்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிநறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் அம் மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையுமுடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு. (௩௦)

523. கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழுந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்ந்தான்.

இ - ள். அவன், அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்குஅரியனவாய்க் கண்டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திருவிரும்பும் தன்மையவாய்க் கோட்

டிடையிலே அமிர்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டு உண்டான்; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. (௩௧)

524. மழைதவழ்சோலைமலைமிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழைநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனினிதினுவந்தான்.

நான்கடியும் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்டஅம்மலைமிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடேநோக்கிக் கட்கு இனிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௩௨)

525. கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்று
காதங்கடந்தபின்கன்னிக்கொடிமதி
லாதனுறைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுகெனப்போயினர்சார்ந்தார்.

இ - ள். மாலைபோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று, இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொடிமதில்நகருண்டு; அங்குப் போகக்கடவோம்; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் - ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். (௩௩)

வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழவிருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வருக்கலுற்று
லாகந்தான்கரியதொன்றுகீழ்நின்றுநீங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

இ - ள். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்று பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தேதோன்றுகின்ற அழகை நாம் வருத்துக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்று அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்றுகூறலாம், வேறு அரிதென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (௩௪)

527. துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிறிதோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதூப்புரவிடங்களெல்லா
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
லிளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது, பொன்மதிலை; "அத்தேர்ப், பரிதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவ. ௪.) என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின்றன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென்னின், ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிலைச் சூட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததோர் நகரியென்று கூறலாமென்றாரென்க. (௩௫)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கணாயிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடிங்குன்றின்மேற்
றங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்திரன் அமராவதி தெய்வமகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குகின்றதன்மைபோல அழகமைந்ததென்க. (௩௬)

529. கிடங்குசூழ்மதிற்கேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்கனோக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டுவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற்கொடிகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம்மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாம்சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே, 'நீ முகத்தையொப்பை; நல்லைநல்லை' என்று அதன்புறத்தைத் தட்டுவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௩௭)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரென்றெள்ளிநக
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். மேகலை, கிண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்கின்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற்காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்குந் தன்மைபோலேயிருந்ததென்க. (௩௮)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தூவிகள்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்தசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள். தம்தலையிலழுத்திய மணித்தூவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலினாலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னால் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (௩௯)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளினாலழலாற்றுவபோன்றவே.

இ - ள். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலோங்கிய வெருட்சியையுடையமாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்றேர்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே, அவை, நல்லார் முகத்தின்அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவன போன்றவென்க.

உருளி, வெருளி, இ - பகுதிப்பொருள் விகுதி. சோதிடநூலார் இங்ஙனங்கூறுப. (௪0)

533. அசும்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டிழிப்பட்டவை
நயந்துகொள்பவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

இ - ள். பொன் இடையறாது ஒழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற் செய்தபூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள், ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (௪௧)

534. தேக்கணின்னகிறேனொடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
யூக்கிவாய்விட்டுயிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ள். நெய்யை இடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடேபிசைந்திட்டு உண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற் சாளரங்களைஅடைத்துநிறைத்து அவற்றைத்திறக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய்அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கற்பூர, மார மகிலுறுப் போராறு.” நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪௨)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனிற்

கற்பத்திந்திரன்காமுறுமாமணிச்
செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தானவர்தங்கிய நகரின்விளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இக்கற்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண்தங்கும் மணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சஙு)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிநாய்கனுகங்கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது, தரனையும் ஸ்ரீதத்தனையும்; தரன் கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றுவைத்து, மழைகள்தங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ள். நாய்கன் நகரைநோக்கி நாம்புகுந்தது நாகமோவென்றுகருதும்படி, பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்து தரனுடையமனையிலே செல்லுதலாலே அத்தரன்விருந்திட்டுப் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறினனென்க. (சச)

537. க. மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழனுயகலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைத்தொல்சீர்த்தாரணிசுரும்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்றுள்.

538. உ. விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுளைத்ததேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்துநான்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டீண்டி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையீந்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகிய கலுழவேகற்குத் தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்றுளுமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினாற்போல எல்லாரும் வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே, எள்ளிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றின் உச்சியிலே கலமாகிய செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கிடு. அன்றே பேசினரென்க. (சரு - சு)

539. மந்திரத்தரசன்வல்லேவிமித்திகன்வருகவென்றாற்
கந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா

னிந்திர திருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்கு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்தென்றான்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். விச்சாதரலோகத்தின்கண் அரசன், கணி, கடிகைச் சாதகம் செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனும் கோளாமை எண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு நல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேல்இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினனென்க. (௬௭)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனுசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்பிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றுங்கொலன்றுகொலறியலாகா
திவணதுமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினனே.

இ - ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிற்ப, கணி தான் கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன், இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்து வைத்தான்; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன்அறியமுடியாது; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்கஅறியக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினு

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதின் உணரலாகாமையின், இவற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறாது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூறினன். (௬௮)

541. ௧. பால்பரந்தன்னபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

பாலாவி பரந்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலேபரந்தாற்போலும் கண்ணார். மதியின் கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

542 ௨. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
மின்னுரைமுகமன்கூறித்தானத்திலிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ஸ்ரீதத்தைக்கொண்டுவந்த வரவு. பிளந்து உழுதலாலே சிவந்த.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினதரன், கண்ணூர் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோனுமிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தைவணங்க, மன்னவன் உபசாரங் கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றானென்க. (சகூ - ௯0)

543. முதிர்பெயன்மாரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவதிர்துபெய்மாரிபெய்ப்பக்
கதிர்விரிபூணினாற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காருன்
மதுரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், ஒப்ப நாண வெய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுதலியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க. அது மேற்கூறுகின்றார். (௯க)

544. இன்மையதன்றுகேண்மைமெய்மர்நமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினூழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனீயே
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து; "வச்சிரநுதியினிட்ட, வெழுத்தனான்" (கேம. கஉ௩.) என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காதவிதியினாலே எமரெழுவர் நமரெழுவரளவும் எழுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது, அக்கேண்மை; அன்றியும் சமயமும் ஒன்றே; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகனென்று இரண்டுசாதியில்லைகாண்; இது நின்மனைகாணென்றானென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம். (௯உ)

545. க. மந்திரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற
சந்தனாந்தளிர்த்ததேபோற்சீதத்தன்றளிர்த்துநோக்கி
யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னணமென்றுகேட்ப
முந்தைத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான்.

546. உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிறன்சேடிப்பாலிற்
கள்ளவிழ்கைதைவேலிக்காசில்காந்தாரநாட்டுப்
புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா
வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன்.

547. ௩. சங்குடைந்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு
நங்குடித்தெய்வங்கண்டீர்நமர்காள்ற்றிநின்னைக்

கொங்குடைமுல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப
விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௩. தடங்களிலே உடைந்ததன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலு நங்குடி. இது தூய்மைக்கு உவமை; இனி, சங்கு கெட்டாலும் நிறங்கெடாதது போலக் கெட்டாலும் தன்தன்மைகெடாத குடியுமாம்; "நத்தம்போற் கேடும்" (திருக். ௨௩௫.) என்ப. அரசமுல்லையும் காவன்முல்லையுங்கருதி 'இருவடம்' என்றார்.

இ - ள். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்த்தாற்போல மன்னனது சொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன் தளிர்த்து மன்னனை நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்றன்னுடைய தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னணமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள், வேதண்டமலையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் காந்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியில் நின்றுநீங்காத கலுழவேகன் வேந்தன்; அவன், நங்குடித்தெய்வங்காணுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராகவென்றுசொன்னான்; ஆதலால், மார்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப்பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்று சொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கி, பிழைப்பதன்றால் எங்குலமென்று சொன்னானெனக் கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின்றவன், நமரங்காள் அறிமினென்னச் சொன்னானென்றது, 'மந்திரம்' என்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (௫௩ - ௫)

548. க. பெருந்தகைக்குரிசிறோழன்பெருவிலைக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கண்ணிதிறத்துவேறாக்கட்டுரைபயிற்றுகின்றான்.

549. ௨. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்றெருமர்மன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருந்துபு - மனம் திருந்தாநின்று. ஓம்பி, ஓம்ப. திறம் - குலம். பயிற்றுகின்றான், எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம்.

௨. காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்த கொடி - தத்தை.

இ - ள். அதுகேட்டு, குரிசில் தோழன்தொழாநிற்க, அவன்முன்கையைப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்

பொருந்தாநின்று உபசரியாநிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக் கொடியை அச்சநிகழ்ந்தமையால் மகளென்று ஓராளாய், கொடியோ! மின்னோ! மணியாற்செய்த பாவையோ என்று சுழலாநிற்க, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன்குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்கொண்டும் கூறுதலைப்பயிற்றுகின்றவன் ஒருகாரியம்சொன்னானென்க.

அது, "நின்மகளிவள்" (காந்த. ௬௦.), "ஆணையிராமின்" (காந்த. ௬௪.) என்றவற்றாற்கொள்க. (௫௬ - ௭)

550. ௧. தூசுலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறழ்தொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவான்குழலின்மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கி
யூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிற்குண்டலமிலங்கநின்றாள்
காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்காந்தர்வதத்தையென்பாள்.

551. ௨. விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வீணையின்வனப்பினாலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணிமுகிழ்த்தவேபோ
லிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற்
றுளங்குநுண்ணுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே.

552. ௩. நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிகொண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனேயானுமாக
வன்னவற்குரியளென்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
றன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௧. உலாய் - சூழ்ந்து. நாணல் இறைஞ்சிநிற்றலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவரவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்கநின்றாள். யாழ்வித்தைத் தொகுதி கொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

௨. குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

௩. போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவருணத்திலும்யாவன்; "இறைவராதி மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்" (காந்த. ௧௧௬.) என்றார் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகரையுங்கூட்டினான், அக்குலத்தில் தான்செய்தநல்வினையின் நிலைமையை எய்துவித்தலின். 'உரியள்' எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, விகாரமாம்.

இ - ள். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணிநின்றவள், தெய்வமாகிய காந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையாள்; இவள்தான் வீணையாலும் வனப்பினாலும் உலகமெல்லாம்விளங்கினாள்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுகிழ்த்தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன; முன்பு மின்போல்துளங்குநுசுப்பும் இப்பொழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயநிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகிய இவளை நீயே நின்பதியேறக்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவனா

யினுமாக, அங்ஙனம் வென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினுகை; நாய்கனும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவனுக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினளென்க. (௫அ - ௬௦)

553. க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந்
தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலர்கவானிற்றுஞ்சிற்
பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான்.

554. உ. நூற்படுபுலவன்சொன்னநுண்பொருணுழைந்தியானும்
வேற்கடற்றனைவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை
பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. வேற்றானை. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

இ - ள். அதுகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இறந்துபடும் வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின், அவ்வின்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இந்நாளளவும் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பகுதியிலே படுங்காலம் வாராமையினாலே யானும் சோதிடநூலிலே யுளனாகிய கணிகூறியபொருளிலே சென்று மன்னரிரந்தாலும் நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவள் ஒருவன்பாற் படுங்காலம்வந்தால், அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்குநேர்ந்தேனென்று சொன்னனென்க.

'வாராமையின்' என்றும், 'ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேன்' என்றும் வருவித்துரைக்க. (௬க - உ)

555. படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக்
கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்கூற்றுமுட்கும்
விடைப்பருந்தானைவேந்தன்வேண்டுவவெறுப்பநல்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவீணாபதிக்கிதுசொல்லினனே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலின், பிறர்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரிய தானை

இ - ள். அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத் தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்த பரிவைநீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாம் கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டுவனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வீணாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௬௩)

556. உடம்பினொடுயிரிற்பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீநின்
றடங்கணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாகி
வடங்கலரட்டவேலானாணையிராமினென்றான்.

உதவியாற் கண்ணுந்தோளும்போலும் அரிவாய். ஆம், வியங்கோள்; எச்சமாக்கி, ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ள். உடம்பினோடு உயிர் பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய் ஓரிடத்தும் இவனைநீங்காத அரிவாய், நின் தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை போம்படி இவளுக்குத் தந்தையும்தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தனது ஆணையையுடையீராவீராகவென்றானென்க. (௫௪)

557. அருமணிவயிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞூ
றெரிமணிசெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்பூணினாற்குச்சினந்தலைமழுங்கலின்றிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்றமர்கொள்கவென்றான்.

பூணினாற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுதலின்றாகலின், அவர் முடியின் மணியை அவனடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ள். மன்னன், அருங்கலம்வைத்தற்குச்சமைத்த மணியாகிய வயிரம்வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞூறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற்பெட்டி இரண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (௫௫)

558. பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பசுமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச்செப்போ
டெல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

இ - ள். வேலான், பாந்தகாலினையும் கைச்சரிகையினையுமுடைய கச்சார்ந்தகட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும் நீகொள்கவென்றானென்க.

ஓடு, எண்ணொடு. (௫௬)

559. விளக்கழலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்தீந்தேன்
றுளக்கறவொழுகியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ - ள். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை அழலைச்சேர்த்தினாற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன் அசைவற ஒழுகினாற்போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்

ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமுடையவாய்க் கோணிைாத்தனைய எண்ணாட்டிங் களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கோள்நிைாத்ததிங்கள் பத்தரில் தோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவமம்; "விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை" (பொரு௩. ௫.), "உருக்கியன்ன பொருத்துறு போர்வை" (பெரு. ௯.), "தொடித்திரிவன்ன தொண்டுபடு திவவிற், கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்விபோகக், குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்" (மலை. உக - உ௩.), "துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை யாணி, யெண்ணாட் டிங்கள் வடிவிற் றாகி" (பொருந. க௦ - கக.) என்றார் பிறரும். (௬எ)

560. அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளிணுளைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

"தொடர லிறுதி தம்முற் றாம்வரின், லகரம் றகரவொற் றாகலு முரித்தே" (தொல். எழுத். உயிர்ம. க௨.) என்பதனால், 'பற்பல்கால்' என்றார். கொண்டு, கொள்ள.

இ - ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின், இங்குலிகமூட்டின குவளைபோலுங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக் கொள்ள, அம்மடந்தைபோகையினாலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

"ஒழியாது" (தொல். எழுத். தொகை. க௫.) என்றதனால், இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாததாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போக வென்றுமாம். (௬அ)

561. காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையொடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புவைத்தனையவல்குற்பல்கலைமிழற்றவேகி
யாம்பனாறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

இ - ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாள், பலர் தாம் பிச்சத்தையும் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்றாளென்க.

ஏந்தி, ஏந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல் - தோற்றுதலுமாம். (௬௯)

562. அடிக்கலமரற்றவேகியரும்பெறற்றாதைபாத
முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலநுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்தணிற்ப
வடித்தனன் புல்லிவேந்தனற்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி, புல்ல.

இ - ள். தத்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியால் முறிந்துவணங்கின அளவிலே, அவன் ஆற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவள்போய் மின்னுக்கொடி பலவுநுடங்கியாங்குநுடங்கும் தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க, வேந்தன் ஒருமொழிகூறினானென்க. (எ௦)

563. வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரிபயத்தையெய்தாதனையரேமகளிரென்ன
நலம்புரிந்தனையகாதற்றேவிதன்னவையைநீங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்கதிபதிகூறினானே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அதிபதி.

இ - ள். நலம் வடிவுகொண்டனையதேவி தனது வருத்தத்தை நீங்கும்படி வலம்புரியீன்றமுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால் வலம்புரி பயனையெய்தாது; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினானென்க. (எக)

564. இன்சுவையாழொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனைபூகமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளினோக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானஞ்சேர்ந்தாள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங்குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர்; "குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி." (தொல். பொரு. மர. சுஎ.) என்றார். புறவம் - சித்திரப்புறா. மருண்ட இனியநோக்கு.

இ - ள். தளிரியல், மானினமுதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத்தேசூழ்ந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எஉ)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவனொருமக
ளற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினாள்.

இ - ள். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினாளென்க.

அதன் எல்லை மேற் கூறுகின்றார். (எங)

566. கண்ணயற்களிப்பன, வண்ணல்யானையாயிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவற்றிரட்டியே.

இ - ள். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயானை ஆயிரம்; தேருடையனவ் இரண்டாயிரமென்க. (எச)

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கரையுடைய குதிரைகளும் முற்கூறியயானையின் நான்மடங்குற்ற பக்கத்தனவென்க. (எ௬)

568. பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடையிளையரு
மாறிரட்டியாயிரர், கூறுதற்கரியரோ.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம் பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இளையரும் பன்னீராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கு அரியரென்க.

569. மாகநீள்விசும்பிடை, மேகநின்றிடித்தலி
னாகநின்றதிர்ந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சுமாம். அதிர்ந்து, அதிர.

இ - ள். விசும்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத் தன்பகையானையாகக்கருதி யானைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க்குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (எஎ)

570. வெஞ்சினவெகுளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சுதம்வயிறழிந், தஞ்சிநீருகுத்தவே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்ஙனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது கேட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீரையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
ஞழ்கடலகம்புறம், வீழ்தரவிரைந்ததே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து, கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங்களோடே புயலுகுத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும் தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே விரைந்து சென்றதென்க. (எகூ)

572. மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றழுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்ட ஸ்ரீதத்தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

573. க. பாணிறப்பணிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீணிறநிழன்மணி, தாணிறைத்தகமெலாம்.

இது முதல், "பீழை" (அஅ) அளவும் ஒருதொடர்.

வெள்ளிமலையில், 'நிறமிகுத்தன' என்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தையுடைய ஒளிமணி. (அக)

574. உ. வஞ்சமின்மனத்தினா, னெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினான்.

வஞ்சமில் மனத்தினான் - ஸ்ரீதத்தன். புகன்று உக - உவந்து உவகையொழுக. பெருமகன் - தரன். (அஉ)

575. ங. நங்கைதன்னலத்தினான், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினார், சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் - மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையாராய் எவ்விடத்தும் ஈண்டினார். (அங)

576. ச. ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினான்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினான்.

ஈரும்வேல். மார்பினான் - அரசன். (அச)

577. ரு. மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலந்
தாதவிழ்ந்தமார்பநின், காதலன்கடலுளான்.

அவிழ்தற்குக்காரணமான மார்பு. 'அழைப்பி' என்பது சொல்லெச்சம். (அரு)

578. சா. என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றோழனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

அழைப்பியென்றென முன்னேகூட்டுக. (அசா)

579. எ. துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானினைத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன்.

தொடக்கினேன் - பிணித்தேன். (அஎ)

580. அ. பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினான்.

பீழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்கு ஆழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சுட்டி - இதுகலம், இவர்தோழரென்றுசுட்டி,

இ - ள். விஞ்சையம்பெருமகன், நங்கைநலத்தாலே மன்னர் ஈண்டினார்; அதுகண்டு மார்பினானுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்ததே; ஆதலால், அவளைக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, நின்றோழன் கடலிடத்தான்; அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றோழனைக் கொணர்கவென என்னையேநோக்கிக்கூற, யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்ச[illegible]ய. அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுகூறலின், யான் நின்னையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து நின்னையொருவனையும்

துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்தினன்; உணர்த்தி யான் அங்ஙனம் பிழைசெய்து நின்நட்பைப்பெற்றேன்; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிகுத்தனவற்றையும் மணிகளையு நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினன் அகம்புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையுந் தோழனையுங்காட்டினனென்க.

எனவே இலாபமேகூறினன். காரியம் கைடைப்படுதலின், ஈண்டு உண்மை கூறினன். "வெற்றிவேல்" (காந்த. எ௩.) முதல், இத்துணையும் குறளடிநான்காய்வந்த கொச்சக ஒருபோகு; "நெய்யோடுநீயொக்கச், செய்யானைச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டுமே" என்றாற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - அ)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியகிளவிதம்மா
லூன்றருகுருதிவேலானுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைக்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவில்வயிரம்வீசுங்கனமணிக்குழையினானே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ள். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்பும் குழையினனாகிய வேலான், தரனது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையதானதுன்பம் என்குலமுள்ளஅளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினனென்க. (அக)

582. தோடலர்தெரியலான்றன்றோழனைக்கண்டுகாத
லூடலர்ந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடிருமெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகைபெறிந்துநக்கார்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழனைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலே விரிந்தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தான் உற்றதெல்லாங் கூறியவளவிலே, நாங்கள்கண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனநிருமித்தான். (௯௰)

583. கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்சூழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணைமுழவமூதூர்க்
கட்டவிழ்தாரினன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். முகையவிழ்ந்த தாரானாகிய நாய்கன், அழலாற் கதுவியபுண்ணிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்ந்து, தனக்கினியவரெல்லாரும் தன்னைச்சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் தன் மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய, விகாரம். (௯க)

584. பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருநுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியெனவிறைஞ்சிநிற்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்நகைமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ - ள். தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவள் இறைஞ்சிநிற்ப, தன்மேல்வண்டினங்கெடும்படி அவளையணைத்து முலைபுடைகொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (௯௨)

585. சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணிநிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன்வெள்ளிபளிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலள்வைகினாளே.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற் சுவரமைத்து மணியாற்கந்துநாட்டிப் பளிக்குக்கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளியாலேவேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றி வைகினாளென்க. (௯௩)

586. பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்றலைக்கழிந்தபின்றாத்
தூசணிபரவையல்குற்றுளங்குநுண்ணுசுப்பிற்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள், பதுமையது அல்குற் கலாபம்விம்முதலால் அதில் மணிகளற்று விழும்படிபுணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தே கழிந்தபின்பு, தத்தையது குற்றமற்றவரவையும் அவள்தந்தை யாழ்வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறினானென்க. (௯௪)

587. வண்டுணமலர்ந்தகோதைவரவொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினாளைக்
கண்டவர்மருளநாளைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

இ - ள். அது கேட்டபதுமை நெஞ்சாலேதுணிந்து உடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத்தனும் நாளை முலையினாளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்பட நுகர்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்குதற்குக் காரணமான முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை முடிதலின், அவனை நாளையுடன்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினான். (௯௫)

588. மால்வரைவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வரைமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினனுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டுவவிதியினேர்ந்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தனும், நூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றைப்பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்னும் பலபலகொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரசனும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின் 'விதியின்' என்றார். (கூசு)

வேறு.

589. மையன்மதயானைநிரைமன்னன்மகிழ்ந்தானாப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினோடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முலைபாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ள். பாய்கையினால் அலர்ந்ததாரானாகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவளவிலே மிக்கஒளியோடேபோய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக் கடிதாகச்செய்கவென்று கூறினானென்க,

அது மேற்கூறுகின்றார். (கூஎ)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாள்கிழமைவெள்ளிசயைபக்கங்
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களன்றே.

இ - ள். நானக்கிடங்கை ஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தினடுவே பொன்னையுடைய வானைச்சிரித்திடும் அழகினையுடையதோர் மண்டபத்தைச்செய்கவென்று கூறினானாக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையும் திருதியையும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கம் உதையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென்க.

நானம் - புழுகு; குளித்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வானைத்தீண்டுமென்றுமாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும் இரேவதியும் மீனராசியாதலால், உத்தரட்டாதி நடுநாளாதலின், 'மீனத்திடைநாள்' என்றார். திருதியை, அட்டமி, திரயோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறத்தலின், 'சயைபக்கம்' என்றார். மேடத்தின்முற்கூறுமேடராசியின்கூறு; இரண்டாங்கூறு சிங்கராசியின்கூறு; மூன்றாங்கூறு தனுராசியின்கூறு; ஆதலால், மேடத்

தின் நடுக்கூற்றைச் சிங்கத்தின் உதையமாகவிதித்தார். இதுகூறிற்று, சிங்கத்தே பிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீறாகக் கிழமை எழாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல் உரோகிணியீறாக நாள் ஆறாயவாறும் கூடுமாறென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவும் சந்திரன்வர்த்தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகிணிகூடிற்று. இதனானே, மேல், “ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த வொளிமதி யொண்பொ னாட்சி” (காந்த. ௧௨௮.) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறிதுநாழிகை உரோகிணியாகக் கூறினார். (௯௮)

591. நட்புப்பகையுட்கினொடுநன்பொன்விளைகழனி
பட்டினொடுபஞ்சுதுகில்பைம்பொனொடுகாணம்
மட்டசுவைவல்சியினொடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினாயிரவருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன் இட்டால்விளையுமென்று அக்கழனியின்சிறப்புக்கூறிற்று; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்சு - படாம். ஒடு, எண்ணொடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுவிரிக்க.

இ - ள். பதினாயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே கடிதின்முடிக்குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க. (௯௯)

592. வண்டுபடுதேறனறவாய்விடொடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிடித்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டுருகுபொன்னினிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ள். அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடுதலோடேபருகித் தொழில்செய்தற்கென்றுகண்ட குந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும்பொருந்தும்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன் மேலே இஃது உயரத்திற்களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னாலே நிலத்தைப்புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. (௧௦௦)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொலிபொற்றூண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்தாவீறுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்றுபளிக்கலகுயாப்பி
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று, நவில. வெள்ளி, விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கழுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்ததூணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய

உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னான் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி - தூணுக்கும உத்தரத்துக்கும் நடுவேவைக்கப்பட்டது. ( )

594. பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலைதலைமணந்துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையோடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமாலைமுதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மாலை. ஓவியங்கட்கும் பாடம். (௧0௨)

595. ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழைமின்போற்
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதிரைமுத்தமணல்பரந்துபயின்றுளதே.

இ - ள். அழகிய இதழையுடைய பொன்னாற்செய்த தூக்குமாலைகள் காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின் போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனாற் பிறவுங்கூறினார். (௧0௩)

596. காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமரையவாவிகளும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையும் மானும். இயக்கிநிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின், இவை இயக்கமும் நிலையுமாகஎழுதியென்க. எழுதி, எழுத.

இ - ள். பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலேயெழுத, அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (௧0௪)

597. உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதிரைவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ள். பலநாள் இதிலேபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகியபறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழுங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்குநிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (கoடு)

598. ஞ்சிமுகில்கீறியொளிர்திங்கள்சிகைவைத்தே
ம்ாட்டமதுவார்சடையவள்ளலையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனினான்முகனையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மையினிமீனமியையுமொக்கும்.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது, முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்தலாலே அரனையொக்கும்; முகநான்காகிய அதனுனே எங்குநாடுதலாலே அயனையொக்கும்; மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர். இன், அசை. (கoசு)

599. கண்டவர்கள்காமுறவிற்காமனையுமொக்குங்
கொண்டுலகமேத்தவினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழமுத
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ள். அது, காமுறவிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தவிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தையுண்டவர்கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமைகூறினர். (கoஎ)

வேறு.

600. முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பறுத்துநீண்டு
பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றாகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே.

இ - ள். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்ட புகைதவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய்ச் சோதிட்கரது விமானத்தை முட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயர்வுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தஇடம். (கoஅ)

வேறு.

601. க. அரைசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி
யுரைசெலல்வகையினொடுலகமுமறிவுற
முரைசதிரிமிழிசைமுதுநகரறைகென
விரைசெலவிளையவராவியவரின்விடவே.

602. உ. விடுகணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகடுறநிழறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடிமுரசறைமினெனவே.

603. ௩. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவனறநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிரமணிநகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிகுழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604. ௪. வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி
யூன்றுகவூழிதோறுமுலகினுண்மாந்தரெல்லா
மீன்றவர்வயத்தராகியில்லறம்புணர்கநாளும்.

605. ௫. தவம்புரிந்தடக்கிநோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீமி
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மின்யாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின்.

606. ௬. அம்மலரணிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினொந்து
விம்முறுநுசுப்புநையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பாள். ()

607. ௭. மற்றவடந்தைநாய்கன்வண்கைச்சீதத்தனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளிதாகு
முற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகளெல்லாங்
கற்றவள்கணங்கொணல்யாழநங்கைக்கனிக்குநீராள். ()

608. ௮. தீந்தொடைமகரவீணைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவராதிமூவகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான். ()

609. ௯. மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகரைவாழ்த்தி
விண்ணகமுழக்கினேய்ப்பவீதிதொறெருக்கியெங்குங்
கண்ணொளிர்கடிப்பினோச்சிக்கடிமுரசறைந்தகாலை.

இவையொன்பதும் ஒருதொடர்.

௧. உரைசெலல்வகை - முற்கூறிச் சாற்றுமுறைமை; புகழுமாம். கண் ணடுங்குதலால் [ஒ]லிமிழ்கின்ற ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - ஏவல்செய் வார்; வியங்கோள்போல. என்றது - முரசறைவிப்பாரை.

௨. தகையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

௩. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வுயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை - முத்து. மணியும் நகையும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

௪. கற்பினின், இன் - அசை.

௫. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனும் அடக்கினோர்க்கும் தத்துவவுணர்வினோ ரை எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஓம்பி அவர் உவப்பன வற்றை ஈமின். யாவரும் உடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச்சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

௬. அனிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் நொந்துவருந்தும் நுசுப்புநோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலை முதலியவற்றையுடைய தேமொழி பெயர் தத்தை.

௭. மற்று, வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான். இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காமனையும் உருக்குநீராள்.

௮. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங் கோட்டியாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, ' மகரவீணை ' என்றார்; " ஒன்று மிரு பது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினொன்கும் பின்னேழுங் - குன்றாத, நால்வகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி." முறையே - உக - கஅ - கச - எ - என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக்குலத்துளாரினுமென்க; உருபுமயக்கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின், அரசனை முற்கூறினார்.

௯. தன்மார்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்ஙனம்மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அவ் விடத்து அரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இந்நகரிலே உரைநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முர சை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் விசையுடன்சென்று முரசறைவாருறைபதியதனைக் குறுகி முரசறைமினெனக்கூற, அதுகேட்டு அவரும் குழலவளுடைய யாழ் வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணியினராய்ப் புங்கவனறநெறி வளர்ச் சியோடேமிகுக; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைதருவளத்தையுடைத் தாய்ப் பிணியினின்றுமீங்குக; இளவியாரும் கற்பினில்திரியாது நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்க வென உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத் தையுங்கேண்மின்; தேமொழி, தத்தையென்பாள்; அவள்தந்தையாகிய நாய்

கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான்; குலத்தின்வந்தான்; ஆதலால் அவன்கூறியகாரியம் இதுவாகும்; அஃது யாதெனின், கற்றவள், நீராள், விளங்கிழை, அவள் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவளைக்கொடுமென்றுகூறினானென்பதென்று வீதிதோறும்கடிப்பினோச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேயப்ப முரசறைந்தபொழுதிலேயென்க.* (கoகூ - கஎ)

610. வணக்கருந்தானைமன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

இ - ள். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாளையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன், கன்னியைக்கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

611. சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவீக்கி
மதக்களிறடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாருமரன்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கு அஞ்சிப் பதைத்து ஓடுதலரியயானை. பாலமா, மா, ஈண்டு வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ள். பகைவராற் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிற்றை அடர்த்துக் குன்றை வட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (ககக)

612. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினார்த
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினாற்போன்றது.

இ - ள். முன்கையினையும், தோளினையும், மலை ஒத்தற்கரிய மார்பினையுமுடையமன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (க௨o)

* இதன்பின், "இசைபட வறைந்த வோசை யெண்டிசை வேந்துமல்லால், விசையுடை யெவரு மீண்டி வெறுநில நெளியத் தோற்றிப், பசைபடு மாறு வந்தார் பான்மையும் பண்பு மெல்லா, நசைபட நல்ல நாட்டி நாஞ்சிறிதுரைத்து மன்றே." என ஒருசெய்யுள், சிலபிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிறைஞ்சிமாலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடி திளைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிநுசுப்பினாளையுள்ளுபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி, ஏத்த.

இ - ள். மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதுஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையறுதிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு நுசுப்பினாளைக் கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தநான்றேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலைமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்
புள்ளணிகொடியினானிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியிறையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த நாளில் ஒப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையை அணிந்தவன்றே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீணிதிவணிகர்ஞாலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்வான்விரைவினர்துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநிறைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைந்தகாலையிலே, வணிகர்ஞாக நிலமிசையவர்களாகிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணரும் எல்லாரும் வீணையிற் பொருது வெல்லவேண்டி விரைவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்தெருவிலும் பாவாற்றியென நிறைத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுநசையால் மொய்த்த தேனீயின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவன்கொண்டுபோமாறுபோல் இவர் வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉஙு)

616. க. உருக்கமைமந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்லகலமாகத்
திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
விரைத்தகுநானநீரால்வெண்ணிறப்பொடியைமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பபன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்டுகிலடுத்துவீதி
யுலர்தலையணிச்சத்தம்போதைம்முழவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னனாநிதியினல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருநிலத்தை ஓட்டமைந்து எரியும் பொன்னாலே ஓளாந்துவிற்கிடை அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத்தக்க புழுகாலும் பனிநீராலும் எழுந்தபொடியைமாற்றிப் பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினார்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையது அடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்டுகிலைப் பல படச்சேர்த்து அதன்மேலே அனிச்சப்பூவை ஐம்முழவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரை நிதியாலே மிடியராக்கினார்

சேர்த்து. (௧௨௪ - ௫)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைகுழலொருத்திநீவிப்
பண்டியன்மணங்களெல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னாள்.

இ - ள். வட்டம்நிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீணாபதி தொழுது குறுகி விரைக்குழலைக்கோதி அவட்கு நாளால்வரும் பரிவு அறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களையெல்லாம் தாழ்ந்துகூறினாளென்க.

விரைக்குழல், விகாரம். (௧௨௬)

619. எரிமணிநெற்றிவேய்ந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாநுசுப்பிற்பாவை
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலைநீத்தத்
தருமுடியரசராழ்வரம்மனையறிவலென்றாள்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை என வேழும். அம்மனை - தாய்; "அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந், தோன்றா மரபின வென்மனார் புலவர்." (தொல். பொரு. பொருளி. ௫௨.) என்பதுவிதி.

இ - ள். வீணாபதி, இது மணியை இரண்டுதலையிலும் அழுத்தியதோர் பிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டுதலையிலும் மணியைச்சுமந்தபூணைப் பொறுக்கலாத நுசுப்பினையுடையபாவாய், அம்மனாய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றுங்குதித்த பாலையென்கின்றபண்ணாகிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசர் அழுந்துவர்; அதனை யான் அறிவேனென்றாளென்க.

இதனால், வருவதுகூறினாள். (௧௨௭)

620. க. மண்ணிடமலிரவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்துநங்கை
கண்ணியவீணைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டுமென்றே.

621. உ. பசுங்கதிர்க்கடவுள்யோகம்பழிப்பறநுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விரிச்சிகனறிந்துகூற
வசும்புதேனலங்கலம்பாலரிவையொடாய்ந்துநாய்கன்
விசும்புபோன்மாந்தராரவிழுவிதிசிதறினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஈண்டி, பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலக மதித்த.

உ. விரிச்சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசும்புதேன் - இடையறாது ஒழுகுந்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னும்நூலிற் கூர்த்துவல்லான், பிருகஸ்பதியை ஒப்பானாகிய விரிச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்கும் தொக்கார்; ஆதலின், உரோகிணியூர்ந்த மதியையுடைய வியாழக்கிழமையிலே நங்கையது வீணையாகியவாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பேமென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக்கூற, அவனும் பெருமையுடனே இதுநடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்து விழுவிதியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச்சிதறினானென்க. (கஉஅ - க)

622. வாசநெய்வண்டுமூசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கணைத்தசாந்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ள். மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்சிவப்ப நெய்யைப்பூசி வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அரைத்த குழம்பாலே குற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினாரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித் திமிர்ந்தென்க. (௩௩௦)

623. கங்கையின்களிற்றினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திற்றந்த
மங்கலவாசநன்னீர்மணிகிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்வினையொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாளையாட்டினாரரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையன்னார், மணியைஒப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் வினையையும் துவரையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவளைக் களிற்றின்உச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலே ஆட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன: - "இலவங்கம் பச்சிலைகச் சோலமிருவேரி, மலைமிருவேரி வகுளஞ்சுரபுன்னை, யேலந்தக் கோல மதாவரிசி சாதிக்காய், நாகணமஞ் சட்டி நறும்பிசின் குக்குலு, மாஞ்சிகண்டில்வெண்ணெய் திம்பூநன்னாரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சரளம், புழுகா ரியக்கோட்டங் கோட்டந்

தகர, மதிமதுர முத்தக்கா சாய்ந்தவிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட் டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை யோமா லிகை." நயப்ப, பெயர். விரை: "சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தும் விரையே." துவர்: "நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபலை, வன்கருங் காலி பத்துந் துவரே." எனவிவை. (௧௩௧)

624. வெண்ணிறமழையின்மின்போல்வெண்டுகிற்கலாபம்வீக்கிக்
கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புசூழும்பணிமுல்லைச்சூட்டுவேய்ந்தார்.

இ - ள். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையும்நிறத்தையுமுடைய சுரும்புசூழும் முல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௨)

625. எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்
புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிகொண்டுபூசி
விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி, பூச.

இ - ள். அவர், வானவிற்போலும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச, மேனிதான் மணிவியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க.* (௧௩௩)

626. அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுசிரலையஞ்சி
யிருங்கயந்துறந்துதிங்களிடங்கொண்டுகிடந்தநீல
நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டுலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்ணேயெனக்கரிபோக்கினரே.

இ - ள். நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிவை ஆழ்ந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கயலல்ல, கண்ணேயென்று பிறர்கருதும்படி மையையெழுதினாரென்க.

'கரி' என்றார், சான்றுபோலவுந்தோன்ற. 'கிடந்து' என்றும் பாடம்.()

* இதன்பின், "இதுமெய்யென் றின்றுந் தேறா ரிருநிலத் துறையு மாந்தர், புதுமையைப் பொருளி தென்னார் பழமையைப் பொருளி தென்பர், மதுமய மாலைத் தோடு பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொருளி தாதல் பூங்கண்ணி னுணர்த்தி னளே." என ஒருசெய்யுள், சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627. பொருந்துபொற்றூண்களூன்றிப்பொலிந்துநூற்புலவர்செந்நா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்திழையார்கள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிற்கோர்திலகமொத்தாள்.

இ - ள். தூண் நான்காற்பொலிந்து நூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த, ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து கோலத்தை இந்திரன் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின், நங்கை திருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க. (கஙரு)

628. மண்கனைமுழவம்விம்மவரிவளைதுவைப்பவள்வார்க்
கண்கனைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சுருகுதற்குக் காரணமான யாழ்.

இ - ள். தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுங் கெடுக்கலுற்று முழவுவிம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசம் கண்ணொலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (கஙசு)

629. பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
யிரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டுதொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணடி, விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக்கெடுக்கும்விளக்கு. அமுதைச்சுரந்த மதியைச்சூன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோலும் கற்றை; பொற்காம்பாற் கதிரைப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே போந்தனவென்க. (கஙஎ)

630. வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலைபோந்தது நெறியிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலை
தின்றுதேனிசைகள்பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலை மறைத்துக்கிடத்தலின், அம்மாலையில் தேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறுவாருமுளர். ‘தின்றுதேன்றிசைகள்பாட’ என்றும் பாடம்.

இ - ள். உலகுநடக்குநெறியாலே, வென்றவனகலத்தே பூட்டுதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலை போந்தது ; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ்போந்தனவென்க. (௬௩௮)

வேறு.

631. ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தர
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தினொ
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில்நெகிழாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவைபோல ஒண்டொடிமுன்னே நடந்தனவென்க. (௬௩௯)

632. வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவீக்கியவல்குலர்பல்கணை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

இ - ள். வட்டமான பனிச்சையர், வாராற்கட்டின கச்சினர், சேலை கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வாளினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றாரென்க. (௬௪௦)

633. வம்புவீக்கிவருமுலையுட்கரந்
தம்பினெய்யவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாளொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

இ - ள். ஓடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கரந்து கச்சு வீக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தானையராய்க் கேடகத்தையும் வாளையும்பிடித்துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு. (௬௪௧)

634. ௧. ஆணையாணையகலுமினீரென

றாணையின்றெமதேயென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவே.

635. ௨. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றேவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினார்.

இவை யிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைத்து அவர் நீங்காமையின், ஆணை ஆணை, அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர், விண்ணில்விச்சாதரரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினார், காரிகைவண்ணங் காண்டற்கன்றே; ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுங்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற்காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கிற்பிளிச்சு. ஐயுருபுவிரிக்க. (௧௪௨-௩)

வேறு.

636. ௧. இனஞ்சேராவாகியிளையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வளையலாகாக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்வீட்டுலகங்காணார்போலும்.

637. ௨. மீன்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று
கான்சேர்கமழ்கோதைகாறொடர்ந்துகைவிடாதரற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிணிபொன்னுவதற்கேதக்கதென்பார். ()

638. ௩. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்மையல்
வுள்வாய்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகமீன்ற
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையீன்றாள்போலுங்
கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றீன்றாளம்மவோகொடியவாறே.

வேறு.

639. ௪. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

௧. முல்லை இளையாருயிரிடத்தறிவைக் கொள்ளவேண்டித் தம்மினத்தைச் சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையும் எயிற்றையுங் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாதமுலையையும் காணாதவர்கள் போலேயிருந்தது, முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிற்றைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்றுமாம். செவ்வாய், பெயர்மாத்திரை.

௨. முலையும் உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், விரைவு. ஊன்சேருயிர் - மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேரும் அடி. ஆவதற்கே, ஏகாரம் எதிர்மறை. கோதைபோல்வாளிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; நமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோள்; எம்மேல்தாழ்வறவுரைத்தேமென்று மாறுதராற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கிணியும் அல்குலின்மேகலையும் பொன்னாவதற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

௩. மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகியமதுவை நெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயிரைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆகமீன்ற செப்பிணையையும் கள்வாய்மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யீன்றவள்போலேயிருந்தது, முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவனையீன்றவள்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஓ வென்றார்.

௪. கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வெய்ய - கொடிய.

இ - ள். மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசஎ)

640. வீணைவென் றிவள் வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்
கோணைப்போரிற்குளிக்குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

இ - ள். இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்வதன்றி ஒருவன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின், ஆணையே, போரிற்குளிக்குவம்; இடமான் வெல்லின் இவளைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம். (கசஅ)

641. குலிகச்செப்பனகொம்மைவரிமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

நலிதல், பிறவினை. மெலிய, விகாரம்.

இ - ள். முலை எம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; நிரம்பவலித்துக் கண்ணாகிய அம்பாலே எம்மையெய்தாள்; அதனாற்றேய்ந்த ஆவிபோமென்பாருமென்க. (கசக)

642. ஊட்டியன்னவுருக்கரக்காரடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வங்துநின்னலங்

காட்டியெம்மைக்கொன்றுயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். இயல்பானசிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந் திய அடிநீட்டப்பொருததனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினு யென்றுகூறித் தொழுது அறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க.

வேறு.

643. திங்கண் மதிமுகத்த சேலும் பவளமுஞ் சிலையு முத்துங், கொங்குண் குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொடிப்பில்பொன்னு, மங்கைகுழியாவரக்கித்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோது,மங்கைமல ரடியுந்தாமரையேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இல்பொருளுவமை; திங்கள்மதித்த முகமு மாம். 'முகத்த', 'ஆகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலாளது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் வாயும் புருவமும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகிய முலையும் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டற்றபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழி யாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமரைமல ரையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இஃதென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (௧௫௧)

644. பொன்மகரம் வாய்போழ்ந்த முத்தநூ ஞேள்யாப்பிற் பொ லிந்தவாறு, மின்மகரங்கூத்தாடிவில்விட்டிருங்குழைக்கீழிலங்குமா று, மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்டமுலையி ஞளை, யென்னரம்பையென்னுவாறென்பாரிமைக்குங்கணிலையோ வென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் ஞேன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியைவீசி விளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

இ - ள். முலையினுளை அரம்பையென்னுதபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவ டம் தோட்கட்டிற்பொலிந்தவாறும், இக்குழை காதில் இலங்குமாறும் என் னென்பாரும், கண் இமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவர்செய்தனவாகலின், இவள் தெய்வமன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், கண் இமையாநிற்கவும் மானிட ரில் விசேடமுண்டென்றும் கூறினார்; இது, "வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே" (தொல். பொரு. கள. ௪.) என்னுஞ்சூத்திரவிதி. (௧௫௨)

645. கோள்வயிர நீளருவிக் குன்றிவர்ந்த செஞ்சுடர்போற் கொ லைவேன்மன்னர், நீள்வயிரவெண்மருப்பினீலக்களிற்றின்மேனினாக்

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரழுதுநைவார்தொக்கோர்கோடி, வாள்வயிரம்விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயராற் கோளகை. நிரைத்தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்றுசூடுதலின். பொங்க - மிகுத்துக் காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவளைப் பெறவே எல்லாவாற்றானும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, "திருமகளி வளைச்சேர்ந்தான்" (காந்த. உ௫உ.) என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழுவார்க்கு இவர்ந்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுநைவாரென்றது அவலம்; "இளிவே யிழவே" (தொல். பொரு. மெய். ௫.) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மைகெட்டு வேறொருவாறாய் வருந்துதலாதலின், இவரும் அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற் றோன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுதற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினார்.

இ - ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கு இவர்ந்த சுடர்போலே இருந்து அழுது நைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரம்தோன்றப் பெறவிருக்கின்ற நல்வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (க௬ந)

646. பைம்பொனிமிர்கொடிபாவைவனப்பென்னுந்தளிரையீன்று, செம்பொன்மலர்ந்திளையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்டுழலச் சில்லென், றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்டுழலும்படி பொன்னாய்வளர்ந்ததோர் கொடியென்று ஒருபெயர். ஓடு, எண்ணொடு.

இ - ள். அலர்தார்மன்னர் அங்ஙனங்கூறி, பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என்மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப, கொடியையும் பாவையையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தாளென்க. (க௬ச)

647. பட்டியன்றகண்டத்திரைவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலைநாற்றி, விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள்சிதறித்தூம, மிட்டிளையரேத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ், தொட்டெழீஇப் பண்ணெறிந்தாள்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தூமம், ஆகுபெயர்.

இ - ள். பல்வண்ணத்திரையைவளைத்து நாற்றி மெழுகிச் சிதறி அகிலைப்புகைத்து இளையரேத்தாநிற்க, இமையார்மடமகள்போலே இருந்து யாழை

யெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரரும் சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்திரை - கண்டமாகியதிரை. (கருரு)

வேறு.

648. க. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுகுரலழைஇயிருஞ்சிறகர்குலைந்துகுத்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதிலே தன்புறம்புதைதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்று அலம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்குரலாலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

649. உ. தண்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கரந்ததனைக்
கண்டாணுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
நுண்டேவியிளஞ்சேவனோக்கோடிவிளிபயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதையளைந்து தன்னிறங்கரந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்கிதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பலகாலிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

650. ங. குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிரைவகன்றூடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வாணுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினாலடிபணியத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உளர்ந்து தேற்றித் தலையால்வணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிது இளவேனில் தோன்றுதலின், இதுகூறினார். வேட்கைவிளைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினார். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்றுவந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது, "தரவின்றாகி" (தொல். பொரு. செய். கசுக.) என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைநூலோர், முகநிலைமுரியென்பனவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (கருசு-அ)

வேறு.

651. தளையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
விளைமதுக்கண்ணிவீணாபதியெனும்பேடிவேற்க.

ணிளையவள்பாடவீரரெழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வளையவளெழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றாள்.

இ - ள். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ் வாசித் தற் குச் சமைந்திராநிற்க, அவட்டோழியாகிய வீணாபதியென்னும்பேடி இளையவள்பாட வீரரெல்லாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக; அதற்கு இயையீராயின், வளையவளது யாழ்வாசிப்பேபோலே மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றாளென்க.

தொடங்கல், அல்லீற்றுவியங்கோள்; "இற்றெனக்கிளத்தல்" (தொல். சொல். கிள. கக.) போல. இதற்கு உத்தரங்கூறலாற்றாது அவளுடனே நகையாடுகின்றார். (கருக)

வேறு.

652. வேயேதிரண்மென்றோள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிரேமாமேனி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்று
ரெரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

இ - ள். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலை சுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினவினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணாமையால் என்னே என்னே இவளொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றார்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தாளொன்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாரென்க. (கசo)

653. பலிகொண்டுபேராதபாசமிவள்கண்
ணொலிகொண்டுயிருண்ணுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டுதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொணடு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல்; "ஒலிதெங்கு" (பதிற். கரு.) போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ள். அவள் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதே இவள் கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம், இவடான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி, எனக்கு முலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் திரையைச்சேர்ந்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின்றும்வந்து திரையைச்சேர்ந்தாளென்க.

"கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம, னிடாமுண்ட நெற்றியா னெஞ்ஞான்றுங் கங்கை, விடாமுண்

டவார்சடையான் வெண்ணீ றணிந்தோன், மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை, மையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை'' என நான்கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென்றமையின், இக்கவியிரண்டும் ஓரோவோரடிமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சக வொருபோகாம். (கூகக)

வேறு.

654. நுண்டுகிலகலல்குறெரிசித்தவெம்முலை
யுண்டிவணுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினாள்.

இ - ள். அல்குலுமுலையும் இவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்புலனாகாத இடையையுடைய தத்தை யாழையெடுத்துத் தோழியர்குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினாளென்க.

இதனால், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்றாளென்றார். நெரிசித்தமுலை - நோக்கினார்நெஞ்சை வருத்தினமுலை. (கூகஉ)

655. பளிக்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினியவர்நீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்குமின்றாடவருயிர்களொன்னநொந்
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையிலேறினாள்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிங்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திரையைப் பையவே நீக்காநிற்க, கிண்கிணி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினாளென்க.

656. உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றுங்கண்ணினாண்
மறைவொளிமணிச்சுவரிடையிட்டிதலை
யிறைவளையாழ்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினார்கண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினாள், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவேயிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவளைக் கண்டு புறத்திருந்த வேலினார்கண்ணி காமத்தீயால் தீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இறை, ஆகுபெயர். "பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாத விலக்கண மஞ்சாறு மண்டிதம், விதியுறு பங்கோற் பவஞ்சக மண்டித, மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே" இவ்வொன்பதினும் இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; "நேரிருந்து காலடிகண் மாற்றிக் குதிமேலாப் - பாரிருத்தல் பத்மாசனம்.", "ஒன்பான் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, நன்பா லமைந்தவிருக்கையள்" (சிலப். வேனிற். ௨௫ - ௬.) என்றார் பிறரும். (௬௫௪)

657. சிலைத்தொழிற்சிறுநுதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினாள்கனிந்
திலைப்பொழில்குரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலும் நுதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை; "பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை" (நற். ௧௯௨.) என்றார்பிறரும். கலைத்தொழிலாவன: "பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்த றைவரல், கண்ணிய செலவுவிளையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு" (சிலப். கானல். ௧.) என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - அவ்வீக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகணஅவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அநுசுருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைவிடுதல், விளையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

இ - ள். சிறுநுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாளாக; பொழில் உருகிவளைந்தன; தூண் தளிரையீன்றன; கின்னர மிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவெனக. (௬௫௫)

வேறு.

658. கருங்கொடிப்புருவமேறாகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்றா
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுநைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ள். அரசர்முதலாயினோர், புருவம் ஏறா; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறும் தோன்றா; ஆதலால், இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணைக்குரிய நாவாலும் பாடிற்றோவென்று வருந்தினரெனக.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடை பிங் கலையை இயக்கமறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவும் இயக்கமாக்கி நடுவு தொழில்வரப்பாடுதலென்றறிக: "உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலி யுருட்டுத், தள்ளாத தூக்கெடுத்த லன்படுத்தல் - மெள்ளக், கருதி நலிதல் கம் பித்தல் குடில, மொருபதின்மே லொன்றென் றுனை.", "கண்ணிமை யா கண்டந் துடியா கொடிறசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெறி

யா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்ளா ளப் பாட லுணர்." (இசைமரபு.) (கசுசு)

வேறு.

659. இசைத்திறத்தநங்கனேயனையநீரினார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெலா
மசிப்பபோன்றிருவிசும்படைந்தவென்பவே.

இ - ள். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்கு வெருவி அவரைச்சிரிப்பனபோல விசும்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு. (கசுஎ)

660. மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்

போதரப்பாடினுள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினார்தாங்கள்பாடவே.

இ - ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த, அறிவையுடைய கின்னரம்; மைந்தர் யாழ்வாசிகையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்தாற் பாடினுள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினார் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (கசுஅ)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிநவின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

எழுந்திருந்துண்ணும்: "நறுந்தா தூதுந் தும்பி, கையாடு வட்டிற் றோன்றும்" (அகநா. க0எ.) என்றார்பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

இ - ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்ற பின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினாரென்க.

'சுரும்பெறிந்திருந்து' என்றும் பாடம். (கசுக)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்று
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனாட்கே.

இ - ள். கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக் கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்

றார் ; முருக்கிதழ்போலும் செவ்வாயினையுடையாள் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

"அந்த ணாளர்க் கரசு வரைவின்றே." (தொல். பொரு. மர. ௮௨.) என்றதனால் 'வீரர்' என்றார். (௧௭௦)

663. வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புகுந்தநுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ள். நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தமூட்டின அரும்பையனைய வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத் தொடங்கிய பூணுநூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத் [illegible] (௧௭௧)

664. தேனுயர்மகரவீணைத்தீஞ்சுவையிவளைவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டும்வார்சிலைக்காமனுகு
மூனுயர்நுதிகொள்வேலீரொழிகவீங்கில்லையென்றான்
கானுயரலங்கன்மாலைக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்க வார்சிலை.

இ - ள். கட்டியங்காரன்; தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், இவளை மகரயாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங் காமனுயிருக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசினை இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

665. ௧. மறுமுயற்கிவர்ந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துருகிநைய
வறுபகல்கழிந்தபின்றையந்நகர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனேர்சிங்கவேற்றைசீவகசாமியென்பான்.

666. ௨. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவீணைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுகுரவற்கென்னக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னானவனிதுவிளம்பினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முயலைக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி தன்னை அடைந்த மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையு மாறு போன்றுமன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்கன் சிறுவன், ஏற்றை, சீவகசாமியென்பான் ; அவன்தானும் தம்பியும் தோழன் மாருமாகவிருந்து, அரசர் முதலாயினார் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே இத்திரள்குலைவதற்குமுன்னே யாமும் செல்வேமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்றா னல்லன்; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றானென்றுகொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூற, கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினாக, கந்துகன் இவ்வார்த்தையைக் கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற.(கஎரு-ரு)

667. க. ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னார்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினாற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், "இன்னன்" ((காந்த. உ0க) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668. உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்றுமாலைப்
பிறைவெல்லுநுதலினாளோர்பெண்கொடிவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவளைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலைநோக்கொடுபூக்கொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினான்- சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும்; உம்மை, சிறப்பு. மிகுதியாவது, உலகம் ஏத்துதலானும் கல்லேந்தி நீக்குதலானும் நிரைமீட்டலானும் உளதாயமிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொருதகே குறையென்றான். இது, மேலே, "விலங்கல்" (காந்த. ககஎ.) என்னுங் கவிமுதலியவற்றாற்காண்க.

உ. நுதலினாளாகிய பெண்கொடி. மாலையென்றதற்கேற்ப நறைகூறினார். நோக்கு - நோக்கநோக்கம்.

இ - ள். இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம் பாவையன்னாராய் ஒப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு முன்பே இயைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேறற்குக் குறையில்லையென்று விளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் சிலையினானுக்கு ஆண்டுச்சேறற்கு உலகங்கூறுமிகுதியாற் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறையை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங்குவளையைநீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலைகுறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக் கைக்கொண்டானென்க. ()

'என்று' என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. (கஎகு - ௬)

669. க. நல்லவணோக்கநாய்கன்றேர்ந்துபூங்குவளைப்போதி
னல்லியுட்கிடந்தவோலைதாளதுசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான்.

670. ௨. நம்பனை நகரினீக்கிச் சேமத்தால் வைக்க தீயுட்
செம்பொன்போற் பெரிதுஞ்சேர்ந்து செகுத்திட லுற்று நின்று
வெம்பினன் காரியுண்டிக் கடவுளிற் கனன்று வேந்த [ன்
னிம்பரின்றெனக்குச் சொன்னனிது பட்டதடிகளென்றாள்.

671. ௩. ஓலையைய வட்குநீட்டியொண் மணிக்குழையுமுத்து
மாலையும் படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்கி
வேலைநெய்பெய்த திங்கள் விரவியபெயரினற்கு
மேலைநாட்பட்டதொன்று விளம்புவல் கேளிதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அப்பூவைவாங்கினநாய்கன், நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனது அல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென்று ஆராய்ந்து கொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையிலே வரி எற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினன்; அங்ஙனம் வெம்பி நஞ்சை யுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தான்; ஆதலாற் செகுத்திடலுற்றே நின்றான். இனி நம்பனை நகரினின் றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில், 'இது பட்டதடிகளென்றாள்' என்னுமிடத்து, 'அடிகளென் றாள்' என்பதனை 'மேலைநாட் பட்டதொன்று விளம்புவ லடிகளென்றாள்' என அதனோடுகூட்டி, ஓலைகொண்டுவந்தவள் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி தென்றான்' என்பதனை அது கேட்ட கந்துகன், திங்கள்விரவியபெயரினற்கு இவள்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றானென்க. "இன்னன்" (காந்த. ௨0௧.) என்னுங்கவியில், 'சூழ்ச்சிதன்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட் டதென்றாள்' என்று ஓலைகொண்டுவந்தவள் கந்துகன் சிறைப்புறமாகப் புத் திசேனனுக்குச்செய்திகூறினளாக்கி முடித்து, "ஓலையை" என்னுங்கவியில், 'மறையநல்கி' என்பதளவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழு மின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்றாள்' இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. இங்ஙனங்கூறாது, 'இதுபட்டதடிகள்' என்று கந்துகனுக்கு அவள் கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினனென்று கூறின், புதல்வன் செய்தி யைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறாது இடக்கர்முதலியகூற்றாற் கூறினகைத் தேவர் கூறாரென்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம்பண்ணிய. திங் கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனனும்; "தீத்தணவு, கையார்" (தீவினை மா. ௫.) என்றது வேங்கையையுணர்த்தினாற்போல. (௧ளஎ - ௬)

672. கடியரங்கணிந்துமூதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரீண்டிநாடகநயந்துகாண்பான்

குடையுடையவனொடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்சூழ்வேலினானுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம்; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், எண்கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டுயரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையுமுடைத்தாதல். அணிந்து - பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி; "கூறியவுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங், காடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற லியல்புணர்ந் தோரே." நடையறிபுலவராவார்: இயலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர்தன்மை யுரைப்பிற்பெருகும். "கூத்தின் வகையுங் குறைவற நோக்கி, னேத்தும் வகையா னிருவகைப் படுமே.", "அவைதாம், சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென், றாய்ந்துற வகுத்தன னகத்தியன் றானே", "சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்தினின் றாடிய வீரிரு நடமவை, சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படூஉ மென்மனார் புலவர்." சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம்; இவை மெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதமென்னும்அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்க்கமெனப்படும்; "அகத்தெழு சுவையா னகமெனப் படுமே." (சயந்தம்). அவிநயமாவது - கதை தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருடோன்றக் கைகாட்டி யவிநயிப்பது. நாடகமாவது - கதைதழுவிவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ - ள். மூதூரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி நாடகங்காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனோடெண்ணுதலாலே சீவகற் கொணர்மினென்ன, வேலினானும் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஓலை கொண்டுவந்தவள் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றாளென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டுவந்தவள் கூற்று. "செலவினும்" (தொல். சொல். கிள. உஅ.) என்னும் பொதுவிதியால், 'சென்றார்' என்றாள். (கஅ0)

673. நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன
நலனுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைசூட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - ள். நடையறிபுலவர், ஐயனாகியசீவகன், நூனெறியால் அணிவாயாகவெனக்கூற, அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையினலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று; "வட்டணையுந் தூசியு மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெய்திய பின் - கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கிளரச், சோதித் தரங்கேறச் சூழ்." (பரதசேனாபதீயம்). குருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து. (கஅக)

674. திருவிலேசொரிந்துமின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிபாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனனநங்கனன்றோன்.

இ - ள். அநங்கனன்றோன், குண்டலத்தையும் ஓலையையும் நிறைமதி போலு முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவளைத்தீண்டவும் வேட்கைநிகழாமையின், அநங்கனென்றார். "சிலைவல்லான் போலுஞ் செறிவினன்" (கலித். சச௩.) என்றார் பிறரும். அவன்தீண்டுதலிற் றனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட்கைநிகழாமைகண்டு இவளும் இனிக் கூத்தினால் இவனைப்பிணிப்பேமென்றுட்கொண்டு ஆடுகின்றாளாம். ஈண்டு இவட்கு வேட்கையின்றேல், "ஆடவர்மனங்கள்" (காந்த. கககூ.) என்னுங்கவியிற் றோழியை விட்டாளென்றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவள் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன் மேலே ஒருத்தி வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம். (௧அ௨)

675. தோற்பொலிமுழவும்யாழுந்துளைபயில்குழலுமேங்கக்
காற்கொசிகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள்காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையைவிட்டிட்டொல்கித் [லாம்.
தோற்றினண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினண்மனத்தைமெல்

மார்ச்சனைமுதலியவுமுளதாய், "இடக்கண்ணிளியாய் வலக்கண்குரலாய், நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்" என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்ததென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினார். "கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணும் - பொருந்தவே, யூன மிலவா யுயர் நிலத்திற் றோன்றிலா, மானின் விழிமடவாய் வைப்பு." துளை பயில்குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ்ப்பாடலுங்கண்டப்பாடலும் பயிலப்பட்ட முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். "ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து." ஏங்க - இவைமூன்றுங் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம்: "குழல் வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர் - முழவியம்ப லாமந்திரி கை." போந்து - வலக்கால் முன்மிதித்தேறி வலத்தூணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங் காட்டுதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தைநோக்குதலின், மேலேயெழவெருவிப்பார்த்து. தானை - காந்துவரவெழினி; "வழுவில் கேள்வி நன்னா லுணர்ந்தோர், எழினி தானே மூன்றென மொழிப." "அவைதாம், ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவரவெழினியு மெனமூ வகையே."; இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோலமறைத்துவருமிடத்திலு மிட்டதிரைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம்.

இ - ள். முழவுமுதலியனவங்கக் கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஒல்கிக் கோலத்தே தோற்றினாள்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் துளக்கினாளென்க. (கஅரு)

676. தெண்மட்டுத்துவலைமாலைதேனொடுதுளிப்பத்திங்க
ளுண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
விண்விட்டுக்கடவுள்வீழநுடங்கினபுருவநெஞ்சம்
பண்விட்டவிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினோர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலை மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடே துளிப்ப. திங்களோடே நட்புப்பண்ணின குவளை.

இ - ள். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்ந்தாட அதற்கேற்பப் புருவம் அசைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சு நிலைகுலைந்தன.

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிசிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுகுப்பப்போர்த்த
குங்குமச்சாந்துவேய்ந்துகுண்டலந்திருவில்வீச [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்துநிற்ப ஓலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசிந்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத் தீண்டிவீச ஆரமின்ன ஆடாநின்றாளென்க. (கஅசு)

678. மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினாலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புசூழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்சொல்லீர்.

இ - ள். இடையும் ஒன்றே; வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தால் தாய்க்குமொருபிள்ளையேயேவேறில்லை; இதனையறிந்தும் அருளின்றாக இரும்பாற்செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோர்இருந்து காண்க; இவர் இதுமுடிவுபோகக் காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவளை விட்ட தாய் கொடியளோ? அன்றாயிற் கண்ணிசூட்டியவர் கொடியரோ? இருவரினும் கொடியவரைக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. (கஅஎ)

வேறு.

679. அகிலார் புகையலாற் சாந்தணியாள் பூச்சாரச் செல்லாள் செல்லிற், பகலேபகைவளர்த்த பாவைசிறுநுசுப்பொன் றுண்டே பாவ, மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட, முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றாயிதுகண்டுமுளளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ள். இவள் அகிற்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்; பூவின் அருகும்செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு மூலையாகிய பகையை வெளியாகச் சுமந்துவளர்த்த நுசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. ()

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க, டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றுதார்முல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்பே, யாந்தாமரைமகளேயல்லளாயினமரர்மகளென்பாருமாயினாரே.

பூமாலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்க; தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடுவார்.

இ - ள். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம்; அல்லளாயின், தேவர்மகளேயாமென்பாருமென்க.

'என்பாரும்' என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. 'ஆயினார்' என்பதனை, "நெய்பருகி" (௧௬0.) என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டுக. முல்லை கற்பிற்குச்சூட்டிற்று; "தானுடைமுல்லையெல்லாம்" (௧௬௪.) என்பமேலும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமாலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையும் முல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்பு போல்வாள் ஆடவென்றுமாம். (௧அஅ)

681. கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேகுங்குமச்சேறூட்டினார்க, ளடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமேயழித்திடுமேற்றேயழித்திடுகவென், றொடியாதமாத்திரையாளுண்டேநுசுப்பிருந்துகாண்பாருமுளரோசெங்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்பும்வைத்தகிழன்மதியோவாண்முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ள். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், ஆட்டுவதுஞ் செய்தார்; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார்; என்றும் தங்காற்கீழ்வாழ்வார்சிலரை உலகம் தாமேயழிக்குமாயின், அமமுலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவமையுமென்று கருதித் தான்முறியாதமாத்திரையாலே இடையும் உண்டென்னுமளவாயிருந்தது; இப்பாதகத்தைக்கண்டுவைத்தும் இருந்து காண்பாரும் உளராயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவில்லும் அம்பும்வைத்ததொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (௧அ௯)

682. நெய்பருகிநீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டுநிலை கலங்குவார், மைபருகிநீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்றுநை வார் மாநாகத்தின், பைபருகுமல்குலிலயம்பற்றிப்பதனமைத்தபா வைதிருத்தநோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகிநெஞ்சுருகிக்காமவெயில் வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றாரே.

கற்றை - பற்றம். கண்ணாகிய வாளேறு. படத்தின்றன்மையைக் கைக் கொள்ளுமல்குல். கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுருகுதல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புநுணுகுதல். (௧௬௦)

வேறு.

683. ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலநங்கமாலை
யாடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண
வோடரிநெடுங்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டாள்
வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியனாளே.

கொடியனாள், சுட்டு.

இ - ள். அநங்கமாலை, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலேயாடினாள்; ஆடியவள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலை யையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழிகையிலேகொடுத்துச் சீவகன் காணப் போக விட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்கு கின்றவள் தான்குறித்தன கொள்வானாகநோக்கினமையை உருவகமாகக்கூறி னார். அதனை அவன்கொள்ளாமைகண்டு நாடகமகளாதலின், தன்னெஞ்சு வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார்; மா தவி, "மாலை வாரா ராயினு மாணிழை, காலை காண்குவம்" (சிலப். வே னிற். ௧௧௫ - ௧௧௬.) என்றாற்போல. (௧௬௧)

684. ௧. வளமலரணியப்பெற்றேன் வால்வளைதிருத்தப்பெற்றேன்
களனெனக்கரையுமல்குல்கையினாற்றீண்டப்பெற்றே
னிளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின்றுதீர்ந்தே
னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின்றுபெற்றேன்.

685. உ. என்றவளரசன்றன்னைநோக்கலளிவன்கணார்வஞ்
சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாமிறந்தபின்றை
நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான்
மன்றலமடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. நகைமுடிக்கோதைசூட்டுதலின், 'மலரணியப்பெற்றேன்' என்றாள். வளைதிருத்தல் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டுஅணிதல் பெற்றாம். மேகலைக்குக் களனென்னு மோசை இயல்பு. பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்துதலின், 'அல்குறீண்

டப்பெற்றேன்' என்றாள். குருதிச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின், 'முலை சுமந்துபெற்ற வருத்தமுமின்று தீர்ந்தேன்' என்றாள். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் தான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறீண்டி ஊடறீர்த் தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றாள்.

இ - ள். தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலின், தான் இவையெல் லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறாதது ஏதென்று உட் கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவள் அரசன்றன்னைநோக்கா ளாயினாள்; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுடிந்தபின்னை அவ ளிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவள்தன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம் மடந்தையை வலிதிற்கொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றநின்றதென்க.

686. தேனுடைந்தொழுகுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
ஊனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
கானுடைமாலைதன்னைக்கட்டியங்காரன்சூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்த உருவம், வினைத்தொகை; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலைக்கேற்பக் கான்கூறினார். சீவகனையே கூடுவனென்றலின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகூறினார்.

இ - ள். அங்ஙனம் செற்றம் நிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றடுத்துப் பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தாற் போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருநெறியறியாமைகூறினார். (௧௧௪)

687. கலையினிற்கன்னிநீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மான்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்ததேன்பருகிமூழ்குஞ்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பினோவாதாற்றுமாலணங்கினன்னாள்.

'சிலைவலாய்' எனவே இத்துன்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றாள். உருவு வெளிப்படுதலிற் புல்லென்றாள். ஓ, இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்புணர்ந்தவளவிலே, அணங்கினன்னாள், மே கலையிடத்து அழிவின்மையைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலேயெழுதிப் பருகி இங்ஙனம் முறைமையறிந்துமூழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லு வாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றாநிற்குமென்க. * (௧௧௫)

* இதன்பின், "இந்நகர் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாதே, மன்னிய வணிகன் மைந்தன் சீவகன் றானே யென்னே, வுன்னிய நெஞ்சுங் கண்ணு மொருங்குட னவனுக் காள, யென்னைநீ மனத்துள் வையாக் கார ணம் யாதோ வென்றான்" என்னும் செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் கா ணப்படுகின்றது.

688. பிறனலைமாற்றக்கேட்டும்பீடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலரணிந்தமாலைநாற்றமோர்கான்றுகாத
முறுகடந்தறிதலில்லானொண்டொடிக்குருகிப்பின்னுந்
திறனலதமைச்சர்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

இ - ள். வேலான், பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஓர் காதவழியளவும் அணுகவந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன் நன்மையை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவட்கு உருகித் தன் அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார். (ககசு)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துறைக்குமாவிந்நன்னகர்க்குமன்னனோ
வுலங்கலந்ததோளினீருரைமினீவிரென்னவே.

இ - ள். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலனென்று உலகமெல்லாம் கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு அவனோபெருமான்? நீங்கள் கூறுவீராகவென்றானிற்கவென்க.

கோபத்தால் இங்ஙனங்கூறினான். மார்பின்மகன். (ககஎ)

690. மட்டவிழ்ந்ததாரினானிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடினா
னொட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினான்.

தொட்டு - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ள். தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தஎந்தல் யானையால் எடுத்தலாற்றாத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி நீக்கினானென்க. (ககஅ)

691 வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரிதூவலி
னெஞ்சலின்றிநம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்கணைம்மழைபொழிந்துமாநிரைபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலைசூடினான்.

இ - ள். வேடர், சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றாகத் தூவலின், நம்படை இருகால் உடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்மழைபோலக் கணையைப்பொழிந்து நிரையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூடினானென்க.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பிணுயிரம்மிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துநீக்கினு
னுங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ள். சொல்லின், அவ்வண்ணல், அன்று அவ்விடத்தே நாம் பசித்து இளைத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆயிரமிடாவும், நறுநெய்வெள்ளமும் கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் ஏந்துவித்துவந்து நாம் உண்ணும்படிதந்து பசியைப்போக்கினுனென்க. (உ௦௦)

693. இன்னனென்னவின்புறுனிழந்தனன்னரசென
வென்னைவெளவும்வாயிறுனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
னன்னதாலறிறபவறிந்துகூத்திகூறினு
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினுன்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குஉதவியுஞ் செய்தானென்று அவர் கூற, அதற்கு மகிழானுய் இவர்கருத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும் இழந்தேனல்லனோவென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்ஙனேயென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தேநின்றுனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருத்தலை ; ஆதல் - விகாரம். இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்களும் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால்வர் இயைந்தாராதலின், தாழ்வில்லையென்றுவிளம்பினுன் ; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன் அச்சிலையினுனுக்கு ஆண்டுச்சேறற்குச் சிறிது தாழ்வுண்டென்று மறைவல்லாற்கு உரைக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொடிவந்து குவளைநீட்ட அதனைக்கொண்டான் ; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று வாசித்தான் ; வாசித்து ஓலைகொண்டு வந்தவளைப்பார்க்க, அவள் மேலைநாட்பட்டதொன்று விளம்புவல் அடிகளென்றுள்; அதுகேட்ட கந்துகன் திங்கள் விரவியபெயரினுற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீ கேளென்றுன் ; அப்பொழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றுள் ; சீவகற்கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழரும் காணச்சென்றுர் ; அப்பொழுது அவரும் சீவகன் அணிகவென்ன, அவனும் கொளுத்தியிட்டான் ; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான் ; அணிந்தபின்பு அவள் காண்பார்மனத்தையெல்லாம் முறபடத் துளக்கினுள். துளக்கினபின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்விட்டது ; அங்ஙனம்பண்விடும்படி கூத்தாடாநின்றுள்; அங்ஙனம் தாமவரங்கின்மேலே கொம்பு ஆடக் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லீரென்பாரும், பாவமென்பாரும், அமரர்மகளே யென்பாரும், காண்பாருமுளரோவென்பாரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்றுருமாயினர் ; அங்ஙனமாம்படி அரங்கமாலை அவர்மனமென்னும் அரங்

கின்மேலே ஆடினான்; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்; விட்டும் அவனுக்கு விருப்பங் காணாமையின், இவைபெற்றேன்; யான் பெறாதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனைநோக்காளாயினாள்; ஆதலால், தான் வலிதிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னும் மனத்தே செற்றம் நின்றது; அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்திட்டான்; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே, அவள் ஓவாதரற்றும்; அங்ஙனம் பிறனலம் அரற்றக்கேட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும்; அங்ஙனஞ் செப்புகின்றவன், உரைமின் நீவிரென்றுநிற்க, அவரும் ஆடினான், நீக்கினான், சூடினான், நீக்கினான்; ஆதலால், இன்னனென்ன, அதற்குஇன்புறாய் என்னரசுமிழந்தேனென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்ஙனேயென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தே நின்றான்; இதுபட்டதென்றாள்; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாலைக்காலத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவளைப்போக்கி, புத்திசேனனைநோக்கி, அவன்கருத்துஅன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலை கூறினாள்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியம்இன்னதாயிருந்தது; ஆதலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினானென்க.

செய்திகூறுகின்றாள், இதுபட்டதென்றாளென்க. (உ0க)

வே

694. தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூறெயிறிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லைசேறுமென்றலுமிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்களையும் சேடி கூறியவற்றையும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் தீங்கு சிறிதுமில்லை; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம் - அலமரும். (உ0உ)

695. க. கண்ணுதற்கடவுள்சீறக்கனலெரிகுளித்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணியாரமார்பன்றிருநுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான்.

696. உ. கருநெறிபயின்றகுஞ்சிக்காழகில்கமழவூட்டி
வரிநிறவண்ணமாலைவலம்படமிலைச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனேரோலைசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிற்கிருளறச்சுடரவைத்தான்.

697. ௩. தென்வரைப்பொதியிற்றந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698. ௪. இரும்பறக்கழுவியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெறற்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டுபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமரனொத்தான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான், பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலையைக் குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

௩. தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில், இருபெயரொட்டாகாது. மன் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்ததன்மையையொத்து. நுரைபோலும் கலிங்கம்.

௪. கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சுரிகையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி விளங்க வீக்கியென்க; "சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடை" (பெரு. எ௩.) என்றார்பிறரும். தேவாகிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள் சீறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்றினாலொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய மார்பன், குரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையையூட்டி மாலையை மிலைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஓரோலையை ஒருகாதிற்குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொருகாதிற்கிட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடுத்துச் சுரிகையைவீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தால் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தானென்க. ()

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
விரைவழித்திளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுரைகிழித்தனையநொய்ம்மைநுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுரைகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ள். இளையரெல்லாம், மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களையணிந்து துகிலையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பாற் பாவையையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட் பாடஞ்செய்தலின். பாவை- இருபாற்கும் பொதுவாதல், "கைபுனைபாவையெல்லாங் கதிர்முலையாக்கினான்" (குண. ௫௭.) என்றதனானுங்கொள்க. (உ0எ)

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளர்ோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கிபூணுண்ணும்வேகத்துறாபுலியனையாக
மருக்கனோர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணலுமேறினானே.

ஓடையை யுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ற மன்னநாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியனைய அண்ணலுன் ஏறினானென்க. (௨௦௮)

701. விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநுனையொளிறுமாலைவாட்படைமறவர்சூழ
அடுதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினானே.

காய்ந்துவடித்த நுனையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. கரையை அடு கின்றதிரை. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூறினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை அணுகினானென்க. (௨௦௯)

702. தோற்றனண்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனிளநலனுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொடிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினாரே.

இ - ள். மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னநிற்க, மடந்தை தோன்ற லுக்கு யாழைத் தோற்றாளென்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்தற்கு நோற்றா ளென்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினார், எவ்விடத்து மென்க.

இவன்கல்வி உணர்தலிற் றெளிவுபற்றி, 'தோற்றனள்' என்று இறப் பாற்கூறினார். (௨௧௦)

வேறு.

703. சுறுநிறக்கொடுங்குழைசுழன்றெருத்தலைத்தர
வுறுமலர்த்தெரியலானழன்றுநோக்கியையெனப்
பொறுமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினா
லுறுவிவந்துதோன்றினானநங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு, விகாரம்.

இ - ள். செற்றமுறாத கட்டியங்காரன், தனது மகரக்குழை அசைந்து கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொறாத மனத்தை அண்ணல் தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து வந்து தோன்றினானென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகை யென்றலின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினர். (உகக)

704. குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுறீஇப்
பனிகொண்மால்வரையெனப்படுமதக்களிறிரீஇ
யினிதிழிந்திளையரேத்தவின்னகிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினான்.

குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலுந் தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இளையர் இனிதாகவேத்த இழிந்து யாழால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (உகஉ)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லணைப்பொலிந்தவண்ணம்போகுயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வுதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்தவொத்ததே.

இன், அசை. போகுயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையும் மதியமும் சுடரும், மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சீவகனுக்குமுவமம்.

இ - ள். அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலே நடந்துசென்று புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்துமன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (உகங)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்நக
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டுநோக்கினார்.

இ - ள். உருவினால் வியப்பையுடையகாமனார், இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்கண்ணே இவணலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகுவான்கருதி ஐங்கணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக் கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: "அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர் முல்லை பனிநீல - மைந்துமே, வீரவேள் மைந்தனையும் வேனெடுங்கண் மாத தனையு, மாரவே ளெய்யு மலர்." இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம், மதனம், வசீகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

707. க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியனா
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந்ததார்க்காளைசீவகன்னரோ.

இதுமுதல், "இனைய" (உகஎ) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருடிகள்தம் முனைவனாவான் - அயன். இவனென்பதனை, 'மார்பம்' (உகசு) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின.

708. உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினான்
மின்னைவிட்டிலங்குபூண்விரைசெய்மார்பமோலையா
வென்னைபட்டவாறரோவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி - அகப்படுத்துமிடம். 'என்று' என வருவிக்க.

709. ந. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரனையதனையதெய்தினாரனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம்மை சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஓதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ள். அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்பு மிக்குக் கட்கினியனாக ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாள் நினைத்திருந்து நிருமிதத்தாலியற்றியமகன், இச்சீவகன்; இவன் விரைசெய் மார்பம் ஓலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்தினாலே எழுதி அடிமைகொள்ளும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல்அகப்பட்டான்; ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாறு எங்ஙனமிருந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாரும் இன்புறுநிற்க, ஒழிந்தோரும் காமனைக்கண்ணாற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார், அவ்வளவவ்வள்வாகிய இன்பத்தின்வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருநல்வினையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகரு - எ)

வேறு.

710. க. குட்டநீர்க்குவளையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்கலாற்றாக்
கட்டழகமைந்தகண்ணாணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவநின்றாளெரியுறுமெழுகினின்றாள்.

711. உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்வலியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகாளை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பமிளையவதென்றாருங்கொல்லோ.

712.ங. தீங்கரும்பெருத்திற்றூங்கியீயின்றியிருந்த தீந்தே
னுங்கணாற்பருகியிட்டுநலனுணப்பட்டநம்பி
பூங்குழன்மகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றாள்
வீங்கியகாமம்வென்றார்விளைத்தவின்பத்தோடொப்பாள். ()

713. ச. கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி
யெண்ணின்மற்றியாவனாங்கொலென்னிதிற்படுத்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான். ()

714.ரு. யாவனேயானுமாகவருகிறைக்கதவநீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்தா
னோவவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றாள்.

715.௬. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த
லிழுக்கிவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லுங்கொடியிற்புல்லி
யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றாள்.

இவையாறும் ஒருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய எரி கொழுந்துபட்டு எரியநின்றாள். இது, கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தினது இரண்டுதலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற கைகளாலே காமமென்கின்றகடலைப் பொங்கும்படிகலக்கிக் கடைந்திடுகின்ற காளையது மார்பம்இயையுநல்வினை எந்நாளிலே உண்டாவதென்று ஐயமுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத் தாலுணர்ந்தாளென்க. 'என்றாகும்' என்பது வினாவென்னுமெய்ப்பாடு.

ங. 'கரும்பெருத்திற்றூங்கி' என்று எளிமைகூறினாள். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவனை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'ஈயின்றியிருந்த தீந்தேன்' என்றாள்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நாம் கண்ணாலே நலத்தை உள்ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம் - சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக் குலமுதலியவெல்லாம் நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான்; "இருகண்ணும்புதைத்துவைக்கும்" (கனக. உஉ.) என்றாற்போல; அந்த ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலின், 'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றாள். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையின், 'பெண்ணெனுமுழலைபாயும்' என்றாள்; யாழ்வென்றபின் அல்லது அவற்கு

வேட்கைக்கிழாமை மேலேகாண்க. யாவனுங்கொல் - தேவனோ மகனோ. இஃது ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு; "சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப, விழிந் துழி யிழிபே சுட்ட லான" (தொல். பொரு. கள. ௩.)என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயம்நிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் நிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமை முன்னே காண்டலின், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தினவர் யாவரோ வென்றாள். உருவச்செந்தீ, உருவம் - அடை. தீ வேலின்வடிவைக் கொண் டாற்போலும் வேலான்.

ரு. தேவனாயினுமாக, மகனாயினுமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலையாலே - எனது இயல்பாலே; மேல் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற, தேவரிற்செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இவை யாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்பிணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப் பிணையென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென்பனை இடுக்கணென்னுமெய்ப்பாடு. நடுங்கி, நடுக்கமெய்ப்பாடு. 'மெல்லவழுக்கி என்பது பாடமாயின், அவ்விடத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வண் டுகெடும்படி அவளைச்சேர்ந்து. இது, கையாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகை மார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலய ழையுஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாக வென்றாளென்க.

இ - ள். மிக்க அழகுடைய கண்ணாள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவ வேலான், வனப்புடையநம்பி, என்னிதிற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய் தால் யாவனுங்கொலென ஐயுற்று, யாவனேயாயினுமாக; நமதுஞானக்கன் ணிடத்தான்; அதனால், யானோக்கினவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான் அங்ஙனமிருந்து கடைந்திடுகின்ற காளையதுமார்பு இயைவது என்றாவ கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலின், அதற ஆற்றாது நிறையைக் கைபோய் நாண்வேலியைப் பாய்ந்து காமத்தீயெரி நின்றாள்; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகின் நின்றாள்; அங்ஙனநின்று மாழ் விழித்து உயிர்த்து நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே வீழ்ந்து அவளைப்புல அங்ஙனம் கையாறுற்றவிடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனைநோக்கி, நீக் மாடம்புகுந்து யான்நோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய்; நின்னையு பிணிப்பேன்; சிறிதுபொழுது கழிகவென்றாள்; என்றபின்பு தன்னெஞ்சின நோக்கி, நெஞ்சே, நலனுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றி யிருந்ததீந்தேனதலா மகளிர்முன்னே புலம்பாதொழிகவென்று ஆற்றுவித்துத் தேற்றிப் பின் தோழியைநோக்கி, இனியயாழிது உய்த்துக்கொடுமோவென்றாளென்க.

வேறு.

716\. க. தடங்கணாள் பணியினாற்றானவ்வீணையொன்றினை நெடுங்கணாளொழிணியையுநீக்கியுய்த்துநீட்டினாள்

மடங்கலன்னமொய்ம்பினான்வருகவென்றுகொண்டுதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையைக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினான்.

வேறு.

717. உ. சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்ந்துமெய்ந்நொந்தீன்றதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசும்பொன்யாழ்
நரம்புதேனார்த்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்றாளைநோக்கியிசையினிதுசொன்னான்.

718. ௩. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோக
வார்நின்றிளகுமுலையினாய்வாட்புண்ணுற்றதிதுநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொனுகுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான்.

719. ௪. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தீயால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழவர்சுடப்பட்டுக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தூமமார்ந்ததுகினுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டுநங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணாள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய வீணை. எழினி - உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்ந்நொந்து சுரந்தீன்ற பெருமழை எத்துறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்த நூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை இதுவென்றானென்க; பொல்லாங்கு பலவற்றையும் சாதியொருமையான், 'இது' என்றான். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: "செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.", "செம்பகை யென்பது பண்ணோ டொரா-வின்பமி லோசை யென்மனார் புலவர்.", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்.", "கூட மென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.", "அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச், சிதறியுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே." என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்; "நீரிலே நிற்ற லழுகுதல் வேத னிலமயங்கும், பாரிலே நிற்ற விடிவீழ்த லேய்மரப் பாற்படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு நிற்றல், சேரினோர் பண்க ணிறமயக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே."

௩. இளகிற்று - மெல்கிற்று. கட்ட ஆதாரமின்மையின், வார் இளகுறுமுலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிற்றல். கணிகைசிறுவன்போலென்றது, நிலமயங்கின விடத்தே நிற்றலின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிக வென்றன, இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. 'இது' என்பது, இரண்டற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன: "சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு, நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா, யுத்தமமான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக, யாழோர் விதி.", "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு, முளதா யொருங்கூன மின்றி - யளவு, முதிரா திளகாது மூன்றுங்கூ டிய, வதுவாகில் வீணைத் தண் டாம்.", "கோடே பத்தராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாகும்.", "பதுமங்கழல் குடந் தாடியோ டுள்ளிபண் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னொருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என இவையும் பிறவும்.

இ - ள். தத்தையது ஏவலாலே அவ்வீணாபதிதான் அவ்வெழினியையுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தாள்; அப்பொழுது மொய்ம்பினனும் இங்ஙனேவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்கவுற்றுநோக்கினன்; நோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனார்த்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமைஇதுவென்று வீணாபதி நின்றவளைநோக்கிச் சொன்னான்; எங்ஙனமெனின், முலையினாய், இந்தமரம் மெல்கிற்றாதலின், இவ்வியாழ் வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால், இவ்வியாழ் நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ்ஒழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்ஙனங்கூறியபின்னும் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், நல்லயாழை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்தது இதுவென்றானென்க. ()

வேறு.

720. இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்ஞாண்முகின்முலைமாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான்குநீங்கி
யருநலங்கவினிவாள்வாயரிந்துவந்ததென்றான்.

இ - ள். மண்மகளீனப்பட்ட மரம், விசும்பென்னும் செவிலித்தாய் அழகியநலத்தையுடைய மின்னாகிய பொன்னாணினையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுநலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயால் அரிந்துவந்தது, இவ்வியாழென்றானென்க.

ஈன்றது, பெயர். வினைவினை முதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்பு செவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற, 'ஒருநலம்' என்றார். நான்காவன: வெயிலும் காற்றும் நீரும் நிழலுமிகுதல். (உஉஅ)

721. தீங்தொடைநரம்பின்றீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோதிப்
பூங்தொடையரிவைகாணப்புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றாள்செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்கையுள்வார்புரிநரம்புகொண்டான்.

இ - ள். மைந்தன், நரம்பின்தீமையை நெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஓதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்றுநிற்க, அவன் நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ் நன்றாதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனால், நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினாரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்து நின்றாரென்பது தோன்ற, நபுலன்கையில் நரம்பிருந்ததென்றார்; அது, மேல், "பண்ணியல் யானைமேலான் பதுமுகன்" (காந்த. உ௫௫.) என்பதனாலுணர்க. "கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு, நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப." என்றார். (உஉக)

722. பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீங்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காளைகொண்டுகடலகம்வளைக்கலுற்றான்.

பணிவரும் - வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி; "இடக்கை நால்விரல் மாடகந் தழீஇ" (சிலப். வேனிற். உ௮.) என்றார் பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கு இட்டன.

இ - ள். நூல்போனவன் புகழப்படுங்காளை, பத்தர்முதலியவற்றையுடையயாழைக்கொண்டு உலகினை வளைக்கலுற்றானென்க. (உ௩௦)

723. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெரிதறேற்றார்
சுரரொடுமக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனபுள்ளுமாவு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ள். குஞ்சியான், செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்களும் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசுணமும் சோர்ந்தன; மரமும் கல்லும் உருகின; அங்ஙனம் வாசித்தநிலையைக் குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க.

"ஆழியு மாரும்போற் கீறி யதனருகே, யூழி யொரோவொன் றுடன் கீறி - வாழி, யெருதாதி கீழ்த்திசைகொண் டீராறு மெண்ணிக், கருதாய்

கிலக்கயிற்றைக் கண்டு.'' (சினேந்திர. காண்ட.) இப்பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலாமாறுகாண்க. (உ௩க)

வே று.

724. க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான்.

725. உ. கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயா
னருவியரற்றுமலைகண்டழுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726. ௩. வானமீனினரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டழுங்குந்
தேனார்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியும் கூதிர்ப்பருவங்குறித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின்றன்மையும், அது தலைவியை வருத்துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ? நீயேஅறிதியன்றேயெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்தனவாக்குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல்லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாதாதலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றாகப் புலப்படுமென்பது

க. இ - ள். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழை மின்னு நிற்கும், இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ - ள். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு மருவுதனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

௩. இ - ள். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வாள் பரிந்து அழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள், கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கின. இது, மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். (உ௩உ - ச)

வே று.

727. அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வீணைவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு, கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய் சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டாரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (௨௩௫)

728. வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலை
சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யாழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பியவண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினையும கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சிவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பி மிடறும் ஒன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, கின்னரர் மேனிவாடினாரென்க.

இதனால், கருவியும்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினர். (௨௩௬)

729. விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழவான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணலானநங்களாணப்பாடினானரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணலான், வியப்ப ஏத்த மகிழச் சோர நாணப் பாடினான்; அதுகேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினாரென்க.

இதனால், கருவியைநீக்கி மிடற்றாற்பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினர்.

வேறு.

730. ௧. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணைதான்றோற்பா
ளிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலைவேற்கண்ணாள்.

731. ௨. கோதைபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர்நுதல்வியர்ப்ப
மாதரொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர
கீதங்கிடை [illegible] க்கொடங்கிள

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றாற்போலப் பாட வேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று; "சிச்சிலி பூனை குடுமிழக்கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைசிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு" என்றார். 'விருந்தாகச்சேர்ந்தன' என்றாள், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில்லாது இவனிடத்தேகாண்டலின். 'வீணை' என்றது யாழையும் பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புணருநாளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நாணும் ஒருங்குவருதலின், 'நுதல்வியர்ப்ப' என்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது, "புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்" (தொல். பொரு. மெய். கங.) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். இணை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தாள், கண்ணாள், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்தோற்றற்குப் பருந்தும் அதன் நிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப் பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுரகீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினாளென்க.

யாளென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும் வருவிக்க. (உ௩அ - க)

வேறு.

732. க. இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னுங்
கலையார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

733. உ. பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கறைவேலுண்கண்ணினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

734. ௩. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னுங்
கரும்பார்தீஞ்சொல்லினாய்காணார்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளாகியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையும் சிறிது புலப்படுகிறலின்.

க. இ - ள். இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினாய், முலையும் நுதலும் பசலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிநிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணாரோவென்க.

உ. இ - ள். கண்ணினாய், நுதன்முதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி ஒளிநிறைந்த வாள்போலிலங்குமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணாரோவென்க.

௩. இ - ள். சொல்லினாய், முலைமுதலியன பசலையிலேமூழ்கும்படி முத்துவடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணாரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம் வேனிலாயிற்று. (உ௪0 - உ)

வே று.

735. பண்ணொன்றுபாடலதுவொன்றுபல்வலைக்கை
மண்ணொன்றுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிடிறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

'அதுவொன்று' என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; "ஆவுதிமண்ணி" (மது. ௪௯௪) என்றார்பிறரும். 'விரலும்' என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்ற வெளியை. 'நடுநடுங்கி' என்றது, கம்பிதப்பாட்டை; "எடுத்தல்பாட் டுச்சமா மெண்படுத்தன் மந்தந், தடுத்து நலிதல் சமமாந் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க லற்குடில, முள்வாங்கிப் பாட லுணர்." எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்ற யாழும் ஒருதிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேறோர் திறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப், பொருந்தும் பல்வலைக்கையின்விரலும் அதற்கேற்கும் பாட்டுக்களும் நரம்புடனடவாவாயின; பின்பு கருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது குறைந்து மாதர் இசைதோற்றாளென்க.

"சிலைத்தொழில்", "கருங்கொடி" (காந்த. ௧௬௫, ௧௬௬.) என்னும் கவிகளால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையளென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாளைக் கூறுமாறுபோல, "விருந்தாகயாழ்பண்ணி" (காந்த. உ௩அ.) என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், 'பண்ணொன்று பாடலதுவொன்று' என்றதற்கு யாழுமிடறும் வேறுபட்டதென்றும், 'விண்ணின்றியங்கி' என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன்மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவள் தோற்றாளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றியின்மையுமுணர்க. (உ௪௩)

736. மையார்நெடுங்கண்ணாண் மாமணியாழ்தானுடைந்து
நையாநடுநடுங்காநனிநாணமீதூராப்
பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மாலை
பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

நைந்துநடுங்குதல், இழவென்னுமெய்ப்பாடு; வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்ற மாலையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ - ள். கண்ணாளாகியபெண்ணரசிதான், அங்ஙனம் யாழ்தோற்றலின் நமக்குத்தோல்வியுளதாயிற்றென்றுநைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்ல வேண்டுதலின் நாணமீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள் போலே குறைந்து பொன்மாலையைக் கழலாற்கு ஏந்தினளென்க. (உசச)

737. மெல்லென்சிலம்பரற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ
நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி
யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீ
ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ள். அங்ஙனமேந்தினவள், அரற்ற உமிழ நாண அடியால் நடந்து சென்று, உலகினுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர் தவமே செய்மினென்று கூறுவாளைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனை வீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப, 'வீழ்த்தனள்' என்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவள்பிறப்பித்தலின், 'என்பாள்போல்' என்றார். ஒல்லென் - வெளியாகவென்றுமாம். (உசரு)

வேறு.

738. நாகத்துப்படங்கொளல்குலங்கிளர்செம்பொன்மாலை
மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ
லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிநின்றாள்
போகத்துநெறியைக்காட்டும்பூமகள்புணர்ந்ததொப்பாள்.

இ - ள். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந்திருவந்துகூடிய தன்மையை யொப்பாள், அல்குலவள், ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மாலையைக் கணவன் ஆகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது இறைஞ்சி நின்றாளென்க.

மாலை அவனது முடிகூடாத கருநெறிபயின்ற குஞ்சி எருத்தத்துஅலைந்து கிடந்ததன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மேக முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயின், காலமயக்கம். (உசசு)

739. செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குனோக்கி
வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி
மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றமையால், விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய்ப் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயம்நீக்குதற்குரிய கருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயம்நீங்கியும் நுகர்தற்குரியமாதனைத் திருவென்றே கருதினனென்க.

அடி நிலந்தீண்டியும், ஆடை மாசேறியும், மாலை வாடியும், கண்இமைத்தும் ஐயம்நீக்கும். விம்மிதம் - வியப்பு; அஃதாவது பிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையின், தன்கண்மறைந்துநின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையும்கண்ணினையும் அடிதொட்டுமுடிகாறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்ஙனங்கருதி வீணையொழிந்து அயர்தலாகிய கையாறுற்றிருந்தமை, மேலே "தார்ப்பொலிமார்பனேர்ந்து" (காந்த. உசுசு.) என்றதனானுணர்க. ()

740. கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவில்வீச
மாதரம்பாவைநாணிமழைமினிஞெசிந்துநிற்பக்
காதலந்தோழிமார்கள்கருங்கயற்கண்ணிஞானை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

தோட்டினொளி கோதையிலே எறிப்பநிற்றலின், 'கோதையுந்தோடு மின்ன' என்றார்.

இ - ள். பாவை, அவையிலேநிற்றலின் நாணி மின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போல்நுடங்கிநிற்க, தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வதோர்திரையை வீழ்த்தாரென்க.

கண்ணினாளை, உருபுமயக்கம். (உ௪௮)

741. வெள்ளிலைவேற்கணாளைச்சீவகன்வீணைவென்றா
னொள்ளியனென்றுமாந்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக்
*கள்ளராற்புலியைவேறுகாணியகாவன்மன்ன
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன், தத்தையை யாழும்பாட்டும்வென்றான், நல்லனென்று மாந்தர்ஆர்ப்ப, அதுபொறாதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அரசனைக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன், திசைச்சொல். (உ௪௯)

742. வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாசுசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்

*'கள்ளாவா புலியைக்குத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

யுடைத்துக்கண்டீர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டிற்றுக்கு நெவதன்றே தீயென்பது; இப்பிறர்மனைநயக்கின்ற தீவினையாகியதீ நினைப்பினும் சுடுவதொன்று கண்டீர்; ஆதலால், இங்ஙனம் பழியும்பாவமுமாய் நீரேஅறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை நுமக்குமாறாகியயான் இரந்துகொண்டு நுங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி, அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்போவீராக வென்றானென்க.

விலங்கினதறிவும் நுமக்கின்றென்றான். யானை, நாதத்திற் றோற்றுத லின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (உ௬௬)

749. தோளினுன் மிடைந்து புல்லுந் தொண்டைவா யமிர்தம்வேட்
வாளினுன் மலைந்துகொள்ளின் வாழ்கநுங் கலையுமாதோ [டோர்
கோளுலாஞ்சிங்கமன்னன் கொடியினை யெய்தப்பெற்றீர்
தாளினுநெய்யீராகித் தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ள். இன்பத்தைவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்ற அமிர்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின், நுங்கலை நாறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்வினையால் தரணியைப்புணரப்பெற்றுநின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியால் நொய்யீராகி அதனாற்பிறக்கின்றவருத்தத்தைக் கைவிடுவீராகவென்றானென்க.

தா - ஈண்டுவருத்தம். இவை இரண்டுகவியும் சாமம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம், "முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" (தொல். பொரு. கள. கச.) என்பதனால், ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதலின், நீர்கற்றஇயலும் கெடுக வென்றான். (உ௬௭)

750. நாறும்மதத்தினுலேநாகத்தையிரிக்குநாக
மாறியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்
வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா
தூறித்தேனொழுகுங்கோதைநம்பிக்குமன்னமென்றான்.

இ - ள். தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம், மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டால், அக்குளகை யாவர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின் றன்மையள்; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றானென்க.

குளகுபோல் மதத்தைவிளைப்பவள் இவளுமாதலால், விடுத்தலரிதென்றான். (உ௬அ)

751. இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்று
ளவளங்கருதியூக்கலுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமுகைகொள்பல்லாட்சீவகன்றழுவிநின்றாற்
கொளவுளெங்தெழுவதல்லாற்கூடிதனுங்கட்காமோ.

இ - ள். அழகையுடைய இளகாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறு நின்ருல், அதற்குள்ள அழகைத் தான் நுகரக்கருதிமுயறலே உழுமெருது உடையதாமோ? அதுபோலத் தத்தையைச் சீவகன்தழுவிநின்ருற் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நுங்கட்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்ருனென்க.

ஏறுபோல் எருதுநுகராமையின், அதனேடு அரசரையுவமித்தான். ()

752. எழுந்துவிண்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேவிவர்ந்துநின்ருன்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணிஞளேச்சீவககுமரன்சூழ்ந்தா
லழுங்கச்சென்றணேதல்பேய்காளநங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்காள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேவிநின்ருல், மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகலின், நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன் தழுவிநின்ருற் காமனுக்கும் அவ்விடத்து ஆவதொருகாரியமில்லையென்ருனென்க.

இதனுல், உழப்பெருதென்றற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடுவித்தலரிதென்ருன். "ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை, பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய." (தொல். பொரு. மர. ௫௨.) என்பதனுள், 'கொடை' என்றதனுற் சிங்கத்துக்கும் பெட்டைகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலின், 'பேய்காள்' என்ருன். (௨௬௦)

753. மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணின்ருலுடற்றுதல்களபக்காமே
பத்தினிப்பாவைநம்பிசீவகன்பாலளாஞ
லத்திறங்கருதியூக்கலரசிர்காணுங்கட்காமோ.

இ - ள். அரசிர்காள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்ததாய்ப் பிடிக்கண் நின்ருல் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ? அதுபோலப் பாவை சீவகன்பாலளாஞல் அவளைப்பெறுந்திறத்தை நீர் கருதிமுயறல் நுமக்குக்கூடுமோவென்ருனென்க.

அரசராதலின், இவளைப்பெறுதற்குரியீராயினும் கலைகளானும் ஆண்மை முதலியவற்ருனும் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்ருன். (௨௬௧)

754. தூமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ருமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்றனக்குமாகா
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கெழுமிஞர்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ள். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப் பிரித்தல் இந்திரனுக்குங்கூடாது; இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலேயன்றி, இன்னமுங் கேண்மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற்பொருந்திஞர்க்கு அவளைக் காமனிடத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்ருனென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறி, பின் இவடன்னைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவையைந்துகவியும் பேதம். (உ௬உ)

755. எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபினிருந்தவேந்த
னும்மையும்வேறுசெய்துநம்முளேபொருதுவீர்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவிளைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ள். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் நும்மையும் பகைப்பித்து நும்மிலே நீர் பொருதுபட்டால் நும்முலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கோர்முறைமை உண்டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிய வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன் கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்காணுங்கோளென்றானென்க.

அம்ம, அசை. அரசருலகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரே பெறும்படி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (உ௬௩)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விற்றிறலென்றுவில்வாய்வெங்கணைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிற்றெமர்கல்வியென்றானியுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ள். உருமேற்றொடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி வில்வன்மையுந்திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி, வில்வாயிலே கணையைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றானென்க. (உ௬௪)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவிளைத்தபின்றொழுதிப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருதிநெய்யினிறைச்சிச்சோறாட்டிவென்றி
வீழ்தரவேட்டுநின்றாரெய்துபவெருளல்வேண்டா.

இ - ள். சக்கரயூகமாக வகுத்த படையாகிய விளைநிலத்தே அம்பையும் தண்டாயுதத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லை விளைவித்த பின்பு குருதியாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய கூழ்படுசோற்றைப் பல்பேய்க்கு ஊட்டி விசயமகள்விரும்பும்படி களம்வேட்டுநின்றவர்கள் இவளைப் பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெருளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டும் தண்டம். (உ௬௫)

758. போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுராறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோர்த்துத்தன்கையில்வீணைநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினாட்குவாய்திறந்திதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும் பறைமுழங்கிச் சேனையார்ப்ப அதனை மாரபன் ஓர்ந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறினா

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உரறி - முழங்கி. கையாறுற்றிருந்தவன் ஆரவாரமுண்டென்று செவிகொடுத்துணர்ந்தான். ஓர்ந்து, விகாரம். வீரத்தாற் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புங்கூறினார். (௨௬௬)

வேறு.

759. தேய்ந்து நுண்ணிடை நைந்துகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நின கண்கள்போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டிநின்றார்விம்மனீயென்றான்.

இ - ள். இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய், நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இரையாவதற்கு வேந்தர் விரும்பிநின்றார்; நீ வருந்தாதொழிகவென்றானென்க. (௨௬௭)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலைபாயக்கலங்கினாள்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ள். தலைவன் அதனைக்கூறினானாக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்னாத் துணுக்கென்றநெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினாள்; அப்பொழுது அவளதுகவின், அவன் கூறியகூற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க. (௨௬௮)

761. மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினாள்.

இ - ள். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியேனதுஉயிரே, நீ பாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாத நீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டாளென்க. பாவியேனது பாழுடலும் பாடம். (௨௬௯)

762. பாழிநம்படைமேலதிப்பாரெலா
நூழிலாட்டிநுடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழிதூத்துகிற்றோகையினீக்கினாள்.

இ - ள். தோழி, நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது; இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்றுகுவித்து

ஒன்றாகக்களைத்துக் குடித்துவிடுங்காணென்றுகூறிக் கண்ணீரை முன்றானையாலே துடைத்தாளென்க. (உ௭0)

763. எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களாண்மையுஞ்சால்வதுகாண்டுமென்
றிங்குவார்முரசுங்கலையேந்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்ற நீண்ட கலை.

இ - ள். நங்கைவாட்படை, எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னராண்டன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. (உ௭க)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறளுமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழுட்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலைசூடித்தாமமாய்த்திரண்டுநிற்ப
வான்பளிங்குருவத்தூணேமறைபவுமாயவன்றே.

இ - ள். படையெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும், அஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக்கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுகைக்கும் ஓடிச்செல்வனவும், சூடித் திரண்டுநிற்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க. (உ௭உ)

765. இங்கிதநிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மார்ப [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கு இவை அஞ்சினமையும். இங்கிதனிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

இ - ள். பொன்மார்பன், நிலைமைநோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதுமுகன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை அவனுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதோர்சிங்கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சீறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதுமுகன் நிற்கின்றவிடத்தே சென்றானென்க. (உ௭௩)

766. பதுமுககுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலைநெற்றிமதகளிறுந்திநிற்ப
நுதிமுகவாளும்வில்லுநூண்ணெரிலைவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ள். பதுமுகன், வேறாக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றைமண்டபத்தின் வாயிலளவும் செலுத்தி அதிலேகிற்க ; நம்முடைய சுற்றத்தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்கு கையாக அவர் வருத்தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றானென்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுகையும், நபுலவிபுலர் ஒருகையும் ஆக நான்குகை. (உ௬௪)

767\. வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையும்வீக்கித்
தட்டுடைப்பொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டுயிர்பருகுங்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ள். அவனை அங்ஙனமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேரையேறிப் பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலரையேவிக் கூற்றம் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள். (உ௬௫)

768\. புள்ளிரைப்பன்னபொற்றார்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிரைப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

இ - ள். அம்மார்பன், தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச்செலுத்தாநிற்க, மன்னரைநோக்கி மிகநக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினானென்க. (உ௬௬)

769\. முருகுலாமுல்லைமாலைமூப்பிலாமுலையினார்நம்
மருகுலாம்புலவிநோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்பகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ் வெஃகும்புகைந்ததென்றான்.

இ - ள். போர்செய்தலாலுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படிய தன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகிய இவையும் காய்ந்தன ; இவ் வெஃகும்புகைந்தன ; ஆதலால், முலையினார் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்தீரென்பதனால் நம்மிடத்தேபிறந்த புலவிநோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேயுகுப்பர்கொல்லோவென்றானென்க.

'அமிர்தமென்றுகுப்ப' என்றும் பாடம். (உ௬எ)

770\. வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுங்கேடுவந்தா
லூணிகந்திட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமைகொள்வார்
சேணிகந்துய்யப்போகின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ள். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்தும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துநடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல் பெறுகையும் ஊதியமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக் கொள்வார் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின், நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக்கப்போவென்றாரென்க.

தேற்றாய், "தேற்றாய் பெரும பொய்யே" (புறநா. ௫௯.) என்றது போனின்றது. இலேசு - சிறுமையாகிய ஊதியம். (உ௭அ)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமஃதொக்குமன்றே
யம்முடியரசிர்க்கெல்லாமென்கையிலம்புதந்து
நும்முடைத்திருவுந்தேசுநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர்களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின், அஃது எமக்குமொக்குமல்லவோ, இனி யான் நுங்கட்கெல்லாம் என் கையிலம்பைத்தந்து நும்முடைய வீரஸ்ரீயையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்வேன்; வல்வீரர்யின் அவற்றைக்காப்பீராகவென்றானென்க. (உ௭௧)

772. மட்டலார்ந்தாரினாய்நின்வனப்பினேடிளமைகல்வி
கெட்டலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிமகளிர்கோங்க
மொட்டலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மூழ்கப்
பட்டலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவியென்றார்.

இ - ள். தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்கரும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப் பாய்கையினாலேபட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதுசொல்லாயென்றாரென்க.

இஃது அரசர்கூற்று. (உ௭௦)

773. எரிசுடர்ப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்நுங்கள்புறக்கொடைகண்டுமற்றிம்
முருகுடைக்குழலினாடன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ள். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றங் கண்டுபோக நுமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினாளை முலையைக்கலப்பேன்; அதுசெய்திலேனாயின், என்புகழ் ஞாயிறுந்திங்களும்வழங்குகின்ற உலகெங்கும்நடவாது கெடுவதாகவென்றானென்க.

இது சீவகன்வஞ்சினம். இது, முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர் கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது, "நகுதக்கனரே" (எஉ) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ள். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுள்ளையுடைய எல்லாருங் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறு கியவரைமேலே வேந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கிறபிடிக்கு அவாவிப்போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படை. (உ௮உ)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்றாள்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக
வேழுயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ள். இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகிய யானை, கை நந்தட்டனாக, மருப்பு நபுலவிபுலராக, தோழர்நால்வரும் தாளாக, மும்மதம் தேருங் குதிரையுங் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னை யானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமூன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தமவிலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன் வீணைவென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார். (உ௮௩)

776. குடையுடைவேந்தெனுங்குழாங்கொளுகமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

இ - ள். வேந்தராகியயானைகளுந் தத்தையாகியபிடியையுடைய சீவககுமரனாகிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம். (உ௮௪)

777. கணைபொருகடலொடுகார்கணுற்றென
முரசொடுவரிவளைமுழங்கியார்த்தன
வரசருமடர்மலைந்தரணம்வீசினார்
குனைகடற்றானைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி முரசும்வளையும் முழங்கி ஆர்த்தன ; அப்பொழுது அரசரும் போரை ஏறட்டுக்கொண்டு கவசத்தையணிந்தார் ; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டனவென்க. (௨௮௫)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளிட்
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ள். சீவகன்றோழரும் சீவகன் வாழ்கவென்றுகூறாநிற்கத் தெய்வத்தைவணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழைபோலக் கணையைச்சிதறப் போரை மேற்கொண்டாரென்க.

சிதறி, சிதறவென்க. (௨௮௬)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ள். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி இதனோடுகலந்தது ; அப்பொழுது இரண்டுபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின ; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன ; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன ; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்ந்தன ; இயமரமும் இயம்பின ; சங்கும்

இதனால் இரண்டுபடையும் கலந்தபடி கூறினார். (௨௮௭)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புமூழ்கலி
னற்றுவீழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ள். சிலையாகியமேகந்தூவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு மூழ்குதலால் அற்றுவீழ்கின்ற முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரியையொத்தனவென்க.

எயிற்றம்பு - அலகம்பு. மற்று, அசை. (௨௮௮)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்றூர்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியநூறினார்.

இ - ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறுநிறைகவென்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார் ; மாவைத்துணித்துத் தேரையிறக்கினார் ; இன்னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகவெனக்கூறி மைந்தரைத் துணியவீசினாரென்க. (௨௮௯)

வே று.

782. க. ஆற்றுவீர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாலிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுழுதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழுகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார்.

783. உ. கழித்துவாளமலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தீ
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினால்விலக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.

784. ங. ஐங்கதிக்கலினப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டுநிற்பார்
நங்கைகல்லியாணநன்றேநமக்கெனநக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றோழன்மாரே.

785. ச. ஒருங்கவன்பிறந்தஞான்றேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினாற்பின்னியன்னவெறுழ்வலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடிக்
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. எம்முடனே நமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்றுவீர் வாருங்கோளென்பார்; எதிர்ந்தவர்மார்பிலல்லாது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார்; யானைக்கோடுழுது கீற்றுப்பட்டுக் கிடக்கவென்று மார்பை யானைகுத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்தீவிழித்து - நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் புரவிகளைப்போக்கி, பாகனே, நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ங. ஐங்கதி: "விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரி யோடைந்து." கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் களை. வேந்தனை இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டுநிற்பார். நன்றென்றது, பூசல்பெற்ற உவகையால்.

ச. உதயத்துஉச்சியை இரும்பினாற்கட்டினாலொத்த தோள். எறுழ்வலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூறுகோடிப்படைக்குப் போர்செய்யவிருந்தேம்.

இ - ள். சீவகன்றோழன்மார், அவன்பிறந்தவன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கள்தாம் இப்போரில் இன்னணமாயினார்; அஃது எங்ஙனேயென்னின், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிற்பார், காட்டுவார், விலக்கிநிற்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், களையென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார், நக்குநிற்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்குகையிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருத படிகூறின. (உ௧0 - ௩)

786. கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டகுயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன்கலினமாமாலைவெள்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானைநெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிசூளாமணிசிந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகவியாற் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிரள். உற - அதுவந்து சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட; "பசுமட் குரூஉத்திரள்" (புறநா. ௩உ.) என்றார்பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம்; அதுகரியுமெண்ணெயும். சூட்டு - போர்ப்பூ. சூளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றிரியுமென்க. (உ௧௪)

787. பாய்ந்ததுகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாவிபுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினுற்களிற்றினுடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலைத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா, முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ள். நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினது குளம் பாலே பட்டந்தேய்ந்துகும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய் ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயி றுவேம்படி அவர்முடியிற் சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உ௧௫)

788. காயத்தின்குழம்புதீற்றிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்ளிலவின்கூன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவர்மாலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனுன்றிருவின்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே இலவினைவெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத் தன்வில்லிற் றோன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்விமாலைத்தலைகளு திர்ந்தன; இது மாயமோவென்க. (உ௧௬)

789. நீனிறப்பௌவமேய்ந்து சூன்முற்றிநீலமேகம்
வானிறவிசும்பினின்றமாரியின்மறைநவலாளன்
போனிறப்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிறமன்னர்சேனைகூற்றிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிறமென விகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ள். பௌவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசும்பிலே மாறாதுநின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழியைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினனென்க. (உ௯எ)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ள். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற்கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல் வைத்தற்குப் பல ஆருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினாரென்க.

ஓரும், அசை. (உ௯அ)

791. பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடிளையவர்மறலிவாளம
ரின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவில்வேலினானிலைமைகூறுவாம்.

இ - ள். தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறுப்படுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, கண்டு வாராது ஆண்டுநின்றவேலினான்றன்மை இனிக்கூறுவாமென்க. (உ௯௯)

792. தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிநீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையும் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்குமதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

இ - ள். சீவகன், நந்தட்டனைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௩00)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புகுவவேபோ
லந்தரத்திவர்ந்தவாழிக்காணிலம்விட்டமாலைச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு; அதுவே எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும் அந்தரத்தேபாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தைவிட்டன; அழகால் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

794. வடிகயிறுய்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினான்மொழிதறேற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்றாரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றைஆய்ந்து தாற்றுக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை அம்முள்ளாலேயுறுத்திச் செலுத்தினான்; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன்; மாவின்றாரொலி படையினதுசெவியிலும் தேர் அதன்கண்ணிலும் விடாதே நின்றவென்க. (௩௱௨)

795. அண்ணறேர்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவீதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினானே.

என்பாரை எங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தலின்.

இ - ள். தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிக் கூறுவார் இப்படிக் கூறுவாராய்க் கலங்காநிற்க, நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதியைத் தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினானென்க. (௩௱௩)

796. அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றாகி
மிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராற்காளைதன்னைப்பொற்றேரே.

இ - ள். காளைதன்றேர், அகில் தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்டமும் காலசக்கரமும் மின்னும் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றாகி மாறுபாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக் கொண்டு பறப்பதோர்தேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூறிற்று, நெய்யால் ஒளிமிகுத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (௩0௪)

797. காலற்றவயிரமாலைவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமரையற்றவின்ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாறேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுகக்கொல்லாதே அவனை அஞ்சுவித்தலின்.

இ - ள். வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்கவளைந்தேநின்றது; அப்பொழுது மாலைவெண்குடைகள் காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩0௫)

798. நுங்களைவீணைவென்றநூபுரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கண்கண்டீர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்று
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்டுமாகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறூட்டினானே.

இ - ள். இவை பகழியல்ல; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்டுமாகப் பகழியை விழுக்காடிட்டுத் தரங்களிலே அழுத்தினானென்க.

'விருந்து' என்றதற்கேற்ப, 'ஊட்டினான்' என்றார். இதனால், மனங் குறைந்தும் போகாதுநின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல தில்லையென்றுகூறி அவனைநோவித்தபடி கூறினார். (௩0௬)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கணகைமணிமார்பநக்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்ந்துதீமையினிக்கொள்ளுமுடம்பினுலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுடுசரம்பரந்தவன்றே.

இ - ள். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக் கொள்ளுமுடம்பினுந் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுடுசரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமார்பைத்தீண்டி இன்னுயிரைக் கவர்ந்து பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். தீமை - பிறர்மனைநயத்தல். இதனால், நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப்போக்கினமை கூறினார். (௩0எ)

800. மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ

மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ரூனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ-ள். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்று மறியாநிற்க, அவரேறினவே ழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலை கள் தூண்டில்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாதுநின்ற அவரை அஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௲௦அ)

801. ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினானே.

இ-ள். மாரிபெய்யுங்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசாரா வாரத்திற்கு எதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார்; அங்ஙனம் இரண்டு மார்த்தவளவிலே சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின் மழைபோல அம்பைக் கான்றது; அதனாற்பிறந்தகுருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுவீழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை இறைச்சிக்குன்றாக்கிவிட்டானென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபடிகூறினார். (௲௦௧)

802. மன்னர்கள்வெகுண்டுவிட்டமறப்படையழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழுங்கவின்ன
தன்மையாற்றானைநீந்தித்தான்விளையாடுகின்றான்.

இ-ள். அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பின்நெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்து கான்றபகழி வாள் இவையிரண்டும் தானையினுயிரைவிழுங்கும்படி தான் இம் முறையானே படைக்கடலைநீந்தி விளையாடாநின்றானென்க. (௲௧௦)

803. வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூடிநிணத்துகிலுடுத்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துகூற்பேயாடக்கண்டுவந்துநக்கான்.

மெல்கோல் - வினைத்தொகை.

இ-ள். அங்ஙனம் விளையாடுகின்றவன், கூற்பேய்கள் கோடாகியகோ லாலே பற்சீவி வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளித்துக் குடராகியகண்ணியைச்சூடி நிணமாகியதுகிலையுடுத்து என்பாகியபூணை முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (௲௧௧)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநரிநக்குவேழம்
விளித்தனகழுகும்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ள். அவன் நக்கவளவிலே, களிற்றுகிர்போலு முறைகுலைந்தபற்களையுடையபேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிரநீங்கினபிணத்தையுடைய குருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தம் தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக் கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த கழுகும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவென்க. ()

805. கடல்விளையமுதங்கண்டபொழுதிநெய்கனிந்ததீஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவைமிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்
றுடலின்மேற்றிரியுந்திண்டேர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

இ - ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்றகுமரன்றேரைக் கண்டவளவிலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரென்க.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைநிறை. இதனால், சீவகனைக்கண்டபின் தோழர் களிப்புமிக்கமை கூறினார். (௩௧௩)

806. கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தூழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபராகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக் காலென்றும் வடநூலார் கூறுவராதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபரகாத்திரம்' என்றார்; ஐராவதம் - ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை. இனி, பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற, இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன், வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னும் ஓசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுவந்து காட்டினான்; அது வளைந்த பிறைபோலுமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற்பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கொடேமென்றுகொன்றதென்க.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதல் தத்தையைக்காத்து நின்றபதுமுகன் பகைவர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறுகின்றார்.

807. மருப்பினால்வேழம்வீழ்மன்னனைவாலிற்சீறி
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னான்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டீயாற்சுட்டுநீறாக்கிநெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ - ள். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின், மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து, வாலினால் மன்னனைச்சீறி, கையினால் தேரைமுறித்து, காலால் மாவைநெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தீயால் நெய்த்தோரை நீறாக்கிக்கொன்றது; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (ருகரு)

வேறு.

808. க. கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809. உ. பைம்பொற்புளகப்பருமக்களிபானையீட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசும்மிலையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கணைமாரி, "மன்னர்கள்வெகுண்டு" (காந்த. ருசo.) என்னும் கவியிற்கூறிய கணைமாரி.

உ. புளகம் - யானையின் பருமத்திற்றைத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் - புரவிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது அது கால்வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும, நிறத்தும், மேலும் அழுந்துவனவாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்ற சீவகன் வேறொருமுகத்தேநின்று எய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு, இம்மாரியால் யானையீட்டம் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்கணைமிச்சிலல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம்பொருவேமென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி, நான்குபடையிலும் தான்சொரிந்தான்; சொரிந்தபின்பு, அவன் கணைமாரி முன்பே கலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்குறைந்த படைமேற்றைத்த அம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க. (ருகசு-எ)

வேறு.

810. ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்றின்மேலா
னருவரைமார்பிற்சென்றதறிந்திலனெஃகமின்னும்

பொருவரோமன்னரென்றான்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகளியானைமீட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன்றான் துணையுமிலன், தனக்குச் சேம வில்லுமில்லை; ஒருகளிற்றின்மேலான், இவன்றான் பகைவரெறிந்தவேல் மார்பிற்றைத்ததும் அறிந்திலன்; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ ரோவென்று இகழ்ந்தான்; இவன் நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங் கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்றயானையை மீட் டார்; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டுவதில்லை யென்று தம்கையில்வில்லை மடக்கினரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் கணைமிச்சிலாய பின்னும். (௲௧௮)

811. செங்கண்மாலெறிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்தறுகணோளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினாற்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினாரே.

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின வலம்புரியின் ஒப்பைக் கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினானாக, அதுகேட்டு யாளி முழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினாற்போல மன்னர் குறைந்துகண்ணொளி மழுங்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான். துருவம் - ஒப்பு.(௲௧௯)

812. அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம் மலைகலக்கின கடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென் றும், அவன்றான் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத தன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

கருமை - பெருமை. அவன் பல கைகளாற் படைவழங்கினாற்போல இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (௲௨௦)

813. முளிமரக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றமூர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேய்ந்தஅழல்போலப் போரில் தெளிந்துநின்ற நலத் தையுடைய மைந்தனும் குமரரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப் போல ஆர்த்தார்; அதுகேட்டு அவர்படையும் கையில்அம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஓடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (௲௨௧)

814. உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றுனுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய அரசனை வருத்தித் தமக்கு ஓரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோஎன்று உலகத்தீர், கருத வேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! புலி ஒன்றுதானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீராகவென்றாரென்க.

பின்னிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும் உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினர். (௬௨௨)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவீழா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கததிரமொன்றும்வாயா
வெல்வதோகுணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதீமையிடங்கொண்டமனத்தினார்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாய காரணங்கூறினர். அல்லவை புரியுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது : தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பதுமுகன் உறுதிகூறியதனை ; அது, "எம்மைநீர்வெல்லப்பெறுதிர்" (காந்த. உகு௬.) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவைபுரிவார்க்கு வேறோர்பெயர்கூறினர் ; அது சுட்டு. தீமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீராயின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில்வாள் தப்பிவீழா; அவர்க்கு அதுவுமிகை; வெற்றிலையைவிடினும் அதுதான் வேலாய்விழும். தீமை இடங்கொண்ட மனத்தினார்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும் பயன் கொடா; ஆதலால், அத்தீயோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேனும் அதற்கு இயைபின்று. (௬௨௩)

816. குழையுடைமுகத்தினாள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையிடைமின்னின்னொய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னான்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவிதிமூதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்த மன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கெடப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதரர் சிங்கமன்னான் அமரை ஏத்தி ஆர்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டல்விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குக் கூறிற்று. (௬௨௪)

817. பார்மிசையுலகமேத்தும்படிகளங்கண்டுபற்றார் [ற்
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுழுதசெஞ்சால்கொண்மார்பி
சீர்முகத்தோழர்சூழச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையிளாமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுழுத சாலைக்கொண்ட மார்பிற்றோழர் சூழ்ந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ந்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்துத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (௩உ௫)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழியெஃகநாடியிரும்பினுற்போழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுகுங்கண்ணீர்மாநிலத்துகுக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள். நெய் வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்குழி நாடி இரும்பால்அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனுற் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்றமழும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழிபயிலச்சேர்த்தி
நுதிமயிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனநோக்கினானே.

வைத்து, வைப்ப. நல்லாணிழுதும் பாடம்.

இ - ள். மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர், இதுமருந்தென்று கவளம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக் காற்றுப்படாதபடி உள்ளே சீலையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்டையிலே புகுகவென்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க. (௩உஎ)

820. பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
யூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்
தார்கெழுமின்னுவீசித்தனிவடந்திளைக்குமார்பன்
போர்கெழுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினானே.

இ - ள். வடம் மின்னுவீசித் திளைக்கும் தார்கெழுமார்பன், பாரிற்பிறந்த பொன்னால் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்பையும் போக்கினானென்க.

செற்றவர்ச்செகுத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மையிற் பாவமென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச்செய்தேமென்னும் வெறுப்பு. (௩உஅ)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திடுந்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து, விகாரம். வலம்புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான், தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம் புரியதனில் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக் கொண்டானென்க. (௬உக)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணி அலம்வருமுலையினையுடைய கொம்பனாளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமா கின்றஉரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாங்கிழமையென்றுமாறுக. மேல், மணமாதற்குக் காரண மாகின்ற உரிமையென்றது, சமாவர்த்தனத்தை. (௬௩0)

823. நான்குநூறாயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பாலொடுநெய்நிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினான்வேள்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினான்.

இதுமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாநிற்கப் பச்சைபுகுந்தபடி கூறுகின் றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்காவலன், வேலினனது ஊர்மருள் வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக்கொண்டு முன் னினானென்க.

இனி, இழந்தேமென்று ஊரார்மருளும் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டி யும் நிறைந்தன; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே செறிந்தது, அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (௬௩உ)

825. சினைத்துணர்முழுவனபலவின்றீங்கனி
கனைத்துவண்டுழல்வனவாழைமாங்கனி
யெனைத்துளகிழங்குகாய் குருகொடேந்திய
சனத்தினூற்றகைத்திடம்பெறா துதாஞெர்பால்.

இ - ள். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழுவன்ன கனியும் செறிந்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியும் கிழங்கும் காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறாதென்க. (௩௩௩)

826. மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வான்குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுநீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறா துதாஞெர்பால்.

இ - ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத் தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காவிவந்து சொரிதலாலே வெள்ளமாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறாதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம். (௩௩௪)

827. சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொள்வாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ள். சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும் கழுநீரும் குவளையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலே மொய்க்கக்கொண்டவர்திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (௩௩௫)

828. ஆர்கெழுகுறடுசூட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதிளைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சுக்கோக்குங்குறடு மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்கும்ஆர் தெருவுகளுக்கும், விளிம்பிற்சூட்டு மதிலுக்குமுவமை.

இ - ள். அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசனம் நெருங்கி ஒலியாற் கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொள்ளுமுறைமையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தன வென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிரைத்தலின், ஆழி போன்றென்றுமாம். (௩௩௬)

829. க. கையுறைபெழுதினர்கைந்நொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.

830. உ. வாலரிகழுவியவண்ணச்செம்புனல்
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்களானவே.

831. ங. உடுப்பனதுகில்களுமூழைக்குநானமுங்

கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.

832. ச. கலங்கழுமரவமுங்கருனையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, அசை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேறாக இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம்; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து, ஆழ.

ங. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவென விரிக்க.

ச. உலம்பு, கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக்கிழித்து ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙனமிகுதலின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவியகழுநீர் இவுளியும் களிறும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்களாயின; அங்ஙனம் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருனையாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கழுவுகின்றஅரவமும் எச்சில்சீப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன; இங்ஙனமுண்டபின்பு, துகிலும் நானமும் மாலையும் குழையும் சந்தனமும் அடுத்துக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண் மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில்வாழ்வாரெல்லாரும் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததெனக்.

(ஙஙஎ - சo)

வேறு.

833. மூழிவாய்முல்லைமாலைமுருகுலாங்குழலினாளு
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொளிறுவாட்டடக்கையானு
மாழிவாய்விரலிற்காமனம்பொடுசிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவளைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்.

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரற்சரடுமாம்.

இ - ள். குழலினாளும் தடக்கையானும் காமன் அம்போடுசிலையைக் கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தா ரென்க. (௩௪௧)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழவேதந்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுடுப்பினெய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுளைத்தெழுமுருகனன்னான்.

இ - ள். முருகனன்னான், இன்னியம்ஆராநிற்க, முன்னாநின்று, துன்னினர் பலாசாற்செய்த துடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுகின்ற தீவளரும்படி வேதமந்திரத்தால் தான்சொரிந்து ஓமம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுளைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீரைச்சொரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றா னென்க.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தஅந்தணர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற. அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடு உளதேனும் தான் இரண்டுகுலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியனாதலிற் பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே நிகழ்த்தினானென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினானென்பதூஉந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். ()

835. இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்றா
நெட்டிருங்கூந்தலாடனேர்வளைமுன்கைபற்றிக்
கட்டழல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிலேறினானே.

நெட்டிருங்குழல், நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று. நேர்வளை - ஒத்தவளை.

இ - ள். உத்தரீயமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்கையைத் தான்பற்றி அழலை வலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க. ()

836. மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைகொடியின்மற்றோ
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா
னிந்திரன்றனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகிய அந்தரத்தில் ; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ள். கலுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையைக் கூறின், இந்திரனுக்கும் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. ()

857. அடிமனைபவளமாகவரும்பொனாலலகுசேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச்செய்தமுரிக்காழ்நெற்றிமூழ்கக்
கடிமலர்மாலைநாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சூழமணவறையியற்றினாரே.

இ - ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையாணிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்தூணினெற்றிமறையும்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக் கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகை மஞ்சுபோலேசூழ மணவறையையியற்றினாரென்க. (௩௪௫)

838. ஐந்துமூன்றடுத்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலைபெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமிளையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன : "சிறுபூளை செம் பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி சேக்கையோ டைந்து." இருவரும் துயில்கோடற்கு இரண்டும் போகநுகர்தற்கு ஒன்றும் வேண்டுதலின், அமளி மூன்றாயின. இனியமுகவாசமாவன: "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லில வங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." இவற்றோடு சருக்கரையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுத லின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினாற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இளையவர், இயற்றி மசகவரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந் தினாரென்க. (௩௪௬)

839. க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலிமின்னுசாந்தாற்றிபொன்னா
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவளைபூப்பத்தையலோடாடுமன்றே.

840. உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கிண்கிணிசிலம்பொடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னான்மகளிருட்டிருவனாளை
யந்தரத்தமரர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே.

841. ௩. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பனையதீஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான்குழையப்புல்லி
யளமரலிலாதவின்பக்கடலகத்தழுந்தினானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௧. கடைந்திட்டமணிக்கையினையும் செம்பொற்றட்டினையும் தன்னைச் சூழ்ந்து மிடையப்பெய்த பீலியையுமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றாலவட்டம். ஆடும் - புணரும்.

௨. பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தலின் இறுக. மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வாளை; "திருவளர்தாமரை" (திருச். ௧.) போல. பருகுதல் - ஈண்டு அதரபானமும் அல்குற்பானமும்.

௩. எழுதினாலொத்த விற்போன்றபுருவம். தேன்சோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகூறினார். அளமரல் - அலமரல்.

இ - ள். அங்ஙனம் இளையவரேந்திய தூப்புரவுகளைநுகர்ந்து, காமன்னான், திருவன்னாளை இளமுலைமணிக்கண்சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதைதன்னைக் கிளியென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ அல்குலிற்கலாபம்வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானாய் அமிர்தெனப்பருகினான்; அங்ஙனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்ப ஆடும்; அங்ஙனமாடுதலிற்பிறந்த வியர்நீங்கும்படி சாந்தாற்றியையும் பொன்னாலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அழுந்தினானென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் மூலையிடைத்துயிலுந்துயிலை 'இன்பக்கடல்' என்றார். இனிக் கரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப்பாருமுளர்; அது பொருந்துமேனுமுணர்க. (௩௪௭ - ௯)

842. இன்னணமொழுகுநாளுளிளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துநிற்ப
மன்னியமுடிசலமகாணாமரபினுஞ்ஞுகருகனாூன.

இ - ள். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக்காணவேண்டிச் சென்று புகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி அணுகி ஓலையைநீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாநின்றானென்க. (௩௫௦)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கணூழேனோலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
வருமையறனின் பய்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகிய பஞ்சி ஊரிடமுமொழியாமற் பரந்த இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பில் தவமிகுதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ள். கனுழனோலை செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவிட்டேன்; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக வேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவனாதலிற் கூறினான். விடுத்தேன் - விகாரம், (௩௫௧)

844. தத்தையொடுவீணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவிளைத்தான்.

இ - ள். மன்னர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அவளை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொறுதே சித்தம் கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவளுரியளெனச்சொல்லி அவ்விடத்தே ஒருபோரை விளைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரநின்ற உரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேல் தன் மெய்தடுமாறிற்று; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க, (௩௫௨)

845. தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்மூழ்க
வேன்முழங்குதானைவிளையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ள், அவன் விளைத்தபொழுதிலே, குரிசில் தேர்மேலேநின்று சிலையாகிய மேகத்தாலே அம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரஅழுந்தும்படி தானையோடே நின்று விளையாடியதுவும் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி, தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம். (௩௫௩)

846. வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

‘வாய்மொழி’ என்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத் தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன் மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலேநாடி

யுணர்ந்து இனி யாஞ்சேறல் கருமமன்றென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த னுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தாற் சீவகசரிதைதஒன்றுமின்றும். (ருடுச)

847. எள்ளுநர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்
கள்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்றி
யுள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி இகழ்ந்திருக்கும் பகைவர்சாயும்படி தான்பொருதபோரையேத்தி மலைமுழுதும் கொடியெடுத்தது; ஆதலால், தனதுவெற்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன், மிக்ககாவலை இகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்களும் எம்மையறிவித்தல்லது மேல்நினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (ருடுரு)

848. ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணுப்
போம்பொருள்கள்போகுமவைபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்று ஒருமையாற்சுட்டினர், அழிக்கவொண்ணுத்தன்மையைக் கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித்தலாகாத்தன்மை இருவினையின்கூறுகியவியல்பு. அங்ஙனமாதலின், தானும் கட்டியங்காரனுக்கத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிகவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலும் சென்றுதரலின்று - உப்புநீரையுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை, என்றது: தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவிளையுமென்றும் கூறினுன்; "யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்" (கலித். ௧௦.) என்றார் பிறரும். மழை யாறு வீங்கு புனல் வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக்கொடுக்க விரும்பியறியாது; என்றது: உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பேனென்னுங்கருத்தின்மை மேகத்திற்குஇயல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமுடையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்குஇனிமைசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றுனும்.

இ - ள். அழிக்கொண்ணுத அது பொறியின்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன்றிக் கடலும் தரலின்று; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி, "எள்ளுநர்கள்" (காந்த. ௩௫௫.) என்னுங்கவியளவும் ஓலைப்பாசுர மாக்கி, அதுகேட்ட சீவகன்கூறுகின்றானுக்குவாருமுளர். இதற்கு இகலேத் திக் கொடியெடுத்ததென்று அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானைக்கூறாது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகையென்றானுக்குக; ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற் கும் ஆற்றிலேஉவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோ னது போம்பொருட்கும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறைகை ஆம்பொருட்குமுவமை. சென்றுதரல் - போய்க்கொண்டுவருதல்,()

849. மன்பெரியமாமனடி மகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலர்ந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளிவையிவைநுங்கோமான்
ீன.

இ - ள். சாமி, மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநோக்கிவணங்கி அன் பினால் நீங்காதுநின்ற தரனைப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு நுங்கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச்சொல்லிக் கொ டுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௫௭)

850. குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணிளமுலையின்மிசையெழுதிவிளையாடிக்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிசில், கோதையுடையமுலைமேலே எழுதுகொடியாக எழுதி அவளோடேவிளையாடிச் செல்லும்பின்னாட்களிலே நகரியிற்பிறந்த நீர்விளை யாட்டும், பிள்ளையாரிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பிள்ளையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை. பொ ருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

நான்காவது.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

---

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுளர்சிந்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையயணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுளிளங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்றது அயணமெனப் பாகதத்தாற்கூறினர், செய்யுட்சொல்லென்று. வைகி - வைக. கூதிர்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்கண் இன்பநுகர்தற்கு மீள்வாராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதீர்க்கும்' என்றார்

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி இருடிகள்சிந்தைபோல மாசற்றவிசும்பிலே குற்றமறநடக்குநாள்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்குனித்திங்களிலே காமன்றங்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

"தலைவந்ததிளவேனில்". (கர்ந்த. கருகூ.) என முன்னிகழ்கின்றதாகக் கூறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்விளையாட்டுநிகழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி
னாடவர்போலவண்டுமடைந்தனவளியிற்கொல்கி
யூடியமகளிர்போலவொசிந்தனவூடறீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்த மகளிரையொத்த, கொம்பு; அவரிடத்து ஆடவரடையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவரிடத்து ஒல்கிஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டினகணத்திற்கு அக்கொம்புகள் ஒருப்பக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழுவி ஊடலைத்தீர்த்து எதிர்முகமாக்கும்பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்சென்று அங்ஙனமுயர்ந்த சிறுபுறத்தைத்தழுவி ஒக்கநிறுத்தினவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்தபக்கம். "சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய" (தொல். பொரு. கற். கரு.) என்றலின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்றார். அளியிற்கு - பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுளதாமென்று புலவிநுணுக்கத்தால்ஊடிற்றுமாம். (உ)

வேறு.

853. நானமண்ணியநன்மணமங்கையர்
மேனிபோன்றினிதாய்விரைநாறிய

கானங்காழகிலேகமழ்கண்ணிய
வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனி போல இனிதாய் விரைநாறியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்டதென்க. (ங)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்
டும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய
வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்
தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ள். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவிளையாடும்வாவியிலே தும்பியும்வண்டும் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக்கத்தின்றன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய், கூவ. (ச)

855. நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக
ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயற்
போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ள். இணையிலாவின்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார், யாற்றயலில் மாகநந்திய மணங்கமழ்பூமரக்காவிற்போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தினரென்க.

பொழிலுள்நுகர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்விளையாடக்கருதுகின்றமை கூறுகின்றார். (ரு)

856. முழவங்கண்டுயிலாதமுதுநகர்
விழவுநீர்விளையாட்டுவிருப்பினாற்
றொழுவிற்றோன்றியதோமறுகேவலக்
கிழவனூடெயில்போறகிளர்வுற்றதே.

இ - ள். இல்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையை யுடைய கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போல் முதியநகர் நீர்விழவாகிய விளையாட்டில் விருப்பாலே போகலுற்றதென்க

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாரைப்போலவென்றுமாம்.

857. வள்ளநீரரமங்கையரங்கையா
லுள்ளங்கூரத்திமிர்ந்துகுத்திட்டசாந்
தள்ளலாயடியாளையிழுக்கின
வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரான்றவே.

இ - ள். அரமங்கையரைப்போல்வார், தமதுமணம் கனிப்புமிகும்படி அங்கையாலே திமிர்ந்து உகுத்தசாந்து பனிநீர் சேருய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற்பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னும் எண்ணுக முழங்கினவென்க. ()

858. க. நீந்துதற்கரிய நிலவூர்திங்கட்டுறமருப்
பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்
கூந்தன்மாலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. உ.ஏறுவாரொலியேற்றுமினென்னக்
கூறுவாரொலிதோடுகுலைந்துவீழ்ந்
தாறினார்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னொலி
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின் பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுதிரையயுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக்கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயேறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர்களைக் கூடுதற்குவிரும்பிநின்று ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்டதோர் கடலொத்தவென்க.

க. கடத்தற்கருமையின், 'நீந்தும்' என்றார். (அ - கூ)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிசைமுகிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டிட்டதே.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்தில்வட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக்குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி, இனி யானென்செய்வேனென்றுகெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை. (௪௦)

861. திருந்துசாமரைவீசுவதெண்கடன்
முரிந்தமொய்திரைபோன்றவகிற்புகை
புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை, முறுக்கினமாலைகளை ஒவ்வாநிற்கச் சாமரைவீசுவன முரிந்ததிரையையொத்தன; அப்பொழுது தூவினபூந்துகள் பரந்து வானிலே ஒருமேற்கட்டி கட்டினதன்மையையொத்ததென்க. (௪௧)

862. சோலைசூழ்வரைத்தூங்கருவித்திரண்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சீலக்கஞ்சிநற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிரைத்தனபோன்றவே.

இ - ள். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலு முத்தமாலையையுடைய பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்கு நடுவே பாகன்பயிற்றின நிலைக்கஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிரைத்தன போன்றவென்க. (கஉ)

863. க. வழங்குவங்கக்கலிங்கக்கடகமு
மழுங்குமாந்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டுந்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவிரைந்தவே

864. உ. வாசவெண்ணெயும்வண்டிமிர்சாந்தமும்
பூசுசுண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுத்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மரக்கலத்தில்வந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

இ - ள். மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிகலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறும் இடந்தோறுங்கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, விரைந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கினவென்க. (கங - ச)

865. பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
[illegible]
மூடிபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

இ - ள். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்தலாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவாரமொலிக்கின்றவோசையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினாற்பிறந்தவோசையும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க. (கரு)

866. பூக்கணீர்விளையாடியபொன்னுல
கோக்கநீள்விசும்பூடறுத்தொய்யென

வீக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலே விளையாடவேண்டி விசும்பையூடறுத்துவந்து நிலத்திலே விளையவீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்களாகியபெரியகடல் மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததென்க. (கசு)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்
துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற்றாநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினார்.

மின்போலுமிடையை, 'மின்' என்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசைநிறை. என்ன எய்தினரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி, கண்ணியர், தம்முலைநெருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம் பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடைய தொருபொழிலிலே சென்று எய்தினரென்றுமாம். (கஎ)

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின், அவர் ஊர்திகளினின்றுமிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின் விளையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்தாரென்க.

868. அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
கள்ளுடைக்கழுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிற்றொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் - நீராடுந ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்கரை.

இ - ள். அப்பொழிலில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தையும் சோலையையும் உள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்றென்க. (கஅ)

869. செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை
வம்புறக்கனிமாத்தொடுவார்சுளைப்
பைம்புறப்பலவிற்றொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம், சிவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனிகின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி சுளையை இட்டனவாகிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (க௯)

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியூகமுந்
துள்ளுமானெடுவேழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
ணுள்ளுமாந்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மானையும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையினைப் பாரா நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (௨0)

871. கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கனையார்நுகர்வேய்தலிற்
றூக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கனையார் கணவரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்வி பெறுதலின், அவருறைவிடம், எல்லாரிடத்தினும் சென்றுசேரும் திருத்தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கனையாருமாம். (௨௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
மூறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாறிநாண்மலர்வெண்மணற்றாய்நிழ
றேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காவினுள்ளாகியவிடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிழல்தெளிந்து இக் குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (௨௨)

873. காவிற்கண்டத்திரைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தாவியந்துகிலாரமர்ந்தார்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகியகாவிலே திரையைவளைத்து அதினுள்ளே மிழற்றப் புகுந்து அரமங்கையர்போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (௨௩)

874. க. பௌவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
[illegible]
டெவ்வந்தீர்ந்திருந்தாளிதுகூறினாள்.

875. உ. தூமஞ்சூடியதூத்துகிலேந்தல்குற்
றூமஞ்சூடியவேற்றடங்கண்ணினா
ளூமஞ்சூடியநன்னுதன்ீட்டினாள
காமஞ்சூடியகண்ணெளிர்சுண்ணமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எவ்வந்தீர்ந்திருந்தாள் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவள்.

உ. அல்குலினையுடைய கண்ணினாள் - குணமாலை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலைபெயரைச் சுமந்த மாலையென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சுண்ணத்தை நீட்டினாள்; அதுகண்டு, கொடிபோல்பவள் குழலாள் சுரமஞ்சரி, அவள் குணமாலையுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உ௪ - ௫)

876. சுண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசேர்குழல்
வண்ணமாலைநுசுப்புவருத்துவா
னெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென
நண்ணிமாலையைநக்கனளென்பவே.

இ - ள். குழலினையும் நுசுப்பினையுமுடைய மாலாய், இவை சுண்ணமென்பதொருபெயரை ஏறட்டுக்கொண்டு நின்னை வருத்துவான் கருதி வந்தனவோவென்றணுகி அவளைத்தான் நக்காள்; நக்கு, சொல்லின், என்னுடையசுண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளென்க. (உ௬)

877. பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்சுண்ணமேய்ப்பவுளவெனிற்
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
கொம்பனாளுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமாலை, பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சுண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசுண்ணமுளவென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நின் சுண்ணத்தையும் இதற்கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்றுகூற, அதுபொழுதே சுரமஞ்சரியும் கொதித்து இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உ௭)

878. சுண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல
மெண்ணில்கோடிபொன்னீதும்வென்றாற்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முளே
கண்ணற்றார்கமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினையெச்சமுற்று.

இ - ள். சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னுமிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினள்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையரிருவரும் சுண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலைந்தாரென்க. (உஅ)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலைமணங்கமழ்வார்குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூடிச்
சொல்லிசைமேம்படுசுண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுரூதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

இ - ள். மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சுண்ணத்தினது மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போக விட்டாரென்க. (உகூ)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்மூடியதன்பினர்
நெட்டிடைநீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிலசேடியர்.

இ - ள். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சுண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்டுத் துகிலான்மூடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் அவைகாட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (ஙo)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலைசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரேர்த
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அடை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையடைகூறினர்.

இ - ள். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அவர் கூறுவார்: இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம்; இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க. (ஙக)

882. வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குகழலான்றனைச்சூழமற்றப்

பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமீன்சூழ்குளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாள் மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் நபுலவி புலரும். வீக்குகழல், விகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு மார்பனென்றது, முன்னிற்கவியில் அவர்கூறியசீவகனை.

இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன், அவர்செல்கின்றபொழுது, மைந்தர் கழலான் இவர்கள் தன்னைச்சூழ அப்பொழிலிடத்தே பொலிவுபெற்று விசும்பிலே கோண்மீனும் மின்னுமீனுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்றம் ஒத்திருந்தானென்க.

(ஞாயிறுபோல்வானைக் கலையைத்தோற்றுவிப்பதாக இருத்தலின், ஈண்டு மதியை உவமைகூறினார்; "பன்மீ னடுவட் பான்மதிபோல, வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" (சிறுபா. உ௧௯ - உ௨௦.) என்றார் பிறரும். இராகு கேதுக்களையொழிந்த எழுகோளுஞ்சூழப்பட்ட தொருமதி, இல்பொருளுவமை. தோழர்நால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மீனுவக்குமை. மின்னுமீனுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனி, ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவமையாதலின், ஒழிந்த எழுகோளுமாம். இனி, கழலானுகிய மார்பனென்பாருமுளர்.) (௩௨)

வேறு.

883. க. காளைசீவகன்கட்டியங்காரனைத்
தோளையீர்ந்திடவே துணிவுற்றநல்
வாளைவவ்வியகண்ணியர்வார்கழற்
றாளையேத்துபுதங்குறைசெப்பினார்.

884. உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற்கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்ந்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதுதலும், பகைவர்செய்த தீங்குகுறித்து அவர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதலும் அரசநீதியென்பதுதோன்ற, 'தோளையீர்ந்திடவே துணிவுற்றவாள்' என்றார்; "ஆதியாயவரும்பகைநாட்டுதல்" (விமலை. ௩௨.) என்றார்மேலும்.

உ. 'இவைநல்ல' என்றது, குணமாலைசுண்ணத்தை. அவர்க்கு இரண்டும் நன்றெனமுற்போலிருந்தது. பலவுங்கூட இடித்தலின், இவையெனப் பன்மையாற் கூறினான்.

இ - ள். கன்னியர் அவன்றாளை ஏத்தாநின்று, அண்ணலே, இச்சுண்ணங்களைச்சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தம் குறை செப்பினார்; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறினவளவிலே, கண்ணாலேபார்த்து, மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினானென்க. (௩௩ - ௪)

885\. க. மற்றிம்மாநகர்மாந்தர்களியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசுண்ணமெனப்புகழ்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்களொடேகொலோ.

886\. உ. ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்புலமைநுணுக்கிநீ
நொய்திற்றேர்ந்துரைநூற்கடலென்றுதங்
கையினாற்றொழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கோதையார், நின்னையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும் மோந்தும் நோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடு கூறாது இவை நல்லசுண்ண மென்று புகழ்ந்துவிட்டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின், நூற்கடலே, இவற்றின்வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிறர்கூறக்கேட்டு வந்தேம்; அவர்கூறியவார்த்தை மெய்யாம்படி நின்னறிவைக் கூரிதாக்கி ஆராய்ந்து கடிதாகவுரையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம். (௩௫ - ௬)

887\. நல்லசுண்ணமிவையிவற்றிற்சிறி
தல்லசுண்ணமதற்கென்னையென்றிரேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சுண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினுயவே.

இ - ள். இவை நல்லசுண்ணம்; இச்சுண்ணம் இவற்றிற் சிறிதுநல்ல வல்ல; அதற்குக் காரணம் எங்ஙனேயென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச் சுண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்த வையென்றானென்க. (௩௭)

888\. வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவாந்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினாள்.

நும்மிலே இதனை ஓர்ந்துபாருமென முன்னிலைப்பன்மையாக்கினார்; 'ஓரும்' என்னுமுற்றுச்சொல், "பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை" (தொல். சொல். வினை. ௩௦.) என்றசூத்திரத்தில் விளக்கின நிகழ்கால உம்மீ றன்றி எதிர்காலமுணர்த்தும் முன்னிலைப்பன்மையாகலின். இஃது ஒருவ னைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி.

இ - ள். கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யும் தீங்குகளும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுநன்மைக ளும் தீயவாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ; இதனை நும்மிலே ஓர்ந்துபாரு மென்றுகூறிப் பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினாளென்க. (௩௮)

889. உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனெனக்
கள்செய்கோதையினாய்கரிபோக்கினாற்
றெள்ளிநெஞ்சிற்றெளிகெனச்செப்பினான்.

இ - ள். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைகொள்ளும்படி அறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறாய்; நின்னை யான் தடுத்தேனென்று அவள்விளம்பினாள்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினாய், சான்றாலுணர்த்தினால் நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல்; "நூலாற்போக்கினான்" என்றாற்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலை
நண்ணுதீஞ்சொனவின்றபுள்ளாதியா
வண்ணணீக்கினைஇதொட்டிவல்லாயெனன்றாள்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினும் தேவரினும் கடந்தறிவாரில்லை; ஆதலின், அவர்களையொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருந்துவேனென்றாளென்க. ()

891. காவில்வாழ்பவர்நால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னனையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாறென்றாள்
கோலவைநித்திலமென்முலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், "ஒருவரைக்கூறும்" (தொல். சொல். கிள. உஎ.) என்னுஞ்சூத்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்ஙனம் உடன்படுதலிற் சீவகனும், பொன்னனையாய், காவிலேவாழ்வன நான்குசாதியுள, அவை நடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பனாள், எம்பெருமான் அருளிச்செய்தபடியாமித்தன்மை ஆமென்றாளென்க.
"ஏவன்முரணும்" என்றாற்போல. (௪க)

892. க. மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
றெங்குமோடியிடறுஞ்சுரும்புகாள்
வண்டுகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டுதேக்கிடுமொண்மிஞிற்றீட்டங்காள்,

893. உ. சோலைமஞ்ஞைசுரமைதன்சுண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டுண்மினெனச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கடிதாக ஓடித் தட்டித்திரி யும் சுரும்புகாள், மிஞிறுகாளென்க. மிஞிற்றிற் சுரும்புசிறத்தலின், அதனை முற்கூறினார். கண்சென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இது நிரனிறை; இவை எல்லாமணத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற வண்டுகாள், மதுவுண்டுதேக்கிடுகின்ற தேன்காளென்க; இவை நல்லமணத் தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சீவகனுணர்ந்திருத்த லின், அதனால் அவற்றை அழைத்தானென்றுகொள்க; விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாஷையையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். "தாதுண் டும்பிபோது முரன்றாங்கு" (மது. சுடுடு.) என்றும், "இரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூத" (கலித். ௩௩.) என்றுங்கூறுதலின், தும்பியதுகிளையாம், இந் நான்குமென்க; "நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கி ளைப் பிறப்பே" (தொல். பொரு. மர. ௩௪.) என்று தும்பிக்குச் செவியின் றெனவே இவற்றிற்கும் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிகுதியான் இவற் றைநோக்கி வாளாகூறியதன்றி வேறன்று; இவை ஈண்டுவந்து கரிபோதலில கேள்வியில்லனவருதலென்னை? என்பதுகடா; அதற்குவிடை: ஆசிரியர் 'நண்டுந்தும்பியும்' என்று தும்பியைப் பின்வைத்தது, மேல் வருஞ்சூத்தி ரத்தின், "மாவு மாக்களு மையறி வென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்குமேறுதற் கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தி யாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர்கருத் தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே, "பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி, மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேரின்' (அகநா. ௪.) என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத் தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினார்.

இ-ள். அவள் அங்ஙனங்கூறுமளவில், சுரும்புகாள், மிஞிற்றீட்டங் காள், வண்டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து, வந்தபின்னர் அவற் றைநோக்கி, சுரமஞ்சரிசுண்ணமும் குணமாலைசுண்ணமும் மிகவுநல்லனவா யினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினா னென்க.

இங்ஙனங்கூறாது தான்கற்ற விஞ்சையின் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; "எண்ணி னின்சொ லி கந்தறி வாரிலை" (குணமா. ௪௦.) என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவரையும் மயிலென்றான். (௪உ - ௩)

894. வண்ணவார்சிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற்றூவியிட்டான்வந்துவீழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதேன்கவர்ந்துண்டவே.

இ-ள். அங்ஙனங்கூறியவள்ளல், இரண்டனையும் இரண்டுகையிலுங் கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினானாக, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்ற

சுரும்பும் மிஞிறும் இவை தீயவென்று உண்ணாதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவீழ்ந்தன. மாலைசுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூவியிட்டான், ஒருசொல். சுரும்பும் மிஞிறும் ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து மற்றைக்கையைநோக்கின. உண்ணுமல்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவை உண்டலிற் கடிதுண்டனவென்பதுதோன்ற, 'கவர்ந்து' என்றார். (சச)

895. தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ
ரொத்ததோவெனநோக்கிநங்கைமார்க்
குய்த்துரைம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தாற்போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினாரைச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற, இருவரையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியநோக்கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை நுமக்குப் பொருந்திற்றேவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனம் அவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றானென்க. (சரு)

896. நீலநன்குதெளித்துநிறங்கொளீஇக்
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றாள்.

இ - ள். நீலமணியைக்கரைத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினாற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரி கண்போல் தப்பாதவேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான் உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றாளென்க.

இஃது, இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினாள்; அது மேல், "என்மனத்தினுள்ளன" (சுரமஞ். கஉ.) என்பதனானுணர்க. (சசு)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்சுண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை
வேலையம்படித்தகண்ணார்தொழுதனர்விரைந்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்நாக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றாள்.

சுரும்பு உண்ணாதுபோகவே சுண்ணத்தின்றீங்குவெளிப்படலின், அதனாற்றேற்றியவென்றார். இது வெதிரேகம். மிஞிற்றிற் சுரும்புசிறத்தலின்,

அதனைக்கூறினார். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கண்சென்றுழிச்செல் கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்ட வென்றது அந்நுவயம்.

இ - ள். சுரும்பார்ந்தேற்றியதோன்றலை வேலோவென்று ஐயப்படுத் தினகண்ணார் தொழுதனராய் விரைந்துபோய்க் குணமாலைக்கு வென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றாளென்க.

ஆலயமென்றது, கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு. (௯௭)

வேறு.

893. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட
பங்கயப்படுவொத்துளை பாவாய்
நங்கையென்னொடுரையாய்நனியொல்லே
யிங்கெனைன்றடிவீழ்ந்திரந்திட்டாள்.

இ - ள். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமடுவையொத்து இவ் விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன் போலே நகையாடி உரையாயென்றிரந்தாள், குணமாலையென்க.

ஒத்துளை - ஒத்தாயென்றுமாம். (௯௮

899. மாற்றமொன்றுரையாண்மழைவள்ளலென்
னேற்றசுண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்
றோற்றுவந்தென்சிலம்படிகைதொழு
நோற்பனேற்றனைநீயெனவேகினாள்.

இ - ள். நின்மேல்விருப்பினால் எனது நல்லசுண்ணத்தைத் தீதென் வாசியறியாதான், இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்து சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்ப நோற்பேன்; அவன் நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தல குறிப்புக்கூறும்படி குணமாலையைநோக்கி அவளுரையாயென்றதற்குத் தாளு ரையாளாய் ஏகினாளென்க.

இஃது உட்கோள். "பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன" (தொல் பொருு. களவு. எ.) என்பதனால் தன்வேட்கைமறைத்தாள். "நீண்டிலே னு னுய்யேன், சீறடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து" (சுரமஞ் சுஅ.) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்றுஅடிதொழவென்றுகருதிரு ளென்றார். இக்கருத்து, அங்ஙனமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது.

900. கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்சூழ்தரக்
கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்
கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவள்
கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணிணையுடைய கன்னி, கன்னியர்சூழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்நற்றாயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கன்னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக் கன்னியர் கூறினரென்க.

அவள்நற்றாய்க்கென்க. (௯௦)

901. க. கண்கள்கொண்டகலப்பின வாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றொண்கணாளவடாயவட்கேத்தக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினாள்.

902. உ. விண்ணிற்றிங்கள்விலக்குதன்மேயினு
ரெண்ணநம்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற்
கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு
முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

903. ௩. இன்றுநீர்விளையாட்டினுளேந்திழை
தொன்றுசுண்ணத்திற்றோன்றியவேறுபா
டின்றெனவிக்கொர்கூற்றமெனநையா
நிலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று, அசை.

௩. தொன்றுவேறுபாடு - ஊழினால்வந்த வேறுபாடு.

இ - ள். ஒண்கணாளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்கூறிப் பின்னை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம் மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு, அவடந்தை குபேரதத்தனுக்கு நம்மகளெண்ணம் விண்ணிலேதிரியுந்திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலேமேவினரெண்ணமாயிருந்தது ; அஃது யாதெனின், ஆடவ னைக் கண்ணாற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணே னென்று வஞ்சினங்கூறினாளாதலால். இன்று நீர்விளையாட்டிலே ஏந்திழை சுண்ணத்தாற்றோற்றிய தொன்றுவேறுபாடு இன்று என்னுயிக்குக் கூற்ற மென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தாள் ; அங் ஙனமறிவித்து அழுதாளென்க. (௯க - ௩)

வே று.

904. பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பசும்பொனல்குன்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகலித்தோற்றாள்

கட்டவிழ்கண்ணிநம்பிசீவகன்றிறத்திறகாய்ந்தா
ளட்டுந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டு, நங்கைக்கு இங்ஙனம்வருந்துதற்குப் என்னென்று குபேரதத்தன்கேட்பச் சுமதிகூறுவாள்: அலங்கன்மார்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றாள்; தோற்றவடான் அதனைத்தேற்றின நம்பி சீவகன்றிறத்தாலே ஆடவரைக் காய்ந்தாள்; பிறந்த காரியம்அது; அதனை அறிவாயாகவென்றாளென்க. (௬௪)

905. பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தெகன்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிதியினின்னேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்.

மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும்யானைபோல வருத்தந் தோன்ற உயிர்த்தனனாய் என்பாவைநினைத்தகாரியம் வேறொன்றன்றி அத் தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழக்கேட்டேன்; அக்கோதை தெரு வினன்றி நகரினுமுட்பட ஆளைக்கடியினும் வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடைய நிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்று னென்க. (௬௫)

906. இன்னதோர்காலத்தின்னுளொருமகளின்னதொன்றிற்
கின்னதோரிடத்திலெல்லையாட்கடிந்தொழுகினாள்போ
லின்னதோர்நகரிலென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினானே.

இதனால், அதுவேயன்றிப் புகழும் நிறுத்துவேனென்கின்றான். போல், ஒப்பில்போலி; "ஆங்கவுரையசை", "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" (தொல். சொல். இடை. உக, ௩௦.) என்றதனால், உரையசையின் பொருளு

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவணிகனுடைய ஒப் பில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்திலெல்லை யில் ஆடவர்வாராமற் கடிந்தொழுகினாள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரி லேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும்; விலையில்லாததோராரத்தைத் தருவா யாகவென்றுகூறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகினானென்க.

"நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்" (மது. எ௩௧.) என்றார் பிறரும்.

907. வையகமூன்றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினானே.

இ - ள். ஆரம் ஏந்திக் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன் காரியத்தைச்சொன்னாக, அவன், அதுகுறையில்லையென்றுகூறுதலின், தெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினனென்க. (௱எ)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகன்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையாரழிப்பாரென
வொன்றுசிந்தையளாகியொடுங்கினாள்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகிற்றாயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பம் கூடுவதாக; அவனையொழிய என்னிறையை அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தா

909. இன்பக்காரணமாம்விளையாட்டினுட்
டுன்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு
மென்பதேநினைந்தீர்மலர்மாலைத
னன்பினாலவலித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினை.

இ - ள். குணமாலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாம் கடுநட்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவிளையாட்டினால் நட்பினைத் துறப்பிக்குமென்கின்ற பழவார்த்தையையேநினைந்து, வருந்தி அழுதாளென்க.

அது, கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னும் பழமொழி. இனி, விளையாட்டினுள் அவ்விளையாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்றபழமொழியுமாம். அது, விளையாட்டே சலமாமென்னும் பழமொழி

910. தண்ணந்தீம்புனலாடியதண்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினானடிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினாள்.

இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்ஙனம்வருந்தினவள், புனலாடவேண்டி எண்ணிப் பிண்டியினானடிக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங்கினாளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாள். ()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனோடவின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மீசையென்விகாரம். "உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே" (தொல். பொரு. பொருளி. கக.) என்றதனால் உண்டதென்றார்; "குனானு ணப்பட்டோர்" (கலித். உங.) என்றாற்போல.

இ - ள். மாக்களோடு அந்தணரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரியதொருகடலாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச் சனம் விசும்பிடத்திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னாகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றுமாம்; ஆளுதல் - தானமிடுதல்.

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்திகிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென
நகரநாலிருகோடிநயந்ததே.

இ - ள். நகரிலுள்ளார், காமனை வாட்டிய நேமிஸ்வாமிக்குடைய பொன்மதிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாக வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தாரென்க.

இனி, காமனைவாட்டிய பொன்னெயிலையுடைய நேமீசுவரருமாம். அளித்ததும் பாடம். (கூஉ)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுய்த்தவர்
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாமழையாற்
றவாவினையடைகரைதயங்குசிந்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

இ - ள். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதலிய உடைமைகளை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாகுலமென்னு நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்பட்டதென்க. (கூங)

வேறு.

914. சீரரவச்சிலம்பேந்துமென்சீறடி
யாரரவக்கழலாடவரோடும்
போரரவக்களம்போன்றுபொன்னார்புன
னீரரவம்விளைத்தார்நகரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேநிற்றலின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனலென்றது, யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சிறடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீராவத்தை விளைத்தாரென்க. (கூச)

915. கார்விளையாடியமின்னனையார்கதிர்
வார்விளையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்விளையாட்டொடுதங்குபுபொங்கிய
நீர்விளையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தர்தாரோடே, காரிலேநுடங்கிய மின்னையொப்பாருடைய கச்சளாவிய முலைவிளையாட்டு நிலைபெறுநின்று மிக்க நீர்விளையாட்டினழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (கூரு)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டிணைவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்காளைசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினான்.

காளை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சீவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் விளையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் காளை அவ்விடத்தினின்றும் போனானென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர் விளையாட்டின் விநோதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடுமவர்களுமாக வேறுபோயினானென்றவாறு. இவன்போகவே விநோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை, “இவையின்னனவும் பிறவும” (குணமா. அந) என்னுங்கவியோடே முடிக்க. (கூகூ)

வேறு.

917. ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவளைகாண்மின்.

இதுமுதல், அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்கூறுகின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது; ஆதலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையும் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச்சேர்பவளைக் காண்மினென்க. (கூஎ)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கன்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண் டேர்ப்பநெடுங்கண்ணிணையினோக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுவப்பவணிகென்
றிழைகொள்புனலுக்கீயுமிளையோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடையதடத்திலேமலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரி மாலையைத் தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின்கொழுநன் நின்னை விரும்பும்படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும் புனலுக்குக்கொடுக்கும் இளையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (௬௮)

919. கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலைநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின்ஆடலைக்கண்டு தங்கூந்தலை உலரும்படி பரப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தன்தோகைமயிலென்றுகருதிச் சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படியிருந்த தோகைபோல்வாள்வடிவைக் காண்மினென்க.

இது புல்லவிருத்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத் திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித் தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அது கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணரும்படி சோலையைநோக்கிப்போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக் காண்மினென்றுமாம். (௬௯)

920. மின்னெப்புடையபைம்பூணீருள் வீழக்காணு
ளன்னப்பெடையேதொழுதேனன்னைகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டினுடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றாள்பொலிவின்வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-தோழிதாய். என்று, என்ன.

இ - ள். பூண் வீழக்காணுளாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய் கொடியளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சிநின்றாள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மி

கண்டிலள். (௭௦)

921. தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிமுலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிறந்தினாட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புனலுணீங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவர்வான்புகற்சிகாண்மினினிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி ; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றுனென்றுற்போலவுகின்றது.

இ - ள். கோதைபோல்வாள் தொடுத்தநரம்பு முலையாக, அவற்றிற் றோற்றியகீதம் பாலாகச் சுரந்தூட்டிக் காமக்குழவியைவளப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன் புனலினின்றுநீங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்குப்போகின்றான்விருப்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனால், முன்னேகுளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்து யாழ்வாசித்தமைகூறினார். (எக)

922 கடலம்பவளம்மணையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடநுடங்கி
நடலைந்நடுவின்மகளிர்நூக்கப்பரிந்தகாசு
விடவில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றாற் கமுகிலிட்டவூசலை மடந்தை நடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றிவீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானநீரிற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள்பேசா
தானந்தழுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளிரைப்போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவிக்கிடப்பப் போகின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுந்திற்று. (எந)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
னோம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாலென்னவெருவிப்பைம்பொற்றொடிகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்கரைசேர்பவளைக்காண்மின்.

இ - ள். பசியாற் பாலுண்டற்கிருந்தகிளி தன்னைப்பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவளைத் தவிர்க்குந்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து கரைசேர்பவளைக்காண்மினென்க. (எச)

925. துணையிற்றேகைமஞ்ஞையியற்கிவரும்வகைபோன்
மணியார்வளைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிற்றேழிமார்களிறுமாவிடையென்றிரங்க
வணியார்கோதைபூம்பந்தாடுமவளைக்காண்மின்.

இ - ள். பெடையில்லாதபீலிமயில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித்தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிரங்கும்படி கோதை கையிற்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றாடும் ; அவளைக்காண்மினென்க. (எ௫)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யரவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதின்மதிபோன்
றுருவத்தெண்கண்ணாடிகாண்மின்றோன்றுமவகையே.

இ - ள். திருப்போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினைக்காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலாலே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்காலத்து மதியையொத்துத் தோன்றும்வகையைக் காண்மினென்க.

பொன், ஆழி. நீக்கி, நீக்க. (எ௬)

927. பலகைசெம்பொனாகப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவனோடும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவும்பவழவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயிளையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி ; போகட்டென்றுமாம் ; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துபோகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு

இ - ள். இளையோர் பொன்னாலேபலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனோடும்வகை போலே உருண்டகவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப்பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவாரைக்காண்மினென்க. (எஎ)

928. தீம்பாலடிசில்லமிர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பனீருறமிர்தந்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
வோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. பொன்வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக்காரடலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது ; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீருறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ள். ஊட்டயர்வார்தாம், உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித் தந்து அவர்களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின், அவற்றையுண்டற்குவார்த்தநெய் வெள்ளமாயொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம். (எஅ)

929. அள்ளற்சேற் றுளலவனடைந்தாங்களையமெய்யிற்
கள்செய்கட லுளிளமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மாலைத்
துள்ளுதூமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயரிகிதிய
முள்ளுகாற்றுவுழலுங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கள்செய்கடல் - கள்ளுண்டார்தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்விளையாடு கின்றதிரள்; கடல் - ஆகுபெயர்; "அடாக்களியவர்" (குணமா. ௬௬.) என்றார் முன்னும். கலம் - பரத்தை.

இ - ள். இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடு சேர்ந்த தூமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படு கின்ற காற்றாகக்கொண்டு கள்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக் கலத்தையுங் காண்மினென்க. (எ௯)

930. தாய்தன்கையின்மெல்லத்தண்ணென் குறங்கினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார்குழவிபோலத்
தோயுந்திரைகளலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சும்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ள். தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தடவஅவ்வகை வால் அமளியிலேதுயிலுங் குழவியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து அசைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத் தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ0)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தநிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாலிச்சுடர்கள்கௌவியழுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடரைமிகக்காலுதலின் அறியா தவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச்சென்றுகுறுகி அதன்சுடர்களைக் கௌவி அவை அகப்படாமையினால் வருந்துந்தன்மையைக் காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுவமை. (அக)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றணுகிக்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானுவிற்குலவிவளைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைநோக்கிநகுமாறெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுடரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல் லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாகிற்க, அதனைத் தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஓ, வியப்பு. (௮௨)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்னாரமார்பன்
கவினுர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையினகலநோக்கிநயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசீவன். நவையினகல - நாயுடம்புநீங்க. நோக்கி, நோக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் வெவ்வேறுபோயினரெல்லாரும் காண்மினென்று கூறும்படி இத்தன்மையவான இவையும் பிறவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க் காண்டற்கினிய நீர்விழவிலே, ஆரமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்வில்பொருளால்நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (௮௩)

வேறு.

934. க. அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்றதுகண்டவ
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்றோடினர்
சிந்தையினின்றெரிதீயனநீரார்.

935. உ. கலலொடுவன்றடிகையினர்காற்றினும்
வல்விரைந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகூற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. ௩. வேள்வியினுண்டிவிலக்கியநீவிர்க
ளாளெனக்கென்றதைறைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கவிற்றண்டுறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. ஓடினா, ஓடி. அக்னிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்முடைய சிந்தையிலே விடாதுநின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரெனக் கொடுமைகூறினர்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

௩. ஆளென்றுகதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்கினநீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றாற்போன்றிருக்கச் சாற்றுகிற்கின்றதன்மையையுமோராராய்; விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமையாய்ப் பிறப்பரென்பது உணராராதலின்.

இ - ள். தீயனசீராராகிய அந்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றுத்திரளை ஒரு நாய்வந்து கௌவிற்று; அவர் அதுகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையோவென்றுகூறி ஓடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் கையிலேயுடையராய்க் கனன்று காற்றினும் கடுக விரைந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப்பாய்ந்து நீந்தினவளவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தவின், அது வல்வினையார்வலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின்னரும் கொன்றிடுகூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையமேவினரென்க. ()

Gவறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கன்னியரிருவரோடுடன்
றட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
னுட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினான்.

மல்குடமல்லனவாகியகட்குடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியாற்சமைத்தகுடம்.

இ - ள். களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்றினனென்க. (௮எ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவற்குத்தூமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
யூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முறையுட்டீங்கதிர்
கான்றிடுகதிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தூமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை, ஒருமுறையிலே கதிரைச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. (௮௮)

Gவறு.

939. அழலம்பூநறவார்ந்தழனூர்தரச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்வீக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிவைகூறினான்.

இ - ள். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மை பரக்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் வீக்கினகருங் கச்சையனாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினானென்க. (௮௯)

940. புடைத்தென்னுயிரைப்பொன்றுவித்தீருயிர்
கடிக்கப்பேர்த்தனிர்தம்மின்கலாய்க்குறிற்

றடக்கைமீளிமைதாங்குமினன்றெனி
னுடைப்பென்கட்குடமென்றுரையாடினான்.

இ - ள். என்னையடித்து உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்டனிராய்த் தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்கநினைக்கின், என்கையில்வலியைத் தாங்குவீராக; அவ்விரண்டுமல்லவாயின், கட்குடத்தை யுடைப்பேனென்றுகூறினானென்க.

கட்குடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க - விகாரம். (௯௦)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனன்மறை
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே
செல்சுடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ள். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணரைவருத்தலின் அதுகண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லே சென்று அக்களிமகன் நாயிழந்தஅல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர் படுகின்றதுயரை நீக்கினானென்க. (௯௧)

942. மீண்டவரேகுதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழ்ந்திட்டான்.

இ - ள். அவ்விருதிறத்தோரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியானாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அணுகினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்லாததனைக் கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் விநோதமொழிந்துநிற்றலின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'ஈண்டிய' என்றார். எனவே தம்பியர்வந்தமையும் பெறுதும். (௯௨)

943. நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக; நினைத்தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதியில் திங்கள் போல் ஒளிகால்வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (௯௩)

944. என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுஞ்
சென்றுகுநீரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவால்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றனையான்பதங்கூறவலித்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, அது, தன்செவியாலேகேட்டு விசாரித்து இருகண்ணும் வடிந்துவீழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனம்ஒருப்பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (௧௪)

வேறு.

945. ௧. நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்
மற்செய்துவீங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ! [ன்.
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்று

946. ௨. உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனீபற்றொடார்வம்விட்டிடுமாணவச்சத்
திறுகனீயிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினானே.

947. ௩. மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நினைத்திடுநின்கணின்றநீணிறவினையினீங்கி
யெனைப்பகலேறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றாற்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௨. மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறாதே கொள்.

௩. செறும்பு - செற்றம். நீணிறவினை - கரிய பாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்ததோளான், இம்மையில் நற்செய்கை யொன்றுமிலாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினை யினின்றுநீங்க முற்செய்த நல்வினையை விளைக்கும்வித்தாகியமந்திரமைந்தை யும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன், அம்மந்திரத் தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச்செறும்பை முத னீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்தஉறுதியின்றியேயொழுகினேனென்றுமறு கல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விடு; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினான். அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமிர்தத்தையுண்டால் நின்கணின்ற நீணிறவினையினீங்கி நற்கதியைப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம் நீங்காதஇன்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத் திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ் சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (௧௫ - எ.)

வேறு.

948· பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி
னோடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்
கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களாந்
தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பாடு பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலே ; பாணி - கை ; கைம் முகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும்நீங்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரேயோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், உயர் வரையென்றார்.

இ - ள். ஓடி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோல மெல்லாங்குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினானென்க. (௯௮)

949. ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்குழல்
வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
காயினார்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - ஆகுபெயர். பரியாளம் - பாகதம்.

இ - ள். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வளைப்பெல்லாம் மென்றோளியர் தோன்றித் தேவியராயினார் ; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந்த தென்க. (௯௯)

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ள். சிங்கவேற்றையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முகத் தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொ ருந்தினானென்க. (௧௦௦)

வேறு.

951· கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
மற்றவன்றேவனாகிவானிடுசிலையிற்றோன்றி
யிற்றதனுடம்புமின்னாவிடரொழித்தினியனாகி
யுற்றவணிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

நூல்கள் இந்திரவில் இன்னவாறுதோன்றுமென்று அதுதோன்று முறைமைகூறாவாகலின், அங்ஙனந்தோன்றுகின்றதேவர்க்கு அஃது உவமை யாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே, "வானிடு வில்லின் வரவறியா" (நால. கட.) என்றார்பிறரும். ஓதி - அவதிஞானம். இற்றவவ்வுடம்பும், உற்றவ ணிலைமையும் பாடம்.

இ - ள். அவன்றான் கற்ற பஞ்சநமஸ்காரமுநீராகத் தீவினைகழுவப்பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனாகி, போகட்டவுடம்பையும் இடனாக் கெடுத்துத் தனக்கு இனியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சீவகனிலையுமெல்லாம் ஓதியாற் கண்டுணர்ந்தானென்க. (௧0௧)

வேறு

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறக்தொய்யெனத்தோன்றினான்
சுரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சணனென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்தநிலையயாக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடுகத்தோன்றினான்; அவன்பெயர் சுதஞ்சணனென்றுகூறுவரென்றாரென்க.

விண்ணறுத்தும், சுதஞ்சனனும் பாடம். (௧0௨)

வே று.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழுவொண்ணிலா
வீசியகதிர்பரந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசுறுபரிதியிற்பொலிந்துதோன்றினான்.

நறும்புகை ஓர் ஓசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவைவீசியமதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சணன். அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சீவகன். என்றது இவன்ஆசாரியனாதலிற் கண்டபொழுதே முடிவணங்கினான்; மேல், "எந்தை" (குண. ௧0௫.) என்றும், "அண்ணலேந்தி" (ஷை. ௩0௮.) என்றும், "காய்கதிர்சுமந்து" (பது. ௩.) என்றும், "உரிமைதன்னால்.........ஆட்டி" (ஷை. ௪.) என்றும், "எரிபொனீண்முடி கவித்தனன் பவித்திரற் றொழுதே" (பூம. ௪0.) என்றும், "தாளாரவேத்தி" (முத்தி. ௪௩௧.) என்றும், "களிப்புற்றான்" (ஷை. ௪௮௭.) என்றுங்கூறுதலின், இதுவே கருத்தாம். பூசுறுபரிதியின் - கைசெய்தபரிதி போல, விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பரிதியுவமை. இனி, மேனியனாய் மாலையனாய்ப் பரிதியிடத்தேதோன்றினானென்பாருமுளர்.

இ - ள். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோலத் தோன்றினானென்க. (௧0௩)

வே று.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான் குறுகலுங்குமரனோக்கி
நின்றவனெடுங்கணோன்றுமிமைப்பிலகிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிநீயாரையென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சணன் அங்ஙனங்கூறுகினவளவிலே, சீவகன்நோக்கி, முன்னின்றவனுடையயாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியும் கண்ணும் சிறிதும் இமைத்ததில்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலைத் தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக்கேட்கவேண்டி, நம்பி, நீ யாரென்றானென்க.

யாரை, ஐ - அசை. அமரனேயாதறேறியும் பாடம். (௧0௪)

955. குங்குமக்குவட்டின்வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவலெந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை - மலையின் பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

இ - ள். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறைவனாகி மலையினுச்சியிற் சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினானென்க. (௧0௫)

956. என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றாப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா
மின்றெனக்கெதிர்ந்ததென்றானெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவலனாகியவேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தக்ஷேத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபரமேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றானென்க. ()

957. சூடுறுகழலினாற்குச்சுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டறாற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்கவென்றான்.

இ - ள். பகைவர் சூடுதலுறுங்கழலினாற்குச் சுதஞ்சணன் இதனைச் சொன்னான்; அது யாதெனிற் பகவனது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்லாம் அகப்படுத்தினாற்போல நினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லாமகப்படுத்தி அதிற் பல்லுயிரும் கண்ணாடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழிலுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னானென்க.

உள் - இடம். "மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே" (புறநா. உ0.) என்றார்பிறரும். (௧0௭)

958. வாளொடுவெயவரீண்டிவாரணத்தொழுவின்முற்றி
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா

ஞெளொடு பக்கநைந் துவீழினும் வீழ்தலில்லாக்
கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன் பிறவினென்றான்

இ - ள். நாளோடு பக்கங்களும் கெட்டுவீழினும் வீழுந்தன்மையில்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுவோடே என்னைவளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றும் குறைவிலேனென்றானென்க.

அருமைநோக்கி, 'செய்யின்' என்றான். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துநின்றது. 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (கo௮)

959. இன்னிழலிவரும்பூணினிருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்
பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண் டினியகூறி
நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினினைக்கவென்று
மின்னெழூஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்ந்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சணன், விசும்பிலேபோகக்கருதிச் சீவகனைப்புல்லிக்கொண்டு, யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; நினக்கு ஓரிடர்வந்ததாயின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்குநிலைபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனானென்க. (கoக)

960. சொல்லியநன்மையில்லாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீங்கி
யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா
கொல்லுலையகத்திட்டூதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த
வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னாதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்துதவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனாய்ப் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டூதி உருகினமுகத்து இரதத்தைக்குத்த, இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்றதல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கருதுகவென்றானென்க.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டிவிரித்தலின், இது சொல்லெச்சம். முன், "பெருநவையகற்றினான்" (குண. கஈ.) என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (ககo)

வேறு.

961. எரிமாலைவேனுதியினிறக்கிக்காமனடிகளையாற்
றிருமாலைவெம்முலைமேற்றிளைக்குந்தேவர்திருவுறுக

வருமாலைப்பண்வினையுமகறற்பினபககடலாக
தருமாலையல்லதியான்றலையிற்றாழ்ந்துபணிவேனே.

இ - ள். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இராவணன் முதலாயினாரைக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்த கணையாலே மூவுலகேற்றிளைக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக; நீக்குதற்கரிய எண்வினைகளையுநீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகனையல்லது யான் தலையாற்றாழ்ந்து வணங்குவேனோவென்றானென்க.

எண்வினையாவனவற்றை, "எண்மர்கவிழ்ந்தனர்" (முத்தி. சஎஅ.) எனத் துறவிற்கூறுவர் விரிய. (ககக)

962 ஒன்றாயவூக்கவேர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுழுது
நன்றாயநல்விரதச்செந்நெல்வித்தியொழுக்கநீர்
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்விளைக்கும்விண்ணோருலகீன்றே.

இ - ள். பகிராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத் தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, சாரித்திரமாகியநீரை வற்றாமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக்கள் பிரியாதபடிகாத்துப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து, பின் வீட்டினைவிளைக்குமென்றானென்க.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. "சொல்லிய" (குண. ககo.) முதலியமூன்றுகவியும் சீவகன்தோழனைநோக்கிக்கூறினான். ()

வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவரரவமொப்ப
மைத்தலைநெடுங்கணாருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்திளவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் விளையாடுதல்கூறுகின்றார். மந்தரத்தின்றொழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையாயனுதலின்; "இமயவில்வாங்கிய" (கலித். நஅ.) என்றார்பிறரும். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ள். சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நகரின்மகளிருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முந்நீரலறக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய்கையிலேபுக்காரென்க. (ககந)

964. கலங்கெழுதிரைநுண்ணுடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தப்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுகுவளைவாட்கணனுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகரைப்பரப்புமல்குலாக, அதிலே கலந்தெழுகின்ற திரையாகிய நுண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகு தக்க குவளையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதலைத்தை நுகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சம் தக்கவென்னும் வினைகொண்டது. (௧௧௪)

965. தண்ணுமைமுழவமொந்தைதகுணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்றெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியாமிசையவர்களொத்தார்.

இ - ள். ஆடவர், ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினோசைகளையும் பிறவும்எண்ணிய வாச்சியங்களினோசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மகளிர்தம்மோடாடித் தேவரையொத்தாரென்க. (௧௧௫)

966. சிவிறியின்மாறுதூயுங்குங்குமமெறிந்துந்தேங்கொ
ளுவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டுநக்குத்
தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டுமின்பத்
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை - இடக்கர்.

இ - ள். ஏத்தருந்தன்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி முதுகுகண்டு நக்கு அஞ்சினுயென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (௧௧௬)

967. சாந்தகங்நிறைந்ததோணிதண்மலர்மாலைத்தோணி
பூந்துகிலார்ந்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி
கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டுகொண்டேறியவோடித்
தாந்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஓடி எறிகையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாம் கடலிற்கலங்கள்போலத் தம்மிற் முக்கித் திரியுமென்க. (௧௧௭)

968. கலிவளர்களிறுகைந்நீர்சொரிவபோன்முத்தமாலை
பொலிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்வந்தாடக்
குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனூரோச்சமைந்தர்
மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிருப்பொடுமறலினாரே.

பொங்கி, பொங்க.

இ - ள். கொம்பன்னார், களிறு கையாலே நீரைச் சொரிவனபோலே முத்தமாலைபொங்கப் பின்னினமயிரசைய மட்டத்துருத்தியினீரை ஓச்சுதலின் ஆடவர்வருத்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன் மாறுபட்டாரென்க. (௧௧௮)

969. வண்ணவொண்சுண்ணப்பட்டுமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்திறத்துமைந்தரெதிரெதிரெறியவோடி
விண்ணிடைநுடங்குமின்னு மீன்களும்பொருவபோல
மண்ணிடையமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே.

ஓடி - இளைத்து.

இ - ள். விண்ணிலே மின்னும் மீன்களும் தம்மிற் பொருவபோலே மைந்தர் மகளிரெதிரேயெதிரே சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி எறிய அவ்விருதிறத்தோருமிளைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தை யொத்து மணம் நிகழ்ந்து நீர்விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (கககூ)

வேறு.

970. உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சுண்ணமு
மரைத்தசாந்தமுநானமுமாலையு
நுரைத்துநோன்சிறைவண்டொடுதேனின
மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

இ - ள். நீர், சுண்ணமுதலியனநுரைத்து வண்டுந்தேனுமிரைத்துக் கொழித்து இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள், செயப்படுபொருளன. (கஉ0)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவிளையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தணிந்தாவியூட்டிமுகிழ்முலைகச்சின்வீக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்சூழ்ந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி, தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனை யொத்த இளையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெல்லாம் ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

972. திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெறக்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி [றிக்
நெருங்குபுமள்ளர்தொக்குநெடுவரைத்தொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவர்ந்தவண்ணங்கடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின், நெருங்கநின்று மள்ளர்செறிய வரையினின்றும் இடையறாதுவீழ்கின்றவெள்ளம் கடற்குப்போனாற்போலே தேரும் சிவிகையும் பிணங்கிச் செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமீண்டி நகர்க்குப்போயினவென்க. (கஉஉ)

வேறு.

973. (கடலெனக்காற்றெனக்கடுங்கட்கூற்றென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தீயெனத்)

தொடர்பிணிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனிவேகமே.

இ - ள். அவ்வளவிலே கடாக்களிறாகிய அசனிவேகம், காலிற்சங்கிலி பிணித்த மரத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்காற் கடலெனக் கடுமையாற் காற்றெனக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால் இடியெனச் சேரக்கோறலின் ஊழித்தீயெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉந)

வேறு.

974. பொருதிழியருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிகொண்மருப்பிற்றாகிக்குஞ்சரஞ்சிதைந்ததென்னக்
கருதியதிசைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமாந்தர்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

இ - ள். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றாய்த் தன்தன்மை கெட்டதென்றாராக, அதன் கண்கருதிய திசைமிசையெல்லாம் தோன்றாமற் கரந்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றாவாய் மறைந்த மீன்களை ஒத்தாரென்க.

மிசை - இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.()

975. க. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல
விருங்களிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டிளையரேக
வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சிநின்றாள்.

976. உ. என்னைக்கொன்றிவள்கணோடுமெல்லையிலொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
பின்னைத்தானுவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைகொணோக்கி [ள்
மின்னுப்போனுடங்கிநின்றாள்வீதைதபொற்கொம்பொப்பா

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமாலை, தன்மேலே காமுகர்நெஞ்சு ஓடுமாறுபோலக் களிறு அணுகச்சென்றதாக, இளையர் சிவிகையைவிட்டுப்போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைகொணோக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பாள், அஞ்சி மின்போலேநடுங்கிநின்றாள்; அதுகண்டு அவட்குத் தோழியாகிய மாலை, என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும் ; காத்திலனாயின், யானிறந்தாற் பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டுகையினையும் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்பிட்டுக் களிறு எதிரேசென்றணுகினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துநின்றாளென்க.

மேல், அங்ஙனம்வருகின்றவூழ் இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. ‘ஒருவன்’ என்றது உட்கோளாதலிற் பின், ‘ஆடவர்’ என்றாள். இக்கருத்

தானன்றே மேலும், "நெடுங்கணுற்கவர்ந்த கள்வி, யஞ்சனத் துவலையாடி நடுங்கினுள்" (துண். கஎச.) என்றும், "நாட்டமுநடுக்கமும்" (ஷை. கருரு.) என்றும் கூறுகின்றதென்க. (கஉ௫ - ரு.)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொனினியன்றநாணு
லணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்சூழ்ந்து
தணிவருந்தோழர்சூழத்தாழ்குழைதிருவில்வீசப்
பணிவருங்குரிசில்செல்வான்பாவையதிடரைக்கண்டான்.

இ - ள். பிறரால் தாழ்வித்தலரியகுரிசில், இரண்டுதலையிலும் மணியழுத்திப் பொன்னுற்செய்தகயிற்றுலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை அதன் மேலே சூழ்ந்து அன்புகுறைதலரிய தோழர்சூழ வீசச் செல்கின்றவன் குணமாலையது வருத்தத்தைக்கண்டானென்க.

கட்டியிட்டு, ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉஎ)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத
லெண்ணினனெண்ணிநொய்தாவினமலர்மாலைசுற்று
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றுனைவீக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவையாவார்த்துமேலோடினனே.

இ - ள். பெருந்தகை, பெண்ணுயிர்சாதலைநோக்கி, இவ்விடரை நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்று எண்ணினன்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவைது ஆர்த்து அதன் மேலே ஓடினனென்க.

"வேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்" (காந்த. கசுஎ.) ஆதலின், இக்களிறு அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ்வேறுபாடுநன்றென்று எண்ணினனென்க. (கஉஅ)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டுகுன்றின்மேல்வீழுமின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினனே.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறு இறைஞ்சாதபடி காதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து வீழும்படி மலைமேலே வீழுமின்போலே அதன்மத்தகத்தே எறிந்து வட்டமான முத்துவடமும் தாரும் நெற்றிமாலையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்த மின்போற் சென்றெய்தினனென்க.

எறிந்தவிசையில் தானேவீழ்ந்ததென்க. (கஉகூ)

980. படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவரலவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்

குடவரைநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
தடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரறியார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன், விரிகின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச் செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடியைச் செறுத்துக் களிறு இறைஞ்சுகின்றவளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே பாய்ந்தசிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச்செலுத்தும்படி அதன்மத்தகத்தினடுவே குதித்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவரை, புகருக்குவமை. (௯௮௰)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாஞ்செய்துகனலிற்சீறி [து
யாற்றலங்குமரன்றன்மேலதிகளிறோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டுயப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன், அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கையாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்து முழங்கி மதஞ்சொரிந்து சீறி அக்குமரன்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சானாய்க் குணமாலையைப் பிழைக்கக் கொண்டுபோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலைமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்னைநோக்கினமையின், அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக் கொண்டுபோமினென்றான். (௯௮௧)

982. மதியினுக்கிவர்ந்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகளிறகன்றுபொற்றார்க்
கதியமைதோளினானைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

இ - ள். மதியைக் கையகப்படுத்தற்குவிரும்பிய கரும்பாம்பு போகின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விரைந்தோடினாற்போலக் குணமாலைமேற்சென்ற பொருகளிறு அவளைக்கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளேஅகப்படுத்திற்

பதி அமை பரிதி - இருப்புத்தவிர்ந்த பரிதி; "அமைந்த தினிநின் றொழில்" (கலித். அ௨.) என்றதுபோல. கதியமைதேரினானையும் பாடம்.(௯௮௨)

983. கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழைமின்னினொய்தா [ற்கி
மெய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார் மருப்பிடைக் குளித்துக்கா
லையெனவடங்கிவல்லானுடியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற் குரிசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினனே.

இ - ள். அங்ஙனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவளவிலே அதுபோர் தொடங்காநிற்க, குரிசில், மழைமின்னினும் கடுக உடம்புபுரிந்து மருப்

பிடையிலேபுகுந்து காற்கீழே வட்டுப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதே சேணிலே அகற்றினானென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற்றினனாயினன். (கூஉ)

வேறு.

984. மல்லலனீர்மணிவண்ணனைப்பண்டொர்நாட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்றெய்வம்போற்
பில்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ள். இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது, முன்னொரு நாளிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொழுது அச்சீவகனும் அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிறாகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயினாற்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவ்விலங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்குப்பகையாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின் அதுபோலுமெனப்பிறகூறியது இல்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்லத் தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார். (கூஈ)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பின்மும்மதத்ததோங்கெழிற்குன்றனையவேழந், திருகுகனைகழற்காற் சீவகன்வென்றினையாட் குடைந்ததேனார், முருகுகமழலங்கன்முத்திலங்கு மார்பினனைஞ்ஞூற்றுநால்வ, ரருகுகழல்பரவத்தனியேபோயுய்யானமடைந்தானன்றே.

இ - ள். கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றனையவேழத்தைச் சீவகன் வென்று குணமாலைக்கு அறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞூற்றுநால்வர் கழல்பரவாநிற்கவும் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான். (கூரு)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்துபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றோளினன்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினார்.

இ - ள். கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்தம் நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறைவில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று கொண்டேகினாரென்க.

மருள - கந்தென்றுமருளும்படி. இவள்வேட்கைவருத்தத்தை யானைக்குவருந்தினாளாக உட்கொண்டாராய், ‘அழுங்கல்’ என்றார். (௧௩௬)

987. முழங்குதெண்டிரைமூரிநீணிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேறனான்
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்டுகூறினாள்.

பாவையுடையதாய் - வினயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்த்திற்று; பாவைபெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்ற, ‘குழைந்தகோதை’ என்றார்.

இ - ள். கடல்போல நிதியைவழங்குதலின் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய வினயமாமாலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒருமொழிகூறினாளென்க. (௧௩௭)

988. நெய்பெய்நீளெரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலைபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

இ - ள். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலைபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினாள்; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை ஓம்பினாரென்க. (௧௩௮)

989. முருகுவிண்டலாமுல்லைக்கத்திகைப்
பருகிவண்டலாம்பல்குழலினாள்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுநுண்ணிடையொசியப்புல்லினாள்.

இ - ள். அவர் கூறாமையின், அதனை யறியாத தாய் முல்லைத்தொடை யலர்ந்து பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டலாங்குழலினாளை வருகவென்று கண்ணீரைத்துடைத்து இடைவருந்தப் புல்லினாளென்க. (௧௩௯)

990. கடம்புசூடியகன்னிமாலைபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணாள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினாள்.

இருவரும் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலைபாடமாயின், கட்டினாற்போலுமாலையாம்.

இ - ள். கடம்புபூத்த மாலைபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாருடனே உண்கணாள்கொண்ட விளையாட்டின்மிகுதியால்வந்த வருத்தமேயென்று தன்அறிவாலே நாடினாளென்க. (௧௪௦)

991. கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறாஉம்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனாளையே.

இ - ள். தாய் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, கோலஞ்செய்கின்றவர்கள், கொடியனாளை அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை ஒளிகெடுக்கும் நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையையுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் முலையிலேபூசினாரென்க.

உடம்புநுணுகுகின்றமையுணர்ந்து நொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார். புறத்தேகோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செயச் சிதைதலென்னுமெய்ப்பாடு. (௯௯௧)

992. அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின்தன்மையையுடைய தாய் - குணமாலை. பைம்பொனல்குலை - நின்னை; என்றது குணமாலையை.

இ - ள். வினயமாமாலை, பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பாவாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றுகொணர்மினென்றுகூறி நின்னைப் பைங்கிளியழையாநிற்கும்; இனி அதுவருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறினாளென்க. (௯௯௨)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
றிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினாள்.

இ - ள். கண்ணினாள், பிறப்புத்தீதென்றறிந்து பற்றற்றாரைப்போலே தமர்பேச்சையெல்லாங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தாளாயினாளென்க.

சிறிதுபொழுதுநின்று பறித்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு; செய்தகோலம் துணையொடு கழியப் பெறாதேயழிந்து சுற்றத்திடையும் தனியேதோற்றுதலின். மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியடநிற்றலும் மெய்ப்பாடு. (௯௯௩)

994. குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பனா
டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமரை

யமரர்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போற்
குமரனுக்கியகாதலிற்கூறினாள்.

இ - ள். கொம்பனாள், கன்னிமாடத்தே சுற்றத்தைத் தானீங்கியகா லத்தே தேவர்வேண்டத் தாமரையிற்றோன்றிய முருகனைப்போலும் குமர னுண்டாக்கிய காதலாலே சிலசொற் கூறினாளென்க. (கசச)

995. கலத்தற்காலங்கல்லூரிநற்கொட்டிலா
முலைத்தடத்திடைமொய்யெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்குமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ள். கொடியசரமைந்தும் ஐந்தாக எய்யவெடுத்தகாமன், என்னைப் பெறுதலின் எனதுமுலைத்தடத்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காக எய்து என்னை அலையாநிற்கும்; ஆதலால், கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந் தானத்தே தான்விற்றொழிலைத் தொடங்குகின்றகாலமாகநினைத்துக் கற் கின்றதொழிலை நடத்தாநின்றானென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பாராதலின். இது மடந்தப வுரைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறி வுதோன்றநிற்றலின். (கசரு)

996. பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்
றூமமார்பனைச்சீவகசாமியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிர்காள்.

இ - ள். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமி யுமுட்படப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவா நிற்கும்; ஆதலால், மார்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிர்காள், கடிதாக அழைத்துத் தருமினென்றாளென்க.

'வேம்' என்னுந்துணையும் காதல்கைம்மிகல்; காமம் கையிகந்தவழி நிகழுமாதலின்; "உள்ளி னுள்ளம் வேமே" (குறு. ௧௦௨.) என்பது உதா ரணம். தம்மினென்பது, தூதுமுனிவின்மைப்பாற்படும்; "கானலுங் கழ றாது" (அகநா. ௧௬௯.) என்னும்பாட்டு உதாரணம்; அறனளித்துரைத்தலு மாம். (கசசு)

997. க. கையினாற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாங்கொலோ.

998. உ. கண்ணும்வாளற்றகைவளைசோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. ௩. சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தர
வோலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலவேற்றடங்கண்ணிகருதினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௧. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளெல்லாம் செறிதல்கொண்டசிந்தையால், மூங்கையாயினேனென்றாள். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினில் நிறுத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார். வாயில் - கூட்டுவார்.

௨. அவனுருவுவெளிப்படுதலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொருளினைநோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றாதலின், 'கண்ணும் வாளற்ற' என்றாள். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிசுருங்கல். நெஞ்சம் புண்போன்றுபுலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகாதனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிறங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப், புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கலித். ௧௪௪.) என்றாற்போல்வனவும், தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்கமாட்டாத.

௩. சோலைவேய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்மடலூருந்தன்மையை.

இ - ள். வளைத்தோளி, கண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப் பரத்தலின், தவஞ்செய்யாதாரைப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும் வாளற்ற; வளையும் சோரும்; நெஞ்சும் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாத காமம் முழுக்கநின்று சுட்டாலும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்ததென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று கருதினளென்க.

ஈண்டுக்கூறியது, புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் அசுரத்தின் பாற்படுங்கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்கூறாது மயங்கக்கூறினாரென்றுகொள்க. (௧௪௭ - ௯)

1000. உய்யுமாறுரையுன்னையலாலிலேன்
செய்யவாய்க்கிளியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிந்நாட்டகத்துண்டெனிற்
றையலாய்சமழாதுரையென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றாள், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுதலின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவள், அருகிருந்தகிளியைக்கண்டு, கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலை யானுடையேனல்லேன் ; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலையுனையாயென்றாளாக, அக்கிளியும், நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பின்னும், தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உரைப்பாயாகவென்றதென்க. (௪

1001. தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவள்
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
கிளையைத்தூதுவிட்டாள்கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறுப்பிலாதவள், காமத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பிள்ளையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (௧௫௧)

1002. பூணுடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னனு
ணூணுந்தன்குலனுநலங்கீழ்ப்பட
வீணைவித்தகற்காணியவிண்படர்ந்
தாணுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தான் ஏந்தியபூணுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைங்கிளி, பொன்னனாளது நாணும் குலனும் நன்மைகுறையும்படி அவள்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தே பறந்ததென்க. (௧௫௨)

வேறு.

1003. கூட்டினான்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
றீட்டினான்கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமால்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

இ - ள். பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலநிறத்து வண்ணங்களையுங்கூட்டினான் ; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலை யானையின்முன்னர் அஞ்சிநின்ற நடுக்கத்தையும் தன்னைநோக்கினநோக்கினையும் அவள்தன்செயலாகவே தீட்டினானென்க.

இக்கருத்தானன்றே, “ நீலநெடுங்கணாற்கவர்ந்தகள்வி .... நடுங்கினாள் ” (துண. ௧௭௪.) என்கின்றான். (௧௫௩)

1004. நெகிழ்ந்துசோர்பூந்துகிலேக்கிநோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலைகாறுபு

முகிழ்ந்துவீங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன், நெகிழ்ந்துவீழ்கின்ற துகிலொன்றையுந் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்குறித்து அதனைப் பார்த்துநின்றே மகிழ்ந்து குழன்முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும் ; முகிழ்ந்துவீங்கிளமுலையின்முத்தத்தையும் செவ்விதாக இடத்தொடும் ; புகழ்ந்து தன் தோள்களின் மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி, இதுநோக்கனேக்கம். நோக்கியே - இது பொறியானேக்கு நோக்கம். வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலின், குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற் றிருத்தத் தேடினனென்க. மாலை - அவள்பெயருமாம். மணிக்குரன்மாலையும் பாடம். (௧௲௪)

1005. படைமலர்நெடுங்கணாள்பரவையேந்தல்குன்
றிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ - ள். படையுமலரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குலிலே கிடந்த மேகலைநோற்றன ; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற்றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன ; யானே நோலாதேனென்றுமென்க.

இது குறிப்பெச்சம். அடிமலர், ஒருசொல். (௧௲௫)

1006. மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைதத்தையை
மன்னணங்குறலொடுமகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியகுணங்களை.

இ - ள். இறைமகன் குணமாலைக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு, அவன் அங்ஙனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமகிழ்ந்து, தன்னுடைய குணமாலையது வருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி அதற்கு இடையீடாகக் காந்தருவதத்தை வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்துதலின், ‘இறைமகன்புலம்ப’ என்றார். (௧௲௬)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடிமற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே.

இ - ள். பாம்பெனவகன்ற அல்குன்மேற்சூடின மேகலையைப் புறத்தே சூழ்ந்ததுகில் வளையவோடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுவமையாதலின், அடுத்துவரூவமையன்று; "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே" (தொல். பொரு. உவம. ௩௬.) என்றார். மற்று, அசை. "மாண்குலாங்குணத்தினால்" என்பர்பின்னும்; (மண்ம. ௧௩௨). (௧௫௭)

1008. கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்சூழ்ந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே

கொன் - பெருமை.

இ - ள். முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தனபோன்றவென்க. (௧௫௮)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்விட
விண்டலர்ந்தொருபுடைதோடுமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ள். ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்தினழகு, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்விட, ஒருபுடையிலே தோடு ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (௧௫௯)

1010. பூணிறமுலையவள்பொருவில்பூநுதன்
மாணிறக்கருங்குழன்மருங்கிற்போக்கிய
நாணிறமிகுகதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிறமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

இ - ள். பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையாளது குழலின்பக்கத்தில் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுநுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்தவிருளை மின்வளைத்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (௧௬0)

1011. கடிகமழ்பூஞ்சிகைகாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலைகாரொடூர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமாலை தன்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந் தது, நடுவுவளைந்துநுடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன் மையை யொத்ததென்க. (௧௬௧)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றத்தேனின
மலங்கவுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமிவ்
விலங்கரித்தடங்கணளியாவளாங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனினம்உண்டுபாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம் பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்ற தன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொ

இஃது இல்பொருளுவமை. (௧௬௨)

1013. யாவளேயாயினுமாகமற்றிவண்
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

இ - ள். பைங்கிளி, இவள் யாவளாயினுமாக; இதனாற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குண மாலையது ஏவலாற் சேரக்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந் திற்றென்க.

ஏ வல்லவனென்றுமாம். (௧௬௩)

1014. மதுக்களிநெடுங்கணாள்வான்பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடைமிழற்றச்சென்றெய்தியூன்கவர்
கதக்களிவேலினாற்கண்டுகாமநீர்ப்
புதுத்தளிரனையவள்புலந்துநோக்கினாள்.

இ - ள். மதுவினதுகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை, கிண் கிணி நடையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றணுகி ஊனைக்கவரும் வேலினானைக் கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினாலே புதுநீரிற் றளிரையொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

"கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்று" (பதிற். ௫௨.) என்றாற் போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (௧௬௪)

1015. க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்
மதுவிரிகோதையம்மாலைதின்மன
மதுமுறைமியக்கவினியக்கியாகுமே.

1016. உ. முளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
விளைத்தது திருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை
வளைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே
கிளைக்கழுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இயக்கி தெய்வமாதலின், 'இது' என்றார். எனவென்பதனைப் பிரித்து முன்னேகூட்டுக.

உ. கிளைக்கழுநீர் - அலர்ந்தபூவிற்குக் கிளையாகியகழுநீர்.

இ - ள். இவ்வுரு என்னவுருவென்று தத்தைகேட்ப, அவன் இயக்கியென்றவளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதலின், இது புதியதோரியக்கி; நீபொய்கூறினுயுமல்லை; அக்குணமாலை நின்மனமாகிய அதனை முறையே ஆற்றாமைமிகும்படி இயக்குதலின் இயக்கியாமென்றுளாக, மதியம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவமும் எறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது சிவப்பினுஞ்சிவந்தனவென்க. (கக௬௬)

1017. பாவைநீபுலவியினீடல்பாவியேற்
காவியொன்றிரண்டுடம்பல்லதூற்றுநீர்க்
கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே
மேவிப்பூங்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

இ - ள். அதுகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாவியேற்கு நின்னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நம்தன்மை; இனி, கங்கையிலேமேவி அதனை விரும்பியஅன்னம் மணலூற்றுநீரிலே அணுகச் செல்லாதே; அதனை நீயறிதியாதலிற் புலவியினீடலென்றுனென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லுமென்பதாயிற்று; எனவே குணமாலைமரபுங்கூறி அவளைவரைதலும் முறைமையென்று கூறினும். (கக௬௭)

1018. பேரினும்பெண்டிரைப்பொறுதுசீறுவா
ணேர்மலர்ப்பாவையைநோக்கிநெய்சொரி
கூரழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே
யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ள். வேறொருபெண்டிரைப் பெயர்சொல்லவும்பொறுதே சீறுகின்றவள் அங்ஙனங்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்முகமாக நோக்கி அவள் வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதோர் புலவிமிக்கதென்க.

'நேரமர்ப்பாவையைநோக்கி' என்பது பாடமாயின், தனக்குமாறுகிய பாவையை நேரேநோக்கியென்க. (கக௬அ)

1019. புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகினாள்.

இ - ள். அங்ஙனம்புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே நடுங்கி அவன்றலைமேற்கிடந்தமாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்படி தன்னடித்தாமரையைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலேயேகினாளென்க. (கசுகூ)

1020. துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலீங்கெனாக்
கனிப்புறுசொல்லளைஇப்பறந்துகாளைதன்
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

இ - ள். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தைபோயினாளாக, கிளி, இவள் ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை; இனி இவ்விடத்தினின்றுமெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றசொல்லைத் தன்னிலேகூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகியபகையை யுடைய தாமரைபோலும்பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (கஎ௦)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்விட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

இ - ள். கிளி அங்ஙனம்வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடிவாழ்வதாக வென்ன, வித்தகன், எந்தோழியர்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்று கூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. குணமாலையையும் சுரமஞ்சரியை யுங்குறித்துத் தோழியரென்றான். 'ஆ' என்றுபாடமோதி, வியந்து, தோழி சுகமேவந்ததேயென்றுமாம். (கஎக)

1022. பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர்தூதொடுகாமர்பைங்கிளி
[illegible] ம்மா
டென்னைகொல்வரவெனவினியசெப்பினான்.

இ - ள். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டநோக்குடனே, என்குறிப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதி யோவென்று இனியகூறினானென்க.

என்றுன்னமேயென்றான்; பின்பும், "ஆற்றாதேனுற்ற, விடுந்தசிறு கிளி" (குண. ககக.) என்கின்றமையின். வந்ததென, விகாரம். (கஎஉ)

1023. மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகினாய்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு, எஃகினாய், எம்பாவை களிற்றோடுபொருதஐய னைக்கண்டு அவன்செவ்வியறிந்துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான் வந்தது நின்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல். (௧௭௩)

வேறு.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளிலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்கணாற்கவர்ந்தகள்வி
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கினாணிலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தைதயென்னப்பசுங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழமென்னுநோயுண்ட விளாம்பழம்போலே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையும் நிறையையும் பிறரறியாமற் கண்ணினாற்கவர்ந்தகள்வி நடுங்கினாள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனேயென்று அவன் கேட்க, அக்கிளி அவள்தன்மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேரைபோயிற்றென்றாற்போல்வதோர்நோயென்க. இனி, யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும் வருத்தினமை கூறினான். (௧௭௪)

வேறு.

1025. ௧. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்தூண்
பாவைதான்பொருந்துபுநிற்கும்பற்பகா
லாவியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026. ௨. பணித்தகுகோலமும்பந்தும்பார்ப்புமுண்
மணிக்கழங்காடலண்மரமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழ்நொடுமுதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினாள்.

1027. ௩. திருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்வளைகழல்பவோவெனும்
வருந்தினேன்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே,

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பாவைதான், பிறரைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்து யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையுங்கைவிட்டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிர்நீங்காமையின், தூணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தி நின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கால்ஆவித்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்லவிருக்கும்; அங்ஙனமிருந்து பிறர்க்கு உவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையாள், சீவகசாமி, வளைகழலவமையுமோவென்னும்; நின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்றுபுல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமையின், யான் புல்லிவருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புறும்படிபுல்லென்னும்; அதுகாணாமையின், ஓவென்று வருந்துமென்க.

௧. அழுலெழவும் பாடம்.

௨. உயிரைக்காத்தவருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி, 'வளைகழல்பவோ' என்றாள். (௧௭௫ - ௭)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணினுதலான்
மன்னும்யானுமரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிநீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நாணாலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளும் எனக்குரையாள்; இனி, யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூறென்றதென்க. (௧௭௮)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிநீண்டகண்ணாடிறத்தினுரை
யுள்ளிநுருழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாத்தடிந்தானன்னமாண்பினான்.

இ - ள். குணமாலைதிறத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டவளவிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினான், பெறுதற்கரிதாக நினைத்தார்சிலரைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்டதன்மையையொத்தானென்க. (௧௭௯)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணீயென

வின்னிமிர்ந்தநின்வீங்கெழிற்றோளவட்
கின்மருந்திவைவேண்டுவலென்றதே.

இ - ள். குணமாலைசொல்லும் சொல்லாகிய மருந்தினை யான்ஆற்றும் படிதந்த நீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதியாது ? அதனையுரைத்துக்கொளென்றானாக, கிளி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றாள் ; அவட்கு நின்றோளே இனியமருந்து ; இவை யான் பரிசிலாகவேண்டுவேனென்றதென்க.

1031. பொற்குன்றாயினும்பூம்பழனங்கள்சூழ்
நெற்குன்றாம்பதிநேரினுந்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளிணைகண்ணுறீஇச்
சொற்குன்றாபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன், அவள்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊரையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன் ; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றானென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், “கொடுஞ்சிலையான்” (குணமா. ௧௩௧.) எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” (தொல். பொரு. கற். ௪௦.) என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமூருங் கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தால் தன்னைப்புகழ்ந்துரைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவாளென்பது பயனும். இதுகைக்கிளையாதலின், முன்னிலையன்றியும்புகழ்ந்தான் ; புறத்திணையியலில், “தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” (௫) தலைவற்குரித்து. (௧௮௧)

1032. சேலைவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலைமார்பன்கொடுப்பத்தினைக்குர
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டகிளி, கண்ணாள்வருத்தந்தீரும்படி அவட்கு இவையெல்லாங் கூறுதலரிது ; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும்படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்றுகூற அவனும் பிறராயிராமல் தினைக்கதிரில்வைத்த ஓலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை; மேல், “நாமமோதிரந்தொட்டு” (குண. ௧௩௦.) என்பார். (௧௮௨)

1033. திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீறடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியாள்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினாள்.

மருந்து - அமுது; இதற்கு, அமிர்தன்னசாயலுக்குரைத்ததுரைக்க (பதி. ௩).

இ - ள். கோதைமுதலியவற்றையுடையதத்தை, அங்ஙனமேயினவள் பொய்கைவடிவாக எழுதினபடாத்தை மெய்ம்முழுதும் மறையப்போர்த்துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலுங் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம். (௧௮௩)

1034. மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவன்வார்கழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கின
னிறைந்தவின்பநெடுங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். கிளிபோனபின், வருத்தந்தீர்ந்து, வேலவன், தத்தையதுமனையேறப்போய் அவளூடலை மலருறைந்த தன்றலையினாலே வணங்கி நீக்கினான்; அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க. (௧௮௪)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிளி செல்கின்றபொழுது குணமாலை கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிளி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணைவியும் தானுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றுநீங்கித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சேரக்கருதியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறாதே போந்ததோ, பொறுத்துப் போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியாகின்ற குணமாலைவார்த்தையிஃது, அவடான் காமத்தீயானுருகும், இதற்கு நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்றுகருதினாளென்க.

என்பிள்ளையும்யானும்பட்டது என்னென்றாள். (௧௮௫)

வேறு.

1036. செந்தார்ப்பசுங்கிளியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
றந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர்தாந்தாராரே
வந்தோகுணமாலைக்காதகாதென்றுலக
நொந்தாங்கழுமுயன்றநோற்றானுமெய்துவனே.

இ - ள். கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தையைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறினாரன்று; என்னுயிரைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ! அங்ஙனங்கூறாராயின் அவ்விடத்து யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனோ, ஆ! குணமாலைக்கு இவ்விறந்துபாடு தகாதென்று, உலகம்நொந்துஅழும்படி இறந்துபாட்டை யெய்துவேனன்றோவென்று கருதினாளென்க.

செந்தார் - கழுத்திலிட்ட வரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்க. எய்துவனே, ஏகாரம் எதிர்மறை. அந்தோ, ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (௧௮௬)

1037. சென்றார்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றாங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றாதுகூடுகெனக்கூறிமுத்தவார்மணன்மே
லன்றாங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதின அணியிழையாள், காரியத்தின்முடிவு காரியங்கொள்ளப்போனாரறிவினளவாயிருக்கும்; என்கிளி பேதையென்பது யானறிவேனன்றோ, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்துப்பார்ப்பேனென்றுகருதி, வேலானகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றாதே கூடுவாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணலிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றே அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (௧௮௭)

1038. பாகவரைவாங்கிப்பழுதாகிற்பாவியேற்
கேகுமாலாவியெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேநோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவள், அவ்வாழியுட்கீறுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாதியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவர்ய்வந்ததேனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாநிற்குமேயென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளியின்வரவை நினைந்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி: மாகமேநோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள் யார்? இங்ஙனமிருப்பார் வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றணுகிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிகுதிகண்டு

1039. கண்டாணெடிதுயிர்த்தாள்கைதொழுதாள்கையகத்தே
கொண்டாடினைக்குரறான்சூடினாடாழ்குழன்மே
னுண்டார்ப்பசுங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி
வண்டாரான்செவ்விவாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்.

இ - ள். அணுகின அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்கூறுகின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதிரைக்கண்டு அதிலே

ஓலையுண்டென்று கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத்தைத் தலைமேலேசூடினாள்; சூடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்ந்தாளென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு. (௧௮௯)

1040. தீம்பாலமிர்தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்பணைத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிநாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனேநோக்கினாள்.

இ - ள். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினையுடைய சீவகனென்னும் பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்தூட்டிக் கூட்டிலேதுயில்கொள்ளுவித்து அவன்றன் எழுத்தையுடைய ஓலையை விரைய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய ஓலை. (௧௯௦)

1041. கொடுஞ்சிலையாளோலைகுணமாலைகாண்க
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றுதேனுற்ற
விடுந்தசிறுகிளியால்விம்மனோய்தீர்ந்தே
னெடுங்கணுடானுநினைவகல்வாளாக.

இதற்கு, "பொற்குன்று" (குண. க௮க.) என்னுங்கவியிலேகூறினும். இன்னாரோலை இன்னார்காண்கவென்றல் முறைமை. விடுத்த, விகாரம்.

இ - ள். சீவகனோலையைக் குணமாலை காண்பாளாக; காமநோய் சுடுதலாலேவெந்து ஆற்றுதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகிளியாலே மிக்க வருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கணாளாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாக வென்க. (௧௯௧)

1042. ஈட்டஞ்சானீணிதியுமீர்ங்குவளைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சுரக்குமூருமுழுதீந்து [ட்
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
பூட்டார்சிலைநுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

இ - ள். அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரளையும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமூரினையும் குரவர்கருதினபடியேகொடுத்து, சிலைநுதலாளைத் தோளைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபு இங்ஙனம்வருதல், "தெள்ளிது" என்பதனுற்கொள்க. அரியபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றாற்போல் இனிய தோள். ()

1043. க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெய்பனியாற்சிந்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழவுறையேனேல்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனாகென்றான்.

1044. ௨. நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர் நுண்வரிகள்
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போனோக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தளைஇமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேபோன்மகிழ்ந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி மயக்கத்தளவால் உண்ணிறைவெப்பமுழுதும் தீராதென்று. பங்கப்படுதல் - இமைத்தல், துணுக்கிடுதல் முதலியன. ஆகென்றான், தொழிற்பெயர்.

௨. சேல்படுத்த - சேலைத்தோற்பித்த.

இ - ள். என்மாலை தன்முலைமேலே வடுவாயழுந்தும்படி யான்முயங்குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தீயை அவித்துத் தான் என் அன்புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயின், போரில் அஞ்சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாகக்கடவேனென்று எழுதினவனுடைய நூலெற்றினாற்போலச் செவ்விதாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப் பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவாள்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவகையளைஇக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்ந்து மயக்கத்தையுண்டாக்கினவன்மார்பிலே கூடினாள்போலே இனிமையுற்றாளென்க. (௧௩௩ - ௪.)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்படுசாந்துங்
காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானெனவே
நூலவையார்போனீங்கணோக்குமினேயென்றாள்.

காற்றால் அவியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடைவிடாமல் எய்கின்றவில். நீங்களென்றது, எழுத்துக்களை; அவற்றின்தன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலில் விளங்கக்கூறிற்றிலரேனும் சமயநூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றேகொள்க.

இ - ள். சிலையான் நும்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்குன்றானாயினும் நீங்கள் தருமநூலோதினார்களை நோக்குமாறுபோல அச்சொல் இடையூறின்றி ஆகவென்றேகருதி நோக்குமின்; நும்மை யானும் பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க. (௧௩௬)

வேறு.

1046. ௧. மௌவலங்குழலினாளைமதியுடம்படுக்கலுற்றுச்
செவ்வியுட்செவிலிசொல்லுஞ்சிலையிவர்நுதலினாய்நின்
னவ்வைக்குமூத்தமாமனொருமகற்கின்றுன்றாதை
நவ்வியம்பிணைகொணோக்கிநகைமுகவிருந்துசெய்தான்.

1047. உ. பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டுவந்தடிமைசெய்வான்குறையுறுகின்றதன்றிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதீட்டி
வண்டிமிர்கோதைநின்னைவழிபடுநாளுமென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குநுதலினாய், நோக்கி, நின்தாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனானவனுடைய ஒப்பில்லாத மகனுக்கு இன்று உன்றாதை நகைமுகமாகிய விருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்பாட்டாலே வளையையுடையகோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலையாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொன்கொண்டுவந்து நினக்கு ஏவல்செய்தற்கு இன்று குறையுற்றுநிற்கின்றதேயன்றிக் கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக் கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

விருந்துசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (௧௲௬-௭)

1048. மைத்துனன்வனப்பின்மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்தறேற்றா
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினாரென்னலோடுந்
தத்தைதயங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னாள்.

இ - ள். என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்குரியன், அழகின்மிக்கான், பொருளுடையன், இளையன், நற்குணமுடையன், நின்பெயரல்லது வேறொருபெயரைக்கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்னைக் கொடுக்கவெண்ணினாரென்றவளவிலே, குணமாலை கையாலே செவியைப்புதைத்து ஒருவார்த்தை கூறினாளென்க. (௧௲௮)

1049. மணிமதக்களிறுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறனானுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்சுடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றாள்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பாள்.

இ - ள். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பாள், கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன், "கொண்டுய்யப்போமின்" என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்வதன்றி வேறு கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனம் சுடுசொல்லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றாளென்க.

'அடிச்செருப்பாவதல்லால்' என்றும் பாடம். (௧௲௯)

1050. கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாயுநேரார்ராய்விடினிறத்தலொன்றே

சிந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றோ
வந்ததானுனையென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணாள்.

கந்துகப்புடையில் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி, ஆக. குரவர் நினைவுவேறாய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ள். பின்னும், வடுப்போலுங்கண்ணாள், காளைக்கு எந்தையும்யாயும் நேராராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினு ளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்று அழுதாளென்க. (௨௦௦)

1051. தேனெய்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்
யூனைநைந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைபொங்க [டே
வானெய்பாற்கிவர்ந்ததொத்ததழேற்கவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். செவிலி, குணமாலையதுசிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு உவகை ஊனைநைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே, நின்கருத்துப் பசுவினெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது ; இனி, பாவாய்! அழேற்க வென்று தானையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை, ஐ - அசை. பாற்கவர்ந்ததும் பாடம். (௨௦௧)

1052. துகண்மனத்தின்றிநோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பக்கூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககன்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாளவளுந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

இ - ள். மனத்தில்அழுக்கின்றாய்நோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே தட்டற்றகேள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இருகாலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றாள் ; அவளும் தன்கணவனுக்கு அறத்தொடுநின்றாளென்க. (௨௦௨)

1053. வினையமாமாலைகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனேநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினாளைப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியற்கீதுமென்றான்.

வினயமாமாலை - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே ; பெரியதொருகாரியமே ; ஏகாரம் வினா. என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய், தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூற, அவனும் அவள் மனத்திற்பட்டது அனையதேயென்றாற் குணமாலைக்குஒத்தான் சீவகனே ; அவளை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க. (௨௦௩)

வேறு.

1054. கற்றார்மற்றுங்கட்டுரைவல்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றார்

சுற்றார்வல்விற்சூடுறுசெம்பொற்கழனாய்கன்
பொற்றார்மார்பீர்போதுமினென்றாங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்கூறும். நான்கனுருபு அதற்குட்படுதற்பாற்படும்.

இ - ள். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும் போனார்; அப்பொழுது கந்துகன், மார்பீர்; இங்ஙனம் போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (௨௦௪)

1055. க. சீந்தாநின்றதீமுகவேலான்மணிச்செப்பி
னீந்தான்கொண்டாரின்முகவாசமெரிசெம்பொன்
காந்தாநின்றகற்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்
சேர்ந்தேனின்றேவீடெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

1056. உ. யாமகளீதுநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்
தாமகணேராராயினுந்தண்ணென்வரைமார்பிற்
பூமகள்வைகும்புண்ணியப்பொற்குன்றனையானுக்
கியாமகணேர்ந்தேமின்றெனநாய்கற்கவர்சொன்னார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. சீந்தாநின்ற - கோபியாநின்ற; வேலான் - கந்துகன்; விகாரமாக்கி, சிந்தாநின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்த நால்வரும்.

உ. தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ள். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்டார்; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனாதலின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அது கேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும் வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்ந்தேமென்று உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக்கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார். (௨௦௫ - ௬)

1057. சுற்றார்வல்விற்சூடுறுசெம்பொற்கழலார்க்குக்
குற்றேல்செய்துங்காளையும்யானுங்கொடியாளை
மற்சேர்தோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ள். அதுகேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானும் குற்றேவல் செய்யக்கடவேமென்று தாழ்ந்துகூறினானென்க.

குற்றேவல், விகாரம். அவன் தானே மகட்கொடைநேர்தலானும் கொள்வார் தாழவே வேண்டுதலானும் இங்ஙனங்கூறினான். (௨௦௭)

1058. விடைசூழேற்றின்வெல்புகழான்றன்பிதாதை
கடல்சூழ்வையங்கைப்படுத்தான்போன்றிதுகூறக்
குடர்சூழ்கோட்டகுஞ்சரம்வென்றவகையும்மப்
படர்சூழ்நெஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவர்சொன்னார்.

'விடைசூழ்' என்றது, தோழனைக்கருதி.

இ - ள். ஏற்றினையொத்த சீவகன்றந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான் போல மகிழ்ந்து தாழ்ந்துகூறுதலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிற்றை வென்றபடியும் அதனாற் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினா ரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது. (உ௦அ)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்தீக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுங்கொலைவேற்கட்
பொறையொன்றாற்றாப்போதணிபொற்கொம்பனையாளை
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிற்றீ ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி - ஒழுங்கு. ஆற்றா, ஈண்டு வினையெச்சம் ; இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேநடத்தி அணிந்த கொம்பு, இல்பொருளுவமை ; கொம்பனையாள் - வினயமாமாலை. நறையார் கோதை - குணமாலை.

இ - ள். செந்தீக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும், யான்கருதியஇதனைத் தான் முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையாளையின்புற் றுப் பின்பு கொலைவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினாளென்க. ()

1060. பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையாளை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுகென்றார்
வற்கம்பிட்டவண்பரிமாவின்னவர்சென்றார்.

இ - ள். அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படி பண்ணின யாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு பெறும்படிகூறிப் போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார் ; அவ ரும் பண்முற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றாரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடிதிற்சென்றார். (உக௦)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்குணைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவணூபுரமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுந்தக்கதென்றாள்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. நுடங்குகின்றகொடிப்போல்பவள் - சுநந் தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ள். குணமாலைதிறத்தாலே அவர்களியையும்படி மகளைக்கொடுப்பதாகப் பேசிவந்தவர்கள், குபேரமித்திரற்குக் குற்றேவல்செய்துமென்றதனை உரைத்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். நூபுரமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவள் கூறியமொழியைக் குணமாலைதாய்கேட்டலும் அவளுக்கு அது தக்கதென்றாளென்க. (உகக)

1062. திருவிற்கமைந்தான்றிசைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிற்கமைந்தாற்கமைந்தாளெனயாருமொட்டப்
பெருகுங்கணியிற்கணிபேசியபேதிஞளாற்
பருகற்கமைந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

இ - ள். குணமாலைக்குச் சீவகனமைந்தான்; சீவகனுக்குக் குணமாலை அமைந்தாளென்று எல்லாருமிசையும்படி பெருகுநூலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதநாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க.

1063. கறைகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டுகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றெனமாந்தர்பிணங்கவேட்டான்
விரைசென்றடைந்தகுழலாளையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - நுதல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்களெல்லாமியம்ப, மாந்தர் தேனினங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலாளை வேட்டானென்க. (உகந)

1064. மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்றுவர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்தூழூதூர்
குழைமுற்றுகாதின்மணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை; கழை - கோல்; "தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும்" (கலித். ௪0.) என்ப.

இ - ள். குழைசூழ்ந்த காதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இளையமகளிரெழுநூற்றுவரையும் முற்றும் இழையணிந்தாரெழுநூற்றுவரையும கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்தூரையுங்கொடுத்தானென்க. (உக௪)

வேறு.

1065. பண்ணூர்கிளவிப்பவழம்புரைசெவ்வாய்க்
கண்ணூர்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்
விண்ணோருலகின்னெடுமிந்நிலத்தில்லாப்
பெண்ணாரமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்ற அமிர்து, தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினு மில்லாததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்ந்த அமிர் தேயென்க. (உ௧௫)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்குழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டுதுளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள் முலை பாய்ந்தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (உ௧௬)

1067. முந்நீர்ப்பவளத்துறைகித்திலமுத்த
மந்நீரமிர்தீன்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்ஞாரிக்கிண்கிணிபூசலிடவே.

இ - ள். கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தைத் தானீன்றுகொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள் இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினனென்க.

அயின்முன்பாடமாயின், பானமும்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். ()

1068. கம்பார்களியானைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேகுழைவாயெனக்கேகுழைந்திட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், விகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யானைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக்குழைகின்றநீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிறந்துபடுவனென்று அருளுக்கினைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தினாய், இங்ஙன்ஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினனென்க.

தாம்வலைவார் பிறர்க்கு ஊற்றங்கோலாகாரென்பது உலகவழக்கு. நீ செய்தது அதுவன்று, "நீலநெடுங்கணுற்கவர்ந்தகள்வி" (குண. ௧௭௪.) என்பது பொதுநோக்கு. (உ௧௮)

1069. பூவார்புனலாட்டினுட்பூநறுஞ்சுண்ணம்
பாவாய்பணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றாள்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

இ - ள். பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சுண்ணந்தோற்றவள், வார்த்தைபரிகரியாது அவள் வாளாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்விய

சொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றோ? இன்பமாயிற்றோ? நீ இதனைக் கூறாய், இன்பமேயாயிற்றன்றோவென்றானென்க.

காவாதவார்த்தை, "கூறிவையோ" (குண. உக.) என்றவார்த்தை. அவன்சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், "சுண்ணந்தோற்றனந்தீம் புனலாடலம்" (ஷை உஅ.) என்று அவள்கூறவே வென்றவர்புனலாடவே வேண்டுதலின், இவள்புனலாட்டயர்ந்து வருகின்றநேரத்துத் தான்களிற்றிடையுதவி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வின்பம்பெறுதலின். தான், "கண்ணிற் கண்டிவைநல்ல" (ஷை கூச.) என்றும், "சாலநல்லன" (ஷை சந.) என்றும், "உய்த்துரைமின்" (ஷை சரு.) என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாதுகூறிற்றென்றல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர்தம் பாடம். (உகக)

1070. க. நற்றோளவள்சுண்ணநலஞ்சொலுவா
றுற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள்ளுறைகின்றாள்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின்றீண்டா
தெற்றேயறியாதவொரேழையேனோயான்.

1071. உ. தூமங்கமழ்பூந்துகில்சோரவசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதண்சாந்தந்திமிர்ந்திட்
[illegible]ங்காக்
காமன்கணையோர்கண்சிவந்துபுலந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. 'சென்மின்' எனத் தீண்டலின், 'தீண்டாதேபோமின்' என்றாள். 'பணைத்தோள்' என்றதனாலும், 'தோற்றாள்' என்றதனாலும் [illegible]றாள்.

[illegible]-ள். நம்முடைய நற்றோளவளது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல்லக்கருதினீர், எனதுநல்வினையாலே அதனைமறந்தீர்; அவள் நும்மனத்தேயுறைகின்றாளாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி, இவ்விடத்தினின்றும் சென்மின்; என்னே! யான் நுமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந்தாத ஏழையேனோ? இனி என்னையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துகிலை இறுகவுடுத்துப் பரிந்து திமிர்ந்து ஏவினையுடைய காமன்சிலைபோலும் புருவத்தை நுதலிலேயேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து புலந்தாளென்க. (உஉ0-உக)

1072. மின்னேரிடையாளடிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்
சொன்னீரவளற்பழலுட்சொரிந்தாற்ற
வின்னீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப
மன்னூர்ந்துமதர்ப்பொடுநோக்கினண்மாதோ.

இ-ள். அவன், அதுகண்டு குணமாலையடியிலேவீழ்ந்தும் இரந்துகொண்டும் சொல்லாகியநீரை அவளன்பாலுண்டாகிய தீயிலேசொரிந்து அவித்தானாக, இன்பம் மனத்தே மிகநிறைதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று கண்களின்மதர்ப்போடே புடையிலே நோக்கினாளென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க. (உஉஉ)

1073. இன்னீரெரிமாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற
மின்னுரிளமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னுர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்விலையாருநிகர்த்தே.

நிகர்த்தே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பூணுண்டாக்கின ஒளியசைகின்ற முலையினையும் தோளினையு முடையகொடியே! யான்புகழுகினேக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றானென்க. (௨௨௩)

1074. தோளாற்றழுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மிளிர
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

இ - ள். பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதழுவி, மேகலை மின் போற்பிறழாநிற்க அவள்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர் தென்னப் பருகினானென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டுவாரா அமிர்து. நயத்தல், பருகுதன்மேற்று. (௨௨௪)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதிளைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிர்பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிநெடுங்கணுடன்றொடுநாள்
வித்தகற்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதிளைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பனையையுமுடைய குணமாலைதன் னுடனே இங்ஙனம் புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினை கூறப்படுகின்றதென்க.

ஓவைகவினையவும் பாடம். (௨௨௫)

வேறு.

1076. அரும்பெறற்குரிசிற்கஞ்ஞான்றேடியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகடிகையோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சுரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளிவொடுநின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்விளையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயானை, நாணிக் கருப்பங்கடிகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்ட இளையதிங்கள் போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தலின் உண்ணப்பெறா தே சுரும்பும்வண்டும்பாடக் கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

1077. பகைபுறங்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுநிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசாந்தின்வாய்நக்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிலிற்பொன்ஞாண்டுயல்வரப்போந்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கிவேழமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குழுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுநிற்றலின், அதுகேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே நீண்டுமின்னத் துகிலிலே பொன்ஞாணையைக் குனிந்து களிற்றைநோக்கி, யானையுற்றவருத்தமென்னென்று பாகனைவினவினானென்க. (௨௨௭)

1078. கொற்றவன் குறிப்புநோக்கிக் குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்றெனவுரைத்தறேற்றேனிறைவநின்னருளினுங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதினவன் அரசன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

இ - ள். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன், இறைவனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்றமுடைமையினாலேயோ, சீவகன் நீர்விளையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தை மிக்குச்செய்ய இது மதம்செறித்தது; இதுதான்; யானும் விளங்கவுணர்தலைத் தெளியேனென்றானென்க.

மற்று, வினைமாற்று; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்கு உடற்சியாதலின். (௨௨௮)

1079 ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழத்திருகிநோக்கிக்
கோண்டருகுறும்பர்வெம்போர்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி
மாண்டதில்செய்கைசூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிறங்களைவெனேடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டஅரசன், தீத்திரள்போலக் கோபித்து மதனனை நோக்கி, வேடருடனேபோர்செய்துவென்றதனையும் காந்தருவதத்தை யாழ் வாசினையிலே வந்துகூடின இராசாக்களை வென்றதனையுநினைத்து என்னுடனும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனுண்மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஓடிக் கைக்கொண்டு தாருமென்றானென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டுதலின், 'பற்றுபுதம்மின்' என்றுகூறவே அவர்கட்டினாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௨௯)

1080. கன்றியவெகுளிவேந்தன்கால்வலியிளையர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலை
யொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன்றாதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

இ - ள். கொன்று உயிர் கொணரவோடுகின்ற, குடராகியகண்ணியை யும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நிணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடை வையையுமுடைய யமன்றூதர்போலே வேந்தனிளையர் காய்ந்துசென்று செம்மலைச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார். (உ௩௦)

1081. சண்பகமாலைவேய்ந்துசந்தனம்பளிதந்தீற்றி
விண்புகநாறுசாந்தின்விழுமுலைக்காமவல்லி [மேல்
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பவைத்தான்.

இ - ள். சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையும் கருப்பூரத்தை யும் வேதித்து நாறுகின்றகுழம்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கியெழுந்து காமவல்லி, தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதளிராயீன்று முகத் திடையிலே மறைந்துபோய் நுதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தா னென்க. (உ௩௧)

1082. பண்ணடிவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாங்
கண்ணடிகருங்கணென்னுமம்பறாத்தூணிதன்னாற்
புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றும்பிதற்றினானே.

இ - ள். வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணாடியாகிய பாவாய்! நின்கண் ணென்னும் அம்பறாத்தூணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினாலே பழைய புண்ணையுடைய நெஞ்சிடத்தே மாறாமல் எய்யாநின்றாய்; பேதாய்! இங்ங னம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தே பெற்றாயென்று ஒருநாள் முழுதும் பிதற்றினானென்க.

கண்ணாடி, விகாரம்; எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த் துதலின், கண்ணாடி உவமையாயிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையை விரிப்பவே இடப்பொருளுணர்த்தி, அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சினை யுணர்த்தும்; "அரசனுழையிருந்தான்" போல. பிதற்றினானென்றது, அவ சத்தால். (உ௩௨)

1083. திங்கள்சேர்முடியினானுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ
னிங்குவார்கழலினானுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுநரிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றாள்.

இ - ள். உருத்திரனும் உமையும்போலே கழலினானும் கோதையும் ஒன்றாயிருந்தவளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்துசூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சீவகனுக்கு இங்ஙனம் சூழ்ந்தாரென்றாளென்க. (உ௩௩)

1084. என்றவளுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்முழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதான்புறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். தோளான், என்று அவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடே மணவறையினின்றும்புறப்பட்டவன், சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையினின்றும் புறப்பட்டதன்மையை ஒத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு, "எழுந்துவிண்படரும்" (காந்த. உ௬௦.) என்னுங் கவியிலேகூறினும். இவ்விரண்டுகவியிலும் சீவகற்குச் சிங்கவேறுவமையும், பகைவர்க்கு நரியுவமையுமாகக் கூறினமையின், அவராற் கட்டலாகாமையுணர்க. (௨௩௪)

1085. பொன்னரிமாலைதாழப்போதணிகூந்தலேந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதைபெவன்கொலென்னுப்
பின்னருமாலையோராள்பெருநடுக்குற்றுநின்றாண்
மன்னருமாலைநாகமழையிடிப்புண்டதொத்தாள்.

இ - ள். குணமாலை, இவன்வலியை ஓராளாய் ஆராய்தற்கரிய இயல்பினையுடையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்று யானைமுன்னர்நின்ற நடுக்கமேயன்றிப் பின்னரும் கூந்தலை மாலைதாழவேந்திப் பெரியநடுக்கமுற்றுநின்றவள், மக்கட்டிரளில் நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையநாகம் இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன்மையையொத்தாளென்க. (௨௩௫)

1086. கடுகியவிளையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுசிலையழலவேந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானைவீக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகழனரலவீக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ள். அரசனேவுதலிற் கடுகிவந்த இளையர்குறிப்பினையும் அவ்வரசன் யானையைக்கண்டு ஆண்திறங்களையக் கருதிய காரியத்தையும் தான் எண்ணி, தானையை இனி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலைவீக்கிச் சிலையையேந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியம் சொல்லுமினென்றானென்க.

1087. ௧. அடிநிழற்றருகவென்றெம்மாணைவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதின்மூன்றுமெய்தகடவுளிற்கனன்றுசொன்னான்.

1088. ௨. வாளிழுக்குற்றகண்ணாள்வருமுலைநயந்துவேந்தன்
கோளிழுக்குற்றபின்னைக்கோத்தொழினடாத்துகின்று

ழவதின்றுகொனந்ததிண்டா
தோளிழுக்குற்றமொய்ம்பபண்ணெனச்சொல்லினனே.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு, என்னையொழிய அரங்கமாலை முலையையும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்துகின்ற சீவகன்வாழ்நாள் மாளுகின்றது இன்றுபோலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டுவருகவென்று எம்வேந்து அருளிச்செய்தான்; தாரினாய்! நீ அவனடிநிழலேறப் போதுகவென்று அவர் ஆணையிட்டுக்கூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்ற உருமேறுபோலே முழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிழுக்குற்ற; நீபோய்த் தேரைப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

இளையர் தம்மரசனைக்கூறலின், 'அடிநிழல்' என்றார். வடிமலர்த்தாரினாயெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகூறினமையானும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க. "இந்நன்னகர்க்குமன்னனே" (சீர்த்த. ககள.) என முற்கூறியதனை ஈண்டுங்கூறினானென்க. பிறர் தோளிழுக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்பவென்றுமாம். இனி, ஒருதொடராக்காதே விசயை முலையைவிரும்பி வேந்தன்பட்டபின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின்ற கட்டியங்காரன் நாளிழுக்குற்றுவீழ்வது இன்றேயென்று கண்டார்கூறும்படி இவன்சொன்னானென்றுமாம். (உ௩எ - அ)

1089\. வேங்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றார்தொழிலதாகுங்
காய்ந்திடுவெகுளிநீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா
லாய்ந்திடுமழற்சிநீங்குமதுபொருளென்றுநல்ல
சாந்துடைமார்பன்றூதைதன்மனத்திழைக்கின்றானே.

இ - ள். நந்தட்டன்போனபின்பு, கந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக் கண்டு அரசனுடனே மாறுபடுதல் கெடுதலுற்றார்தொழிலாம்; யாம் அது செய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி இவனை இவர்களோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாய் ஆராய்ந்து இவனைவருத்தும்வெகுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாநின்றானென்க.

கைகட்டுதலைப் பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றாற்போலக்கொள்க. துறவின்கண்ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர், "தொல்லையெம் பிறவியுந் தொகுத்த பாவமும், வல்லையே பணிமின மடிகள்" (முத்தி. உ௫௧.) என்று சாரணரைக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்றவர், "தாமரைத், தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே, வடமுலை யெனநடாய் வருடிப் பாலமு, துடனூீஇ யோம்பினார்" (ஷை உ௬௫.) என்று முலைமேலே அணைத்துக்கொண்டு வளர்த்தார்களென்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்

கிக் கூறுகின்றானாகத் தாம்கூறுகின்றகாலத்தும், "கிளைப்பிரி வருஞ்சிறை யிரண்டுங் கேட்டியேல்" (ஷை உகூகூ.) என்றும், "பூவைகிளி தோகைபுண ரன்னமொடு பன்மா, யாவையவை தங்கிளையி னீங்கியழ வாங்கிக், காவல் செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்" (ஷை உஎஎ.) என்றும் காவல்செய்துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், "மன்னா பிரித்தாய் பிரிந் தாய்சிறை வைத்ததனாற், பொன்னார மார்ப சிறைப்பட்டனை போலும்" (ஷை. உகூஉ.) என்று தாம் கூறினமையானும், சாரணர்பாவங்கூறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினானென்று கூறாமையின், ஈண்டுக் கட்டுண்ணவேண் டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறரும் இச்சமயத்தார், "சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா" (நால. பழவி. கo.) என்றதனானுமுணர்க. அன்றி யும், தசதுமாரசரிதத்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டுக் காலைக்கட்டினபா வத்தாற் பின்புவெள்ளிவிலங்கு காலிற்கிடந்ததென்று ஆசாரியதண்டி கூறிய வாற்றானுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயினாரென்னவே வேண்டுத லானும், அவர்கள் அவனை, "வடிமலர்த் தாரினாய்நீ வருக" (தூண. உநஎ.) எனப்புகழ்ந்து இரந்துகொண்டமையானும், "சிங்கவே றெள்ளிச் சூழ்ந்த சிறுநரிக் குழாத்திற் சூழ்ந்தார்" (ஷை உநந.) என்றும், "அடுபுலி கண்ட மானி னாறல வாயினாரே" (ஷை. உஅஎ.) என்றும், "மின்னிலங் கெயிற்று வே ழம் வேழத்தாற் புடைத்து" (ஷை. நoச.) என்னுங்கவியில், 'என்னையிக் கிரு மிகொன்று' என்றுங்கூறியிருத்தலானும், "நூபுரந் திருத்திச் சேந்த நுதிவிர னாந்த" (ஷை உகூக) என்றதற்குத் தோளையன்றி விரலைக்கட்டினாரென்றுங் கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர் செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல்செய்து கொண்டுபோயினாரென் றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. "ஊன்பிறங் கொளிறும் வேலா னோர்த்துத்த னுவாத்தி சொல்லாற், றான்புறங் கட்டப் பட்டு" (ஷை உசo.) என்றும், "ஈன்றதாய் தந்தை வேண்ட விவ்விட ருற்ற தென்றாற், றோன்ற லுக் காண்மை குன்றா தென்றசொல் விமிழிற் பூட்டி" (ஷை உசக) என்றும் தேவர் மனத்தை இறுகப்பிணித்தமைதோன்ற, 'கட்டி' என்றும், 'பூட்டி' என்றும் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையிடையே பாடியிட்ட செய்யுட்களிலும் அப்பொருடாரக் கட்டியென்று செய்யுள்செய்தாரென்று ணர்க. அன்றியும் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிடுதலேபொருளா மென்று தேவர்தாமே, 'காவல்செய்துவைத்தவர்கள்' என்று கூறியவாற்றா னும் கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தை இறுகப்பிணித்தலென்று பொருள் கொள்க. (உநகூ)

1090. ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்
றான்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்திருப்பத்
தேன்பிறங்கலங்கன்மாலைச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானுங்
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்தவேலான், தான் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையோர்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான்பிணிப்புண்ணப்பட்டுத் தன் சினம் ஆறிநின்ற அளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றகந்துகனும் சுநந்தையும் அரசன் காப்ப ஒழுகுதல் நமக்குக் குணமாவதென்றுகூறினானெனக.

முன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருணிகழ்த்தக் கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்று விலக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விலக்கிற்று. (உ௪0)

1091. ஈன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடருற்றதென்றாற்
றோன்றலுக்காண்மைகுன்றுமென்றசொல்லிமிழிற்பூட்டி
மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டினுமுருக்குமாற்றல்
வான்றருமாரிவண்கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இ - ள். மூன்றாகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றதாயும் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினால் நினக்கு ஆண்மைகுன்றுமென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டானெனக.

இன், உவமப்பொரு. அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இளையரான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (உ௪௧)

வேறு.

1092. குழலுடைச்சிகழிகைக்குமரன்றோளிணைக்
கழலுடையிளையவர்கச்சின்வீக்கலி
னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென
விழவுடைமுதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமரன்றோளிணைகளைக் குரவர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கினார்களாக, வந்த இளையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தலின், நகரம் அழாநின்றதெனக.

இன், உவமப்பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிகுறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனொளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரெனக. மனத்தையிறுகப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலை விலக்கிற்றாம். ()

வேறு.

1093. தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்
வாளாருண்கண்வந்திழிமுத்தம்மிவைசிந்தக்
காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநற்றாய்
மீளாத்துன்பநீள்கடன்மின்னின்மிசைவீழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா - மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின்றமக்கட்டொகுதியை.

இ - ள். சுநந்தை, காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமீண்டு அன்பு தோற்றுதலின், காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்களும் கண்ணாகிய கடலிற்படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகிய விலைசிந்தக் கடலின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தாளென்க. (உ௬௩)

1094. பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்
போலாமல்குற்பொற்றொடிபூங்கட்குணமாலை
யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்று
நூலார்கோதைநுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

இ - ள். துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய பொற்றொடியாகிய குணமாலை, என்னுயிரைத்தந்த நமக்கு அதனால் இத்தீங்குவருதல் ஏலாதேலாதென்றுகூறி மாலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததனை யொத்தாளென்க.

நுங்குதல் - விழுங்குதல். (உ௬௪)

வேறு.

1095. எரிதவழ்குன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை
யிரிவனபோன்றுமாடத்தில்லுறைதெய்வமன்னார்
பரிவுறுமனத்திரோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்று
ரரியுறழ்மொய்ம்பவோவென்றுகுலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ள். மஞ்ஞை நெருப்புப்பரக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்றையொத்துத் தெய்வமன்னார், வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து, மொய்ம்பனே! ஓவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச் செய்தாரென்க. (உ௬௫)

1096. கங்கையின்சுழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி
யங்கவர்க்
குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்
பொங்கிளமுலையினார்க்குப்புரவலனிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். புரவலன், அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினார்க்குற்ற துயரத்தைநினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி அவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினார்க்கு இதனைக்கூறினானென்க.

முலையினார் - புறத்துமகளிர். வந்தவிளையனைக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புரவலனென்றார். (உ௬௬)

1097 க. கட்டிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்
விட்டுயிர்போகுமாறும்வீடுபெற்றுயருமாறு

முட்படவுணர்ந்தயானேயுள்குழைந்துருகல்செல்லே
னெட்பகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா.

1098. உ. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்விளம்படியர்போல
வின்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த
முன்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைநடப்பதேபோற்
கன்மணியுமிழும்பூணுன்கடைபலகடந்துசென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

உ. படியர் - படிவத்தையுடையார்.

இ - ள். பூணுன், மணியையிழந்த நாகர்மகளிரைப்போலே சுற்றத்தார் சீவகனையிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு, கண்ணுறக்கமும் உணர்ச்சியும்போலே உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியும் நெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்தயான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஓர் பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்யுமாதலின், அவ்வார்வத்தான் இரங்கல்வேண்டாவெனக்கூறிக் கடைபல கடந்து விசும்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளியணிந்தமதியம் அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமாம். வந்தவர்கள்சூழ நடுவேபோவதற்குவமை. பிடியரும் பாடம். (உசஎ - அ)

வேறு.

1099. வெந்தனம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளெயிற்
றந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிற்றிலுண்
ஞெந்துவைத்துநூபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறுசுளகு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார் இவர்கண்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச் சிற்றிலிலேவைத்து ஓடி நோக்கினாரென்க. (உசகூ)

1100. மல்லிகைம்மலிந்தமாலைசோரவார்ந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணைவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பரற்றவீதிமல்கவோடினார்
சில்சுணங்கிளம்முலைச்செழும்மலர்த்தடங்கணார்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணார், மாலைசோரக் குண்டலம் ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பரற்ற வீதிநிறையும்படி ஓடினாரென்க. (உருo)

1101. நெய்த்தலைக்கருங்குழனிழன்றெருத்தலைத்தர
முத்தலைத்திளம்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்

கைத்தலங்கடுத்தடித்தபந்துநீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெடுந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுகு. சிவந்து, சிவக்க. கடுத்து, கடுக்க.

இ - ள். மங்கையர், குழல் ஒளியை வீசிக் கழுத்திலேயலைய முலைமுகம் சிவக்க முத்து அலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தைநீக்கி அவ்விடத்தேவந்து மயங்கினாரென்க. (உ௲க)

1102. கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கசிந்
தோதமுத்துகுப்பபோலுண்கண்வெம்பனியுகுத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினார்.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கடலின்முத்துச்சிந்துவனபோலே கண்ணீரையுகுத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாது செய்வேமென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (உ௲உ)

1103. செம்பொனோலைவீழவுஞ்செய்கலங்கள்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவீதியோடினார்மின்னினன்னநுண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த நுண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனுற்றது என்னெனா வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்து அசைந்து சோரவும் வீதியிலே ஓடினாரென்க. (உ௲௩)

1104. பூவலர்ந்ததாரினன்பொற்புவாடுமாயிடிற்
போவுடம்புவாழுயிர்பொன்றுநீயுமின்றெனா
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ள். கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர், கண்ணீர் மல்காநிற்க, தாரினன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழுயிரே! நீபோவாயாக; உடம்பே! நீயும் இன்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (உ௲௪)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலைசெய்கலம்முருத்துராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நூன்மலிந்தநுண்ணுசுப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பாணிறைந்தமுலையினையும் துகிலினையுமுடைய அரிவையர், கோதை நெற்றிமாலை கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றுமிக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசுப்புநோம்படி வந்து நோக்கினாரென்க. (உ௲௫)

1106. மாதரார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாரநூற்பெய்வார்சிதர்ந்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறதுக்கினார்.

இ - ள். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதரார்கள், கையில் ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப்போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (உ௫௬)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ணநுண்டுகிலிகை
யிட்டிடைநுடங்கநொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிநீந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

இ - ள். நொந்து கெடுதலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கலைத்தவண்ணத்தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிநீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

நீந்து, நீய. இது கற்புடைமகளிரைக்கூறிற்று. (உ௫௭)

வேறு.

1108. வினையதுவிளைவுகாண்மினென்றுகைவிதிர்த்துநிற்பார்
ரினையனுய்த்தெளியச்சென்றாலிவிடிக்குங்கொலிவனையென்பார்
புனைநலமழகுகல்விபொன்றுமாலின்றொடென்பார்
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்களென்பார்.

இ - ள். தீவினையினதுவிளைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார்; தன்வீரர்கையிலே இவன் அகப்பட்டுப்போந்தன்மையனுய்த் தன்மனந்தெளியச்சென்றால் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுங்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திகிரிபோலே மறுகுமென்பாரென்க. (உ௫௮)

1109. நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டீர்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்
றேற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தவிக்கொடுமையென்பா [பா
ராற்றலள்சுநந்தையென்பாராதகாதறனேயென்பார்.

இ - ள். இவனைப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலம் நுகர்தற்கு மனைவியரிருவரும் நோற்றிலரென்பார்; யாமுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்ஙனம் சிறைவாய்ப்போவதேயென்று தோள்களும் தம்மிலே நோங்காணுங்கோளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன் குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்

றன்றென்பார்; சுநந்தை ஆற்றாளென்பார்; அறக்கடவுளே! ஆ! இதுதகா தென்பாரென்க.

(௨௫௯)

1110. தூக்குமின்காளைசீறிற்றுற்றிவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்மையென்பார்
நோக்கன்மிணாணுங்கண்டீர்நுதிகொணாகரிகனென்பார்.

இ - ள். ஆராய்ந்துபாருங்கோள்; காளை சிறிதுநெருங்கிச்சீறிற் கொண்டுபோகின்ற இம்மதனன் உளனோவென்பார்; இவன் இன்னும் காவலனாகி வையமெல்லாம் காக்குமென்பார்; நல்வினையே இவனுக்குப்பெரிதுகாண்; இதுவும் ஒருதீவினைப்பயன்காணென்பார்; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல்லோன் நோக்கின் நாணுமாகலின், நோக்கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும், உம்மை - இசைநிறை.

(௨௬௦)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னனார்புலவிநீக்கி
நூபுரந்திருத்திச்சேந்தநுதிவிரனொந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகுகெட்டொழியுமாயிற்
கோபுரமாடமூதூர்கூற்றுணவிளிகவென்பார்.

பூவரம்பாய - பூக்களுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்சிவந்தன.

இ - ள். விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற்குந் தோற்றியயாம் ஈண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்கு உதவியா யிற்றிலேமென்று நொந்தனவென்பார்; ஐயனழகு கெட்டேவிடுமாயின், மூதூர் விளிகவென்பாரென்க.

(௨௬௧)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநிரைவிடுக்கவல்ல
விருஞ்சிலைபயின்றதிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடறுளுப்பிட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ருங்கடியரணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

இ - ள். என்பார் என்பாராய், கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்ட நிரையை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே, மூதூர், மலையாலே கடலைக்கலக்கினாற்போலேகலங்கி ஆகுலமயங்கிற்றென்க.

நிரைமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றாற்போல ஈண்டும் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவனென்பதுகருதி.

(௨௬௨)

1113. க. இங்ஙனமிவர்களேகவெரியகம்விளைக்கப்பட்ட
வெங்கணைவிடலைதாதைவியனகரவலமெய்தி
யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித்துகளவிப்பநோக்கிப் [றான்.
பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேறகவென்

1114. உ. மின்னினான் மலையையீர்ந் துவேறிருகூறுசெய்வான்
றுன்னினான் றுளங்கினல்லாற் றுளங்கலம்மலையிற்குண்டே
யன்னதே துணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்றா
னென்னைநேர் நின்றுவாழ்தலிருநிலத்தாவதுண்டே.

1115. ௩. வளைகடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேலிகோலி
யுளையரிபடுக்கலுற்றான் படுப்பினும்படுக்கமற்றென்
கிளையழுவென்னைவாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான்
றளையவிழ்கண்ணிசிந்தத்தன்றலைநிலத்ததன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. எரியை உள்ளேவிளைத்த வெங்கணை. தாதைவியனகர் - கந்துகன் வீடு; எனவே குணமாலைவாயிலினின்றும் போந்தான்.

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

௩. உளை - கழுத்தின்மயிர். கடலாகிய வலையாற்சூழ்ந்து மலையாகிய வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றானொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்படுக்க; அவற்றானும் என்னை அகப்படுத்தலரிது; அதுவும் இவற்கில்லை. இதனானும் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றேயென்பதே பாடம்.

இ - ள். இப்படியே இவர்கள்போகாநிற்க, கந்துகன்மனையிலுள்ளார் வருத்தமுற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுகளை அவித்தலாலே, வேலான், அவர்களைநோக்கி, என்கிளையழும்படி என்னை வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான்தலையன்றே சிலநாள் சென்றாற் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவீழ்வதென்று உட்கொண்டு, மலையை மின்னினாலேயறுத்து இருகூறாகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் தான் நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவன்துணிந்தநீதியும் அன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்றானாதலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னேநின்று உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மை இல்லை. அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்; ஆகலால், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால். (உ௬௩ - ௫)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிறநெடுநல்யானைப்
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னா
னார்கலியாணர்மூதூரழுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பினூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொத்தான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்கையினையுமுடைய குன்றமன்னான், அவர்களை அழேற்கவென்றுகூறி, ஊரிலுள்ளார் அழுதுபின்னேபோக வீரர்க்குநடுவேபோகின்றவன், சிலம்பிவாய் நீராலுண்டானநூலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தையொத்தானென்க.

நூல், வீரர்க்குவமை. "புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று" (திருக். உஎச.) என்றாற்போலக் கொள்க. (உசுசு)

1117. மன்னர்தம்வெகுளிவெந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந்துமன்றெனிற்புகைந்துபொங்கித்
துன்னினார்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிடுமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். இவர்கள் இங்ஙனம்போகாநிற்க, கந்துகன், அரசர்வெகுளியாகியதீ மணியாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றமின்னைமின்னிப் பொன்னாகிய மழையைப்பெய்யின் விளியும்; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற் பொங்கித் தன்னைநெருங்கினாரெல்லாரையும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிருகோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்ந்துகூறினானென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழக்கூறினானென்க. (உசுஎ)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியைமூதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லநினக்கதுவடுவென்றெண்ணி

னின்னதேகுற்றமாயிற்குணமினியாதுவேந்தே.

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக; மடந்தையாகிய கொடிபோல்வாளைப் பெண்கொலைபிறந்தறியா இவ்வூரிலே நின்களிறுகொல்லாநிற்க, நினக்கு அதுவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன் அக்கொலையைநீக்கி அவளை உயிரைக்காத்தான்; இவ்வடுநீக்கியதே குற்றமாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி நன்மையென்கின்றது யாது? கூறுவாயாகவென்றானென்க. (உசுஅ)

1119. க. நாண்மெய்க்கொண்டேட்டப்பட்டார்நடுக்குறுநவையைநீக்க
லாண்மக்கள்கடனென்றெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்பபொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின்றுவந்தநிதியெலாந்தருவலென்றான்.

1120.உ. வாழியரிறைவதேற்றான்மாநிரைபெயர்த்தகாளை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கிணரலங்கன்மாலை
சூழ்கதிராரம்வீழ்நூல்பரிந்தறநிமிர்ந்துதிண்டோ
ளேழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசரை, உயிரைக்காத்தலும் அழித்தலுமவர் தொழிலாதலின்.

உ. பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலைகட்டின நூல்புரிந்து முத்தாரமுமறவென்க. கையோடுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி, பெயர்த்தமாநிரையென்றெண்ணியென முன்னேகூட்டுக; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு வடுவுநீக்கிற்று; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி,

இ - ள். தான் முற்கூறியதற்கு முகமாகாமைகண்டு, மார்பனே! மகளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று, தேற்றுஞய்த் தான்பெயர்த்த மாநிமையென்றெண்ணி அறிவின்மையிஞலே உயிரைக்காக்கத்துணிந்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்முன்; என்றபின்னும் செவ்விபெருமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்த பொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காளையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்முகை; நிரைமீட்டதென்றதஞற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறமிர்ந்து தோள்பிணைந்து சீறி உடல் சினம் கடவாநிற்க ஒருவார்த்தைகூறிஞனென்க. (௨௬௯ - ௭0)

1121. ஆய்களிற்றசனிவேகமதன்மருப்பூசியாகச்
சீவகனகன்றமார்பமோலையாத்திசைகள்கேட்பக்
காய்பவன்கள்வனென்னவெழுதுவித்திடுவலின்னே
நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநினையலென்முன்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவஞதலின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்கும்படி கள்வனைக்கொல்லுமாறுபோலே அவனுல்வருந்திய அசனிவேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்றமார்பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நினையாதேகொள்ளென்று கூறிஞனென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்முன், இதஞல் தனக்குப் புகழ் நெடுங்காலம் நிற்குமென்றுகருதி. (௨௭௧)

1122. நஞ்சஞனுரைப்பக்கேட்டேநாய்கனுநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சிஞன்போலநின்முனேத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்கொள்கையான்சொலமிர்திஞல்வற்புற்முனே.

இ - ள். கட்டியங்காரன் அங்ஙனம் கூறக்கேட்டுக் கந்துகன், உள்ள நடுங்கிக் களிறுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்முன்; நின்றவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர்தாலே ஆற்றிஞனென்க. (௨௭௨)

1123. மின்னிலங்கெஃகிஞனைப்பெறுகலான்றந்தைமீண்டு
தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயழுதரற்றுகின்று
ளென்னிலையையற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியஞேயோர்பொருளுரைகேளிதென்முன்.

இ - ள். கந்துகன், சீவகனை அரசனிடத்துப்பெருஞய் மீண்டு தன் மனையைஅணுகினவளவிலே, தாய் அரற்றுகின்றவள், ஐயற்கு நிலை எதென்று கேட்க, நலத்தையுடைய பொற்கொடியன்ஞய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேணடா; ஈதொரு காரியத்தையுடைய வார்த்தையைக் கேளென்முனென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்முள். (௨௭௩)

1124. மதுமடைதிறந்துதீந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
யிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

இ - ள். இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுக்குகின்ற கோதைபோல்வாய்! நீ முன் சாபிள்ளைபலவும்பெற்றுச் சிந்தைமிக்க மனத்தினையுடையையாயிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாழேன்; இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே, ஒருகடவுள், கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக் குறுகவந்தானென்க. (உளச)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலைநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமூன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்ந்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறுமூன்றும் அமைந்த அமிர்து - ஒன்பதுவகையுமமைந்த வமிர்து; ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக்கிரமம். நாலமிர்தாவன: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக் கண்டு பணிந்து மாலைநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்தத்தை ஏந்தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத்தீர்ந்தானென்க. (உளரு)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெறற்கரகத்தங்கட்
டுமணிவாசநன்னீர்துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிநிற்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவலேென்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி, முற்ற.

இ - ள். மணியழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து கரகத்துநீரை நிலத்தில்வீழாமற் கலத்திலேஏற்று நீ நிற்க அவன் நியமங்களைமுற்றினுனாக, யான் குறைகூறுதற்கு முத்துப்போலும் முறுவலேன்றும்படி நகைத்து வணங்குமுறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (உளசு)

1127. ஆறெலாங்கடலுள்வைகுமருந்தவத்திறைவனூலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகும்விழுத்தவவறிதிநீயே
யூறிலாவுணர்வினேக்கியுரைமதியவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாளல்லள்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி, விழுத்தவனே! இவள் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லள்; பெற்றமக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்: இனிப் பிள்ளை எக்கண்

மைத்து; அதன்தன்மையை, ஆறெலாம் கடலுள்வைகுமாறுபோலே இறைவனுவிலே வேறுவேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வைகும்; அப்பொருளெல்லாம் நீயே அறிதியாதலிற் கணிதநிலையும் தெரியாததன்று; நின்னுணர்வாலேபார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினன். ()

1128. வம்பவிழ்கோதைதந்தவான்றுவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்துக்கொண்டாங்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுநுசுப்பினுய்க்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்து, வீழ்ப்ப.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான்றந்த துவர்க்காயை நீவீழ்ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து நுசுப்பினுய்க்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டாயென்க. (௨௭அ)

1129. க. பெற்றவந்நிமித்தத்தானும்பிறந்தசொல்வகையினுனு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டுகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர்கேண்மினென்று
முற்றுபுகனிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே.

1130. ௨. ஒன்றுநீர்கவலல்வேண்டாவுலகெலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகழுருவினுேர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கநிகழ்பொருளனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிறந்தசொல்வகையாவது, இறக்குமென்னுது சென்றுபிறக்குமென்றதனுற் போமதுவும் பிறக்குமதுவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரனென்றது ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

௨. பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றாற்போலிருந்தது; அவன்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

இ - ள். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன், நிமித்தத்தாலும் சொல்லாலும் தான்கண்டு நமக்கு அறிவிக்கவேண்டி நீர்கேண்மினென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிகளுக்கு வரனுனவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வானொரு புண்ணியனைப்பெறவீரென்றுகூற, அதுகேட்டு நீ உவந்துபோனுயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநிகழும் நன்றாயபொருள்களை எனக்குக்கூறிப் பின்புநிகழ்வதோர் துன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின்றேன், கேளென்றானென்க. (௨௭௯ - ௮௦)

1131. நிலவுறழ்பூணினானைநெடுநகரிரங்கக்கையாத்
தலைபலசெய்துகொல்வானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினானைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசிந்தியேலென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நீங்கள் அலைபலசெய்து பூணினானைக் கையைத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிரங்கும்படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம்; போனால் எட்டுத்திங்கள்சென்றாற் காண்பை; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னானாதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க. (௨௮௧)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலையுமாமிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிர்நீங்குமாங்க
ணுசிதவன்சொற்களென்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்
கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கரையெனுங்காலைகண்டார்.

இ - ள். குணமாலையும் சுநந்தையும் உருகி வெந்து உயிர்நீங்குகின்ற அளவிலே அதுகேட்டு, நுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னு நோன்புணையைத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (௨௮௨)

1133. திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனாலெனக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்ஞாட்பினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

இ - ள். மன்னவன் கைக்கொண்டுவரச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன் தோளை இருமுதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப்பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்தோழர் யானை போரிலே மருப்பைச் சேரவிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (௨௮௩)

1134 நட்டவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுரைவல்லையறிகவென்றான்.

இ - ள். தான் நட்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கேட்டுப் பதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியை வேறொன்றினால் தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளேமாக அவனால் என்செய்யலாம்; அதுவேயுமன்றிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாமும் பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்று உணர்தலாகாதென்று திரளைநோக்கிக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவனைநோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றானென்க.

மற்று, வினைமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியெ ன்றான். அது, "மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்க" (விம. அ.) என்பதனு முணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றுமுரைப்ப. ()

11௩5. சிலையொடுசெல்வனின்றாற்றேவரும்வணக்கலாற்றார் [தான்
முலையுடைத் தாயொ டெண்ணித் தந்தையிக் கொடுமைசெய்
கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்னதென்றுரைக்குமாங்கண்
விரைவொடுசென்றவொற்றாள்விளைந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ள். அவன்போனபின்பு, பதுமுகன், கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந் தசெய்தி இத்தன்மைத்து; யாதெனிற் சீவகன் சிலையோடுநின்றால் தேவரும் அவனைத் தாழ்வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடு மைசெய்தான், நற்றாயோடெண்ணித் தந்தையே; இன்னமும் ஒற்றன்வந் தானும் கேண்மினென்று உரைக்கின்றவளவிலே ஓடிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (உஅ௫)

1136. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலைச்சூலம்வெய்யமுனைத்தண்டுநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளர்
கட்டழற்கதிரையூர்கோள்வளைத்தவாவளைத்துக்கொண்டார்.

ஈட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினை யுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ள். பதினாலாயிரமள்ளர், ஈட்டி முதலியவற்றை நெருங்கவேந்தி எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமீண்டிக் கதிரைப் பரிவேடிப்பு வளைத்தாற் போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க. (உஅ௬)

1137. பிடியொடுநின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தலின்மைந்தன்சீறி
விடுகணைசிலையொடேந்திவெருவரத்தோன்றலோடு
மடுபுலிகண்டமான்போலாறலவாயினாரே.

இ - ள். பிடியோடுநின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குண மாலையோடேகூட மனையிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனேயேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான் போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனாரென்க. (உஅ௭)

1138. க. சூழ்கழன்மள்ளர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லி
வீழ்தருகண்ணடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்
றோழலாவடிச்செய்திட்டேனென்றுதான்றுளங்கிநின்றா
னூழ்திரைப்பாமபுசேர்ந்தவொளிமிகுபரிதியொத்தான்.

1139. உ. ஒற்றன்வந் துரைப்பக் கேட்டேயொத்ததோ வென்சொலெ
சுற்றினார்முகத்தைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்ன [ன்னுச்
னுற்றவிவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்றான்
பொற்றிரட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற் கழன்று நீர்வீழ்கின்ற கண்ணாளாகிய தம்மோய் - தாய்; சுநந்தை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

இ - ள். மள்ளர் அங்ஙனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள்புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த் தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக் குவடுவில்லை; என்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினேனென்று கலங்கினின்றான்; அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியை யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகூறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துநின்றவர்கள்முகத்தைநோக்கிச் சீவகனுக் குற்ற இவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்றானென்க.

ஊழித்திரைப்பரிதி; ஊழி, விகாரம். இனி, மொய்விளங்குதோள்பாட மாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். திரைப்பரப்புச்சேர்ந் தவும் பாடம். (உஅஅ - கூ)

1140. நிறைத்திங்களொளியொடொப்பான்புத்திசேனினைந்துசொ
மறைத்திங்கணகரைவல்லேசுடுதுநாஞ்சுடுதலோடு [ல்லு
மிறைக்குற்றேவல்செய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்கணீங்கச்
சிறைக்குற்றநீக்கிச்செற்றாற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

இ - ள். நிறைந்த திங்களொளியோடொப்பானாகிய புத்திசேனன் நினைந்துசொல்லும்; நாம் இப்பொழுதே மறைந்து ஊரைச்சுடுவேம்; சுட்ட வளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு நீங்கினார்களாக, மதனனைக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக் கிக் கொண்டுபோவேமென்றானென்க.

மறைந்து, விகாரம். இவன், அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உகூ0)

1141. காலத்தீநகரைமெய்க்கடியரண்கடிந்தவம்பிற்
சாலத்தீச்சவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவரீண்டிக்
கோலத்தீவேலினானைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா
லாலைத்தீயிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவிமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ள். நீகூறியவாறே விரைய ஊழித்தீப்போலுந்தீயால் ஊர்முழுதும் கூடாதே முப்புரத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்

மறவரீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயி லிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுந் தீயையுடைய நா டெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றானென்க.

"உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண், டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற" என்றாற்போல; (திருவா. திருவுந்தி. ௪). (௨௧௧)

1142. சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனனைத்தெருவில்வீழப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திடுவலிட்டான்
மறுக்குற்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமிளைபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால், யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத் துத் தெருவிலேசெல்லுமதனனைத் தலையை நிலத்தேவீழஇடுவேன்; இட் டால் மறுகுதலுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சீவகனைக்கொண்டுபோய்க் கீழ றுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டி லே செல்லுமினென்றானென்க. (௨௧௨)

1143. மாற்றவர்மலைப்பினுங்கேவாட்கடாக்கொண்டுநொய்தா
வேற்றுலகேற்றிநும்பின்விரைதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியநட்புவல்லேவலிப்புநீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்கள் பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக் கூற்றத்தை யொப்பான்; "முத்தூற்றுக்கூற்றம்" (புறநா. ௨௪.) என்றாற்போல. தோழ ரிற் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உவமைகூறு மிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான், அங்ஙனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைந்ததுண் டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி நும்பின்னே கடுக வருவேன்; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென் றானென்க. (௨௧௩)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தநோய்போனபுலமாவிபுலர்சூழ
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலைதன்றாதைதானுமக்களும்வந்துகூடிப்
பாலவர்பிறருமீண்டிப்பாய்புலியினத்திற்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். காலன் ஏவினவிடத்தேசேறற்கு அவனைச்சூழ்ந்தநோய்போல மாவின்மேலே நபுலவிபுலர் சூழ்ந்துவர நந்தட்டன்தோன்றினவளவிலே அவ னுடனே குபேரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியிலுள்ளாரொழிந்த வரும் ஈண்டிவந்து தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பது முகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர் - கபிலபரணர்போலக்கொள்க. (௨௧௪)

1145. மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைநீதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டிலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு [ள்.
விட்டிடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதனைக்கேட்டா

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவலமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தியைக் கேட்டாளென்க. (௨௧௫)

1146. மணியியல்யவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்
கணைபுரைகண்ணியேற்பவுடுத்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினாளே.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துகிலையுடுத்த பின்பு நறியமாலைகளையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினாளென்க. (௨௧௬)

1147. பொன்னணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சாந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாந்தளிரியலோதலோடு
மின்னடுவாளும்வேலுங்கல்லொடுதீயுங்காற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதனைச்சூழ்ந்தவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசாந்தைப் பனிநீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களெல்லாவற்றையும் ஓதினவளவிலே அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவளைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனானும், பின், "விண்ணோர்களைவாழ்த்தி" (துண. ௩௧௦.) என்றதனானும் ஈண்டு விஞ்சையர் வாராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னுடைவிஞ்சையும் பாடம். (௨௧௭)

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளினாள்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரம ... ரா

- ள். முலையினையுடையதோளினாள், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை மின்போற் கடிதுமறையும்படி நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுகவருவார்களாகவென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவிளைந்ததொரு பாரிலே மன்னுகின்றபழியை மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௨௧௮)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமாகடலுட்குளித்தாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைநீட்டனடன்மனையாளெனி
னென்னையாவதிவனாற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்   [மே.
கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வ

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னை, ஐ - அசை. ஆவது - ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ள். அரசன்செய்தசிறைக்கடலிலே தான் முழுகியழுந்துகின்றவளவிலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைநீக்கினாளென்றால், இவன் ஆற்றலும் கல்வியும் என்னாகக்கடவனவென்றுகூறி உலகம் எடுத்துச்சொல்லும் பழிக்குத் தெய்வமே! யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. ()

1150. க. செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணீக்குமென்றாற்பழி
யில்லையாயின்னவள்யானெனும்வேற்றுமையில்லையே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலைதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவள்யான்குலமங்கையே.

1151. உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மெழுநாளவை
தேவர்மாட்டும்முளமக்களுளில்வழித்தேர்கலே
னேமெனெஞ்சம்மெனநோக்கினின்றாள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன்றிற்புனிற்றாவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும் அதனாற்கூறுகின்றாள். ஏகாரம், தேற்றேகாரம்.

உ. காவற்கன்று - தன்காவலையுடைய கன்று.

பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவளென்றும் யானென்றும் வேறுபாடில்லையே; வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும்; அவளுக்கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான் குலமங்கை. அதனாலும் பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக; அவை தோன்றுநாள் தேவர்பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில் அவையில்லாத இடம் கண்டறியேன்; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று; என்னெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்துப் புனிற்றாநோக்குதலொத்த நோக்கினைநோக்கிநின்றாளென்க.

ஆவிடுவிக்கநோக்கின்றாற்போலேநின்றாள். இது பயனுவமம். (௩௦௦-க)

வேறு.

1152. க. மாநகர்சுடுதலொன்றோமதனனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவுநிற்க
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்துக்கொள்ளப்   [ன்.
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிந்திக்கின்று

1153. உ. கச்சறநிமிர்ந்துமாந்தர்கடாவிடுகளிறுபோல
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா
வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநிரைத்தயானைக்குழாமிரித்திடுவலென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். வானும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுடுதல் ; ஒன்று மதனனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப் பின்பு உயிர்வாழ்தலை வேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சறும்படிநிமிர்ந்து பின் மாந்தரை உச்சியையு மருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனனைக் கொன்று, புலி சீறி ஆட்டினத்தே புக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி நெருங்கவளைத்த யானைத்திரளையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினானென்க.

ஆசிரியற்குநேர்ந்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரளைக் கொல்லக் கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௩௦௨ - ௩)

1154. மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லைநாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கிருமிகொன்றென்றேழனைநினைப்பலென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலே புடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரை உண்ணுநாளெல்லை வந்ததில்லை; இக்கிருமிகளைக்கொன்று பெறும்பயன் யாது ? என்றேழனைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையின், 'கிருமி' என்றான். (௩௦௪)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளும்புழுந்நீ
ரேழ்தருபரிதிதன்மேலிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்
றாழ்ந்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாழெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்

எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விகாரம்.

இ - ள். சுதஞ்சணனும் தேவிமார்திரளிலேயிருக்கின்றவன் ஓரரம்பையைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

1156. வயிரம்வேய்ந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றீர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனுடலு

முயிரனானை நினைந்தானுற்றதோதியினோக்கினான்
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினான்.

இ - ள். வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினகண் இடனுடினவளவிலே,இதனால் எனக்குத்தீங்குவருமோவென்றுநோக்காதே முதற் சீவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தை அறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவைநிருமித்துவைத்துத் தன்னூர்தியாகிய மேகத்திலேயேறினானென்க.

ஓதி - அவதிஞானம். ஓலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க; படிவம், விகாரம். (௱௦௬)

1157. இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகந்நிறைந்
தொடியுமூழியிவணின்றுறுகால்வரைகீழ்ந்தென
நடலைநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து, நிறைய. கீழ்ந்து, கீழ.

இ - ள். அவ்வூர்தி, உறுகால் வரையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைதலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர் மறைந்த பின்பு, உலகமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழை கலந்ததென்க. (௱௦௭)

1158. விண்ணுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்
கண்ணும்வாயும்மிழந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமாணும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை

இழந்து, இழப்ப. ஆம் கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன; "மாமேயன்மறப்ப" (நெடுநல். ௯.) என்றார்பிறரும். பெருமான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே, விலங்கும் மக்களும் விண்ணுமண்ணும் அறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணும் ஆணுமிரங்கச் சுதஞ்சணன்வந்து சாமியையெடுத்து மார்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேனோக்கிப் போனானென்க. (௱௦௮)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொல்இனிக்கட்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சீவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினாள்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்

காணுங்காலம் எந்நாளிலே உண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளழி நோயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உவமவாசகம். நாளென்றது, காலத்தையுணர்த்தும். (௩௦௯)

1160. சந்தமாலைத்தொகைதாழ்ந்துசாந்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலைதூ
யெந்தைமார்களெழுகென்னவேகவிடுத்தாள்குரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கிளிதோற்குமந்தீஞ்சொலாள்.

சந்தம் - நிறம். தான்வழிபட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்றகாரியம் பிறரான்முடிதலின், அவரைப் போகவென்றாள். குரலென்னுநரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

இ - ள். தான் வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தேவர்களை மாலையைத்தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போவீ ராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (௩௧௦)

வேறு.

1161. க. மலைத்தொகையானைமன்னன்மைத்துனன்மதனனென்பான்
கொலைத்தொகைவேலினானைக்கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணாஅனஞ்சுயிர்த்தஞ்சிநோக்கிச்
சிலைத்தொழிற்றடக்கைமன்னற்கிற்றெனச்செப்புகின்றான்.

1162. உ. மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்களெல்லா
மின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுசூழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மன்னன்மைத்துனனாகிய மதனனென்பான், சீவகனை அரசன்கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாய் அஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற் சிறப்பட்டசீவகனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாம் சென்று யாங்கள்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடைவிளக்கு எரிக்கும்; இனி என்சொல்லிச் செல்வேம்; மேல் என்செய்யக்கடவேம்; செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் நெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச் சொல்லுங்கோளென்றானென்க. (௩௧௧ - உ)

1163. வாழ்வதோருப்பாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளராங்களொருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவாளிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிநகரழுங்கிற்றன்றே.

இ - ள். சூழ்வினையாளர் தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதியொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிளந்து வடிவுதெரியாதபடி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மாந்தரைப்போல நகர் அழுங்கிற்றென்க. (௬௧௩)

1164. காய்சினவெகுளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகாளை
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினோடிருளுங்காற்றும்
பேசிற்றன்பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினானைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து, மொய்ப்ப.

இ - ள். அவர் அங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே! யாங்கள் செய்திகூறின், சீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடும்படி கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௬௧௪)

1165. அருள்வலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையூக்கந்
திருமலிபீகைபோகந்திண்புகழ்நண்புசுற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனொக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

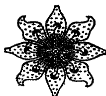
வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திருமலிபீகை - செல்வமிகுகின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லனாதல். யாரே, ஏகாரம் எதிர்மறை.

இ - ள். அருள்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மையானைக்கொன்றநீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க, (௬௧௫)

௪.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௧௧௬௫.

ஐந்தாவது,

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்துயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டமில்குணத்தினன்போயென்செய்கின்றான்கொலெ
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்கூடியபளிங்கிற்றோன்றுந் [ன்னிற்
தீட்டரும்படிவமன்னன்றிறங்கிளந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையி லும் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்தமொழிதப்பாமையின், 'கோட்டமில்குணத்தினன்' என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கு ஊட்டின பஞ்சு; பளிங் கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான்.

இ - ள். தன்னை உய்யக்கொண்ட குணத்தினனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றானோவென்றுகேட்பீ ராயின், அவன்செய்கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து, பின்னர்ப் படிவ மன்னன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவேமென்று தேவர்கூறினாரென்க.

"வண்டளிர்" (பது. ௬0.) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினார்.

1167. விலங்கிவில்லுமிழும்பூணான்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்ந்
தலங்கலந்துயர்ந்ததோளானூழ்வினையென்றுவிட்டான்.

இ - ள். தோளான், கட்டியங்காரன்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும் தேவன்விடுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்றோன்றுதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை. பொலிதலும், உம்மை சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும் இவன்மனமிருந்தபடிகூறினார். இதனையே சாரணரும், "சிறைப்பட்டனை போலும்" (முத்தி. உகஉ.) என்றார். (உ)

1168. வானரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனிரைத்தெழுந்துதிங்களிருளெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்கதிர்சுமந்தோர்திங்கள்
மேனிமிர்ந்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலே நெருங்கித் தேனொழுகும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனினம் அஞ்சிப்போய்த் திங்களை இருளென்றுகருதி மொய்க்கும் வெற்பு - சந்திரோதயம்.

இ - ள். திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே ஏறினாற்போலே தேவன் சீவகனைக்கொண்டு தன்வெற்பிலே ஏறினானென்க. (௩)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிரைசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலர்ந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னான்
மங்கலவகையினாட்டிமணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கணானைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையின், திரைகூறினார்.

இ - ள். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணானைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடேகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகுமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகதிர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலைப்பிணையமுழ்குடையினீழற்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவில்வீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனன்றிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

இ - ள். திலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலுங் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (௫)

1171. இருமலர்க்குவளையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினான்றனழகுகண்டெளியவென்னாத்
திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப
வெரிமணிப்பூணினானுமின்னணமியம்பினானே.

இ - ள். தேவியர், எங்கண்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினான்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக் கூறினானென்க.

இருமை - கருமை. ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், 'இன்னணம்' என்றார். (௬)

வேறு.

1172. பிணிக்குலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத்
(ை)கயுடம்பெனக்கருளிநோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்கர்ளையென்றனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிர்தனையமாண்பினான்.

பிணிக்குலம் - நோய்த்திரள்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை; "எரிநீரவோநரகமந்நரகத்துன்பத், தொருநீரவே விலங்குதானுடைய துன்பம்" (மூத்தி. ௧௭௧௬.) என்பர் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிர்தென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

இ - ள். அமிர்தனையமாண்பினான், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தேபிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினை எனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காளைகாணுங்கோளென்றானென்க. (எ)

1173. கடற்சுறவுயரியகாளையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றநீணில
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

இ - ள். காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவளைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர் கூறினாரென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம்; உம்மை, அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம். (அ)

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெனிற்றருகுந்தன்மையீர்.

இ - ள். போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையீர்! எண்ணல்வேண்டுமோவெனச் சீவகன் கூறினானென்க.

தரும், தருகும், இரண்டும் விகாரம்; தருமிடத்து எமக்கே உரித்தாகவென்றுமாம். (௯)

1175. ௧. மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணினாய்.

1176. ௨. ஊற்றுநீர்க்கூவலுளுறைபுமீனனார்
வேற்றுநாட்டதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினாற்
காற்றினதமைதிபங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

உ. அது - நுகர்ச்சி. சுவையதனையென்றுமாம். இவன் கூட வாராத படி, 'போற்று' என்றான்.

இ - ள். பூணினாய்! நிலத்திடத்தே மலைமுதலியனவெல்லாம் கிடந்தன; அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரெண்ணமுண்டு; அவைகாணாதே கூவலில் உறையுமீன்போலே தாம்பிறந்த ஊரிலே திரிந்தேவீடுகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு நுகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்பொருந்தினாராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியும்படி கூறினானென்க. (௧0 - ௧௧)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிறந்தபினிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றாள்வாய்த்தோன்றுந்
தம்வினைகழுவுகின்றார்சாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையினகன்றுபோந்தாவிழைவறத்துறந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதம் இறந்தபின் இருண்டுதோன்றும் அம் மலையை அரணபாதமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றாள்வரையிலேவந்திருந்து, தோன்றுகின்ற இருவினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர், வீட்டை விரும்புதலின், தரணிகாவலைத்துறந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்துவிட்டவர்களென்க.

அரணபாதம் - ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை. (௧௨)

1178. சிந்தையிற்பரிதியன்னார்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்
தந்தவளமிர்தமூட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலைச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னாய்.

இ - ள். தரணிக்குத்திலகமன்னாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தையாலே இருளகற்றும் பரிதிபோல்வார் அடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவள்விருந்தூட்ட உண்டு, அவளைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன. (௧௩)

வேறு.

1179. அங்குநின்றகன்றபின்னையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுகவேழப்பேரினந்

தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை
கங்கையின்கரையதுகடலிற்றோன்றுமே.

இ-ள். அங்குநின்றும்போனபின்பு, இருபத்தைங்காதவழி, வேழத்திரள்தங்கிய, கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்கரையிடத்தது ; அதனைத் தனியே போவாரில்லையென்க.

இங்கேயானைகூறிற்று, அவன் அறஞ்செய்தனோக்கி ; 'பஞ்சவர் போல நின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்'' (பது. ௭௨.) என்பர். (௧௪)

1180. புனலெரிதவழ்ந்தெனப்பூத்ததாமரை
வனமதுவாளெனவாளைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி
யினமலர்த்தாரினாயிரண்டுகாதமே.

இ-ள். தாரினாய்! தாமரையையுடைய, வாளைபாய்வனவாகிய தடங்களை வலத்திட்டு அவ்வியானைதிரியும்வனத்தே இருகாதமேகுவாயாகவென்க.

1181. காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனின்றோளனவிரண்டுகுன்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

இ-ள். அங்ஙனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலையுடைய நின்றோளென்னும்படி இரண்டுகுன்றுவளரப்பட்டுப் பேய்கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட்டைக் காண்பையென்க. (௧௫)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ
ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்
களவினினணிநலங்கவர்ந்தகள்வனென்
றுளர்மணிக்கொம்பனாருருகிநைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ-ள். வெயில் வரையிலேயெறித்த தன்மையைப்போல்வதோர் மார்பினாய்! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனேயென்றுகூறி உருகி நைவார்களென்க. (௧௬)

1183. பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சார்ந்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிடும்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர் மேனி மெலிவோடே மிக்கணுகுதலின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவளவிலே பேய்களாவர் ; அவரைப் புல்லற்கவென்க. (௧௭)

வேறு.

1184. கண்டபேய்நகரினீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிவீசிக்கிடந்தபொற்றீவிற்றாகிக்
கொண்டலைப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்படுத்தவேலி
நுண்டுகிலுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

இ - ள். கண்ட பேய்நகரினின்றும்போய்க் காதங்கடந்தவளவிலே, இனியதொருநாடு தோன்றுமென்க.

கடந்து, கடப்ப. தீவிற்றாகி - தீவின்றன்மைத்தாய். ஒழுங்கினையுடைய கரும்புசூழ்ந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந்நெல், அல்குலில் துகிலுக்குள்ளே நுழைந்துகிடந்த பவளமேகலையையுமொத்து, திரைசூழ்ந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (௧௮)

1185. படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தழுவியயாணர்நன்னாட்
டிடைநெறியசைவுதீரவிருந்தவணேகலுற்றாற்
கடநெறிகடத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னும் நாட்டிடை நகரியிலே வழிவருத்தந்தீர இருதிங்களிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு ; அதன்றன்மையைக் கேளென்க.

இதனால், பதுமையைக்கோடலும் கூறினான். (௨௦)

வேறு.

1186. ௧. உதிகொண்டனவெம்பரனுண்ணிலைவேல்
பதிகொண்டுபரந்தனபோன்றுளவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. ௨. குழவிப்பிடிகுஞ்சரமாழ்குமெனத்
தழுவிச்சுடுவெவ்வழறுங்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கிளர்சேவறழீஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராற்றுவன.

1188. ௩. கலையின்பிணைகன்றிடுமென்றுகசிந்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மையினா

ளிலேயின்னிழுறுனதுநின்றுகொடுத்
துலேயும்வெயினின்றுருகும்முரவோய்.

1189. ௪. கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
துடைநாணெனமின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரு
மடனுமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ள். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தன வற்றையொத்து நுதிகொண்டனவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது தன் னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின், வாய்தான் வேம்; ஆயினும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழவியையுடைய பிடி மயங்கு மென்றுகருதி அழலேத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித் தழு வித் தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயி லிலேநின்று உலேயாநிற்கும். கலே, பிணே நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலே தானின்று தன்னிலேயிற்பிறந்தநிழலே அதற்குக்கொடுத்துத் தான் உருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினேத்து யானேயின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனேகலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியா லே விதித்துவிடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற் குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ் வழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலேயெழுப் பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

௩. இன்பிணே - இனியபிணே.

௪. 'மதங்கள்கலந்தநிலத்து' என்றும் பாடம். (உக - ௪)

1190. நெறியிற்றளர்வார்தமநெஞ்சுருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர்தாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

இ - ள். வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப் பாருமாய்த் தந்நெஞ்சுருகி இந்திரியங்களிற் றளர்வாருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களேக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்துபோ வென்க. (உ௬)

1191. க. குலேவாழைபழுத்தகொழும்பழனு
நிலேமாத்தனதேமுறுதீங்கனியும்

பலவின்றனமுள்ளுடையள்ளமிர்து
மலையாற்றயல்யாவுமடுத்துளவே.

1192. ௨. வளர்பைம்பொனும்வாளொளிநீண்மணியு
மொளிர்கின்றனவோசனைநீணிலமுந்
தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விளையுங்
குளிர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. குலைவாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் - மரம் ஏனையவும்.

௨. வாளொளி - பெரியவொளி. நிலமும், உம்மை முற்றும்மை. 'தாம் விளையும்' என்பதூஉம் பாடம்.

இ - ள். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மாவிடத்தனவாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவின்றனவாகிய தேமுறுபழமும், ஏனையவும் நெருங்கியுளவாதலால், தாபதர்தாம் உணவிற்றளர்வொன்றிலராய்விளையும் ஒளிர்கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஓரோசனையெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திரகூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க. (௨௬ - எ)

1193. முழவின்னிசைமுரிமுழங்கருவி
கழையின்றுணிசந்தொடுகல்லெனவீர்த்
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாநதியே.

இ - ள். கழையின்றுணியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியையுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்று இழியும் அருவியானது மிகப் பெருகும்யாறு, அஞ்சனமாநதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும். (௨அ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பனிமால்வரைதா
னதுதெள்ளறல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடும்வழைசூழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி, அதுமுதலாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவையென்றது, ஒழிந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

இ - ள். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலைதான்; வலப்பக்கம் அந்தயாறு; முன்னும்பின்னும் தேமாமரமும் வழைசூழ்பொழிலும். இவ்விடம் இன்பத்தால் அறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்தவிர்ந்திராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றானென்க. (௨௯)

வேறு.

1195 வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூரரும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வனைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

இ - ள். பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத் தாபதர்பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவனைத்தழுவிய மகளிர்வடிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்டதென்க.

இது நின்னைக் கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௯௦)

1196. குரவநீடியகொன்றையங்கானின்வாய்
வரகுவாளிற்றொலைச்சுநர்பாடலி
னரவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ள். அம்மலையை விட்டு இழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய விளைநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அறுப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டுநிலமென்க. (௯௧)

1197.

பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றூங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ள். அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்க நாட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அடுகறவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனையுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையும் சீரினையுமுடையநாடென்க; "ஏங்கியமிடறு" (சிலப். அரங்கேற். ௰௧.) என்றார். கம்பலை, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௯௨)

வேறு.

1198. பாளைவாய்க்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிநெய்ம்முதிர்தொடையல்கீறி
வாளைவாயுறைப்பநக்கிவராலொடுமறலுமென்ப
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொளுடே.

இ - ள். காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு, கமுகின்னெற்றி யிலுண்டாகியபழம் விண்டு உதிர்தலின், இருல்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயி

லே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகூடநக்கித் தம்மில் மாறுபடாநிற்கு மென்க.

நெய் - தேன். என்ப, அசை. (௩௩)

வேறு.

1199. அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா
யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ள். அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்து போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டின்மகளிர் கூந்தல்போலேநாறித் தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே கேமசரியைக் கொள்கின்றதும் கூறினும். (௩௪)

1200. க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமூட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலினாய்வல்லைநீந்தினால்.

1201. உ. யானைவெண்மருப்பினாலியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன
தேனெயூன்கிழங்குகாய்பழங்கள்செற்றிய
கானவர்குரம்பைசூழ்காடுதோன்றுமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அரசர்கெடுதற்குக் காரணமாகியவேலினாய்! மணிகளையரித்துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி உலகத்தையூட்டலிற் கணிகையாகிய புனலை விரையநீந்தினால், யானைக்கொம்பாலே கால் வளை முதலியவெல்லாமியற்றி மானமாவாகிய கவரியின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள் சூழ்ந்த காடு தோன்றுமென்க.

உ. யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை. (௩௫-௬)

1202. கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுங்கைமான்குரன்மணியருவிநீள்குர
லடும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடும்பைமான்குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

இ - ள். அக்காடெங்கும் மிக்கவாகிய ஓசை: துடிக்குரலும், கள் அரிக்குங்குரலும், யானையின்குரலும், அருவிவீழ்குரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி மயங்கிய மான்குரலும், சீழ்க்கையுமென்க. (௩௭)

1203. பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னவிரொளிநாய்காட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன, விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

இ - ள். தோளினாய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியராகிய மகளிரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிகள் நான்குள; அவற்றின்வேறுபாடு கேளென்க. (ருஅ)

1204. அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவியொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீரதொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவளைநீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிகளில், பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று; இரதமாகிய நீரதொன்று; எல்லாநோயையுந்தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று. ஆதலிற் குவளைநீர்வாவியல்லது நமக்கு நுகர்தற்காகாதென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று, அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்றது நச்சுப்பொய்கையென்றுமாம். (ருகூ)

1205. கையடுசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய
ரையெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர்; அங்ஙனந்தோன்றி அவற்றைக்கோடற்குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆளழித்து உடலைக்கொள்வரென்க. (சுo)

1206. அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாந்தர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிநற்
றண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நின்னிடத்து மகளிர் கண் மொய்க்குமாறுபோல மாந்தர்கள் அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டுமென்னுநினைவு சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் நல்வினையுடையனென்று துணுக்கெனமொய்த்துத் தொழுதுகாண்பரென்க.

இதனால், அவற்றிற்கு இடமேபோவென்றான். (சுக)

1207. பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதையின்றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்தினையைந்தசாயல்போன்
றாடுபோக்கினியதங்கோரைங்காதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து, வண்டு யாழ்செய்யும் ஓரைங்காதமும் கிண்கிணி முதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கு இனியதொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (௪௨)

1208. கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாதின்மேனடந்ததோர்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்திகைப்போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்டுக் கற்புடைமகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித் தாதின்மேலே நடந்ததொரு தன்மைத்தென்க. (௪௩)

1209. மணியியற்பாவிகையனையமாச்சுனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை
யிணைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ம்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினாய்கண்டுசேறியே.

இ - ள். சிலையினாய்! பாவிகையொத்தசுனை மலரால் அணியப்பட்டது ; அதனையும், பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும் கண்ணாலேகண்டு அவ்வழியைச்செல்வாயாகவென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையும் நுகராதேகொள்ளென்றான். (௪௪)

1210. இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேகலைத்
ா தஙகறபறறுணணய
வலைத்துவீழருவிகளார்க்குஞ்சோலைசூழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போல் திண்ணியவனகிரி நினக்கு வலத்தது ; அருவியாலும் குளிர்ச்சியாலு மதி போற்றோன்றுமென்க. (௪௫)

1211. கரியவன்றிருமுடிகவித்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்றியே
மரியவருறைதலின்மதனகிதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்றென்பவே.

இ - ள். அஃது, இந்திரன் தலையைச்சாய்த்த சேவடியிணையுடைய பெரியவன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலேமருவின இருடிகள் உறைதலின், காமனது கீதமொன்றுமே அவ்விடத்தினீங்க, இயல்பாலுள்ள ஓசைகளெல்லாம் பிறந்ததொரு பக்கமலையையுடையதென்க. (சசு)

1212. ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம் - வசப்படுத்தவொண்ணாத நெஞ்சம். கவர்ப்பு - பலவாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடம் அரிய அவ்வரையைக் கடந்துபோயபின்பு, புணர்ச்சிநெறியையுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல் வழி பலகவர்ப்புக்களுமுண்டாயிற்றாதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை அறியக்கூறுவேம்; அதுகேளென்க. (சஎ)

1213. சுரும்புசூழ்குவளையோர்சுனையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டிமிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவகுக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன்அருகே ஒருவேங்கையுண்டு; அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்விய வழியுண்டு; அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க. (சஅ)

வேறு.

1214. கைம்மலர்த்தனையகாந்தட்கடிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவளைக்கண்ணிமொய்பநீமுழுதுநீந்தி
வைம்மலர்த்திலங்குவெள்வேன்மத்திமதேயமாளுங்
கொய்ம்மலர்த்தாரினானைக்கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனே! இவ்வடையாளங்களைக்குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும் வேலையுடைய மத்திமதேயத்தையாளுமரசனை எதிர்ப்படுதி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னானென்க.

குணம் - பண்பு. (சகூ)

1215. மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைமாசி
லெண்ணருந்தன்மகளைத்தந்தீங்குறைகெனவொழுகுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்திகின்ற
வண்ணனின்றேழெல்லாமவ்வழியிடைவரென்றான்.

இ - ள். மண்காவலனாகியவேந்தன், பாவையாகியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைகவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனநடக்குநாளிலே, வருந் திகின்ற நந்தட்டனும் நின்றோழரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றானென்க. (௬0)

வே று.

1216. நெட்டிடைநெறிகளுங்கிகரில்கானமு
முட்டிடைமுடுக்கருமொய்கொள்குன்றமு
நட்புடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினான்.

இ - ள். தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அருவழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்னே தோன்றக்கூறினாய், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங்களைக்கூற நினைந்தானென்க. (௬௧)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரனைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்
சொல்லினனவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ள். நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமரனை வாழநாட்டவே வல்லவன், அஃது அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்ந்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக்கூறினானென்க. (௬௨)

1218. கடுந்தொடைக்கவர்கணைக்காமன்காமுறப்
படுங்குரறருமிதுபாம்புமல்லவுங்
கடுந்திறனோய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ள். இது, காமன்விரும்பப்படும் சரீரத்தைத்தரும்; இது, பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுந்திறல்களையும், நோய்களையுங்கெடுக்கும்; இது, வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியக் கூறினானென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கடுந்திறல்' என்றான். (௬௩)

வே று.

1219. கந்தடுகளிறுகொல்லுங்கருவரையுழுவையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிற்புரையும்பைந்தா
ரிந்திரன்றன்னைநோக்கியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தையிற்செல்வலென்றான்றேவனுஞ்செலவுநேர்ந்தான்.

இ - ள். புலியன்னான், மந்திரமூன்றையும் படித்துச் சுதஞ்சணனையும் பார்த்து அவன்தேவியர்திரளையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிந்து செல்வேனென்றான் ; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தாரகமனமும் கலைகளிறென்றுதலின், அதுவல்லனென்பதும் இதனாற் பெற்றாம். செல்வமிகுதியான், இந்திரனென்றார். (௯௪)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
றெனைத்தொருமதியினாங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றோன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசில்லாத மகடன்னை.

இ - ள். தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்றாம் ஒருதிங்களிலே யான்சென்றுகூடுந் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அதனையறிந்து, தோழன் நக்கு, தோளாய் ! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலேயென்று கூறினானென்க.

கொல், அசை. இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினேனும் மனக்கவற்சியின்றி நிலைபெறவிருந்து எய்தாமையின், அதனைத் தேவன்கூறானாயினன். இனித் தத்தையையேநினைந்தானென்னிற் குணமாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடறீர்த்துப் புணராமையின், அவளையே நினைந்தானென்க.

1221. ஆறிருமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியுஞ்சூடிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயாநிறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துயர்தியென்று
கூறினன்கதிர்கள்பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ள். முடியினான், பின்னும், பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமாபுரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டு வந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்கும் உரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறைவனைவழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினானென்க.

இது தேவியர்முன்னாதலின், வெளியானகாரியங்கள்கூறினான். (௯௫)

1222. சொற்றிறற்சூழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்சுருங்கநாடி
விற்றிறற்குரிசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமாரைவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான்
கற்பகமாமூஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ள். சொல்வலியையுடைய சுதஞ்சணன், மறைபொருளல்லாத வற்றை வேறாகாடி அங்ஙனம் சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறைபொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறாகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு, அவன், பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துநின்ற தோழிமாரை விடுத்துநின்றானென்க.

ஆசாரியனுதலிற் றொழுதானென்க. இனிப் போக்குஒருப்படுதலின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (௫௭)

வேறு.

1223. சேட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
ளட்டிருந்திருநுதற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர்திரைமுளைத்ததென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனநின்றானுக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டிமேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள், நுதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுளைத்ததென்க. (௫௮)

வேறு.

1224. அழல்பொதிந்தநீள்ஒளிலைலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிந்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக் [தி
குழல்பொதிந்ததீஞ்சொல்லார்குழாத்தினீங்கிக்கொண்டேந்
நிழல்பொதிந்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்திழிந்தான்.

இ - ள். நீண்முடியான், அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலைமேற்போக முடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின்றுநீங்கி ஏந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (௫௯)

1225. வண்டளிர்ச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்றீண்டி
விண்டொழுகுதீங்கனிகள்பலவுமார்ந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலானைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக் [ன்.
கொண்டெழுந்தான்வானவனுங்குரிசிறானேசெலவயர்ந்தா

இ - ள். அங்ஙனமிழிந்து, சந்தனமுதலியன வானைத்தீண்டப்பட்டு விரிந்து தேனொழுகும் கனிகள்பலவுநிறைந்த சோலையிலே, வேலானைப் பின்பும் காண்பேனாகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குரிசில் தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் வீடுபெற்றபடிகாண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித்தும்' என்றான். ஈண்டு, 'மண்கருதும்' என்றதுகுறித்து, மேலும், "மண்கொண்டவேலான்" (பூம. ௨௭.) என்பர். இதற்குமுன் தனியேபோகாமையின், தேவர் நொந்துகூறினார். (௬௦)

1226. வாளுழுலைபாய்ந்திளையவளாகிட்டினமென்னுந்
தாளொழியப்போரேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்
கோளுழுவையன்றற்குக்குன்றமுநின்றழுதனவே.

வாள், ஆகுபெயர். இளைய வளநாகு - தத்தையும் குணமாலையும். இனம் - தோழர்; இவற்குக் கால்போறலின், 'தாள்' என்றார். ஏறென்னும்பெயர் வரைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்று, 'உழுவையன்னன்' என்றார்.

இ - ள். போரேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழலையைப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்ததென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீரைவீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசும்புவீழ்தலின் உள்ளுருகிப் புலியையன்றற்கு மலைகளும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினார். (௬௧)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ
னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநறவமுல்லைநாள்வேங்கை
தக்கார்போற்கைம்மறித்தகாந்தளந்தோதகாதெனவே
தொக்கார்போற்பன்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

இ - ள். பெரியோர்தம்கேட்டிடத்து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணேநின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிலக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாவும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (௬௨)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்ந்துதமியாரை
முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர்போலுமினிநும்மைப்
பல்லையுகுத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சிந்தித்
தொல்லைநிறங்கருகித்தும்பிபாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லைகாள்! நீங்கள் கொல்லையின் நடுவையணைந்து வேங்கையாகிய அரணைச்சேர்ந்து தமியாரை நும்முள்ளே சிறிதேநகைத்துப் பின்பு பிறரறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர்; இங்ஙனநகுநும்மைப் பல்லையுகுத்திடுவேமென்று போதினும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சிந்தித் தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகின வேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். 'தும்பியார்ந்து' என்றும் பாடம். (௬௩)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறுேடலெம்பிற்
பீடேந்தரிவையரிற்பெயர்கென்றாடுமடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டக்கூடாபிடிகிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடந்தான்காலிற்கழலானே.

இ - ள். நீதருகின்ற கோதையை யாங்கள் வேண்டேம்; ஆதலிற் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள்; வழிமாறினாய்; இஃது எம்முடைய இல்லம்; நீசெல்லும் பரத்தையரில்லேறப் போவாயாகவென்று ஊடமடவாரைப்போலே, களிறுகள் ஊடநீர்க்க ஊடநீராதே பிடிகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போனனென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமையின், தேவர்இங்ஙனம்கூறினார். ()

வே று.

1230. காழகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டிணியுமொப்பா
னுழையுமிம்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
மேழகக்குரலினானோர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஓர்வேட்டுவன், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டிணியையும் ஒப்பான்; பறித்தலால் மார்பு உள்ளேயொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப்பான்; வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன்; மேழகம்போலுங்குரலினனாய் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்பாடம். (௬௫)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குதீந்தேன்கொழுந்தடிநறவொடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினானடன்றமைத்துகிற்பெண்ணினோடுந்
தொடுமனைத்தோலன்வில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிநுனைவேலினான்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ள். அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனேயேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினளாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினனாய் வில்லினனாய் உடையினனாய் அணுகத் தோன்றினனாக, வேலினான்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க. (௬௬)

1232.

சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்கிளிசுமக்கலாற்றா
மாலையந்தினைகள்காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டுள்வாழுங்குறவருட்டலைவனென்றான்.

மற்று, அசை. இதா, திசைச்சொல்.

இ - ள். அருவிகுடி, * இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்குபட்ட தினைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது, ஒருபுனம்; அதற்குத் தென்மேன்மூலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்வைத்து யான் தலைவனென்றானென்க. (௬௭)

1233. ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட

* இந்தாவென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

போழ்கிணைப்புழுக்கற்றேனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுமுண்டுந்தொண்டிக்களிதனையென்றான்.

இ - ள். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்து பார்த்து, தோழ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றுசமைத்த புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகிய இதனையும் உண்பேமென்றானென்க. (௬௮)

1234. ஊனொடுதேனுங்கள்ளுமுண்டுயிர்கொன்றபாவத்
தினராய்ப்பிறந்ததிங்ஙனினியிவையொழிமினென்னக்
கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்கள்ளொடூன்றேன்கைவிட்டா
லேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ள். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிரையுங்கொன்ற பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறந்தது; இனி இவற்றைக் கைவிடுமினென்றுகூற, கானக்குறவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கள்முதலியவற்றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்ஙனம்பிழைப்பேம்; எம்முடம்பை நீவாட்ட வேண்டா; ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. ()

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புவீக்கிநரகத்திலுறைதனன்றோ
வூன்றினாதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
வூன்றியிவ்விரண்டினுள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன
வூன்றினொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ள். ஊனைச்சுவைத்து உடம்பைவீக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ? ஊனைத்தின்னாதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் நன்றோ? கடைப்பிடித்து இவ்விரண்டினுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிர்ந்து தேவனாதலே உறுதியென்றானென்க. (௭௰)

1236. உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னாயுயர்கதிச்சேறியேடா
குறுகினாயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டினின்றே [டா
யிறைவனூற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொடூன்றுறத்தல்கண்
யிறுதிக்கணின்பந்தூங்குமிருங்கனியிவைகொளென்றான்.

இ - ள். நீ உறுதியுணர்ந்துகூறினாயாதலின், ஏடா! இனி உயர்கதியிலேபோவை; இறைவனூலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிரதத்தோடே ஊன்றுறத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டிற்கிழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்ப வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட் பேரின்பஞ்செறியுங் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொளென்றானென்க. (௭௧)

1237. என்றலுந்தேனுமூனும்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்
சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீள்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே, வேடன், தேன்முதலியவற்றைக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்குன்றமேசெல்வேனென்றுகூறி அவன் போனுனக ; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலா யினாைப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின்வருத் தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினுனென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரணபாதத்திற்கும் நடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய் தான். (எஉ)

வேறு.

1238. இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசும்புகான்றொழுகிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வருடையொடுகளுஞ்சென்னிநீள்
விலங்கல்சென்றெய்தினுன்விலங்கன்மார்பினுன்.

இ - ள். மணிகலந்து அசும்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுகப் பட்டு, மானினம் மரகதத்தையிடறி வருடையோடு உகளுஞ் சென்னியை யுடைய அரணபாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினுன் எய்தினுனென்க.(எங)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
ரிந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினுன்.

இ - ள். விசும்பினடுவைத்தீண்டி மேனேக்கிச்செல்வதோர் பொன்னி னெளியை வெல்லும் ஒளியினையும், மந்திரத்தைவிழையும் வாய்மொழியினை யும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனுல், தாள்வரையில் இருடிகளை முதலில் வணங்கினுனென்றார். ()

வேறு .

1240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவின்பக்
கனிகவர்கணனுமேத்தக்காதிகண்ணரிந்தகாசி
றனிமுதிர்கடவுள்கோயிறன்வலங்கொண்டுசெல்வான் [ன்.
குனிதிரைமுளைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தா

இ - ள். முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட் டுக்கெடும்படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைநுகருந் தேவரும் முயன் றேத்தக் காதிகண்ணரிந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டுசெல்கின்றவன் இளஞாயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணரிந்த - உபாதிகளைத் தன்னிடத்துநில்லாதபடி வேரறுத்த.()

1241. தண்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையிளிந்தவீயும்
வண்கொடிக்கொய்தபூவும்வார்ந்துமட்டுயிர்ப்பவேந்தித்

திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்குணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணுங்கின வீயையும் கொடியிற்கொய்த பூவையும் மதுவுயிராநிற்க ஏந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத் தேயேற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தாளத்தோடே பாடாநின்றானென்க. (எசு)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெய்ம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறவிக்கடலகத்தான்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியனவில்லாத வேதம். நீதிநெறி - சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவேமுடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றாகியதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றாயென்றானென்க. (எஎ)

1243. இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னாரிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலழுந்தி
யொன்னாவினையினுழல்வேங்களுய்யப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இணையில்இன்பம் - அநந்தசுகம். மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னெயில்வட்டத்தில்வேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயழுந்திப் பொருந்தாத தீவினையாலே வருந்துவேம் உய்யப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றானென்க. ()

1244. உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையில்லாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

திறல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனுயர்த்த எண்ணிறந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாரும் அறியப்படுவாயாகவென்றானென்க.

படாய், செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்நின்றது. இத் தேவபாணிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றானும் இறைவனைப்பாடினான். ()

வேறு.

1245. அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதூவ
முடியுலகமூர்த்தியுறங்கிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறங்கிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதிலுங்கட்டழித்தகாவலனீயன்றே.

இ - ள். அடியை உலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய, முடிந்தவுலகத்தின் மூர்த்தியை உறும்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்தோன், காமம் வெகுளி மயக்கமென்கின்ற மூன்றுமதிலையும் காவலழித்த நீயேயன்றேயென்றானென்க. (அ0)

1246. முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
றரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றான்யாரே
தரணிமேற்றந்தளித்தான்றண்மதிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவ...

இ - ள். மூன்றுமதிலையுமழித்து, அங்கம் பூர்வம் மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின்தன்மையையும் தரணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன், மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணாய அறிவுக்கு வரனாயுள்ள நீயேயன்றே என்றானென்க. (அக)

1247. தீராவினைதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றான்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்ததைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுணீயன்றே.

இ - ள். தீவினையைப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருதலில்லாத வீட்டினையுரைத்த வாமன் யார்தான்? அங்ஙனமுரைத்தவாமன், நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவைமூன்றும் சாரணரைப்பாடினன். பா, முற்கூறியவே; கந்தருவ மார்க்கத்தால் இடைமடக்கின. (அஉ)

வேறு.

1248. அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னரே
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜிநக்ருஹம்.

இ - ள். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சாரணருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு, தலைவன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க. (அங)

1249. அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
ரிருவரைவினாய்நகர்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ள். மதுவையுண்டு பொருந்துதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப் பாரிருவரை வழிகேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையணுகினானென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (௮௪)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பசும்பொற்பாம்புரிக்
கன்னிமூதெயில்கடலுடுத்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் படுத்தது.

இ - ள். அங்ஙனம் முன்னினபொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணியப்பட்டுக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடைய மூதெயில், கடலை உடையாக வுடுத்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றுநிற்குமென்க. (௮௫)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிலங்கியமொய்கொணீள்கொடிப்
பகறலைவிலங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறலைவிலங்குவேற்காளையெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான கொடி.

இ - ள். அகிலுண்டாக்கின புகையையுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை இடத்தேசென்றுவிலக்கும் சந்திராபமென்னும் நகரைக் காளை பான்மையி னெய்தினானென்க.

முகில்தலைவிலங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம். (௮௬)

1252. மலரணிமணிக்குடமண்ணுநீரொடு
பலர்நலம்பழிச்சுபுபரவவேகினா
னலர்கதிர்கரும்பிளைமடுப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுள்புக்கானரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு. கரும்பிளை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற் செல்லவே கொடிவலமாம்.

இ - ள். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்கவன், தன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்குடத்தின் மண்ணு ஆட்டிப் பரவும்படி புக்கானென்க.

அது, "மழகளிற்றெருத்திற்றந்த மணிக்குட மண்ணுநீரா, லழகனைமன்னுப்பெய்தாங்கு" (பது. ௧௮௦.) என்பதனானுணர்க. இந் நிமித்தத்தின் பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும் ஊரிற்கும் நிமித்தமென்றுவைத்து இரண்டு நிமித்தமென்பாருமுளர். (௮௭)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவுசூழ்ந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவீழ்மாலைநாற்றிமணியரங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிறைமகனிருந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னார்நாடகமியற்றுகின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளவிலே, மகளிரன்னார் பலருங்கூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை நாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இறைமகனிருந்துகாண, நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (௮௮)

1254. குழலெடுத்தியாத்துமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவிர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவிரல்குற்காசுசிலம்பொடுசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாளரங்கின்மேலரம்பையன்னாள்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாகிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

"வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி, னெறியி னீங்கிய நெடிய ரல்லோர், குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட லில்லாப் பருமை யில்லோர்" என்னும் சூத்திரத்திற்கூறிய நிலைகளுடனே ஆசிரியனிட்டவழகு கிடத்தலின், அழகியென்றார். (௮௯)

1255. தண்ணுமைமுழவம்வீணைகுழலொடுகுயிலத்தண்பூங்
கண்ணொடுபுருவங்கைகால்கலையல்குனுசுப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றேட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்ஙனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள், தண்ணுமைமுதலியன வாசியாநிற்கக் கண்முதலியவற்றாற்கொண்ட கூத்தினது ஒற்றுமை வடிவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றாற்போலே மெலியாநின்றாரென்க. (௯௦)

1256. பாடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமூன்றுங்
கூடுபுசிவணிநின்றுகுழைந்திழைந்தமிர்தமூற
வோடரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசும்பொற்சாந்தமிலயமாவாடுகின்றாள்.

இ - ள். அவள் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சியமுமாகிய இம்மூன்றுங்கூடிப் பொருந்திநின்று மெல்கிக் கலந்து இனிமைமிகக் கண்ணாலெய்து இடுதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாநின்றாளென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி, அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (௬௧)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்
பூண்முலைப்பிறழப்பொற்றோடிடவயினுடங்கவொல்கி
மாணிழைவளைகைதம்மாலவட்டணைபோக்குகின்றாள்
மேனோக்கினாள்.

இ - ள். மாணிழை, பட்டம் மின்னக் குழை வீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு நுடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டணைபோக்குகின்றவள் கண்ணாலே காளைமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணையாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். "தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, னத்தொழிலாகு மபவேட் டிதமே.", "தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர, வுய்த்த லாகு முபவேட் டிதமே,", "கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே.", "கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே.", "ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதந், தோன்றும் வியாவர்த் திதத்தோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெனப்பகர்ந்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா னூர்". (௬௨)

1258. நோக்கினாணெடுங்கணென்னுங்குடங்கையானுண்டுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்கனாணெடுங்கண்பில்கி
வீக்குவார்முலையினேற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவள், கண்ணென்னும் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டு கவிகளாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத்துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கிநின்றதனாற் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துவலையைவீசி முலைத்தலையிலே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழுகையென்னும் மெய்ப்பாடாகாது. (௬௩)

1259. செருக்கயனெடுங்கணாளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குநூல்பரிந்துசிந்தாப்பூவெலாங்கரிந்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினாளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணாள், தன்கண்ணீரை உலோகபாலன் காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு. முத்துவடத்தைத் தன்முலையினாலே

நெருக்கி அந்நூலை அறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாடும்படி காமத்தீத் தலைக்கொள்ளுதலாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (கூச)

1260. கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்
தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை [ன்னா
பொன்னினாலுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொ
ரின்னிசையிவற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றாள்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது ; ஆதலிற் [illegible] முற்றிக்கனிந்து கமழும் காமமாகியபழத்தை நுகர்வான்இவனே ; வேறு இதற்குரியாரில்லை, இத்தன்மை கூறாதே, பரத்தையர்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரென்றுகருதினாளென்க. (கூரு)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவையூர்திக்காமருகாளைதான்கொ
லிருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறான்கொ
லரும்பெறற்குமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்றா
டிருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னாள்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையானவள், குமரன், மயிலூர்தியையுடைய முருகனோ! சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்றானோ! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றாளென்க.

தேசிகப்பாவை, அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவள்கல்விமுதலியவற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறியது ; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (கூசு)

1262. போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்
தியாதிவள்கண்டதென்றாங்கரசனுமமர்ந்துநோக்கி [லா
மீதுவண்டரற்றுங்கண்ணிவிடலையைத்தானுங்கண்டான்
காதலிற்களித்ததுள்ளங்காளையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். இவள்கண் புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை ; கண்டவுருவம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ்விடலையைக்கண்டான் ; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே நெஞ்சுகளித்தது ; அதனாலே காளையை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்கோளென்றானென்க. (கூஎ)

வேறு.

1263. கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி
னெய்கணைசிலையினோடிவன்கணில்லையான்
மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென்
றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினார்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ள். இல்வாழ்க்கைவளர்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனுமென்று கருதின், கணையும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனுமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (௯௮)

வேறு.

1264. மந்திரமறந்துவீழ்ந்துமாநிலத்தியங்குகின்ற
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிந்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
யைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாநிலத்தேவீழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்து இந்திரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு விளையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றானென்க.

அந்தரகுமரன்-தேவரில் ஒருசாதி. இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

1265. போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினானுங்
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னூதுவண்டுடித்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்குகின்றாள்.

வண்டுடித்தமாலை - வண்டுசூழ்ந்த தேசிகப்பாவை.

இ - ள். உலோகபாலனும் சீவகனும் காதலால் இருவருமொருவராகி இருந்தவளவிலே, அவள் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத் தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றாளென்க. (௧௦௦)

1266. ௧. தேனுருக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
லூனுருக்கின்றவைவேலொருமகனுருமிற்றோன்றி
வானுருக்கின்றமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமார்பிற்
கானுருக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாக, "பதுமை" (பாது. ௧௦௮) என்னுங்கவியளவும் ஒருதொடர்.

உருமிற்சொன்னானென்க; பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமையாயிற்று.

1267. ௨. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியமுல்லைமௌவல்
செய்யசந்திமயச்சாரற்கருப்புரக்கன்றுதீம்பூக்

பெய்தொளிமறைத்தநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றுக. குழவிய, அ, அசை. "பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே." (தொல். பொரு. மர. உச.) இரண்டு மலையினும் இவளுணை அறிவித்தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன்.

1268. ரு.பவழங்கொள்கோடுநாட்டிப்பைம்பொனால்வேலிகோலித்
தவழ்கதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட்
புகழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோர்கன்னிமுல்லை
யகழ்கடற்றுனைவேந்தேயணியெயிறீன்றதன்றே.

1269. ச. வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக்

ழம்பலர்கண்ணியாரதிபறைநதோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள்.

1270. ௬.நறவிரிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை
நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுந்தேன்களுநிழன்றுபாட
விறைவளைத்தோளிமற்றென்றோழியீதென்றுசேர்ந்து
பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோணீட்டினாளே.

அணிந்து, அணிய. நிழன்று - நிழல்செய்து; "ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை" (சிறுபா. உருரு.) என்றார் பிறரும்.

1271. ரு.நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி
யங்குறையரவுதீண்டிபெளவையோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்கோதைநங்கையடிகளோவென்றுகொம்பேர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு, வினைத்தொகை; காலம் நீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறவைநீளம் பறந்துசெல்லுமென்றுகூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, "அரி குரற் கோழிநாமத் தரவிவட் கடித்த தாக" (கனக. ககக.) என்றதனுனு முணர்க. தடுத்ததனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக்கினபாம்பு அணுகின கையிலே தீண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள் - பதுமைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272. எ. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டெளவைமாரைக்
கொடியனுயென்னைநாளுநினையெனத்தழுவிக்கொண்டு
பிடைமின்னினிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகின்றான்.

அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தான் நிகழ்த்தப்பெறுமையின், தனக்காக நிகழ்த்தென்றுளாயிற்று.

1273. அ. பதுமையைப்பாம்புதீண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்
ங்கிருக
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடிதற்கொத்த
மதிமிகுத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

ஏகி, ஏக.

இ - ள். இங்ஙனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால், யுடைய ஒருமகன்ருேன்றி மார்பினையும் தாரினையுமுடைய உலோகபால னைத்தொழுது பதுமையைப் பாம்புதீண்டிற்றென்று உருமிற்சொன்னான்; சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனை நோக்கி, வேலி னாய்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற் கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்னையென்று வினவினாற்கு வேந்தே! நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய முல்லையினையும் மௌவலினையும் சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையும் தீம்பூவையும் சந்திரகாந் தக்கல்லினின்றுந்தோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்தூட்டி மாலையை மூட்டா கப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவள், அவற்றிலே விசேடித்துப் பவளத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலே வேலி கோலி முத்தை மணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதீண்டி நல்லநாளிலே திலோத்தமைதன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகியமுல்லை எயிறு போலே அரும்பிற்று; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம் பே! நங்கை அலர்பூத்தாள்; பொலிகவென்ருளாக, அம்பைத் தோற்றுவிக் கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகை யைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டுக் காவிலேசென்ருள்; அவள்சென்று சோலையிலேவிளையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களும் நிழன்று பாடும்படி நிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்ருேழியென்று சேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோளைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ கிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் தீண்டுதற்குரிய மறுச் சேர்மதியன்றி இது நகையினையுடையதோர் மதியாயிருந்தது; நாம் தீண்டத் தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டுதலாலே அம்மேயோவென்ன மீண்டாளாக, அவள்தோழி, கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று வினவிச்சென்று அவளைச்சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவளைநோக்கிக் கொடியனாய்! தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாரைப் புல்லி ஒழிந்த தாய்மாரைத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினையெனக் கூறி மின்னைமிடைந்ததோர் மின்போறற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே வீழ்ந்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான்; அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்குதற்குப் பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத் தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறப்பாகக் கூறுது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை கடுகக்கூறிற்றாகாமையுணர்க. (கoக - அ)

1274. வள்ளருன்வல்லவெல்லாமாட்டினன்மற்றுமாங்க
ணுள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயவூறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணினாளுக்காவியுண்டில்லையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூருய மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் தான்வல்ல விஞ்சைகளெல்லாவற்றையும் செலுத்தினன்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகளையுஞ் செய்யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும் படி அரவுகான்றநஞ்சு மிக்கதென்க. (கoகூ)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையடுவெருளிநாக
நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினும்
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே
ரெங்களுக்கிறைவனென்ருங்கிடிமுரசெருக்கினனே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெருளியையுடைய நாகம், இது நாம் தீண்டுமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்று எண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர் கட்குத் தனபதி நாட்டையும் நிதியையுந்தந்து மகளையுந்தருமாதலின், இதனைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசறைவித்தானென்க. (ககo)

1276. க. மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்
கொண்டதுநாகமென்பார்குளைவளிபித்தொடையிற் [சை
பிண்டித்துப்பெருகிற்றென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாதிதென்பார்.

1277. உ. சிரையைத்தும்விடுதுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்
குரைபுனல்விடுதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரிரையெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பா
ருரையன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்,

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மற்று, வினைமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலையென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில் திரண்டுபெருகின; இனி உயிர்மீளாதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியநவையறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது கேட்டதில்லையென்பாரென்க. என்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இராசமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சினையைந்து - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல் ; சிருங்கி - ஒருமருந்து ; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிங்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் நஞ்சு நீங்குதற்கும். அழலூறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ள். தீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினரென்க. (கககஉ)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்கனைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிற்பா
ருய்வகையின்றியின்னேயுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

இ - ள். கையையும் கண்டத்தையும் உழலைகோப்பார் ; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார் ; தொழுதுநிற்பார் ; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்துபடின், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய் மாக்கள், ஆரவாரத்தாலே, மடை [illegible]ரென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்களென்றார். (ககங)

1279. வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னூலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரெழாயிரர்மறுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ள். பொன்னாலே பூவும் நூலும்பெற்றார், மந்திரமும் மறையும்வல்லார், மறுவில்லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலே புடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் எழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத்தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (ககச)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
றேம்பிழிகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்துரைப்பக்கல்லென்
றாம்பழிகுளத்திற்கண்ணீர்துகணிலத்திழிந்ததன்றே.

இ - ள். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதீண்டினால் இறைவற்கும் தீர்த்தலரிது ; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று ; பாம்பு தீண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளுமின்று ; உதயாரூடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியுங்கோளென்று கணி நூலையெடுத்துக் கூறக்கேட்டுக் கையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இன்றென்பது, மறைப்பொருளுணர்த்திய வினைக்குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாகநின்றதென்றவாறாயிற்று. இதனாற்

பயன்: அக்காலத்திற்றெய்வம் மாயோனாதலின், அவன் கருடனுடனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பார்வையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். ()

1281. நங்கைக்கின்றிறத்தலில்லைநரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றுனிருந்தாந்தைபாடு
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானிளையவனுளன்மற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று, அசை.

இ - ள். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்கும் கொங்கு அலர் கோங்கினெற்றியில் அரும்பின்றலையிடத்தே ஆந்தைதான் இருந்துபாடும்; இதனை, நரபதி! நீயும் கேட்பாயாக; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பான் ஓரிளையவன் இங்குளன்; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லையென்றானென்க. (௧௧௬)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிந்தப்பருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்துமாழாந்துசொன்னா
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னொடிங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்றாவந்தாங்கவனுங்கண்டான்.

இ - ள். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகம்சிந்தும்படி தூண் மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான்: இன்னும் ஒரு சூழ்ச்சியுண்டு; என்னோடு அங்கிருந்தஇளையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாருமினென்றுகூறினான்; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும் இந்நிலையைக்கண்டானென்க. (௧௧௭)

1283. பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்பபோன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகன்றிழந்தபோன்றுங்கிடந்தழுகின்றகண்ணா
ரிறைவளையவரைநோக்கியென்கொடிதுற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனும் குறளும் உவமேயப்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்கு முவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன், நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயில்கள் மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும் அழுகின்ற கண்ணாராகிய வளையவரைநோக்கி, என்னே! இவருற்றது கொடிதாயிருந்ததென்றானென்க. (௧௧௮)

1284. ஊறுகொள்சிங்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினன்கொற்றவேந்தன்கொழுநிதிநிலத்துமற்றன்
வீறுயர்புகழைவித்திக்கேண்மையைவிளைத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்பனாளைநோக்கெனநம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனுகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவை விளைக்கவல்லையாதலின், கொம்பனுளை இன்னே நோக்கெனக்கூறினன்; அதுகேட்டசீவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்னனென்க.

விளைத்தி, படுத்தலோசையாக்குக. (௧௧௯)

1285. புற்றிடைவெகுளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடையூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்
பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டேழற்கவென்று [ன்
கற்றடிப்படுத்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னுன்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம்படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்சூழ்ந்தநிலையாயினும், இவட்கு இறந்துபாடில்லை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினனென்க.

காமனன்னுனென்றது, இவற்கோர்பெயர். (௧௨0)

1286. பொழிந்துநஞ்சுகுத்தலச்சமிளைபெருவெகுளிபோகங்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினுரும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாம்பிளிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயிறானஞ்செய்யுங்கோளெனமற்றுஞ்சொன்னுன்.

உகுத்தல் - தன்னுற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கௌவி நஞ்சைக் கான்று உகுத்தல். இளை - இளையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைதல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றுடுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - ஊஷ; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - அயோஊஷ; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிலிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிகாரம். காலமொழிந்தவேழும் அகாலமாம்.

இ - ள். உகுத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தவளதாம்; அங்ஙனங்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயின், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினனென்க. (௧௨௧)

1287. அந்தணனுறுமான்பாலவிபினையலர்ந்தகாலை
நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனுயிற்
றந்திபாமுளைப்பிற்றுழைத்தடமலர்வணிகனுறும்
பந்தியாப்பழுப்புநாறிற்சூத்திரன்பாலதென்றுன்.

இ - ள். *சித்தராரூடமென்னும் நூலினைக் கொண்டுவந்து கூறின், ஆன் பாலவியினை நாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அலர்ந்தகாலத்தில் நந்தியாவட்டத்தை நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரம்நாறுமாயின், அது சூத்திரன் பாலதாமென்று கூறினானென்க. (கஉஉ)

1288. கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னிநோக்க
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறழுந்தியாழ்ந்த [தான்
கொன்னுமாநாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்
மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

இ - ள். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகங்கொண்டதாயிற் கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பகுதியாம்; இது கொப்புள்கோடலின், இவளைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே; சாதி அரசர்சாதியே; தைத்தழுந்தினபல் யமதூதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றுமே; உதயமும் கன்னியே; ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் முன் இறத்தலில்லையென்றதனை.()

1289. குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடைமயிலனுடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ
னின்றிரண்டுருவமோதிநேர்முகநோக்கினானே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருஓதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம் பஞ்சநமஸ்காரமாம்.

இ - ள். தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலனாள்தன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்துநின்று பின்னும் இரண்டுருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினானென்க. (கஉச)

1290. நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கடுங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேனோக்கினாளே.

இ - ள். அந்நெடுந்தகை, நின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலியெதிர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கின

* விஷஹாஹஸமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

பின்பு அவள்வடிவை அவன் கண்ணால்நுகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினாளென்க.

ஆர்ந்து, ஆர.   (கஉ௫)

1291. நோக்கினணிறையுநாணுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினாள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
றாக்கினாளநங்கனப்புத்தூணியையமருளாநா
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரிரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானாலனைய கண்; "அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது" (சிலப். மனை. ருக - ௫உ.) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். அங்ஙனம்பார்த்த கண்ணாள், நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும் முன்பு நோக்கிப் போந்தவள், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கினாள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்டாள்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுகிற்று; முழுகினபின்பு அவ்வடிவாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தூணியை உண்டாக்கினாளென்க.   (கஉ௬)

வேறு.

1292. ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிநீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்கணோக்கெனும்வையெயிற்றாரழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுந் தலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் நஞ்சாலே, வாட்கண்ணிணையுடையாள் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்டபுற்றென்க. வாட்கண், உவமத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது, பதுமைக்கு ஒரு பெயர். "நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்" (தொல். பொரு. களவு. ரு.) என்றதனால், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்துக்கூட்டுங் குறிப்புரைநிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின்றேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க; "பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன" (தொல். பொரு. களவு. எ.) என்பதனான், இவற்கு வருத்தம் புலப்படாதாயிற்று.   (கஉஎ)

1293. மாழ்கிவெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னாய்தொடினஞ்சறும்
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

இ - ள். கோதையாராகிய தோழியருஞ்செவிலியரும், மடவாள் மயங்கி உயிர்த்தாள்; இனி, இது வேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு, யானையன்னாய்! வாழ்வாயாக; நீதீண்டித்தீர்ப்பையாயின், நஞ்சறுமென்றாரென்க.

அன்னான், "தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி" யின்கூறாய் ஆயேற்றது; (தொல். சொல். விளி. கசு.) (கஉஅ)

1294. கண்ணிற்காணினுங்கட்டுரைகேட்பினு
நண்ணித்தீண்டினுநல்லுயிர்நிற்குமென்
றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்பினும் தீண்டினும், நல்லுயிர்நிற்கும்; அது நமக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினாற்போலே குளிரும்படி ஏந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாம் தைவந்தானென்க.()

1295. மற்றிமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா
லுற்றநோக்கமுறாததொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

இ - ள். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலாள், தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினாளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமிலமிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (கங0)

வேறு.

1296. க. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரெஞ்சியவுயிரை மீட்டானிவனலாலில்லையென்பார்
மஞ்சுசூழிஞ்சிமூதூர்மாமுடிக்குரிசினானை
நஞ்சுசூழ்வேலினாற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வூரையுடைய தனபதி நானை இவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297. உ. விளங்கொளிவிசும்பில்வெண்கோட் டிளம்பிறைசூழ்ந்தமின்போல், வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொனுண்டிளைப்பச்சேர்ந்த, விளங்கதிர்முலைகடம்மாலிவனைமார்பெழுதிவைகிற், றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்த மின்போலே முத்துவடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னணைசதலாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவனை மார்

பையெழுதி வைகப்பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிநிற்பாரென்க. இவனைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடிதென்றதனால்.

1298. ௩. அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குநீரார்
கருங்கணின்யாமுங்கண்டாங்காமனையென்றுசொல்லித்
திருந்தொளிமுறுவற்செவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்கினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தீஞ்சொலார், என்பார், என்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாமும் காமனைக் கண்ணாலேகண்டேம்; இங்ஙனமன்றி, இவன்மார்பிலே தங்கிப் பிணிக்குநீராராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்றுசொல்லி மயங்கினாரென்க. (௧௩௧ - ௩)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்பூசிநன்னீர்
துன்னினராட்டிச்செம்பொற்செப்பினுட்டுகிலுஞ்சாந்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினாரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார், குமரனைத் துன்னினராய் நெய்பூசி நன்னீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகில்முதலியவற்றையேந்தினாரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிற்றிச்செய்தமரவடியூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலைவேய்ந்தவரும்பெறற்கூடஞ்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினாரே.

இ - ள். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்து மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினாரென்க. (௧௩௫)

1301. கன்னியர்கரகநீராற்றாமரைகழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிகழீஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்நன்குபூசி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தமிர்தினிதிற்கொண்டான்
மின்விரிந்திலங்குபைம்பூண்வேற்கணார்வேனிலானே.

இ - ள். கன்னியர் நீராலே பொன்னடிகளைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான், விரும்பி வாய்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனியவற்றோடேயுண்டானென்க.

"நீராடிக் கால்கழுவி வாய்பூசி" (௧௧) என்றும், "கைப்பன வெல்லாங் கடைதலை தித்திப்ப" (௨௬) என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். ()

1302. வாசநற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசுறுத்தங்கைநீரைமும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்றைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
தூசினாலங்கைநீவியிருந்தனன்றோற்றமிக்கான்.

இ - ள். மிக்கவன், பொடியையும் நீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலைமுடித்து அங்கையிற்கொண்டநீரை முக்காற்குடித்து வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவுறுப்புக்களிலே தீண்டுவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க.

தூசு - ஒலியல். "முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப், பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்" (ஆசா. ௨௮.) என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாகுசெல்ல
வார்கழற்குரிசில்கொண்டுகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னனெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலனாற்குநிகரில்லைநிலத்திலென்றான்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும் செல்ல, குரிசில், அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன்கலைகளையெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்றானென்க. (௧௩௮)

வேறு.

1304. பரிதிபட்டதுபன்மணிநீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசிந்தையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது; மணியும் விளக்கும் எரியும் படியிட்டனர்; பல்லியங்களுமார்த்தன; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன்; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (௧௩௯)

1305. பூங்கணவ்வயினோக்கம்பொறாதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிற்பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவள்கண்கள், அவ்விடத்து யான் நோக்கினநோக்கத்தைப் பொறாதே நிலநோக்கி என்னைவருத்தினாற்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக் கொடுமைகொண்டு ஏந்தி வருத்தின; இவ்விடத்திற் பொறாமை என்னே யென்று இடைநைந்தது; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாரைப்போலே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது, ஒருசொல். இனிக் கண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொருதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (கருo)

1306. முருகுவார்குழலாண்முகிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்தியின்
றுருகுநுண்ணிடையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனுவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலாள், ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெருகுந் தன்மையாலே வருந்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத் துமளவன்றி என்னுவியைக் கெடுக்குமளவாக்காநின்றனவென்க. (கருக)

1307. புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்
பகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளது ஏந்து அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாவியேற்குப் பகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநின்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை பகையாயின. (கருஉ)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணோ
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்கன்னவள்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய நுதலோ, கண்ணோ, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தை மிகப்பண்ணுகின்றது; இவற்றில் இன்ன தென்று யான்சிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

சிலை - காமன்வில். இதனால், உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென் றான். 'மொழியோ' என்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும்; அன்றி, "அடிகளுக்கிறைஞ்சி" (பது. க0எ.) என்னும் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றலுமொன்று. (கருங)

1309. க. அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணெய்வெங்கனன்மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினள்.

இதுமுதலாக, "பூமென்சேக்கை" (கருo) அளவும் ஒருதொடர்.

அழுந்துதலுறுகின்ற வருத்தநோய் உழுநிற்க.

1310. ௨. பெயன்மழைப்பிறழுங்கொடிமின்னிடைக்
கயன்மணிக்கணிநல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி
ஞள்.

ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர் கைதொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி.

1311. ௩. வணங்குநேர்ன்சிலைவார்கணைக்காமனோ
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனை
யணங்குகாளறியேனுரையீர்களே.

எல்லாரும் மனங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்றிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன். நிணந்து - பிணித்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்றிலள். உரையீர்களே, ஏகாரம் - வினு.

1312. ௪. கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாகுமெனுருமிலாவியே.

ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையும்படி தன் தோளாலே புல்லினன்போன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமனிறுத்துவார் ஒருவருமில்லாத உயிர்.

1313. ரு. இறுதியில்லமிர்தெய்துநரீண்டியன்
றறிவினடியவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்தத்தையெய்துந் தேவர்கள் திரண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆராயவேண்டி அன்று மந்தரம் மத்தாக நின்று நெறியிற்கடைந்திடப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க.

1314. ௬. நகைவெண்டிங்களுநாரமடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றூழ்மணியோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுள்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்சுடுகின்றவே.

நாரையுடைய மடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல் - ஆம்பற்பண்ணையுடைய குழல். புகையில்லாஅழல், இல்பொருளுவமை.

1315. ௭. பூமென்சேக்கையுணூற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பளைஇக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமநோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததே.

பூந்தாமம் ; திரளையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டுயிர்ப் புக்கலந்து. யாமம் - இரவு.

இ - ள். அண்ணல், அங்ஙனம் நோயுறுகிற்க, கோதையும் நல்லவர் கைதொழச்சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்தொடிப்பாவைபோலே வைகினாள் ; அங்ஙனம்வைகினவள், திங்கள், அன்றில் முதலியன அழல்போற்சுடாநின்றன ; அதனால், எனதுநெஞ்சம் கடல்போல மறுகாநின்றது ; இங்ஙனமறுகும்படி என்னெஞ்சை நிணந்து நிறையைக் கொண்ட கள்வனை, யான் காமனோ! முருகனோவென்று ஐயமுற்று இன்னனென்றறிகின்றிலேன் ; இல்லுறைதெய்வங்காள் ! நீங்களுமுறையீர்களோ ? உரைத்திலிராயினும், என் ஆருயிர் ஆவி, துயர்மீட்டவன் இன்னும் அருளுவனோவென்று அவனிடத்தே ஆகாநின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி, உயிர்ப்பளைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து நெஞ்சுருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயினாள் ; அங்ஙனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தநோயாலே இராப்பொழுதினெல்லை ஓர் யாண்டையொத்துக் கழிந்ததென்க. (௧௪௪ - ௫௦)

1316. ௧. மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிர்சாயலுக்
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினார்.

1317. ௨. அழுதுநுண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமமுழ்த்தொடணிந்தபின்
றொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டினா
ரெழுதுகொம்பனையாரிளையாளையே.

1318. ௩. வேந்துகாயினும்வெள்வளையாயமோ
டேந்தும்பூம்பொழிலெய்தியங்காடுத
லாய்ந்ததென்றுகொண்டம்மயில்போற்குழீஇப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௧. காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

௨. நுண்ணிடை - பதுமை. இளையாளென்றது, அவளென்னுஞ்சுட்டு. கொம்பனையார் - செவிலியும் தோழியும்.

௩. நெருநற் பாம்புதீண்டினபொழிலிலே போகவிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்விரா அங்ஙனநீங்கிற்றாக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுதுனையாகிற்க, அம்மாதராள்தாதியாகிய தாயுந் தோழியும், இவள்வருத்தத்திற்கு யாம்செய்யத்தகுங் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணி அவனை எதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், வேந்துகாயினும் இவள் பொழிலிலேசென்று அவ்விடத்தே விளையாடுதலே காரியமென்றுட்கொண்டு, கொம்பனையார், அவ்விளையாளை முலைமுழுதும் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையும் கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில்போற்றிரண்டு வந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்றதென்க.

'அழுது' என்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றேமென்றழுதாரென்றுமுரைப்ப. (௧௫௧ - ௩)

1319. க. அலங்கறான்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்சுனை
கலங்கப்பாய்ந்துடனாடுநர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320. உ. தூசுலாநெடுந்தோகையினல்லவ
ரூசலாடுநரோண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந
ராகியெத்திசையுமமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. தூசிலேஅசைகின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம் -

இ - ள். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (௧௫௪ - ௫)

1321. முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்சுட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினனென்பவே.

இ - ள். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுடுதலின், அவளையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவளைக்கண்டாற்போறலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு எகினானென்க.

1322. மயிலினாடலுமந்தியினாடலுங்
குயிலின்பாடலுங்கூடிமலிந்தவண்
வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினான்.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன கூடி மிக்கு வெயிலினின்றுநீங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப் பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி. (கநௗ)

1323. காதுசேர்ந்தகடிப்பிணைகையது
தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
ரோதகித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நாண்
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ள். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவள்கையது கழுநீர்மலர்; அவள் முலையிடத்தன, முத்துவடமும் பொன்னாணும்; இஃது அவள்மேற்கொண்ட ஒப்பனையென்க.

இதனால், அவளொப்பனையைத் தேவர் வியந்துகூறினார். காமநோயினால் நொய்தாக ஒப்பித்தார். (கநஅ)

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்துளாற்
கண்புதைப்பனகாரிரும்பூம்பொழில்
சண்பகத்தணிகோதைநின்றாடனி
நண்பனைநினையாநறுமேனியே.

இ - ள். சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடையாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றா

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடம் கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப் பொழில். அணி, உவமவுருபு. (க

1325. கறந்தபாலினுட்காசிறுமணி
நிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற் போலே, அவள் மறைந்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடுதலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்து - கிளர. மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதென்று கருதினான். (கநஂ)

1326. வரையின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்துங்குநீர்த்
திரையின்செல்விகொறேமலர்ப்பாவைகொ
லுரையின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைந்தநீர்; பெரிய அசைகின்ற நீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி, வரையரமகளோ! நீரரமகளோ! திருமகளோ! இயக்கியோ! யார்தாமென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்ந்தது. ()

1327. மாலைவாடினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்றீஞ்சொற்பதுமையிங்கின்றவள்
சோலைவேய்மருள்சூழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன; ஆதலால், இவ்விடத்தினின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்றுதெரிந்து தேறினானென்க. (௧௩௨)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சீறடிக்கொம்பனாள்
பூவர்சோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும் பொருந்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருளென்றது, முதற்கந்தருவமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவமாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். அங்ஙனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய இனியமணம் தமிழிற்பொருள்; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்பனாணிற்கின்ற பூவையுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்வேனென்று எண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றார். (௧௩௩)

1329. அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்ந்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வெல்லைநீங்கிற்றியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்னவட்கு நாணம் நீங்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப்பொழுது இருவரும் கூடினாரென்க. (௧௩௪)

1330. களித்தகண்ணிணைகாம்பெனவீங்குதோட்
டெளிர்த்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்
தளித்தசுண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்

இ - ள். அப்பொழுது, கண்ணிணை களித்தன ; தோளில் வளைகளுமொலித்தன ; போனமாமைநிறமும் வந்துசேர்ந்தது ; பூசினசுண்ணமும் குங்குமமுமழிந்தன ; இவனால் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டு விளங்

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதென்றார். (கசுரு)

1331. குவளையேய்ந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டுகா
ளிவளகூரெயிறீனுந்தகையவோ
தவளமெல்லிணர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும் வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவளுடைய எயிற்றையீனுந் தகைமையையுடையவோ ? உளவேற் கூறுமினென்றானென்க. (கசுசு)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொளிளமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

இ - ள். நீதங்கியமார்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு உருவிக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத் தீர்ப்பன வேறொன்றுமில்லையென்றுகூறி ஏத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் - நெஞ்சு. இனித் தலைவிமுன்னாதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்தலுமாம். (கசுஎ)

1333. க. கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்கைசெய்து
வண்ணமாலைநடுச்சிகையுள்வளை இச்

தண்ணலின்புறுத்தாற்றலினாற்றினாள்.

1334. உ. திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது

யிங்கொளித்திடுவேனுமரெய்தினர்
கொங்கொளிக்குழலாயெனக்கூறினன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நுண்ணிய தொழிலையுடைய சிலம்பிலேறின பூந்தாதையுந் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள் - அசை. நாட்டி - பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி. வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி நெஞ்சை

இ - ள். அண்ணல், |
யமாகவைத்துக் குழலைக்கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களுமறுவுமென்னும்படி சேர்ந்ததென்றுகூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்றுவித்தலின், ஆற்றினள்; அங்ஙனம் ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! நமரெய்தினர்; அவர்காணுதபடி இங்கே ஒளிப்பேனென்று கூறினனென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறு உவமை. (கசுஅ - கூ)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற்
றழையிடைக்குளித்தான்றகைவேலின
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினர்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினன் தழையிடத்தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூணிடத்தே மறைந்து ஏந்தின முலையினையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினரென்க. (கஎ0)

1336. மின்னேர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்
தன்னநாணவசைந்துசிலம்படி
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகின
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றுமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்னம்நாண ஏகினளென்க. (கஎக)

1337. திங்கள்சூழ்ந்தபன்மீனெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணின
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கள்காதலினற்றகைபாடினர்.

இ - ள். திங்களைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் ஏவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியும் தோழியும் சென்றணுகினார். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தௌவை - செவிலிக்குமூத்தவள். பாம்புதீண்டின பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (௧௭௨)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்
மழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினான்.

இ - ள். அவர்கள், தழைமுதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச்சேர்த்தி அவளைக் கொண்டுபோனார்; போனபின்பு, சீவகனும் அவள் குணங்களைநினைத்து அங்கினையோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினானென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள். (௧௭௩)

வேறு.

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினானாதலானு
மாமகளுயிரைமீட்டவலத்தினானாதலானு
னாமவற்கழகிதாகநங்கையைக்கொடுத்துமென்றான்.

- ள். அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளவிலே, தனபதி மதிதரனை , பதுமை உயிரைத்தந்த வெற்றியையுடையனாதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தை உடையனாதலானும் காமனையொத்த நெடுந்தகை உடன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினானென்க. (௧௭௪)

1340. மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினானும்
விதிதரவந்ததொன்றேவிளங்குபூண்முலையினாளைக்
கொதிதருவேலினாற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு, "பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ, டுருவு நிறுத்த காம வாயி, னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென, முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே" (தொல். பொரு. மெய். ௨௫.) என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ள். தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன், ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலினாற்குக் கொடுப்பதேகருமம்; இது யானும் முன்பே நினையாநிற்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே என்றானென்க. (௧௭௫)

1341. உள்விரித்திதனையெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
றெள்ளிதிற்றெரியச்சென்றுங்குரைத்தனுங்குமரன்றேறி
வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்று [ன்.
னள்ளிலைவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனஃதமைந்ததென்று

இ - ள். அதுகேட்டதனபதி, மதிதரனைநோக்கி இக்காரியத்தையெல்லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுரைப்பாயாகவென்று கூறிவிட்டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவளவிலே, சீவகனும் தேறி, தனபதிவிரும்பியகாரியம் அங்ஙனமாகவென்றான்; அதுகேட்டு அமைச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றானென்க.(களசு)

1342. பொன்றியவுயிரைமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேய்ந்தா
னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்ன
வென்றிகொள்வேலினாற்கேபான்மையும்விளைந்ததன்றே.

1343. கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிவைகளுடி
யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்
தூப்புரிமுத்தமாலைதொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்கூடி, அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டான்; ஆதலால், நாடும் நிதியும் நல்கி மகட்டருமென்ற அவை தாமேவந்துஒன்றிய; அன்றியும் போதுவேய்ந்தானுதலானும் தீண்டினுனுதலானும், 'உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' என்று கூறியபான்மையும் வேலினாற்கேவிளைந்ததல்லவோவென்று இவைகளைநாடி, பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர் மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையரைநோக்கிக் கூறினாராக; முத்தமாலையைச் சல்லியும் தூக்குமாக நாற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (களஎ - அ)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ள். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்ட, மகளிர், தொழுது சுற்றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட. (களகூ)

1345. மழகளிற்றெருத்திற்றந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா
லழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்
தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார்தூமணிப்பாவையன்னார்
விழுமணிக்கொடியனூரும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னவர், அழகனைக் களிற்றின்றெருத்திற்றந்த நீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பனையை நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடியனூரும் தேவர்மகளை யொத்தாளென்க. (கஅ0)

வேறு.

1346. கயற்கணாளையுங்காமனன்னானையு

ய

வியற்கையன்புடையாரிணையந்தார்களே.

இ - ள். தனபதிமுதலாயினார், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை முடித்தார்; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற்கூடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ள அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (கஅக)

1347. வாளும்வேலுமலைந்தரியார்ந்தகண்
ணாளுமவாகமுன்மைந்தனுமாயிடைத்
தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
நா 5ீரா.

இ - ள். கண்ணாளும் மைந்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும் தாளுந்தாளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநுகர்கின்ற நுகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினாரென்க. (கஅஉ)

1348. க. தணிக்குந்தாமரையாணலந்தன்னையும்
பிணிக்(

வம

தணிக்கந்தன்னவன்றூங்குடைந்ததே.

1349. உ. பரிந்தமாலைபறைந்தனகுங்குமங்
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி

லம

பிரிந்தவண்டினையார்விளையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எல்லாரழகையும் தோற்பிக்கும் திருவினழகைப் பிணிக்கும்பீடு, இருவர்க்கும்பொது. வாயவிழ்தல் - அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தினின்றும் நிலைகுலைதலுமாம்; தார் - மாலையும் தூசியுமாம்; கிலேடையால்.

உ. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம.

இ - ள். அங்ஙனம் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே இளையார் விளையாடாநிற்க, பேதைதன்முலையாகிய யானை போர்செய்தலின், நிலைகுலையாதவன் தார் நெகிழ்ந்து அவ்விடத்தேஉடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மார்பிலே முத்த மாலைகள் அற்றன; குங்குமம் அழிந்தன; தலையிற்கண்ணி கரிந்தன. அவை பொறாது பின்பு அவள்போர்செய்தலான், மேகலைகள் அற்றன; சிலம்புகள் ஆற்றாது ஆர்த்தன; வண்டுகள் இரிந்தன; இனித் திருமகளைப் பிணிக்குமிவர் பீடு மேல் என்செய்யும்; அவை நம்மாற் கூறுதற்கரியவென்றாரென்க. ()

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறுமென்புகை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே
யெழுமையும்பிணைந்தெய்தியவன்பினார்.

இ - ள். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினார், தழுவுகாதலாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்க மில்லாராய் அங்ஙனநடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (கஅ௯)

1351. நாறியுஞ்சுவைத்துந்நரம்பின்னிசை
கூறியுங்குளிர்நாடகநோக்கியு
மூறின்வெம்முலையாலுழப்பட்டுமெய்
வேறனன்வைகும்வைகலுமென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனம் காலையுமாலையும் தீண்டுதற்கு இனியமுலையால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறனன், பின்னும் வேட்கைவிளைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன நாறப்பட்டும், நாவிற்கினியன நுகர்ந்தும், இசை யைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களைநோக்கியும் நாடோறுந் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன்மீன்கதிரொடுமிடைந்துதிங்கட்
டெரிகதிர்திரட்டிவல்லான்றெரிந்துகோத்தணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்முத்தமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்தில்வீழ்ந்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலைப்புகைநுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து, மிடைய. அணிந்த, பெயர். புரிகதிர் - மிக்க கதிர். கதிர் விளங்கு மீன்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதிரையுடைய முத்தமின் னுமுலையென்க.

இ - ள். வேலான், அங்ஙனம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின் னும் முலைத்தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅஎ)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையி
குழன்மாலைக்கொம்பாகிக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி[ற்றாகிக்
யுழன்மாலைத்தீங்கிளவியொன்றிரண்டுதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு
நிழன்மாலைவேனாணநீண்டகண்ணேநெய்தோய்ந்ததளிரேமேனி.

இ - ள். யாவருங்காணாதவுயிரை யான்கண்டேன் ; அதன்றன்மைகூறு மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: முலையினையுடைத்தாய், நீண்ட கண்ணினை யும் தளிரையொக்கும் மேனியையும் குழலையும் மாலையையுமுடையதோர் கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய தனது நாத்தான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டுகிளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மாலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவுடைய என்னுயிர். முதல் சினைவினையோடு முடிந்தது. இது, நயப்பு. (கஅஅ)

1354. மாநீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடிநுசுப்பின்மயிலஞ்சாய
லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துநுடங்கப்புல்லித்
தூநீர்மலர்மார்பன்றன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேறற்
றேனீர்மலர்மாலைதேன்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சூட்டினானே.

இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேல் தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டுத்தேறல்' எனமாறி, காமபானத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தையுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த மாலை. உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

இ - ள். முகிலிடத்து மின்போலும் நுசுப்பினையுடைய சாயல், துளும் புமட்டுத்தேறலைப் பருகுதலாலே தூயநீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன் றான் அவள் தொன்னலத்தைப் புருவம் ஏறிநுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும் மாலையைத் தேன்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினானென்க. (கஅகூ)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டுத்துவலைமாலை
யூனடைந்திருந்தவேற்கணொண்டொடியுருவவீணை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்ததிங்கட்குளிர்முத்தமுலையினாளே.

இ - ள். கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையு முடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர் தற்கு வீணையைப்பாடினாளென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு. (ககூ0)

1356. வார்தளிர்ததைந்துபோதுமல்கிவண்டிறங்குங்காவிற்
சீர்கெழுகுரிசில்புக்கான்றேசிகப்பாவையென்னுங்
கார்கெழுமின்னுவென்றநுடங்கிடைக்கமழ்தண்கோதை
யேர்கெழுமயிலனாளையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

இ - ள். குரிசில், காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்று பெயர்கூறும், இடையினையும் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ்விடத்தே கண்டானென்க. (௧௧௯)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கிளர்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிநாணக்
கலந்தனன்காமமாலைகலையினதியல்பிற்சூட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிரீன்றதன்றே.

இ - ள். அவயவஅழகும் சமுதாயசோலையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங்கொடி நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்ந்தவன், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்கூறிய நூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினுக, அக்கொடி தனிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிரையீன்றதென்க. (௧௨௦)

1358. சாந்திடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலைப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளனையபொற்பின்
வேந்தடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களோடு
மாய்ந்தடிபரவவைகுமரிவையர்க்கநங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளனைய பொற்பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண்ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ள். அநங்கனன்னான், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நாளும் ஆராய்ந்து தன்னைப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்குமென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (௧௨௧)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்களேகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
றங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்

இ - ள். இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான், தங்கிய நல்வினையினுக்கம் தேராகநின்றவன், அங்ஙனம் உழுவலான்வந்த அன்பினையுடையவள் முலைப்போகத்தைநீக்கி இருளிடை ஏகலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந்தினார். (௧௨௨)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்றோ
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துறுவகையினீக்கி [ள்
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறாத்தகங்குலிருளிடையேகினானே.

வகை - அவளை அவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் நுகர்ந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பலவையுநுகர்ந்து பின்பு கூடுவனென்றுணர்க. இனி, உடம்பு நல்லுயிரை நீங்கிப் போனாற்போலென்றும் உரைப்ப.

இ - ள். தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்தகையை அவள்வருந்தாத படிநீக்கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவறுத்த இருளிடத்தே எகினானென்க. (௧௯௫)

வேறு.

1361. நீணிறக்குழனோர்வளைத்தோளியைத்
தானுறக்கிடைநீத்தலுந்தன்பினே

பாணிறத்துகிற்பையரவல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான் பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தனளென்க. (௧௯௬)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாவிகெடுத்தவண்
யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்
சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய
பூக்கணாடுமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி.

இ - ள். அங்ஙனம்விழித்தவள், முயங்குதலைத்தேடிக் காணாமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயிரைக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்றபொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணாமையின், அதுதங்கும் பூக்களைத்தேடுமன்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (௧௯௭)

1363. புல்லும்போழ்தினும்பூணுறினோமென
மல்லற்காளையைவைதுமிழற்றுவா
யனச
செல்வப்பைந னாள.

நீ எனக்கன்புடையானைப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே நம்முயக்கம் இறுகில் இவட்குநோமெனக் காளையை வைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இனின்றும் அவன் நீங்குகின்றநீக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று கிளிதன்னையும் சீறினாளென்க.

பூண் அழுத்திலென்றுமாம். (௧௯௮)

1364. ஒலியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்
பாவைபேதுறப்பாயலினீங்கிநீ

போவதோபொருளென்றிலைநீயெனப்
பூவையோடும்புலம்பிமிழற்றினாள்.

இ - ள். எம்பாவை பேதுறும்படி நீ பாயலினின்றும் நீங்கிப்போவது காரியமோவென்றுகூறிற்றிலையென்று, ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஓவியக்கொடி, பூவையோடு வருந்திக் கூறினாளென்க.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; " அம்பலம்போற், கோலத்தி னாள்பொருட் டாக" (திருச்சிற். உஎ.) என்றாற்போல. பாயலி னின்றுமென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்கு விரிக்க. (கசுசு)

1365. தன்னொப்பாரையில்லானைத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகெனப்போகடாய்
துன்னித்தந்திலைநீயெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

இ - ள். நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னொப்பாளொடுங்கூடப் போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலானைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவந்திலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாளென்க. ()

1366. மையில்வாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்கூறுகென்றாய்மயில்

இ - ள். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீஉண்மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள் கையாற்றொழுதாளென்க.

கண் - பீலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினார். தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டுமென்றுதொழுதாள். (உ௦௧)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாடுமென்னுருயி
ரொளித்ததெங்கெனவொண்சுடர்நண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக்கோட்ட மின்மையுடையையென்றாள். வாலியை - தூயை.

இ - ள். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீ தான் செம்மையை; வாலியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்தே ஒளித்தது; அதனை எனக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தா

(உ௦உ)

1368. பருகிப்பாயிருணிற்பினறாதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா
மெரியநின்றுநடுங்குகின்றாயெனக்
குரியதொன்றுரைக்கிற்றியென்றாடினாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள். உரைக்கிற்றி,

இ - ள். அவாவின்மிகுதியால் அறாதென்றுபாராதே இருளைப்பருகி, அவ்விருள் வயிற்றிலேநிற்பின் அறாதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருகிக் கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாம் எரியாநிற்க நடுங்குகின்றநீ எனக்குரியதோர் காரியத்தை உரைப்பையென்று வெறுத்தாளென்க. (௨௦௩)

1369. கோடிநுண்டுகிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனைநண்ணுகநன்றரோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளைகளும், சுதையுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகரக்குழையும், சந்தனமும் போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

இ - ள். மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நணுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்றாளென்க.

அவனும் பலதருவனென்றாள். (௨௦௪)

1370. ஆடகக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணீண்மணித்தூணொடு
சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

இ - ள். பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடும்படி தழுவிவையாத குற்றம் நமக்கு உண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலும் மணித்தூணோடே எற்றிச் சூடகத்தையும் தோளணியையும் போக்கினாளென்க. (௨௦௫)

1371. கொலைகொள்வேலவன்கூடலனேகினா
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்கெனா
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

இ - ள். முற்றிழை, வேலவன் கூடலனாய் ஏகினான்; இப்பூண் இவ்விடத்து நமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேர ளென்க. (௨௦௬)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினா
னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்விர்நீரெனா
மருங்குனோவவளர்ந்தவனமுலைக்
கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினாள்.

இ - ள். நமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்த நீங் காதவன் ஏகினான்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய் வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண் டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினாளென்றுமாம். அதற்கு அன்னவன், சுட் டாம். (உ0எ)

1373. மஞ்சுசூழ்வரைமார்பனைக்காணிய
துஞ்சலோம்புமினென்னவுந்துஞ்சினீ
ரஞ்சனத்தொடுமையணிமின்னென
நெஞ்சினீணெடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

இ - ள். வரைமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதே கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் துயின்றீர்; இனி அஞ்சனத்தையும் மையை யும் அணிமின், அணிமினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாளென்க.

அணிமின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகே ளாமற்சீறினாள். (உ0அ)

1374. அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
வருத்தமுற்றனளென்றுகொன்மேகலை
குரற்கொடாதுகுலுங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீவிதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையை யும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ? இவடான் வரு ந்தினாளென்றோ? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலுங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடிகூறினார். (உ0கூ)

வே று.

1375. துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
றனியேனொருபெண்ணுயிரென்னொடுதா
னினியானிஙனேயுளனேயுளையீர்
பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே! யான் நும்மைப்போல் தனித்தறி யேன்; அவனைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன்;

ஆதலிற் றான் என்னோடினியவன்; ஆதலால், உரைத்தீரென்று நம்மைவெ ருன்; நீட்டித்துரைப்பிற் போகின்றவுயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர்; இதுகண் டிருத்தல் பாதகம்; இதுபோவதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுளனோ? உளனாயின், அவ்விடத்தை உரையீரென்றாளென்க.

உளனே, ஏகாரம் வினா. (உ௰)

1376. நிரைவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழையேதழையே
விரையார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை-செய்குன்று.

இ - ள். வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத் தை உரையீரென்றாளென்க. (உ௧௧)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிற்
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாலுயிர்காப்பமரீரருளீர்.

இ - ள். அமரீர்! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன வழியைத்தெரிந்திருப்பீர்; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட ரைப்போலே அருளிலிராயிராநின்றீர்; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது; அதனால் உயிர்காத்தல் இனி அரிது; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்றா ளென்க. (உ௧௨)

1378. புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுங்
கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற
லுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயிரைக்கொணர்வீர்.

இ - ள். அமரர்மகளிர்! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக; அதுதருமா றெங்ஙனேயென்னின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கணவ னீங்கில் உயிர்நீங்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்டுவாருங் கோளென்றாளென்க. (உ௧௩)

1379. நகைமாமணிமாலைநடைக்கொடிநின்
வகைமாமணிமேகலையாயினதே
லகையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தகைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

இ - ள். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே! எனதாவி நின் மேகலையாயிற்றாயின், தாழாதே தளிர்க்குமென்று நலத்தைப்பாராட்டவல்ல வனே! தளர்கோ தளர்கோவென்றாளென்க.

இதுமுதல், எதிர்பெய்துபரிதல். ஓகாரம், எதிர்மறை. இறந்துபடுவே னென்பதுகருத்து. தளர்கு, தன்வினையுரைக்கும் தன்மைச்சொல். வல் லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (உகச)

1380. புனைதார்பொரநொந்துபொதிர்ந்தவென
வினையாரெரிபூண்முலைகண்குளிர
வுனகண்மலராலுழுதோம்பவலாய்
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனையே.

இ - ள். மாலைபட்டழுந்த அதுபொறாதே நொந்து வீங்கினவென்று கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுழுது பொய் யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே ! நெடுந்தகாய் ! இதனை மெய்யென்று கருதினவள் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றாளென்று நினையாதே நீத்தாய் ; இனி ஆற் றும்வகை கூறென்றாளென்க.

வருத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று கருதிக் கண்குளிர ஓம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (உகரு)

1381. அருடேர்வழிநின்றறனேமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா
யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா
யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம், ஈற்

இ - ள். கழலாய் ! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக் கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெற வேண்டிநின்று அவர்கட்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறிந்தவிடத்தே நின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை ; ஆதலால், நினக்கு முற்படச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றா ளென்க. (உகசா)

1382. மிகவாயதோர்மீளிமைசெய்தனனோ
வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ
விகவாவிடரென்வயினீத்திடநீ
தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

"உகப்பே யுயர்தல்" (தொல். பொரு. உரி. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ள். இடர்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிகுத்திடு தற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதோர் வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி நின்னுள்ளந்தான் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ ? கூறுவாயாக வென்றாள். அவ்வெளிப்பட்டவுருவம் கூறாதுநிற்றலின், அதனைநோக்கி, நீ தகவல்லாததுசெய்துகின்றாய் ; இனித் தரும்படி வந்து முயங்குவாயாக வென்றாளென்க.

விடந்தீர்த்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராது இறந்து படுவித்தலை, 'தகவல்லது' என்றாள். தகவா, பெயருமாம். (உகஎ)

1383. குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்
றளரன்னநடையவடாங்கலளா
யொளிர்பொன்னரிமாலையொசிந்திறனே
மிளிர்மின்னெனமின்னிலமெய்தினளே.

இ - ள். பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநிற்றலின், தன் மேனியிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிநெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப் பொன்னிலத்தே அவடான்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த அன்னம்போலுநடையைத் தாங்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிறழுமின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை,[1] பெயர். மீநிலமும் பாடம். (உகஅ)

1384. தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழடியூக்கிநடந்துசெலா
விழுமீநிலமெய்திமிளிர்ந்துருகா
வழுமாலவலித்தவணங்கிழையே.

அங்ஙனம்வீழவும் தழுவாமையின், 'மாவலிமைந்த' என்றாள். ஏழடிச் செல்வது, ஒருமரபு.

இ - ள். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளரா எழும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, 'மாவலிமைந்தனே' என்று கூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்; வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீநிலம் - மேலாநிலம். (உகக)

வேறு.

1385. கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிரைகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பரற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தா [ள்.

இ - ள். தான்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற் சுனையிற்பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய கமலப்பள்ளியிலே திரைகள் அலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதுயில்கின்றவளவிலே, அதுநீங்குதலால் அச்சுனையில் இருந்து அழுவதுண்டாயின், அதனையொத்தாளென்க.

கங்கைக்குநடுவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக் கூடியபின்பு தந்தையில்லம் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையின்றன்மைத்தாயிற்று; அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல், இல்பொருளுவமை. (உஉo)

1386. மெழுகினாற்புனைந்தபாவைவெய்துறத்தாங்குமோவா
தழுதுநைந்துருகுகின்றவாயிடைத்தோழிதன்னிக்
கெழீஇயினாள்கேள்விநல்யாழ்க்கிளைநரம்பனையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்தாற்போல நைந்துருகுகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினாளாகிய தோழி தன்னி, நரம்பனையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்மையையுடையனவற்றைக் கூறினாளென்க.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை. காமமும், இருவினைநிலையாமையுமுதலியவற்றை, 'காரணநீர' என்றார். பிரிவுணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமையின், இங்ஙனம் ஆற்றுவிக்கின்றாள். (௨௨௧)

1387. தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததிரைதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளூறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளூறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
கள்ளூறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படிகேள்; நுகருந்தன்மையுறும்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்காட்டின்மிக்கு ஆடவர்நெஞ்சை இறுகப்பிணித்ததேனும் தோன்றாதிருக்கவேண்டினால் உருகினபொன்

அற்று - அத்தன்மைதது. (௨௨௨)

1388. ஓடரியொழுகிநீண்டவொளிமலர்நெடுங்கணாரைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குழையப்புல்லி
யாடவரழுந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையழுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றாள்.

இ - ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணாரை முயக்கிடத்தே வருந்தும்படிபுல்லி அழுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியும் உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும் பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லைகாணென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவிளைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றாள். கூடுதல் - பெடையோடுகூடுதல். (௨௨௩)

1389. பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகளென்னும்
வேதனைமரங்கணாறிவேட்கைவேர்வீழ்த்துமூற்றிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதுயரிடும்பைகாய்த்துமரணமேகனிந்துநிற்கும்.

இ - ள். அறியாமையென்கின்ற வித்தினிடமாகத் தீவினையென்னும் வேதனைமரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேரை வீழவிட்டு'

தான்முற்றி, பெறாததன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னும் கவடுகளைவிட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்றினை இவ்வுடம்புநுகரும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்மரந்தான் நிற்குமென்றாளென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநிற்றலின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம், தேற்றம். (௨௨௪)

1390. தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதிரைப்போர்வைபோர்த்து
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்றா
மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை
ள.

இமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம், எதிர்மறை.

இ - ள். மாதே! மக்கள்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போனவழியும்போலப் போனவழியும் மக்கட்குத்தோன்றாவாய் மாய்ந்துபோம்; அங்ஙனம்போவதனை வேதனையால் தேய வருத்திக்கெடுவது நமக்குத் தகாதென்றாளென்க. (௨௨௫)

1391. க. பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதநங்கண்ணினீர்கள் [று
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றெறுநிகடல்வெள்ளமாற்
றுரிந்தநம்பிறவிமேனாண்முற்றிழையின்னுநோக்காய்
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392. உ. அன்பினினவவித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுநங்க

துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார்துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முற்றிழாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக்காய்; மேனாளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனே கணவனாக, அவற்கே அழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைக் குவித்துப்பார்த்தாற் கடலினீர் உறையிடவுமாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளேயன்றி, பாவாய்! இது மேலும் அழுதற்குத்தொடங்கினபடிகாண்; ஆதலின், அங்ஙனமழுதலுமெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி இறத்தலுமெளிது; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததனாற்பிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அங்ஙனம் வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமென்று கருதியிருத்தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம்; இதனை நீயும் நிகழ்த்தவேண்டாவோவென்

உ.' கள், அசை. போலும், ஒப்பில்போலி. (௨௨௬ - ௭)

1393. க. மயற்கையிம்மக்கள்யோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்தீங்
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றூற்
கயற்கணினளவுங்கொள்ளார்கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலகத்தழுந்துகின்றூர்.
1394. உ. இளமையின்மூப்புஞ்செல்வத்திடும்பையும்புணர்ச்சிப்போ
கிளைநரிற்பிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி [ழ்திற
விளைமதுக்கமழுங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணுய்
களைதுயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றூள்.
இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.
க. மயற்கை - துரால். கயற்கணினளவும் - கயல்போலும் கண்ணிற்
ரேன்றும் ஒருமாத்திரையளவும்.
இ - ள். அங்ஙனம் ஆற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து
இம்மக்கள்யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை ; அப்பிறவிக்குப் பிரிவும் சாதலும்
இமைப்பளவும் இடையீடுபடாததொன்றூதலான், ஒருமாத்திரையும் கவற்சி
கொள்ளார் ; இயற்கையேயென்றுகொள்வார். அன்றி, உள்ளேகவற்சிகொ
ண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம் பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே அழுந்தாநின்
றூர் ; ஆதலால், கண்ணுய் ! நீ இளமையிலே மூப்புவருமென்றும் செல்வத்தே
மிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவருமென்றும் நோயில்காலத்
தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்றங்குமளவும் துயரைக்களைவாயாக;
இவ்வவலம் வேண்டாவென்றூளென்க. (உஉ௮ - ௯)
1395. க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினுனங்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா [ன்னே
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துரைக்கும்பொ
நித்திலமுறுவலுண்டானீங்கினனல்லன்கண்டாய்.
1396. உ. வடிமலர்க்காவினன்றுவண்டளிர்ப்பிண்டிநீழன்
முடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்னைநோக்கிக்
கடியதோர்களவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றரவினென்றேன்
கொடியனுய்பிழைப்புக்கூறேன்குழையலென்றெடுத்துக்
இவையிரண்டும் ஒருதொடர். [கொண்டாள்.
இ - ள். பொன்னே ! யான் நெடுநாள் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவ
லவேண்டா ; நித்திலமுறுவலுண்டான், நம்மைத்துறந்தானல்லன் ; காரியத்
தால் நீங்கினன் ; அதற்குக் காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலே
யுறையும் ஆந்தை பேடும்சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறுகிற்கும்.
அதனல், அவன் நம் கையிலகன்றபந்து நம் கையிலே வருமாறுபோலே அகப்
படுவன் ; முற்றிழாய் ! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கூறேன் ; அது நீயே
யறிவாய் ; அன்று காவிலே பிண்டிநிழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்

தைக்கூறுதலின், நின்னைநோக்கி, இஃது அரவினாலே கௌவைசெய்யுமெ ன்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய்! இதனையுநீதெளிந்து இனிக் குழை யாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவளை எடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உகூ0 - க)

1397. அலங்கலுங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலந்தகினாறுமல்குறகவான்மிசைக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்ததுபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னாள் அலங் கலையும் குழலையுஞ்செருகிக் கண்ணீரையுந்துடைத்து அல்குலையுடைய குறங் கின்மேலே கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது; அவள் நெஞ்சும் தெளிந்ததென்க. (உகூஉ)

1398. பண்கனிந்தினியபாடற்படுநரம்பிளகியாங்குக்
கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்
தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாந்
தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற்கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளை நீங்கினானாதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமரைக்காடுபோலே முகங்கருகினாரென்க. (உகூகூ)

1399. க. சில்லரிச்சிலம்புசூழ்ந்தசீறடித்திருவினற்றாய்
முல்லையங்குழலினாய்நின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகிநைந்து
மெல்லியல்கந்குற்சொல்விற்றிற்றெனமிழற்றுகின்றாள்.

வேறு.

1400. உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சுர
நினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கினுற்
கனைத்துவண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கண்வைகுதன்மாண்பொடெனச்சொனான்.

1401. கூ. விரைசெய்தாமரைமேல்விளையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
நிரைசெய்நீலநினைப்பிலவென்றனன்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநற்றாய், குழலினாய்! நின்முலைக்கு முதல்வனா கியகணவன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று

வினவ; அவள் நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவள், தன்மனைவியைநினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைப்போதல், ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்ஙனநீங்கினால் மனைவியர்தந்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான்; அங்ஙனங்கூறி, வரைபோலுமார்பினான், தாமரைமேல் விளையாடியவன்னம் ஆண்டு நீலம்பயின்றுளவாயினும் அந் நீலத்தை நினையாவென்றுங்கூறினானென்றாளென்க.

ந. நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளிரையே இனி நுகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து, "அம்மரபொழுகும்" (தொல். எழுத். குற். கஉ.) என்ற மிகையான்முடிக்க. (உருச - ரு)

1402. பொன்விளைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்குரல்கேட்டவசுணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு; "அசுணங் கொல்பவர் கைபோ லன்றும்" (நற். ருOச.) என்றார்.

இ - ள். திலோத்தமை, பதுமை அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க குரல்நரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (உருஎ)

1403. அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனாண்
மன்னனுருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியது உயிராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; எங்ஙனேயென்னின், அன்னம் அவன்; தாமரைப்பூ நீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்கானென மகிழ்வெய்தக் கூறினாளென்க.

இவளிறந்துபடுவளென்று நீலங்கூறிற்றிலள். 'நின்னினீங்கினன்' என்றும் பாடம். (உருஅ)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கநைந்துகடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுறுநலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
றிருநலம்பிறந்துசொன்னாடேனினுமினியசொல்லாள்.

இ - ள். பங்கயம், பனிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுநிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அன்புறுநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகியவளைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினளென்க. (உ௩௯)

1405. நஞ்சினையமுதமென்றுநக்கினுமமுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்கரவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுழனாகுமாட்சியொன்றானுமின்றே
வஞ்சனுக்கினையநீரேன்வாடுவதென்னையென்றாள்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் றன்னை நஞ்சென்றாள்; நீக்கமிலின்பந் தருதலிற் பிறனை அமுதமென்றாள். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; "செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (திருக். ௧௧௦.) என்றாற்போல.

இ - ள். அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு நுகர்ந்தானாயினும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளேயாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினுநினைப்பித்து அஞ்சுவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும் போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமும் கருடனும்போலு மகளிரைப்போலே வருந்துவது என்னென்றாளென்க.

இதனால், தன்வீறின்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந்தன்மையின்மையையுங் கூறினாள். (உ௪0)

வேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளெனுமுரசமார்ப்ப
வெய்யவன்கதிர்களென்னும்விளங்கொளித்தடக்கைநீட்டி
மையிருட்போர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்
பையவேபரந்துநோக்கிப்பனிவரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகோலத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமுரசம் ஆரவாரியாநிற்பத் தன்கதிர்களென்னுங் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலேசேர்ந்தானென்க. (உ௪௧)

1407. செவ்வழியாழினாறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியானுநாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளே
யிவ்வழித்தம்மினென்றானிவுளித்தேர்த்தானையானே.

இ - ள். மகரயாழைப்போல் இனிமையூறுஞ் சொல்லாளாகிய பதுமைக்குப்பிறந்த வருத்தமெல்லாம் தானேயானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு

அவனும் வருந்தி, எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லைக் குள்ளே இவ்விடத்தே தாருங்கோளென்றானென்க. (உசஉ)

வேறு.

1408. மின்னுளேபிறந்ததோர்மின்னின்மேதகத்
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினான்வடதிசைமுகஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னனையபொற்பினான்.

இ - ள். பொற்பினான், தன்னைத்தேடிவந்தார் அறியாதபடி, மின் மேக மாக அதற்குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோர் புதுவடிவைத் தான்றாங்கி வடதிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினானென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இல்பொருளுவமை. இதனால், தூரகமனங் கூறினார். பொன்னுளே பிறந்தபொன் - ஓடவைத்த பொன். (உசங)

1409. வீக்கினான்பைங்கழனரல்வெண்டுகி
லாக்கினானிருதுணியணிந்தபல்கல
னீக்கினானொருமகற்கருளிநீணெறி
யூக்கினானுவவுறுமதியினொண்மையான்.

இ - ள். மதிபோனிறைந்த கலைகளையுடையான், முன்பு ஒலிக்கும்படி கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கடிதிற்போவதற்கு நொய்தாகத் துகிலை இருதுணியாக்கினான்; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்ந்தானொருவற்கு அருளிக்கொடுத்தான்; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றானென்க. (உசச)

வேறு.

1410. வேந்தனால்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்னா
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையவறியினீங்குறைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற் போகவிடப்பட்டவர்கள், சீவகனைக்கண்டு ஒரு வார்த்தைகூறினார்: இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்னையே அவன் பெரிதுமொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே; போகின்ற விடத்து யாங்கள் அவனைக் கண்டதுண்டாயின் அப்பொழுதேசென்று தலைப் படுவேம்; அதுபெற்றிலேம்; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண் டறியின் உரைப்பாயாகவென்றாரென்க. (உசரு)

1411. நெய்கனிந்திருண்டவைம்பானெடுங்கணாள்காதலானை
யையிருதிங்களெல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்

பொய்யுரையன் றுகாணீர்போமினம்போகி நுங்கண்
மையலங்களிற்றுவேந்தன்மைந்தனுக்குரைமினென்றான்.

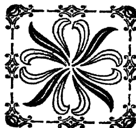
அவர் கூறுதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாரைப்போலே, 'நெடுங்கணாள் காதலானை' என்றான்.

இ - ள். காதலானை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் நுங்கள்வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐயிருதிங்களெல்லையகப்பட' என்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றவாறு; எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. போமினம், அம் - அசை. (உசுஉ)

ரு.—பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

'- கஉகக.

ஆறாவது

கேமசரியாரிலம்பகம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
றேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசயைசிறுவன்றேங்கொ
ளானம்வழங்குங்கோதைநையவெய்யவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காலினேகினானே.

இ - ள். கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, விசயைசிறுவன், பதுமைவருந்தக் கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊர்திகளின்றிக் காலாலேகினானென்க.

தேனும், உம்மை - இசைநிறை. அரிஞ்சயன்குலத்தில் விசயைசிறுவன் இங்ஙனம் போவதேயென்று இரங்கி, 'விசயைசிறுவன்' என்றார். (க)

1413. சிலைகொணாணிற்றீராத்திருந்துகற்பின்னவர்த
மிலைகொள்பூந்தாருழுதவின்பவருத்தநீங்க
முலைகொள்கண்கள்கண்ணினெழுதிமூழ்கும்மொய்ம்பன்
மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நாண் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிற்புரிந்த முறுக்குடையாமையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம்.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்களைத் தன்கண்ணினாலெழுதி மூழ்குமொய்ம்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப் போகாநின்றானென்க. (உ)

1414. கனிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்
றினியவல்லாமுகத்தமுசுவுங்குரங்குமிரியத்
துனிவுதீரநோக்கித்தோன்றல்செல்லுமுன்னாற்
பனிவெண்டிரைசூழ்கடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவணே.

கரிய மையை மெழுகிவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால், ஆல் - அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டில் முசுவும் குரங்கும் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை துனிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத்தின்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (௩)

1415. பருகுவாரிற்புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கு
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே அவரைத்துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் தூற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க.()

1416. செல்வர்மனத்தினோங்கித்திருவின்மாந்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றாகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ - ள். திருமிக்கார்மனம்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சுபோலே பகலே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுகி, பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நட்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

"யானைக், கயிற்றிற்புறத் தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி" (அகநா. கஉஎ.) என்றும், "எடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி" (மலை. கசு.) என்றுங் கூறுதலின், வழியை, 'ஓங்கி' என்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணாத்தற்று; "மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாது சேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக், கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்" (சிலப். நாடு. சுஅ - எக.) என்றார்பிறரும். இனி, 'மாவின்மயங்கி' என்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றால் மயங்கியென்றுரைப்ப

1417. சுனைகள்கண்களாகச்சூழ்ந்தகுவளைவிழியா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதினாடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்தகுவளை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்தைநோக்கி அவற்கிரங்கி அழுவனபோலும் அருவியையுடைய வரையிற் சுனைகளிலேயாடி நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளை மறைத்து நாதனைப்பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தலியல்பென்றி

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனைச் சென்று அனுபவிக்குமென்று கூறாநின்றாய்: ஆன்மாவொன்றாதலின், அவனனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான் பிறனுமாய்த்துய்ப்பனென்றாய். கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டிருத்தலின், நினக்கஞ்சித்தொழுதேனென்றானென்க. (௭)

1419. உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலைசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்று கூறாநின்றாய்; உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாநின்றாய்; ஆதலின், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே உண்டுமில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தூணிலில்லை. தூணிலில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர் தனக்கே உண்டும் இல்லையும்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால் அங்கில்லை.

1420. காதலாலெண்வினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்வினையுங்கழியாவென்றுமறைதியாற் [ங்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்டுலா
கோதைதாழ்பூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்வினையும் கழிவனவென்று கூறாநின்றாய்; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால், எண்வினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றாநின்றாய்; ஆதலால், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே, "எண்மர்கவிழ்ந்தனர்" (முத்தி. ௪௭௮.) என்பதனாலுணர்க.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (௯)

வேறு.

1421. இனிதினிங்ஙனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவர்சித்திரகூடமுனாதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பணிகொள்பூம்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே எத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்ததென்று தேவன்கூறுத லின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோ வும் அசை. (௧0)

1422. புல்லுமல்லியும்போகுயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்விளைகேழலுந்தோரையு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேநுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போகுயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலே விளைந்தகேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ள். ஊனைநுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண் ணினனென்க. (௧௧)

1423. ௧. அரியகொள்கையராரழலேந்திடை
மருவிவீடுவளைக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவிறீத்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார்.

1424. ௨. வள்ளியின்னமுதும்வளைவாழையின்
றெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனாய்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினாருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்றாபதபக்கம்; "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க் கும் வழி." (புறப். வெண். வாகை. ௧௪.) என்பனவும் பிறவுமாம்.

இ - ள். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குநடுவே மருவி மாட்சியை யுடையராய் நாவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொ ருந்தினவர், வள்ளிக்கிழங்கையும் கனியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உண்பாயாகவென்றுகூறி, நெஞ்சழகையுடைய வர்கள் உவந்து பேணினாரென்க. (௧௨ - ௩)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய

ஞாங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்
மோங்குகட்டுரையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம்; "பாங்கர்ப்பல்லி" (அகநா. ௯.) என்ப.

இ- ள். அங்ஙனம்பேணினபின்பு, மாதவர், இவன் மதிபோலே எல்லாக் கலையுநிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியான அவ்விடத்து நாமும் இவனையறியக்கடவேமென்று தம் கட்டுரை ஒன்றிரண்டைக் கூறினரென்க. (௧௪)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசெழுத்திரநீந்துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுய்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சீவகனுங்கூறுகின்றவன், கல்லைக் கழுத்திலேகட்டிக் கடலை நீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமநுகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து விரதங்களையெய்தினவர்களும் பிழைப்பரென்று நூல்களை எடுத்தோதினனென்க.

அவர் மனைவியரோடேதுறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான். (௧௫)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பீடிலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்ஙனமோதினவன், வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைநீட்டுதல், சீவரம்போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், ஏகாங்கியாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் ஓதினனென்க. (௧௬)

1428. ஏமநன்னெறியெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிகுவங்
காமன்றாதைநெறியின்கட்காளைநீ
தீமையுண்டெனிற்செப்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறிய வாறே தூய்மையில்லாதவழி; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம்; திருமால் கூறிய இவ்வழியிடத்தில் தீங்குண்டாயின், காளாய்! நீசொல்லென்று அவர் கூற, அவனும் சொன்னனென்க. (௧௭)

வேறு.

1429. க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பதில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனாரெங்கட்கென்னி [ல்
ஞாங்குநீண்மரத்திற்றூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவ
பாங்கரிற்பழங்கடுய்ப்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

1430 ௨. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைந்துணின்று [ற்
சொல்லியவகையினோற்பத்துணியும்வெவ்வினைகளென்னி
கல்லுண்டுகடியவெம்புங்கானுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

1431 ௩. நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவிளைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்று
வீட்டினைவிளைக்கவேண்டும்வெளிற்றுரைவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைநுகரத் தீவினைகள்நில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின், மரத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாவல் பழங்களைநுகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேநின்று பகவனார்கூறிய வகையால் நோற்ப வெவ்வினைகள் அறுமென்னின், கல்லையுண்டு வெம்பும் கடிய கானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுகாணுமல்லவோ; அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலானகதியை விளைவிப்பேமென்னின், காட்டிற்கரடி அக்காட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால், நும்பயனில்லாதவுரையைத் தவிர்வீராகவென்றானென்க. (௧௮ - ௨௦)

1432. ௧. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணிருநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே.

1433. ௨. வெண்ணிறத்துகிலினாங்கண்வீழ்ந்துமாசாகின்ற
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாலொழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினாற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினார்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434. ௩. நுண்டுகில்வேதலஞ்சிநெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சுடாதுமாமே
கண்டத்தினாவியார்தங்கடிமனைதுறந்துகாட்டுட் [லாமே. ()
பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றுறப்பறைக்க

1435. ௪. நோய்முதிர்குரங்குபோலநுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினூழ்த்துவீழுமிவ்வியாக்கையின்னே

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்கநோற்றுப்
போய்முதிர்துறக்கத்தின்பம்பருகுவபுரிமினென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

௨. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை.

௩. சுடாதும், உம்மை இசைநிறை. கண்டத்திலேபுழுகையுடையார்; இனி, 'கண்டத்திலுவியார்' என்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையையுடையாரென்று முரைப்பர்; "பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை" என்றார் வளையாபதியிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றுநீங்கிக் குரம்பையிலே நிலம் சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப் பெரிய வினைகளும் கெடுமல்லவோ? அதுவுமன்றி, வெண்டுகிலிலே வீழ்ந்து மாசாகின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது; அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றினாலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க வொண்ணாது; அதுவுமன்றி, துகில்வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளே பொதிந்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ; அதுபோல, நாவியார் தம் மனை யைத்துறந்தகல அவரை நெஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கலுற்றாற் போக்கவொண்ணாது. ஆதலால், நீர் குரங்குபோலே காமநுகர்ச்சியைநோக் கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியின்ஊழ்த்துவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ் வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றுப்போய்ச் சுவர்க் கத்தின்பத்தைநுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. (௨௧ - ௪)

1436. மெய்வகைதெரிதன்ஞானம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிரைத்தேயாதொழுகுதலொழுக்கமூன்று
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்த பொருள்களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கெடாதே அவ்வுயிருய்யும்வகை யொழுகுதல். இம்மூன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினை யும் கெடுமென்றானென்க. (௨௫)

1437. குன்றனுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடிம்பநீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன்பாதஞ்சேர்ந்துவீட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்ந்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்துறந்து, யாம் இன்று நின்றாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்துபோய் இறைவன்னடியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழியைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்ந்தானென்க.

வட்டமென்றது, நாடோறும் வட்டமாய்வருதலை. (உசு)

வேறு.

1438. அசைவுதீர்ந்திருளகிேயகாலையே
வசையினீங்கியினார்வழிகாட்டலிற்
றிசையுமயாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினார், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருலகினுமில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனம்இளைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்று நீங்கினார் வழிகாட்டலின், திசையையும் யாற்றையுந் தெளிந்துகொண்டுபோனானென்க. (உஎ)

வேறு.

1439. படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினிததனெல்லையெய்தினான்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது. அதன் எல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

1440. தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.*

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலின், தக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்கநாடு. (உக)

1441. க. சண்பகநறுமலர்மாலைநாறுசாந்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலை

*இச்செய்யுளும் இதனுரையும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

யுண்பதமியாவர்க்குமூனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டது வண்ணமின்னதே.

1442. உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்நுதற்
சுரும்புசூழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர அதன் நுதலிலேகிடந்த செந்நெல், மகளிர்நுதலில் தலைக்கோலத்தையொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன் மையுடைய.

க. சண்பகமாலைமுதலியன யாவர்க்கும் குறைவின்மையிற் பிறந்தபுகழென்க.

உ. அணைந்து, அணைய. சுரும்புசூழ்தாமரையென்க; சுரும்பு, மயிர்க்குவமை. (௩௦ - க)

1443. வண்டுவாழ்கொடுந்துறைக்கன்னிவாளைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்கிநாணினல்
விண்டொளித்தூண்டுறந்தொடுங்கும்வீழ்புனல்
வாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலேநடுங்கி அவ்விடத்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறு போலே, வளைந்ததுறையில் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொடுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்தநகரம் இனிக்கூறுவேமென்றாரென்க. (௩உ)

1444. அகழ்கிடங்கந்துகிலார்ந்தபாம்புரி
புகழ்ந்தகுமேகலைஞாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மேகலை; ஞாயில் முலை; கோபுரம் திங்களையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி சிகழிகையென்க. (௩௩)

1445. நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டினுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிலைறகொண்மாநகர்ச்
சூட்டுவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொனிஞ்சியே.

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தரமென்று பேர்நாட்டிய வரையாலே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின், அந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி, அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி, அம்மலைவரையைநாட்டியவனாறும், உறைநரின்மையால் நிதிதங்குமென்றுமாம். (கூச)

1446. எறிசுறவிளையவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிரைவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவனாரமுதம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக, மாடம் மரக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (கூரு)

வேறு.

1447. மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலைவீழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள்சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

இ - ள். அந்நகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிகுலைதலின் முத்தமாலை வீழ்ந்து பேரணிகலங்களும் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (கூசு)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்
தாமநீணெடுங்குடைத்தரணிகாவல
னாமம்வேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன் பெயர் நரபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (கூஎ)

1449. க. அந்நகர்க்கரசனேயனையவாண்டகை
மெய்ந்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகன்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுந்தாரினான்
மைந்நிகர்மழைக்கணார்மருட்டவைகுவான்.

வேறு.

1450. உ. வார்சிலைவடிப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயலுலைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற

சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வடிவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகன், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையும் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தே தங்குவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி நிப்புதி பெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதினதொரு பெண்மையையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றாளென்க.

ஆகியெனவே நுகரும்பருவத்தாளென்றார். (௩௮ - ௯)

1451. மாசிலாள்பிறந்தஞான்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
ஆசிலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினானன்றுகொண்டுபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ள். அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக் கணவனும்; அவற்குக் கொடுங்கோளென்றுகூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவள் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுநின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவளை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என்றும் பெயர்கூறினார். (௪௦)

1452. தாழ்தருபைம்பொன்மாலைத்தடமலர்த்தாமமாலை
வீழ்தருமணிசெய்மாலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வளைத்தோளிசெம்பொற்றூணையேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்படுகாதலானையொருபிடிநுசுப்பினாளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு நுசுப்பினாளாகியதோளி, பொன்மாலை, பூமாலை, விரும்பும் மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே தூணைச்சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டு வருகின்ற காதலானை, அவர்களிலுளனோவென்று நோக்குமென்க. (௪௧)

1453. சேயிழைகணவனாகுந்திருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேர்ந்தவாரமுதடிசிலூட்டி
யேயினவகையினாலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி, ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனாகிய திருமகன் [தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோதுமடிசிலை விருந்திற்கு ஊட்டாநிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாகிய எல்லையையுடைய யாண்டுகள் கழிந்தனவென்க.

"என்றிறத்தவலங்கொள்ளல்" (புறநா. உ௩௫.) என்றாற்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குவிகமூட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பணைமுலைத்தேம்பெய்கோதைப்
புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூட்புனையிழைகோலநோக்கித்
தரிக்கலாதுருகிநையுந்தடமலர்க்கோதைதாற்றாய்.

இ - ள். முறுவல் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகி நையாநிற்கு மென்க. (சங)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில்
பூவொடுபுரையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக
வேவடுபிணையிளேக்கியிறைவளைகழலநின்ற
தாய்படுந்துயரமெல்லாந்தாரவனீக்கினானே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மானைவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையகேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலேநோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினானென்க. (சச)

1456. போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கானகணனுறுநாளேயென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் வினா. ஒன்றே, ஏகாரம் தேற்றம்.

இ - ள். பூநெகிழ்ந்தபோதே வண்டு நுகருமல்லவோ? அத்தன்மைய தொன்றே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள் காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானே வந்துஎதிர்ப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க.

வேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தள் வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர்
துன்னினன்றெடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலினையும் கண்ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி விட்டுவிளங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பேதையூரைச் சேர்ந்தானென்க. (சசு)

1458. மல்லிகைமணங்கமழ்மாலைவார்குழற்

செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினான்.

இ - ள். பூணினனாகிய மாலைமுதலியவற்றையுடைய இவள்தந்தையும், அங்ஙனந்துன்னின சீவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சஎ)

1459. தென்றிசைமுளைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினன்வந்தொராலிழ
னன்றுவந்திருந்தனனதற்சிந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முளைத்ததொருஞாயிறு நிலத்தேநடந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினன், வடக்குநோக்கிவந்து, நமோஅரஹந்தாணமென்று அவ்விடத்தே ஓரால நிழலிலே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தானென்க,

சீவகன் வேற்றுநாட்டின் சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றாற்குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியையெய்துமிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற்போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாரைக்கண்டாற் பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க. (சஅ)

1460. க. குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்வில்வளைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்ந்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின
கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

1462. ந. வரையகன்மார்பிடைவரியுமூன்றுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்களுமமரர்கோன்களிற்
றுருவுகொட்டக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. ௪. இலங்குபொன்னிறுவரையனையவேந்தனுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவரக்குழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாபியுமினிதுநாறுமே.

1464. ரு. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றசூற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றேரைய
கடிப்பகைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடித்தழுக்கருமணிவயிரத்தோட்டியே.

1465. ௬. வார்ந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யார்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை

தீர்ந்தனன்சொல்லலை இத்தேர்க்கொண்டேறினான்.

இவையாறும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் எதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னாகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத் தாழ்ந்து சுற்றுருத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்ந்து நிறத்தாற் பவழத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னை யொக்குநாவும் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்கட்டும் குடமுழா வையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலின், தோள்களும் ஐராவதத்தின் கையை யொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறை திரண்டு தேரையவாய் வெண்சிறுகடுகும் நுழையாதபடி நெருங்கின கைவிரலும் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றைறையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த பொற்பினையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக் கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; குறங்கும் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்ந்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புக்களிற் காட்டிற் பெரிய அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன; உள்ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன்னிலே ஆராய்ந்தான்; அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லின் அளைஇ அவன் அன்றென்று ஐயந்தீர்ந்தனனாய்த் தேரிலேகொண்டு ஏறினானென்க.

௩. "ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய......... தோள்" (கஙச - கஙசு.) என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும்.

ரு. தேரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை. (௪௬௩ - ருச)

1466. தேரிவரூர்ந்தனர்செல்லவிற்றலைக்
கூருகிர்விடுத்ததோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்சூட்டிப்பெண்கொடிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச் செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக்கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையிலேசூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (ருரு)

வேறு.

1467. வீங்கோதவண்ணன்விரைததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிற்றாதார்வீட்டுலகநண்ணாரே.

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன்; நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை மலரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றுரைஎன்க. (ருசா)

1468. அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டுயர்ந்தார்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்றுணர்ந்தான்
காசின்றுணர்ந்தான்கமலமலரடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வானுலகநண்ணாரே.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனை வருத்துதல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிருவடியை நெஞ்சிலழுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச்சேராரென்றுரைஎன்க. ()

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தழும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணாரே
வீட்டுலகநண்ணார்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டிடுபவெண்குணனுங்கோட்பட்டுயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தழும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்சேரார்; அங்ஙனம் வீடுபெறாதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே எண்குணனும் அவர் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு ஓடிடுவரென்றுரைஎன்க.

எண்குணம் - அநந்தஞானாதிகுணங்கள். ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓடிடுப, விகாரம். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகரப்பெறுமையாலுளதாம்பற்று ஒழிவின்றாய்வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதசு

யிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௯அ)

வேறு.

1470. முத்துமிழ்முழங்கீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்றான்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்திவளொடொப்பாணோர்
வித்தகனையின்னேபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

இ - ள். கிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணிவண்ணன்றானைக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவள்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலின், தான், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க. (௯௯)

வேறு.

1471. கிலந்தினக்கிடந்தனகிதியந்நீணகர்ப்
புலம்பறப்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு
ுவ.

இ - ள். அறத்தாற்றேடின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் சீவகன்நோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௩௦)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளையைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்தீவிளைத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ - ள். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் காற்றின கையில்வளைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணும் கெட்டன; வேட்கையையும் தீப்போல் விளைவித்துக்கொண்டாள்; அத்தீயாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௩க)

1473. வாக்கணங்கார்மணிவீணைவல்லாற்கவ
ணோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
வீக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியொர்
ான.

புடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்த அழகிய யா
ழைவல்லவனுக்கு அவள்நோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே.

அவன்றொந்து கச்சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையும் தோளினையு முடைய கேமசரியை, ஒரு திருவோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந் தானென்க. (௬உ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணினாள்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்குழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார்.

கொற்றொழிலே கிடந்த வேல்.

இ - ள். சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினாள் இவ னைக்கண்டு வருந்தினாளென்று அவள்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினார்; அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து சீவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (௬௩)

1475. நினைப்பருநீணிறைநிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிலோக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடுபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றாள்.

நிப்புதி - நிஸ்ப்ருதி.

இ - ள். நிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையா னெழிலையும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாம் கண்ணானாளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோனாளென்றுமாம். (௬௪)

1476. வள்ளலைவாசநெய்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடுத்தபின்

இ - ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்துஆட்டினார்; ஆட்டின பின்பு அவன்றான் கலிங்கத்தை உடுத்தான்; உடுத்தபின்பு, அவர் கண்ணி யையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (௬௫)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்தீர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிர்ப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயின்றான்.

இ - ள். கோதையர், உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புகுந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலேந்தினார்; அவனும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே உணடனென்க. (௬௬)

வேறு.

1478. பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற்
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற
நித்திலமணியுறழ்கரகநீரினு
லத்துறைமுடித்தனனலர்ந்ததாரினன்.

இ - ள். தாரினனாகிய செல்வன், அங்ஙனமுண்டபின்பு, பொன்னாற் பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து விட்டானென்க. (௬௭)

1479. இளிர்ந்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தழுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிர்ந்தபொன்னடைப்பையுட்பாருசென்றவே.

இ - ள். ஒரு முழுப்பளிங்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணுங்கினகாயும் திரையும்சென்றன. திரை-வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திற்றச்சர் பொன்னாற்செய்து விளிம்பு முத்தழுத்திய கைவினையை யுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டிச்சென் றன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உரைப்பாருமுளர். (௬௮)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்வினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனன்மணிசெய்குண்டலம்
வீசிவில்விலங்கிவிட்டுமிழுவென்பவே.

தேசு, தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படி வெற்றிலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்வினை ஒளியுண்டாகத் துடைத்து அதனையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (௬௯)

1481. க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவைவேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டிட்டவே.

இதுமுதல், "கலைத்தொகை" ஈறாக ஒன்பதும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பண்ணொத்த கிளவிதன்னுடைய வல்குலும் மேகலையும் துகிலு மாகிய இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையும் தமக்கு இருப்பிட மாகக்கொண்டுவிட்டனவென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (௭௦)

1482. ௨. கடிகமழ்குழலினாற்கட்டிமெய்யெலா
நடுவொசிந்தான்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணாலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலரையடும் கண்ணாகிய வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவள், என்மெய்யெல்லாம் தன்குழலாகிய கயிற்றாலேகட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்ட வென்க. (எக)

1483. ௩. கடியனகச்சினாற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னையென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினாற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுதுகொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்தமுலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப் பெற்றால் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனம் கொடியவர்கள் ஒன்றாற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எ௨)

1484. ௪. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக் கப்பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல்கள், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாகின்றன. ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப் பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப் போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எ௩)

1485. ௫. காதன்மைகண்ணுளேயடக்கிக்கண்ணெனு
ங்ர்த்தித்தான்றமர்க்

ன்மைபடக்கரந்திட்டவாட்கணேக்
கோதநீரமுதமுமுலகும்விற்குமே.

ள். வாட்கண்ணிணையுடையாள் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன்

எனக்கறிவித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றுதபடி மறைத்தநோக்கம் அமுதத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

'தன்னுளே' என்பதூஉம் பாடம். (எச)

வேறு.

1486. கூ. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டிமீளிமைதீர்த்துமின்னு [பொன்
நகுகொடா மணிகணல்ல தெளித்துக்கொண் டெழுதிநன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றழன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுகடாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீளிமை - கொங்கையின்வலி. பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்தலின், கண்கருகினவென்றார்.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பரக்குங்கோதையுடைய முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி மின்னும் தம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கனைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றுகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆளைச்செறுத்து நோக்கி நெஞ்சழன்று கண்கருகினவென்க. (எரு)

1487. எ. தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலைவேற்க
ணூன்கறிகற்றகாலனொண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைநுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறனளியன்வாழ்வானசைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண் - கண்ணென்னுமாத்திரை; "கருங்கண்ணன்" (திருச். ருக.) என்புழிப்போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலைதன்கண் காலன்கையில்வேல்; நுதல் நிகரில்லாத அவன்றன்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இங்ஙனமாகவும் யான் உயிர்வாழ்தற்கு ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களில்லேனென்பது. காலன் - கூற்றம்; கூற்றம், நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்யுமவனுமாம். (எசு)

வேறு.

1488. அ. திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா
ருருவிற்கோர்விளக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி

முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

"மெல்லெழுத் தறமு மொழியுமா ருளவே" (தொல். எழுத். புள்ளி. ௬௭.) என்னும் பொதுவிதியாற் குளந்தாது, குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின, குளங்கரை, குளக்கரைபோல உறழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, "செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான" என்று கூறினமையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்ததூஉம் பொதுவிதியன்றிச் சிறப்பன்றாதலால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகந்தெரியலென்னுமையுணர்க.

இ - ள். கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றாள்; ஒருத்தி வடிவிருக்கும்படி

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றான். 'திருவிற்கோர்' என்பதூஉம் பாடம். இனி, பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றாள்; எனக்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றாளென்றுமாம். (௭௭)

1489. ௯. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளைதா
னலத்தகையவணலநினைப்பநாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யானைமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

இ - ள். காளைதான், "களங்கொண்டிட்டன" என்பதுமுதலியவற்றையெல்லாங்கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையையுடையவள் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம், "கண்ணுற", "நல்வள" (கேம. ௬௪, ௬௫.) என்பனவற்றிற் கூறினார். (௭௮)

1490. இடியுமிழெறிதிரைமுழக்கிற்பல்லியங்
கொடியணிவியனகர்க்குழுமியார்த்தெழக்
கடிமணமியற்றினார்கடவுளாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் திரைமுழக்குப்போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஆர்த்தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினாரென்க. (௭௯)

1491. மணிக்குடமழுத்திவைத்தனையதோளினன்
ஙகதிர்த்தகாரிகை
ம்
ற்றவின்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழ இடங்கொடாத நலம். பிணித்து, பிணிக்க.

இ - ள். தோளினனலத்தை அரிவையது காரிகைதன்னோடும் அவர் அங்ஙனம்பிணித்தலின், அவன்பெற்றவின்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. ()

1492. பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை
காய்ந்தவன்றோளிணைநாகமாகவைத்

இ - ள். துகில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரின் அசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவை த்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்த

ஙிவற்றால், முயக்கமும், அதரபானமுங் கூறினர். அவன்காட்டக் காண டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினர். (அக)

1493. சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்
பைந்தொடிபடாமுலைகுளிப்பப்பாய்தலின்
மைந்தன தார்...
தஞ்சிலம்பணியல்குற்கலையொடார்த்தவே.

இ - ள். மைந்தனுடையதார் அவன்றன்மார்பிற் சேற்றிடையிலே யுடையும்படி பைந்தொடிமுலை குளிப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்பும் கலையும் ஆர்த்தனவென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினளவளென்க. யானைபாய்தலின், தூசி சேற்றிலே யுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

1494. கோதையுங்குழலும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்கன்மாலைப்
போதுகப்பொருதுபூணும்பொருகடன்முத்துமூழ்கக்
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்விள்ளார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களொத்தார்.

இ - ள். அவன்றொழில்களைக்கண்டு, அவளும் தன்கோதையும் குழலும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுசிந்த, பூணும் முத்தும் ஒன்றிலே யொன்றழுழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவரும் காதலும் களிப்பும் மிக்கு விள்ளாராய்த் தேவரையொத்தாரென்க. (அங)

1495. புனைமலர்த்தாரினானுங்போதணிகொம்பனாரு
நனைமலர்க்காவுமந்தண்வாவியுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவளைகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினான்மிக்கநீரார்.

இ - ள். ஊழினால் அன்புமிக்கராகிய தாரினானும் கொம்பனாரும் காவிலும் வாவியிலும் ஆடிக் குற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்வினையின்பயத்தை நுகர்ந்து செல்லாநிற்பரென்க. (அச)

1496. பொழிந்துகுகாதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்காளையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வளைத்தோளிதன்னோ
டழிந்தாவிழருவிக்குன்றிலாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

இ - ள். நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்கத்தைக்கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள் சென்றன; அவ்வளவிலே, மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காளையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கானென்க. (அரு)

1497. காஞ்சனக்கமுகுகாய்பொற்கனிக்குலைவாழைசூழ்ந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமரக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
தீஞ்சுனையருவிக்குன்றஞ்சேர்பெறவேறினானே.

இ - ள். பொன்போலுங் குலைக்கமுகும், பொன்போலும் கனியையுடைய வாழையும் சூழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையும் தீம்பூமரத்தையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர்கள்சிந்தும் இனியசுனையையுடைய குன்றத்தை ஏறினானென்க. (அசு)

1498. தினைவிளைசாரற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
புனைவளைத்தோளிசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவிளைகோதைநாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குரிசினண்ணிக்கவர்கிளியோச்சினானே.

இ - ள். அம்மலையில் தினைவிளைந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளி அவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை ஓச்சினாளாக, பின்னும்போகாமைகண்டு அவள் கருத்துமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையணுகி ஓட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகூர்ந்ததனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறுகின்றார். (அஎ)

1499. கொந்தழல்வேற்கணுலென்னுவிகூட்டுண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்தினிப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேகுவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவினானே.

இ - ள். எரிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணாலே என்னுயிரைத் திறைகொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப் பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவேனோ? இறந்துபடக்கடவேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினானென்க: (அஅ)

1500. வீணையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்கனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லரென்னாப்
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்புல்லிப்புனைநலம்பருகினானே.

பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனோ வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறீர்ந்த தாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றுமகிழ்ந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

இ - ள். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லினையுடைய வாணிக மகளிர்தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பரு

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல். (அக)

1501. திங்களங்குழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமார்பிற்பூண்டகுளிர்கதிராரமின்ன [ன்
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுகண்டுசொன்
கங்குறுனீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ள். தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே தனது குங்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படிநீங்கி மங்கையுடனிருந்த வளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை கூறினானென்க. (கூ0)

1502. மணிவண்டிம்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டு துஞ்சினீயுந்துஞ்சுவையென்றுநின்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றான்பரிவொடிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அண்மைவிளி. இருக்குமே, ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நின்பெடை அவ்விடத்தே இறந்துபாடேயின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்ஙனேயன்றே: தான் இறந்துபடின், துணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னானென்க.

பணியென்றது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவனதேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

1503. குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
[illegible]க்க[illegible]
மழலைவண்டுழலநக்கமல்லிகையலங்கல்சூட்டிக்
குழல்புரைகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

இ - ள். வெய்யோன், முன்புகுழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய் வெம்மைமிக்கு மீளும்பகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சீவகன் வண்டு உழலும்படியலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை, இசைநிறை. (கஉ)

1504. திருத்துயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தலும்பொன்னனாளைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவழநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தையுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணாகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்ந்தானென்க.

துயிறல் - தங்குதல். (கங)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னாளறிவுறாவகையினாற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கிமின்னுவிட்டிலங்குபைம்பூட்
கொல்சினமடங்கலன்னான்கொழுநிதிமாடநீந்திப்
பலகதிராபபரிதும்பாலபபாயிருளேகினனே

இ - ள். மடங்கலன்னான், திருவையொப்பாள் திறக்கின்றவோசை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்திறந்து பின்பு முடியத்திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனானென்க. (கச)

1506. தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைததடத்தின்வைகி

நாளினும்பெருகுகின்றநகைமதியனையகாதற்
கேள்வனைக்கனவிற்காணாள்கிளர்மணிப்பூணினாளே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணினளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினள், தன்மூலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறையையொத்த காதலையுடைய கணவன்றன்னைக் கனவிலே காணாளாயினளென்க.

கனாக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க. (கரு)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினாளக்
கரந்தவன்கங்குனீங்கக்கதிர்வளையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னாள்வைகிருளனந்தறேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

இ - ள். முலையினளையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவள், கனவாலேவிழித்து அனந்தறீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பரந்துபார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சுணங்கு. வளைவருந்தும் தோள். கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (கசு)

1508. திருமணிகுயின்றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனாடன்
கருமணிப்பாவையன்னான்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

இ - ள். மணியாற்செய்த கொம்பனாள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணாளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவும் ஓடித்தேடி, நாகம் தன்கண் வருந்துவதனையொத்தாளென்க. (கஎ)

வேறு.

1509. யாண்டையாயையவஞ்சினெனாருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
- ... லேன்

ஒளிக்கக்கண்டுகொளென்று முன்பும் விளையாடுவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றுங்கூறினாள். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். ஐயனே! நீ எவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யான் அஞ்சினேன்; இனிநீதானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது; ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித் தீண்டுவேனென மிழற்றினாளென்க.

'தீண்டுவந்து' என்றாள், 'கண்டேன் சீதையை' என்றாற்போல. (கஅ)

1510. கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றலி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
றனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாதவிடத்து இனியரல்லரென்பது முன்பு கூறுகின்றநீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுகுகின்றநாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான் தனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறுயென்றாளென்க. (௯௯)

1511. கழலுநெஞ்சொடுகைவளைசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகாநின்றது; கண்களும் பரந்து பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாநின்றது; ஆதலின், ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிடுதியோவென்றாளென்க.

ஐயவோ, ஓ - இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ, ஓகாரம் - வினா. (௪௦௦)

1512. திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துசூடினும்பூங்கொடிநுண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியுமென்றறியாதபேதாய்! நினது நுண்ணிடை வருந்தாநிற்குமேயென்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி நையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றாளென்க.

ஓகாரம், வினா. (௪௦௧)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
வண்டுகூறியவண்ணமறிந்திலேன்
விண்டுதேன்றுளிக்கும்விரைத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனார்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்ததாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோமேயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறிப் புகழாநின்றவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன் அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றாளென்க.

தேவரென்றது, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி ; "மண்மேற், றேவ ரென் றேயிறுமாந்து" (திருவா. திருச்சத. ௪,) என்றார்பிறரும். இனி, இவள்வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம்.

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமூழ்கலுறிற்
றலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்டுகூறிற்று ; "எஞ்சுற்ற மென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து" (இலக். ௧௨௫.) என்பமேலும். இருவரும் இன்புறாதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடறீர்த் துக்கூடநினைக்கினென்பதுபெற்றாம். நின்வலைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென் பதுதோன்ற, 'சிலைவித்தகனே' என்றாள். எவனென்னும் வினா என்னென நின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே ! உயிர்காவலனே ! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவு கின்றநீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய் ; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன் ; அஃதுமென் ? அருளிச்செய்யாயென்றாளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலைவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தை வருவாயென்க. (௧௦௫)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிர்முலையி
னிடமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி
யுடனொத்துறைவானுழைவாரலனேன்
மடனொத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

இ - ள். வடமணிந்தமுலையினாலே தன்மார்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ் வளவும் யானெழுத, என்னுடனே ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத் தேவாரானாயின், என்னுயிர்வாழுநிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்கு மென்றாளென்க.

எழுதி, எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான்அறியாதிருந்தது. ஒத்துளது, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யிலெழுதி யுறைவானென்று மாம். (௧௦௬)

1516. பெறுமன்பினளென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினளன்றறைவாரிலையா
விறுமென்பொடினைந்துநைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனேநணுகாய்.

கமழ்தார், பெயர்மாத்திரை.

இ - ள். நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுற்றத்தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பினளென்று கூறுவாரில்லை; உருகுமென்போடு வருந்தி நைவேற்கு இன்னும் அருளிநணுகாயென்றாளென்க. (௧௦௫)

1517. றுனசீறடிநோவநடந்துசெலே

புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையேனொழியத்தனியேகினையே.

இ - ள். தாரவனே! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியேயேகினையாதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுறைவாய்! நின்னுடைய சீறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யை யுரைத்தாயென்றாளென்க. (௧௦௬)

1518. பருமுத்துறையும்பணைவெம்முலைநின்
றிருமுத்தகலந்திளையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற்றைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினாள்: முத்து - கண்ணீர், பணை - பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தீயாலேவெவ்விதாதல்; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்கும் வெவ்வியமுலையென்றுகொள்க.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நிற்றலின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவில்லை; ஆதலின், நீமருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரியும் தன்மையைச் செய்தாயென்றாளென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்று முயக்கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுவமை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். "உடம்புமுயிரும் வாடியக் காலும்" (தொல். பொரு. பொருளி. ௯.) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இங்ஙனங்கூறினாள். ()

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவரையேதிரையே

துனையான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின்முதலியவற்றைவிளித்து, நும்மைத்தொழுதேன்; இனி யான் பூணவனை இன்னும் சேரப்பெறுவேனோ? பெறுவேனாயின், அவனிருக்கின்றவிடத்தைக் கூறீரென்றாளென்க. (௧௦௮)

1520. கொடுவெஞ்சிலைவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னவைதான்மிகுமா
னெடுவெண்ணிலவின்னிமிர்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனேயருளாய்.

நிலவின்னிமிர்தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தால் தேருருள்போறலின், தேரென்றாள்.

இ - ள். கணையினுங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகாநின்றது ; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது ; இவ்வளவுக்கு என்கூற்றிலே நின்று, அறக்கடவுளே ! அருளாயென்றாளென்க.(க0கூ)

1521. கய

தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து, கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக்கூடாமையின், ‘ அயலேன் ’ என்றாள். உரைத்ததனை, ‘ பொன்னுரைத்தது ’ என்றாற்போல அவன்செய்த தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லிற்றெல்லாமென்றாற்போலவுநின்றது. இனியீர், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன், இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நும்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யான்அறியாமல் நுமக்குக்கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லையென்று நும்மிடத்து இனியேனாகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர் ; நும்மை அவன் புலால்நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டீர்; யான், கண்மலர்காளென்கின்றேன் ; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்றாளென்க. (கக0)

1522. நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகழும்
வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனீ

காள்.

ர் - கடல்.

- ள். அவனிணைவையமர்ந்த தோளிணைகாள் ! பொறித்தாற்போலுந் தன்மையவாக வளையையும் முத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப் புகழும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான் ; முயக்கத்தை நெகிழ்ந்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர் ; நும்மை இன்னும் யான்புகழ்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறீரென்றாளென்க. (கக்க)

1523. இழுதார்சுடர்வேலிளையானகலத்
தழுதீருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிற்றிலிரென்
றழுதாடடமாகவணங்கிழையே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின், 'வயிரத்தொழு' என்றாள்.

இ - ள். அணங்கிழை, மூலைகாள்! இளையானகலத்தே சேரச் சென்று ஞுழுதநீர் அவ்வுழவின்பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவனைத் தொழுவாய்ப் பிணித்திலீர்; நமக்கும் அஃதரிதாயிற்று; இனி யான் செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதாளென்க. (௧௧௨)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுகுநீர்
வகைவாடிவருந்தியழுவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள்பான்மொழியே.

இ - ள். பான்மொழி, தானழுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகு கெட்ட நிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்த தோழி! நீவருந்தாதேகொள்; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள்; முடிவில் அவர் நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனிப் பளிங்கிற்றோற்றிய நிழலுமாம். (௧௧௩)

1525. வெறிமாலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமாலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணீடினள்கண்
டெறிவால்வளைகொண்டுவரும்பினியே.

பொறிமாலை - விதியை இயல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ள். தன் தலையின்மாலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமாலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணாளாய், அவள், அவன் போனவழியைத் தேடுதற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி அவனைக்கண்டு வளையைக்கொண்டு வருவளென்றாளென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம். (௧௧௪)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கிளியே
யுடனாடுமெனையனையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசோர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கிளி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலியவற்றை விளித்து, என்னுடனேவிளையாடும் என் ஐயனையென்றவளவிலே, உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

'ஐயனை' என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, 'தேமின்' என்னும் வினை வருவிக்க. (கக௫)

வேறு.

1527. க. மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றே
யில்லுறைதெய்வநோக்கியிரங்கிநின்றுரைக்குமன்றே.

1528. உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலன்கழற்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்வனப்பினானைக்காமனேகண்டபோழ்தும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குற்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையனாட்குய்தலுண்டோ.

1529. ங. கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்றைக் கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

உ. புண்ணை அவாவும் வாள். காமனே, ஏகாரம் - பிரிநிலை. பெண்ணை வாயும் பாடம்.

இ - ள். மலையிடத்தேநின்ற இளைய வேய்போலுந் தோள் முதலிய வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தன ளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவளைநோக்கி வருந்திநின்றுகூறுமில்லுறைதெய் வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினானைக் காமனேயுட் படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மை யை யெய்துவதோராசை நெஞ்சிலேநிற்குமென்றால் இவட்குப் பிழைத்த லுண்டோ; தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே யினியவாகிய கவளத் தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுங் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக் கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ; அதுபோல ஊடறீர்த்துப் புணரும் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண் டாமோவென்றுகூறிற்றென்க. (கககூ - அ)

1530. முயங்கினான்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி
யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னீன்றநீலமாமணிமுலையினாளே.

ஊனம் - பழி. பரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், நினது இறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவு மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினான்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

மூலையினுள், வருந்துகின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுநின்ற ஆவியைப் போகாமற்றாங்கினுளென்க.

அவன், " துணைவண்டு துஞ்சி னீயுந் துஞ்சுவை " (கேம. கக.) என்ற தனைநினைத்து ஆற்றினுள்; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் நினைப்பித்தது. (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகாணீர்
துஞ்சுவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சுதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளென்றாள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சீறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, 'வண்டுகாள்' என்றாள்.

இ - ள். சீறடியினுள், காமன்சொன்னவண்டுகாள்! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்று

நும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி, இரங்காதநும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றாள்; " இருக்குமே யிரங்க லின்றாய் " (கேம. கக.) என்றாதலின். இது, தெய்வத்தன்மை யாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ0)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைநுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமுளைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துநுசுப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினர்; 'வருந்தும்' என வருவிக்க. இனி, நுசுப்புப்போல் தேய்ந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநிற்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோல வெள்ளிவந்து முளை

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினுள். (கஉக)

1533. எரிநுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றழுதலாலே
யரிகுரற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்கிப்புதிசேர்ந்துசொன்னுள்.

ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலேமயங்கித் தன்மிடற்றை நரம் போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அழுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி

துள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவனற்றுயாகிய நிப்புதி அணுகி ஒருமொழிகூறினாளென்க. (௧௨௨)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிழுக்கமொன்றுனுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரநுதியினிட்ட
வெழுத்தனன்றந்தவின்பமின்னுநீபெறுதியென்று

அயன் வச்சிரத்தாலிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்க நெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேரையரிந்து நாம் முன்செய்த தவத்தினாலே எழுத்தன்னன்வந்துதந்தவின்பத்தை, வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீயேபெறுவையென்றுளென்க. (௧௨௩)

1535. பிறங்கினகெடுங்கள்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
னிறங்கினவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணில்யோனிப்
பிறந்தவர்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிக்
கறங்கிசைவண்டுபாடுங்கோதைநீகவலலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்து வீழும்; பிறந்தவரெல்லாரும் சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும்; அங்ஙனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்களெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றுளென்க.

பிறங்கினகள்யாவுமெனவும், பிரிந்தவர்புணர்வரெனவுமாறுக. (௧௨௪)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனையதொன்று
இருகிநைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேட்டுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத்திருக்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும்; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்கள்யாக்கைநீங்குமாயின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளுநன்மையுமின்றி, இரண்டிடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறாரென்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இது தகாதுகாணென்றுளென்க. (௧௨௫)

1537. மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னிணைத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினீங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்யாழினியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னையென்றாள்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களிளமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும்; அவரின்பம் மின்னையொத்துத் தோன்றிமாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலைக்கண்டபனிபோல் நீங்கும்; ஆதலின், தீவினையினுக்கம் அப்படி வலி தாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவது என்னையென்று ஆற்றுவித்தா

இசையொலிக்கும்யாழின் இளியென்னுநரம்பு. (௧௨௬)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்றாள்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

இ - ள். நஞ்சு குடிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்குலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முலைத்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிர்வாராகவென்றாளென்க.

இது, கேமசரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினாள்; தாய்கூற்றுமென்பர். (௧௨௭)

1539. வாசமிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்
பேசினேர்பிணையன்மாலைபிசைந்திடப்பட்டதொத்தா
ரேசுலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னாள்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னாள், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவள், அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாம்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்டதொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடி ந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிற்றல், "பல்வழி நுதலிய" (தொல். சொல். பெய. ௩௨.) என்றதனாற்கொள்க. (௧௨௮)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்மூழ்கவிதிர்விதிர்த்துருகிநையு
மையிருங்குழலிணுடன்மைந்தனைவலையிற்சூழ்ந்து
கையரிக்கொண்டுங்காணாள்காளையுங்காலிற்சென்றான்.

இ - ள். பாம்புதீண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துய ரத்திலே மூழ்கும்படி நடுங்கி நெஞ்சுருகி நையுங்குழலினாள், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடியும் கண்டிலள்; அவனும் காலாலே நடந்துபோனானென்க.

அரவு, விகாரம். காலின் - காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (௧௨௯)

1541. காழகச்சேற்றுட்டீம்பால்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிமூழ்கத்தீங்கதிர்சொரிந்துநல்லார்
மாழைகொண்முகத்திற்றோன்றிவளைகடன்முளைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே குளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசத்தல்கொண்ட முகம்போலே தோன்றி முளைத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்றாமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (௧௩௦)

1542. ஏறனாற்கிருளைநீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவட்டம்வருதிரைமுளைத்தவாங்க
ணாறுசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

இ - ள். ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கைவிடும்படி மதி தோன்றுதலாலே போய்ப் பின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது வட்டம் கடலிலே முளைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றானென்க. (௧௩௧)

வேறு.

1543. எவ்வூரீ ரெப்பதிக்குப்போந்தீர்நும் மனைவியர்தா மெனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனை வர்நீருரைமினெ
ன்றாற், கெவ்வூரே னிப்பதிக்குப்போந்தேனென் மனைவியருநால்வர்ம
க்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தான்சா
ன்றோன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், நும்மனைவியர் எத்துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவர், ஒழுக்கமுடையார் எத்துணைவரென்று வினாயினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவனுளனென்று உணர்வுடையான் கூறினானென்க.

1544. ஒப்பானொருமகனேநால்வரொருவயிற்றுட்பிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோனம்பிபோல்யாருலகிலினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பேன்
றக்காய்குறித்ததுரையென்றான்றானுரைப்பகேட்கின்றானே.

இ - ள். ஒப்பானாகிய அவ்வொருமகன்றானே நான்குதாய்மாரது ஒருவயிற்றிலே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானாக, இவனைப்போல் உலகில்

இனியார் யாவரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீநினைத்ததனைக்கூறென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாநின்றானென்க. (௧௩௩)

1545. நற்றானஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிறப்பிந்நான்கு
மற்றாங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி
யுற்றானொருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றன்னைப்
பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறரேகண்டீர்.

இ - ள். தானம் சீலம் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வர்வயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானாகிய நல்வினையென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லக்கண்டீரென்றானென்க. (௧௩௪)

1546. படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுறந்துகண்டவர்மெய்பணிப்
டடனுகவைம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதறானமாகுந் [பநோற்றிட்
திடனாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டிநிற்றற்

இ - ள். படநாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமும் தூயவாகத் துறந்து நோற்றுத் தம்வயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடனாகத்துறத்தல் சீலமாமென்று மிக்கவர்கூறினாரென்றானென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சும்காலும். (௧௩௫)

1547. ஓவாதிரண்டுவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த
றாவாத்தவமென்றார்தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம்
பூவேபுகைசாந்தஞ்சுண்ணம்விளக்கிவற்றாற்புனைதனாளு
மேவாவிவைபிறவும்பூசனையென்றீண்டியநூல்கரைகண்டாரே.

உவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் கரைகண்ட இருடிகள், தாதைபாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றாற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றாற்புனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கங்காத்தலைக் கெடாத தவமென்றாரென்க. ()

1548. இந்நால்வர்துணைவியராக்காதன்மகனிவனுவுடையார்போகிப்
பொன்னாரமார்பிற்புரந்தரராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு
மன்னாகிமுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிலின்பம்
பின்னாவிளைவித்துப்பிறவாவுலசெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள் இந்நால்வரும் மனைவியராக இவன் மகனாகவுடையார் சுவர்க்கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையும் ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளைநடத்தி அதீதாவத்தையை விளைவித்துப் பின்பு வீடுபெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க.

1549. மட்டார்பூம்பிண்டி வளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண்டீ
முட்டாதவின்பப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத [ர்
மெட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பமேபோ
லொட்டாவேகண்டீர்வினையவனைத்தேறாதார்க்குணர்ந்தீரன்றே.

பாதம் - அடி.

இ - ள். இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலே காண்; அவனைத்தேறாதார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கிட்டாத வாறுபோல நல்வினைகூடா; இத்தன்மையை யுணர்ந்தீரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. ()

1550. வேற்றுவரில்லாநுமரூர்க்கேசெல்லினும்வெகுண்டீர்போல
வாற்றுணுக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பீரேயல்லிர்போலுங்
கூற்றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி
னாற்றுணுக்கொள்ளீரழகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் - அசைகள். இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாரூர்க்கே போயினும் அவருடனே வெகுண்டு ஆண்டுச் செல்லாதீர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓரடியிட்டிடீர்; இத்தன்மையீர்! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண்டோட நுமரில்லாதவூர்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமுணுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக் கொள்கின்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அறிவொன்று முடையீரல்லிர்போலே யிருந்தீரென்றானென்க. (கருகூ)

1551. அளவருகாமமடுநறவுநெய்யொழுகுமூனும்பின்னு
விளைவதுதீவினையேகண்டீரிவைமூன்றும்விடுமினென்றாற்
றளையவிழ்கோதையார்தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்சேந்
துளையவுறுதியுரைப்பாரையோபாவமுணராரேகாண்.

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்பு விளைவது தீவினையேகாணுங்கோள்; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கோளென்று பிறர்க்குக் கூறினால், இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலைபோற் பொருமிக் கோபித்து உணரார்காண்; ஓ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றானென்க. (கசo)

1552. இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தடிக்கேயேட்டைப்பட்டிரு ம்பிற்போர்த்த, பழுதெண்ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவிய ர்கேளார்பால்போன், றொழுகி யழுதூறு நல்லறத்தையோர்கிலரூன் செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ண வள்ளூரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ் செய்கின்றார்.

ஓட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊனு ற்செய்தவுடம்பிற்கு. வள்ளூரம் - ஊன்.

அவ்வள்ளூரமேசுமந்து கோட்டத்துக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க் கழுகுண்ணும்படி அக்கழுகிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை இங்ஙனம் பழு தெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஓட்டைமரச்செவியராய் அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (௧௪௪)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணுளதனைக்காட் டாளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்றென் செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெல்லாம் பொய்யேபொருளுரையாமுன்னேகொடுத்துண்டல்புரிமின்கண்டீர்.

இ - ள். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டி னுகை, கண்ணுளாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள் போலே, ஐயனே! விளாம்பழமே வேண்டுமென்னுநின்றீர்; அதுதருதற்கு விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவமன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள்கட்டுரையாலே பொய்ப்பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்றா னென்க.

பன்மை, சாதிப்பன்மை. (௧௪௨)

வேறு.

1554. பனிமதியின்கதிர்பருகுமாம்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினார்
துனிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநாடகங்
கனியநின்றாடுவர்கடையில்காலமே.

இ - ள். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினார், முடி வில்லாத காலமெல்லாம், தீக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்றானென்க. (௧௪௩)

1555. நிழுனிமிர்நெடுமதிநிகரிறீங்கதிர்ப்
பழனவெண்டாமரை பனிக்குமாறுபோற்

குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினார்
றொழுகிமிர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ள். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு போலே கிளவியார் கோலத்திற்கு அஞ்சினார் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றானென்க. (கசச)

வேறு.

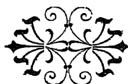
1556. இன்னவாறுறுதிகூறியெரிமணிவயிரமார்ந்த
பொன்னவிர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டுதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அணிகலம் அருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினான்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்தைப்போகலுற்றானென்க. (கசரு)

க.—கேமசரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - கருருக.

ஏழாவது

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

1557. இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு [ன்.
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சுரமவன்செலற்கெழுந்தா

இ - ள். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தையர்மேலன்பாலே மனையாளைத் துறந்துசெல்வானைப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாறும் சுரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்றபாம்பையும் பாகனையுங்கோறலின், பரத்தையர்க்கு, மயிலையும் ஆனையையுமுடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சுரம் - அவன்கூறிய கானவர்குரம்பைசூழ்காடு. (க)

1558. கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ள். காயா, மயிலின்கழுத்துப்போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம் பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச்சேவிக்கும் அரசரைப்போலேபூத்தன; மரவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியும் சட்டையையுடைய மிலேச்சரைப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஓங்குமால்வரைவரையாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
றூங்குசந்தனந்தளரத்தழுவிவீழ்வனதகைசா
லாங்கண்மாலுலகளப்பானாழிசங்கமொடேந்தி [ளவே.
தேங்கொண்மார்பிடைத்திளைக்குஞ்செம்பொனாரமொத்து

இ - ள். வரையாடு உழக்குதலின், இறாலுடைந்து வரையினின்றொழுகும் பெருந்தேன் விழுகின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும்படி அம்மலையைத்தழுவி வீழ்வன, மால் உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான், ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தனவென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண், விகாரம். தேம் - கட்கினிமை. வரைதாங்கின சந்தனமுமாம். (ங)

1560. வீழ்ந்துவெண்மழைதவழும் விண்ணுறு பெருவரை பெரும்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி [பாம்
தாழ்ந்துவீழ்ந்தவைமுழவிற்றதும்பினமதுகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

இ - ள். மஞ்சுபடிந்துதவழுமலை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப் பனபோலேயாய், அம்மஞ்சுபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன ; அம்மலை யில் அருவிவீழ்ந்தவை முழவுபோலேமுழங்கின ; அதுகேட்டு, மயில்கள், வண்டுகள்பாட வளைந்தாடிப் பிறராடுநாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனத்தூங்குங்கதிரணியிறுங்கொடுதினைசூழ்
பொருவில்யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதிர்வரகு
முருவவெட்பயறுழுந்துமல்லவுமெல்லையின்றுளவே.

இ - ள். கைத்தளமும், தேனிறாலுமென்னும்படி தூங்கும் கதிரணிந்த இறுங்கையும், தினையுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலும் காயையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவன நெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், எள்ளும், பயறும், உழுந்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும் எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுதித்தேனென்க. (௫)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
மூனையுண்டவருருகும்பசுந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானிணோக்கியர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வழியே.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ள். அவணொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மானி ணோக்கியர், ஐவனநெல்லை மருப்புலக்கையாலே பாறையாகிய உரலிலே யிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனுருகும் பிண்டி யையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்தவரைநோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன் மையையுடைத்தென்க.

வாசவல், விகாரம். (௬)

1563. ௧. குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடிமுல்லைமகண்மொழிந்தாடச்
செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்குக்குரவ
மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த
நிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே.

1564. ௨. அரக்குண்பஞ்சிகடிரட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்மிசைப்பரவ

வுரைத்தமென்றயிர்ப்பித்தைதக்கோவலர்தீங்குழலுலவ
கிரைக்கண்மாமணிகறங்கநீணிலங்கடந்தனனெடியோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாரையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்று உகும் தேனுகியநீரைவார்த்து ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலேபரப்பினுற்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலேபரவாநிற்க, தயிரைவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலரும் குழலோசை பரக்க, ஆனிரைக்கண்பூண்ட மணிகறங்க நெடியோன், குறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றுநீங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டினும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழ, அஃது அசைந்து தேனைச்சொரிந்ததனுற் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினுர். கோபங்கள்பரவவெனவே கார்காலமாம். (எ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழியின்வளர்பொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சுள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிரள்விசித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவை
றுள்ளிவீழுயரருவிவனகிரிதோன்றியதவணே. [போற்

இ - ள். பக்கத்திற்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலியினின்றுந்தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலேபூட்டி வலித்து நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினுற்போலே நாற்றிசையும்விழும் அருவியையுடைய வனகிரி அவ்விடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்குஅகழ்ந்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிமைக்கும்வனகிரியென்க. (க)

1566. அண்ணறான்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வண்ணமாச்சுனைமாநீர்மணிதெளித்தனையதுததும்பித்
தண்ணெனன்றுமரைகழுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுலியினவண்டிபாண்முரன்றுளதே.

ஆல், அசை.

இ - ள். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பளிங்கைக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிறைந்து அதிலே தாமரைமுதலிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருசுனை உளதாயிற்றென்க. (கo)

சேவறு.

1567. கானத்தினேகுகின்றான்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுந்தையலாளொருத்திதானே

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா
ளானமும்பூவுஞ்சாந்துநாறவந்தருகுகின்றாள்.

'கானத்தினேகுகின்றான்' என்று பெயர்கூறவே, 'வனசரிதன்' என்னும் வடமொழிப்பெயரையும், 'தானம்' எனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுமுணர்த்தின.

இ - ள். சீவகன் கடிபொழிலிலே சென்றிருந்தவளவிலே, வானவர் மகளுமொப்பாளாகிய தையலாளொருத்தி, அத்தானத்திலுறைவாரோர் வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேகின்றாளென்க.

இங்ஙனங்கூறாது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவள் எய்தினளென்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவள் வேட்கைவிளைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் தன்மை திரிந்ததனை இவன்றேற்றினனென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனம்வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினுற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைநிகழாதென்பது இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்குக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றாமென்றுணர்க. (கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையினுட [ந்திச்
ஙிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றநெடுந்துகில்விளிம்பொன்றே
செறிந்ததோர்மலைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்தூதுவிட்டுநகைமுகங்கோட்டிநின்றாள்.

குறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதே உடைநெகிழ்தலாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே விநோதந் தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேநின்று புகையைத்தூதுவிட்டு. கோட்டி - சாய்த்து.

இ - ள். முலையினுள், எந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டி நின்றாளென்க. (கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிற்பணையெருத்துறழநோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவநீழற்
றுணிவருஞ்சாயனின்றுடோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ள். தோன்றல், அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகூடிய மரவத்தினிழலிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனநின்றாளாகிய அச்சாயலைக் கண்ணாலேகண்டானென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றிலன். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோ வென்று துணிவரிய சாயல். (கங)

1570. கண்டவன்கண்ணிணேக்கநடுங்கித்தன்காதிற்றூழ்ந்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
நுண்டுகிற்போர்வைசோர நுழைமழைமின்னினிற்ப [ன்.
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியியக்கிகொலிவண்மற்றென்றா

இ - ள். அங்ஙனங்கண்டவன், நெஞ்சானன்றிப் பொறியானேக்குத லின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுங்கி ஒல்கி மஞ் சிலேநுழையுமின்போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவ ளுடன் கூடவந்தாருளரோவென்று எண்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம் தனியேவருதலின், இவள் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தாளென்று கருதினனெ ன்க. (கச)

1571. எண்ணத்திலியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வானுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கனியநின்றாள்.

வடிவுகூறுமிலக்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ள். அவன் தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின் னர் இவன்நிறைகெடும்படி கண்கள் அம்பாக நுதலிற்புருவம் வில்லாகக் கொண்டு எய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெறநின்றாளென்க. (கரு)

1572. முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுகைநெரித்தனையவுண்கட்
குறுநெறிபயின்றகூந்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமேற்றச்சேர்துகிற்றனைசோர
வறியுநராவிபோழுமநங்கனைங்கணையுமெய்தாள்.

இ - ள். அரும்பை அலர்த்தினுலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல், அணுகிப் பல்கால் ஆவிகொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்ததானை யும் நெகிழாநிற்க, அக்காமன்றானெய்வதற்கு முன்னேச் சிறியவாக முறுவலை யும் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய வில்லை வலித்து, காமனெய்யும் ஐந்தம்பை யும் தானெய்தாளென்க.

'அறியுநராவிபோழுமம்பு' எனவே இவனெஞ்சு தன்றன்மை சிறிதுதிரி கின்றமை பெற்றும். (கசு)

1573. வடிப்பிளவனையகண்ணுள்வல்லவனெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினனம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்திதுசிந்

பவதத்தனை, 'கழலினன்' என்று ஒரு பெயரால், தேவர்கூறினர்.

இ - ள். பாவை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்நின்று அழியுமாறுபோலே கண்ணுள் இவனைக்கூடுவதோர் கருத்தினளாய்நிற்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகருத்தை அவ்வனசரிதன்றானறிந்து மனத்தே இதனை நினையாநின்றானென்க.

என்றது, தன்றன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேற்றாநின்றானென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார். (௧௭)

வேறு.

1574. கடிமாலைசூடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலைமென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலைமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலைத்திவ்வுலகநன்றரோநெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! சூடி முக்கி முலையாரைக்கூடினமைந்தர் பின்பு சிலநாளிலே அவர் கண்புதைத்துக்கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றானென்க.

அவரென்றது, சாதிபற்றி. (௧௮)

1575. நாவியகலமெழுதிநறுநுதலா
ராவிதளிர்ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தூவியொழிபுள்ளிற்றோன்றித்துயருழப்பக்
காவிநெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வர்நெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலார் ஆவிதழைக்கும்படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பறவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர் கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலுவரென்றானென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்கூறினார். (௧௯)

1576. இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளரத்தங்காதலா
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வர்நெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; "வெண்ணெய்போன்றூறினியள்" (கோவி. ௭௨.) என்றார் முன்பும்; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாலுருகும் நல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினார், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைந்துதளர்தலாலே, அம்மகளிர் தம்கண்ணைப் புதைத்து அகல்வரென்றானென்க.

இதனாற் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான். (௨௦)

வேறு.

1577. என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிரந்தோய்த் திறைச்சி மெத்திப்
புன்புறந் தோலைப் போர்த்து மயிர்ப்புறம் பொலியவேய்ந் திட்
டொன்பது வாயிலாக்கி யூன்பயில் குரம்பை செய்தான்
மன்பெருந் தச்சனல்லன் மயங்கினூர் மருள வென்றான்.

இ-ள். நெஞ்சே! தச்சன், உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலே என் பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப் புறம் பொலிவுபெறும்படி மயிரராலேவேய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன் றென்றுமயங்கினூர்மருளக் குரம்பைசெய்தான்; ஆதலால், மிகவும் நல்லனு யிருந்தானென்றானென்க. (உக)

1578. வினைப்பெருந் தச்சனல்லன் மெய்ம்மை நாநோக்க லுற்றா
லெனக்குற் றுக்கிடந்த தென்றாங் கிருகணும் புதைத்து வைக்கு
நினைப்பினூற் பெரியரென்று ணீந்தினூர் கலைகளென்னான் [ன்.
மனத்தையுங் குழையச் செத்து மாண்பினன் மாதோ வென்றா

இ-ள். நெஞ்சே! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண் மையை நாம் பார்க்கத்தேடினல் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்த தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்து வையாநிற்கும்; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னுய்க் கல்வி மிக்காரென்னுய் எல்லாருள்ளங்களையும் தளரும்படி செத்தும் மாண்பின னுதலால், நல்லனுயிருந்தானென்றானென்க. (உஉ)

1579. க. என்றவ னிருப்ப மாதரென்வரவிசைப்பி னல்லா
லொன்றுமற் றுருகல் செல்லானென்றெடுத் தோதுகின்றாண்
மன்றலந் தோழி மாருள் வனத்திடைப் பண்ணையாடக் [வான்.
குன்றிடைக் குளிக்கு மின்போற் குழாமழை முகட்டிற் செல்

1580. உ. மயிலினமிரிய வாங்கோர் மடமயி றழுவிக் கொண்ட
வெயிலிளஞ் செல்வன் போல விஞ்சைய னெற்கொண்டேகத்
துயிலியகற் பிஞுடன்று ணைவிகண் டிடுவித் திட்டா
ளயிலியல் காட்டுள் வீழ்ந்தேன நங்கமாவீணை யென்பேன்.

1581. ௩. தாயிலாக் குழவி போலச் சாதுயரெய்து கின்றேன்
வேயுலாந் தோளினூர் தம் விழுத்துணைக் கேள்வ நிற்கண்
டாயினேன் றுறக்கம் பெற்றேனளித் தருளா துவிட்டாற்
றீயினுள மிர்தம் பெய்தாங் கென்னுயிர் செகுப்ப லென்றாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ-ள். என்று நெஞ்சினைத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்தபடிகூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறு

கின்றவள், தோளினூர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே! மலையிடத்தே தங்கும் மின்போல் மழைமேலேசெல்வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத்தையுடைய என்தோழிமாருள்ளே யான்விளையாடாநிற்க, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெடுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனானாக, தங்கிய கற்பினளாகிய அவன்றுணைவி என்னைக்கண்டு போகவிடுத்தாள்; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தேன்; யான் அநங்கமாவீணையென்று பெயர்கூறப்படுவேன்; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன்; இனி என்னை அருள்பண்ணிநோக்கி அருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே அமிர்தத்தைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பேனென்றாளென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாரஞ்சியோடியதற்கு. உலாம், உவமைச்சொல். சந்நியாசியன்மையின், தோளினார்துணைவவென்றாள். (௨௩ - ௫)

1582. மணியெழுவனையதோளும்வரையெனவகன்றமார்புந்
தணிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்
பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளிதென்றான்.

தணிவு - வற்றுதல். பணிவு - தாழ்வு.

இ - ள். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காமநோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய்! நீ இங்ஙனங்கருதின இவ்வுடம்பின்றன்மையைக் கேளென்றானென்க. (௨௬)

1583. போதொடுநானமூழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துமுல்லைக்
கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குளைவளிபித்தோடையே
யேதஞ்செய்மலங்கணெய்த்தோரிறைச்சியென்பிருண்மூளை
கோதஞ்செய்குடர்கள்புன்றோனரம்பொடுவழும்பிதென்றான்.

இ - ள். நானத்தேமூழ்கிப் புகைதவழப்பட்டுப் போதோடே கோதை துயில் கொள்ளுங் கூந்தால்! இவ்வுடம்பு, ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித்தையும் ஐயையும் பொருந்தினமலங்களும், குருதியும், தசையும், என்பும், ஈரலும், மூளையும், பொல்லாங்குசெய்யும் குடர்களும், தோலும், நரம்பும், வழும்புமாயிருக்குமென்று கூறினானென்க.

பூமுதலியவற்றாற் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான். (௨௭)

1584. விழுக்கொடுவெண்ணஞ்சல்லாவுகிர்மயிருமிழ்கட்பீளை
புழுப்பயில்குரம்பைபொல்லாத்தடிதடிகிடந்தபோழ்தின்
விழித்தியார்நோக்குகிற்பார்பிள்ளையார்கண்ணுட்காக்கை
கொழிப்பரும்பொன்னிற்றோன்றுங்கொள்கைத்தாற்கொடி
[யேயென்றான்.

வெண்ணஞ்சு-மூளைவிசேடம்; கிணமுமாம். அல்லா - இவையொழிந்த. கண்ணுமிழ்பீளை. பிள்ளையார்; கரிக்குருவியார். கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்ஞெத்துத்தோன்றுமென்பது ஒருபழமொழி.

இ - ள். கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவ்வுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவருமில்லை; இஃது அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், விளைகின்றகாமத்தாலே காக்கை கரிக் குருவிக்குப் பொன்போற்ருேன்றுங்கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்காணென் ன்ருனென்க. (உஅ)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண்ணுமூக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதங்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள்காம
வெரியெழவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்ருன்.

இ - ள். உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுரைத்தியாயின், முற்கூறியவெல்லாம் நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்ருக எழுதிவைத்தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே; ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய இதனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தீயெழும்படி வேறுபடுத்திஞர்கள்காணென்ருனென்க.

இவை இவட்குத்தெளிவுநிகழுமென்று கூறிஞன். இவர்களிங்ஙன நிற் பப்பவதத்தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்ருர். (உகூ)

வேறு.

1586. க. காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுநுசுப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
ஞேதம்போலவுடன்றுடன்றுநையநீயொண்டாமரைக்
கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேகுணஞருகுமே.

1587. உ. வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ
வுண்ணுங்கூற்ருெவொளிவேலோபோதோவுணர்கலேஞற்
பண்ணின்றீஞ்சொலாய்பாமூலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி
னுண்ணுந்தேனேயமிர்தேயென்னின்னுயிரேயெங்கணையோ.

1588. ஈ. இலவம்போதேரெழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே [ய்
லுலவும்போழ்துமென்ஞவிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவா
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்காதலொழிகல்லேஞல்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். காதலையுடைய என்மாமன்மகளே! திருவையொப்பாய்! கொம்பே! தீஞ்சொல்லாய்! பாவாய்! கொடியே! தேனே! அமிர்தே! இனியவுயிரே! சீறடியொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும்

அந்நிலத்திலன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய்! நினது திங்கள்மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன்; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றநீ யான் கடல்போல் மறுகி நையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ; இதற்குக் காரணமென்? அஃதுணர்கிலேன்; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன்; இனி நீ எவ்விடத்தாய்? கூறென்றானென்க.

உ· ஓ - வியப்பு.

ரு. ஏர்-ஒப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன் என்னென்பது வினு. ()

1589 பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்டுமாழ்கிப்
பிணிசெய்நோயேன்யான்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்
துணிகபோதுமெனவிடுத்தாய்போந்தேன்றுயருழப்பநீ
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ - ள். ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனாய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாமுடன்போகக் கடவேம்; அதனைத்தான் றுணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய்; அக்கூற்றாலேபோந்தயான் வருந்தும்படி, மேகலையாய்! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்துபோகின்றாயோ என்றானென்க. (ருரு)

1590. இயக்கிநின்னோடிணையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான்
மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாயென்மாதனைத்தந்தருளுநீ
நயப்பவெல்லாந்தருவலெனத்தொழுதுநல்லியானைதன்
வயப்பிடிகெடுத்துமாழாந்தவொப்பமதிமயங்கினான்.

இயக்கி, விளி.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி! என்மாதனை நின்னோடிணைத்தற்கண் ஒப்பனென்றுகருதி அவனலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக்கொண்டுபோய் மறைத்துவைத்தாய்; நீ அவளைத்தந்தருளுவாயாக; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக் கெடுத்து மயங்கினாற்போல மயங்கினானென்க. (ருச)

1591. மல்லற்றொல்வளத்துமத்திமநன்னாட்டுவண்டாமரை
புல்லும்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்
செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு [னே.
மல்லல்செய்தேனவட்சென்றாலென்னுரைக்கேனென்செய்கே

இ - ள். வளப்பத்தையுடைய செல்வத்தையுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற் பதுமபுரத்தில், என்றந்தை கீர்த்திதத்தனுக்கும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாமி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒழிந்த

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன்; யான் அவ்விடத்தேசென்ருல் என்னுரைப்பேன்; இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வேனென்ருனென்க. ()

1592. உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுரைப்பக்காட்டிறுடி
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்ருமரையிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டுவந்தேன்படாமுலைப்பாவாயென்
றண்ணலாற்ருதழுதழுதுவெந்துருகிநைகின்ருனே.

இ-ள். தலைவன், பாவாய்! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையைநாடிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித் கண்டிலேனென்றுகூறி அழுது உருகி நையாநின்ருனென்க. (நடசு)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையைக்காணுன்குழைந்தழுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்டிங்கேட்டு, முழுவுத்தோளான்முறுவலித்திங்கேயிருநீயென், றிழையச்சொல்லியிளையாளிளையானையெய்தினுனே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச் சொல்லியென்றது - தாமுறைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாநுகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக் கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ் வனசரிதனும் யானுகர்வனவற்றை நீயுநுகர்ந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்ருற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்றவாறு. ஈங்கேயிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தாற் செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு, உவமவுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம்; புறனடையால்; இவ்விடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனை இங்கேயிருவென்று பொருந்தக்கூறல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

இ-ள். சீவகன், கோல்வளையைக்காணுனய் அழுகின்ற பவதத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாவீணை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத்தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுமிருவென்றுகூறி, அவன் பவதத்தனைச் சேர்ந்தானென்க. (நடஎ)

1594. என்னைகேளீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்ருற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி
யென்னுநீராளையீங்கேகெடுத்தேனென்பாவத்தாற் [ருன்.
பன்னூற்கேள்வியுடையேன்யான்பவதத்தனென்பேனென்

இர் ஈறு - ஓகாரம்பெறுதலேயன்றி, ஈர்பெறுதலும், "ஏனைப் புள்ளியீறுவிளி கொள்ளா" (தொல். சொல், விளி. கஉ.) என்பதனுற்கொள்க.

இ - ள். கேளீர் ! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர் ? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, நம்பி ! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வலிபோல்வாளைக் கெடுத்தேன் ; யான் நூற்கேள்வியுடையேன் ; பவதத்தனென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (௩அ)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாகு [கும்
மெய்ப்பொருள்விளக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர் துணையுமா
பொய்ப்பொருள்பிறகள்பொன்னும்புகழுமாந் துணைவியாக்கு
மிப்பொருளெய்திநின்றீரிரங்குவதென்னையென்றான்.

கற்றல் - அல்லீற்றுவியங்கோள் ; "இற்றெனக் கிளத்தல்" (தொல். சொல். கிள. கக.) போல.

இ - ள். தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்தும் கற்க ; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும் ; அது தத்துவத்தினைவிளக்கும் ; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம் ; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல ; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுமுண்டாம் ; கீர்த்திமகளையுமுண்டாக்கும் ; இப்பொருளைப் பெற்றுநின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க.

புகழும் துணைவியுமென்றுமாம். (௩க)

1596. அன்புநூலாகவின்சொலலர்தொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலை
நன்பகற்சூட்டிவிள்ளாதொழுகினுநங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்கணுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

இ - ள். அன்பு நூலாக இன்சொல்லாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவின்பஞ்செய்கின்ற காமமாலையை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்சூட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறர்பின்செல்லும் ; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோ வென்

பகல் - வெளியுமாம். (சய)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபீடிலபிறப்புநோக்கா
வுண்ணிறையுடையவல்லவோராயிரமனத்தவாகு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாங்கே [ன்றே.
வெண்ணெய்க்குன்றெரியுற்றாற்போன்மெலிந்துபின்னிற்கும

இ - ள். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக; மனவலியுடையவல்ல ; குடிப்பிறப்புக்கெடுமென்று பாரா ; நிறையுடையவல்ல ; ஆயிரமுகமாகவெழும் மனத்தவாம் ; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலே யிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இந்திரன்மகளேயாயினும் உருகி அவர் பின்னேநிற்குமென்றானென்க. (சக)

1598. சாமெனிற்சாதனோதறன்னவன்றணந்தகாலைப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லறீர்ப்பார்.

இ - ள். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; அவன் நீங்கினால், இதனாற்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி அழகுடனே தனிப்பத் தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூறாராய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவனுக்குத் திருவோடொப்பார்; அவன் செல்லறீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னும்எழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெயரும், "பெயர்கொள வருதல்" (தொல். சொல். வேற். ௯.) என்பதனாற் பயனிலையாயின. ஐ, அசை. இதனாற் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சஉ)

1599. அன்னணின்றோழியையாவவளென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழுமாறெனவிரங்கினானுக்
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

இ - ள். ஐயா! நின்றோழி, கணவற் கைதொழு துவாழ்வாரோடொப்பவள்; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதமாது; அவளையிழந்தும் யான் வாழுமாறு எங்ஙனேயென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான் அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலும் தெளிவுநிகழாமல் இவனை வருத்துந்தன்மையளோவென்றவாறு. நகை, பிறிளமைபற்றிநிகழ்ந்தது. இனி, யாம் இவன்இடுக்கணுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்றுமாம். (சங)

வே று.

1600. இனையல்வேண்டாவிம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவ
வனையவெல்லைசென்றாலியக்கிகொணர்ந்தருளுநீ [ள
புனைசெய்கோல்வளையைக்கைப்படுதியென்றாங்கவன்போத
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவீழ்ந்தரற்றினான். [லு

மந்திரம் - மகளிரை வசீகரிப்பதொருமந்திரம்.

இ - ள். நீவருந்தல்வேண்டா; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது அம்புசென்றவளவையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கி கொண்டுவந்துதரும்; அவளைக்காண்பையென்றுகூறி இவன்போனவளவிலே, அவனுஞ்சென்று அங்ஙனமெலிந்து பின்னிற்குந் தன்மையையுடைய மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியைப்புல்லி அரற்றினானென்க.

தான்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவன்றான் நம்மையுந் தீங்குகருதுவனென்று. (சச)

1601. பட்டவெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவளுங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைந்தறவினன்
மட்டார்கோதைமனைதுறந்தாண்மைந்தனுமங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனாகியுருவமோதினன்.

இ - ள். அங்ஙனம்அரற்றினமைந்தனும் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் வருந்தாதேகூறினன்; கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவள், அவளும், இவன் விள்ளாவார்வத்தனாய் இவளைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோதினனாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள்; கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வணசரிதன்மேற்சென்ற வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணார்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவள்நெஞ்சை இங்ஙனம் பிணித்ததென்றுணர்க. (சஉ)

வேறு.

1602. மெழுகுசெய்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மதத்தின்வரைக்குஞ்சரந்
தொழுதுவெய்முதற்றாசங்கொண்டேறினன்.

இ - ள். படிந்தமுகிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலைச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சும் பொன்னாகிய மதத்தையுமுடைய வரையாகியயானையைத் தொழுது மூங்கில்வேராகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவையிலே அடியிட்டேறினனென்க.

ஸ்ரீகோயிலைத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. ()

1603. கிளைத்ததீவினைநீங்கநெடுங்கணார்
வளைக்கணேறலின்வாலரிப்பொற்சிலம்
புளைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தளைத்தலத்தகமார்ந்தவொர்பாலெலாம்.

இ - ள். இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையிலேறுதலாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உளைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒருபாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்ந்ததென்க.

அளைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம். (சஎ)

1604. சாந்துங்கோதையுந்தண்ணறுஞ்சுண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மவியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெறு
மாந்தர்சும்மைமலிந்தவொர்பாலெலாம்.

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்கையுமேந்தி இடம்பெறாத மக்களாரவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (௬௮)

1605. துறந்தமன்னவர் தூமுடிதோள்வளை
திறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னொடுபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவொர்பாலெலாம்.

இ - ள். துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபா லெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றன வென்க.

ஈண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம். (௬௯)

1606. கருவித்தேன்கலைகையுறக்கீண்டுடன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிறறவிளைந்துரா
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

இ - ள். கைத்தளம்போலுந்தேனிறால், ஆண்முசுவின்கையுறுதலா லே சோக்கிழிந்து விளைந்து பரந்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிடும்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிருமென்க. (௭௦)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டெனப்
பொங்குமான்குளம்பிற்குடைபொற்றுகண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தே ரகப்பட்டதாக, அத்தேரிற்பூண்டமான் தம்மடியையூன்றி அதனைக் கொண்டு போகின்றபொழுது, குளம்பாலேகுடைந்த தூகள் திசைகளெல்லாம் இரு ளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக. (௭௧)

1608. சுனையநீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனையநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்
சினையசண்பகம்வேங்கையொடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினான்.

சுனையிடத்தனவாகியநீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க் கோங்கம்.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகளை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க.

மிடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம். (௭௨)

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமூவாமுதல்வன்
றனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ப
தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்ருற்
பனிமலர்தூய்நின்றுபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ள். முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன் றனதேயென்பர்; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (ருங)

1610. மலரேந்துசேவடியமாலென்பமாலா
லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாறென்னே.

சேவடிய, அ - அசை; சுட்டுமாம்.

இ - ள். மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால், இந்திரனால்வணங்கி மதிக்கப்படுவானென்பர்; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும் ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க. (ருச)

1611. களிசேர்கணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்
விளியாக்குணத்துதிநாம்விேத்தாவாறென்னே.

இ - ள். காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலைவன் இவனேயென்பர்; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல் அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனேயென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றோடொக்கும். (ருரு)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
தன்னமுறங்குமணிவரைமேனின்று
பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை
மின்னினடந்துமிகுசுரஞ்சென்றான்.

இ - ள். கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுது வரையிடத்துநின்று மிழிந்து நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடிதுசென்றானென்க.

சுரம் - பாலை. இதனானும் தாரகமனம் வல்லனென்றார். (ருசு)

1613. மாலைக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
கோலைவிடுகணுருகுகொடியினை—

யேலங்கமழ்குழ லோ டு யபவரன்ன
வாலைக்கரும்பினகநாட ணைந்தான்.

இ - ள். வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேண்டின் வருகவென்று மலர்க்கு ஓலைவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மக ளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திமதே சத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; "அகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வெளவி" (மது. ௧௪௯.) என்றார். (௬௭)

வே று.

1614. வழைச்சறுசாடிமட்டயின்றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரலெனமயிலகவவார்செந்நெற்
புழைக்கடைப்புனலலைத்தொழுகும்பொற்பிற்றே.

இ - ள். மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு கரும்பைக்குறுகத் தறித்து மழைக்குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செந் நெற்செறுவிற் கடைமடையாலே புனலை அலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடை த்து, அந்நாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர். (௬௮)

1615. தாமரைமலர்தலையெடுத்துத்தண்கமழ்
தூமலர்க்குவளைகாலணைத்துத்தோலடிக்
காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்கொளுந்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த் துக் குவளையைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அடியையுடைய பெ டையைத்தழுவிக் கண்டுயில்கொள்ளுந்தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர் மல்காநின்றதென்க. (௬௯)

1616. கண்பயிலிளங்கமுகெருத்திற்காய்பரீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கனிமுசுக்கலைசிதறுந்தேமபொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகினான்.

இ - ள். அமரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கமு கின்காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கனியைச்சிதறும்பொ ழிலை மகிழ்ச்சியோடே போனானென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச்சூழ்ந்த பொழில். (௭௦)

1617. களிறுமாய்கதிர்ச்செநெற்கழனிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபதிநகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசார்ப்பப்பெய்கழல்
வெளிறிலாக்கேள்வியான்விருப்பொடெய்தினான்.

இ - ள். களிறுமறைகின்ற செந்நெற்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியையுடைய நாட்டிடத்தில் நரபதிநகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் முரசார்க்கின்றகாலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசார்த்தல், நன்னிமித்தம். (௯௧)

1618. புறநகர்மணமகனொருவன்போதர்வா
னிறைமகன்வினாயினனென்னபேரவே
துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினான்.

இ - ள். இறைமகன், கலமிறியுந்துறைமிக்க நாடும் நகரமும் என்ன பெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்பூக்கமழ வினவினான்; அதுகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவானாகிய மணமகனொருவன் அப்பெயர்களை அறிகவென்று கூறினானென்க. (௯௨)

1619. ௧. மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்
குய்த்துமூர்கொடுப்பவரேமமாபுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மெனா.

1620. ௨. அன்னதேயென்றலினடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினாய்தவிர்மற்றீங்கெனப்
பொன்னகர்ப்புக்கபினறிவல்போகென்றான்
வின்மரீஇவாங்கியவீங்குதோளினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட்டில் எத்திசைநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்பவரூர் ஏமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீ இத்திசைக்குப் புதியைபோலுமென்று அவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சீவகன் கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினாய்; அதனால், நட்பிற்குத் தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூற, தோளினான், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன்; இப்பொழுது போகவென்றானென்க.

௨. அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. வில்லைப் பயின்று வளைத்த. (௯௩ - ௪)

1621. புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத
மணமகள்கதுப்பெனநாறுமாநகர்த்
துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மிணைமலர்த்தாரினானிடறியேகினான்.

இ - ள். தாரினான், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது மழைபோலுமும்மதம் கதுப்பெனநாறுநகரிலே ஏகினானென்க.

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று. (௬௫)

1622. வண்டுகொப்புளித்துணுமாலைமார்பினைக்
கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணேக்கற
மண்டபப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிழல்
கொண்டவற்களித்ததோர்குளிர்கொள்பொய்கையே.

இ - ள். (தங்கண்கள்) மாலைமார்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி யின்றி ஏக்கறும்படி போய் மாநிழலை இருப்பிடமாகக்கொண்டவர்க்கு ஒரு பொய்கை வருத்தத்தைக்கெடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்து இடைய. மண்டபம்போலும் பளிக்கறை. (௬௬)

வேறு.

1623. வண்சிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூரத்
தண்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிறிதென்றெண்ணிக்
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதன்னைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லம்வேண்டாபடுக்கவென்றூடிற்றன்றே.

இ - ள். சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறியாமைமிகுதலாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறோர்பெடையென்றுகருதி, கள்வனே! நின்காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம்; இனி, முன்புபோல் தேற்றத்தேறேம்; அகப்படுக்கவேண்டாவென்று ஊடிற்றென்க. (௬௭)

1624. செயிர்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதெனின்னையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி
னுயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயூடனீயென்றுபல்காற்
பயிர்ப்புறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமூடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச் சேவலினின்றுநீங்க, சேவல், யான் நின்னையன்றி வேறொன்றறியேன்; என்னை அயிர்ப்பதென்? அதுவுமன்றி, யான் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னேவலாலே; ஆதலின், நீ ஊடாதேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்றமை நீங்கப் பல்கால்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்ததென்க. (௬௮)

1625. கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கனிந்தவூட
னிலையுணர்மைந்தர்நீக்கிநெறியினாற்புணர்ந்தொப்ப

வலர்மிசைப்பெடையினூடலன்புகொள்சேவனீக்கிக்
குலவியபுணர்ச்சிநோக்கிக்குன்றனான்சிந்திக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள் ; கரணமுமாம். கனிந்த - பழுத்த.

இ - ள். மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத்தீர்க்குமுறைமையையறிந்தமைந்தர் தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலைநீக்கித் தாழ்ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நினையாநின்றானென்க. (௬௯)

1626. தன்னையான்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவும்பேசிற்றானொன்றுமிழற்றும்பைம்பூட்
பொன்னவாஞ்சுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினாளென்
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துளேதோன்றுகின்றாள்.

இ - ள். அவளுடனீர்த்தற்கு யான் தன்னை முகத்தைப்பார்த்தால் தான் எதிர்நோக்கின் ஊடனீருமென்றிறைஞ்சிநிற்கும் ; பின்பு யான் ஊடனீரப்பலவுங்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும் ; இத்தன்மையையுடைய முலையினாளாகியதத்தை முன்னையாள்போன்று என் முகத்துள்ளே தோன்றாநின்றாளென்றானென்க.

அவாம் - விரும்பும் ; ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குணமாலையால் தத்தைக்குநிகழ்ந்த ஊடனீர்த்ததனை நினைந்தான் ; ஒழிந்தோர்க்கு அங்ஙனநிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊடினநிலைமையாகவே தோற்றுதலின், 'முன்னையாள்போன்று' என்றான். (௭௦)

வேறு.

1627. க. பரிவுற்றாற்பயனின்றியும்பாவைமார்
முரிவுற்றார்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றோன்றியபேரன்பெனப்படு
மெரியின்மூழ்கியிறந்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல், மூன்றுகவியும் ஒருதொடர்.

பாவைமார், அன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்வார்கள் ; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரிவாற்றோன்றிய அன்பென்னுநெருப்பிலேயழுந்தி இறந்துபடுமோவென்க. இவ்வாறு அருள் பிறர்க்காகுமென்றாற்போலக் கருதுதல் பரிவு. (௭௧)

1628. உ. வாளியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன்
றோளுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்னல
நாளுநாளினுநைந்துநைந்துள்சுடப்
பூளைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

* இவற்றை, மணிமேகலை, உ - ம் காதையிற்காண்க.

வாளியம்பு - அலகம்பு. 'பூவைமெல்லணை' என்றான், பூவைமுதலியவற்றாற் சமைத்தலின். தடங்கண்ணி உள்சுடுதலாலே தோளுமுலையும் தம் தொன்னலம் நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேற்றுயின்றாள், இப்பொழுது நீயாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றானென்க. (எ௨)

1629. ௩. உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்
கருகிவாடியகாமருகோதைத
னிருகணீருமிடைமுலைபாய்ந்துகக்
குருகுபாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

யான்போந்தபின்பு அவனுற்றதென்னென்றுநினைந்து உருகிவாடுதலாலே கருகிவாடியதோர்கோதைபோல்வாள், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிரு கண்ணினீரும் வடிந்துவீழ அழுமோவென்க; "கருங்கால் வெண்குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே" (குறு. ௩௨௫.) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவள் இறந்துபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றாளென்றானென்க. (எ௩)

1630. வண்டுவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்
கண்டஞான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா
ணெண்டுகொண்டுபருகியநோக்கமொன்
றுண்டெனாவியுருக்கியிடுவதே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திற்குமுன்னே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டுபருகிய, என்னாவியையுருக்குவதோர் நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்ஙனம் உருக்காநின்றதென்றானென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது, அவளுடனுடன்றோன்றியதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறும் தோன்றினமை கூறிற்று. (எ௪)

1631. காதலாளுடனுள்ளுயிர்கைவிடி
னேதமென்னுயிரெய்தியிறக்குமற்
றாதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ
மாதர்விஞ்சையும்வல்லளுமல்லளோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஓருயிரேமாதலின், காதலாள்உயிர்நீங்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்திநீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்துபட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கு ஓருபாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனாற் பன்னிருமதியினென்று தேவன்கூறியவதனையும் பிறபான்மைகளையுமுணர்ந்து ஆற்றுவளென்றானென்க.

அல்ஃறிணுமெனை ஏழனுருபுவிரிக்க. அல்லதூஉமென்றது - முன்வருந்து பமெனாவென்றதனையுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்மை மேல் வரவிடும் ஓலையானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோ மென்றதனானுமுணர்க. (எ௫)

1632. காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்
றூதுநற்றுபுதங்கியவண்டனூர்க்
கேதமிற்றெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

இ - ள். தாதை உண்ணுநின்று அதிலேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினூர்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் என்னையிகழ்ந்துகூறும்படி நெஞ்சு எண்ணுநின்றது; இங் ஙனமெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்வியும் பிறர்குற்றநீக்குதற்கு உதவுதலன்றி என்குற்றநீக்குதற்கு உதவா தொழிதல் கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனத்தை ஒக்குமாயிருந்தது; இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த தீவினை யாதென்றானென்க.

பவதத்தன்வருத்தத்திற்கு யானுரைத்தாங்கு என்வருத்தத்திற்கும் உணர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டு கூறினான். எண்ணுமென்றது - இறந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதுநெஞ்சென்பதுபடும்; என், "என்னெனப் படுங்கொ றோழி" (அகநா. உ௦௫; குறு. கக௬.) போல்நின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தந்ததில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகோன்முதலாயினூரும் இழித்துக் கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றெனா என்னெஞ் செண்ணும்; இது வண்டனூர்க்கு ஏதமென்றுமாம்; 'இற்று' என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டன்னூர் - உத்தமர். இனி, வண்டன்னூர் - தபோ தனர்; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றுமாம்; இன்று - இற்றெனவிகாரம். (எ௬)

1633. நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றதீவினைப்
பறைவைத்தேர்நரகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணுகுவார்.

இ - ள். மகளிர் நலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த தீவினையாகிய பறைத்தற்றொழிலையுடைய தேரிலேபோய் நரகத் தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே அறிவனல்லது வேறு சரணுவாரில்லையே; ஆதலின், ஈண்டு அவனேயன்றே சரணென்றானென்க. (எஎ)

1634. வேட்கையூர்தரவிம்முறவெய்திய
மாட்சிபுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிசை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்நல னுண்டு
மீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறனான்.

இ - ள். ஏறனான், வேட்கை மேலிடுதலாலே வருத்தமுற்ற மாய்தலை யுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தைநுகர்ந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற, ‘மீட்டும்’ என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. க. நேரார்நேருநீணிதிதுஞ்சுந்நிறைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசற்கு
நாரார்கற்பின்னாகிளவேய்த்தோணளினைக்குஞ்
சீராற்றோன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.

1636. உ. விண்டார்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்றேர்விசயன்னென்
றுண்டாநின்றான்றன்புகழூழியுலகேத்த
வண்டார்சோலைவார்மணநாறப்புகுகின்றான்
கண்டான்சேர்ந்தான்காளையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையார்ந்தகற்பினையும் தோ ளினையுமுடைய நளினைக்கும் தலைமையோடேபிறந்து, செல்வத்தோடே கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ஊழிக்காலமுண்டாக ஏத்தநின்றவன், பகைவர் தரு நிறைதங்கும் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணநாறச்செல்கின்றவன், கல் விக்கடலாகிய காளையைக் கண்டான்; கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாற் கண்டானென்றுமாம். (எகூ - அ௦)

1637. இந்நாட்டிவ்வூரிவ்விடமெய்தாரிவண்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நீயுரையென்றாற்
கந்நாட்டவ்வூரப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான் [ன்.
பொய்ந்நாட்டேனும்பொய்யலவாற்றாற்புகழ்வெய்யோ

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது, தனக்குநடக்குமிடத்தை.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில் வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார்; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய்? உரையென்றுவினாயினாற்கு, புகழ்வெய்யோன்றான், சொல்லாற் பொய்யாக நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாற் பொய்யல்லாததோர் வழியா

லே ஏமாங்கதமென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரை யன்றிப் பொருளால் அப்பெயரோயாகக் கூறினானென்க.

எனவே மறைந்தொழுகுகின்றமை பெற்றாம். (அக)

1638. வாமான்றிண்டேர்வள்ளலுமுள்ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பென்கொள்பயன்மிக்கான்கொலைவேலா
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்மிவனொவ்வான்
போமாறுய்வென்பொற்பொடுகூடும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம். இந்திரனும், உம்மை - சிறப்பு; ஏகாரம் - பிரிநிலை.

இ - ள். ஏத்தொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வானாதலின், இக்கொலைவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலும் தன்னறிவின்மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்கூற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியை ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று கருதினானென்க. ()

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியநம்பிமுகநோக்கி

வீங்கியதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளையென்றாற்
காங்கதுவெல்லாமண்ணலுநேர்ந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுதலின், விசயனை, ‘புண்ணியநம்பி’ என்றார்.

இ - ள். விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்து, வெல்புகழாய்! இங்ஙனநட்புக்கொண்டவிடத்து, இந்நாடு நின்னுடையநாடு; இவ்வூர் நின்னுடைய வூர்; இந்த இல் நின்னுடையவில்; யாங்களெல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினானுக்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழியற்கவென்றானென்க. (அரு)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனங்கோர்மாங்கனியுண்ணலுற்று
மின்னவிர்கணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிர்கழனினைப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிர்தூறுகின்றவிருங்கனியறவெய்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றாக, சீவகன் வில்லை அம்புடனேவாங்கி அக்கனியை யறும்படி யெய்தானென்க. ()

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதுவும்பூமிக்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையணுகலுமேந்தனேக்கி

யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனாரத் தழுவிக்கொண்டிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். தானெய்த அவ்வம்பும், மாவினது கனியாகியவதுவும் தானெய்த அவ்வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கண் அணுகினவளவிலே, எந்தல்பார்த்து எய்தஅவ்விடத்தேநின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (௮௫)

1642. வண்சிலைகொண்டவாறும்வார்கணைதொடுத்தவாறுங்
கண்கணைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோளிருந்தவாறுந்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்சென்றகோல்போந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவில்லுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவிசேடமான படியையும், நிலைவிசேடமாகநின்று கணையைத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற்கிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ வில்லைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (௮௬)

1643. மராமரமேழுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்வி
லிராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
யுராமனமிவன்கணின்றியுவக்குமாசெய்வலென்று
குராமலர்க்காவினீங்கிக்கோயிலேகொண்டுபுக்கான்.

இ - ள். வில்லைத் தேவிபொருட்டுவளைத்த கையினையுடைய இராமனை மராமரமேழும் உருவவெய்த வலிய விற்றொழிலைவல்லனென்பது வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தின்றாக இவன் உவக்குமாறு செய்வேனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றுநீங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (௮௭)

1644. வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமார்ப
னழிகவுள்யானைவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னன்மாரிவிற்றடக்கையாற்குக்
கழிபெருமுகமகன்கூறிக்காதலங்காளையென்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருதலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்றாலே தீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக்கூற்றை எதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையேமென்றானென்க. (௮௮)

1645. கிளுத்தங்கூர்ப்பரங்களென்னுமிரண்டினுட்கிளுத்தஞ்சார்ந்
நலத்தகுவிரல்களைந்தினிம்பர்மூவிரலினீளஞ் [து

ரும்பியானைத்தோலினூற்றுறைக்
கிலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவினுக்கரசனென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், யானைத் தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே நூற்றுறையுரைத்தது வெண்மைக்கும், சிறுமீன் தழும்பின்வடிவிற்குமுவமை.

இ - ள். அவன் பின்னும் கிலுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன் கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைந்திற்கருகே யானைத்தோலின் நூற்றுறையையும் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தை யுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண் டுவிற் றொழிலுக்கு அரசனென்றானென்க. (அக)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற்பின்
விண்ணகுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்தில்லையென்பார்வாயினைமடங்கவந்தான் [ன்.
புண்ணகத்துறையும்வேலானெனப்புகழ்ந்தரசன்சொன்

அமோகமாவாசான்-தப்பாத பெரிய ஆசிரியன் ; அமோகம் - தப்பாமை; மாஆசான் - பெரியஆசிரியன்; இன்-உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

இ - ள். பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் துரொணசாரிய னுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென் பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் தோன்றினானென்றுபுகழ்ந்து, அரசன் னும் ஒருமொழிகூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (கூ0)

1647. விற்றிறனம்பிதேற்றான்விருந்தினனிவனுமன்றி
மற்றுமோர்நால்வருள்ளார்மாண்பினால்வளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டுங்குறையெனக்குரிசினேர்ந்தா
னற்றைநாளாதியாகவவர்களும்பயிற்றுகின்றார்.

இ - ள். விசயன் விற்றிறலையறியான் ; அதற்குப்புதியன் ; இவனுமன்றி வேறும் ஒருநால்வருளர் ; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை ; இவர் களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும் ; இஃது எனக்குக் காரியமெனச் சொன்னானாக, அதற்குச் சீவகனும்நேர்ந்தான் ; நேர்ந்தபின்பு அற்றைநாள் முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிற்றாநின்றாரென்க. (கூக)

வேறு.

1648. கழலிற்செந்தாமரையடிகள்புல்லித்தங்காதல்கூர
யழலிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப் [தே.
பொழிலின்மிக்கதனிற்புக்கான்மணமகளிர்போற்பொலிந்த

இ - ள். அங்ஙனம் பயிற்றுகின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அடிகளைப் பொருந்திக் காதல்மிகுதலாலே நிழல்போல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்

றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் தீப்போலே அணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க, அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் நன்மைமிக்கதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத்தால் மணமகளிரைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

"ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும்" (பதிற். ௩௦.) என்றார் பிறரும். (கஉ)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொன்னினைத்தாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்வெண்டுகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணார்கவின்கொண்டன
பேசிற்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ள். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நிரைத்தலையுடைய பொற்றாலி போலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்டுகிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த்தாற்போலே தேனொழுகும்படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறைய வாகிய பொரிபோலேபூத்தன; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்ந்ததோர் கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவை யுடையவென்க. (கங)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொளக்குயிற்றிய
வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுளமுயர்சண்பகங்
கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக
வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆர்களழுந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை; மேற்குட்டு வையாத தேருருளை.

இ - ள். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன; சண்பகம் கோழியிடத்தே கூடின முள்ளைப்போலே அரும்பின; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கச)

1651. வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா
ளரவுபைத்தாவித்தன்னவங்காந்தளவிழ்ந்தலர்ந்தன [ன
குரவங்கொண்டகுறும்பூழ்போற்கொழுங்கான்முகைசுமந்த
குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

இ - ள். முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அரும்பின; குருதிக் காந்தள் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டாவிகொண்டாலன்னவாக முகை நெகிழ்ந்து பின்பு அலர்ந்தன; குரவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால் போலே கொழுவிய முகையைச்சுமந்தன; தளவம் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுபோலே அரும்பினவென்க.

1652. சொன்னநன்மலருமல்லனவும்வீழ்பலவின்சூழ்சுளைகளு
நன்மைநறாவினயந்தோன்றநன்பொன்விரவினுதியிறைற்

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொ
வென்னவமராருமருளத்தொடுத்தானினமாலையே. [ப்ப

இ - ள். மாலைகட்டுமாறுகூறிய நூலின்நயந்தோன்றத் தேவருமருள மணிமுதலியனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்களையும் ஒழிந்தவற்றையும் சுளைகளையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒரு வகைமாலையைக் கட்டினனென்க. (கசுசு)

1653. ஊனுண்சிங்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினன்
றேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேமார்ந்த
நானந்தோய்த்துநனைகலவைநாறுமதந்தெளித்தபின் [னள்.
பாலுண்டீஞ்சொல்லாளோர்பணிவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சி

இ - ள். சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகை மாலையொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி, இவற்றை இனிமைநிறைந்தபுழுகைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச் சந்தனத்தோடுகூடிய பனிநீரையும் புழுகையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத் தீவிதாகிய கூரியசொல்லையுடையாள் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்து வணங்கினளென்க.

ஓலைப்பாசுரமான மாலையைப் பிறர்அயிராதபடி இவையுங்கூடக்கட்டினன். "குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை" (தொல். பொரு. மர. கக.) என்றதனுள், 'கொடை' என்றதனாற் சிங்கம் குழவியுங்கொண்டவாறுகாண்க. (கஎ)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றெ
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றுணம்பியுங்கொள்கவென்றான் [ங்
வடிவும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
ணடியஞ்சிலம்பினாட்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவவள்கொண்டாள்.

இ - ள். அப்படிவி, தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லாலே இம்மாலைகளும் பந்தும் கனகமாலைக்குப்பொருந்தினவென்றாள்; சீவகனும் கொள்கவென்று கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்பு, அவனைவணங்கி அவற்றைக்கொண்டுபோய், வடுமுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே சிலம்பையுமுடையாளுக்குக் காட்ட, அவளும் வாங்கிக்கொண்டாளென்க.

படிவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (கஅ)

1655.க.கொண்டுகோதைமலரெழுத்துமெல்விரலின்மேற்றுங்கிநோ
வண்டுசேர்ந்தகுழலாள்வருமுலைகள்பாயவண்டார் [க்கும்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கண்டுவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சவரார்வாழ்க்கையே.

1656.உ.ஆம்பனாறுமரக்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்
பாம்புபைத்தாங்கனையபவழப்படவரவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிறவழுந்தண்பூவணைக்
காம்பின்மென்றோள்கவின்வளரவைகல்கலப்பென்பவே.

1657. ௩.ஆகந்தாழ்ந்தோர்மணிப்பலகையாகமுலைகணாயாகப்
போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழகமாக
வேகவின்பக்காமக்கவறாடலியைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அம்மாலையைவாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகிய எழுத்தைவாசிக்குங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நாறும்பவளவாயார், அமுதன்னார், பாம்பின்படமனைய வல்குலாராகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆடுநாடகங் களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிற்பிறந்தும் நன்குநுகராத வேடராதுவாழ்வாயிருக்கும்; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்குமிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர அணையிலேதங்குதல் கலப்பென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம் பலகையாக அவர் முலைகள் நாயாக அல்குல் சூதுபொருமிடமாக இணையில்லாத இன்பத்தையுடைய காமமாகியகவறாடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்படி தவஞ்செய்தடங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்தாளென்க.

குழலாள் வாசித்தாளென்க. விடமேறினாற்போலே மருட்ட. நாடகம் - அவர்வசீகரிக்கிறநிலைமை. (௬௬ - ௧0௧)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்டழகார்
கன்னிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கினாண்
மின்னுக்குழையுப்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி
யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாள்.

இ - ள். முறைமைப்படநோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடியினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாம்திரள்வதுஞ்செய்து கணவன் நீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினாள், அங்ஙனம்வாசித்து, குழையுந்தோடும்பிறழக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையாளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நினைந்திருந்தவள் இயக்கியிருந்த அழகையொத்தாளென்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இறைவனைத் தியானித்து இமையாதிருப்பாளென்றுணர்க. (௧0௨)

1659. கொடுவெஞ்சிலையைச்சொரியமைத்துக்கொதிகீர்ப்பகழிகொ
கடுவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகலங்கித் [ளவா

தொடிதோளணடப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகள்பசப்பூர
நெடிமாத்தோகைமென்சாயனெஞ்சிற்கிவ்வாறுரைக்கின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த கரிய மயில்போலும் சாயலையுடையாள் வில்லேநாணையேறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப் பிணையினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோள் மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படிக் கூறுநின்று

நிலையைத் தப்புதல் - இறந்துபாடு நீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி கொண்டுவருதலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினாள். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி இறந்து பாடுதோன்றுமாம். (௧௦௩)

1660. ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெண்டிங்களெயிறிலங்க
வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னைவிழுங்குவா
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனுவியாதாங்கொல்.

இ - ள். ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங் கும்படி வாயை அங்காந்துநின்றாற்போலே இம்மாலை திங்களாகியஎயிறு நிழலுமிழ்ந்திலங்கச் செக்கர்வானாகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னுவி இதன்கண்ணதோ? என் கண்ணதோ? அறிகிலேனென்றாளென்க.

ஏ, அசை. 'வந்தது' என விரைவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத் தாற் கூறினாள். (௧௦௪)

1661. வருந்தியீன்றாண்மறந்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள்சொற்கேட்டி
ல்கடிந்தாண், முருந்தின்காறுங்கூழையைமுனிவார்நின்னையென்மு
னிவார், பொருந்திற்றன்றாலிதுவென்னாய்போன்றுமளித்திவ்வுயிரெ
ன்னாய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவுதியால்.

இ - ள். நல்ல சோலையிற்குயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலைவருகின்ற காலத்தே யாங்கூவுதல் பிரிந்தவிவர்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதா யாய் இவருயிர்தான் போமென்றுங் கருதாயாய் முழங்கவிருந்து கூவாநின் றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்னை வருந்திப்பெற்றவள் அவ்வருத்தத்தை யுமறந்து உறவைக்கைவிட்டாள்; எடுத்துவளர்த்தவளும் நின்சொல்லின்கடு மையால் இல்லினின்றும் கடிந்தாள்; நீதான் என்பளவுஞ்செல்லும் மயிர்ப் பாடுமுடையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் நின்பிறப்பையோ? வளர்ப்பையோ? வடிவையோ? வெறுப்பாரென்றாளென்க.

'கருங்குயிலே' என்றது சோலைக்கு மறுவேயென்ற தன்மைத்து. இது, செறலின்கட் டிணைமயக்கம். (௧௦௫)

1662. பெருவெண்டிங்கண் மாலகப்பூமலைந்துபெட்ப நகுகின்ற
துருவுகொண்டகுரலன்றி னுயிர்மேலாம்பலுலாய்கிமிரு
மொருபெண்பாலேன்யானுகவுலகமெல்லாம்பகையாகி [ரே.
யெரிகொன்றீன்றவிலைப்பலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயி

இ - ள். அன்றில்கள் தம்குரலாலே வடிவைக் கொண்டன; திங்கள் அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது; ஆம்பலென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவாநின்றது; இங்ஙனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்றுதே யாளொரு பெண்பாலேனுயிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாகவும், கொடியவுயிரே! நீ தீமேய்ந்து வேறோர் வடிவாகவீன்ற இலைச்சாம்பல் போலே இராநின்றாய்; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால்; நினக்கு நினைவு என்னென்றாளென்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆகி, ஆக. பின்னும் இலை போறலின், 'ஈன்ற' என்றார். இது தொழிலுவமம். ஏகாரம், எதிர்மறை.()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்பும்விடுக்குமாவிவெய்துயிர்க்
பூமென்குழலார்புறநோக்கிநகுவார்நகுவதாயினேன் [கும்
றுமமார்பன்றன் புணைந்தண்ணென்மாலைபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத்தமியேனே.

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். காமத்தீயால் நெஞ்சுவேம்; ஆகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது; உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேநின்று நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளாநின்றது; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்படும் பொல்லாங்கின் வடிவாயினேன்; இங்ஙனமாகியதமியேனே மாலை புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந்துதலரிதென்றாளென்க.

அவன்கையாற் புனைதலின், அதுகொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து அதனை மறுத்தாள். (௧௦எ)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றொடுத்தல
வம்பும்வென்றவரிநெடுங்கணம்மாமதிவாண்முகத்தினாள் [ர்ந்த
வம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர்
கொம்புவெந்தீயிடைப்பட்டதொத்தாள்வினைசெய்கோதையே.

இ - ள். முருகன்வேலையும் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய முகத்தினாளாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து நின்றதோர் கொம்பு தீயிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (௧௦அ)

வேறு.

1665. மணிகிறமாமைசாயல்வளையொடுவண்டுமூசு
மணிகிறப்போர்வையாயவரும்பெறனுணும்விற்றுப்

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மாலைகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞிறூர்ப்பவென்றாள்.

இ - ள். நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாரும்தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டானது வண்டுமூசுமாலையை, நோயைநிறமாகவுடைய புறஞ்சொலென்னும் மிஞிறூர்ப்பக் கொண்டேனென்றாளென்க. (௧௦௯)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலர்ந்தவாட்கட்
போதுலாங்கோதைமாதர்புனைந்தலர்தொடுத்தமாலை
யாதலாலலரதாகாதொழியுமேயழுங்கலென்று
மாதுலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கிளிமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலர்ந்த கண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின், அலரிடத்ததாகாதேபோமோ ; இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி ஆற்றுவித்ததென்க. (௧௧௦)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவர்ந்தவீர்ந்தாரினான்
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பினுண்
மன்னுமாலைகொடுத்தவனுக்குய்த்தீயெனத்தொழுதுகொண்
டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பரற்றச்சென்றணுகினாள்.

இ - ள். என்மனத்தை இறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்ட தாரினான்றன்னை யானும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநாள் தன்செப்பின்மாலையை அநங்கவிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டுபோய் அவனுக்குக்கொடுவென, அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையணுகினாளென்க. (௧௧௧)

1668. அணுகிமுன்னின்றவநங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்
பிணையனீட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகநோக்கலுந்
துணையிறோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்றோண்மருந்துநீயாருயிருநீயேயென்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமணுகி முன்னேநின்ற அநங்கவிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை அவன்வாங்காதே அவளைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயு நீயே; தோண்மெலிவுக்கு மருந்தும் நீயே ; உயிருநீயே ; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றாளென்க. (௧௧௨)

வேறு.

1669. மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமாண்பினரே
யென்னவஞ்சினையென்றவனைநக்காட்கஃதன்றுகோதா

யின்னகொள்கையேற்கேலாதென்னவிலங்கெயிற்றி
னன்னமன்னநடையினுடான்வருந்துமெனநேர்ந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன், அரசர்கோயிலிற்றங்குவார் ஐம்பொறியையு மடக்குவாரே; இது தகாதுகாணென்றுரைக, நீ அஞ்சினுயென்று அவனை இகழ்ந்தவளுக்கு, அவன், பின்னும், கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியனுய் நிற்கின்றதன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதுகாணென்றுரைக, அவளும் கனகமாலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்ந்தானென்க. (கக௩)

1670. குலிகமார்ந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொலியலேற்றுனிஃதுாழ்வினையாதுள்ளஞ்சுடுமாலென்ன
விலைகொள்பைம்பூணிளமுலையாள்போகிக்கனகமாலை
மெலியவெம்பிநைகின்றாளுய்யும்வகைதொடங்கினுள்.

இ - ள். அங்ஙனநேர்ந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவாங்கினுன்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றதென்றுரைக, அது கேட்டபின், அநங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலை வருந்துகின்றவள் பிழைக்குமுபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினுளென்க. (ககச)

1671. நீர்செய்காந்தமணிக்கூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய
வேர்செய்சாந்திற்கழுநீர்விரைகமழும்பூக்கள்கோத்த
வார்செய்தண்டாமரைவளையமைவரையின்வெள்ளருவிநீர்
சீர்செய்கோமகளைச்சேர்த்தினுள்சீதஞ்செய்யாதொழிந்தனவே.

இ - ள். சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கல்லையும், நீண்ட அழகிய கூந்தளம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரை வளையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளைஅணிவித்தாள்; அவை குளிர்ச்சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம். (ககரு)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்தண்ணூற்றதாகி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்குமருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு
மவ்வனுறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகணுடினுள்.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெடுக்குங் குளிர்ந்த ஊற்றையுடையதாய் மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்கும் முத்தை நூலிற்கோக்கப்பட்டதனைப் பின்னுமணிந்து குழலாட்கு வேறும் இப்பரிகாரங்களை நாடினுளென்க. (ககசு)

1673. களிசெய்கோசிகநீர்விழக்கடிமாலைமேற்றொடர்ந்துசூழ்
நளிசெய்தண்பூஞ்சலசயனமாக்கிநன்னீர்பிலிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள்சாந்தாற்றிபொன்னாலவட்டங்கொண்டேந்திவீசச்
சளிகொள்சந்தின்கொழுஞ்சாந்தமாகமுழுதுமெழுகினாள்.

இ - ள். மேலேகட்டி நீரைத்தாங்கின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டின்நீர் (மாலையாலே) வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையையாக்கி நீரைப்பிலிற்றும்வாயையுடைய சாந்தாற்றி ஆலவட்டமென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்க, குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினாளென்க. (கசள)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலைமுகங்கரியநீர்துளும்பநின்றுநீடி
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றொடுத்தவிளங்குமாலை
பொம்மலோதிக்குத்தானேதுணையாம்புணையாயிற்றே.

இ - ள். இளையமுலையிற் சந்தனம் கொதித்து உயிரைக்கெடுக்க, சுற்றினமாலை கருக, கீழ்நின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெம்மைமிக்கது; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலைதானே ஓதிக்குத் துணையாவதோர் தெப்பமாயிற்றென்க. (கசஅ)

1675. வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுநெடுங்கட்கனகமாலை
தாசிதூதாகத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட்
காசில்கல்விக்கடலைக்கரைகண்டார்காளைமாரே.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போர்கூறிவந்து ஓரோசனைநீளத்தே உடையும் நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமாலை, தனக்கு அநங்கவிலாசினி தூதாக, மாலை தெப்பமாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினார் கல்விக்கடலைக் கரைகண்டாரென்க. (கசகூ)

வேறு.

1676. பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர்துரக்குமாறும்
வருகணைவிலக்குமாறும்வளரமாநீந்துமாறுங்
கருவியுட்கரக்குமாறுங்கணைபுறங்காணுமாறும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றார்.

இ - ள். வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யுமாறும், தம்மேல்வருமம்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளுநிலமறிந்துகொள்ளுமாறும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யுமாறும், சேர்ந்தாற் பகைவர்களை புறமாக்கித் தம்கணைசெலுத்துமாறும் அவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே, "தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந், தவிர்த்துவினை செயலு மெனவை வினையாம்." இவற்றை வடநூலார் பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமைபற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம்பொது. (௧௨௦)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்கள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக்குமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாறேநுனித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

இ-ள். தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபுகுந்து மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே உடம்புபிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அது படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புகுதும்படியையும், அது கோறற்கு இறங்கினாற் கொம்பிரண்டிற்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கற்றவன், அத்தொழிலை நூலிற்கிடந்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்று

இது, தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (௧௨௧)

1678. கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோருங்
கடுநடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமூன்று
முடனறிந்தும்பரார்க்குமுரைப்பருந்தகையரானார்.

இ-ள். தேராற் பொரக்கருதினபோரையும், குஞ்சரத்தாற் பொரக்கருதினபோரையும், புரவியாற் பொரக்கருதின போரையும் வெளியாகக்கற்றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுறலறிந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாளும் இலங்கும்வில்லும், எறிகோலுமென்கின்ற மூன்றையும் சேரவறிந்து, மேலாயநிலத்திற்றேவர்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினாரென்க. (௧௨௨)

1679. தானையுளன்றிநின்றதனியிடமொற்றிமன்னர்
தானைமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினார்மைந்தரென்று
தானைசூழ்மன்னற்குய்த்தார்மன்னனுந்தருகவென்றான்

இ-ள். தாம படையினுளன்றித் தனியேநின்றவிடத்தை ஒற்றிப்பார்த்துப் பகைவர்படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாம் காணும்படி அவரைக் கொணர்க வென்றானென்க. (௧௨௩)

1680. மழையொடுசூழ்ந்துகொண்டவான்றுகள்சிலையினீக்கிக்
குழைமுகநெற்றிநக்கக்கோலவிற்பகழிவாங்கி
யிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந்துமின்றிரிவவேபோல்
விழைவுறுகுமரர்புக்குச்சாரியைவியத்தராணுர்.

சூழ்ந்துகொண்ட மழையையும் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சரகூடங்கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கற்றதன்மையையும், பயன்கொண்டதன்மையையும இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளுட் கூறுமையின், நெருப்புநீருமாகிய அத்திரங்களைவிட்டானென்றல் பொருந்தாது; விசயன் காண்டவவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க.

இ - ள். குமரர், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையைநக்கும்படி அவ்வில்லைவலித்துப் பகழியாலே நூல்பிளக்கவெய்து வாளாலே நூல்பிளக்க வெட்டி வேலாலே நூல்பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மின்றிரியுமாறுபோலச் சாரியைதிரியுந்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை நெற்றிநக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினர்; மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியும் நேருமேயெய்தலாம். (கஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்
திசையெலாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தணன்செம்பொனும
னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனேயசலகீர்த்தி
வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

இ - ள். விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்குக் கதம்பன் முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசுராமனே, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகீர்த்தி அசைவிலானாகிய அசலனென்னும் வீரனே, புரவிக்குச் சேனன் வசையில்லாதவனேயென்று இவ்வைவரும் எல்லாராலும் புகழப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்றது நகுலனை. (கஉரு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்டுகண்குளிர்ந்துநோக்கி
யேவலானரசனென்றோவிருபிறப்பாளனல்லார்க்
காவதன்றின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து
காவல்செய்திடுவல்வல்லேகாளையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். அரசன், மக்கள்கல்வியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்த ஏவலான் ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம்; இரண்டுமொழிந்த சாதியிலுள்ளார்க்கு இக்கல்வியுண்டாகாது; ஆதலால், அவனை யான் நீங்காததோர் தளையையிட்டுச் சிறைசெய்வேன்; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மினென்றானென்க.

நிகளம் - மகட்கொடுத்தல். (கஉசு)

1683. கல்வியுங்கொடிதுபோலுங்காவலன்காளைதன்னை
யொல்லலன்சிறைசெய்கின்றானென்றவன்கருதிற்றோரார்
பல்சனம்பரிந்துகிற்பப்பார்த்திபகுமரன்சேர்ந்தான்
வில்வலாற்கொண்டுவேந்தன்வேறிருந்திதனைச்சொன்னான்.

இ-ள். அரசன் இக்கல்வியுடைய காளைதன்னைப் பொறாஞய்ச் சிறைசெய்யாகின்றானுதலாற் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி, அவனினைத்ததறியாராய், பலரும் வருந்திநிற்கின்றவளவிலே, சீவகன் சென்றான்; அங்ஙனஞ்சென்றவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினானென்க. (கஉஎ)

1684. புண்முழுதிறைஞ்சுங்கோட்டுப்பொருகளிறனையதோன்றன்
மண்முழுதன்றிவானும்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகாணேன்
பண்முழுதுடற்றுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்பாலளென்றான்.

பறவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடைய களிறு. இவர்க்கு நீகொற்றங்கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்து கைகூடுதலன்றி மறுமையில் வானும் வந்து கைகூடும்படி ஞானநெறியையுந்தந்தாய்; நல்வினைசெய்தாருடம்பிற் கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது - இவர்போர்த்தொழில் காணப் பெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்னெறியைச் சேர்வித்தலின் ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

இ-ள். தோன்றல்! தந்தாய்; யானும்பெற்றேன்; ஆதலிற் காளாய்! கைம்மாறுகாணேன்; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மாறென்றானென்க.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும்விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய்; யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றுமாம்; இந்திரனானேனென்றுமாம். (கஉஅ)

1685. முடிகெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குரிசிறேற்றா
வடிவமைமனனென்றாகவாக்கொன்றாமறுத்தலோடுந் [ன்
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான்றன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசனையசொல்லாலிற்றெனவிளம்புகின்றான்.

இ-ள். அங்ஙனமரசன்கூற, குரிசில், தன்கருத்தைத் தெளிவியாளுய் அவள்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமனம் வேட்கைசெல்லாநிற்க வார்த்தை வேட்கையின்றாக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன்கையைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறாநின்றானென்க.

வடியமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க. (கஉக)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னனாளனையநங்கை
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி

றூவியப்பிரிதலின்றிச்சாதகமுறைமயிற்செய்தா
ரேவியல்சிலையினாய்க்கேயுரியளென்றுரைப்பநேர்ந்தான்.

இ - ள். அவ்வரசன் திருவையொத்த நங்கையாகிய கன்னி பிறந்த வளவிலே, கணிகளீண்டி உதயாரூடக்கவிப்புக்களில் தப்பின்றாகச் சாதகத்தை நினக்கேயுரியமுறைமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கே இவளுரிய ளென்றுகூற, அவனும் நேர்ந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனொருவனென்றலின், இவ னேயாயிற்று. (கஙo)

1687. வாருலாமுலையினாட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினார்வதுவைநன்னாட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்திளநலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினாட்கும் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யுநாட் செப்பினார்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஓவியவியா முரசார்ப் பத் தீயிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகாநின்றா னென்க. (கஙக)

1688. மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுத்தஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநாணெனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டுவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவள்முலையாகியயானைகள் சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நாணென்னுந் தோட்டியைக் கெடுத்துச் சாந்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறாதவிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமெங்குமுறுவித்து மாலையையுழக்கிப் போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியை யுழக்கியென்றும் கொள்க. (கஙஉ)

1689. ஒண்மணிக்குழைவில்வீசவொளிர்ந்துபொன்னோலைமின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுத்துங்
கண்ணியும்பசும்பொனாணுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமரன்றன்னொடாயிழையாடினாளே.

குமரனொடு ஆயிழையாடினாளெனவே, * ஒருவினையொடுச்சொலுயர் பின்வழித்தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடநின்றது. எனவே அவன் வண்ண

* "ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே." என்பது, தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ. இச்செய்யுளுக்கு வினைமுடிபாகிய உரை, பிரதிகளிற் காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப்ப ஆடினனென்றும், அவள் வீச மின்னப் புடைப்ப ஆடினளென்றுங்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண்டுதலின். (கநுந)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்க்கொளுத்திவாட்க
ணூசறுவயிரத்தோட்டிநுதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண் தோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப நுதலணிந்தென்றார்; கூடசிமிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

இ - ள். சீவகனாகியகளிறு, செவ்வாய் கவளமாக அல்குலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணாகியதோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இங்ஙனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்டதென்க. (கநுச)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதானுறுவரையகலமூழ்கிச்
செப்பிணையனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமரத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதான் அகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதழுழ்கப்பட்டுத் தான் வல்லியின்றோற்றத்தை ஒத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதோர் வல்லி, இல்பொருளுவமை. (கநுரு)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னாற்கங்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையமுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற [ள்.
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லா

வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்து மாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிகின்றகாமத்தாலே விள்ளானாய்த் தோளானை அமுதமென்றுகருதி அவள் ஊடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவித்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினாளென்க. (கநுசா)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிநலநுகர்ந்துநாளும்
வரையுடைமார்பனங்கண்வைகினனென்பமாதோ
கரைகடலனையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

இ - ள். வரைதோற்கின்றமார்பன், அமிர்து தனக்கோருயிரைப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமுறையை இப்பொழுதுடைய மாதரநலத்தை நாளு நுகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கினனென்க. ()

1694. வாளினுன்மிடைந்தகண்ணாள்வருமுலைத்தடத்துள்வைகித்
தோளினுன்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
காளைசெல்கின்றநாளுட்கட்டியங்காரன்மூதூர்
மீளிவேற்குரிசிற்குற்றூர்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து, மிடைய.

இ - ள். காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணாளது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமாபுரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றார்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க. (௬௩௮)

1695. வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாந்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணர்தல்செல்லான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டொழுகுநன்னாட்
டெண்மதிவருந்தநாடியொளிநகரெய்தினானே.

இ - ள். சீவகற்கிளையான் மதியையிழந்த உரோகிணிபோலேமயங்கி மதியாற் சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியானாய் நாட்டின்கண்ணே அறிவுவருந்தத்தேடிப் பின்பு குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (௬௩௯)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளிழையவனைக்கேட்பானுறுவலிசெல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழ்க்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளத்தான்முரலலுற்றுக்கோலமைவீணைகொண்டாள்.

இ - ள். ஆண்டுக்காணாதே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிழைய வனைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுணர்த்ததோர் புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணையைக் கைக்கொண்டாளென்க. (௬௪௦)

1697. ஆடகச்செம்பொனாணியானெய்வார்ந்தனைய திண்கோன்
மாடகநொண்டுகொண்டுமாத்திரைநிறையவீக்கிச்
சூடகமணிந்தமுன்கைத்தொகுவிரல்சேப்பவெற்றித்
தோடலர்கோதைகீதந்துணிவினிற்பாடுகின்றாள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

இ - ள். கோதை பொன்னாணியிற்கட்டினை நெய்யொழுகினாற்போன்ற நரம்பினை மாடகத்தாலேமுகந்துகொண்டு நிறையவீக்கிக் குவிந்தவிரல் சிவக்கும்படி தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடே பாடாநின்றாளென்க.

வேறு.

1698. க. இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந்துகையி
னறுமலர்கள்சிந்துவார்நண்ணார்துறந்தார்
நண்ணார்துறப்பநனிவளையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணேவாமுத்துறைப்பத்தோழிகழிவேனோ.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையும் துறப்ப, கண் மாறாதேயழ, இங்ஙனம் கழிவேனோ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றாளென்க. ஓகாரம், வினா. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699. உ. பூமாலைசூடிற்பொறைபாற்றாதுண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணார்துறந்தா
ரெண்ணார்துறப்பவினவளையுந்தோடுறப்ப
மண்ணார்வேற்கண்டுயிலாதோழிமருள்வேனோ.

மூலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றாதமருங்குல் மாலைசூடின் முறியும். மண்ணுதல் - மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700. ௩. வண்டூதவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலை
கொண்டோச்சுங்காதலார்கூடார்துறந்தார்
கூடாரவர்துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்கண்டுயிலாதோழிதுயர்வேனோ.

வண்டூத - வண்டு இயல்பான மணத்தையூத. ஒப்பனைக்குப் பூவுமாலையும் வந்தவளவிலே, பூவை அவள்கையினின்றுஞ்சிந்தி மாலையை அவள்சூடாதபடி தன்கைக்கொண்டு, இஃதெடுத்திலேனாயின் மருங்குன்முறியுமென்று கூறி, படிந்தவண்டை அதனாலோட்டினாரென்றுணர்க.

பா முற்கூறிற்றேயாம்.

வேறு.

1701. ச. ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமூடெரிமூளைப்பபோன்றுந்
தோன்றுபூவிலவத்தங்கட்டொகையணிலனையபைங்காய்
கான்றமென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லணையாழ்கைநீக்கித்
தேன்றயங்கிணர்பெய்கோதைசிந்தையினீட்டினாளே.

தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்மூளைப்பனபோன்றுந் தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலனைய காய்கான்ற பஞ்செனக.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவள், கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர் வேனோ? என்று பாடி யாழைவைத்து அணையிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே நீட்டித்தாளென்க. (கசஉ - ரு)

வேறு.

1702. நுண்ணியவரியொடுதிரண்டுநோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலைநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினள்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

இ - ள். வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றியவண்ணலை அங்ஙனநினைந்து வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினது அய்நலம் பழையவண்ணத்தினின்றுநீங்கப்பட்டு மேனியும் வாடினளென்க. (கசசு)

1703. மின்றவழ்மணிவரைமாலைமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா
ளொன்றுகொலெனநினைந்திருந்தசெவ்வியுட்
சென்றனன்சீவகற்கிளையசெல்வனே.

பொருது, பொர.

இ - ள். அங்ஙனம்வாடினவள் வரைபோலுமார்பனை இப்பசலைபரந்தமுலைகள் புல்லுநாள் என்றுதானென்று சென்றநாள் ஒழிந்தநாளைத் தன் ஞானத்தால் நினைந்திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசஎ)

வேறு.

1704. ஐவிலினகலநின்றாங்கடிதொழுதிறைஞ்சினற்கு
மைவிலைபெற்றகண்ணாண் மைந்தனைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவேலான்மூவிற்கணிறைஞ்சிநின்றான்.

இ - ள். ஐந்துவிற்கிடைநீளத்தேநின்று அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்ந்துநின்றவனுக்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணாள் அவனைமருண்டுபார்த்து, வேலான்! இங்ஙனேபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காமனும் பின்னை மூன்றுவிற்கிடை நீளத்தேவந்து வணங்கி நின்றானென்க.

மொய் - பகை. இறைஞ்சினற்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு மருண்டாள். வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமன் இறைஞ்சிநின்றானென்று தேவர் கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாறே கூறினளென்று அவள்கூறலுமாம். (கசஅ)

1705. திங்கள்வாண்முகமுநோக்கான்றிருமுலைத்தடமுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபமின்னுமணியல்குற்பரப்புநோக்கான்
செங்கயற்கண்ணினுடன்சீறடிச்சிலம்புநோக்கி
யெங்குளாரடிகளென்னவின்னணமியம்பினனே.

இ - ள். கயற்கண்ணினுடைய, முன்பு திங்களையொக்குமுகத்தில் இப்பொழுதுநிகழ்கின்ற வாட்டத்தையுநோக்கானாய், முன்புநன்றாகியமுலை இப்

பொழுது பசந்தபசப்பையுநோக்கானாய், முன்பு கலாபமின்னுமல்குலில் ஆடைமாசுண்டதன்மையையுநோக்கானாய்த் தானிறைஞ்சிநிற்றலின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எங்குளாரடிகளென்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினானென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்த மிகுதியைத் தானுணராதே அவட்குப் பொருந்தாததோர்மொழி மேற்கூறுகின்றானென்பார், இன்னணமியம்பினானென்றார். (௧௪௯)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினானேல்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலைவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினானோற்றலொன்றோநீளெரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

இ - ள். புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றானென்க. (௧௫௦)

1707. காய்தழல்கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்றி
யாய்கழற்குரிசில்வாடியற்புத்தீயழலுணிற்ப
வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றாள்வளைகுழற்கற்றைவண்டார்த்
தோய்பிழிதுளிக்குங்கண்ணிச்சுரும்புசூழ்கொம்பனாளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் குரிசில் தீமேய்ந்தகற்பகம்போலே யன்பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாடிக் கன்றிநின்றானாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தையும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங் கண்ணியினையுமுடையதோர் கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகூறுதலுற்றாளென்க. (௧௫௧)

1708. மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குரிசிலோநம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்களெய்திவீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப
மதிமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றாள்.

இ - ள். கோதை நந்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவள், குரிசிலோ நம்மை நினையானாய் ஊழின்முகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தைநிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் விஞ்சையையறிந்திருக்கின்ற நாமே இதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு ஏதமுண்டாமென்று வாடுவது என்னென்றாளென்க.

நாமெனத் தன்னையுயர்த்துக்கூறினாள். இதனால், அவன்செய்திகூறினாள். (௧௫௨)

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்நுமையனைக்
காண்டியென்றுரைப்பக்காளையெழுமையுமடிமைநேர
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய்! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு நேரின் நும்முடையதமையனைக் காண்பையென்று தத்தை யசதியாடிக் கூற, அவனும் இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று நேர்ந்தானாக, அவள் ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினாள்; அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிற்றென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரியகாட்சியை. அரிதன்றாக விளக்கிற் றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியவூர் தூரிதன் றாகவென்றலுமாம். (௧௫௩)

1710. பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலைவேய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வானை
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனாகி [ன்.
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்ந்துநின்றா

அழகிய கள்ளையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடை யமளியென விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்: அரசர் தமதாணையால் இவ் வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவராதுசாபத்தால் தன்னிலையன்றிப் பூவளவே யுண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாறும்; கவிரமும் அவ்வாறும். இனி உத்தரகுருவி லுள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலைக் குக் கற்பகமாலையென்று ஒருபெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை நந்தட்டன் எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனாய்த் தொழுது குளிர்ந்துநின்றா

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று கூறியவதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு. (௧௫௪)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றனு
மையனெஞ்சொடுவண்டிமிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற்பூங்கழலானடிக்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்.

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினவளவிலே, தாரினான், “வீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யான் சீவக னடியைச்சார்வேன்; அதற்கருளென்று மையல்நெஞ்சினோடு இறைஞ்சினா னென்க. (௧௫௫)

1712. மதுக்கைமாலையும்வண்டிமிர்சாந்தமும்
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாளுஞ்சுரிகையுங்
கதுப்பினுளமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினள்.

கையையுடைய மதுமாலை. மயிருக்கு இனியபுழுகு.

இ - ள். பாவையும் மாலைமுதலியவற்றை யாணிருக்கின்றவிடத்தே தாருங்கோளென்று ஏவல்செய்வார்க்குக்கூறி அவர்கொண்டுவந்தவற்றை நீ அணியென்று இவளை ஏவினளென்க. (கருசு)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதிர்
துணியவீசுந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
னணிசெய்கோதையங்காமினியோதினள்.

இ - ள். பளிக்குமணியின்மேலே இளையகதிரைப்போர்த்தன்னவாகத் தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருடுணியவீசும் ஒளி மேனியையுடையனுய்க் கலங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற பின்பு, அவள் அழகிய ஆகாசகாமினியை யோதினளென்க.

கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது சீவகன் கொண்டுநிற்கிற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணுமளவும் இவனுக்கு நிற்கவென்று நிருமித்ததனை. இங்ஙனநிருமித்தது, நந்தட்டனுவடிவுடனே கொண்டுபோய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்குறுகா அருங்கடிவரைப்பினுள் ளேவைத்தாற் சீவகனறிவதற்கு முன்னே தீங்குபிறக்குமென்றுகருதியும், புறம்பேவிட்டாற் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடோருவதோர் பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகோயிலுட்சேறலரி தென்றுகருதியுமென்றுணர்க. அஃது, “அந்நாட்டவ்வூரப் பெயரல்லாப் பெயர்சொன்னான்” (கனக. அக.) என்பதனானுணர்க. இதனானே சுதஞ் சணனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வடிவும்பெயரும் வேறாகவேங்க ழ்த்துகின்றா னென்பதூஉம் பெற்றாம். வடிவுமறையாதகால் இவைமறைத்த தனாற்பயனின்றாம். இவ்விலம்பகங்களிற்சீவகனென்றபெயர் தேவர்கூற்று. பொருளுணாக்குமிடத்தும் அப்பெயரேகூறிப் பொருளுணாக்கவேண்டுதலின் வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணர்க. இனி இவ்வாறன்றி அர சர்குலத்திலும் வணிகர்குலத்திலும் பிறந்தவர்கட்குச் சிறிதுவடிவொப்பன்றி ஒருவடிவேயென்றுமேற்கூறுதல் பொருந்தாது. அது தேவர்க்குக்கருத்தா யின், ஈண்டன்றிப் பிறண்டும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றேகூறுவர்; அது கூறாமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. (கருஎ)

1714. சாந்தினன்மெழுகித்தடமாமல
ராய்ந்ததாமங்களுற்றியகிற்புகை

யேந்தியிட்டிளையாரொடுநீங்கினாள்
காந்திவண்டுணுங்கற்பகக்கோதையே.

இ - ள். கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்றவிடத்தைமெழுகி நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தாளென்க.

காந்தி - பசித்து. (௧௫௮)

1715. தூமமார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளிமேற்
காமன்றம்பியிற்காளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதோர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிநந்தனையென்பவே.

இ - ள். நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் ஏமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்ளே யிட்டுவைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும் நிருமித்தவடிவாயிற்று. (௧௫௯)

1716. மின்னும்பூணும்மிளிர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்பூமர
மன்னகாளையமர்துயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சுடர்மாக்கலிவர்ந்ததே.

இ - ள். விளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததோர் கற்பகமரத்தை யொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான்; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே வந்து பரந்ததென்க. (௧௬௦)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணாள்செல்கெனப்பணிக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருந்ததும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினானைக்கண்டுவந்தருகுசேர்ந்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னான்.

கையில்அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினானெனவே காமனும்.

இ - ள். தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தவளவிலே, அமிர்தமன்னானாகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அருகேசேர்ந்தானென்க. (௧௬௧)

1718. தெய்வமேகமழுமேனித்திருவொளிகலந்தமார்பி
னையநீயாரையென்றாற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையலங்களிறுபோலுமைத்துனற்கிதனைச்சொன்னான்.

சீவகன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வ மேகமழுமேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய் வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிகுதியா னுணர்தலின், இவற்குச் சிறிதுவே றுபாடுமுண்டென்றறிந்து நீயாரையென்றான். யாரை, ஐ - அசை.

இ - ள். மேனியையும் மார்பினையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வின விற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன் மீண்டு போய்க் கோதைமார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக் கூறி னனென்க.

வசுந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனையென்றார். இவ் விடத்திருந்து உரைகொடாதிருந்ததும், அவன்வெருதபடிகாத்ததும் இவன் மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (கசஉ)

1719. க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத்துணீருங்
கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிளரொளிவிளக்குமேந்தி
யந்தில்விற்பயிற்றுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றாண்
மந்திரமடந்தையன்னாள் வசுந்தரிவந்துசொன்னாள்.

1720. உ. ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தடிகடாமே
நீரிதிற்கிடந்ததென்கொலென்றியானினைந்துபோகிச் [ன்
சேர்துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக்கண்டே
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றாள்.

1721. ங. கணைகடிகண்ணிசொல்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்
மணியிலங்கொண்பொன்வைவாள்கேட்கமருங்குல்வைத்த
விணைகடிசியமன்னனிளமையும்வனப்புமேருந் [டான்.
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லி னிற்பொறி யொற்றிக்கொண்

1722. ச. நீண்டதோணெடியசெங்கணீலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சி
பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குங்
காண்டகுகாதிற்றாழ்ந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா
ராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. அந்தில், அசை.

இ - ள். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசுந்தரி விற் பயிற்றுந்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையேந்தி அவ்விடத்தேசென்றவள் வந்து எனக்கு ஒருவார்த்தைகூறினாள்; அவள் கூறினபடி: அடிகடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடே கிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோபித் தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே அவ்விடத்தேகண்டேன், ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்நிலைமை

யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினான்; அவன் அங்ஙனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்று யான்கண்ட ஒப்பில்லாத சீயமன்னான்றன்னுடைய இளமையையும், வருப்பழகையும், தோற்றப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவடிவையுங்கூறின், நின்னுத்தமஇலக்கணத்தை யொற்றிக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையும் கண்ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியையும் குண்டலத்தையுமுடைய அழகன் யார்? அவனை யானறிகின்றிலேனென்றானென்க.

வசுந்தரி, அடிகள்வெறுநிலத்தே கிடந்தாரென்று கழறச்சென்றேனென்றமையானும், விசயன் நிற்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றே கூறினார். உவமையாவது சிறிதொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அஃதன்மையுணர்க. பொறியும் ஒன்றிலழுத்தினால் ஒப்பன்றி யதுவேயாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிருமித்தமையேகூறிற்றாம் வசுந்தரி மகடூஉவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்ந்திலள். (௧௬௩-௬)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனந்தட்டனேயாம்
புனத்திடைமயிலனாறபொருளுரைபெற்றுவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றாங்கெய்தினனென்பவன்றே.

'யாம்' என்றேபாடம்; மைந்தன்யாமென்பவெனக் கூட்டுக. பொரு - மந்திரம்.

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றை யிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்ட மைந்தனை நாமென்பர்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைபொருளுரையாலே யான்கொண்ட இவ்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தங்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றணுகினா ன்.

என்பவெனப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசுந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன்றே - அப்பொழுதே. (௧௬௭)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிலைடநடப்பதேபோற்
றிருமுகஞ்சுடரநோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
றருமனையரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி
திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின இளங்கதிர் கருமுகிலிடத்தே விடாதுநடப்பதே போலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுவமை; "கடற், செங்கதிர் செஞ்சுடாபோலச்சுடர்ந்ததே" (இலக். ௧௨0.) என்பர்பின்னும்.

இ - ள். சீவகன் தன்முகஞ்சுடரநோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான்; அப்பொழுது தருமனை அரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (௧௬௮)

1725. தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடத்தையொத்தான்றமையனும்பரிதியொத்தான்
றாமரைக்குணத்தினைமும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்கணானுந்தன்னுறுபரிவுதீர்ந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான்; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பரிதியையொத்தான்; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினை அன்பின்மிகுதியால் முக்காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சீவகனும் தனக்குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்ந்தானென்க.

என்றது - யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக்குற்றுக்கிடந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேட்டுத்தீர்ந்தானென்க. (௧௬௯)

1726. என்னுறுநிலைமையோராதெரியுறுதளிரின்வாடிப்
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதேன்
முன்னுறவிதனையோரேன்மூரிப்பேரொக்கலெல்லாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையேன்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை ஓராதென்றது - தேவன் கொண்டுபோந்த நிலைமையையறிந்தும், உண்மையென்றுணராதே யென்றவாறு; "கொண்டுபோமியக்கன்" (துண. ௨௮௧.) என்று இருடிகூறியகூற்றைக் கந்துகன்கூறக் கேட்டும் இவர்வருந்துவரென்று இங்ஙனங்கூறினான். பொறியிலாதேனென்றது - இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையில்லாதேனென்றவாறு.

இ - ள். பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரிவிப்பதோர் தீவினைவந்து முன்னிற்றலாற் குணமாலையது ஓருயிர்க்காகப் பல்லுயிர்க்குந் தீங்குவருகின்றவிதனை ஓரேனாய்ப் பேதையேனாகியயான் மதனன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போனநீங்களும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோராதே வாடிப் பின்பு முடியவனுபவிக்குந்துன்பத்தைச் செய்தேன்; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றது, களிற்றிடையுதவியதனை. முன்னும், "ஊழ்வினையென்றுவிட்டான்" (பது. ௨.) என்றார். இனி, முன்னுறவென்றதனை அச்சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதுபொருந்தாது; என்னை? தான்மேல்வருகின்றதறியானாதலானும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓர்யாண்டு அவனிருப்பனென்றுணர்ந்து, "இன்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லைநாள் வந்ததில்லை" (துண. ௩௦௪) என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (௧௭௦)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீரடிகளேயல்லிர்மேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மாலைப்புட்கொடியாற்குமுண்டே
வீக்குவார்முலையினார்போல்வெய்துயிர்த்துருகிநைய
நோக்கினீரென்னையென்றானுதியழற்குட்டமொப்பான்.

இ - ள். நந்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் நீரேயல்லீர்; முன்னுள்ள இராமனுக்குமுண்டு; அவன் இங்ஙனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு முதவியாகக்கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிரைப்போலே உதவாதே யிருந்து வருந்தும்படி என்னைப் பார்த்தீரென்றானென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செல்லென்னாதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (கஎக)

1728. குரவரைப்பேணலின்றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவந்
தரவந்தபயத்தினாலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
பருவருந்துன்பமுற்றேன்பாவியேனென்றுசென்னி
திருவடிமிசையின்வைத்துச்சிலம்பநொந்தழுதிட்டானே.

இ - ள். அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின்றி அவர்கருத்தைக் கடத்தலானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தபயனாலே, பாவியேன் இப்பாதத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமுற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியைவைத்து நொந்து அழுதானென்க. (கஎஉ)

1729. பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காளையென்று
மருந்தனாளுறையுங்கோயின்மடுத்துடன்கொண்டுபுக்கா
னருந்ததிக்கற்பினாளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

இ - ள். காளை! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத் துடைத்து அமுதனாளிருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற் கொண்டுபுக்கான்; அவனும் அவளை வணங்கிக் கண்டானென்க. (கஎ௩)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினாலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்
கழுமியகற்பினாய்நின்மைத்துனனையனென்ன
வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கிளைச்சுற்றமென்றாள்
கொழுமலர்த்தடங்கட்செவ்வாய்க்குவிமுலைக்கொம்பனாளே.

இ - ள். கொம்பனாள், தன்கணவனைக் குறிப்பினாலே இவன்யாரென்று கேட்ப, கற்பினாய்! ஐயன் நின்மைத்துனனென்றானாக, அவளும் இத்தன்மைத்தான இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுபிறப்பும் பெறுவேனாகவென்றாளென்க. (கஎச)

1731 குடவரையனையமார்பிற்குங் குமமெழுதிக்கோல
வடவரைவைரச்சாதிவாலொளிகலந்தபைம்பூண்

டடவரைமார்பின்மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்
படவரவல்குலாளும்பான்மையால்விருந்துசெய்தாள்.

இ - ள். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன்மார் பிலேயணிந்த சாதிவைரத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சீவகனது வரைபோலுமார் பிலேமின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அல்குலாளும் விருந்திடு கூற்றாலே விருந்துசெய்தாளென்க. (க௭ரு)

1732. விருந்தவள்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறா
விருந்துழியென்னைக்காணாதுற்றதையெவன்கொலென்று [க்
பொருந்தினார்செய்ததெல்லாம்புனைவித்துரைபோவென்ன
கருங்கழற்செங்கட்டைந்தார்க்காளையீதுரைக்கின்றானே.

இ - ள். அவள் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்தானும் தனித்திருந்த விடத்து, என்னைக் காணாமையினாற் குரவர்முதலாயினார் உற்ற வருத்தமென் னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார்செய்த கூறுபாடெல் லாம் வேறுபடுத்திச் சொல்லாயென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக் கூறுகின்றானென்க.

உரைக்கின்றவன், இடுவித்திட்டானென்றுரைத்தானென, "சொல்லிய" (கனக. கககக.) என்னுங்கவியோடுமுடிக்க. புனை - கூறுபாடு. கருங்கழல் - கொடியகழல். சீவகன், தான் முன்பு அவர்செய்திகண்டுபோந்தபின்பு அவர்செய்தபடிகேட்கின்றான், குணமாலையாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன் றோழன்மார்கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்கூறியவாறு இவனறியாமையின், தானும் அவருங்கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன்கூறுகின்றான். இதனால், அதற்கிது வேறுபாடாயிற்று. (க௭௬)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருகளம்போன்றுதோன்றி
யண்ணலங்கதிருமத்தமடைந்துசெவ்வான்கொளந்தித் [சே
துண்ணெனக்களத்தினீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்
யெண்ணுமின்செய்வதென்றான்பதுமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ள். கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம் போலேதோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்ட அந்தியிலே, எல்லாரும் மழையின் மிகுதியாற் சென்றவளவிலே, பின்பு நின்னைக்காணாமையின், அவ்விடத்து நின்றுநீங்கி நகரிடத்தேகுவிந்து யாம் மேற்செய்யுங்காரியத்தை எண்ணுமி னென்றான், வேலானாகியபதுமுகனென்க. (க௭௭)

1734. மின்னெனமிளிரும்பைம்பூட்புத்திசேன்வெகுண்டுவெய்ய
கன்னவிறோளினானைக்காண்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினானேவானகங்காட்டிழுதூர்
தன்னையுஞ்சவட்டிப்போகிச்சாமியைச்சார்துமென்றான்.

இ - ள். அப்பொழுது, புத்திசேனன்வெகுண்டு, தோளினுனைக்காணே மாயின் இப்பொழுதே, கட்டியங்காரனைக்கொன்று ஊரையுமழித்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றானென்க. (கஎஅ)

1735. சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருமிற்சீறிமாற்றலனுயிரையுண்ட
லிலையுடைக்கண்ணியீர்க்கிஃதெளிதுநங்குரிசிலுண்மை
யுலைவினோடின்மையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன், உலோகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ள். உலக்கல்லாலேதிரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையை யுடைக்கின்ற உருமுப்போலேசீறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடேநின்று ஆராய்ந்து பின்பகையைக்கோறலைத் துணிமினென்றானென்க.

அவன்சிறையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றான். (கஎகூ)

1736. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபரிதிபோற்றிறலினுற்குத்
தெவ்வரைக்கிழங்கினோடுந்தின்றுநீசொன்னவாறே
யெவ்வத்தைத்தணித்துமென்றான்சீதத்தனென்னலோடு
மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதி இருளையகற்றுமாறுபோலே தன்னைச்சூழ்ந்த பகையைநீக்குதற் குரியனுதலின், அவற்குத்தீங்குவாராதென்றான். திறலினுற்கு, கு - பகைப் பொருட்கண்வந்த நான்காமுருபு. மக்கள்நூற்றுவரையும் சேரக்கோறற் குக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

இ - ள். சீதத்தன், புத்திசேனன்கூறியவாறே திறலினுற்குப் பகைவரைக்கொன்று எவ்வத்தைத்தீர்ப்பேமென்றான்; என்றவளவிலே பதுமுகன் இதனைக் கூறினானென்க.

அம், அசை. (கஅ0)

1737. நம்பிநந்தட்டன்கேட்கநங்கட்குக்குரவருள்ளார்
தம்பரிவகற்றியோம்பிநீர்க்கடன்மரபுதாங்கிக்
கம்பஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவ்வுலகமொப்பாய்க்கென்னையானுரைப்பதென்றான்.

இ - ள். தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம் உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குநினக்கு இனி யான் கூறுவதெவன்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நடுக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீநீங்கி நமக்குக் குரவராயுள்ளார் வருத்தத்தையுநீக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிறந்தால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச்செய்வாயாகவென்று கூறினானென்க.

நீர்க்கடன் - உதகக்கிரியை. எவன், என்னெனநின்றது; ஐ - அசை. ()

1738. ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

இ - ள். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளென்றுகூறுவது ; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்தில்லை ; ஆதலின், இது கூறவேண்டா ; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே நமக்கும் செல்வனுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன் ; இனிக் காட்டுத்தீப்போலே சேரவெழுகவென்றேனென்றாளென்க.

அழுதது - இழவென்னுமெய்ப்பாடு. 'தாரினீர்க்கு' எனவே சுற்றமெல்லாமடங்கும். (கஅ௨)

1739. கோட்டிளங்குழவித்திங்களிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டதோர்சிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினத்தின்வெய்ய
வாட்படையெழுந்துவாழ்கசீவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டினையொருவனெங்கள்பரிவறப்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

இ - ள். முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரள்போலே வெய்யவாகிய நமது வாட்படை அச்சிங்கத்தின் எதந்தீர்த்தற்கு யான் அங்ஙனங்கூறக் கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்றவளவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடினானென்க.

நீயும் யாங்களும் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கஅ௩)

1740. வருவர்நங்கேள்வரின்னேவாணுதற்பசலைதீர
வுருகிநைந்துடன்றுமுன்கைவளையுகமெலியவேண்டா
வருவிழும்மதத்தயானையதிர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிலபேதைமுல்லைபூத்தனதெளியிதென்றான்.

இ - ள். யானை மதத்தவாய் அதிர்ந்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி ஆராயாதே முல்லை பூத்தன ; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ ; இன்னே மெலியவேண்டா; யான் அவரிடத்தேசென்றாற் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தாராயின் மெலியவுமமையும் ; யான்சென்றபொழுதே நின்பசலைதீரக் கேள்வர் வருவாரென்றுபாடினானென்க.

இது, பருவமன்றென்று தலைவியையாற்றுவித்துத் தூதுசெல்கின்ற பாணன்கூற்று ; "நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய" (தொல். பொரு. கற். உஅ.) என்னும் கற்பியற்சூத்திரத்தானும், "அரக்கத்தன்ன * * * தேரே" என்னுங்கப்பாட்டில், "யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன், செவ்வழி நல்லியா ழிசையினென் பையெனக், கட

வுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்திறுத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே" (அகநா. கச.) என்பதனுனுங்கொள்க. எனவே சீவகன் இப் பொழுதுவாரானென்பதூஉம், யாம்சென்று பின்புகொண்டுவருவேமென் பதூஉம், இதற்குக்கருத்தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி, என்றுளென்று பாடமோதித் தோழி ஆற்றுவித்தாளென்றல் ஈண் டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவ ரென்றால், இவனும் இப்பொழுதே வருவனென்பதுகருத்தாமாதலிற் பொரு ந்தாது. (கஅச)

1741. பாட்டிணைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்று
ஞட்டிடம்பரந்துபோகிநாடுதுநாங்களென்று
வீட்டமும்வேறுமாகியிலைப்புனைகிளைத்திட்டேமே.

ஆமே, ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவ கன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வே மன்றோ! அஃதென்னெனின், * "பழம்பகை நட்பாத வில்" என்னும் பழையமொழியுமுளதன்றே; இனி யாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதுமென்றுகருதித் தனித்தும் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினேமென்று

நாடு - நானிலத்திற்கும்பொதுப்பெயர். இலைப்புனைகிளைத்தல், ஒருபழ மொழி. (கஅரு)

1742. க. மணிபொதிதுகிலிற்றோன்றுமஞ்சுசூழ்வரைகளோடி
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலைதன்மனையைச்சேர்ந்தேன்
றுணைமலர்க்காந்தளேழ்த்துச்சொரிவபோற்றோன்றிமுன்
யணிவளைநலத்தோடேகவங்ஙனமிருந்துநைவாள். [கை

1743. உ.என்னைக்கண்ட டிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலநீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னிநோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம்போலிருந்தநங்கை
பின்னைநாட்குவளைநீர்வீழ்பெற்றியகண்ணளாகி,

1744. ங.அடிகளையின்றிநீரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடியிர்நீரையனீரேயெனக்கசிந்துருகிக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்ந்தவண்ணங்குழைந்துமாநிலத்துவீழ்ந்த
பெடைமயிற்சாயலாடன்பேதுகண்டாங்குமீண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

* பழமொழி, கஎ.

இ - ள். யான்சென்று வளைகளைநாடி நகரையெய்திக் குணமாலை மனையைச் சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது காந்தட்பூப் பழுகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வளை நலத்தோடே ஏகவிருந்து அங்ஙனமாகின்றவள் என்னைக் கண்டு எனது அவலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அடிகிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலை எந்திஞராக, நோயுற்றமயில்போலிருந்த நங்கையணுகிச் செவ்வி யழிந்தகுவளை நீர்வீழுந்தன்மையையுடைய கண்ணளாய், ஐயரே! அடிகளை யின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர்; நீர்கொடியீரென்று கசிந்துருகிப் பொற்கொடி துகளார்ந்தாற்போலே நிலத்தேவீழுந்த சாயலாடன் வருத்தங் கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றானென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று, என்ன. பொன் - திரு. பின்னை, ஐ - அசை; பின்னாள் - மற்றைநாள். பெடைமயிலென்றார்; பொலிவழிதலின். (கஅகு - அ.)

1745. செல்வனையின்றுநாடிச்சேவடிதொழுதலொன்றே
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றுலகடைதலொன்றே
யெல்லையிவ்விரண்டினுளென்றையிப்பகன்முடிப்பலென்னு
மல்லிகைக்கோதையம்பான்மலைமகண்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினுளொன்றை இன் றைப்பகற்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅக)

1746. மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோறடவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினொற்றிவெப்பராற்றட்பமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவிசொன்னேன்.

இ - ள். கோதையையுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப்பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிர்ச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப் பொருந்தாத கிளவியைக்கூறினேனென்றானென்க.

இளிவருகிளவி, "பொறிகுலாய்" (கனக. கூ௦.) என்னுங்கவி. (கக௦)

1747. சொல்லியவென்னைநோக்கித்துளங்கனும்மடிகள்பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பலென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிற்விடுத்திட்டாள்
சொல்லுமினடிகணீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய என்னைநோக்கி வருந்தாதேகொள்; நும் மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா ளென்று உரைத்தான்; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே! நீரும் போந்த வாறு எனக்குக் கூறுமினென்றானென்க.

காளையீதுரைக்கின்றவன் (கஎக. கஎ௬.), இடுவித்திட்டாளென்றுரைத் தானெனக்கூட்டுக. (கக௧)

1748. தாதையாருவப்பச்செய்வான்றாழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய
போதராநின்றபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீறிக்
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்
சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையங்ககரிற்கண்டேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையார் மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடா மற்றங்குவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற காலத்தே, நம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ லேசீறிச் சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிற்கண்டேனென்க.

கச்சின், இன் - உவமப்பொரு. (கக௨)

1749. கண்டபினின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்
விண்டுவுமுடையவாலின்வெடித்துராய்வெகுண்டுநோக்கா
வெண்டிசையோருமெள்கக்குஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவரையிற்சிகரமுமஞ்சியுடையும்படி வாலினாலே பல்காலும்வீசி வெ குண்டு பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமச்சங்கூரும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ டப்பாயும் சிங்கமென்க; "பழிவந்து மூடுமென் றெள்குதும்" (திருச்சிற். ௬௨.) என்றாற்போல; அஃகவும்பாடம். கதழொளி - மிக்கவொளி.

இ - ள். அவரைக்கண்டபின்பு நின்னைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன நின்னுடற்சியைக் கண்டேனென்றானென்க.

முன்பு அவன் சிங்கத்தையின்றி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ அப்புலித் திரளுக்குச் சிங்கமென்றானென்க. விண்டு, விகாரம். (கக௩)

1750. சினந்தலைப்பெருக்கித்தீக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கித்தீப்போ
முனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த [ன்.
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டே

இ - ள். அதன்பின் சினத்தை இடத்தேபெருக்கித் தீக்கோட்பாட்டை யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணோடே நேரநிறுத் தின செவியிற்றாய் உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல் லப்பாய்தற்கிருந்த திரட்சியை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை நின்னிடத்தேகண்டேனென்றானென்க. (கக௪)

1751. கூடநீர்கின்றபெற்றிகண்டிப்பாலேனுக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிந்நகரமென்ன
மாடத்தினுச்சிநின்றமலைமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குழுவையொப்பாயஞ்சினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீர் அங்ஙனம்சேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்மையின், நம்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக் கெடுக இந்நகரென்று ஏந்திநின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய்! அந்நிலையிலே அஞ்சினேனென்றானென்க.

"தாதை" (கனக. ககஉ.) முதல், இதனளவும் ஒருதொடர். (ககரு)

1752. பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதுநன்றென்
றெண்ணினேனமர்கள்வீயுமியல்பினனெருங்கப்பட்டுக்
கண்ணிநானியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்தி[ன்.
யண்ணல்வந்தழுங்கத்தோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தா

இ - ள். தன்மனையாள் தன்னிடைநீக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாக்கி நம்சுற்றமும் வீயும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்றென்றுகருதி, இயக்கனுக்கு யான் கூறியநிலையைக்கைவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றன்னையே நினைத்தேன்; அவன் வந்துதோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு போந்தானென்றானென்க.

"வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீளிமைசெய்யின்" (குண. க0அ.) என்ற நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்ணமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - சூழ்ந்தவர்வருந்த. (ககசு)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கிந்திரதிருவிற்சூழ்ந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழங்
கொந்தழற்காட்டுத்தீயால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுநிற்பத்திருமழைபொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, "இனைத்தென வறிந்த சினை முதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" (தொல். சொல். கிளவி. நந.) என்னுமும்மையன்றி, மூன்றுமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்றென்க. எண்ணிறந்த இனக்களிற்றின்துயரை நீக்குதற்குரியயான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருநற் சுற்றமும் யானுமுற்றதுன்பம்போல் இதுவும்பின்புவருமென்று எனக்குக்கவன்றென்றான். முன்பு, "வேழப்பேரினந், தங்கியகாடு" (பது. கச.) என்றார். சிந்தித்து நிற்ப -

தெய்வத்தைப்பார்த்து நிற்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இந்திரவில்லும், மேகமும் தீச்சூழ்ந்தயானைக்குவமம்.

இ - ள். தேவன்விடுப்பக் குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று சிந்தித்து நிற்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இதனையேகூறிய தென்னையெனின், "யாண்டுநேரெல்லை" (நாம. நஉசு.) என்றமொழி நந் தட்டனறியானாதலின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்துன்ப முளதாமோவென்றுகருதினும் அதுகருதாதபடி மற்றைநாளே அத்தீவினை யுள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரறஞ்செய்தேனென்றானென்க. இனிச் செல் வேற்கு மழைபொழிந்ததெனக்கூட்டி, தேவன் "பாம்புமல்லவுங், ... கெடுக்கும்" (பது. ௫ங) என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திர மே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருநற் சுற்றமுற்ற துயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்றென்க. இம்மந்திரங்களின்பெரு மையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஓரேதமின்றென்பதறிவித்தல் பயனாக இதுகூறிற்றாம். கசுள)

1754\. க. வெல்களிற்றச்சநீக்கிவினைவொடுவனத்தினேகிப்
பல்லவதேயநண்ணித்தனபதியென்னுமன்ன
னல்வனப்புடையதேவிதிலோத்தமைபெற்றநம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமகள்பதுமையென்பாள்.

1755\. உ. அரிகுரற்கோழிநாமத்தரவட்கடித்ததாகத்
திருவிழையவளைத்தீர்த்தேன்றீர்விலாநண்புவேண்டிப்
பொருகளியானைமன்னன்புனையிழையவளைத்தந்தா
னிருமதிகழிந்தபின்றையிடையிராப்பொழுதிற்போந்தேன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்களிற்றினச்சத்தைநீக்கி ஏகிப் பல்லவதேச நண்ணி அதற்குரியசெல்வனாகிய தனபதியென்னுமன்னனுடைய தேவி திலோத்தமை பெற்றபிள்ளை உலோகபாலன்; மகள் பதுமை; அவளைக் குக் குடசர்ப்பம் கடித்ததாக, அவளுக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோ டுறவுவேண்டி அவ்வரசன் அவளைத்தந்தான்; தந்து இரண்டுதிங்கள் சென்ற பின்பு போந்தேனென்றானென்க.

களிற்றினச்சம் நீக்கவே தன்சுற்றத்திற்கு மச்சமின்றாம். (கசுஅ - கூ)

1756\. வாவிப்புண்ணடையினானைவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை
மேவியான்காணலுற்றுச்சார்தலுமிப்பருள்ளான்
றாவிப்பொன்மாடமூதூர்ச்சுபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கணறிவுபோலவளவளாயன்புபட்டான்.

வணிகர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியரென்று மூன்றுபாலார். தாவிப் பொன் - கிளிச்சிறை; தாவியுமாம்.

இ - ள். யான் அங்ஙனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை மேவி மூதூரைக்காணுமுற்றுச் சார்ந்தவளவிலே, இப்பருள்ளானுகிய சுபத்திரன்கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றனென்க.

1757. பண்ணமைதேரினேறியவனொடியானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்கணுளை
மண்ணெலாஞ்செல்லநின்றமகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண்விளங்க - அவள்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னிடத்திலே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவுரிமை. இன் - பொரு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் அன்புற்றுக் கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேறியிருந்து போய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன்மகளை மகிழ்ந்துதந்தானென்க. (உ0க)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கள்கழிந்தபினவளினீங்கி
யிவ்வழிநாடுகாண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராகிச்சிலைத்தொழில்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்கணுளைத்தந்தனன்மதலையென்றான்.

இ - ள். மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டுதிங்கள் போனவளவிலே, அவளில்லினின்று நீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டற்குவந்தேன்; வந்தவளவிலே, இறைவன்சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராகி விற்றொழிலைக் கற்ப, அதனை அவன்கண்டு கருணைமிக்க கண்ணுளைத் தந்தானென்றானென்க.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழிலும் கற்றாரேனும் அவைகூறாது விற்றொழிலேகூறினார்; அதன்சிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” (கனக். கசுக.) என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒருதொடராக்கி, என்றானெனமுடிக்க. (உ0உ)

1759. தானுழந்துற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தரற்றுந்தாரான்குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையா
லூனுமிழ்ந்திலங்கும்வேலானொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியை அறியக்கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனழுதானாக, சீவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனி, கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப்பெற்றிலமேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் 'கண்ணீர்' மார்பிடத்தைநனைப்பவென்றுமாம். (உ0ங.)

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நண்பொடுபெண்டிர்மக்கள்யாவையுநண்ணலாகு

மொண்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாக்கலாகா
வெம்பியையீங்குப்பெற்றேனென்னெனக்கரியதென்றான்.

எம்பி, முன்னிலைப்படர்க்கை.

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம்; செருக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலாகா ஒண்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையையாகியநின்னை இவ்விடத்தேபெற்றேன்; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றானென்க. (உ0௫)

வேறு.

1761. தேனிற்பாலெனச்செல்வன்றம்பியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை
வேனிற்குன்றெனத்தோழர்வெந்துமெய்
யூனினைகின்றார்செய்வதுன்னினார்.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற்குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை. (உ0௬)

1762. க. நாடியின்னினிநாங்கள்செய்வதென்
றீடினார்விருந்தெண்ணிநால்வரு
மாடமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. உ. கள்ளமுண்டெனிற்காண்டுநாமென
மெள்ளவெய்தினார்வினவக்கூறினாள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாரெல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙனமெண்ணி இனி நாஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை, வருத்தமில்லாளாதலின் அவன்கரந்துறைகின்றானோ அங்ஙனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாங் காண்பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச்சென்று அவர்கேட்ப அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றநன்மைகளையுங் கூறினாளென்க.

க. நாங்கள், கள் - பகுதிப்பொருள்விகுதி. (உ0௬ - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க
ளிற்றதம்முயிரியல்பிற்போர்த்தவட்
பெற்றமாந்தரிற்பெரிதுமெய்குளிர்ந்
தற்றமின்மையினவலநீங்கினார்.

இ - ள். அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னைப் போனவுயிரை முறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்ந்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினரென்க. (உ0அ)

1765. திருவின்சாயறன்சீறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிவாயுறுத்தியொய்யென
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவீங்கினர்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினர்.

இன், பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியைநோக்கிவணங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத் தன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்; அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடியாடினரென்க. (உ0கூ)

வேறு.

1766. பைத்தரவத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிநித்திலம்வைத்தனபல்வினை
யித்திருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரை பொங்கிச் சிந்திய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்தாற்போலும் பல்வினளாகிய இத்திருவின்வடிவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துயருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூறினரென்க. (உக0)

1767. ஐயனையாமவணெய்துவமாயிழை
நொய்தினுரைபொருளுண்டெனினெய்தென
மையெழுத்தூசியின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகரந்தெழுத்திட்டாள்.

இ - ள். ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற் கூறுங் காரியமுளதேற் கடிதிற்கூறென, அவள் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத் தைக்கரந்து கடிதாக எழுதினளென்க.

மை - மஷி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடி யெழுதினள். கை - கற்பொழுக்கம். (உகக)

1768. ஆங்குருக்காரரக்கிட்டதன்மீமிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுநீட்டத்
தேங்குழலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

இ - ள். தேங்குழலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குழையாலே இலச்சினையிட்டு இஃது அவனிருக்கின்ற திசையேசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதாள்; தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மார் அவ்விடத்தே போகலுற்றாரென்க.

நபுலனும் விபுலனும், குரவனைநோக்கிச் சிலபிள்ளைகள்நிற்கவேண்டுமென்றலின், நின்றார். (உகஉ)*

1769. வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலைக்
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்தரிக்குந்நறவம்மலர்மாலையை
வேய்ந்தரிக்கும்பிணிநூற்பவிடுத்தாள்.

இ - ள். வேந்து இரிய வித்துதற்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணையைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங்களைந்து தொடுக்குமாலையைச் சூழ்ந்து மேயுமிஞிறார்ப்ப விடுத்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மிஞிறார்த்தது. (உகங)

வேறு.

1770. க. அலங்குவெண்மதியைப்பசியவைடயவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகர்ச்சுழியுடைய
வலம்பிமுன்னிருதாள்களுழுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடுகணைவிலக்குவகலிமா.

1771. உ. அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முள்ளம்போற்செல்வவுரனசைவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வதின்மேம்படப்பிறந்த.

1772. ௩. ஈரைஞ்ஞூற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்கரையமைந்த
தாரும்புட்டிலுமரற்றுவசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனரோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்து வளர்ந்தன; புகரையும் சுழியையுமுடையன; காலைக் கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிடுவன; சேறுமுதலியவற்றைச் செல்வன; உரன்கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடையறாமல்திரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப்பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்னுந் தொகையையுடைய கலிமா வீரரேறப்பட்டன வந்துகூடின; மற்றுள்ள வீரரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - கெச்சை. ஓரும், அசை. (உகச - சு)

வேறு.

1773. வடித்தபோத்தொடுவன்செலலத்திரி
கடுத்தவொட்டகங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாத்திரைநூற்றுவில்லேகுவ
வெடுத்தபண்டமியைந்துடனென்பவே.

வடித்தபோத்து - பண்ணின எருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடுத்த - கால்கடிய. இன், அசை.

இ - ள். ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விற்கிடை போவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்டத்தைச்சுமந்தனவென்க. (உகஎ)

1774. ஞாலம்விற்பனைபைங்கிளிநன்னிறத்
தாலுமாபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினொய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினர்நால்வருமேறினார்.

இ - ள். விற்பன ; ஆர்ந்தன ; நொய்யன ; காட்சியனவாகிய கிளிநிறத்து ஆலுமா நான்குபண்ணினார் ; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினாரென்க.

நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொல் ; "பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டி" (பொருந. கசரு) என்றார்பிறரும். (உகஅ)

1775. நாளும்புள்ளுநயத்தகுநன்னிலைக்
கோளுமோரையுங்கொண்டநிமித்தமு
மாளுமாந்தரினாய்ந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினூக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டநிமித்தம் - பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு - கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாள்முதலியவற்றை எப்பொழுதும் ஆளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எருதுமுதலியன காலாலேமுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுநின்றுநாட்கேட்டது, போக்கின்விரைவால். (உகக)

1776. பறையுஞ்சங்கும்பரந்தொலித்தார்த்தெழ
வுறைகொள்வாளினொடொண்சுடர்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

இ - ள். பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழ, வாளும்வேலுமின்னக் கடற்படைக் கரையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்தவென்க.

உறைதல்கொண்டவாள். (உஉ0)

1777. காய்த்தசெந்நெலின்றூழ்கதிர்நெற்றிமேற்
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுநாரையு
மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

இ - ள். முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாரையுமிரிந்தன வென்க.

தம்கால்பட்டு நெற்கதிரின்றலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படியென்க. இது, நிலமயக்கம். (உஉக)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சுளகுவார்செவித்தூங்குகைக்குஞ்சர
மிளகுகாடிளகப்பரிகொண்டவே.

இளகுகாடு - தழைத்தகாடு.

இ - ள். கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய ஊசலைவிரும்புங்காடு அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவுகொண்டனவென்க.

அளகு - காட்டுக்கோழியுமாம். இனி, குஞ்சரமிளகுங்காடு இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம்; "கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழுங் காலை யளகென லமையா." (தொல். பொரு. மர. ருரு). (உஉஉ)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுந்
திருவிற்றீர்ந்தவர்தேயமுந்தேர்ந்துபோய்ப்
பரிவின்மாதவர்பள்ளியுள் விட்டதே.

திருவிற்றீர்ந்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

இ - ள். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்றனவேயென்று தேர்ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉங)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டுகுயிலாலிமயிலகவி
விண்டுமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டுதளிர்வேய்ந்துசினைதாழ்ந்துநனையார்ந்தொன்
றுண்டுபொழிலிமையவர்களுலகமுறவதுவே.

இ - ள். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலாலே மழையென்றுமயிலகவித் தளிரைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப்பதோர்பொழில் ஆண்டுண்டென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக. (உஉச)

1781. காவிகழுநீர்குவளையாம்பல்கடிக்கமலந்
தூவிமடநாரைதுணையன்னம்பயின்முதுமீன்
மேவியுறைவண்டினொடுமல்கிவிழைதகைய
வாவியொடுகாவினிடைமாந்தர்பதிகொண்டார்.

இ - ள். மாந்தர், காவிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும், மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தகைமையையுடைய வாவியோடு கூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாரென்க. (௨௨௫)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகர்காணச்
செய்கழலர்தாரரவரெங்குந்திரிகின்றார்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது*மிகைசேயவளைக்கண்டார்

• இ - ள். அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளியிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும்பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையைக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிற்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுது சிறிது தூரியவள். குளிரும், திசைச்சொல். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (௨௨௬)

1783. க. அந்நுண்டுகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்டுகிலுத்தரியம்புதைந்துசுவல்வருத்த
மைந்நுண்குழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவற்சிநனிவருத்தக்கலுழ்ந்தாற்றாள்.

1784. உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்றனையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டுபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். துகிலிற்றோய்த்த அரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலை வருத்துதலானும், சீவகன் மனத்தைவருத்துதலானும, அரசனையிழக்கும்படி நிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சி வருத்துதலானும் கண்கலுழ்ந்து ஆற்றாளாய் மாசொடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கினாலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ மலரை வாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே இருந்தாளென்க.

கருத்து சீவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று. (௨௨௭ - ௮)

---

* சிறிதுமிகு செய்யவளை யென்றும் பாடபேதமுண்டு.

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன்றிறமினியென்றெழினெடுங்கண்
வந்தபனிவார்ந்துமுலைக்கலிங்கமதுநனைப்ப
வந்திவிருந்தாளவருக்கடைந்துமனநெகிழ்ந்து
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாதோ.

இ - ள். அங்ஙன மிருந்தவள், இப்பொழுது என்பிள்ளை திறத்தைச் சிந்திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணிற்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய அதனை நனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தாள்; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகளென்று ஓர்காதல்மிகும்படி அவர்கள் மனநெகிழ்ந்து வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தா

இவரால் அழுகைமாற்றினள். (உஉக)

1786. க. வளையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விளையுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்கணுள்கொ
லுளையுடுத்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலென்றித்
திளையுடுத்ததேமொழிகொலென்றுதெரிகல்லார்.

1787. உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமகளையொப்பீ
ரிங்குவரவென்னைகுலம்யாதடிகட்கென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெளிதன்றே
நுங்குலமுநும்வரவும்நீருரைமினென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. உடுத்த - சூழ்ந்த.

இ - ள். பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவள், திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்ட திருவை யொப்பீர், இங்குவந்தவரவு எங்ஙனே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்று கேட்ப, எம்குலமும் எம்வரவுங்கேட்கவேண்டிற் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ் வேடத்தாற் கூறலாகாது. இனி நுங்குலத்தையும், நும்வரவையும் நீர்கூறுமி னென்றாளென்க. (உநO - நக)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவாளை
பூட்டுசிலையிறவினொடுபொருதுதுயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாகுமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வாளையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருதுதுயிலும் இராசமாபுரம்.

இ - ள். பொருட்டிரளுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய நகர் எமதுறைபதியாமென்க. (உநஉ)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையநுண்ணுணர்விற்சாகரற்குத்தக்காள்

கொன்னெடியவாட்கட் குருதத்தைசிதத்தன்
மன்னடுங்கவீங்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரநூலிற்கூறியவுணர்வு.

இ - ள். இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத் தக்க மனைவியாகிய குருதத்தைமகன் ஸ்ரீதத்தனென்றானென்க. (உருரு)

1790. அளப்பரியநான்மறையினனசலனென்பான்
றிளைக்குந்திருவொப்புடையதிலோத்தமைதன்சிறுவன்
விளைத்திரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்ப
னிளைப்பவிவன்றேசுரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

விளைத்து - தனக்குஒருபோரையுண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்புகளெல்லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன். 'வளைத்து' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

இ - ள். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அசலன்மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன்புகழைக் கூறில் இளைப்பேனென்றானென்க.

இவன் சேனாபதி. (உருச)

1791. செட்டிதனபாலன்மனையாள்சினவுவாட்கட்
பட்டநுதன்மின்னினகுபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுழுதாங்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ள். அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்திரைக்குப்பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்தான் பதுமுகனென்க.

நான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போல நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்திரையென்னு நிலப்பெயர் கொண்டது; "அரவம்புன் சடைமிடைந்த, மின்னனையான்" (திருச்சிற். கஉடு.) போல. (உருடு)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
மின்மரீயதோள்விசயதத்தனுயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரீதிமதிகாதற்
றன்மகனென்யானடிகடேவதத்தனென்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறினார்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே! அந்நகரிலே அரசன்பெயராற் பட்டமும்பெற்றவன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயதத்தனென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன்; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி; அவடன் காதன்மகனேனுகியயான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையேனென்க.

நால்வர்க்குந்தாயரைக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகவேவாற் குலந் தூய்மை பெறுதலானும் மகவேவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க. (௨௬௬)

1793. எங்கள்வினையாலிறைவன்வீடியவஞ்ஞான்றே
யெங்களுயிர்நம்பியொடியாங்கள்பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவின்னணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். அரசன்பட்ட அற்றைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிர்போனுநம்பியோடே கூடவந்துபிறந்தேமாக, எங்கடமர் இவர் நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாமும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்சுற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனழிக்கின்றமைநோக்கியுங் கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமைநோக்கியும் இவர்கள்தமர் தோழரெனவீந்தார்; இங்ஙனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி, “அழுகுரல்” (நாம. ௩௦௪.) என்னுங்கவியில், “உழிதருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், ‘எங்கடமர்தோழரெனவீந்தார்’ என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௬௭)

1794. யாண்டுநிறைந்தேகியபினந்தனவற்கிளையார்
மாண்டகுணத்தார்நபுலவிபுலரோடுமன்னு
மீண்டுவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்தித்
தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்களெனவே.

‘யாண்டு நிறைந்து’ என்பதனையும், ‘மாண்டகுணத்தார்’ என்பதனையும், மூவர்க்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கிளையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களும் திக்கயங்களென்னும்படி எண்மராய்த் தவிசினெய்திப் பகைவர்தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடுக வளர்ந்தேமென்க.

‘இளையான்’ என்பதுபாடமாயின், அவனுக்கிளையான் நந்தன்; அங்ஙனமாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனமாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று; இதற்கு, ‘யாண்டுநிறைந்தேகியபின்’ என்பதனை நபுலவிபுலர்க்கும் ஏற்றியுரைக்க. (௨௬௮)

1795. விற்றொழிலும்வாட்டொழிலும்வீணைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்தின்றொழிலு

நற்றேருழிலவாசியொடுநன்கலைகணீந்திக்
கற்றனங்கள்யாழுமுடன்கற்பனகளெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

இ - ள். யாமும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விச்சைகளெல்லாம், முதல் நன்கலைகளிலேநீந்திப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப் பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்கற்றேமென்க.

விற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமெ ன்க. அ, அசை. (௨௩௧)

1796. க. வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமீட்டுவிசும்பேகும்
விஞ்சையனையன்மகளைவீணைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலைநலனுண்ட
நம்பியவனுமமெவனென்னினிதுவாமே.

1797. உ. கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்மூரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவரவலமறுசீவகனென்றோழ
னந்திலொருநாளவனையரசனொருதவற்றால்.

1798. ௩. தொடிகடவழ்வீங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குழன்மகளிர்கசிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிடிகடவழ்ந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கற்றுப் பின் நிரைமீட்டுக் கலுழவேகன்மகளை யாழாலேவென்றெய்தி யானையையும்வென்று குணமாலைநலனுண்டநம்பி என் தோழனும்; அவனுமம் யாதெனிற் சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர் தவற்றாலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறுகும்படி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர் மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசயைமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புகுகின்றான், கொல்ல வென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப் பொருளுரைக்க, நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்த நாகமென்றது இல்பொருளுவமை. "மோட்டு முதுநீர்" (கனக். உ௩உ) என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்லவென்ற சொல் லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயிரைக் காத்தவனைக் கோறல் அறனன்மை யின், அரசன்றவறென்றார். யாத்து - யாக்க. (௨௪௦ - ௨)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர்நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்துமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவீழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரோயருள்பெரிதுடையரென்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவளவிலே தம் மகனுக்குற்ற நவையென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழிந்து கலங்கிவீழ்ந்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையராயிருந்தார்; இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடியென்னென்றாரென்க. (௨௪௩)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவீழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பரிந்தரைத்தசாந்தின்களிதருநீரிற்றேற்ற
யாழ்புரைகிளவியாற்றாண்மயங்கிவீழ்ந்தரற்றுகின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்திதுவென்றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போடே தந்த பனிநீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றாளாய் அழாநின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்கினின்றாள். (௨௪௪)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனையாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்வீழவீழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினையென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ, அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். என்பிள்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலையூர்ந்து போய்ப் புறங்காட்டிலேவீழ அங்ஙனம்வீழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின நீ இப்பொழுது என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (௨௪௫)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனுய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
வையாவ்வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றனையே.

கந்துக்கடன் சுநந்தையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு.

இ - ள். கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சுநந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்த அவள் வருந்தும்படி, என்னையா! அகன்றாயேயென்க.

விரைசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா, விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நின்னை வளர்த்தற்குரிய நல்வினையுடையவளும் வருந்த அகன்றாயேயென்றாள். (உசசு)

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்விளங்கிலைவேல்வேந்தன்
முன்னுரைத்தமூன் றுகனவும்புணையாக
வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா
தென்னரசேயென்பூசல்கேளாதிறந்தனையே.

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்படியைக்கூறிய மூன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்பூசலையும் கேளாதே யிறந்தாயேயென்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தாள். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நின்புதல்வனாற் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்பூசலென்றாள். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

1804. கோவம்மாவாகிக்குடியோம்பிநின்குடைக்கீழ்ப்
பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினாற்
போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினா
யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஓம்பி - ஓம்ப. அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையையும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றாள். பரிவு - தானினைத்தவைமுடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென விளியேற்றது; "முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி, யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே" (தொல். சொல். விளி. கூ) என்றதனால். அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவணை, "கடிசொல் லில்லை" (டை. டை. எச்ச. நிசு) என்பதனாற்கொள்க. அன்றி அம்மவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து, "உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்." (டை. எழுத். உயிர். கo) என்பதனானீண்டு அதுபின்பு, "அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்டம் * * * விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே." (டை. சொல். விளி. நடசு) என்பதனால், 'அம்மாகொற்றா' என்றவழிக் கொற்றாவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கேளாயென்னும்பொருட்டு நின்றதாதலிற் பிரிந்துநின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனாற் பிள்ளாயென விளித்தல்பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழகியதிருவுமாய்நின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினாற் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன் முன்னே போனாய்; அங்ஙனம்போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனி அகன்றே விட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினா. (உசஅ)

1805. கோமான்மகனேகுருகுலத்தார்போரேறே
யேமாங்கதத்தாரிறைவாவென்னின்னுயிரே
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணீர்
பூமாண்புனைதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலின், 'ஏமாங்கதத்திற்கிறைவா' என்றாள். உவப்பின் கட்புதல்வனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறி, 'காமா' என்றாள். கலங்கவிழ்த்தது - அரசன்பட்டது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றந்தையைநோக்கி அழுகின்றநீரை நோக்காதேயென்றவாறு. 'கண்ணுணீ' என்றும் பாடம்.

இ - ள். மகனே! ஏறே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என் கண்ணீரைநோக்காதே போகின்றாயோவென்றாளென்க. (உ௪௯)

1806. கந்தார்களியானைக்காவலனார்கான்முளையை
வந்தார்வாய்த்தீதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே
னந்தோவறனேமற்றாற்றேனாற்றேனால்.

இ - ள். சச்சந்தன்பிள்ளையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலேமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன்; ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவாநின்றேனென்க. (உ௫0)

1807. முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிர்கா
ளென்னைப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றோன்றற்கென்
றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனளே.

இ - ள். நடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற்கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின தீவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாவிகளானமகளிர் தோன்றற்க வென்று அரற்றிவருந்தினமயில்போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவள், இங்ஙனமரற்றினளென்று, "மாழ்குபு" என்னுங்கவி முதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்றவள் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனேயன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினாள்; தோழர்நல்வினை அங்ஙனநிகழ்த்திற்று. (உ௫௧)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரான்பெருமாட்டி-வாய்மொழிகேட்
டுண்மல்குநெஞ்சினராய்ப்பொய்யெனவேவெய்துயிராக்
கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கணோக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ள். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரிளையுடைய சச்சந்தன்றேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்டதற்கு வெய்துயிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீரையுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

"ஆவதிமண்ணி" (மது. ௪௩௪) என்றார்பிறரும். கூற்றின்றிக் குறிப்பு நிகழ்ந்தது, வழிபாடுதோன்ற. (௨௫௨)

1809. கண்டீர்கருமம்விளைந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரொன்றுறப்பெழுந்தாடினரே.

இ - ள். தாரார், காரியமுடிந்தபடி கண்டீரேயென்று வெளியாகக்கூறினராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயிரையுமுண்டோம்; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி உடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினரென்க. (௨௫௩)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்விசயைகிடந்தாளைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்றுப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணாள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னாரவன்றிறமே.

இ - ள். விசயை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவளைத் தாழ்ந்து பல குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனுயிரைப் போழ்ந்தகன்ற கண்ணாளெழுந்திருப்ப, கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி கூறினரென்க. (௨௫௪)

வேறு.

1811. கொலைக்களங்குறுகலுங்கொண்டொர்தெய்வத
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கின
னிலக்கணமடப்பிடியினைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினனென்று தேவதத்தன் கூறப்புகுந்ததனைத் தாம் கொண்டுகூறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குணமாலையோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகினவளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே பார்த்து இஃது இடமென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினனென்று கூறினரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை. (௨

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனுதல்கொண்டனஞ்
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றெனா
மாவடிநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினாள்.

சென்று, செல்ல.

இ - ள். யாங்கள் நின்னைத்தொழுதபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்தேம்; அங்ஙனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிகனென்று மறைத்த போர்வையைக்கைவிட்டுத் தான் அரசனுதலைக்கண்டேமென்று கூற, அதுகேட்டு விசயையும் மகிழ்ந்து ஒருமொழிகூறினாளென்க. (உ௫௬)

வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான்பகையாவையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பினு
லிரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

இ - ள். பரணிநாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற் பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்பாலே தரணியைக்காவானாய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டானென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னானென்றல் அரசர்க்கு மரபு. யானைபிறந்த நாளாதலின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றாள். இரணியன் பட்டது-தன்னை இடுக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொருதத்துவமின்றென்றதனாற் கேடுவிளைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை; இறைவனுற்றது - அமைச்சர் நிலமுந்திருவு நீங்குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே எனக்குள்ளானென்று பின் உதவியின்றிநின்றநிலை. காவலன், உண்ணலன்போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. (உ௫௭)

1814. விசையையென்றுலகோடியவீறிலேன்
பசையினுற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையநம்பிக்கெடுத்துரைத்தென்னுழை

இ - ள். அங்ஙனமெய்தியவன், விசையையென்று எங்கும்பரந்த நல்வினையில்லாதேன்மேல்வைத்த பற்றால் துஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லாவற்றையும் நம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனை என்னுழைத்தாருமினென்று கூறினாளென்க. (உ௫௮)

1815. கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுங்கூறன்மின்யாரையுந்தேறன்மி

னேதமின்னனவின்னணமெய்தலாற்
பேதையாரொடும்பெண்ணொடும்பேசன்மின்.

இ - ள். இக்காரியத்திற் சிறிதும் சீவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்மின்; யாவரையுந்தேறன்மின் ; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நினைவின்றியும் வருதலின்,அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றானென்க.

இன்னனவென்றது - தான்பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னணமென்றது - தன்னினைவின்றி விலாவத்திற் கூறியவதனை. (உ௰௯)

1816. பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைகொண்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு
மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செங்கில்லலா
புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவர்நெஞ்சும், பாம்பின்போக்கும், மகளிர் நெஞ்சும், மின்னும் செவ்விதாகநில்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும்பேணி ஒழுகுமினென்றானென்க. (உ௨௦

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையிஞனையொருமதியெல்லைநாளுட்
குணத்தொடுமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்றைப்
பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றார்
மணிக்கொடிமாசுண்டன்றண் மற்றதேதுணிமினென்றாள்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடுமலிந்த சீவகனை ஒருதிங்களளவாகிய நாளுக்குள்ளே நின்திருவடியைச்சேரும்படி கொணர்ந்தபின்றை அருளிச் செய்த காரியமே செய்து தழும்பேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்பட அடர்ப்பேமென்றார் ; அவளும் அதுவே துணிமினென்றாளென்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உ௨௧)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புகரறநிறைந்தகொள்கைச்
செறிதவவிசையைபாதஞ்சென்னியின்வணங்கிமீண்டு
வெறிகமழ்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிசில்கைதொட்
டெறிபடையெழுகவென்றார்வளையெழுந்தார்த்தவன்றே.

இ - ள். ஐம்பொறியும் புலன்களிற்செல்லுகின்ற வேட்கைமிகவுநெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமறநிறைந்த விரதங்களையுடையவிசயை பாதத்தை வணங்கிமீண்டு நண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றார்: வளையெழுந்து ஆர்த்தவென்க.

தவவிசயை - முற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர்.

1819. பைந்துகின்மகளிர்தேன்சோர்பவளவாய்திகழநாணிச்
சிந்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைப்பதேபோ

யந்தரத்திவர்ந்தபாய்மாவரும்பொற்றூரவத்தாலே.
திகழ, இடக்கர்.

இ - ள். மகளிர் தமதுவாய்திகழ்தலாலே, அதற்குநாணி அது நீரு ருபாயநினைந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கௌவி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின் தார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (உ௫௩)

1820. சாந்தின்மேற்றொடுத்ததீந்தேன் றண்மதிக்கோடுபோழப்
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன் றுமந்த
ணைந்துபூங்காவுசூழ்ந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமடுத்துடன்சென்றதன்றே.

தேன், ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இறாலை மதிக்கோடுகிழித்த லாலே அதின்மட்டு அவ்விறாலினின்றும்போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந் தரியங்காத குன்றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலே சென்றதென்க. (உ௫௪)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலைமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுரையிற்பொங்கிக்
கதிர்த்துவெண்மாடந்தோன் றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கரைவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனுறுத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த தீயாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றுமெழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய நுரைபோலே இட்டிகைபாற்செய்த எயிலைக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும் ஏமமாபுரத்திற்கு நாற்காதத்தளவில் நதிக்கரையிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவினையுணர்த்தும். (உ௫௫)

வேறு.

1822. மானயாநோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற்
றானையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்தினார்.

கான, அ - அசை. கண் - இடம். தேனினீங்கமாட்டாதுவருந்தும். தானையாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் நுடக்கமும் அழகு முடைய கான்யாற்று நீரடைக்கரையிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால் வரும் சென்றாரென்க. (உ௫௬)

1823. வார்ந்துதேன்றுளித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
லார்ந்துபோதருந்தவிசடுத்ததொத்துமேற்
றார்ந்துதேன்வண்டொடுதுதைந்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிலின்பெற்றியே.

இ - ள். அப்பொழிலின்றன்மை, வைத்ததேன்வார்ந்து துளித்துப் பூவின் மது ஒழுகி மணலிலேபோது ஆர்ந்து தவிசடுத்ததொத்து மேல்வெளி யடங்கித் தேனும் வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத லரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. (உ௬௭)

1824. தாதணிகொழுநிழலிருந்துதண்மதுப்
போதணியலங்கலூழ்பொருவின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுரைமினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

இ - ள். அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சீவகனை யாமடையுந் திறம் யாது? அதனை நீருரைமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காத லோடே கூறினானென்க. (உ௬அ)

1825. க. திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினநிரைகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொய்ம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே.

1826. உ. சேட்குலாஞ்சிலையொடுதிளைத்தபின்னவர்
வாட்கலாமவித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செப்பினனலர்ந்ததாரினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. என்றது - துரியோதனன் விராடபுரத்தே நிரையடித்துத் தருமன்முதலாயினாருண்மையுணர்ந்ததற்கு யாமும் இவனுண்மையை உணருகின்றதன்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ - ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிநிரையை யாமுங்கொள்வேம்; கொண்டபின்பு, சீவகன் மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச் சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம்: வளைந்தவில்லுடனே தூரத்தேபொருத பின் அவரணுகி வாட்போரைத்தொடங்கின் நாம் படையைக் கடுகமீட்க லாம்; ஆதலான், இதுவிருப்பமுடைத்து; இனி எழுகவென்று தன்னை யொழிந்தமூவர்க்குங்கூறி, பின்பு, அவன் படைக்குங்கூறினானென்க. ()

வேறு.

1827. க. இருங்கடன்மணிநிரையெய்திநாங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிநகராயனங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்வரிற்பின்றிநீங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுவல்கேண்மினோ.

1828. ௨. மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்தமின்மிளிர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளிர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்தீர்த்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்களே.

1829. ௩. என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மறையினோ
னன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி
யொன்றிமுன்விடுத்தவர்மூவரொற்றர்கள்வந்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். புத்திசேனனென்னுமந்தணன், யாமெய்தி நிரையைக்கொண்டபின் அருங்கடியணிநகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்தால் அஞ்சினரைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அதனைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மிளிர்தலாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானைகுளிப்பதோர்குருதிப்பெருக்குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனியிதனையுமெண்ணிச்சூழுமினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதுமுகன்கூறியவதுவே காரியமென்று நால்வருமிருந்தவளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய ஒற்றர்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவென்றுகூறுகின்றாரென்க.

1830. ௧. வளையசுந்தரமெனும்வாரணமால்வரை
முளையிளந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கிளையிளம்பிடிகளைஞ்ஞூற்றிடைக்கேழரக்
களையவஞ்சனவரையனையதக்களிறரோ.

1831. ௨. கடிமதக்களிப்பினாற்காரெனமுழங்கலின்
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தணைவின்றிநீருள்பிளந்
தடுகளிறந்தப்போதிகைபரிந்தழன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். வளையசுந்தரமென்னும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடிகளுக்கிடையிலேநின்று சிறத்தையுடைய அரக்களாவின அஞ்சனவரையனையதாயிருக்கும்; அக்களிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலாராயிருந்தார்; அவ்வடுகளிறுவெருவரும்படி கொன்றிடுதற்கு அணைவின்றிப் பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

கீருருள் - சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டுவதொன்று. இனி ஈருள்பிளந்தென்றேருதின், உள்ளீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டுக. அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலிகட்டுவது. (உஎசு - ரு)

1832. கண்ணுமிழ்தீயினுற்சுடநிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்டுலாய்ப்பரத்தராநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினுர்மனமெனப்படிந்ததே

இ - ள். கண்ணிற்றீயாற்சுடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டு லாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தராநின்ற சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக் கினுன்; அப்பொழுது அவனிடத்தேமகளிர்மனந் தாழ்ந்தாற்போல வந்து தாழ்ந்ததென்க.

'வண்டுலாம்பார்த்தர' என்றபாடத்திற்கு வண்டுலாங்களிற்றைப் பார்க் கின்றசீரை நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (உஎசு)

1833. இறுவரையிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
வுறுவரைமார்பினுன்றாசங்கொண்டொய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்பெருஞ்சன
மறைகடற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

இ - ள். மிக்க வரைபோலுமார்பினுன் பெரியவரையிற்பாய்வதோர் அரி யென்னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயிற்றைப் பிடித் துக்கொண்டு விரையவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்த தென ஆர்த்ததென்க. (உஎஎ)

1834. அங்கையந்தலத்தினுலப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியவுவகையிற்பொலிந்துபாக்களிறவன்
றங்கியபயிர்தொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

இ - ள். கண்ணியான், அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐஐஎன்றுகூறி, அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவளவிலே, அக்களிறு உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பயிராற் றொழில்களைத் தன்கை யாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன: பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில் - தோட்டிமுதலியன எடுத்துக்கொடுத்தல். (உஎஅ)

1835. கொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டுடன்
கட்டினுன்கருவலித்தடக்கையாற்றேட்டியு
மிட்டனனிரண்டுடனிமிழ்க்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவரைமின்னெனக்கட்டினுன்,

இ - ள். கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியை யுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுவடங்கொண்டு சேரக்கட்டினான்; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையுந் தம்மிற்பிணைத்து அதின் கழுத்திலேயிட்டான்; இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுங்கட்டினானென்க. (உ௭௯)

1836. கச்சையும்வீக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுறுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியிணை
யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவுய்த்துறுவலி
மெச்சிமேல்வேந்தனும்விழைதகத்தோன்றினான்

அச்சுறுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தைத்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதொன்று.

இ - ள். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுங் கச்சையுங்கட்டினான்; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுங் கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலிருக்கின்ற அரசனும்புகழ்ந்து விரும்பும்படி வந்துதோன்றினானென்க. (உ௮௦)

1837. கோற்றொடிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்கநாமிவட்டருகென்னவே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டுபுக்கானரோ.

இ - ள். தொடிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்த வந்துநின்று நாம் எற்றினதியல்பைக் காண்பேம்; இவ்விடத்தேகொண்டு வருகவென்ன, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாலுருமென, கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளே கொண்டுபுக்கானென்க. (உ௮௧)

1838. குழவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென
வழகிதாப்பறப்பதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்ந்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனனென்பவே.

இ - ள். இளஞாயிறு ஓர்குன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்றதொழிலைப்போல் தன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க. (உ௮௨)

1839. வனைகலத்திகிரியும்வாழுயிர்மேற்செலுங்
கனைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறைவிமைப்பினினியற்றினான்.

கனைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கடிதாகிய மிக்கசெலவினையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினனென்க. (உ௮௩)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றேருருநூறுயிரந்
திரிவவேபோன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக்
குரியவனிவனலாலுலகினில்லிலனென
வரிதுணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒரும், அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிறந்தயானை திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறுதற்கு மற்றொருவனிலனென்றுகூறி அமைகவென விலக்கிற்றென்க. (உ௮௪)

1841. வள்ளுகிர் நுதியினல்வரிநுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநிற்றலு
மெள்ளரும்பிருமணிகிணினெனவிசைத்தன
வெள்ளநீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

இ - ள். தோட்டிநுதியென்னும் உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தினவளவிலே இவன்மனத்தையுணரும்யானை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்த்ததென்க.

ஓடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்ததென்க. (உ௮௫)

1842. க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான்றனக்குரைப்பதொத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைத்ததா
னன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடென்மரும்.

1843. உ. தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மருங்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோன்றுக்கின்
றோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் தனக்குரைக்குந்தன்மையையொத்து ஏவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மனம் நின்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

தென்பாரும், செல்வன் தேவனேயென்பாரும், பாவை நோற்றனளென் பாருமாய் ஓவென்றலின், ஓசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும்மக்களுந் தோளைநோக்கினாரென்க.

என்பார் என்மரெனத் திரிந்தது; "உண்மருந்தின்மரும்" (பதிற். ௨௪) என்றாற்போல. இனி ஆயினாரெனவினைகோடலின், மாரீறு விகாரமாய் நின்றதெனிற் றனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (௨௮௬ - ௭)

1844. பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறுபூட்டிய்யவண்
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்
கொண்டதன்றம்பியுந்தானுங்கோயில்புகக்
கண்டனங்கண்ணினேயென்றுகண்டவர்சொனார்.

இ - ள். பட்டத்திற்குரியயானையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக் கடிகையாரும் ஏத்தாளிகளும்புகழ நகர்தொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று கைக்கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணாலே கண்டேமென்று ஒற்றர் கூறினாரென்க.

ஏகாரம், அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்றரைச்சுட்டிநின்றதோர் பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனங் கூறினாரென்க. நந்தட்டன் கூடநிற்றலாற் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (௨௮௮)

1845. பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்
கோத்தெனக்கொடுத்தனன்கொழுநிதியுவகையிற்
றாத்திரட்சுற்றினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேந்தினார்.

இ - ள். நீக்கமில்லாத சீரையுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங் கொண்ட ஒற்றரொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்சொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்று கருதி உவகையால் நிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுற்றினம்பலவுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையும் கையிலேயேந்தினாரென்க.

ஒத்தது, ஒத்தெனவிகாரம்; ஒத்து விதியுமாம். (௨௮௯)

1846. வேணிரைவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனிரைகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
வானிரைவளைப்பதோர்பொருளெனச்சிரித்துடன்
மாநிரைபண்ணினார்வடித்தநூற்கேள்வியார்.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகியகாவற்காட்டையுடைய வாண்மதிலைச் சமத்திடையிலேபிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிரை இப்பொழுது நிரைகொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மாநிரையைப் பண்ணினாரென்க. (௨௯௦)

வேறு.

1847. விடையுடையினநிரைவிழுங்கன்மேயினர்
துடியொடுசிறுபறைதுவைத்தவால்வளை
முடியுலகுறநிமிர்ந்தார்த்தமொய்கழ
லடுபடையிளையருமரணம்வீசினர்.

இ - ள். அங்ஙனம் நிரைகோடலைமேவினராக, துடியும் பறையுமிசைத்தன; வளை தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இளையருங் கவசத்தை யணிந்தாரென்க. (உகக)

1848. க. காந்தளங்கடிமலர்க்கண்ணிநெற்றிய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணுடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினவியமுமேந்துதோளினர்.

1849. உ. கோனுடையினநிரைகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
கானிடையினநிரைக்காவல்போற்றுமி
ளனிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினர்

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - சிவப்பு. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுங்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே ஏந்தியநவியம் - கோடாலி.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களையுடையநிரையைக் காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிரையைக் காவல்போற்றுமினென்று கூறினரென்க. (உகஉ - ந)

1850. விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசிதறினாரார்த்தவால்வளை
கடுகினகாலியவிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ - ள். அவர் சிலையாலே கணையைச்சிதறினர்; வளையார்த்தன; இவுளிகடுகின. இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு முற்படவோடினரென்க. (உகச)

1851. அளைச்செறியிரும்புலியனையவாடவர்
வளைத்தனர்மணிநிரைவன்கணுயரும்

விளைத்தனர்வெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
லுளைத்தனர்பூசல்விட்டுணர்த்தவோடினார்.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஆடவர் நிரையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத்தனராய்ப் போரைவிளைத்தார்; விளைத்தவர் அப்பூசலைக் கைவிட்டு வெஞ்சொல்லால் உணர்த்த வோடினாரென்க. (உகரு)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கிளையநம்பி
வார்த்தொகைமுழவம்விம்மமல்லுறழ்தோளினானை
நீர்த்தொகைக்கழனிநாடுநெடுநகர்ப்பெயருநுங்கள் [றான்.
சீர்த்தொகைக்குலனுமெல்லாந்தெரிந்தெமக்குரைமோவென்

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றகாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்றார். தெரிந்து - தெரிய.

இ - ள். நரபதிதேவன், சீவகற்கு இளைய நம்பியாகிய நந்தட்டனை நும்முடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்குத் தெரியவுரைப்பாயாக வென்றானென்க. (உகசு)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புவலடிகள்செம்பொ
னரித்தசும்பொழுகுகுன்றத்தருவியின்வெரீஇயமஞ்ஞை
பரித்தவைபழனநாரைப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
முரைத்தகுநாடுமூருங்குலத்தொடுணரவென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுணரும்படி குன்றத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினவை நாரைப்பார்ப்போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமூரையுங் குலத்தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (உகஎ)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
குருகிறோடிரியச்செந்நெற்கொழுங்கதிர்குவளையெற்ற
முருகுவிண்டிரியத்தீந்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்னா
டெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினாலே யஞ்சி யன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்றின் மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம்விட்டு லாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ள். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விகுதி. (உகஅ)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்ததீந்தேனகிற்புகைபொன்னனார்தங்
கூந்தலிற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழ்ந்துமாடமிருள்படப்புகையுஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிமூதூரிராசமாபுரமதென்றான்.

இ - ள். துகிற்குக்கொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும் மாந்தர்மேற்றவழ்ந்து இருள் படுதலாலே மாடம் புகையுஞ் செல்வத்தினையும், இஞ்சியையுமுடைய அம்மூதூர் இராசமாபுரமென்றானென்க. (உகூகூ)

1856. எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளைப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுற்றி
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவர்ந்ததென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினான்றன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ள். அடிகள்! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன்கூறினவளவிலே, நிரையையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவர்ந்ததென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தே யிசைத்ததென்க. (௩௦௦)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிற்றெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கந்துபாய்ந்துமுழங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்டீப்படப்புடைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்கின்றவெற்றி.

இ - ள். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருப்பழுந்தக் குத்திமுழங்குங்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்பவடித்து, நோக்கிச் சினம் உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினானென்க. (௩௦௧)

1858. நாற்கடற்பரப்பும்வந்துநன்னகர்க்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்றானைபாய்மாவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடுநிரைபெயர்க்கவென்றான்.

இ - ள். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக் குழாத்தோடே தானையும் மாவும் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற் பரப்புப்போலப் பாலுண்டானநிரையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறினானென்க. (௩௦௨)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டேர்விரைந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

இ - ள். சங்கும்பறையுமுழங்கியொலியாநிற்ப வேழமுந் தேரும் விரைந்தன; மாப் பரந்தன; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (௩௦௩)

1860. பானிறக்கவரிநெற்றிப்பசுங்கிளிநிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிறக்குழவித்திங்கட்குளிர்கதிராரமார்பிற்
றேனிறங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமரன்சொன்னான்.

பானிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய ஒளி கொண்டமாலை.

இ - ள். சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பி செலுத்த அத்தேரையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க. (௲௦௪)

1861. மன்னவனிரைகொண்டாரைவளநகர்த்தந்துமன்னன்
பொன்னவிர்கழலிற்றங்கள்புனைமுடியிடுவியேனே
வின்னிசையுலகந்தன்னுளென்பெயர்சேறலின்றாய்க்
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ள். அரசனிரையைக்கவர்ந்தவரை இந்நகரிலேகொண்டுவந்து அவ்வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனாயின், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்சிற் காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணாமற்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௲௦௫)

1862. பார்மலிபரவைத்தானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்மூநெற்றிமேன்மின்னினெய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமதத்தையுடைய மேகத்தின் றலையிற் றோன்றுவதோர் மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ள். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவளவிலே, மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனொருமகற்காணக்குன்றா
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த
விடுகணைசென்றுதேர்மேற்பின்முனாவீழ்தலோடுந்
தொடுகழற்குரிசினோக்கித்தூத்துகில்வீசினானே.

விடுகணை - ஒருபெயர்.

இ - ள். அடியேமாகியயாம் தன்குன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதியெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப் பதுமுகனேயென்றறிந்து மேற்போராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையை விலக்கினானென்க. (௲௦௭)

1864. ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழச்
சேர்ந்ததன்கண்ணினாலுந்திண்ணெழிற்றோளினாலும்
வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமாலைதாழ்முடியினாலு
மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருந்தீர்ந்தார்.

இ - ள். அரசனுதலறிந்தமையிற் சீவகனைத் தோழரெல்லோருந் தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவையென்றாராய்ந்து அத் தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும் நோய்தீர்ந்தாரென்க. (௩௦௮)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாட்காளைதன்காதலாரை
நிழலவாயிறைஞ்சிநீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி
யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசிளங்குமரர்சூழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டுபுக்கான்.

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்ந்து. கொல்லனுலையைவிரும்பின வேல்; "கொற்றுறைக் குற்றில" (புறநா. ௯௫.) போல. அரசுநடாத்துதற்கு இளையகுமாரர். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கனகமாலை.

இ - ள். காளை தன்றோழரை யானையிலேயேற்றிக் குமரர்சூழ நரதேவ

சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழர்நால்வருடனேயானையேறினாரென்பது ஏற்றி என்பதனாற்பெற்றாம். (௩௦௯)

வேறு.

1866. வானக்கிநின்றுநுடங்குங்கொடிமாடமூதூர்ப்
பானக்கதீஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவார்தொழமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமானொடொப்பார்.

நக்கி - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமானோடொப்பார் மூதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினையு முடைய பாவையன்னமடவார்தொழ மைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசிளங்குமரருந் தோழர்நால் வரும் யானையினின்றுமிழிகின்றகாலத்துச் சீவகனையுமரசிளங்குமரரையு மகளிர்தொழுதாரென்றுணர்க. (௩௧௦)

1867. செம்பொற்புளகத்திளஞாயிறுசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலைவாணெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகக்களிற்றானடிதாம்பணிந்தார்.

இ - ள். கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமு டைய மடவார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணாடியால் இளஞாயிற் றைக்கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றணுகி அவனடி யைத் தாம் வணங்கினாரென்க. (௩௧௧)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்ந்துவான்பொற்
பல்பூணொருத்திற்பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோண்மருமான்முகநோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்.

வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னாற்செய்த பூண்.

இ - ள். மன்னன்பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்து ஒளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுங்குறிப்புப்படப்பார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலுந் தோழரென்றானென்க. (௩௧௨)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழுச்சேந்தசெல்வத்
தார்பொன்னடிசூழ்மணியங்கழலானைவேந்தன்
கார்மின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்காண்கசென்றென்
றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினாரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையு டைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்சூழ்ந்த தாரானாகிய யானையையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவெ ன்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம். (௩௧௩)

1870. தழுமுற்றும்வாராத்திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
முழுமுற்றுந்தானேவிளக்காய்மணிக்கொம்பினின்று
ளெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்
கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வளைத்தோளினாட்கே.

முழுதும், முழுமெனவிகாரம்.

இ - ள். முற்றுந் தழுவவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதுந் தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றுமணிக்கொம்புபோனின்றவளை எழுப்போ லுந்தோளார் தொழுதார்; அவள் என்னரென்றுகுறிப்புப்படநோக்க, அவ்வ ளவிலே சீவகன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவளைநோக்க, அவட் குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருசொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (௩௧௪)

1871. அறக்கம்பிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
தொறுக்கொண்டகள்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காங்

கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றங்கசதியாடி
வெறுக்கைக்கிழவன்மகளென்னவிருந்துசெய்தாள்.

இ - ள். மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்தகள்வரென்றுகூறி நக்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகைக்கோன்மகள் விருந்துசெய்தாலென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. ()

1872. அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்
விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேறு
விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானெரிகுண்டலத்தாற்
பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேனன், மறைந்தகாரியங்களெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூறவேண்டி இப்பொழுது சீவகன்தனியேயிருந்தவனுக்கு ஒரோலையைக் கொடுத்தான்; அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதல் நிறைந்தகுழையைப் புறத்துநின்றுநீக்கி வாசியாநின்றானென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவணிய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழையையுணர்த்திற்று. (ருகசு)

வேறு.

1873. மற்றடிகள்கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்
சிற்றடிச்சிதத்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்
குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்
பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க. அரசன் நுகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியிலே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்றுக்காக்கப்பட்டென்றவாறு.

இ - ள். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக வேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாதலின், முற்கூறினாள். (ருகஎ)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மாலை
யுயிரைமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுடையாடை
செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வாண்
மயிரெலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குங் குழாய்.

இ-ள். கலுழவேகன், எலிமயிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலியவற்றை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விரிக்க. (ஙகஅ)

1875. வந்தவனையாருமறியாமன்மறையாகத்
தந்துதரன்கேட்பவிதுசாமிவலித்தானு
மைந்துமதியெல்லையிணையாண்டுடையனாகி
யந்திலகன்ஞான்றமரொடாங்கெனைச்சொன்னேன்.

இ-ள். தரன்வந்தவனை யாரும்அறியாதபடி மறையாகக் கொண்டு வந்துவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு முறையாகவுடையனாய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்றானென்று இக்காரியம் சாமிதானேயருளிச் செய்தானாகக் கூறினேனென்க.

தோழர் ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்றமை, "இங்கிவர்களிவ்வாறு" (கோந்த. க) என்னுங்கவியிற்கூறினார். பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், "ஒருமதியெல்லைநாளுட் ** கொணர்ந்த பின்றை" (கனக உகூக) எனவே சீவகன்வந்து விசயையைக்காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போக ஒன்றும், மாமனாரிடத்து ஏறப்போகவொன்றும் மீண்டு ஊரேறவரவொன்றும் ஆகஐந்துதிங்களுஞ் சென்றவாறுணர்க. ()

1876. பட்டபழிவெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்தூதுபிறசொல்லிப்
பட்டபழிகாத்துப்புகழேபரப்பினல்லால்
விட்டலர்ந்தகோதையவரால்விளைவதுண்டோ.

இ-ள். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலையஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை என்னைத்தொட்டுச் சூளுறவுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரிமையை யெய்துவதொழிய மகளிரை மணஞ்செய்கின்றவதனால் விளைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற் பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்டமை கலுழவேகனுமறிந்திலனென்பதுபெற்றாம். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே, "பொன்னணி" (முத்தி. உகூஎ) என்னுங்கவியில், 'தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த' என்றும், "சந்தமாலை" (முத்தி. ஙகo) என்னுங்கவியில், 'வந்தவின்னோர்களை' என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித்துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரென்னுமையுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குங்கால், "தன்னுடை விஞ்சையெல்லாந் தனித்திய லோத லோடும்" (முத்தி. உகூஎ) என்னவேண்டாவாகலின். (ஙஉ௦)

1877. அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றாள்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப்பாள்போன்று எங்கையாகியகுணமாலை ஆற்றாளாய் இரவிது பகலிஃது என்பதறியாளாய், அவள் மதியை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும்; கதிரை, தண்மையான் மதியே, பெரியையென்னுமென்க. (௩௨௧)

1878. அரவுவெகுண்டன்னவகலல்குனிலம்புல்லித்

புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுளளாங்கொலுணர்கலனே.

இ - ள். பாம்புகோபித்துப் படம்விரித்தாற்போலு மல்குலையுடையாள், நிலத்தேவீழ்ந்து வில்வளைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றுநீங்கிப் புருவத்தையுடையதோர் மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சியிழைப்பளோ? இறப்பளோ? அறியேனென்றாளென்க.
திருவின்றன்மை கெட்டென்க. (௩௨௨)

1879. நாளைவருநையலெனநன்றெனவிரும்பி
நாளையெனுநாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோ
நாளையுரையென்றுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினுமிந்நங்கைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நாளைவரும்; நீ நையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற, அது நன்றென்று விரும்பி, நீகூறிய நாளையென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்தோ? அந்நாளைக்கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்நங்கையதுதுயர் நாளினும் நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை. (௩௨௩

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்த்துநோக்காதிமைப்பினுநுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமணவாளனார்தா
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைத்தல்செய்யேன் [ள்
போக்குவல்பொழுதுந்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்றா

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்த்துப் பாராது இமைப்பினும் மெலியுநல்லா
அமளியிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிட
தாராதலால், யான்வருந்தேனாய்ப் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தாம் த
மைப் பாதுகாப்பாராகவென்றெழுதினாளென்க. (௩௨௪

1881. இலவம்பூவரக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினாடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைதிருமுடிதுளக்கிநோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்றாமஞ்சூழ்ந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலான்றோழனைக்குறுகினானே.

இ - ள். அங்ஙனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்துத் தலைசாய்த்து ஓலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சையை யுட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலைசூழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்டவேலான் தோழனைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளனாரென்றதனாற் புலவி பொறித்ததாயிற்று.

(௱௨௫)*

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றாற்கெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிநெடுந்தேர்ச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தாளைத்தலைப்பட்டையவறிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினாயினாற்கு, ஐயனே! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தனக்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தே நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசை பிணிக்கப்பட்டுத் துறவோருறைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவளை எதிர்ப்பட்டு நின்றிறம் அறிந்தோமென்றாரென்க.

" ஆத்தபொறிய " (நால. இன்மை, ௧௦), " ஆத்தவறிவினர் " (ஷை, கயமை, ௧) என்றாற்போல, ஆத்தென்றார்; இனி உளங்காத்தென்றும் பாடமோதுப.

(௱௨௬)

1883. என்னைமற்றென்னைநீர்மொழிந்ததென்னையெனவிரும்பி
முன்னைமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்னாரஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்னாரமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

வினாவாதலின், மூன்றடுக்கினார். விசயையிருக்கின்றமை ஆசிரியன் றக்கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்ஙனங்கேட்கின்றான்.

---

* "அடிகணீரரசராதலறிந்திலேமேலைநாட்கட், டொடியணிதோளுநல்ல வாகமும்புல்லிநும்மைக், குடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகன்மகனென்றெண்ணி, யடிகளுமிகழ்ந்ததெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்" இச்செய்யுளொன்று, ௱௨௫ - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

இ - ள். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்ஙனேயென்றுவினவ, அவரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவேசேரச்சொல்ல, அதுகேட்டு, முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினனென்க. (௩உஎ)

1884. அஃதேயடிகளும்முளரோவென்றாற்கருளுமா
றிஃதாவிருந்தவாறென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லார்க்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கெங்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

இ - ள். பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னைப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பன சிலதீவினை இனிஇல்லை; அத்தீவினையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினவினாற்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடி யித்தன்மைத்தாயிருந்ததென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரைய வணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க. (௩உஅ)

1885. இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனேந்தல்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுநீண்மார்பின்மைந்தன்றோழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகூர்ந்திம்வேற்குமரனென்னக்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதீஞ்சொல்லாற்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

இ - ள். இவன்சென்றவளவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட்கவேண்டி, அவன்றோழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாதலுற்று, குமரனென்றவளவிலே, தாரார் அவன்குறிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானென்றாரென்க.

விரவு, உவமவுருபு. (௩உக)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றால்யான்முன்கருதியதென்
னெண்ணம்வெளிப்பட்டான்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிநுண்ணூன்மதியாரோ
டெண்ணிவியநெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றாலென்பது - ஓர்சொல்விழுக்காடு. நந்தட்டன் நாடும் ஊருமுதலியனகூறலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

இ - ள். தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியகுலமே; என்னெண்ணத்திலேவெளியானானென்றுகூறி யெழுந்திருந்து கரந்தமைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப் போகவிடுநெறியாலேபோகவிட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலைகோயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான். (௩௩0)

1887. விள்ளாவியனெடுந்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கழுநீர்க்குவளைசெய்தாள்புனைபூணாள்.

இ - ள். வியனெடுந்தேர்வேந்தன்காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின் நாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற உயிராயுள்ளாய்; ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த அதனையுணர்ந்து பூணாள் தன்கையிலிருந்த வண்டிற்குயிராகிய செங்கழுநீரை நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளையாக்கினாளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலி னென்றும், அன்னங்களையுடைய வாவியிற்கழுநீரென்றுமுரைப்ப. (௩௩௧)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவளைவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிர்ப்பப்புல்லிநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சங்கமுரன்றவே.

இ - ள். அதுகண்டு, அவளைமனமகிழவும் கண்குளிரவும்புல்லி, அவன் அங்குநின்றும்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மாரைத்தழுவிக் கொண்டு மாவையேறினான்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங் கினவென்க. (௩௩௨)

௭.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௧௮௮௮.

எட்டாவது

விமலையாரிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணிமுற்றிமிடைபடலைமாலைக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் கூந்தன்மாவிவர்ந்துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையினாற்குத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற்
பருகுபைங்கழலினாருட் பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமுடைய சீவகன் மாவையேறிப்போகாநிற்க, அவனுடையதம்பியாகியநந்தட்டன் பொன்னாற்செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாக வென்று இக்காரியத்தையுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினாற்கு, உருபுமயக்கம். காலையகத்திட்ட கழல். (க)

1890. விழுமணிமாசுமூழ்கிக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள்
வழுவினார்தம்மைப்புல்லாள்வாழ்கநுங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர் ; இதனால், ஒருதீங்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வதாக; இனி முன்புபோலே அகப்படப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர் ; காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவினாரைத் திருச்சேராளென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட. (உ)

1891. தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணரிந்துகொல்லும்படையுடனொடுங்கும்பற்றா
தொழிகயார்கண்ணுந்தேற்றந்தெளிகுற்றார்விளிகுற்றாரே.

சோர - வார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும் கொல்லும் படை யொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோரைத் தம்மிடத்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவர்சிலரிடத்தும் தெளிதலைப் பற்றாதொழிக ; அன்றித் தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலைசூழ்தலின், கண்ணீரினும் படையொடுங்கிற்றாம் ; "ஒன்னார், அழுதகண்ணீரு மனைத்து" (திருக். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (ௌ)

1892. தோய்தகைமகளிர்த்தோயின்மெய்யணிநீக்கித்தூய்நீ
ராய்முதுமகளிர்தம்மாலரிறபத்திமிரியாட்டி
வேய்நிறத்தோளினார்க்குவெண்டுகின்மாலைசாந்தந்
தானலகலங்கள்சேர்த்தித்தடமுலைதோய்கவென்றான்.

இ - ள். கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்பூணைநீக்கி ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க்குத் துகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்வானாகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமாலைசாந்தம்வா லணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமுதங்காக்கயூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

இ - ள். பூமாலைமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத்திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா ; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்கவென்றானென்க.

அன்னம் கண்குருதிகாலும் ; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும் ; குரங்கு உண்ணாது. (ரு)

1894. அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவீழக்கூர்நுதியெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காத்தல்வேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ள். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாததோர்நாகம் தன் எயிற்றாலே அருவிக்குன்றுவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக் கொல்லும் ஆதலின், பஞ்சியிற்காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருத வேண்டா ; அதனை அரும்பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண்டுமென்றானென்க. (சு

1895. பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்

திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெறிந்துமின்ப
மருந்தினன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ - ள். விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் பல்லியைப்போன்றும், இவற்குவேண்டுவனசெய்துபோற்றலின், தாயையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுதலியவற்றைத் தப்பாமற்காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும், ஐம்பொறியும் தமக்கடங்கலின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டானால் அதுதிரும்படி பகைவரைப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன்விரும்புவனவேதேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் நமக்குப்பற்றாவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

"வான மூன்றிய மதலை போல" (பெரு. ௩௪௬) என்றார்பிறரும். தாம் அடங்கியேயிவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங்கூறினானென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (௭)

1896. பூந்துகின்மாலைசாந்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றாங்
கேந்துபூண்மார்பனேவவின்னணமியற்றினானே.

இ - ள். அதுகேட்டசீவகன, அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயளந்து பதுமுகன்காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக் காத்தலை நடத்தினானென்க. (௮)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினஞ்சேர்ந்துசேவகங்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின்றுணிநாறவெந்தனகள்கொண்
டெறியவெள்கிம்மயிர்க்கவரிமாவிரியுமே.

இ - ள். யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடு வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா நாணுக்கொன்று இரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க. (௯)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவளமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெலி
யகழுமிங்குலிகமஞ்சனவரைச்சொரிவன
கவளயானையினுதற்றவழுங்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயனையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின்றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின்நுதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

"வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்" (தொல். பொரு. மர. ௬௮.) என்றார். (௧௦)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி
னெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவைதுளியாய்
விண்ணுளுருவுண்டெனவீழுமாநிலமிசைக்
கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாநிற்கும்; அங்ஙனம் விழுதலின், நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (௧௧)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிளுத்தமற்றவற்றயற்
பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
கானிடைப்பாந்தள்கண்படுப்பன துயிலெழ
வூனுடைப்பொன்முழையாளிநின்றலம்புமே.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன, கிளுத்தமென்னுமரம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய எற்றிழிவுடையநிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பாந்தள்துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிநின்று இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பரம்பும் பாடம். (௧௨)

1901. சாரலந்திமிசிடைச்சந்தனத்தழைவயின்
னீரதிம்பூமரந்நிரந்ததக்கோலமு
மேரிலவங்கமும்பின்கருப்பூரமும்
[illegible] ழுமே

திமிசு - ஒருமரம்.

இ - ள். திமிசுசூழ்ந்தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய திம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுகோடேகூடி நாற்காதவெல்லை நாறுமென்க. (௧௩)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குழாஞ்
சந்தனமேய்வனதவழ்மதக்களிற்றின

* நாற்காதத்தை யோசனையென்பது சைனநூல் வழக்கம்.

மந்தமைழக்காடெலாந்திளைப்பவாமானினஞ்
சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்குமுளா.

இ - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், திளைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி, இவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய்நிலமிசைமினிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செருக்குமே.

இ - ள் பொருப்பெலாம், கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதிற்றேன் பரந்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய திருவில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மினிர்வனவற்றையொத்து விசும்பைவெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பொருப்பெலாம் செருக்கும். ஒருங்கு, விகாரம். (கரு)

1904. வீழ்பனிப்பாறைகணெறியெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகு
தாழ்முகில்சூழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசந் [வ
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்ந்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்சூழ்பொழிலிற் சந்தனக்காற்றுமசைந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம் ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கசு)

1905. கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பரந்
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனார்ப்பதோர்
நாகநன்காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே தங்கி அவ்விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதோர் காவிலே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி. (கஎ)

வேறு.

1906. பூத்தகிறவழும்போர்வைபூசசாந்தாற்றிபொன்னூற்
கோத்துநீர்பிலிற்றுங்காந்தங்குங்குமலைவரப்பொற்கோய்

சாதநூறிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட
நீத்தவரிடத்துநாற்றிகிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

இ - ள். அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றை யும், சிற்றாலவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைர மழுத்தின குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந் தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேதூக்கி, அவ்வி டத்தைத் தேவருலகாக்கினுரென்க. (கஅ)

1907. கொத்திலமுலேயினார்தநெடுங்கணூனேக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லேயென்பார்
பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

இ - ள். மகளிர் கண்ணுல் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற் றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார்பித்தர்; அல்லராயிற் பேய்களென்றுபேசுதலல்லது வே றே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறினுரென்க. (கசு)

1908. பொறிமயிலிழியும்பொற்றூர்முருகனிற்பொலிந்துமாவி
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினீக்கி
வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா
லறிமயிலகவுங்கோயிலடிகளைச்செவ்வியென்றுன்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையை யுடையார். வெள்ளிடை - வெள் ளியவிடம்.

இ - ள். மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியுநெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறியப் போகவிடுத்தால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாகாததோர் தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறி யென்றுனென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனேடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே சேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுத லானும் செவ்வியறியென்றுனென்க. (உ0)

1909. எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடனுடும்மின்னே
பல்லியும்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோநம்பியென்று
நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றுன்.

இ - ள். விடியற்காலத்திருளிலே கனவிலே நம்பிவரக்கண்டேன்; இடக்கண் ஆடும்; நல்லவிடத்தே பல்லியும்பட்டன; ஆதலால், நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினளாய்த் தேவி நின்றவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிகளே, நம்பிவந்தானென்றானென்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (௨௧)

1910. எங்கணானையனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்றுப்
பொங்கிவில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புனைமணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரலைகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என்னும்பழமொழி.

இ - ள். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினவினாட்குச் சீவகன்றானும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல், அடிகளே! அடியேன் யானென்றுத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான்; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அற்புக்கடல் கலந்ததன்மையையொத்தாரென்க.

இதுகருதி, முன் வெளிப்படாதவென்றார். (௨௨)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தசிறுவனைக்கண்டபோழ்தே
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததீம்பால்
முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்துமுழுமெய்யுநனைப்பமாதர்
வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகுகிறநீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமார் பிற்காட்டில் தன்மார்புபாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டா

இன், உறழ்பொரு. பாய்ந்து, பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி, அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம். (௨௩)

1912. காளையாம்பருவமோராள்காதன்மீக்கூர்தலாலே
வாளையாநெடியகண்ணாண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்

றோளையாத்தீர்ந்ததென்றுதொழுதகுதெய்வமன்னாள்.

இ - ள். அருந்ததிபோல்வாளாகியவிசயை, ஈது இளமைப்பருவம்; இனித்தழுவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மகனைக்

குழவிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலேயொடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே! முற் பிறப்பின்முயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தந் தீர்ந்ததென்றாளென்க.

அரசனைக்கோறலின், வாளையொக்கு நெடியகண்ணாளென்று அவட்குப் பெயராயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிறற்குரிசிறன்னை வாளமரகத்துணித்துக்
காட்டகத்தும்மைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பரிதிமார்பிற்சீவகசாமியீரே
யூட்டரக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றாள்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இளைய பரிதிபோலுமார்பினையுடைய சீவகசாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலேகைவிட்டு நும்மைச் சுடுகாட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர்; இஃதோரன்பின் மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றாளென்க.

சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, "பண்புகொள் பெயருமதனோ ரற்றே" (தொல். சொல். விளி. உங.) என்றசூத்திரத்தின், தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் சீவகசாமியாரென ஆரீறாய்ச் சீவகசாமியீரே யென ஈரோடு ஏகாரம்பெற்றதெனக் கூறினும். (உரு)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள்வைகநட்புடையவர்களைய
விடைமகன்கொன்றவின்னாமரத்தினேன்றந்ததுன்பக்
கடலகத்தழுந்தவேண்டாகளைகவிக்கவலையென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்தனொடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

இ - ள். கொற்றங்கெட நட்புடையவர்களைய அடிகள் வருத்தத்தேதங் கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் தன்மையுடையேனாகிய யான்றந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்த வேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்றானென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரை நீத்தேனுமல்லேனென்று கருதி மரத்தினேனென்றான். (உசு)

1915. க. யானலனௌவையாவாள்சுநந்தையேயையற்கென்றுங்
கோனலன்றந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பாணிலத்துறையுந்தீந்தேனனையவாயமிர்தமூற
மானலங்கொண்டநோக்கிமகன்மனமகிழச்சொன்னாள்.

1916. உ. எனக்குயிர்ச்சிறுவனாவானந்தனேயையனல்லை
வனப்புடைக்குமரனிங்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழறிருந்திப்போற்று
ரினத்திடையேறனுக்கின்னளிவிருந்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் அன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவரன்றே இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

இ - ள். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே; யானல்லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே; கோனல்லனென்று பாலிடத்தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையூறும்படி வார்த்தைகூறினாள்; கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள், சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனுவான் நந்தட்டனே; நீயல்லை; ஆதலால், குமரன்! இவ்விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய

உ. ஐயன், முன்னிலைப்படர்க்கை. (உஎ - அ)

1917. க. சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினுலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமூட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னுள்.

வேறு.

1918. உ. மரவநாகமணங்கமழ்சண்பகங்
குரவங்கோங்கங்குடம்புரைகாய்வழை
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளுருவமாதருளாக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டுசிறகாலும் புல்லியிருந்த நிலைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினுலும் புல்லி அமைந்த முகமனுகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலையூட்டி ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரியவரை வேறே கொண்டிருந்து நூற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையாநிற்குமென்க. (உக - நO)

1919. நலிவில்குன்றுெடுகாடுறைநன் பொருட்
புலியனுர்மகட்கோடலும்பூமிமேல்
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு
நிலைகொண்மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

இ - ள். அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும் பொருளையுடைய குறுநிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

லைக்கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்றுரைளென்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகளை நீகொண்டது நன்றென்றாள். (௫௧)

1920. நீதியாலறுத்தந்நிதியீட்டுத
லாதியாயவரும்பகைநாட்டுதன்
மோதி*முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டுதல், தோன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல், முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிற்கூடிவந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக்கோடல், இவை அரசர்விரும்பப்பட்டகாரியமென்றுரைளென்க. (௫௨)

1921. ஒற்றர்தங்களையொற்றறிதலுங்
கற்றமாந்தரைக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்
[illegible]
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

இ - ள். ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றி கொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றுரைளென்க. (௫௩)

1922. க. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்
குன்றினார்களைக்குன்றெனவாக்கலு
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்தினைப்பொருள்செய்யுமே.

1923. உ, பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை
தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
துன்னுங்காலைத்துன்னாதனவில்லையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. செய்தல் - தேடுதல்.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடலென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவிற்காண்க; பழமொழி, ௫௪:—தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றே, முள்ளினான் முட்களையு மாறு.

இ - ள். ஆகத்தினாய்! அங்ஙனந்தேடும்பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவனைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படையாம்; அதனாலே தரணியாம்; அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடும் கிடைக்குமென்றாளென்க.

என்றவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க. (௩௪ - ௫)

1924. நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்
கலைக்கணாளருமிங்கில்லைகாளைநீ
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்கூறுவான்.

இ - ள். இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய்! நிலத்தினின்றுநீங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்றாழ்ந்த கொள்கையேம்; இந்நிலையேயன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை; இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறுவானென்க. (௩௬)

வேறு.

1925. எரியொடுநிகர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிங்கமாங்கோர்
நரியொடுபொருவதென்றாற்சூழ்ச்சிநற்றுணையொடென்னும்
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுஞ்
சொரிமதுச்சுரும்புண்கண்ணிச்சூழ்கழனந்தனென்றான்.

இ - ள். சிங்கம் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த சூழ்ச்சியும் துணைகளுமென்னாய்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்குவருந்த வேண்டா வென்றானென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவனென்றான். (௩௭)

1926. கெலுழனோநந்தனென்னாக்கிளரொளிவனப்பினானைக்
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற்களித்துநோக்கி [ள்
வலிகெழுவயிரத்தூண்போற்றிரண்டுநீண்டமைந்ததிண்டோ
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாளைக்கென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடனோவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலேதீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்றாளென்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (௩௮)

1927. க. இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண்ணுமஞ்சார்
மடப்படலின்றிச்சூழுமதிவல்லார்க்கரியதுண்டோ
தடத்திடைக்காக்கையொன்றேயாயிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றாங்கின்னுயிர்செகுத்ததன்றே.

1928. உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளரநின்ற
குழைமிறமுகத்தினார்போற்குறித்ததேதுணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.
மடப்படல், விகாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்றவிடத்தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம் இடமறியாதே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அந்நரியாகியவலையிலே அகப்பட்டதல்லவோ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையேமென்று மகளிரைப் போலே தாம்நினைத்ததே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையுநாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழுமறிவினையும் வல்லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்றானென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான்; "பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை" (திருக். சஅக.) என்றும், "காலாழ் களரி னரியடும்" (ஷை ௫00.) என்றும் தேவருங்கூறினார். (௩௯ - ௪0)

1929. ஊழிவாய்த்தீயொடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னா
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
பாழைநீணிதியந்துஞ்சுமாநிலக்கிழமையெய்தும்
பாழியாற்பிறரைவேண்டேம்பணிப்பதேபணியென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தீயோடொப்பானாகியபதுமுகன், எம்மாற்றலால்நெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபடும்படிவென்று நிலக்கிழமையை எய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாமதமென்றானென்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. 'பாழியேம்' என்றும் பாடம். (சக)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வர்
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிகளென்றார்.

பொருவுதல், விகாரம்.

இ - ள். ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்த யாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வர் பணியும் இருளு மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க. (சஉ)

வே று.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
றேர்தோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுஞ்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லினோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறற்பாலையென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காரும்தேரும் தோன்றினவள விலே முல்லையும் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழு தே நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ னேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றாளென்க.

பார் நின்றாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (சங)

1932. நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகளுளைச்
சென்றப்பதியுளமர்க்கேயெனதுண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றானுழைச்செல்வதுவேண்டுமென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற் பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன்; இனி நாளை இராசமா புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிரு ந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச் செல்லு நிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

"இளையவன் மகிழ்வகூறி" (சூரமஞ். க0எ) என்னுங்கவியானும், "வீட் டகந்தோறும்" (மண். கூ) என்னுங்கவியானும், "ஊர்தோறு" (ஷை க0) என்றதனானும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. "இளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்" (தொல். எழுத். குற். எஅ) என்றத னால், நும்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதுந் திரியாது மகரநிற்பத்திரி ந்து நீமெனநின்றது; ஏகாரம், பிரிநிலை; இனி நீமென்று ஓர் திசைச்சொல் லுமாம். (சச)

1933. வேற்றைவந்தன்னநுதிவெம்பரற்கானமுன்னி
நூற்றைவரோடுநடந்தானுதிவல்வின்மைந்தன்
காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

நுதி - முன்பு; "மதியேர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ் செய்து" (திருச்சிற். கூசு0,) என்றாற்போல. ஓம்பி, ஓம்ப.

இ - ள். வல்வின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவனும் அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான்; நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதனைப்போகத் தொடங்கினானென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன், படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தன்க்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியுறைவார் நூற்றைவரோடேபோனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்றென்று. இனி வல்வின் மைந்தன் முன்பு படையோடே மான்மிசையிலேயேறி அதனைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளாரைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுளர். (௬௫)

1934. மன்றற்கிடனுமணிமால்வரைமார்பன்வான்க
ணின்றெத்திசையுமருவிப்புனனீத்தமோவாக்
குன்றுங்குளிர்நீர்த்தடஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புனனாடுசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறுதுபெய்தலின், அருவிநீர்ப் பெருக்கொழியாதகுன்று. படப்பை - தோட்டம்.

இ - ள். மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (௬௬)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்நெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்விருந்துசெய்தவே.

இ - ள். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து செய்தனவென்க. (௬௭)

1936. கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமனைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுலைத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினன்புனைமணிப்பொன்செய்பூணினன்.

இ - ள். பூணினன், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலின், அச்சுரும்பொலித்தலை பின்பு வண்டோடு யாழ்போல முரலும்பொழிலைப் பொருந்தினனென்க. (௬௮)

1937. பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழலிளைஞருஞ்செல்லனீங்கினர்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினற்
றறுசுவைநால்வகையமுதமாக்கினர்.

இ - ள். குதிரைமுதலியன சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின; இளையரும் வருத்தம்நீங்கினர்; அவ்வளவிலே கோதையர் வேலினுற்கு அடிசில்சமைத்தாரென்க. (சக)

1938. கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும்
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர்புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளகிழற்பரிவுதீர்ந்தவே.

இ - ள். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியும் காணமுமிட்டபுட்டிலை நீரிலேயலைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருது முதலியனவுமேய்ந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தந்தீர்ந்தனவென்க. (ருo)

1939. குழிமதுக்குவளையங்கண்ணிவார்குழற்
பிழிமதுக்கோதையர்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிறனையின்றபின்னரே
கழிமலர்விழித்தகண்கமலம்பட்டவே.

இ - ள். களிறனன் கோதையர்பேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (ருக)

1940. எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகை
புரிநரம்பிரங்கினபுகன்றதீங்குழ
றிருமணிமுழவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின்குரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ள். அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின; அகிற்புகை எழுந்தன; நரம்பு இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் குதிரைமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (ருஉ)

1941. தெளித்தவின்முறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமிர்துறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினன்.

தெளித்தவின்முறுவல் - விளக்கிய இனிய முறுவல்.

இ - ள். மகளிர்பாடிய கீதத்தைச் சீவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத் தேவயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினனென்க. (ருரு)

1942. தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக
வீங்கனங்கனையிருளொல்லைநீந்தினன்.

இ - ள். கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைதலாலே முலை அவன்தாரோடேபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையை இங்ஙனநீந்தினனென்க.

"வியநெறியால்விடுத்தான்" (௧௯௪௩. ௩௩௦.) என்றலின், இவன்நகர்தற்குரிய மகளிர்பலரும் வந்தாரெனக. (௫௪)

1943. கனைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைநக்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினன்முருகவேளனான்.

இ - ள். முருகவேளனான், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையிலே. தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப்பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனை, முதற்கேற்ற அடை. 'மழைபெய்து' என வருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம் ; முனைவனையென்று. ()

1944. நாட்கடன்கழித்தபினுமவேலினான்
வாட்கடியெழினகர்வண்மைகாணிய
தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதரார்
வேட்பதோர்வடிவொடுவிளைவினெய்தினான்.

இ - ள். வேலினான், நாட்காலத்துச்செய்யுங் கடன்களைமுடித்தபின்பு மகளிர் விரும்புவதோர் வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விளைவோடெய்தினனென்க. (௫௬)

1945. அலத்தகக்கொழுங்களியிழுக்கியஞ்சொலார்
புலத்தலிற்களைந்தபூணிடறிப்பொன்னிதழ்
நிலத்துகுமாலைகாற்றொடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

இ - ள், அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழுக்கிப் பூணிலேயிடறி மாலையும் சேரத்தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்வம் நீணகர்க்குமிக்கதென்க. (௫௭)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கழுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்படுசேர்ந்தணிவெம்முலை

மிற்றிசைப்படர்வித்திடுநீர்வே.

கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலேசெல்கின்ற துறவோரையும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையையுடையவாயிருக்குமென்க. (௫௮)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினார்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர்குழாமலா
லிஞ்சிவட்டமிடம்பிறிதில்லையே.

இ - ள். வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சியிலேசூட்டிய மைந்தர்திரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க.

வாட்டிய - கெடுத்த. (௫௯)

1948. மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேள்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுரையீரெனாப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினார்.

இ - ள். பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினொளியாலே முருகனோ! காமனோ! யார்தானறிகிலம்; உரையீரென்று வருந்தினாரென்க. (௬௦)

1949. விண்ணகத்திளையானன்னமெய்ப்பொறி
யண்ணலைக்கழிமீன்கவர்புள்ளென
வண்ணவார்குழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவர்ந்துண்டிடுகின்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தம விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வடிந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டுநுகராநின்றனவென்க.

இது, தொழிலுவமம். (௬௧)

வேறு.

1950. புலாற்றலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினானை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர்துவன்றினாரே.

புலால்நாற்றம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாந்தீர்ந்து தம்முலைபாயநுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (௬௨)

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேனெடுங்கோதைநல்லார்மைந்தனைத்தெருவிலெய்ய
மானெடுமழைக்கணோக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்தீஞ்சொலாளோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவிலேயெங்கு மெய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்றா ளென்க.

நெடுமை - பெருமை. (௯௩)

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலைபொங்கவெங்கதிர்ம்முலை
கிழன்மலிந்தநேர்வடங்கிழற்படப்புடைத்தர
வெழின்மணிக்குழைவில்வீசவின்பொனோலைமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

இ - ள். அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம் முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஓலை ஒளியையுண்டாக்க, கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க. (௯௪)

1953. அங்கையங்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமர்ந்தவை
மங்கையாடமாலைசூழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முளுருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ள். ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை முதலாடுதலாலே, அதிலேயமர்ந்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய் வீழ்தலின்றி மாலையைச்சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே வந்து கண்ணும்புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (௯௫)

1954. மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
நூலினேர்நுசுப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ள். மாலையின்மறைந்தபந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகிய பந்து முகத்திடத்தவாம்; நுசுப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும் மாலைக்குள்ளேயாம்; மாலைமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்தன, கையிடத்தனவாமென்க. (௯௬)

1955. கொண்டுநீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்தரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிற்றல்பத்தியின்

மண்டலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றுநடமே.

இ - ள். மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனைநுகராதே நின்றுபாட மயில் போற்பொங்கி உராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல், இடையே குங்குமமணிந்து கோதைவேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பந்தியோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர அடித்தலென்கின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (௬௭)

1956. பந்துமைந்துற்றுநிவாள்பணைம்முலையிற்குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சுண்ணம்வாணுதற்
றந்துசுட்டியிட்டசாந்தம்வேரின்வார்ந்திடைம்முலை
யிந்திரதிருவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாடுகின்றவளுடைய நுதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டியாகவிட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சிந்துரப்பொடியும், ஓடவைத்த பொற்சுண்ணமும், வியர்வையினாற்கரைந்தொழுகி முலையிடையிலே இந்திரவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகினாற்போலே வீழ்ந்தவென்க. (௬௮)

1957. நன்மணிச்சிலம்பினோடுகிண்கிணிநகநகும்
மின்மலர்ந்தமுல்லைமாலைநக்கிமிக்கிறந்தெழுந்து [து
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்
மின்மலர்ந்தவேலினான்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்பும் கிண்கிணியும் நகாநிற்பப் பொன்னைமலர்ந்ததோர் மின்போலநகும் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை மிக்குத் தீண்டுதலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதி புக்கு வேலினான்முன்னே வீழ்ந்ததென்க. (௬௯)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்விரைந்துமின்னினுண்ணுசுப்பினாள்
சூழ்ந்தகாசுதோன்றவந்துகினெகிழ்ந்துபூங்குழ
றாழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலைகடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிவந்துபூங்கொடியினோக்கினாள்.

இ - ள். நுசுப்பினாளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில் நெகிழ்தலிற் காசுதோன்றக் குழல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலையைத்தைவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே வேட்கைசெலுத்தி விரைந்துவந்து கொடிபோலே நோக்கினாளென்க. (௭௦)

வேறு.

1959. மந்தாரமாலைமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதீந்தேன்
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பெருங்கதை, உதயணகுமாரன்கதை முதலியவற்றிற்காண்க.

பந்தார்வஞ்செய்துகுவளைக்கண்பரப்பிநின்றாள்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்திநின்றாள்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்றேனை யுண்டு மகிழ்ந்து காந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும் படி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவள், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறைபாடு தீர்தலின், திருவின்வடிவை நேரே பெற்றுநின்றாளென்க. (௭௧)

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைத்திருநீர்த்தண்டுவலைமாந்திக்
கார்தங்கிநின்றகொடிகாளையைக்காண்டலோடும்
பீர்தங்கிப்பெய்யாமலரிற்பிறிதாயினாளே.

ஓடு, உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினீரையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து பசுமைதங்கிநின்றதோர்கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம் பூப்போலேவெளுத்து வேறாயினாளென்க. (௭௨)

1961. பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதநாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்கவினும்வளையுங்கவர்ந்திட்டகள்வன்
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றாள்.

இ - ள். மகளிர்க்குப்பூணாய் நீங்காதநாணும், நிறையும், மாமையுஞ் சேர்ந்தசாயலையுடையவள், தன்கண்ணாலே என்னழகையும் வளையையுங்கவ ர்ந்தகள்வன் வடிவுகொண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினாளென்க.
சாயல், ஆகுபெயர். (௭௩)

1962. என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வேட்கைவண்ணஞ்
சென்றேறபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுரைக்கலாவ
தன்றாயரிதாயகத்தேசுட்டிருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துறுநோய்மருந்தில்லதென்றாள்.

இ - ள். என்றுகருதினவள் தன்னிலேநினைந்தாள்; நினைந்தபடி: இந்தவேட்கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந் தது; இதுதான், இறந்துபடினும் குரவர்க்குங்கூறலாவதொன்றன்றாய்ப் பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்ளேநின்று சுட்டிருக்கும் வெந்தீயாயிருந்தது; இது தான் நோய்களிலேவைத்துக்கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தாளென்க. (௭௪)

1963. நிறையாதுமில்லைநெருப்பிற்சுடுங்காமமுண்டேற்
குறையாநிறைபினொருகுன்றியுங்காமமில்லை

பறையாயறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடி-
யறைவாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பநின்றாள்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஓர்குன்றியளவும் காமம் இல்லையாயிருந்தது; காமமுண்டாயின், நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்றுகூறி வாடிக் கடல்போலே காமம் மேன்மேலலைப்பநின்றாளென்க. (௭௫)

1964. நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றுப்படுத்துநின்றா
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தீ.

இ - ள். பொய்கூறாதவன்தன்கண்ணாலே இங்ஙனம்நெஞ்சுகலங்கி நிறையைப்போக்கி நின்றவளது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தே நோக்கினாக, அவளெதிர்நோக்கினாளிகழ்ந்த காமத்தீ அவற்கு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (௭௬)

1965. பூவுண்டகண்ணாள்புருவச்சிலைகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்னா
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாற்றலனாயினானே.

உண்ட, உவமவாசகம்.

இ - ள். வேலான், பூப்போலுங்கண்ணாள் புருவமாகியவில்லைவளைத்துக் கண்ணாகிய அம்பாலேயெய்தலின் எவுண்ட என்னெஞ்சிற்புண்ணுக்கு இடுமருந்து யாதென்றாராய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளை மீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெறற்குக் கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப்பெற்று ஆற்றாமையிலேநின்றானென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு மருந்தென்றுகருதினாம். (௭௭)

1966. காமக்கடுநோய்க்கனல்சூழ்ந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
றாமத்தினார்ந்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ள். காமநோயாகிய கனல்சூழ்ந்து உடம்பென்னும்விறகுடனே உயிரைமுழுக்கச்சுடுதலிற் போகலாற்றாய் விமலையுடையதாதையாகிய சாகரதத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (௭௮)

வேறு.

1967. நாவிநோய்செய்தநறுங்குழலாணீலக்
காவிநோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

ஞவிநோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவிநோய்தீரவினைத்தருவாரில்லையே.

கயற்கண், ஒருபெயர். நறுங்குழலாள் - மானிடமாது.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன், காவிக்குநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுருட்படவருத்தியதோர் தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னுமயங்கினேனை மேவி மிக்கவருத்தந்தீரும்படி என்னுற்றனையென்று வினவுவாரின்றாயிருந்ததென்றானென்க.

இனி, குழலாள், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனையென்றுமாம். (எகூ)

1968. தெண்ணீர்ப்பனிக்கயத்துமட்டவிழ்ந்ததேங்குவளைக்
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவர்ந்த
பெண்ணீர்மைமேனாட்பிறந்துமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொரு குளத்தேயலர்ந்த குவளைபோலுங் கண்ணின்றன்மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளின்லறிவையெல்லாங் கவர்ந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாளிலும் பிறந்தறியுமோ ? இன்று என்னை வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க.

1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மருப்பொழுகுபூண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்
விருந்தினராய்வந்தாரைவெற்றுடலாநோக்கும்
பெருந்திருவியார்மகள்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயிரொன்றனையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோர்மகள் ? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென்றாமோவென்றானென்க. (அக)

1970. வாருடுத்தவெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்
பேர்கொடுத்தார்பெண்ணென்றார்கூற்றமேபென்றிட்டாற்
றாருடுத்தநீண்மார்பர்தம்முயிர்தாம்வேண்டுபவே
னீருடுத்தவிந்நகரைநீத்திட்டொழியாரோ.

வாருடுத்த - வார்சூழ்ந்த.

இ - ள். இவளைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் நீங்காதிருத்தல்வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார் ; தாருடுத்தநீண்மார்பர் கூற்றமென்றிடுவாராயின், இந்நகரைக்கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தேயிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினானென்க.

தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் நீண்மார்பரென்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (௮௨)

1971. பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடுந்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழறாழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்தபார்வை பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றாநின்றதென்றானென்க

இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருளைக்கிளைவியந்தான். ()

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பிளவோ
தாளார்கழுநீரோநீலமோதாமரையோ
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

இ - ள். இந்த மதிபோலுமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அருளைக்கழுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமரையோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமுஞ்செய்து கொல்வான் றொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ வென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றானென்க. (௮௪)

வேறு.

1973. என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசிந்தித்
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றாமல்விற்றான்குளிர்சாகரதத்தனென்பான்.

இ - ள். ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்துந் தன்மை என்றுகூடுமென்றுநினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே ஆண்டுறையுஞ் சாகரதத்தன் மாற்றமைந்தகட்டிப்பொன் ஆறுகோடியென்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவிற்றானென்க.

குளிர், திசைச்சொல். (௮௫)

1974. திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாலிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டுண்டறைமாமலர்க்கண்ணிமைந்த
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனையேறினானே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள் மதுவையுண்டு வரியென்னும்பண்ணை அறைகின்ற கண்ணி.

இ - ள். நாய்கன் எனக்குச்செல்வமிகவந்ததிருவேயென்று சேர்ந்து இனி யிவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றுசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினானென்க. (அ௬)

1975. க. நம்பன்சிறிதேயிடைதந்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தாள்
கம்பம்மிலாதாள்கமலைக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்வியக்குநிறத்தாடிருவன்னநீராள்.

1976. உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்றெழுதியிட்டார்
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றதென்றேமில்பண்டங்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. ௩. மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கந்நிதியமுடன்வீழுமற்றன்றிவீழா
தெங்குந்தனக்குநிகரில்லவனேற்றமார்ப
நங்கைக்கியன்றநறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. ௪. ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்திநின்றாள்
வீழாநிதியுமுடன்வீழ்ந்ததுவில்வலாய்க்கே
யூழாயிற்றோல்குறுசுப்பஃகவுருத்துவீங்கிச்
சூழாரமவைத்தமுலையாணலஞ்சூழ்கவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவிலாதாள்.

உ. தூம்பில்லாக்குளம்போன்றதென்றான், சாதகுவிலைபோகாமையின். கொடி - ஒழுங்கு; "கொடிக்கூரை" (புறநா. உஉ) என்றார்.

௩. வீழும் - நின்னிடத்தே தாழும். மற்று, அசை.

இ - ள். நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க; இந்நகரிலே நானுமிருந்தேன்; இங்ஙனமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலைக்கு விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீராள், பாவை, இவள்வந்து பிறந்தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேலாங்காரியங்களையெல்லா மறியுங்கணிகள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டம் தூம்பில்லாத குளத்தை யொத்தது; அதற்குக்காரணம் வினாவினேனாக; அவர்களிலொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே; அதுவரும்வழியுங்கேளென்றான்; என்றவன் இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்; ஏறினவளவிலே நிதியம்சேரவிழும்; அல்லதுவீழாது; அங்ஙனம்வீழும்படி வந்தவன்மார்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது; யாண்டும் பதினொன்றற்றுப் பன்னிரண்டா

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று ; இனி இவள்நலத்தைத் தழுவுவாயாக வென்றானென்க.

கமலைக்குபிறந்தாளென்க. கணி சாகரதத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொடியே' என்றானென்றுமாம். (அஎ - கூo)

வே று.

1979. ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினான்றிருமாநிலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு
மாற்றினாடனதாவியுந்தாங்கினாள்.

வீழ்ந்தது, விகாரம்.

இ - ள். எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை இங்ஙனங்கூறித் தேற்றினான் ; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்றடுத்தாள் ; தடுத்து, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும் பின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க ()

1980. அம்பொற்கொம்பனையாளையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனீணகர்ப்பல்லியமார்த்தெழ
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினார்.

இன்பமென்றது, மணத்தை ; ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்களாரநிற்பக் கொம்பனையாளையும் குன்றனையானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க. (கூ௨)

1981. கட்டிலேறியகாமருகாளையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
ரொட்டியீருடம்போருயிராயினார்.

இ - ள். பிணிப்பினையுடைய இல்வாழ்க்கையிலே சென்றகாளையும் கோதையும் தம்மிரண்டுடம்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்கிநுகருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஓருடம்பாதலேயன்றி மனமுமொன்றாயினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கூ௩)

1982. நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண்புதையாதுகனற்றவி
னுலகமூன்றுமுறுவிலைத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினாண்முலைப்போகமே.

இ - ள். அவர்அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையைமறையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத்து.

அவன் கொளுத்தி அவள்கோடலிற் கனற்றுதல் அவன் மேலேறிற்று. மூலைப்போகமென்றார், உடமையைப்பற்றி இன்பநுகராநிற்க நிகழ்வதோர் கரணமென்பதுதோன்ற. (௧௪)

1983. தேனவாங்கமழ்கண்ணியுந்தெவ்வர்த
மூனவாங்கதிர்வேலுறுகாளையுங்
கானவாங்கடிநாறுமென்பள்ளிமேல்
வானவாய்வகையால்வைகினார்களே.

இ - ள். கண்ணியும்காளையும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகினாரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவராவாம் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சிகூறிற்று. ()

வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழும்பிருப்பநீண்ட
வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிற்புகையமளியேறிப்
பண்ணமைமகரவீணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினானே.

இ - ள். மதியின்றலைதேய்த்தலின், தழும்பிருப்பநீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினானென்க.

இதுமுதல் மற்றைநாளைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன்கழித்தெய்தினாரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் ஈண்டிச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, "நாளிரண்டு சென்ற" (சுரம. க.) என்றார். (௧௬)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பப்
பொன்னரிமாலைதாழப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர
மின்னிருங்கலாபம்வீங்கிமிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்
துன்னருங்களிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்

இ - ள். ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம்புங்கிண்கிணியுமார்ப்ப, மாலைதாழ, சிகை சோர, கலாபம்விம்மிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக் காமமாகிய கனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலனென்க.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின கரணமாம். (௧௭)

1986. தொழித்துவண்டிமிருங்கோதைத்துணைமுலைமூழ்கப்பூம்பட்
டழித்துமட்டொழுகுந்தாரான்மணிவள்ளத்தாய்ந்ததேற
லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
கொழித்திரைகடலுண்மூழ்கிக்கோதைகண்டுயின்றவன்றே.

தொழித்து - சிதறி.

இ - ள். அக்கரணநிகழ்ந்தபின், கோதைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுகுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத் தேயேந்த, அவள் அதனை இனிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்திரைக்குங் கடலிலே மீண்டுமழுந்துதலின், அவன்துயில்வதற்குமுன்னே அவள்கண்கள் சிறிது துயின்றனவென்க. (கஅ)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபாந்துமின்னுந்
தூசுலாமல்குநீண்டத்துயிற்கண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாகின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவிணைவடமுலையினாட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது, இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண் நாண் தோன்றலின், தூசுநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றார்.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென அலருந்தன்மையை யொக்குமென்க. (கக)

1988. கங்குற்பாற்புகுந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்சூழ்ந்த
தொங்கலான்முன்கையாத்துச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றாட்
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலமமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலின், தானறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடினாள்.

இ - ள். இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை யாத்து இனி நீவந்தகாரியங்கூறென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினவினாட்கு, அழகொழுகுகின்றமேனியாய்! நின்அழகாகியவமிழ்தமுழுது மென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றாள். (கoo)

1989. செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சீறடிசென்னிசேர்த்தி [ன
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருளிற்றுப்பொருளதெண்

வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுணையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பில்பூம்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றாள்.

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறர்நலமன்றி நின்னலமென்பது போ தருதலின், அது செயிராம். நோக்கி, நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

இ - ள். தான்குற்றங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னியை அடியிலேசேர்த்தி, என்னை அயிர்க்கின்றதன்மை என்னென்றுவினவ, அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவலே செய்வேனுக்கு அருளினதுயாதொன்று அது காரியமென்றானாக, அதற்கு வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறுயாகி இதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்றாளென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப் பொருளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலுங் கூறினாரென்க. (௧0௧)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட
வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளிவெறுவிதாக
வள்ளிதழ்க்கோதைவல்லான்வட்டிகைநுதியின்வாங்கிப்
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாளே.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின் அரக்காம்பலின்வடிவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சியவசத்தாலே பாவைபோலாயினாள்

எழுதவல்லவன் துகிலிகைநுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப் பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை. வட்டிகையை வாங்குதல், ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று. இனி, "கட்டிலேறிய" (விம. ௬௩) என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (௧0௨)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ
னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்றெனை
வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்
கங்குல்போய்நாட்கடன்கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமேயென்றுபேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழலும் இன்று தாமேயருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமேயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை அங்ஙனமிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்கடன்கழிந்ததென்க.

மருதம் - காலைப்பண். போய், போக. (௧0௩)

1992. ஏந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிளமுலையெழுதித்தையறன்
காந்தளாமுகிழ்விரல்கையினாற்பிடித்
தாய்ந்தவட்கிதுசொனுமலங்கல்வேலினான்.

இ - ள். வேலினான், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக் கையாலே பிடித்து ஆற்றுவிக்குநெறியையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்கு மென்க. (௧0௪)

1993. பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேந்தல்குண்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழனைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன், மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! எத்தொழிலிட த்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழனைக் கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

‘ தாழ்சிலையெறிந்தகோலின் ’ என்றதனாற் றூரிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்றானென்று அவள்கருதினாள்; அவன்கருதியது, வலியில்லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்து வாராது அதுமாறிப்போமாறு போலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந் நகரிலே மீண்டுவருவேனென்பது; அதுதமர்க்குண்மைகாட்ட மேல்வருகின் றமையைநோக்கிக்கூறினான். (௧0௫)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்தலின்
மன்றனாறரிவையைத்தெருட்டிமாமணிக்
குன்றனன்கொடியவள்குழையவேகினான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கண்மலரில் ததும்பிவீழாதே நின்ற நீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ் வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினானென்க. (௧0௬)

அ.—விமலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - ௧௯௯௪.

ஒன்பதாவது

சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.

1995. வாளிரண்டுமாறுவைத்தபோன்மழைக்கண்மாதரார்
நாளிரண்டுசென்றவென்றுநையமொய்கொள்காவினுட்
டோளிரண்டுமன்னதோழர்தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

இ - ள். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்கண்டு ஏத்திநின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார் நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டிரைரன்க. என்றது : இவர்கேட்டதுகொண்டு சுரமஞ்சரியைச் சீவகன்கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன் மற்றைநாளும் அவளைப்பிரிதலின், நாளிரண்டுசென்றவென்று அவர் நைதற்குக்காரணமாயிற்று, தோழர்நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவண்டிருந்தவன்னபல்கலையகலல்குல்
வீடுபெற்றவரும்விழும்வெம்முலைவிமலையென்
றூடிவானணிந்தசீரரம்பையன்னவாணுத
லூடினும்புணர்ந்தொத்தினியவளுளாளரோ.

"வண்டிருப் பன்ன பல்கா ழல்குல்" (பொருந. ௩௯) என்றார்பிறரும். வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரம்பையென்க.

இ - ள். ஊடல் கடிதிற்றீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையையொத்து இனியவளாய் அரம்பையையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறபபட்டு உளளாயினளென்றானென்க. (உ)

1997. அம்பொனாக்துடைய்யகாமனையனென்னவந்தண
னம்புநீரரல்லர்நன்குரங்குநீரராயினுந்
தங்குரவ்வர்தாங்கொடுப்பினெஞ்சுநொந்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவ்வவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினன்.

நம்பு - நசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

இ - ள். அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசேனன்கூறுவான்: குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலேநொந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினனென்க. (௫)

1998. அற்றுமன்றுகன்னியம்மடந்தைமாரணிநலம்
முற்றினாநீடுவைப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைசூழ்ந்துகூறினார்க்
குற்றடுத்தயாவுயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையதுமன்று.

இ - ள். கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்து புகுதும்; மற்றுங் குடிப்பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்து கொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்ந்துவிடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம் வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றானென்க. (௬)

வேறு.

1999. க. மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கவூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்
மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையீண்டையாள்.

2000. உ. ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரெனவெருளுமற்றவள்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்வியே.

2001. ௩. காமனேசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்
வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை
யேமுறுத்தவனலநுகரினெந்தையை
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பநூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர் - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையவூரென்க.

இ - ள். அவன் பின்னும் நீபுக்கவூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்செய்வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின்றாள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெருளா

நிற்கும்; அச்செல்விதான் சேடியர்வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனேசெல்லினும் காணளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்றுநிற்கும். அவளைமயக்கமுறுத்தி அவள்நலத்தை நீநுகரின் நின்னை யாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று பெயர்கூறுவேமென்றானென்க.

மா, "தட்குமாகாலே" (புறநா. ௧௧௩) என்றாற்போனின்றது. (௫ - ௭)

வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தளையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்நூல்வலம்படக்கிடந்தமார்ப
பேசியபெயரினளைப்பேதுறுதொழிவேனாகி
னுசுமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானணவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்கூறுகின்றான்.

இ - ள். சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டிலங்குந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையாளை மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதாளை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்றானென்க. (௮)

2003. வண்டுதேன்சிலைகொணாணுமாந்தளிர்மலர்களம்பாக் [நீல
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்து
முண்டதுகாற்றியாண்பேரூட்டுவனுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகரந்திருநாளையென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநாணாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலு மேனியையுடைய கொடி. இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவில்லைக்கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினாற்போல, அவள் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றானென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடையகாமனைப் பொன்னாற்செய்த வடிவமென்க.

இ - ள். காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொணர்ந்து நாளை ஊட்டுவேன்; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து கரந்திருவென்றானென்க. (௯)

வேறு.

2004. இழைக்கண்வெம்முலையிட்டிடையேந்தல்குன்
மழைக்கண்மாதரைமாலுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாளரியேறனமொய்ம்பினு
னுழைக்கணாளர்க்குரைத்தெழுந்தானரோ.

இ - ள். மொய்ம்பினன் முலைமுதலியவற்றையுடையமாதரை நோய் செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மையார்க்கு அங்ஙனங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க. (௧௦)

2005. சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சூடியவம்முலைப்பூந்தடந்
தாருமார்பமுந்தண்ணெனத்தோய்வதற்
கோருமுள்ளமுடன்றெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக்கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்ற, "பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி" (குணமா. உ௧௧) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார். 'தண்ணென' எனவே வருந்தினன். (௧௧)

வேறு.

2006. ௧. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்த்துவீங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளையுண்கணே.

2007. உ. ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழற்புரியினூற்புறம்
யாத்துவைத்தலைக்குமிவ்வருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலஃ

2008. ௩. சில்லரிக்கிண்கிணிசிலம்புஞ்சீறடிச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவனோரந்தணாளனைச்
செல்வல்யான்றெளிதகவுடைத்தென்றெண்ணினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓர்கின்றபடியும்கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன. மனத்திலுள்ளன வென்றது, "நங்கைகண் - போலும் வேலவனே" (குணமா. ௬௯) என்று சொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன் குழலாகிய கயிற்றாலேயென்னையாத்து அலையாநின்றாள்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி

நலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தணனாய் யான்செல்லுதலே; அங்ஙனம் செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் றெளிதகவுடைத்தென்று கருதினானென்க.

உ. ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

ங. அல்லல் - பசிப்பிணி. (கஉ - கச)

2009. அணங்கரவுரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயாக்கையன்
பிணங்குநூன்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவன் பாம்பின்றோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நூன்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிகூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தையுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினானென்க.(கரு)

2010. வெண்ணரையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
னுண்ணவிரறுவையனொசிந்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்டேன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினான்.

இ - ள். அவன் நரையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் நுண்ணிதாய்ப்பிறினபுடைவையனாய்த் தலைவளைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறினகுடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தண்டையூன்றிப் பெண்ணலத்தைக் காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின்றன்மையனுமாயினானென்க.
"பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்தி" (பதிற். எக) என்றாற்போல. (கசு)

2011. யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்
றாப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமுற்றிழை
காப்புடைவளநகர்காளையெய்தினான்.

இ - ள். காளை பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவரைநீக்கின தூயநெஞ்சிடத்தையுடையவள் நலத்தைப்பிணிக்கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினானென்க.
இவனையறியாதபடி மறைத்தலின், முகபடாமென்றார். (கஎ)*

---

* "நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென விரங்கி நோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டொடு பைய மெல்லவே." இது, கஎ - வது கவியின்பின், சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உரையில்லை.

வேறு.

2012. தண்டிவலியாகநனிதாழ்ந்துதளர்ந்தேங்கிக்
கண்டிகடைகாவலர்கள்கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காளுவப்பன்பாலடிசிலின்நாட்
கண்டிநயந்தார்தருவகாதலிப்பனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டிகழற, அவர் முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்துநின்று,பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டுவிரும்பப்பட்ட மகளிர்தருவனவெல்லாம் காதலிப்பேனென்றானென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே கூறினாரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார் தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள்தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியமூப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னார்
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள்கடைத்தோன்றனணிபுக்கான்.

இ - ள். இதுகேட்டவவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்தரைப்போலே மனத்திற்றோற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடையரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்றானென்க. (கக)

2014. கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிஞிமிறார்ப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழவோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையீயா
னாதவுகுதன்மையிறொடொல்கியுறநின்றான்.

இ - ள். அம்மகளிர் கோதையுங்குழலுந்தாழ, ஞிமிறு பொங்கியார்ப்ப, கடலிற்பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஓடிவந்து இவ்வரத்து நுமக்கு ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி கொடானாய் ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றானென்க.

தாழ்ந்து, தாழ. (உ௦)

2015. கச்சுவிசித்தியாத்தகதிர்முலையர்மணியயில்வா
ளச்சுநுனையம்புசிலைநடுங்கவுடனேந்தி
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதீஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிரிகோதையவர்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம் உறநிற்றலின், அவ்விரிகோதையவர் கச்சுவிசித்த முலையராய், வாளையும் சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுனையினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவன்நடுங்கும்படி அச்சுமுறுத்து அமிர்தம் தன்றன்மைதிரிந் தாற்போலத் தஞ்சொல்வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

2016. பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியநங்கை
யேவல்வகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ள். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பானை நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுவேமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின், தீண்டன்மின்; ஓவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவரைநீக் குந்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (௨௨)

2017. கையவளைமையகுழலையரியவாட்க
ணையுமிடைவெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பா
னுய்வதிலனூழின்முதுமூப்பினொடும்வந்தான்
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றாள்.

இ - ள். கையிடத்தன்வாகியவளையினையும், கருமையையுடைய குழ லினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினை யும், முலையினையுமுடையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப் போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய் யுங்காரியத்தை அவனிறப்பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாஞ்செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்க வென்றாளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக. (௨௩)

2018. மாலைபலதாழ்ந்துமதுப்பிலிற்றிமணங்கமழுங்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலைமணியாழ்மழலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்
சோலைவரைமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மழலையாளென்க. காவிடத்திற்கன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

இ - ள். பாலையாழ்போலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற் றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலைதாழ்தலின் மதுத்துளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலை யொத்தாளென்க. (௨௪)

2019. சீறடியகிண்கிணிசிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனமிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிசைவண்டுதிசைபாட
நாறுமலர்க்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தாள்.

இ - ள். அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடேயொலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துத்தேன் புட்பதூளியிலேகலந்து சேருகையினல் அத்தேனைநுகரப்பெருமையின் வண்டுகள் திசைதோறுமெ ழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (௨௫)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட
வந்திலதினயபயனென்னைமொழிகென்றாண்
முந்திநலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள் வினவ, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேநின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மை யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டு மென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தேநலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆட வந்தேனென்றானக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து? அதனைக்கூறென்றாள்; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா ராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவளைக்கூடின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினன்; மேற் காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீங்கிற்று, இனிக் கூட்டத் திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்போ மென்றாற்போலிருந்தது. (௨௬)

2021. நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றாற்
கறிதிர்பிறநீவிரெனவையமிலையென்றான்.

நறவு இரிய - பூமணங்களெல்லாந்தோற்க.

இ - ள். அதுகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென் றாளாக; நீகொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென்ற றிந்து நின்னையணுகிக் கூடுவார் என்னையொழிய இல்லைக்காணென்றவனுக்கு இம் மூப்புப்போந்துறை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானக அவள் கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறோர்துறையறிவீரேயென்று இகழாதுகூறினளாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றானென்க. (௨௭)

2022. செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமெனமிக்கசுடராங்கதிர்சுருக்கு
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்.

இ - ள். செத்ததோர்மரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்ற விவர் பித்தர் ; இனி இவருற்ற பசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசியைத் தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு கதிரைக் குவிக்குமாடமென்க. (உஅ)

2023. வடிவமிதுமூப்பளிதுவார்பவளவல்லிக்

கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணேகொணர்மினென்றான்.

இ - ள். வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும் அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதா யிருந்தது ; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாகச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மி னென்றானென்க. (உகூ)

2024. நானமுறைத்தாங்குநறுநீரவனையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியனூலும்

தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ள். தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணெயையூட்டு வித்து நறுநீரால்ஆட்டுவித்து,புனைந்தபுடைவையையும் பொற்பூணூலினையும் பவித்திரத்தையுநல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்டதவிசின்மேலே யிருந்தானென்க. (௩௦)

2025. திங்களலஞ்சூழ்ந்ததிருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிர்மின்னுபுகழ்க்கலங்கள்பலபரப்பி
யிங்குசுவையின்னமிர்தமேந்தமிகுசான்றோ
னெங்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

இ - ள். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதிரைச்சூழ்ந்த தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும்பரப்பித் தங் கின அறுசுவையடிசிலையேந்த, சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன் மைத்தாய சுவையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே அயின்றானென்க. (௩௧)

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த்தூநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்திரையுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளடுத்தான்.

இ - ள். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தூநீரை உமிழுங்கரகத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (௩௨)

2027. வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிகாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவிர்கற்றகாலமெனத்தேன்சோர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசிந்தையிலனென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினவ, மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள் அதனை வேதத்தைவல்லேனென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகையதாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவினவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமுடியுமளவுமென்றானாக, அவள் அதனை வேதம் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றானாகக்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை யின்னுங்கூறுமென்றுவினவ, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலேனென்றானென்க.

என்றது: மேலும் வினவும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்றென்றான்; அவள் அதனைநினைந்திருந்திலேனென்றானாகக்கருதினாள். (௩௩)

2028. இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினாளமர்ந்துநோக்கப்
பின்னையிவள்போகுதிறம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிறிதேதுயின்றுதாழவவணக்காள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று எத்தி அவள் நோக்கினாளாக, அவன் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவளென்றுகருதி மிகவும் சிறிதே துயின்று தலைதாழ, அவள் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

2029. கோலமணிவாய்க்குவளைவாட்கண்மடவாளைச்
சாலமுதுமூப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்

காலுமிகநோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குற்றே
னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குவாயென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து ; என்றது முறுவலை. இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்.

இ - ள். சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றுமிகுதலாலே நெஞ்சுநோம் ; இதனாலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன் ; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன் ; உரையாயென்றானென்க.

'கண்ணிமைப்பளவும்' என்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினாற்போல, கண்டுயிலுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனை, காலுநோம் கண்ணுந் தூங்குமென்றானாகக் கருதினாள். (௫௫)

2030. மட்டுவிரிகோதைமதுவார்குழலினாடன்
பட்டுநிணர்கட்டில்பரிவின்றியுறைகென்று
ளிட்டவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தான்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவள், பட்டுக்கச்சுநிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றாள் ; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச்செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௫௬)

2031. காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலனையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்திண்டோள்
[illegible]

இ - ள். கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப்பட்டது ; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தம்கணவர்தோளை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலம் கூடிற்றென்க. (௫௭)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்
வாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குநறும்புகையுங்
கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமெனறும்புகையும்
வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ள். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் துகிற்குப்புகைத்தவகிற்புகையும் பயன்றருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவென்க.

2033. ஆசிலடுபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூங்
காசில்கடிம[illegible]

தூசுநறுஞ்சார்ந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசின்மடவார்கண்மணிவீணைநரம்புளர்ந்தார்.

- குற்றமற்ற. கூதிராதலின், பாலடிசில்கூறினார். சிறியவயின் றென்றது - மடவார், * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதிக வற்கும் - அறிவைவருத்தும்.

இ - ள். மடவார், அடிசிலையயின்று மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி யாழைவாசித்தாரென்க. (௩௯)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலைபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
வீங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்விரைமெழுகித்
தீங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்ந்துசெழுந்தார்குழையச்சேர்ந்தார்.

இ - ள். ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி லும் மார்பிலும் விரையைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை மென்றனைய அமிர்தத்தையுண்டு மாலைவாடும்படி முயங்கினாரென்க. (௪௦)

2035. பொன்னறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதுரம்படமுரன்றாற்
கின்னமிர்தமாகவிளையாருமதுகேட்டார்.

இ - ள். அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினைந்திருந்த காந்த ருவமாகிய அதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி மையுண்டாகப் பாடினாற்கு இளையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.
நான்காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (௪௧)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்குரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வா
ரின்னதன்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளைநாமம்வாழ்த்துவார்.

இ - ள். காமனது அழகியகுரலேயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால் கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சீவகனேயென்று அவனை வாழ்த்துவாராயினாரென்க. (௪௨)

2037. கொம்பினொத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலைதாங்கியு
மம்பினொத்தகண்ணினாரடிக்கலம்மரற்றவுந்
நம்பிதந்தகீதமேநயந்துகாணவோடினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

* பதுமினி, "அற்பவுண்டியாள்" என்பர் காமநூலார்.

இ - ள். அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அரற்று கிற்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செவிப்புலனுற்கேட்டற்கு ஓடினூர்; அப்பொழுது அவனும் கட்புலனுகாமையாலும் பாட்டினுலும் காமனேயாயினனென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினரும் பாடம். (சங)

2038. தாமமாலைவார்குழற்றடங்கணூர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாளைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணிமிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினன்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனுகானென்று தம்மிடத்திநின்று நீக்கப்படுவோனுகிய காமனையொத்தகாளை, தன்னினைவோடு அவர்கருத்துமொத்ததாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோலு மிடற்றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச்சாமி பின்னும் நன்ருகப் பாடினனென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர்வேண்டாவாம். (சச)

2039. கள்ளழுப்பினந்தணன்கனிந்தகீதவீதியே
வள்ளிவென்றநுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணூர்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகன்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிற்குழாத்திஞேடியெய்தினூர்.

இ - ள். வேடனுகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஓடுமாறு போலே, தடங்கண்ணூரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஓடிச் சேர்ந்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளிறேசையைத் தன்னிடத்தே யுடையமகன். (சரு)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிடைகோறுநாங்க
ளெனக்கொறுகொறுப்பபோலுமிளமுலைப்பரவையல்குற்
கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பாள்
பனிப்பிறைப்பூணினுன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல், குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

இ - ள். நாங்கள் மேல் இந்நிலையிற்சிறிதெழுந்துவீங்கி இடையைக் கொல்வேமென்று கோபிப்பனபோலு முலையினையும் அல்குலையுமுடையதொரு பழமாகிய பாரமிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள், பூணினுனது பாட்டாகியவலையிலே சென்றுஅகப்பட்டாளென்க. (சகூ)

2041. அடிக்கலமரற்றவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரிதுழந்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கணாணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [றாள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்

முடிப்பது, இடக்கர்.

இ - ள். அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரிதுழந்தேனேயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமுன்னிடத்தேகொண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (௪௭)

2042. இளையவற்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
விளைமதுக்கண்ணிமைந்தர்விளிகெனத்தோழிகூற
முளையெயிற்றிவளையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
வுளைவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

இ - ள். நீர் என்னையொழிய இளையவனைக்கண்டீராயின், மிகவும் என் செய்வீரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று தோழிகூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினாரில்லையென்றோ? இவட்கு வருந்துங்காரியமாக அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. ()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதர்சுண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்றைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்காளைமற்றிவட்குத்தீயான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதராரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த, விகாரம்.

இ - ள். இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு அவளைக்காயந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தீயானாகியகாளை மாய்ந்தான்போலுமேயென்றானாக, மகளிரெல்லாம் நூறும்புகுவானென்று வாழ்த்தி, ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (௪௯)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை
மாலுற்றமயங்கியாங்கண்மடக்கிளிதூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுங்கட்செவ்வாய்த்தத்தைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதீர்ந்தேம்.

இ - ள். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறிமயங்குதலின், யாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத் தூதுவிட்டேம்; அங்ஙனம்போய்ச்சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவைக் கண்டு வந்து கூறிய அத்தத்தைசொல்லாலே வருத்தந்தீர்ந்தேமென்றாரென்க.

சொல் வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட. (௫௦)

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துநுங்கண்முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்ருேட்டேம்யாமுநும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடினுமென்ருரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்.

மூத்தவந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்ருர்.

இ - ள். கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவனைக்காணே னென்று நெஞ்சிற்கொண்டதனைத்தவிர்ந்து நம்மிடத்து முகவியராய் முனிவுதீர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு ஒருகீதத்தைப்பாடுமின் ; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்கேளாமல் நும்மைப் போகவொட்டோம் ; அதற்கு யாமும் இவனை யாணையிட்டேமென்ருரென்க.

2046. பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமக்குநல்கி
னுடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகாளிதுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்ருர்.

இ - ள். தோளினீர் ! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழிந்தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம் ; அதனை ஒட்டுவாளாயின், கேண்மினென்ருனாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்ருயிருப்பதொரு பேயைப்பிடித்து எமக்குத்தரிற் பாடுவேமென்ருனாகக்கருதி,பொன்னல்லாத பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார் ? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே யென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்ருதலால் இதுவும் நாமொட்டுதற்காமேயென்ருரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனுற் காட்டமுடியாதாதலின். "ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" (தொல். சொல். எச்ச. ௯௪.) என்னுஞ்சூத்திரத்து, 'வரையார்' என்றதனுல் பொற்பேயென்னும் ஏகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருடந்துநிற்றலிற்பேயென்று யகரவீறுமாய்நின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்ருெக்கதாம் ; "அருங்கழி காத மகனுமென் றாழென் றலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வனசங்கள்" (திருச்சிற். ௧௧0) என்றவிடத்து, 'அலர்ந்து' என்பது, 'அலந்து' என்று விகாரப்பட்டுநின்ருற்போல. (௫௨)

2047. பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்கு
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினுனும்
பட்டவாணுதலிஞய்க்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவீணைச்செவிச்சுவையமிர்தமென்ருன்.

இ - ள். பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையாள், அவன் கருதிய பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி ஒட்டினுள் ; ஒட்டினபின் தோளினுனும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணை

யாகிய செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலையுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றானென்க.

இனி, பொன்னாலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஓட்டினானென்பாருமுளர். காமனைக்கூறினான், இவள் வரம்வேண்டப்போதலைக் கருதி.

2048. வயிரவில்லுமிழும்பைம்பூண்வனமுலைமகளிர்தம்மு
னுயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பாள்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமூறப்
பயிரிலாநரம்பிற்கீதம்பாடியதொடங்கினானே.

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினானென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினானென்பாருமுளர். (௫௭)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைநெகிழத்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழநந்திறத்த
தார்வமுறுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலை.

இ - ள். வட்டமான வளை நெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தையுடையகண்ணும் முலைமேலே நீரைக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலைவந்து வருத்துவிக்குமென்க.

2050. ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தணலூன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மாலை.

இ - ள். மெல்லிய காஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட்டாவிகொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணலிலேயூன்றுதலாலே, கண்ணீர் கவுளையலைப்பவீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே இனையும்படி மாலைவந்ததென்க.

'வீழும்' எனவருவிக்க. (௫௯)

2051. அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாகத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்திளமுலைமேற்பொன்பசலைபூப்பப்
பொன்பசலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமாலை.

இ-ள். கோதாய்! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும்பசலைபொலிவுபெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம் பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மாலைவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

'தோன்றும்' எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாததலைவி தோழிக்குக்கூறிற்றாகக்கூறினான். இனித் தலைவன் ஆற்றானாய்க் கூறிற்றென்பாருமுளர். (௩௭)

வேறு.

2052. பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கநங்கற்பேணிவரங்கொள்வனனையென்றாள்.

இ-ள். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினான்; அங்ஙனம் பாடினானாக, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தார்; அப்பொழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுக்கு நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினாளென்க. (௩௮)

2053. மடலணிபெண்ணையீன்றமணிமருள் குரும்பைமான
வுடலணியாவிநையவுருத்தெழுமுலையினாளு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பாற்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர்திரைமுளைத்ததன்றே.

வடிவால், பனையீன்றகுரும்பையையமானத் தோன்றினமுலை; நிறத்தால், மணிமருள் முலை.

இ-ள். சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய், அவளைச்சூழ்ந்த தோழிமாரும் வரம்வேண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிரள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரெழுந்ததென்க. (௩௯)

2054 பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பவூட்டி
மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகோல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேறப்பத்தோழியோடேறினாளே.

இ-ள். நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றாற் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழியுடனே ஆடவரைக்காணாமற் போம்போக்கிற்கு இயைய வண்டியையேறினாளென்க. (௪0)

2055. ஆடவரிரியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்
மாடத்துளிழிந்துமற்றவ்வள்ளலைமறையவைத்துச்

சூடமைமாலைசாந்தம்விளக்கொடு தூபமேந்திச்
சேடியர்தொழுதுநிற்பத்திருமகள்பரவுமன்றே.

இ - ள். அரசனுணையால் ஆடவர்போக மகளிர்சூழவேகி இழிந்து கூடவந்தவனைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறைய வைத்துச் சேடியர் சூடுதலமைந்த மாலைமுதலியவற்றையேந்தித் தன்னைத் தொழுதுநிற்பத் திருமகள் பரவாநிற்குமென்க. (சுக)

2056. பொன்னிலஞ்சென்னிபுல்லவிடமுழந்தாளையூன்றி
மின்னவிர்மாலைமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழக்
கன்னியங்கமுகின்கண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்
தன்னிருகையுங்கூப்பித்தையலீதுரைக்குமன்றே.

இ - ள். தையல், இடமுழந்தாளையூன்றி மாலையுங்குழலும் வலத்தோளிலேவீழும்படி கமுகின்கண்போலுங்கழுத்தை வலத்தேசாய்த்து நிலத்தைச் சென்னிபுல்லும்படிவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினையுங்குவித்துநின்று இதனைக்கூறுமென்க. (சுஉ)

2057. *தாமரைச்செங்கட்செவ்வாய்த்தமனியக்குழையினுயோர்
காமமிங்குடையேன்காளைசீவகனகலஞ்சேர்த்தின்
மாமணிமகரமம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்றேர்
பூமலிமார்பவீவனூரொடும்பொலியவென்றாள்.

இ - ள். கண்ணையும், வாயையுமுடைய குழையினுய், இவ்விடத்தே ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன்; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே, எனக்குச் சீவகனைத்தருதல்; அங்ஙனந்தரின், நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்பும், சிலையாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்றாளென்க.

காமமிக்கும் பாடம். (சுங)

2058. மட்டவிழ்கோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை
யிட்டிடைநோவநில்லாதெழுகெனவேந்தரேழுன்
பட்டிமையுரைத்ததோராள்பரவியதெய்வந்தான்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கணாள்பரவிமீண்டாள்.

இ - ள். கோதாய்! நின்காதலானைப்பெற்றாய்; இனி இடைநோவ நில்லாதேபோவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பரவியதெய்வம் தன்வாய்விட்டுக்கூறிற்றென்றே பின்னும்பரவி வேற்கண்ணாள் மீண்டாளென்க. (சுச)

2059. அடியிறைகொண்டசெம்பொனுடைகச்சிலம்பினுளக்
கடியறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்டுநாணி

* சிலப்பதிகாரம், கனுத்திறமுரைத்தகாதை, ருக - ம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கணோக்கநெஞ்சுதுட்கென்னவார்பூங் [ள்.
கொடியுறவொசிந்துநின்றாள்குழைமுகத்திருவோடொப்பா

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ னாற்செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

இ - ள். சிலம்பினுளாகிய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய வடிவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வடுவகிர்போ லும் கடைக்கண் நோக்காநிற்க நாணிக் கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க.

2060. இலங்குபொன்னோலைமின்னவின்முகஞ்சிறிதுகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாழவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான்றுநின்றுகதிர்விடுதிருவில்வீச
நலங்கனிந்துருகிநின்றாணமவேற்காமர்கண்ணாள்.

இ - ள். வேல்போலுங்கண்ணாள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ, குழை திரு வில்வீச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சுருகி நின்றாளென்க.

கதிர்கலந்துநின்று ஒளியைக்கான்றுவிடுமணிக்குழை, அதற்கியல்பு. ()

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டவிந்திரநீலமென்னு
மொருமணியுந்திநேரேயொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணினுடனவ்வயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றிண்ணிறைகவர்ந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திநேரே ஒரு கதிரை உமிழுந்தன்மைபோலப் பூணினுளது வயிற்றை அழகுசெய்த அழகு டைய மயிரொழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவர்ந்ததல்லவோ, இனி ஒழிந் தன என்செய்யுமென்று தன்னிலேகூறினனென்க. (௬எ)

2062. தேறினேன்றெய்வமென்றேதீண்டிலேனாயினுய்யேன்
சேறடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினாளைநாகணைவிடையிற்புல்லிக்
கோறொடுத்தநங்கனெய்யக்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

இ - ள். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வ மென்றேகருதிப் பின்பு மானிடமென்றேதேறினேன்; இனித் தீண்டேனா யின் உய்யேன்; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாற் கொடும்பா ரும் அடும்பாருமின்றி நாகை அணைகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார் குழை ந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி, புல்ல. (௬அ)

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்கார்மயிற்சாயலாளு
மட்
மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்ப
நிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தார்நிகர்தமக்கிலாதநீரார்.

இ-ள். மயிற்சாயலாளும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்ணியையுடைய் மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானுமாகிய தமக்கு ஒப்பிலாதநீரார் இனியதமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி முறைமையின் நுகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல்வழக்கான காந்தருவமாம். (௬௯)

2064. குங்குமங்குயின்றகொம்மைக்குவிமுலைகுளிர்ப்பத்தைவந்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன்றிருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந்துகளவித்துமாதர்
கொங்கலர்கோதைசூட்டிக்குழலைந்திருத்தினானே.

இ-ள். அங்ஙனநுகர்ந்து, வேட்கைநீரநுகராமையிற் பிறந்த வெப்ப நீங்கும்படி மாதருடைய முலையையும் அழகொழுகுகிற மேனியையும் குளிரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்குலைதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ்சேரத்திருத்தி, சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபோலேசூட்டிக் குழலைத்தையுந்திருத்தினானென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலின், பூந்துகள்கூறினார். (௭0)

வே று.

2065. வானார்கமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்துளித்துவண்டுஞ்சுரும்புமூசுந், தேனார்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ்செவ்வனேகோலித்தந்தான், றூறாரப்பண்ணித்தட றுநீக்கித்தண்குருதிதோய்த்துத்தகைமைசான்ற, வூறார்ந்தவோரிணையம்புந்தந்தானென்னே.

இ-ள். வானினகண்ணேநிறைந்து கமழுகின்றமதுவையும் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசும்வண்டும் சுரும்பும் தேனினமும் நுகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்டுவைத்து நினக்குக் காமன் தன்கையில்வில்லையும் சேமவில்லையும் நேரேவளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி அழகுநிறைந்தவூரிணையம்பையும் தந்தான்; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினானென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், 'ஊறார்ந்த' என்றார். ()

2066. கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்கரும்பேர்தீஞ்சொலாள்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேயமைழமின்

னு நுசுப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப்பெரியோர் பெருமான்படைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழநாணிப்பூ நோக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள். புள்ளுமகிழ்ந்தவேலான், நுசுப்பினுளை அயன் படைக்கின்ற பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானுதலின், இவளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வானும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ, அவள், நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படர்க்கை. மதுவைப்புறப்படவிட்டகண்ணியையும், குழலையுமுடைய சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர். (எஉ)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடகக்கையாற்
குறங்கின்மேற்றழுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா
னறந்தலைநீங்கக்காக்குமரசன்யானுகநாளைச்
சிறந்தநின்னலத்தைச்சேரேனுய்விடிற்செல்கவென்றான்.

இ - ள். வேலான், அங்ஙனநாணியமாதரைக் கையாற்றழுவிக் குறங்கின்மேலேவைத்துக்கொண்டு நாளை நின்னலத்தைச்சேரேனுயின், யான் கட்டியங்காரனுகக்கடவேன்; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றானென்க. (எங)

2068. வில்லிடுமணிசெயாழிமெல்விரல்விதியிற்கூப்பி
நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிமிழற்றவொல்கி
யல்குற்காசொலிப்பவாயம்பாவைசென்றெய்தினாளே.

ஆழி - மோதிரம்.

இ - ள். அவள் போதற்கு ஒருப்பட்டுக் கணவனைத்தொழுதல்விதியாதலின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிநிற்ப, நங்காய்! நீ நடுங்கவேண்டா; செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப ஒல்கிச்சென்று ஆயத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. எச)

2069. பருமணிப்படங்கொளுகப்பையெனப்பரந்தவல்கு
லெரிமணிப்பூணினுனுக்கின்னலமொழியவேகித்
திருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொனீண்மாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலைவெம்முலைவேற்கணாளே.

இ - ள். பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பரந்த அல்குலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணாள், சீவகனிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (எரு)

2070. க. திருவிற்றான்மாரிகற்பான்றுவலைநாட்செய்வதேபோ
லுருவிற்றாய்த்துளிக்குந்தேறலோங்குதார்மார்பன்றோழர்
பொருவிற்றாநம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
செருவிற்றாழ்நுதலினாள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார்.

2071. உ. கனைகடலமுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாநுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துண்டுதேக்கிநன்மணிவண்டுபாடும்
புனைகடிமாலைமாதர்திறத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். இந்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட் கொள்வதுபோலே வடிவிற்றாய்த் தேறலைத்துளிக்கும் தாரையுடைய மார்பினையுடைய சீவகன்றோழர், யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்று கூறி இருந்தவளவிலே, எறிடப்பட்டவில்தோற்கின்ற நுதலினாளிடத்து இவன் மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக்கூறிவிட்டாரென்க.

உ. திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி; கொடி, அமுதையும் தேனையும் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகைமையபூத்த தன்மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறாத நுசுப்பினையுடைய பாவைபோலுமாதரென்க; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்துப் பாடும் மாலையையுடைய மாதரென்க. (எக - எ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமலங்கனய்கன்
வெய்யதேன்வாய்க்கொண்டாற்போல்விழுங்கலோடுமிழ்த
செய்வதென்னுற்றிலாதேனுற்றிலாடிறத்தினென்று[தேற்றான்
மையல்கொண்டிருப்பஅப்பாற்குமரிதன்மதியிற்சூழ்ந்தாள்.

இ - ள். சீவகற்கு இவளைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்கன்கேட்டவளவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றானாய் நல்வினையில்லாதேன் நல்வினையில்லாதாள்திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுநிற்பதாகச்சூழ்ந்தாளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவிழுங்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்தால் உடன்படாதேயும் சீவகனுதலின் மறாதேயுமிருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமாலைப்பவளத்தூண்பொருந்தியின்னீர்க்

கற்பெனுமாலைவீசிநாணெனுங்களிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்தினோடரிவைநின்றாள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி, தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போலே ஞாயிறுதோற்கவெரியும் மாலையையுடைய தூணைச்சேர்ந்துநின்று கற்பாகியமாலையைவீசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடுநின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிகவுநீங்காதாம். "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று" (தொல். பொரு-கள. ௨௨.) என்றதனால், சிறிது நாணைவிட்டாள். இன், அசை. (௭௧)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயல்பவழப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பினையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலைசேர்த்தியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப் [னாள்.
பொழிமதுப்புயலைங்கூந்தற்செவிலியைப்பொருந்திச்சொன்

இ - ள். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பாவையன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப்பொழிவதோர் புயல்போன்ற ஐங்கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோய்ச் செவிலியைப்பொருந்தி அறத்தொடுநின்றாளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல். (௮௦)

2075. நனைவளர்கோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவளையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிலிசெப்பக்
கனையிருட்கனவிற்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வனையதாங்கண்ணீரின்றற்றதாநங்கைக்கென்றாள்.

இ - ள். அச்செவிலி, கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைக்குநினைவென்று அறத்தொடுநிற்ப, அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கை வற்றக்கண்டேனாதலால், அப்பொய்கையினீர்போன்ற தன்மையதாம் கண்ணீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க. (௮௧)

2076. ௧. கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்கனியுமுத்துந்தொழுதகவணிந்துதூங்குங்
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேரதத்தன்கேட்டனன்மனைவிசொன்னாள்.

2077. ௨. செருவிளைத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுக்குறைவிதானே
பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
கரிவிளைத்தாய்ந்தசுண்ணம்வாட்டினனென்றுகண்டாய்
திருவிளைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோர் திங்கள்; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

இ - ள். அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறிவாட்டிதானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசுண்ணத்தைச் சீவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னாள்; சொல்லி, இது நமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றாள். இதனை மதிபோலுமுகத்திதாதையாகிய குபேரதத்தன்கேட்

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுளர். (அ௨ - ௩)

2078. கேட்பதுவிரும்பிநாய்கன்கிளைக்கெலாமுணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலைசாந்தங்
கோட்குறைவின்றியாக்கிக்குழுமியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலையாற்குநங்கையைநல்கினானே.

இ - ள். நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யார்க்கும் கொள்ளக்குறைவின்றாகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

'கேட்டலும்' என்றும் பாடம். (அ௪)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணியார்ந்தபாதத்
தரிவையராடன்மிக்காரருமணிவீணைவல்லா
ருரியநூற்றெண்மர்செம்பொனொன்றனைக்கோடிமூன்றா
ரெரியழன்முன்னர்நேர்ந்தேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்.

இ - ள். நல்கினவன், பரியகமுதலியனவார்ந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்மிக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் நூற்றெண்மர், பொன் ஒன்றனைக்கோடி, ஊர் மூன்று, இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழலின்முன்னேநின்றுகூறினானென்க. (அ௫)

2080. மாசறுமணியுமுத்தும்வயிரமுமொளிருமேனி
யாசறுசெம்பொனார்ந்தவலங்கலங்குன்றனானுந்
தூசுறுபரவையல்குற்றாமணிக்கொம்பனாளுங்
காசறக்கலந்தவின்பக்கடலகத்தழுந்தினாரே.

இ - ள். மணிமுதலியனவும் அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனாளும் இன்பக்கடலிலே அழுந்தினாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். (அ௬)

2081. பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்
தென்வரைச்சாந்துமூழ்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவீங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெம்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுறக்கம்புக்கவர்களொத்தான்.

'பொன்வரை' என்றது, இவன்மார்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருங்குலைச்செற்ற முலை.

இ - ள். தோன்றல், மருப்பனையவாய் மார்பைப்பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படி அவள்தொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவர்களையொத்தானென்க. (௮௭)

2082. வரிக்கழற்குரிசின்மார்புமடந்தைவெம்முலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துதிளைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடீண்டிப்
புரிக்குழல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

திளைத்து, திளைக்க. ஈண்டி, ஈண்ட.

இ - ள். குரிசில்மார்பும் முலையும் தம்மிலே முற்படப்போர்செய்து பின்புசெய்யும்போரிலே திளைத்தலின், பாணிகலந்தபறைகெட ஆர்க்கும் மேகலைக்குரலோடேசிலம்பொலியீண்டக் குழல்குலைந்து பூவைத்துளிப்பத் தங்கி விடுக்கலாயினானென்க.

திளைத்தபோரும் பாடம். (௮௮)

2083. மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்கூர
வணிமலர்க்குவளைப்பைம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையனாளருகுசேரிற்பேதுறுநுசுப்பென்றெண்ணித்
துணையமைதோள்கடம்மாற்றோன்றறான்புல்லினானே.

இ - ள். தோன்றறான் பின்னும்புணரக்கருதி அதற்குக்களிகூரும்படி மதுவைவள்ளத்தே ஒருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கமிகுதலின், இப் பிணையனாளைப்புணரின், இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை ஒருகையாலேகொடுத்து மார்புறமுயங்கின், புணர்ச்சிவேட்கைமிகுமென்று சிறிதுநீங்கித் தோளால்நெகிழப் புல்லினானென்க.

'அஞ்சொற், பிணையனுநறியசேர்த்தி' என்பது பாடமாயின், புகழ்மாலை சூட்டியென்க. (௮௯)

2084. ௧. மல்லலங்கங்கைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவள்புலந்துநீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனீயெ
றல்லனுற்றரத்தமார்ந்தசீறடிதொழுதிட்டானே. [ன்

2085. உ. வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னாத்
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்திநின்றாய்
கட்டழகுடையநங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ணா
னொட்டியானோக்கிற்றென்றானொருபிடி நுசுப்பினாட்கே.

2086. ௩. நுண்டுகினெகிழ்ந்தவல்குன்மணிபரந்திமைப்பநொந்து
கண்களையிடுகக்கோட்டிக்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்
குண்டலமிலங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர [பாள்.
வொண்டொடியூடிநின்றா ளொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புறமுயங்காமையின், பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கங்கைபோல் ஆயிரமுகமாகமுயங்குமார்பினால் இனிப் புல்லன்மின்; தீண்டவேண்டா; போமினென்று அவள் புலந்து நீங்கிநிற்ப, அவனுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே எறித்ததனை அவளேயென்றுகருதி, கோதாய், யான்பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலென்று அடியைத்தொழுதான்; அதனால், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி தீராது பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வாள்,என்னுருவம் பளிங்கிலே தோன்றலிற் சிறிதுபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்திருந்திலிரோவென்னாக் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடுகக்கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊடிநின்றாள்; நின்ற அந் நுண்ணுசுப்பினாட்கு, நங்காய், யான் கண்ணால் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீபளிக்குச்சுவரிலே பொருந்திநின்றாயாதலின், நின்னிழலைக் கட்டழகுடைய நீயென்றுகருதிக்காணென்றானென்க.

நம்மின்மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினானென்று ஊடினாள். 'என்ன' என்றுபாடமாயின், என்றுகூறியூடினாளென்க. (௯௦ - ௨)

2087. கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னொழிகவிக்காமமோரூரிரண்டஃகமாயிற்றென்றாங்
கழுதகண்ணீர்கண் மைந்தனாவிபோழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ள். அங்ஙனந் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதகுணமுடைமையின், கேளாளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்து பாடியிருப்ப, அதுகண்டேன்; பளிங்கிற்றோன்றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமையாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்ததாதலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்ணீர்கள் மைந்தனுயிரைக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனை, "என்பாராட்டைப்பாலோசில" (கலி. அ௫) என்றாற்போலக்கொள்க. (௯௩)

2088. அலங்கருதவிழவஞ்செஞ்சீறடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்திச்சிறியவர்செய்த; மை
புலம்பலர்பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலிளையவனீக்கினானே.

இ - ள். இளையவன், இதுநீருமுபாயமாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர் செய்ததீமையைப் பெரியவர் வெறாராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறி, சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினானென்க.

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கிக்
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிநுகர்ந்துகாதற்
றாழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா [ன்,
னூழ்சென்றமதியம்வெய்யோனொட்டியொன்றாயதொத்தா

இ - ள். காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியாளது புலவியைநீக்கி அவளோடேகூடி நீங்காதாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையானிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி ஒன்றானதன்மையை யொத்தானென்க. (௬௫)

2090. பச்சிலைப்பட்டுமுத்தும்பவளமுமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேதகருமமாகக்
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிக்கடையைக்காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டு - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி, மாந்த.

இ - ள். அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன் மாந்தும்படி அவளினைவையும், அவண்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே தனக்குத்தொழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலை இப்பொழுதுகாப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லனென்று தேவர்கூறினாரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்திச்சிகழிகைக்காதநாறத்
தொடுத்தலர்மாலைசூட்டிக்கிம்புரிமுத்தமென்றோ
ளடுத்தணிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியல்கு
லுடுத்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளைதிருத்தினானே.

இ - ள். பிரியக்கருதி, காதிலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து, ஆகத்தைச் சாந்தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வளையைத்திருத்தினானென்க. (௬௭)

2092. இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகரச்செந்தீ
நலங்கிளரகிலுந்தேனுங்கட்டியுநன்குகூட்டிப்

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்பூம்புகையமளியங்கண்
ணிலங்கரசனையகாளைவெள்வளைக்கிதனைச்சொன்ஞன்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிறகிற்றீயிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணேயிருந்து சிங்கவேற்றையொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினுனென்க. (௬௮)

2093. கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணுய்பிரிவல்சின்னு
ளருமைநின்கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டுவபிறிதொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பதேயுவப்பதென்ருள்.

இ - ள். கயற்கண்ணுய், நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெனின், சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவா யாக; அஃது அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும, நீவிரு ம்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனுதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என்மனமுவப்பதென்ருளென்க.

தாங்கல், அல்வீற்றுவியங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டுவ, ஒரு மைப்பன்மைமயக்கம். (௬௯)

2094. நாணுடுமிடைந்ததேங்கொண்டுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வடுப்பொறிப்பப்புல்லிப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
றேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழர்சூழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். அவள், அங்ஙனங்கூறிய நாணுடுமிடைந்த கிளவியைக் கே ட்டு, கோதாய், நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த் தோழர்சூழச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்றகிளவி. (௭௦௦)

2095. புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுந்தேருநோக்கி
யிரவினும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
றழுதகண்ணீரினுலேகைகழீஇயவலிக்கின்ற
மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினுனே.

இ - ள். புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி இவற்றைவிட்டு என்மகன் எவ் விடத்திருக்கின்றுனென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுத கண்ணீராலே கை கழுவிவருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பைமுகந்தாற்போல நெஞ்சுருகு கின்ற வருத்தத்தை நீக்கினுனென்க.

இருடிகூற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின், கந்துகன் மெலிவையகற்றினுனெ னல் வேண்டாவாயிற்று. (௭௦௧)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறப்பினாலே [வா
சுற்றத்தார்க்குரைப்பவீண்டித்தொக்குடன்றழுவிக்கொள்
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்று
வுற்றுடன்றழுதகண்ணீர்காலலைத்தொழுகிற்றன்றே.

இ - ள். ஒற்றரும் உணர்தலின்றாக உரையைத்தவிர்த்து உறப்பாலே சுற்றத்தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய், எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ ! நம்பியோ ! என்று அழு [illegible]

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி. (௪0௨)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவிந்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தமிலுவகைதன்னாலகங்குளிர்ப்பெய்தினாரே.

இ - ள். இவ்வழுகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகன் கழறினானாக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவிந்தாற்போல வந்தசுற்றம் அழுகையைத்தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே, அஞ்சி நாயனார் போனநாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சியெய்தினாரென்க. (௪0௩)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதீஞ்சொ
லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகளென்றிரந்துகூற
மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியறுதமாலை
கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதினானே.

இ - ள். இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அடிகளே, சென்று குணமாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற, அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கூற்றாலே முதற்சேர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், "பன்னிருமதியின்" (பது. ௫௫.) என்றதனைத் தானுணர்தலிற் றனக்குக்கூட்டமின்மையுணர்தலானும், அவள் வருத்தமிகுதியானும் இங்ஙனமிரந்துகூறினாள். குணமாலை, கணவன்வருதலின் மங்கலவணிக்கு உடன்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றாள். (௪0௪)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா
பாவியேனென்றுநொந்துபரிந்தழுதுருகிலையக்
காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவலல்யானுய்ந்ததெல்லா
நாவியேகாறுமேனிநங்கைநின்றவத்தினென்றான்.

இவளைத்தீண்டிச் சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலின், தீவி
னையுடையவென்னையென்றாள். தான் விலக்கவும் இவன்தீண்டலின், பின்
னும் வேண்டாவென்றாள். இவளைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூற
வேண்டலிற் பாவியேனென்றாள்.

இ - ள். அடிகளே, தீண்டன்மின்; வேண்டா; பாவியேனென்று
அன்புற்று அழுது ஙையாநிற்க, கண்ணி, கவலல்; யான் எல்லாவற்றையும்
பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த நல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

"நந்ததிண்டேர் ....பண்" (குணமா. உ௩அ) என ஆசிரியனைத் தப்
பப்புகுந்ததனையும், "பெண்ணிடர்விடுப்ப" (கனக. ௧௧௬) என வந்ததன்
மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று
நினைத்ததனையுங்கருதி, 'எல்லாம்' என்றான். (௧௦௫)

2100. அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு
மின்னினுண் ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற
வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகேளா
யுன்னையான்பிரிந்தநாளோரூழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்
லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நின்னை மெய்யுறு
புணர்ச்சியின்றிப் பிரிந்தவொருநாள் ஓரூழிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண்;
இன்னும் என்னை வருத்தாதேகொள்ளென்றானென்க. (௧௦௬)

2101. இளையவண்மகிழ்வகூறியின்றுயிலமர்ந்துபின்னாள்
விளைபொருளாயதெல்லாந்தாதைக்கேவேறுகூறிக்
கிளையவர்சூழவாமான்வாணிகனாகிக்கேடி
றளையவிழ்தாமமார்பன்றன்னகர்நீங்கினானே.

இ - ள். தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவள்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி
அவளைக்கூடி மற்றைநாள் தாதைக்கு மேல்முடியுங்காரியங்களைத் துணிந்து
கூறிச் சுற்றம் சூழத் தாவுங்குதிரையைக்கொள்ளும்வாணிகனாகி அதற்கு ஓர்
வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போனானென்க.

'பின்னாள்' என்று ஈண்டுக் கூறலின், "அன்றைப்பகலே வந்தடை
வேன்" (விம. ௪௪) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (௧௦௭)

௬.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - உ,௧௦௧.

—∘∘—

பத்தாவது

மண்மகளிலம்பகம்.

2102. குடம்புரைசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிமுலைப்படர்மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினாகிலைச்சொரிந்த வந்தீம்பா, றடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுநாரைப்பார்ப்பினமோம்பு தண்மருத, மடங்கல்போற்றிறலார்மாமணிகறங்கவளவயற்புள்ளெழக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

இ - ள். திறலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான் போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளையவிலையிலே சொரிந்தபால், அன்னமும் குருகும்நாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி கறங்குதலிற் புள்ளெழப் போயினாரென்க.

இவையாலுண்டல் நிலப்பண்பு. (க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்டீன்றபொழிகதிர்நித்திலமுழக்கி, வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிதுணரன்னம்பெடையெனத்தழுவியன்மையினலமரலெய்தித், திரிதருநோக்கந்தீதிலார்நோக்கிநெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

தீது - ஈண்டுவேட்கை.

இ - ள். தீதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்து கூப்பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குசூழத்திரியும் வலம்புரியாயிரத்துக்குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுநீரையும்பிரிக்கவல்ல அன்னம் பெடையென்று சென்றுதழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போனாரென்க. (உ)

2104. கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்மணிவிளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறிவண்டவற்றயலே, நாட்டிளம்பிடியார்நகைமுகம்பருகுநல்லவர்போன்மலர்பருகு, மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலர்க்கானமுருகுவந்தெதிர்கொளநடந்தார்.

இ - ள். உயர்ந்த கொன்றைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும் பிணையும் துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை

மகளிர்முகத்தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள அம்முல்லைமலரையுடைய கானத்தைப் போனாரென்க. (ங)

2105. குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்புனல்சடை விரித்தேற்கு, மழலவிர்சூலத்தண்ணலேபோலவருவிநீர்மருப்பினி னெறியக், கழைவளர்குன்றிற்களிறுநின்றாடுங்கடிநறுஞ்சந்தனச்சார,விழைவளர்முலையார்சாயல்போற்றோகையிறைகொள்பூங்குறிஞ்சி யுமிறந்தார்.

இ - ள். கங்கையினீர் இளையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச் சடையைவிரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிநீர் மருப்பிலே வீழக் களிறு குன்றிலேநின்றாடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிநிலத்தையும்போனாரென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில் நீர்விழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிமமிருத்தலின், 'சூலத்தண்ணல்' என்றார். (ச)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கனையசெஞ்சூட்டினொளிமயிர்வாரணமொருங்கே,கான்றபூங்கடம்பின்கவட்டிடைவலைவாய்ப்பருந்தொடுகவர்குரல்பயிற்று, மான்றவெம்பாலையழன்மிதித்தன்னவருஞ்சுரஞ்சுடர்மறைபொழுதி, னூன்றினார்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர்போற்சந்தனமொருங்குமெய்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய முல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்தவிடத்தை. கவர்குரல் - இரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுகைக்கு விரும்புகின்றகுரல். வாரணமும்பருந்தும் பாலைநிலத்தினதுவெப்பமிகுதியின் நாள்வழியிலைப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்குரல் பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

இ - ள். ஊன் தலையிலேதோற்றினாலொத்த சூட்டினையுடைய வாரணம், வெம்மையாற் பூவையுதிர்த்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனேயிருந்து சேரக் குரலைப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சுரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்பு சேரமறையப்பட்டு மாவைவிசையிலேசெலுத்தினாரென்க.

வெம்மைமிகுதியால், அந்திக்காலத்தேபோனார். "நடுவ ணைந்திணை நடுவணதொழியப், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே." (தொல். பொரு. அகத். உ) என்று பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையானும், "நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே." (ஷை ஷை ஷை கூ) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர்செல்கின்றகாலம் முன்பனிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலைகூறியவாறு என்னையெனின்,

காலம்பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும் ; சித்திரையும் வைகா சியும் குடகமலைக்குக் கார்காலத்தையாக்கினாற்போல மார்கழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையைவிளைத்துப் பாலை யையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினாணையால் எக்காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றாரென்றுமாம். (௫)

2107. நிலையிலாவுலகினின்றவண்புகழைவேட்டவனிதியமேபோன் று, மிலைகுலாம்பைம்பூணிளமுலைத்தூதினின்கனித்தொண்டையந் துவர்வாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர்வெகு ளியேபோன்று, முலைவிலார்கில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிர்வெ ஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்றகடுமைகூறிற்று.

இ - ள். கேடிலார், தாழாதே ஒருமுகூர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பின வன் கையிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதி னையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருடிகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப் போனாரென்க.

கனி, முதற்கேற்றவடை. கலைகளாவன : "வேத்தியல் பொதுவிய லென் றிருதிறத்துக் - கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும் - பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப்பாடலுந் - தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங் - கந்துகக் கரு த்து மடைநூற்செய்தியுஞ் - சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும் - பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங் - காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங் - கட்டுரை வகையுங் கரந்துறைகணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங் - கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங் - காலக் கணித முங் கலைகளின் றுணிவு - நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வருத்த - வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும் - கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொடி நங் கை" (உ - ம் காதை) என்று மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (௬)

2108. புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னிணர்ப்பிண்டியும் பொருந்தி, மதுக்கலந்தூழ்த்துச்சிலம்பிவீழ்வனபோன்மலர்சொரிவ குளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பீலிக்கனைகுரனைவ ண்டான, மெதிர்த்ததண்புனல்சூழின்னதிக்கரைமேவிளையவரயர்வு யிர்த்தெழுந்தார்.

இ - ள். வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற் றகனியையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காம்புகழலுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழு மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரலையுடைய

நாரையும் வண்டானமு மெதிர்த்த நதிக்கரைமேலே இளையவர் இளைப்பாறிப் போனாரென்க.

பூணி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு. (எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவினளிந்துவீழ்சுளையுங்கனிந்துவீழ்வாழையி ன்பழனும், புள்ளிவாழலவன்பொறிவரிக்கமஞ்சூன்ஞெண்டினுக்கு ய்த்துநோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்ம லர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந் தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன் விடுத்தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையையுடைய பலவின்சுளையையும், வாழைப் பழத்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாழும் அலவன் நிறைந்த சூலையுடைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையும் ஆமையையு மிதித்து மலரை வழியாம்படிகுறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந்தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்ஞெருங் கெதிர்கொள்கென், றேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கி றைவனுந்தமர்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிர்துநளிகடலமிர்துநல்வ ரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிர்துங்காண்வரக்குவிக்கண்ண கன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். "வில்லக விரலிற் பொருந்தி" (குறு. ௩௭௦) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்கு விடுதலையுடைய இடங்கடோறும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெதிர்கொள்கவென்று நினைப்பிட்டுத் திருவெழுத்துச்சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையுமேவ, அவரும் அமிர்துகளைக்குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: "செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நறுநெய்தீங் - கன்னற் கதலியோடைந்து." கடலமிர்து: "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவள மொண்முத்த - நீர்ப்படுமுப்பினோ டைந்து." வரையமிர்து: "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் - கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." காட்டிலமிர்து: அரகு லண்டு செந்தே னணிமயிற் பீலி - திருத்தகு நாவியோடைந்து." அமிர்தென்றது, பொருள்களை. (௯)

2111. பொருமதயானைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்திய முலையா, ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனூறவேத்துவார்பூக்கடுய்த் தொழுவார், வருகுலைக்கமுகும்வாழையுநடுவார்வரையுமிழாவிபோ ன்மாடத, தருநறும்புகையுமேந்துவாரூர்தோறமரார்தமுலகமொத்ததுவே.

ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு.

இ - ள். ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையார் ஏத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கன்னிக்கமுகும் வாழையும் நடுவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்செய்தி கூறுகின்றார். (௫௦)

வேறு.

2112. பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாடினருவி - ஒலி இனியவருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின், சேடனென்றார்.

இ - ள். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிடத்து வாயில் முதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம்.

2113. பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்சினவெங்தொழிற்கோடேந்திளமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்சூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

இ - ள். ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமுலையாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் நுதலிற்சூட்டிய பட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க. (௫உ)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துகுவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ- ள். ஒருப்க்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும் சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துகுலைகின்றகுழலையுடைய மகாரை யெடுத்துக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்

ப்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின். (௫௩)

2115. எதிர்நலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயற்
கதிர்நலமங்கையர்காரொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கிண்கிணியார்க்குமொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், தோற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த சாயலினையும் கதிர்த்தநலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள் முத்தோடு

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுங்கின கிண்கிணி இங்ஙனம்போகன்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல் - முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

2116. கருங்கணிளமுலைகச்சறவீக்கி
மருங்குறளரமழைமருண்மாட
நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றித்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவீக்கி இடைதளரவந்து மாடத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெறாது அலம்வருந்தன்மையை யுடைத்தென்க. (கரு)

2117. மின்னுகுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி
றுன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையும்படி குழையினராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற் குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கசா)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ
றோடவுதிர்ந்தவணிகலமுக்கவை
நீடிருள்போழுநிலைமைத்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழன்றகலஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவில் இருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தாயிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். (கஎ)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த்
தாதடுத்தெங்குந்தவிசொத்ததுவே.

இ - ள். மைந்தருமகளிரும் காதலால் இவனைக்காண்டற்குத் தம்மாலைகள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றாதுநெருங்கியெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (கஅ)

2120. மானக்கவரிமணிவண்டகற்றவங்
கானையெருத்தத்தமரகுமரனிற்
சேனைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்டுவந்
தேனையவருமெடுத்துரைக்கின்றார்.

மானக்கவரி, "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரி." (திருக். ௯௱௬௯) ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவ்வீதியிடத்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெருத்தத்தே தேவகுமரனைப்போலே சாமரைவீசவிருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (௧௧)

2121. ௧. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணாளன்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக.

2122. ௨. மின்றோய்வரைகொன்றவேலோன்புகுதக
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக
வென்றான்புகுதகவீரன்புகுதக
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கட் பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு; இலக்கணையுமாம்.

இ - ள். திருப் புகுதுக, திருமால் புகுதுக, காமன் புகுதுக, காளை புகுதுக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதுக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப்பிளந்த முருகன் புகுதுக, இயக்கன்புகுதுக, அருகன்புகுதுக, வீரன் புகுதுகவென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்விழுக்காடு. (௨௦ - ௧)

2123. ௧. இடிநறுஞ்சுண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியடுநுண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
வடியடிகண்ணியர்வாழ்த்துபுநிற்பார்.

இக்கவிமுதல், "என்னோர்" என்னுங்கவியளவும் ஒருதொடர்.

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சுண்ணத்தைச்சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார். ()

2124. ௨. சுரும்பிமிர்மாலைதொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமக்கு
விரும்பினையாய்விடின்மெல்லநடமோ
கருங்கணிற்காமனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையைநீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றாயாயிற் காமனை இக்கண்ணேகாணும்படி மெல்லநடப்பாயாக வென்பார்.

இது, பிடிக்குமுன்னின்றமகளிர்கூற்று. (௨௩)

2125. ௩. மடநடைபெண்மைவனப்பென்பதோராய்
கடுநடைகற்றாய்கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனப்பூண்பிறழ்ந்து
புடைமுலைவிம்மப்புலந்தனர்நிற்பார்.

பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாய்க் கடியநடையைக் கற்ற நீ கணவனையிழக்கக்கடவை ; பாவி, நீதான் பிடியல்லைகாணென்றுகூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும்பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தேவிம்ம வெறுத்துநிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின்றமகளிர்கூற்று. (௨௪)

2126. ௪. மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்தாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடிகேள்வ
னயிராவணத்தொடுசூளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டுதவநில்லென்பார்.

மயிரையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனாகிய ஐராவணத்தோடே சூளுறுவேம் ; இனிச் சூளுறாதபடி ஐயனாகிய உயிர்காவலனைக்கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி நில்லென்பார்.

சூளுறு மென்பது, சேறு மென்றாற்போலப் பன்மையுரைக்குந் தன்மைச்சொல். (௨௫)

2127. ௫. [illegible]
ரருமையழகிற்கரசனைநாளைத்
திருமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
வெரிமணிமாலையிளம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனானவனை எம்சேரியில் வீதியிலே நாளைக் கொணர்வாயாக ; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவளத்தைத்தருவேமென்பார். (௨௬)

2128. ௬. என்னோர்மருங்கினுமேத்தியெரிமணிப்
பொன்னார்கலையினர்பொற்பூஞ்சிலம்பினர்
மின்னார்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னகுமரனைவாழ்த்திமகிழ்ந்தார்.

இ - ள். அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகளிர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோ வென்பார், புலந்தனர்நிற்பார், நில்லென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையினராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்றவெல்லோரும் அரசகுமரனை யேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

ஏத்துதல் - புகழ்தல். வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதலியனகூறல். (௨௭)

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டிரையெழுவவேபோற்
றுளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிநுடங்கும்வீதி
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
னிளங்கதிர்ப்பரிதிபௌவத்திறுவரையிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். இளங்கதிர்ஞாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டிரைபொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சியிற் கொடிநுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

2130. இழையொளிபரந்தகோயிலினமலர்க்குவளைப்பொற்பூ
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்ற
மழைமின்னுக்குழாத்தின்மாலைமங்கையர்மயங்கிநின்றார்.

இ - ள். கோயின்மங்கையர், கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளை விராய்ப்பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின்றிரள்போலே கலந்துநின்றாரென்க. (௨௯)

2131. எரிக்குழாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுகோயிற்
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணாரக்கொப்புளித்துமிழவம்பூ
விரைக்குழாமாலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகநின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணாலேகண்டு இங்ஙனம் ஒரு மகனைப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துநின்றாரென்க.

பூவில்விரையொழுகுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின் ஆரவுண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகியமாலையென்க. உமிழத் திரளுமென்க. (௩௦)

2132. அலங்கருதவிழ்ந்துசோரவல்குற்பொற்றோரைமின்னச்
சிலம்பின்மேற்பஞ்சியார்ந்தசீறடிவலத்ததூன்றி
நலந்துறைபோயநங்கைதோழியைப்புல்லிநின்று [ப்பாள்.
ளிலங்கொளிமணித்தொத்தீன்றவேந்துபொற்கொடியொடொ

அவிழ்ந்து, அவிழ.

இ - ள். மாணிக்கக்கொத்தையீன்ற பொற்கொடியோடொப்பாளாகிய அழகின் கூறெல்லாநிரம்பியநங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குற் பொன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சீறடியையூன்றித் தோழியைச் சார்ந்துநின்றாளென்க. (௩௧)

2133. தாமரைப்போதிற்பூத்ததண்ணறுங்குவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
றேமலர்மார்பினுனைநோக்கினுள்செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமூழ்கிப்புக்கொளித்திட்டானே.

இ - ள். அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூப்போலே முகத்திலேபொலிவுபெற்றகண்களாலே மார்பினுனைநோக்கினுள் ; அவனும் அவள் நெஞ்சிலேமறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கட்புலனுகாமையாயினுனென்க.

மூழ்கவெனத்திரித்து, நெஞ்சிலேபுக்குமூழ்க வொளித்தானென்றுமாம்.

வேறு.

2134. விண்ணுறுசெல்வார்மனம்பேதுறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணுறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணுறுசென்றகளியையங்கணைக்காமனன்ன
புண்ணுறுவேலான்மனமூழ்கினள்பொன்னனுளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்முனென்று மனம்வருந்துமபடிபோந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப்புலனுதலைப் பொருந்தினுனொருகாமனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனைவியந்துகூறினுர். புண்டோற்று

இ - ள். வேலான், பண்டோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப்பாரித்த வென்று நோக்கினுக, அவன்மனத்தே அவள்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிர்தகலசம்போந்தென்முல், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினு ரென்றே பொருட்குதலிற் குற்றமாம். (௩௩)

2135. மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமாலைப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமாலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலைத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினுனே.

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினுறுகற்பலோகத்துள் ஒன்முகிய ஸஹஸ்ரார கற்பத்தில் இந்திரனுக இருந்தவனுதலால் இங்ஙனங்கூறினர், பதினுறு கற்பங்களாவன : (க) சௌதர்மம், (உ) ஈசானம், (௩) சனற்குமாரம், (௪) மாகேந்திரம், (௫) பிரமம், (௬) பிரமோத்தரம், (எ) இலாந்தவம், (அ) காபிஷ்டம், (௯) சுக்கிரம், (க௦) மகாசுக்கிரம், (கக) சதாரம், (கஉ) ஸஹஸ்ராரம், (க௩) ஆநதம், (க௪) பிராணதம், (க௫) ஆரணம், (க௬) அச்சுதம் என்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமந்தர புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டன.

இ - ள். மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழி ந்துபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான்; தொழுது மன்னர்முடி தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினு னென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடையமன்னர். கழல் - ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற்பொலிவெய்தித்திரண்டதிண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானைவிடாதுபுல்லித்
தன்னன்புகூரத்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்வரைமார்பநனைப்பநின்றான்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

இ - ள். மன்னன் மருமானை விடாமற் றோளாற்புல்லி அன்புமிகுத லின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மார்பைநனைக்கும்படி நின்றானென்க. ()

2137. ஆனதுவேந்தன்கலுழ்ந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானியாதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புங்
கானார்மயிலின்கணம்போற்கலுழ்வுற்றதன்றே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மை யாதுமின்றி மயங்கி ஆனு தழுதானென்றுகருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுகின்ற மயிற்றிரள்போ லே கண்பெய்தமாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதனுற்றவென்க.

உற்றது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கானார்சிலம்பு. (௩௬)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுங்கேளாப்பைங்கதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுகுரன்மயங்கிமுந்நீ
ரகமடைதிறந்ததேபோலலறக்கோக்கிளையநங்கை
மிகைநலத்தேவிதானேவிலாவணைநீக்கினாளே.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்ச ந்தன்றன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழுகுரலெங்குங்கலந்து கடலி டத்துக் கரையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்கிளையநங்கையாகிய விசயை தானேவந்து அழுகையைநீக்கினாளென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி. (௩௭)

2139. பல்கதிர்மணியும்பொன்னும்பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுசூழ்ந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமந்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவமாதோவிதியுளியெய்தினானே.

இ - ள். மணிமுதலியவற்றை
சித்திரகூடமெங்கும் தாமந்தாழப்பட்டுப் புகைகமழாநிற்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானென்க. (௩௮)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமிலங்குபொன்வாள்
கருமணிமுகடுவேய்ந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசடுத்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பானை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ள். அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (௩௯)

2141. உலந்தநாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமீன்குளிக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்கரசுநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளற்றவர்க்குத் தோன்றாதே மறையும் அருந்ததிதோற்குங் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதவியென்னுந்தேவிபயந்த நம்பியாகிய சீதத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலுங் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன்படாரென்று அவரை வினவாது தானேயரசளித்தான்; "வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப" (பதிற். ௭௪.) என்றாற்போல. (௪௦)

2142. மாற்றவனொற்றரொற்றாவகையினின்மறையநம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுரிமுரசநாணவெறிதிரைமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ள். பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்குதவியாகிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தாற்போல அமைத்தனனாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றஏற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் திரை முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினானென்க.

வேண்டேட்டடிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. "வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த -

திண்பிணி முரசம்" (புறநா. உஅஅ.) என்றார்பிறரும். நீகொன்றசீவகன்றோ ழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினல் மேலுறவாகி யாம்கொலைசூழ்கின்றது தவறுமென்றுகருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேறோர் வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம்.

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக
வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுரைமினென்னத்
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்விரிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ள். தன் மைத்துனன் அரசவுரிமையைக் கோவிந்தனேயெய்தக் கருத்துடையனென்று தான்கருதிக் கட்டியங்காரன்றன் கருத்தறிதலே காரியமாகத் துணிந்து வரவிட்ட வோலையி லுள்ள காரியத்தை நீருரைமினென்ன, விரிசிகன் அவவோலையையெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையைவாங்கி அரசனைத்தொழுது தோன்றக் கூறுகின்றனென்க. (௬௨)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை [மேற்
புதையவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்
கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்
சிதையவென்னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிகர்யாரே.

இ - ள். கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஓர்பொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை; ஆயினும் தானுதலிற் றெளிவிக்கின்றேனென்றானென்க. (௬௩)

2145. க. படுமணிப்பைம்பொற்சூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து
கொடிநெடுந்தேர்களூறிக்கொய்யுளைமாக்கள்குத்தி
யிடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிசும்பேறச்சீறி
யடுகளிற்றசனிவேகமலமர வதனைநோனான்.

2146. உ. நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்
டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவீக்குமபோழ்திற்
கூற்றெனமுழங்கிவீழ்த்துக்கொல்லக்கோவிளகிற்றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பையுடைய ஆடவர்; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன் மரபு.

இ - ள். அசனிவேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சுழல, அதனைப் பொறானாய்ப் பாகரை யேவினனாக, அது பாகர்நூற்றுவரைக் கொன்றதென்

கின்ற வார்த்தையைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி யேறிக் கந்திலேசேர்த்திக் கட்டுகின்றவளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அரசன்பட்டானென்க.

கோலிளகிற்று - மங்கலமரபு. (௪௪ - ௫)

2147. தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீங்கு
மெனக்கினியிறைவன்றானேயிருநிலக்கிழமைவேண்டி
நினைத்துதானெடித்தல்செல்லாதென்சொலேதெளிந்துநொ
சினக்களியானைமன்னன் வருகெனச்செப்பினானே. [ய்தாச்

இ - ள். மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான்தாழாதே யான்தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீங்கும்; தனக்கு யான் உயிரையுமுட்படத்தருவேன் ; இனி எனக்கிறைவன் தானேயாதலின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகன்வாசித்தானென்க.

‘வருக’ என்னுமளவும் ஓலைப்பாசுரம். நெடித்தல், விகாரம். உயிருமீவேனென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (௪௬)

2148. ஓலையுட்பொருளைக்கேட்டேயொள்ளெயிறிலங்கநக்குக்
காலனையளியன்றானேகையினால்விளிக்குமென்னா
நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே [னான்.
போல்வதொன்றில்லையென்றான்புனைமணிப்பொன்செய்பூ

இ - ள். அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக் கையால்விளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, நூல்வலீர், இவனைக் கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி யிதுவேபோல்வது வேறில்லையென்றானென்க.

மதியாற்சூழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது - நட்பாய்ப் போதுகின்றதனை. (௪௭)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினானாமுந்தன்னைக்
கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்முரசமூதூரறைகெனவருளினானே.

இஃது, அதுகேட்ட கோவிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவர்சிலரும் உள்ளத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்கவேண்டா ; கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான் ; நாமும் அவனை அங்ஙனங்கருதினேமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றியூரிலே முரசறைவிக்கவென்று கோவிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (௪௮)

2150. கட்டியங்காரனேடுகாவலனொருவனானான்
விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்விளைவகூறி

ஞெட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நாநுமவல்லவென்னக்
கொட்டிஞன்றடங்கண்வள் வார்க்குளிறிடி முரசமன்றே.

மேல்விளையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற்றைக்கூறின், அந்நா நும்முடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவில்லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினனென்க. இது முரசறைவான்கூற்றெனின், பகைமைகூறிற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானன்; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படானாதலின், நீர் அவற்றை யிரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உறவுதோன்ற முதற்சாற்றினனென்க. (௪௯)

2151. விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைத்துநின்றழலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந்துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித்துநாளைத்
தெண்டிரைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொகுகவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி யணிந்து பிடித்து நாணநாளை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினனென்க. (௫௦)

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவுமுரசுமார்ப்பக்
கூற்றுடன்றனையதானைகொழுநிலநெளியவீண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வெள்வாட்சுடரொளிபரந்ததன்றே.

ஈண்டி-, ஈண்ட.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலியன ஆர்ப்பத் தானையீண்டுதலிற் பாற்கடல்போலே வாளொளி நகரிலேபரந்ததென்க. (௫௧)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்களோக்கி
யுதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொண்சுடர்ப்பரிதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றோன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ள். வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிர்களைப் புறப்படவிட்டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பரிதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடைநிழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுநிற்குமென்க. (௫௨)

வேறு.

2154. க. அரும்பனைத் தடக்கைய பரகாத்திரம்வாய்வாலெயிறைந்திலுங்கொல்வ, கருங்கடற்சங்குங்கறந்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலுகி

ருடைய, பெரும்புலிமுழக்கின் மாறெதிர்முழங்கிப்பெருவரைகீண்டி டுந்திறல, திருந்தியேழுறுப்புந்திண்ணிலந்தோய்வதீயுமிழ்சிறுகணிற் சிறந்த.

இதுமுதல், "சொம்பொனீண்முடி" (மண். ௬௬) அளவும் ஒருதொடர்.

2155. உ. கவிழ்மணிப்புடையகண்ணிழுறிற்கனன்றுதந்திழலொடும லைவ, வவிழ்புயன்மேகமனையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதாநாகம்,புக ழ்பருந்தார்ப்பப் பூமதம் பொழிவானின்றன விராயிரங்க வுள்வண், டிகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞூறிளையவுமத்துணைக்களிறே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

அபராகாத்திரத்திற்கு, "கடாந்திறந்து" (காந்த. ௩௧௪) என்னுங்கவியிற் கூறினும்.

இ - ள். கை, பின்கால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற ஐந்தானுங்கொல்வன, சங்கையும் பாலையும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரை யுடையன, புலிமுழக்கினால் எதிரேமுழங்கி அதனைக் காணாமையின், அது தங்குமலையைக்கிழிக்குந்திறல, எழுமுழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்புமூன் றுநிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் சொரிகின்றநீரை யுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத்தறுநூறு; புகழும் பரு ந்துமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம்; கவுளைவண்டிகழும் படி மதமடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறு; களிற்றுக் கன்றுகள் இரண் டாயிரத்தைஞ்ஞூறென்க.

ஆக யானை பதினாயிரத்தறுநூறு. எழும் திருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்பு மூன்றாவன: கையும், கோசமும், தாலவட்டமும். இவற்றோடு கால்நான் குங்கூட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (௫௩ - ௪)

2156. குந்தமேயயில்வாள் குனிசிலைமூன்றுங்குறைவிலார்கூற்றொ டும்பொருவா, ரந்தரமாறுயானைகொண்டேறப்பறக்கெனிற்பறந்திடு ந்திறலார், முந்தமர்தம்முண்முழுமெயுமிரும்புமேய்ந்திட வெஞ்சமம் விளைத்தார், கொந்தழலஞ்சாக்குஞ்சரமிவர்ந்தார்கோடியேவிருத்தியா வுடையார்.

இ - ள். தீக்கு அஞ்சாத குஞ்சரங்களை யேறினவர்கள் எறிகோல், வாள், வில்லென்கின்ற மூன்றிலுந் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும்பொருமவ ராய் அந்தரம்வழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபோரிலே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி சமரத்தைவிளைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச் சீவிதமாகவுடையாராயிருப்

2157. குங்கும நறுநீர்பந்தி நின்றாடுங்குதிரை யாறாயிரத் திரட்டி, பொங்குவெண்மயிர்சூழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி,

வெங்கணைதவிர்ப்ப வெள்ளி வெண்படைய வாய்விடினில வரைநில் லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகைய னபாய்மா.

இ - ள். புறப்படாமற் பந்தியிலேநின்று குங்குமங்கலந்த பனிநீரையா டும் *நம்பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிர்சூழ்பு ரவி அறுபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிடுவன, வெள்ளி க்கல்லணையுடையன, குசையை நெகிழவிடிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரி யணிந்த பாய்மாக் கூறின், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவா யிருக்குமென்க.

ஆகக்குதிரை நாறாயிரத்து முப்பத்திராயிரம். (கூக)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொளிர் குந்தமும்வாளுந், தோநிலையரவின் றேற்றமேபோலுஞ்சிலைகளும்பி றகளுந்துறைபோ, யூனமொன்றில்லாருயர்குடிப்பிறந்தாராயிரமடிக ளங்கண்டார், பானிலாப்பூணார்படைத்தொழிற்கலிமாப்பண்ணுறுத் தேறினாரவரே.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் குந்தமுதலியவற் றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார், பூணாராகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணி யேறினாரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினாராகியவவர் இத்தன்மையரென்றுமாம்.

வேறு.

2159. க. தறுகணாண்மையதாமரைநிறத்தனதகைசான்
மறுவில்வான்குளம்புடையனமாளவத்தகத்த
பறையினொலிபடுகினைநாவலின்கனிபோற்
குறைவில்கோலத்தகுளிர்புனற்சிந்துவின்கரைய.

2160. உ. பாரசூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றலவிளைகடுந்தேறலினிறத்த
பாரிற்றேர்செலிற்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்
சோரும்வார்புயறுளங்கவிண்புகுவனதுரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாளவதேசத்திடத்தனவாகியதுரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்கரையனவாகியதுரகம் பறை யொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்கனிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பார

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை நம்பிரானென்றல் மரபு. இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

சூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற்பிறந்ததுரகம் ஆற்றல், நிறத்த, விண்புகு வனவாயிருக்குமென்க.
வீரத்தைநடத்துதலேயுடையன. (ருஅ - கூ)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலேமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதிரை.

மாலே - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிலாகவோதுக; * மரட்டம்.
இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிற்கழுத்துப் போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளிபோலுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (கூo)

2162. இன்னபொங்குளைப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியறேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்துவெண்மதியந்
தன்னேயூர்கொண்டதகையனதொகைசொலினறுநூ
றென்னுமீறுடையிருபதினுயிரமிறையே.

மதி - குறட்டிற்குவமம். † பரிவேடிப்பு - சூட்டிற்குவமம்.
இ - ள். தகையனவாய்ப் பொன்முதலியவற்ருற்புனேயப்பட்டு இத் தன்மையவாகிய புரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்த்தொகைசொலின், அறுநூறென்னுமெண்ணினே யீற்றிலேயுடைய இருபதினுயிரமென்க.
இறையே, விளி. (கூக)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருமுந்நீ
ருச்சிமாக்கதிர்போற்சுடுமொளிதிகழுயில்வா
ளெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்றுதம்மொன்ஞர்
நிச்சங்கூற்றினுக்கிடுபவர்தேர்மிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலு நிறத்தனவாய் முந்நீரைமாக்கதிர் உச்சியிற் சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிதிகழ்வாளென்க. எச்சத்துநொடிவருமென்க.
இ - ள். தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய வென்று கூறுதல்வரும் வாளேயும் அல்லாதபடைகளேயும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றிறுக்கு விருந்தாக இடுபவராயிருப்பாரென்க. ()

வே று.

2164. க. எயிற்றுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள்பணிக்கும்வேலொடிடன்வல்லார்

* மகாராஷ்ட்ரமென்பது மரட்டமெனப் பிராகிருதத்தில் வழங்குகின்றது.
† பரிவேடிப்பு-பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது; சுற்றியதென்பது பொருள்.

துயிற்றியபல்கேள்வியினர்தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.
2165. உ. காலனொடுசூழ்ந்தகடுநோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கடறார்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுநுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். தமதாண்மையால் எயிறுகிய படையையுடைய புலியையொப்பார், வில்லையும் வாளையும் பிறர் தம்பக்கலிலேகற்கும்படி வேலோடேகூட வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலநூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக் கதனறுப்பார், வருத்திக்கோறலிற் காலனையும் பற்றினநோயையுமொப்பார், செருக்கினாற் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார், ஆண்டொழிலர், நுமராற் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குநூறாயிரமென்னும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுப்பை யடைகின்றவலியினாலென்றுமாம். (௬௩ - ௪)

2166. சிங்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வாளும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்பி
மங்குலிடைமின்னுமதியுஞ்சுடரும்போல
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிற்குமின்னும், வில்லிற்குப் பிறையுமுவமை.

இ - ள். இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்றும் தனக்கு ஓரரணைச்சேரும்படி விரிந்ததென்க. (௬௫)

வேறு.

2167. செம்பொனீண்முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைகாட்டினா
னம்பொனொண்கழலானயிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழிதொட்டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிற்றறுபது, மதம்பொழி

* ஏனாதியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டம்: வெண்பா. "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்-கார்க்கடல் பெற்ற கணாயன்றோ - போர்க்கெல்லாந் - தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே - ரேனாதிப் பட்டத்திவன்." என்பதனாலுணர்க.

வானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞூறு, இளையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞூறு; இக்குஞ்சரங்களையேறினவர்கள் கோடியேவிருத்தியாவுடையராயிருப்பார்; குதிரை யாறுயிரத்திரட்டி, புரவி யறுபதிறுயிரம், பாய்மாவும் அறுபதிறுயிரமாயிருக்கும்; பூணுராகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணியேறினுர்; மாளவத்தகத்தனவாகியதுரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் கரையனவாகியதுரகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரசூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற் பிறந்ததுரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, விண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போலு நிறத்தனவாயிருக்கும்; மரக்கலத்தின்வந்திழிந்தகுதிரைகள் கிளிபோலு நிறத்தவாய் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவிபண்ணுறுத்த தேர் இருபதிறுயிரத்தறுநூறு. இத்தேராட்கள் கூற்றினுக்கு இடேவராயிருப்பவர்: சிறப்புப்பெற்றுராகியவவர் நான்குநூறுயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றும் அரண்சேரும்படி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினுன்; அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுகவேறினுன்; அப்பொழுது வெல்க வென்று வாழ்த்தினுரென்க.

இவ்வியானைக்கு இது பெயர். (௬௬)

2168. சிறுவெண்சங்குமுரன்றனதிண்முர
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன
நெறியினல்கினபுள்ளுநிமித்தமு
மிறைவன்கண்வலனுடிற்றியைந்தரோ.

இ - ள். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையேயறிவித்தன; இறைவன்வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (௬௭)

2169. மல்லல்யானைக்கறங்குமணியொலி
யல்லதைங்கதிமான்கொழுந்தாரொலி
கல்லெனுர்ப்பொலிமிக்கொளிர்வாண்மினிற்
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ள். சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடேநடப்பதொரு கடலையொத்ததென்க.

"விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து."

2170. மாலைமாமதிவெண்குடைமல்கிய
கோலக்குஞ்சிகிழற்குளிர்பிச்சமுஞ்
சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்
பாலைபோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

இ - ள். பாலைநிலம்; குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிர் நிழற்சோலையாய், மதத்தாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை உண்டாக்கிற்றென்க. (சுக)

2171. மன்றன்மாமயிலார்த்தெழமானினங்
கன்றிணேடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

இ - ள். பெடையோடுகூடுகின்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மானினங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (எ0)

வேறு.

2172. படுகண்முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமாங்கதநாடெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றித்தோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
கடிமண்காவல்கருதினன்கோயிலாகக்கருதினன்.

இ - ள். சீவகன்காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு கருதிய கோவிந்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையும்போய் ஏமாங்கதத்தைச்சேர்ந்தபின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக் கோயிலாகக்கருதினனென்க.

மதிற்புறத்தே விட்டான். (எக)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்கடுடித்தபொல்லாக்கனுக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்ககுரலினற்
கூகைகோயிற்பகற்குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிந்த
மாகநெய்த்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்விண்ணுமதிர்ந்தவே.

இ - ள் அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண் துடித்த; அவர் கனுக்கண்டார்; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது; அவையே யன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சுதக்ககுரலாலேகுழற, முரசு ஒலியவிய, மாகத்தினின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணும் அதிர்ந்த

பூகம்பமும், வெள்ளிடியும். (எஉ)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்ததறியான்கொழும்பொனுலகாள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருநூறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தேர்நூறுங்கடுங்காலிவுளியாயிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையேயணிந்துபுனைபூணன்.

இ - ள். பட்டுப்போய்ப் பொன்னுலகை ஆளுதற்குரியானாகியபூணான், சீவகன்வந்து தன்னைக்கோறற்குப் புறத்திருந்ததறியானாய் இனிக் கோவிந்தனையுங்கொன்று வீற்றிருந்தேனன்றோவென்றாகருதித் தன்னினைவுமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலேயணிந்து கோவிந்தனுக்குப் போகவிட்டானென்க.

பொன்னுலகாளுதற்கென்றுமாம். (௭௩)

2175. மன்னனுங்கோர்மதவேழம்வாரிமனாளனென்பதூஉ
மின்னுங்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்
பொன்னிற்புனைந்துதான்போக்கநிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி
முன்யான்விட்டவினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானெனப்புகழ்
[ந்தான்.

இ - ள். அவற்றிற்குசிகராகக் கோவிந்தன்றான் வேழங்களில் வாரிமனாளனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும்புரவியையும் அணிந்து அவனிடத்தேபோகவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டித்த சிறப்புடையனவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந்தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வரவிட்டானென்றுணராமையின், நிகழ்வதோரானென்றார். (௭௪)

வேறு.

2176. வீங்குநீர்விதையத்தார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனொருவனாகியன்பெனுமயில்கொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டுயிரையுண்பான்வஞ்சத்தாற்சூழ்ந்தவண்ண
மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். கோவிந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோடு கூடியிருந்து அன்பென்னும் கூர்மைகொண்டவாளாலே அவனுயிரை அவ்விடத்தே வாங்கிக் கோடற்கு வஞ்சனையாலே சூழ்ந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய உரைப்பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது சீவகனை ; ஆகுபெயர். (௭௫)

2177. பெருமகன்காதற்பாவைபித்திகைப்பிணையன்மாலை
யொருமகனோக்கினுயிரொடும்போகடாத
திருமகளவட்குப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
வருமகனுகுமென்றுங்கணிமுரசறைவித்தானே.

இ - ள். கோவிந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னை நோக்கினானை உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனாவான் எய்தற்கரிய திரிபன்றியெய்த அரியமகனுமென்று முரசைச் சாற்றுவித்தானென்க.

2178. ஆய்மதக்களிறுதிண்டேரணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்கதிர்ச்சிவிகைசெற்றிக்கலந்தவைநுழைகளாகத்
தோய்மழையுலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ
லாய்முடியரசவெள்ளமணிநகரீண்டிற்றன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள். செறிந்த நீரையுடைய உகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரிலே தொக்கதுபோலே அரசவெள்ளம் களிறுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை நுழைகளாகக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டிற்றென்க. (௭௭)

2179. நல்லவள்வனப்புவாங்கநகைமணிமாலைமார்பர்
[illegible]
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநாளென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானார்.

இ - ள். தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வலிவித்தலின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்யத்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும், இவையுமறியாதே பரிவுகொள்வாருமாயினரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம். (௭௮)

2180. பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப் பெருமயிர்ப்பைம்பொற்ப
யறையெனத்திரியுமாய்பொற்பூமியினிறைந்துமன்ன [ன்றி
ருறுகணையொன்றும்வில்லுமுடன்பிடித்துருவநேமிப்
பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கினின்றார்.

அறை - * பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவராலும் எய்யவரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமந்நிலத்தே மன்னரெல்லாம்நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துநின்றாரென்க. (௭௯)

2181. ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிடுகொடியெழுதிக்காதிற்
காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள்விணிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ந்தபொற்பன்றிநெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில், விணிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடியைச் சாந்தாலேயெழுதிக் காதிலே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லைவளைய வாங்கிப் பன்றியினெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழ எய்தானென்க. (௮௦)

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச்சொல்லுதல்.

2182. குடர்தொடர் குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரத்தார்கோன்
சுடர்நுதற்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்கண்ணிசிந்த
வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சரநகரம் - அத்தினபுரம். அடர் - நெருக்கம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க. (௮௧)

2183. வார்மதுத்துளிக்குமாலைமணிமுடித்தொடுத்துநாலக்
கார்மதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிலிக்காவன்மன்ன
னேர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருநகையாகவீழ்ந்தான்.

இ - ள். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின் மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலைநாலும்படி விசையுடனே சக்கரத்தே ஏறினவளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருநகையாக வீழ்ந்தானென்க. (௮௨)

2184. முலைவட்டப்பூணுமுத்துமூழ்கலிற்கிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்
சிலைவட்டநீங்கிவிண்மேற்செவ்வனேயெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும்படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாமம்; இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துளையிடாத நாயகமுத்தென்றுமாம். குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை.

இ - ள். கோசலநாட்டின் இறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றுநீங்கி நேரே எழுந்ததென்க. ()

2185. ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியனதனைநோனா
னாடெழுந்தார்ப்பமற்றந்நன்சிலைமுரித்திட்டம்பை
வாடினன்பிடித்துநின்றான்மணமகன்போலநின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

இ - ள். அவந்தியின்வேந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க வளையாதாக அதனைப்பொறானாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முரித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனாய்நின்றான்; நின்றவன் மணமகன்போல நின்றானென்க. (௮௪)

2186. பில்கித்தேனொழுகுங்கோதைப்பிறர்மனையாள்கட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கானொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனீர்மகதராசன்றுரந்தகோன்மருளவோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ள். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சை அறிவான்மிக்கான் மீட்க, அது மீண்டாற்போலே மகததேயத்தரசன் எய்தகோல் கண்டார் இதுபடுமென்றுமருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு போயிற்றென்க. (௮௫)

2187. தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்வீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழுங்கிவேர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ள். கலிங்கத்தினரசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி வடம்மின்னெனவில்லைவீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறி விழுங்கக்கண்டு இரங்கி வேர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (௮௬)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்திக்கணநிரையன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றுருதாய்

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனெய்தவம்பு, அதனிடத்தே அழுந்தநாணிச் சிறிதுற்று மிகவுருதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (௮௭)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சுண்ணமிலங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தகோன்றாட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துகண்சுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதனபுரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போல் திரிதலின், அதில் நிற்றலாற்றாதே கண்சுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தானென்க. (௮௮)

2190. மலையச்செஞ்சாந்துமுந்நீர்வலம்புரியீன்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரிளமுலைப்பொறியுமார்ந்து

சிலைவைத்தமார்பிற்றென்னன் றிருமணிப்பன்றிநோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதானுந்தரணிமேற்பாதம்வைத்தான்.

இ - ள். சார்தும் முத்தும் முலைத்தழும்பும் நிறையப்பட்டு மலையை யொப்பாகவைத்த மார்பிற்றென்னனெய்தவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலைவைத்தது; தானும் நிற்றலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அகூ)

2191. விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்கணைசெவிட்டிநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுநேமிசேர்ந்தாங்
குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துவெமைபகழிவாங்க
விற்றுவின்முறிந்துபோயிற்றிமைப்பினிலங்கித்திட்டான்.

இ - ள். விசயன், தன்கணையை ஒருக்கடித்துநோக்கி இடக்கைமேலே யமுக்கித் திருத்தி உருட்டாநின்று நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குற்றவில்லிலே தொடுத்துச் சிறகமைந்த பகழியைவாங்கினாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து போயிற்று; ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (௬௦)

2192. குண்டலமிலங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றாருமாரமுமிளிரவேறிக்
கண்டுகோணிறையவாங்கிக்காதுறமறிதலோடும்
விண்டுநாணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

இ - ள். அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவில்லைவாங்கிக்கொண்டு உறையினின்றுநீக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றும் கூடுங் காலத்தைக்கண்டு கோலைநிறையவாங்குதலாலே, அது காதிலேசெல்லமறி கின்றவளவிலே நாண் அற்றது; அப்பொழுதே எய்கின்றகருத்தைக் கைவிட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். சீவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தற்குரியனாகிய இவற்கு ஊழ் இங்ஙனஞ் செய்தது. (௬௧)

2193. உளைவனப்பிருந்தமான்றேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததோளாள் வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களைகலார்பொறியையாங்கோராறுநாள்கழிந்தவன்றே.

இ - ள். மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமானதவத்தின்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்தைவிரும்பி அறிவுமுதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக, இப்படியே ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி, மயங்க. (௬௨)

வேறு.

2194. பனைக்கையானைமன்னர்பணியப்பைம்பொன்முடியிற்
கனைக்குஞ்சுரும்பார்மாலைதவழ்ந்துமதுவுந்தேனு

நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனாம்வெள்வேல்வலவ
னினைக்கலாகாவகையானோராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ள். மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சுரும்பும் தேனுமார்ந்த மாலையின்மதுத்தவழ்ந்துநனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்நினைக்கவொண்ணாத வஞ்சனையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுக. (௧௩)

2195. காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்கடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநீலயானையிவர்ந்தான்.

முன்னின்றஇரண்டின்னும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது. சீரின் - சீரோடு.

இ - ள். களிறுமுதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய யானையை மேற்கொண்டானென்க. (௧௪)

2196. கல்லார்மணிப்பூண்மார்பிற்காமனிவனேயென்ன
வில்லார்கடலந்தானைவேந்தர்குழாத்துட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லானெல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

இ - ள். அவ்வியானையின்மேல்வந்த வேலான், வேந்தர் இவனேகாமனென்னும்படி அவர்குழாத்திலே தோன்றினனாக, தானிற்குமுறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணானோக்கிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க. (௧௫)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னைநலியுமென்னக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

இ - ள். புலியை அகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாளுருவி விட்டதப்பும் என்னைநலியாநிற்கும்; மதனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப்பும் என்னைநலியாநிற்குமென்றுகூறிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அநங்கமாலைகூடத்திற் சீவகன் தனியேவந்தமை கருதி. (௧௬)

2198. மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மாழைமானோர்நோக்கிற்
கொய்பூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

பெய்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்பூண்சிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே

மாழை - இளமை. குலாயசிலை; செய்யப்பட்டசிலை; நாண்பூண்டசிலை.

இ - ள். மை அழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார் ஏத்தக்கழலான் இழிந்துநின்று சிலையின் நாணையெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவர்நாள் உலந்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையும் சேரக்கோறலின், 'சேரார்' என்றார். ()

வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்குநீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்சிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினுளது அழகு கேள்வியான்வருத்துதலின், வந்து சிலைதோற்றமன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தின் நெருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (௯௮)

2200. போர்த்தகல்விசும்பில்வந்துபொறித்திரிபன்றிமூன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுந்தகைமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்வீழநோக்கிச்சுடுசரஞ்சிதறவல்லா
னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுநின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

இ - ள். நெடுந்தகை, பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும் வந்து நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி ஓர்த்துப் பல சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றுந்தன்மையேகூடுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தளவும் நோக்கி நின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றுமாதலின், 'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (௯௯)

2201. பொறியின்மேலேறறேற்றுணிற்போதல்செய்யா
னெறியின்வில்லூன்றிநிற்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிதறிவீழ்ந்த
செறிகழன்மன்னர்நக்குத்தீயத்தீவிளைத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். திகிரிமேலேறுதலுமறியானுய்ப் போகின் நகுவரென்னுநாணினாற் போதலைச்செய்யானுமாய் வில்லையூன்றிநிற்ப, பன்றி அற்றுவிழுமோ வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத் தீயும்படி கோபத்தை விளைத்துக்கொண்டாரென்க.

‘நெறியின்’ என்றார், அத்தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற, சிதறி, சிதற. (௧௦௦)

2202. சிரற்றலைமணிகள்வேய்ந்ததிருந்துபொற்றிகிரிசெம்பொ
னுரற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்
விரற்றலைப்புட்டில்வீக்கிவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்
குரற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின்தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேய்ந்த உருவப் பன்றி. புட்டில் - விரற்சரடு. குரல் - மயிர்.

இ - ள். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரலிடத்துப் பன்றிகள் இடத்திலும்வலத்திலும திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டுபொங்கும்படி குதித்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (௧௦௧)

2203. ஒள்ளழல்வைரப்பூணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளழற்கொள்ளிவட்டம்போற்சுலாய்ச்சுழலப்பொன்னா
ணொள்ளழனேமிநக்கமண்டலமாகநின்றா
னொள்ளழற்பரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொத்தான்.

வைரப்பூணும், அழல்போலுமணிக்குழையும், பொன்னாணும் மின்ன நின்றானென்க.

இ - ள். அழலைநக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாகநின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிறுநின்ற தன்மையையொத்தானென்க.

பரிதி - வட்டம்; “பரிதி போகிய புடைகிளை கட்டி” (பதிற். ௭௬.) என்றாற்போலக்கொள்க. (௧௦௨)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிறாதவில்லறாதநாண்வாய்த்
திருந்தினார்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சுருக்கிமாறா
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியிற்றரும்பொறியுமற்றாங்
கொருங்குடனுதிரவெய்தானூழித்தீயுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை, இரண்டிற்குமுவமை. இவ்வுவமைகூறிற்று, விசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினார் - இருடிகள்.

இ - ள். உருமேற்றையும் தீயையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல இறாதவில்லில் அறாதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளேயாம்படி நிரம்பவலித்துக் கட்டியங்காரன்நல்வினையும் பன்றியாகியபொறியும் சேரவற்று அவ்விடத்தேவிழும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே அவனும்படுதலின், ‘உடன்’ என்றார். (௧௦௩)

2205. இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவீழக்
கலங்குதெண்டிரையுங்காருங்கலிவளிமுழக்குமொப்ப

வுலம்புபுமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகர்ந்தறைந்துகோமான்கோவிந்தன்கூறினனே.

இ - ள். அப்பன்றி அங்ஙனம் எவுண்டு இடித்து நிலத்தேவிழுதலிற் சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காநின்ற முரசைக்கொட்டி ஆரா நிற்ப, கோமானுகியகோவிந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற் படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினனென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நின்னைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங் கூறினனென்றுமாம். (கoச)

2206. வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கங்
கானுடையலங்கன்மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னும்
வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ள். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சீவகனென் னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தி னுயிரை விழுங்குமென்று கூறினனென்க.

ஒருவன் - இயக்கன். (கo௫)

வே று.

2207. விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டுவந்தாயென
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடின்வீக்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

இ - ள். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான்அஞ்சு வேனே? எனதாற்றலை நின்தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர் செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும் அக்களவைத்தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை. (கo௬)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாரழலெங்ஙனங்கான்றிடுமங்ஙனம்
பேரிசையானிசைகேட்டலும்பெய்ம்முகிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

இ - ள். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவளவிலே அழலை எங் ஙனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சீவகன்வெற்றியைக் கேட்டவளவிலே கார்காலத்தின் முகிலிடிபோலக் கோபித்தானென்க. (கo௭)

2209. காற்படையுங்களிறுங்கலியாவொடு
நூற்படுதேருநொடிப்பினிற்பண்ணி

நாற்படையுந்தொகுத்தான்மக்கணச்சிலை
வேற்படைவீரரோர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் காலாளாகியபடையும் களிறும் மாவும் நூல்வழிப்பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்; தொகுத்தவளவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல். (௧௦௮)

2210. விற்றிறலான்வெய்யதானையும்வீங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்ஞாட்பினு
ளுற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

இ - ள். சீவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களுமுற்று மொய்ம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட்குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (௧௦௯)

வேறு.

2211. அத்தமாமணிவரையனையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிற்பண்ணினபருமயானையே.

இ - ள். அத்தகிரியையொத்த தோன்றல; அதனருவிபோல் மத்தகத்தே மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்ந்தவிடத்தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. ()

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருதிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாவிருவிசும்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

இ - ள். மேலாட்கள் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி காற்றடித்து இலைகிழிந்த கதலிகைக் காட்டையொத்தனவென்க. (௧௧௧)

2213. க. குடையுடைநிழலினகோலமார்ந்தன

யடிதொடை[illegible]தாகை
வடிவுடைத்துகின்முடிவலவர்பண்ணினார்.

2214. உ. கொய்யுளைப்புரவிகள் கொளீஇய திண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பிணித்துமுள்ளுறீஇச்
செய்கயிறாய்ந்தனசிலையுமல்லவுங்
கையமைத்திளைஞருங்கருவிவீசினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிழலின; அம்புபடாதபடி நாற்றின இடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்ந்தன; எய்யுங்காலத்து அடிவைத்துநிற்றற்கும், எய்தற்றொழிற்கும் அமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடையபாகர் புரவிகளைப்பூட்டின நுகத்திற்பெய்தகயிற்றைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணினபின்னர் அவை முள்ளுறுத்திய வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவசத்தையணிந்தாரென்க. (கக௨ - ௩)

2215. க. பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்பினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. உ. கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்நுதி
மின்னிலைவாளொடுமிலேச்சரேறலிற்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பொங்குபு
முன்னுருத்தார்த்தெழப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பறந்துசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே யெழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏறலின், அப்புரவிகள் கெச்சையும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை. (கக௪ - ௫)

2217. மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காலினர்
பாலிகையிடையறப்பிடித்தபாணியர்
சாலிகையுடம்பினர்தறுகணாளரே.

* இதனை, ரதகுப்தியென்றும், வரூதமென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்.

இ - ள். தறுகணாளர், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்படிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள். (௧௧௬)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநிரைத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

இ - ள். மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணாடிதைத்தகடகினையும், மயிர்க்கிடுகினையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலிய பலகையினையும் நிரைத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

'பரந்தது' எனவும் பாடம். (௧௧௭)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றேர்நான்கனைக்கச்சமாகு
மேர்மணிப்புரவியேழாயிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாள்கற்பகத்தாரினாற்கே.

இ - ள். சீவகற்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிறும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்கனைக்கச்சமாகும்; புரவி ஏழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணுப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

2220. கிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்கிழறுழாய்க்குனிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தனைக்கச்சமாகு
[illegible]
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாள்கட்டியங்காரற்கன்றே.

இ - ள். கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தனைக்கச்சமாம்; புரவி எழுநூறாயிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221.

மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாளவு
நிலமகணெஞ்சுகையெறிந்துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெல்கமே.

இ - ள். மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியும் களிறும் படவும் தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அடித்

* வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

துக்கொண்டுவருந்தவும், சீவகன் சீறினான்; அவனெஃகமும் புகைந்த தென்க-

'புலமகன்' என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்றுசீறலின். "நிலமக ளழுத காஞ்சியும்" (புறநா. ௩௬௫) என்றார்புறத்திலும். (௧௨௦)

2222. குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்வெள்வளை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைவெம்பின
விணையிலவெழுந்ததாழ்பீலியெங்கணு
முணையினாற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை ஒலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே யெழுந்தன; இவ்வோசைகளின்மிகுதியாலே எவ்விடத்தொலியும் கடலிடத்து முழக்கையொத்தனவென்க.

பணை - முரசின்விசேடம். பம்பை - ஒருவாச்சியவிசேடம். (௧௨௧)

2223. முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யடுதிறலெறிசுறாவாகக்காய்ந்தன
கடலிரண்டெதிர்ந்ததோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு மரக்கலமாக குதிரை திரையாக வாட்படை சுறாவாகத் தம்மிற் காய்ந்தனவாகிய இரண்டுகடல் போர்செய்தற்கெதிர்ந்ததொரு காலமுண்டாயின் அதனை ஒத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கழலாடவர்கருவிவாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின கச்சினராய் அம்பறாத்தூணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்லிடத்தே அம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (௧௨௩)

2225. திணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறனுமாந்தரிற்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியின்னதே.

இ - ள். சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்சரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியிலேநின்று புதுப்புனலிற் போர்

செய்யுமாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்
மை யென்னென்ற

அது மேற்கூறுகின்றார். (௧௨௪)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கடீ
விழித்தனதீந்தனவிமைகள்கூற்றெனத்
தெழித்தனர்திறந்தனரகலமின்னுயி

இ - ள். அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார் ; கோபித்தலிற் கண்கள் தீப்போலவிழித்தன ; அதனால் இமைகள் தீந்தன ; அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள் புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார் ; கழித்து அகலத்தைத் திறந்தார் ; திறந்து உயிரைப்போக்கினார் ; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவர் போரரவம் மிக்கதென்க. (௧௨௫)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கண்ணியோடற்றுவீழ்வன
கருங்கனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக் களத்தேவீழ்கின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்பழத்தைச்சொரிவனபோன்றனவென்க.

இது, முதற்கூறிய அம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை. (௧௨௬)

2228. பணைமுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிநெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணையுயிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள். பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன ; தாரின ; தவிர்ப்பன ; நெற்றியன ; போரிற்கு உதவியாயமைந்த இளமையன ; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க. (௧௨௭)

2229. கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்சூட்டின
காரொளிமின்னுமிழ்தகையகாலியற்
றேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளிவாயால் தொழிற்படுதலின், நடுவுநிற்குங்குறடு மாண்டன ; அதனிற்றைத்த ஆர் அமைந்தன ; சூட்டின ; காரின் மின்னொளியைக் காலும் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலையுடைய தேருந்தேரும் தம்மின்மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க. (௧௨௮)

2230. அஞ்சனமெழுதினகவளமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டுவ
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ள். எழுதப்பட்டன; ஆர்ந்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டுவன; ஓடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.
மஞ்சு, கொடிக்குவமை. (கஉ௯)

1231. மாக்கடற்பெருங்கலங்காவின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறிரிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசுவாத்தம்முளென்பவே.

இ - ள். பெருங்கலங்கள் நங்கூரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றுலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதனவென்க. (கங0)

2232. விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
யடுகதிரயிலொளியரசர்மாமுடி
விடுகதிர்மணியொளிவெயிலிற்காய்ந்தவே

இ - ள். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன்கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது, அவ்விருளை, படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. ()

2233. பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினாலெனச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைந்திட்டாளரோ.

இ - ள். மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்ஙனம் கடியமறங்களை என்கண்ணாற் காணமாட்டேனென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உதிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தாளென்க.
குணத்தினாலும் பாடம். (கஙஉ)

வேறு.

2234. கலைக்கோட்டவகலல்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய வல்குல்; கோடு - பக்கம்.

இ - ள். கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின்றன்மையையுடையவாகிய வேழத்தைநூறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௬௩௩)

2235. மணமாலைமடந்தையர்தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியீர்ங்குருதிப்புனலலைப்ப
நிணமாலைக்குடர்சூடிநெருப்பிமையாநெய்த்தோரிற்
பிணமாலைப்பேய்மகட்குப்பெருவிருந்தயர்ந்தனரே.

ஈர்க்கும் குருதி, விகாரம்.

இ - ள். மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையுடைய குஞ்சியை இழுக்கோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து நிணவொழுங்கையுடைய குடலைச்சூடிப் பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தாரென்க. (௬௩௪)

2236. தோலாப்போர்மறமன்னர்தொடித்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமில்வாளாற்
காலாசோடறவெறிந்தகனைகழற்காலலைகடலு
ணீலநீர்ச்சுறவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மன்னர் தோளையுயர்த்து வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல் வெட்டுகின்றகாலத்து, * சந்நாகத்தோடேயறும்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால்கள், கடலினீரிலே நீலச்சுறவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௬௩௫)

2237. கருவியூடுளங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிறமுருக்கியுருணேமிசுமந்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே.

இ - ள். பலகாரத்தினூடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள் நினைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையைச் சுமந்து பரந்தனவென்க.

இற முருக்கி - பொடியாகமுறித்து. (௬௩௬)

* சந்நாகம்=ஸந்நாஹம் - கவசம்.

2238. மாலைவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணிந்து
கோலநீள்கொழுங்குருதிகொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலைநீள்விசும்புறையும்வெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி
நீலமாசுணத்தோடுநிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

இ - ள். யானையின்கோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அற்றுக் குடைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசும்பிலேயுறையுமதியம் அதனைத்தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தன வென்க.

மேலை, ஐ - அசை. (௧௩௭)

2239. அஞ்சனநிறநீக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிறுவரைபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்து
குஞ்சரங்கள்பாய்ந்திடவிற்குமிழ்விட்டுமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

இ - ள். முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்தத்தைப்பூசுதலின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரியவரையையொத்து மிடைந்த இனக்களிறுகள், அமரையுழக்கிச்சென்று பகைவர்யானைகளைப்பாய்தலின், உமிழ்குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்குந்தோன்றினவென்க. (௧௩௮)

2240. குஞ்சரந்தலையடுத்துக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாள்பிடித்துடுத்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தானை
யஞ்சிப்போந்தினநரியோடோரிநின்றலறுமே.

நீங்கி, நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

இ - ள். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவடுத்து மாவைக் காலணையாக அடுத்து வாளைப்பிடித்து உடுத்ததுகிலின்மேலே வல்லிக்கயிறுகிடந்து துளங்கியிலங்கச் செஞ்சோற்றுக்கடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவனை அஞ்சிக் குதித்துப்போய்நின்று இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (௧௩௯)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவளங்கடிகைவா
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதணிந்தபொற்றோடுங்குண்டலமுநகநகா
வீதைந்தவரைமார்பர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தனரே.

இ - ள். வரைமார்பர், தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்தவாயை அவ்வமிர்தையுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றாற்போல வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத் தாமும் நக்குவிஞ்சையர்போற் கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம். உயிர் போகாதாரைப்போற் கிடத்தலின், 'விஞ்சையர்போல்' என்றார். (௧௪௦)

2242 குடர்வாங்குகுறுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகதநாய்போற்றோன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள்படநாக
முடனேகொண்டெழுகின்றவுவணப்புளொத்தனவே.

இ - ள். புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேநின்று குடரைவாங்குநரிகள் சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போற்றோன்றின; இரைதேருநிலைவு தீரத் தோளைக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழுகின்ற கருடனையொத்தனவென்க. (கசசக)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவளையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி
திரையுளையரிநன்மாநிலமிசைப்புரள்வனபோற் [ழிந்
புரையறுபொன்மணியோடைப் பொடிப்பொங்கப்பொருத
தரைசோடுமரசுவாவடுகளத்துளாழ்ந்தனவே.

இ - ள். எயிற்றினையும் உளையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறிடித்தலின் வரைகளோடேவீழ்ந்து குருதியையுடையநிலத்தே புரள்வன போல, அரசுகள் அரசுவாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி - குற்றங்கெட்டமணி. பொன்னோடையின்மணி பொடியாய்ப்பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (கசசஉ)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குழலார்சாந்தணிந்து
வடந்திளைப்பபுல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுகுருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிடம்படுசெவ்வானத்திளம்பிறைபோற்றோன்றினவே.

இ - ள். மகளிர் தாமேசாந்தணிந்து எரிகிறமணிவடந்திளைப்பப் புல்லியமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றோன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டுபடைக்கும் பொது. (கசசங)

வேறு.

2245. காளமாகிருளைப்போழ்ந்துகதிர்சொரிகடவுட்டிங்கள்
கோளராவிழுங்கமுந்நீர்க்கொழுந்திரைக்குளித்ததேபோ
னீளமருழக்கியானைநெற்றிமேற்றத்திவெய்ய
வாளின்வாய்மதனன்பட்டான்விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். கருமைமேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதிரையீன்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே அழுந்தியதோர்தன்மைபோலே, மதனன் அமரையுழக்கி விசயனதுயானை நெற்றியிலேபாய்ந்து அவன்வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (கசசச)

2246. மன்மதனென்னுங்காளைமணியொலிப்புரவித்தேர்மேல்
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிற்றெழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பக்
கொன்மலிமார்பன்பொற்றேர்கொடிஞ்சிலையறுப்பச்சீறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினானே.

இ - ள். அவன்றம்பி மன்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்து தேர்மேலேநின்று வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து தெழித்தனனாய் ஆர்ப்ப, அவ்விசயன் தேரிற்கயிற்றையும் வில்லையுமறுப்ப, அவன்சீறி வரையினின்றும்பாயும் புலிபோலே நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினானென்க. (௧௪௫)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தழுந்தவெய்யச்
சுற்றுபுமாலைபோலத்தோன்றறன்னுதலிற்சூடிப்
பொற்றதோர்பவழந்தன்மேற்புனைமணியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறழுந்தச்செவ்வாய்கௌவிவாளுருவினானே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மாலைபோலே சூழ்ந்துசென்று அந்நெற்றியிலேயழுந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தானாக, அவன்அவற்றை மாலைபோலே தன்னுதலிலேசூடிக் கோபித்துப் பவழத்தின்மேலே முத்தையழுத்தினாற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறழுந்தும்படி வாயைமடித்து வாளையுருவினானென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது. (௧௪௬)

2248. தோளினாலெல்கைமேந்தித்தும்பிமேலிவரக்கையா
னீளமாப்புடைப்பப்பொங்கிநிலத்தவன்கவிழ்ந்துவீழக்
கீளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினாற்றிருகிவீசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினானே.

தும்பி - யானை.

இ - ள். அந்தவாளை அவன் கையாலேயேந்தி விசயனேறியிருந்த யானையின்மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானை அவன்றாரியனும்படி தன் கையிற் றண்டாலடிக்கையில் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானை சென்று அவனை இரண்டு கூறாகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசிறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பிலேபட்டானென்க.

இத்துணையும் மதனனும் மன்மதனும் விசயனோடுபொருது பட்டபடி கூறினார். (௧௪௭)

2249. நனைகலந்திழியும்பைந்தார்நான்மறையாளன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னரைக்குடிமிகொண்டான்
கனையெரியழலம்பெய்தகண்ணுதன்மூர்த்தியொத்தான்.

நனைகலந்து இழியும் பைந்தார் : அரும்புகள் இடையிலேகலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனிழியுந்தார் ; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ள். அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசனைவெற்றிகொண்டான் ; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க.()

2250. சண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிரைப்பெய்வான்வீழ்தருகடாத்தவேழ
மண்பகவிடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற்றானையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

இ - ள். பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமெனவிருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணி மீண்டானென்க. ()

2251. சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீதத்தன்சினவுபொன்வாண்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிர்குழையும்பூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிர்பரிதிமுந்நீர்க்கோளொடும்வீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விடுபூ.

இ - ள். சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான்தலையிலே ஸ்ரீதத்தன் வாள் தங்கிற்றாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப் படைநடுவேவீழ்கின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிற்குக் குழைமுதலியனவுவமம். (க௫௦)

*2252. கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சீற்றத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்கக்களிற்றொடுமிறங்கிவீழ
வடர்ந்தெரிபொன்செயம்பினூன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

இ - ள். மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றூளிபொங்கும்படி மார்பிடந்து களிற்றொடுந்தாழ்ந்துவீழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்கம் அழன்று அடர்ந்துசென்று அம்பாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாராசன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார். (க௫க)

2253. கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்த
பாங்கமைப்பருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

றேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்ந்தவேழங்
காம்பிலிக்கிறைவனூர்ந்தகளிற்றொடுமலைந்ததன்றே

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ள். கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற் செய்த கண்ணாடிதைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னனாகிய தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறின களிற்றோடேமலைந்த தென்க. (கஉ௨)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்
வெந்தனவிலையிலாதசாமரைவிரமன்ன
னந்தரம்புதையவில்வாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி
குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினானே.

இ - ள். அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத்தாக்க மிடைந்த தீயாலே சாமரைவெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசும்புமறையும்படி தன்வில்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன் எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினானென்க.

தாக்கி, தாக்க. (கஉ௩)

2255. மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்ந்த
நெற்றிமேலெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழ்ந்தநெய்த்தோ
ரூற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி
யொற்றைமாக்கதிரைநீட்டியொண்சுடரிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி, (உலோகபாலனது) நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின் உமிழ்ந்தகுருதி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோகபாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலேயிருந்த தன்மையை யொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமுளர். (கஉ௪)

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க
ணெடுமொழிமகளிர்கோலங்கிழன்மணிமுலைகணோர்பட்
டுடனுழவுவந்தமார்பமூழ்கலிற்சிங்கம்போலக்
கடன்மருள்சேனைசிந்தக்காம்பிலிமன்னன்வீழ்ந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லைவலித்து எய்தகோல்கள்சென்று அவன்மார்பிலே மூழ்கலின், தன்சேனைகெடும்படி சிங்கம்பட்டு வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையும் காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகூறினார். (கஉ௫)

2257. பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலிந்தமேனி
நன்னிறமாவின்மேலானலங்கொடார்நபுலனென்பான்
மின்னிறவெஃகமேந்திவீங்குநீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றிறினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

இ - ள். பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குன்றமு மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்றவன், வாளையெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப் பாய்வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம். (கருக)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழவனணிநக்குநீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகலினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.

நாந்தகம் - வாள்.

இ - ள். அம்மகதையார்கோன் கண்களிமைத்தலின், நபுலன் அவனை வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனேயென்று நாணி நக்கு, நின்னைக்காய்கின்றிலேன்; நீ அஞ்சலென்றுதேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறோர் வெய்ய களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க. (கருஎ)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமரனார்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலைமகளிர்தம்வனப்பிற்சூழ்ந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்காளைமீண்டான்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்தகுமரன் தன்கையிற் படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்தானாக, அவனை வெட்டுதலைநாணி அவன்வேழத்தையுமெறியானாய் மீண்டானென்க.

மகளிர்தம்மழகாலே இவர்புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச் சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு, அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன் காமம்போலேமீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படையொழிய வேறின்மையிற் படைவழங்காது மீண்டான். இனி மகளிர் தம் மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று தம்மையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையனல்லாதானிடத்து அவர்வேட்கைமீளுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம். மற்போர் - ஏருமைமறமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர்கூறினர். (கருஅ)

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதிவனுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்வீர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னையுமிழ்நெய்வாயதொரயில்வாள்
கண்காவலகழுகோம்புவதுயராநனிவினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்ந்த வாயை யுடையவாள். கண்காவல - கண்ணைக்குத்துவ.

இ - ள். விபுலன், கழுகை ஓம்புவதாகிய வாளையுயர்த்து மண்காவலை மகிழாதே இவ்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிக வும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு வாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான். (௧௫௯)

2261. வீறின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்நிகராயினும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றிளையாரையுமெறியா
னூறன்மையின்முதியாரையுமெறியானயிலுழவன்.

இ - ள். அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன், மதவேழத்தை எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுநினைத்து அதனாலேவெற்றி யின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டானாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிறர்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவரையும்வெட்டானாய், தனக்கிளையாரையும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டானாய், அற மன்மையின், தன்னின்மூத்தோரையும்வெட்டானாய் நின்றானென்க. (௧௬௦)

2262. ஒன்றாயினுபலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்
பொன்றாழ்வரைப்புலிப்போத்தெனப்புனைதார்மிளிரார்ப்பச்
சென்றானிகல்களிறாயிரமிரியச்சினவேலோன்.

இ - ள். அங்ஙனநின்ற வேலோன், இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றே யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும் வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்றுவினவி மேருவிலிருக்கிற புலியேறென்னும்படி ஆயிரங்களிறிரிய மிளிரார்ப்ப யானை யின்மேலே சென்றானென்க.

'அயிலுழவன்', (௧௬௦), 'வேலோன்' என்றது, யானையிலிருந்துபொரு மிடத்து வேல்வேண்டுமென்றுகருதி. (௧௬௧)

2263 புடைதாழ்குழைபொருவில்லுயர்பொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாணொடுகடிவட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ

னிடையாதிகரெறிநீயெனவதுவோவெனநக்கான்
கிடையாயினனிவனேயெனக்கிளராணழகுடையான்.

இ - ள். ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஓலையோடே குழைவிளங்க வல்லிக் கயிற்றோடும் மிக்கவட்டுடையோடும் வாளோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குநிகர்; என்னைவெட்டென்றானாக, இவனே உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினானென்று கூறும்படிவிளங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

'அதுவோவெனநக்கான்' என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென்னும்புகழை நீயெய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்றவாறு. (௧௬௨)

2264. இன்னீரினதிரைமேலிரண்டிளவெஞ்சுடரிகலி
மின்னோடைவசுழன்றாயிடைவிளையாடுகின்றனபோற்
பொன்னாணினர்பொருவில்லுயர்புனைகேடகந்திரியாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமார்பினர்திரிந்தார்.

இ - ள். கடலிடத்தனவாகிய திரைமேலே இரண்டிளஞாயிறு இருந்து அவைதாம் இகலிக் கையிற்பிடித்தமின்னோடே சுழன்று விளையாடுகின்றவைபோலே நாணினர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிற்குவமை. (௧௬௩)

2265. விருந்தாயினையெறிநீயெனவினைமார்பகங்கொடுத்தாற்
கரும்பூணறவெறிந்தாங்கவனினதுழ்நினியெனவே
யெரிந்தாரயிலிடைபோழ்ந்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலரரமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடாமையின் வேற்போரைக்கருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவிருந்தாயினையாதலின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி எறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடியை அவன்றானறியாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான்; சேர்ந்து அவன் ஆங்கு நின்றான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழுதாரென்க.

விண்ணுலகைவிரும்பியவிபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன் விண்ணுலகிலேநின்றானென்று தேவர்கூறினார்; அவன் ஆங்கு நின்றானென்க; நிலைபெற்றிருந்தநிலையை அவன் அங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி 'அடைந்தார்' என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்றானென்பதனை யானைமேல் நின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவருநின்றாரெனல்வேண்டும்; அது முற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தா

தாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்தமின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொரு தபடி கூறினர். (கசுச)

வேறு.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்சூழி
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காமுகற்கண்டுகாய்ந்தான்.

இ - ள். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணாலே நித்திலத் திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத் தையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எஃகத்தை யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காய்ந்தானென்க. (கசுரு)

2267. மாற்றவன்சேனைதாக்கித்தளர்ந்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவீழ்ந்தார்
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டுக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றிளஞ்சுறாக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

இ - ள். அவன்காய்ந்ததனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குத லின், பதுமுகன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகெடாதே மீண்டு நின்ற வன்கண்மள்ளர், ஏறுகிய சுறாக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும் தோ ன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுறாக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை யொத்தா ரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதுமுகன்படைக்குமுவமை. போல, ஒத்தாரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே கூட்டுக. (கசுசு)

2268. தூசுலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடு
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றைஉந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதிநுழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டழுத்தினனே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுதலின், ஊசலோடுவமித்தார்.

இ - ள். தன்முன்னின்ற சேனைகெடுதலிற் பதுமுகன்பொற்றேய்க் களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டுசென்று மழை யினெற்றியிலே மதிநுழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அழு த்தினனென்க. (கசுஎ)

2269. பெருவலியதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையேந்தி
யருவரைநெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற்றோகைபோலச

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றோன்றல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காளையைவெளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபீலிகட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. யானை சேர்ந்தமையின், வாளாலேவெட்டினன்.

இ - ள். காமுகன் அதனைப்பொருனாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலைத்தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின்மத்தகத்தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காமுகனைவெட்டி

பீலியையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி.()

2270. திமுகத்துமிழும்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினார்தங்
காமுகன்களத்துவீழக்கைவிரனுதியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலைமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்
கோமுகன்கொலைவல்யானைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மாளிர் தம்மிடத்துக் காமுகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்வி கூறினார்.

இ - ள். காமுகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமார்பனாகியகோமுகன், என்தமையனைக் கொன்றவனிவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்னக் களிற்றைக்கடாவினானென்க. (கசுகூ)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள்கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசும்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்ஙனஞ்சேறலின், போர்செய்யுநிலைமையெழுதப்பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்போலுங்குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவியுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச் செக்கர்வானிட்டதென்க. (கஎ0)

2272. சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தகண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குனிந்ததம்புநிமிர்ந்தனநீங்கிற்றாவி
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டுமின்றோய்
குன்றின்மேற்பவழம்போலக்கோமுகன்றோன்றினானே.

இ - ள். பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள் சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேநின்றன; வில்லும் வளைந்தது; அம்புகள்நேரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போன

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளழுந்தி மெய்யைமறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினானென்க. (௧௭௧)

2273. பனிவரைமுளைத்தகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக்
குனிமருப்புதிரந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக்
கனிபடுகிளவியார்தங்கதிர்முலைபொருதுசேந்த
துனிவரைமார்பன்சீறிச்சுடுசரஞ்சிதறினானே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமார்பன், பனிவரையிலேமுளைத்த பருமையையுடைய பவளம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினானென்க.
வரைவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன். (௧௭௨)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரெரிமுகந்தொப்பத்
தன்னிருகையினாலுந்தடக்கைமால்யானையாலு
மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக்
கொன்முரண்டோன்றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றுழவனார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறி, அஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரிமுகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து ஓடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.
இதனைப் பதுமுகன்பொருதானென்பாருமுளர். (௧௭௩)

2275. தருக்கொடுகுமரனார்ப்பத்தன்சிலைவளையவாங்கி
யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துடுவந்தோன்றச்
சுருக்குக்கொண்டிட்டவண்ணந்தோன்றலெய்திடுதலோடு
மருப்புறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலேவைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொறாதே தன்வில்லைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையுங்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிறவளவிலே, கோமுகன்களிறு தன்மருப்புறும்படி பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கோளகைபோயிற்றென்க. (௧௭௪)

2276. கித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய
முத்துடைமருப்புவல்லேயுடைந்துமுத்தொழுகுகுன்றின்
மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப்
பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகடுபேர்த்தான்.

இ - ள். கோடு புய்க்கலாதுநின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின தித்திலமணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுகுமலைபோலே அவ்வியானை வீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது; அப்பொழுது பதுமுகன் தன்களிற்றை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொருதபடிகூறினார். (௧௭௫)

2277. க. பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்
கொத்தலர்த்தும்பைசூடிக்கோவிந்தன்வாழ்கவென்னாக்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காளைபோய்வேறுநின்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெரிதவழ்ந்ததன்றே.

2278. உ. மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளைமகளிர்செஞ்சாந்
தாகத்தைக்கவர்ந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப்
பாகத்தைப்படாதநெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன்
சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள்கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயிரைக் கச்சாலேகட்டிச் சூடி வேலையேந்தி வாழ்கவென்று மின்ன வேறேநின்றான்; ஆண்டுத் தன்னெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

உ. வைகி, வைக. பாகம் - பங்குமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிந்தனைவாழ்த்தினான். (௧௭௬ - ௭)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்
கனைகதிர்வாளையேந்திக்கால்கழலணிந்துநம்மை
யினையனபட்டஞான்றாலிறைவர்கணினைப்பதென்றே
முனையழன்முளிபுற்கானமேய்ந்தெனநீந்தினானே.

இ - ள். அங்ஙனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின் கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவாளையேந்திக் காலைக்கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக் கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றுகருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அழன்மேய்ந்தாற்போலப் போரைவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வாளைவாங்கினான். இத்துணையும் சிங்கநாதன்செயல் கூறினார். (௧௭அ)

2280. தாரணிபரவைமார்பிற்குங்குமமெழுகித்தாழ்ந்த
வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க
ணோர்படக்கிடந்தபொன்ஞாணிருள்கெடவிழிப்பவெய்ய
பூரணசேனன்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினானே.

இ - ள். தாரணிந்தமார்பிலே ஆரமும் பூணும் மின்னாநிற்கக் குங்குமத்தைமெழுகிப் பட்டின்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவிளங்கப் பூரணசேனன் வில்லையேந்தினானென்க.

இருள் கெடுகைகையினாலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினாலே விளங்க. ()

2281. ஊனமர்குறடுபோலவிரும்புண்டுமிருத்தமார்பிற்
றேனமர்மாலைதாழச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கு
மானமர்நோக்கினாருமைந்தருங்குழீஇயபோருட்
கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சிதறினானே.

இ - ள். இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து பசிதீர்ந்து மிருத்துவைத்த மார்பில் மாலைதாழ மெய் வளைதலாலே சிலை குனிந்தேநின்றது ; அப்பொழுது, மகளிருமைந்தரும் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கான்அமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனாய்நின்று பலரையுமெய்தலின், உவமம். (கஅo)

2282. வண்டலைமாலைதாழமதுவுண்டுகளித்துவண்கைப்
புண்டலைவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திக்
கண்படுகாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினானே.

வண்டு அலைமாலை - மதுவுண்டு களித்து வண்டு அலைகிற மாலை ; நிகழ்காலமுணரநின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறுவலியென்க.

இ - ள். அப்பூரணசேனன், வில்லைநீக்கி மாலைதாழக் கையாலே வேலையேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியளவும் வாழ்வானாகவென்றுவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு நிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிநெடுந்தேர்கணூறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீறுவெந்திறநூழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானலைகடற்றிரையினெற்றி
யேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிசுறவேறுபோன்றான்.

இ - ள். பூரணசேனன், வீழ்த்து நூறிச் சீறி ஒருகண்மாயம்போலக் கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முகட்டில் ஏறுகியமீன் களிரியப் பாய்ந்த சுறவேறுபோன்றானென்க. (கஅஉ)

2284. மாலைக்கணும்பல்போலமகளிர்தங்குழாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைத்தாமரைநீரராயின்
ஞாலத்தாராண்மையென்னுமெனநகாவருகின்றானே.

இ - ள். மகளிர்குழாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சியுற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின் தன்மையராயினாராயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னாய்முடியுமென்று நக்கு வாராநின்றானென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினார். (௧௮௩)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிற்கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிந்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன்; இறைவன் தன்னைப்போலேபடைத்தலின், அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான் வேண்டி இறைவன்தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோவிந்தன்; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினையுடைய கோவிந்தன்.

- ள். கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிங்கநாதன், பூரணனக்கு வில்லைவளைத்தானென்க. (௧௮௪)

2286. போர்த்தநெய்த்தோரனுகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேலின்னுமார்ந்தின்
றார்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறைவயிறாருமென்றாங்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ள். போர்த்தகுருதியனுய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலைபாரித்த சிங்கநாதனைக்கண்டு, என்கையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை; உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறைவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்பொழுதேநிறையும்படி சிங்கநாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்தூணியையொத்தானென்க. (௧௮௫)

2287. மொய்ப்படுசரங்கண்மூழ்கமுனையெயிற்றுளிபோல
வப்பனைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவில்வீசுஞ்
செப்பிளமுலையினார்கண்சென்றுலாய்ப்பிறழச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ள். பின்னும் சிங்கநாதனெய்தசரங்கள் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல அப்பணையிலேகிடந்த பூரணசேனன், கழலினுடைய காலையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினராமென்க; "பொற்பே பொலிவு" (தொல். சொல். உரி. ௩௭.) என்றும், "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட" (ஷை, எழுத். புள்ளி. ௬௧) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம், பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுங்கழலென்க. இத்துணையும் சிங்கநாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (௧௮௬)

2288. புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்குஞ்சியைக்கட்டிநெய்த்தோர்
நனைகதிரெஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற
வினையொளிர்காளைவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
கனைகடல்வேலையெல்லைகடக்கலாவண்ணநின்றார்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்தநாணால் தன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காளைகையில் வேலைக் கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன். (௧௮௭)

2289. நின்றவப்படையுளானேயொருமகனீலக்குஞ்சி
மன்றலமாலைநெற்றிமழகளிறன்றிவீழான் [டான்
வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டுவிட்
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

இ - ள். களிறன்றிவீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய் நின்ற நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான் ; அங்ஙனஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகி ழ்ந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல : அ, அசை. வென்று புகழ்பரந்த ஒளிறும்வேல். (௧௮௮)

2290. மான்வயிறார்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினோக்கிற்
றேன்வயிறார்ந்தகோதைத்தீஞ்சொலார்கண்கள்போலு
மூன்வயிறார்ந்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநக்கான்
கான்வயிறார்ந்துதேக்கிக்களிவண்டுகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுநிறைந்து வண்டொலிக்குந்தாரான் - நந்தட் டன் சேவகன்.

இ - ள். தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மருணோக்கினையுடைய மகளிர் கண்கள்போலும்வேலை விரையப்பறித்து இது வுமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன், அசை. (௧௮௯)

2291. விட்டமூல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்வீழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மாலைபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்
கட்டழலெஃகஞ்செல்லக்காளைநீயாயினானே.

இ - ள். நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின் நொய்தாகச்செல்ல அவன்கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமையாதே நின்று பின்னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சுமாலைபோலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்நின்றானென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான். காற்றுப்போம்வழி சாளரமாம்; "மான்கட்காலதர் மாளிகை யிடங்களும்" (சிலப். இந்தி. அ.) என்றார்பிறரும். (௧௧௰)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவீற்றிருந்தகண்ணார்
குவிமுலைநெற்றித்தீங்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சீவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலதிதிதாக்கினானே.

இ - ள். செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலதியென்னும்வீரன் புகழுங்கவிஞர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவீற்றிருந்த கண்ணாருடைய முலைத்தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்ததாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்துவதாகிய கடல்போலுங் கேள்வியினையுமுடைய சீவகன்கழல்களைவாழ்த்திப் போரைத்தொடங்கினானென்க.

இவன் சீவகன்றோழன். (௧௧௧)

2293. ௧. குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினகுருதிவாடன்
னெஞ்சகநுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுணீட்டி
வெஞ்சமநோக்கிநின்றுமிறைக்கெளிதிருந்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடுமிரிந்திட்டாரே.

2294. ௨. தோட்டுவண்டொலியன்மாலைத்துடியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுழுதுசாந்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாள்குளித்தழுங்கக்
கோட்டுமண்கொள்ளநின்றான்குரிசின்மண்கொள்ளநின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. நுழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்று - யாம் சுவர்க்கமெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநின்று; நோக்கி - இது நோக்கனோக்கம்.

௨. தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகோத்த. மகளிர்முலையுழுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலதிமார்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சரங்களை வீழவெட்டி வளைந்தவாளைத் தன்னெஞ்சினின்றவேலைப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருகி அவ்வாளின்வளைவுக்கு இளக்கத்தைப் போக்குகின்றவனைக் கண்டு அரசர் கெட்டார்; கெடுதலின், நமக்கு இனி வெஞ்சமமில்லையென்று கருதிநின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்பென்னுநினைவின்றிக் கை அம்மார்பிற் புண்ணிலே அவ்வாளைப் பலகாலுஞ் செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுகித்தசையைக் குத்தியெடுப்பநின்றவன் சீவகன் மண்பெறநின்றானென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தசையைக்குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே குளித்துநின்றதென்க. கெட்டவரசர் மீண்டுவந்து வெட்டினாரென்பார்க்கு வாள்குத்திற்றென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்துணையும் சலநிதி பொருதுநின்றபடிகூறினார். (௧௧௨-௩)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சீவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவிளங்குமான்றேர்விண்டொழவேறினானே.

இ - ள். மேனியையும், மார்பினையுமுடையசீவகன், சிலையையேந்தி அரசருயிரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந்தன்மையைத் தன்னெஞ்சிலே அமையப்பண்ணித் தேரை யேறினானென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (௧௧௪)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்கனைகடலொலியுங்கூடி
யருவலிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவிளைகழனிமள்ளரார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவளைமுரசமார்ப்பப்போர்த்தொழிறொடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினொலியும் தம்மிற்கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி செருவிளைகிற கழனியில் வளைமுரசமார்க்கிற ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரரும் ஆராநிற்கப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினானென்க. (௧௧௫)

2297. அரைசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்றியார்க்கு
முரைசமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
விரைபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குரைபுனற்குருதிசெல்லக்குமரன்விற்குனிந்ததன்றே.

'அரசர்தம்' என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

இ - ள். வெள்ளமாகிய நீர்போலுங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையரித்து முரசமுதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையும் தேரையுமீர்த்து வேழத்தையும் மெல்லக்கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமரன்வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருகின்றமுறைமைகூறிற்று. (௧௧௬)

2298. கேழ்கிளரெரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பினோடுஞ்
சூழ்கதிர்க்குழவித்திங்கடுறுவரைவீழ்வதேபோற்
றாழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டுமற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினாரே.

இ - ள். அதுகுனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டு இளம்பிறை மலையினின்றும் வீழுந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டுமற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்கிப் போரையறிந்திலரென்க. (கக௭)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவளத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றானே.

இ - ள். ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்களத்தே நெஞ்சுடைந்தமைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஓடினாற்போல ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரனமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறுகின்றானென்க.

கண்ணாடியில் அழகும்அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்திலும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், அதனையுவமித்தார். மிக்கவீரரன்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (கக௮)

2300. மஞ்சிவர்மின்னனார்தம்வாலரிச்சிலம்புசூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்ந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினாண்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். அவன், இதனைக் கேட்பீராக ; மைந்தீர், மகளிருடைய சீறடியாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றானென்க.

சிலம்புசூழப்பட்டு எழுதினவடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும்ஆடவராகவேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தே வருகின்ற அம்மவென்னுமசைச்சொல், "உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்." (தொல். எழுத். உயிர்ம. ௩௦) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு, அது, "விளியொடு கொள்ப" (ஷை. சொல். விளி. ௩௬) என்றதனால், அம்மானைமைந்தீரெனநின்றது; முற்கூறிய மைந்தரை விளித்தானும்; "அம்மவாழி கேளிர்" (அகநா. ௧௨௧) என்றாற்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. ()

2301. உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதனுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவீசிவிட்டெறிந்திடுவதொப்பக்

கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவல்லே
மழைமினினீக்கியிட்டுவன்கண்ணராபவன்றே.

உழையினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

இ - ள். வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கைவிடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலையிற்கோடு கழலுங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுற்றபொழுதே அதனிடத்திலே வேட்கையறும்படிவிட்டு அதனை அசைத்துவீசிப் போகடுந்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போல் தோன்றினவாய் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணராவர்; அது நமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க. (௨௦௦)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்ததலைமகற்குதவிவீந்தாற்
கற்பகமாலைசூடிக்கடியரமகளிர்த்தோய்வர்
பொற்றசொன்மாலைசூட்டிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே
னிற்பர்தம்வீரந்தோன்றநெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ள். வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவரென்றுவைத்த தம் தலைவற்கு அங்ஙனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளிரைக்கூடுவர்; அதுவேயன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புகழக் கன்மேல்நிற்பர்; ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க. (௨௦௧)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பித்தலோடுங்
கச்சையுங்கழலும்வீக்கிக்காஞ்சனத்தளிவம்*வாய்க்கிட்
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னநாளிரையாகலுற்றார்.

இ - ள். உருகினஇரும்பிலே எஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்ஙனம் கூர்மையிட்டவளவிலே அவர்வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச் சீவகன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றாரென்க.

பொற்றளிவம் - பொற்சின்னம். அம், அசை. (௨௦௨)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூடிக்
குடதிசைச்சேர்ந்துமாரிகுளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பினூர்ந்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதாரைநின்றிட்டதன்றே.

இ - ள். அவர் அங்ஙனம்வருதலின், சீவகன் தேரை அழகுபெறவேறினான்; அப்பொழுது அப்புமாரி, தாரைமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறாது

* முன்னும், "செம்பொன் வாயுளிட்டு" என்றார்; (காந்த. ௨௮௬).

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்னைச்சூடி முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க (உ0ரு)

2305. அற்றுவீழ்தலைகள்யானையுடலின்மேலழுந்திநின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரந்தாள்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றதாதாரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினமொத்தவன்றே.

இ - ள். அவ்வம்பால் அற்றுவீழ்கின்றதலைகள் பட்டயானைகளின்மேல் நின்றபொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத் திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரையொத்தன; அவற்றின்கண்கள் அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

எவன்மையிற் சரத்திற் கோக்கவெய்தான். (உ0சு)

வேறு.

2306. திங்களோடுடன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலம்வரத்தரணிமேற்களிறழியவும்
பொங்குமாளிரைபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினார்.

இ - ள். அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே கோபித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட அவர்தோன்றினார். திங்களோடே குன்றுகளெல்லாம் சேரவீழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள் வீழ்ந்தன. (உ0எ)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழவியஞ்செல்வனோடுடன்பொருவபோன்
மங்குன்மின்னனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரொடுமயங்கலின்
வெங்கண்வில்லுமிழ்வெஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

இ - ள். குங்குமம்போலுங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தனம்போலும் தண்கதிரைச்சொரிகிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப்பொருவனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேருமயங்குதலின், சரம் மிடைதலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (உ0அ)

2308. குருதிவாளொளியரவினாற்கொள்ளப்பட்டவெண்டிங்கள்போற்
றிருவநீர்த்திகழ்வலம்புரிவாய்வைத்தாங்கவன்றெழித்தலும்
பொருவில்கீழ்வளிமுழக்கினாற்பூமிமேற்சனநடுங்கிற்றே
யரவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணழலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பாலேகொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்றீன்முழக்காலே சனங்கடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண்ணும் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (௨௦௭)

2309. கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றுகானைதன்கார்முக
மைந்தரார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
னெஞ்சம்போழ்ந்தழலம்புணநீங்கினாருயிர்நீண்முழைச்
சிங்கவேறுகள்கிடந்தபோற்சிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சீவகன்வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப்பாயுந் தன்மையையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபின்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப்பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிர்நீங்கப்பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசையிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார், வினையெச்சமுற்று. இத்துணையும், கட்டியங்காரற்கு உதவியான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியே வகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடிகூறினார். (௨௦௮)

2310. நிவந்தவெண்குடைவீழவும்வேந்தர்நீள்விசும்பேறவு
மூவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்டுண்ணவுங்
கவந்தமெங்கணுமாடவுங்களிறுமாவொடுகவிழவுஞ்
சிவந்தசீவகசாமிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதுமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன் சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசும்பையேறவும், ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிறும் மாவும் கவிழவும் சீவகசாமிகண்கள்சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச் செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. (குறையாகிய தலையையுடையதனைக் குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர்.) அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக் கோபம் நிகழ்ந்தமைகூறினார். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து.) என்றாற்போலக்கொள்க. (௨௦௯)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித
ழையகொல்களிறகவிதழரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனாமலர்ந்ததாமரைவரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ் வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததோர் பதும வியூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தம்பி பறந்ததென்க,

குலனுங்குணனுமுதலியன தூயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி' என்றார். (உ௯௰)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மழைமின்னனார்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்தமழிந்துதார்முருகும்விம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டுகாய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேர்ந்தான்.

இ - ள். மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர் தம் முலைகள்புல்லுதலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற்றேனும் விம்முமார்பினையுடைய மன்னனும் சீவகனைக்கண்டுகாய்ந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடைய சீவகனும் அவனைக்கண்டு தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமார்பு. (உ௯௧)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழ
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்றுவெய்யவசனிவேகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மாலைவேந்தன்வீரற்கு௵ம்பினானே.

இ - ள். தன்மதத்திலேதிளைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்கள் அவற்றின் நாற்றத்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியைமறந்து கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிறாகிய அசனிவேகத்தின் மேலானாகிய வேந்தன் சீவகனுக்கு ஒருமொழிகூறினானென்க.

இதனால், யானையின்வலிகூறினார். (உ௯உ)

2314. நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுண்ணினமுதமாகு
மில்லையேலமுதுநஞ்சாமின்னதால்வினையினாக்கங்
கொல்வல்யானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனநினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

இ - ள். நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவும் கொல்லாது; அந்நல்வினையின்றேல் தானழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தும் கொல்லும்; இருவினையினாக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன நினையார்; ஆதலின், இது நின்செயலென்று கருதவேண்டாவென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவிட்டவியூகம் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உ௯௩)

2315. அகப்படுபொறியினானையாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினானைவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுங்கச்சுட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பரிதிசந்துமாவியும்பயத்தலுண்டே.

இ - ள். நீகேளாய், நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையானை ஆக்குவார்யாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுநல்வினையுடையானை வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர் கள்நூற்றுவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன்தன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவனைக் கோறலின், மதியும் தன்தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவனை வியந்துகூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (௨௧௪)

2316. புரிமுத்தமாலைப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினல்லா [தாற்
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேய்ந்
பரிவுற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

இ - ள். நெய்யும் திரியுமாண்டபொழுதே அழகியவிளக்கு அவிதலன்றி நெருப்புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை; ஆதலின், இது நின்செயலன்றுகாணென்றானென்க.

முன்னே, "மொய்யமர்பலவும்வென்றான்" (நாம. ௩௭௬), தன்புதல்வர் சூழக்கிடக்கின்றமைகண்டும் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறினான்; அரசகுலமன்மையின். (௨௧௫)

2317. நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
வில்லிடநக்குவீரனஞ்சினாயென்னவேந்தன்
வெல்வதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ள். சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேகிற்பனாயின், கோறல் அரிதென்றுகருதி, அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினாய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான்: வெல்லுந்தன்மை விதியாலுண்டாம்; அது யான்கூறேன்; தோன்றால்! நின்கையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினாயென்றசொல்லை ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய், காலமயக்கம். (௨௧௬)

2318. க. பஞ்சிமெல்லடியினார்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சுநொந்தழுதகண்ணீர் துடைத்தலினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேறாடியகடகவண்கை
வெஞ்சிலைகொண்டுவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னான்.

வேறு.

2319. உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின்முகங்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்பினெனப்புகைந்து
வில்வாளழுவம்பிளந்திட்டுவெகுண்டுநோக்கிக்
கொல்யானையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோறொடுத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின், அஞ்சனமாகிய கலக்கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடைய கை.

உ. அழுவம் - பரப்பு.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி, மறந்தோற்றேனாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சிசெய்யாதுவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலு மெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, 'வழங்கினானே' என்று பாடமோதி, சீவகனெய்தமைபொறாது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்தானென்பாருமுளர். (உகஎ - அ)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிவிடாதமுன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனாணுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவீழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாரைவெள்வேல்வயிரம்மணிப்பூணினானே.

இ - ள். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத்தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுதற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனாற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

தொடுத்த, வடித்தவென்பன, விகாரம். கடுத்து, கடுகியென்றுமாம். ()

2321. அம்புஞ்சிலையுமறுத்தானென்றழன்றுபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனொத்தான்.

இ - ள். பொன்முடியான், அம்பையும்வில்லையும் அவனறுத்தானென்றுவெகுண்டு வாளை அழன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தேரிலே பட்டுக்கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின்றவன், யானையினின்றும் போந்தபொழுது, நல்வினையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போதுகின்ற ஒருதேவனை யொத்தானென்க. (௨௨௦)

2322. மொய்வார்குழலார்முலைப்போர்க்களமாயமார்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாவிழியாவெருவத்துவர்வாய்மடியா
மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

இ - ள். மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மார்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தா

சச்சந்தனை, "வெஞ்சுடரினுண்டகையவிந்தான்" (நாம. ௨௯௦) என்று ஞாயிற்றினோடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனேயாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிறாக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நில்லாதேகெடுமென்பதுதோன்ற, 'மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்' என்றார். மேகம் யானைக்குவமைகூறினார். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள்பரப்ப அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள்பரந்துநிற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினார். (௨௨௧)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசழிந்ததாங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னாக்
கொட்டினர்முரசமள்ளரார்த்தனர்குருதிக்கண்ணீர்
விட்டழுதவன்கணார்வமண்மகணீக்கினாளே.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார்; அதுகேட்டு வீரரார்த்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணீரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க.

2524. ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்
பல்பகல்கழிந்தபின்றைப்பன்மணிநாகந்தன்னை
வல்லைவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதிர்நின்றதொத்தான்.

இ - ள். நாகம் ஒளியுமிழ்பரிதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்சென்றபின்பு வாயை

ப்பிளந்துபோந்து அக்கதிர்நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, "மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்று" (நாம. உ௬௧) என்றதனை. இது, தந்தை புதல்வனாய்ப்பிறப்பனென்னும் விதிபற்றிகூறினார். (உ௨௩)

2325\. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரீண்டினார்மன்னர்சூழ்ந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினொக்குந்தீவிகைமொய்த்தமுத்த
மாட்டுநீர்க்கடலினார்த்ததணிநகர்வென்றிமாலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்விசையைகண்குளிர்ந்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுறா. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்றநீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், 'கேடில்விசயை' என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

இ - ள். மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் சூழ்ந்தார்; விளக்கு மொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; விசயை வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனைநினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிர்ந்தனவென்க.

அவன்புதல்வனைக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, 'ஒழுங்கு' என்றார். (உ௨௪)

2326\. அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்
பணைமுலைப்பைம்பொன்மாலைப்பாசிழைப்பூமிதேவி
யிணைமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினானே.

இ - ள். முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவறநுகர்தற்கு அவனைப்பொருந்தினானென்க.

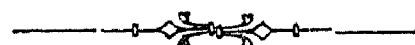
ஆட்டி, ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இது வீராபிடேகம். இனி அரசனைக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்து அவனையெய்தினானென்பாருமுளர். (உ௨௬)

௧௦. — மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி உ, ௩௨௬.

பதினொராவது

பூமகளிலம்பகம்.

2327. கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்சிவந்துநீண்ட
கண்ணாடிவென்றுகளங்கண்டுநியமமுற்றிக்
கண்ணாடிவண்டுபருகுங்கமழ்மாலைமூதூர்க்
கண்ணாடியானையவர்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச்சேர்ந்தவர் செயலாயேயிருக்குமாறுபோல, இம்மார்பும் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயேயிருத்தலின், கண்ணாடியன்ன மார்பனென்று இன்பச்சிறப்புக்கூறினார்; கடி - வனைவு; "கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே." (குறு. அ) என்றாற்போல; கண்ணாடிபோல முதுகுகாட்டாத மார்பனென்பாருமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்குமார்புமாம். கண் ஆடி வென்று - கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவிவென்று; "காலாடுபோழ்தின்" (நால. மெய்ம்மை.ங) என்றாற்போல. நியமமுற்றி - களவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சனமாடுதலிற் பின் களவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி - கள்ளைத்தேடி. மாலைகளணிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடு யானையவர் - வெற்றியானையுடையவர்.

இ - ள். மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேனினைந்தானையேத்திக்
கூடாரமாலைக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழீயினாரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில்அரியையுமொத்த பகைவரென்றது - சூரபன்மனையும் ஒழிந்த அவுணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல் நினைந்தானென்றது முருகனை; "அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழிணர், மாமுதறடிந்த" (திருமு. ருக - கூ0) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினார்; மேலும் "திருமால்போந்தான்" (பூம. சங.) என்பர்.

இ - ள். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சீவகனையேத்திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போல் திரண்டாரென்க.

கூடகாரம் - நெற்கூடுகள். (உ)

வேறு.

2329. மாலைச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலைச்செற்றான்வைந்நுனையம்பின்னிவனென்பார்

மாலைக்கின்றேமாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார்குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

இ - ள். நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார் ; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினாரென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றாளென்னும்பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல். ()

2330. நாகநெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகநெற்றிந்நன்மணியோடைநறவிம்ம
நாகநெற்றிந்நன்மலர்சிந்திநளிர்செம்பொ
னாகநெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

இ - ள். மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவிழும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றிலே சுரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச்சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத்திடத்திற் பூச்சொரிகின்ற மங்கையரையொத்தாரென்க. (௪)

2331. கோடிக்கோடிங்கூம்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற்கொள்கொடிகூடப்புனைவாருங்
கோடித்தானைக்கொற்றவற்காண்பானிழைமின்னக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்றொழுவாரும்.

இ - ள். கோளாலே திக்குகளிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதியபட்டினாற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவன் தம்மைக்காணவேண்டிக் கொம்புபோலேவளைந்து அவனைத் தொழுவாருமாயினாரென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்பதைப் பெயராக்கியுமுரைப்ப. கோடியென்னும் எண்ணையுடைய படை. (௫)

2332. அம்புகைவல்வில்லார்கழன்மள்ளர்திறலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டுநிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலல்குல்லவிர்கோதா
யம்புகைக்காணாமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ள். அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இங்ஙனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய் ! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில்வளையைக் காண்கிலேமென்பாருமாயினாரென்க.

அம்புசூழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று ; ஆகுபெயர். அழகியபுகையார்ந்த துகில். (௬)

2333. மைத்துன நீண்ட மாமணி மாடம்மிசையேறி
மைத்துன நீண்ட வாட்டடங்கண்ணார் மலர் தூவ
மைத்துன மன்னர் மால்களிறேறிப்புடைசூழ
மைத்துன நீண்ட மாமணிவண்ணனவனொத்தான்.

மை துன்ன - மேகநெருங்க. வாள் மைத்து உன்ன நீண்ட கண் - வாள் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி நீண்டகண்; மைத்தல் - ஒளிகெடுதல்; "மைம் மைப்பினன்று குருடு" (பழ. கஅஅ) என்றாற்போல. மை துன்ன - கருமைபொருந்த.

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்தூவ மைத்துனஅரசர் சூழச் செல்கின்றஅவன் மணிவண்ணனை யொத்தானென்க. (எ)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டரற்றும்புயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரொடுபூத்துடன்
வீதிமல்கினபோன் மிளிர்வேற்கணு
மாதரார்முகப்பூவுமலர்ந்தவே.

இ - ள். தாமரைப்பூக் கழுநீரோடேபூத்து மல்கினபோலே மகளிர் முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

2335. வீணைவித்தகன்வேந்தடுவீங்குதோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமீன்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணரூரமராபதிபோன்றதே.

இ - ள். ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்களையும் தான் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்னாற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சீவகனை வந்து காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (கூ)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல
மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலைச்சேர்ந்தவளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோதையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிகெடுதலின் இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்த்திரளையொத்துக் கெட்டதென்க.

வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின் மணிநாகம்பதைப்பவேபோ
லாகம்மறவரகன்கோயில்புக்கம்பொன்மாலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சவெம்பா
வேகம்முடைத்தாய்விழியாத்தொழித்தேகுகென்றார்.

இ - ள். மடவார், விசும்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பனபோலே ஆம்படி, மறவர் கோயிலிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏகுகவென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்துடித்தது. (௧௧)

2338. செய்பாவையன்னார்சிலம்பார்க்குமென்சீறடியார்
செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லார்
மையார்ந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா
வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகினாரே.

இ - ள். அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சீறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (௧௨)

2339. நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகிப்
பருக்கென்றகோலமரற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்
வருத்தம்மிழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்
செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்யவாகுதலாலே வாடின இலவமலரையொத்த சிற்றடியில். மரற்பழம் போன்று கொப்புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே கொப்புளித்தனவென்பதாயிற்று. (௧௩)

2340. ௧. பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்டுநீங்கி
நற்பூணணிந்தமுலையார்நிலைகால்சரிந்து
நெற்பூணிறுத்துவடம்வைத்தமுலையினாரும்.

2341. ௨. செங்காற்குழவிதழீஇயினார்திங்கள்புக்கநீரா
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரவாயினாரும்
பைங்காசுமுத்தும்பவழத்தொடுபைம்பொனார்ந்த
பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. அழித்தென்பது, எதிர்காலநோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்.

௨. நிறைந்து, நிறைய.

இ - ள். பூணைச்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போரைக்கற்பனவாக எழுந்த முலையாரும், நுகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளர்ந்து எந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடையாரும், திங்கள்சென்றவரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகிய மகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

சீவகன் இவர்பெறும்புதல்வர் அரசகுலமன்மையின், தன்குலத்திற்குப் பகைவரன்மையுணர்ந்து அருளால் தீங்குசெய்யாது அவரைப் போக விடுகின்றானென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருளின்மையானும், பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தொடுங்கோறலெண்ணினனென்று ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்துபொருதலின், முன்பு அவன்புதல்வரைக் கொன்றானென்றார். (கச - கு)

2342. பெய்யார்முகிலிற்பிறழ்பூங்கொடிமின்னின்மின்னு
நெய்யார்ந்தகூந்தனிழற்பொன்னரிமாலைசோரக்
கையார்வளையார்புலிகண்ணுறக்கண்டுசோரா
நையாத்துயரானடுங்கும்பிணைமான்களொத்தார்.

இ - ள். அவர், சீவகனைக்கண்டு பெய்கின்றமுகிலிற் பிறழுமின்போலே மின்னிக் குலைந்தகூந்தலினின்று மாலைசோரும்படி நைந்து வருந்திச் சோர்ந்து புலியைக்கண்டு நடுங்கும் பிணைமான்களை யொத்தாரென்க. (கரு)

2343. க. வட்டம்மலர்த்தாரவனலருள்பெற்றுவான்பொற்
பட்டம்மணிந்தாளிவர்தங்களுள்யாவளென்ன
மட்டாரலங்கலவன்மக்களுந்தானுமாதோ
பட்டாரமருட்பசும்பொன்முடிசூழவென்றார்.

2344. உ. மாலேறனையானொடுமக்களுக்கஃதோவென்னு
வேலேறுபெற்றபிணையின்னனிமாழ்கிவீழ்ந்து
சேலேறுகின்னீரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்
மேலேறிமூழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறந்துபட்டாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். உழையரைநோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள்பெற்றுப் பட்டமணிந்தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள்பொறுக்கும்படிகூறாதே முடிகள் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினார்; அதுகேட்டு அவள், ஏறனையானொடு மக்களுக்குமுற்றது அஃதோவென்னு இறந்துபட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவளென்றவினுவ இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினார். என்றாரெனவருவிக்க. வட்டத்தார். மால் - பெருமை. அஃதோவென்றது, "மன்னர்தீ, யீண்டு தங்கிளையோடு மெரித்திடும்" (நாம. உஉக.) என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றாள். சேல் வற்றினசின்னீரிற் கடிதிற்சேறலின்றி மெல்லச்செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்லவேறி மறிந்து கீழ்மேலாய்வீழ்ந்தனவென்று இறந்து பட்டசெய்திகூறினார். (கஎ - அ)

2345. ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விடுத்தேனென்வெகுளிவெந்தீ
மையாரணலமணிநாகங்கலுழன்வாய்ப்பட்
டுய்யாவெனநீருடன்றுள்ளமுருகல்வேண்டா.

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளளவும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர்போயபின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங்காரன் உயிர்போயபின்னரே என் வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி, நீர் கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்றுகருதி உள்ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றானென்க. (௧௧)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையந்துகிலூலின்வாய்த்த
நுண்கேழ்நுசுப்பின்மடவீர்நும்மைநோவசெய்யே
னெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழ்வதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பனிவீழ்த்தல்வேண்டா.

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர்! யான் நும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்று

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுசுப்பினையுடைய மடவீர். கேழ் - நிறம். (௨௦)

2347. என்னுங்கட்குள்ளமிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழுமின்
பொன்னிங்குக்கொண்டுபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்

இ - ள். வில்லைவலிக்கவீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே! நும்மன்னன் நுமக்குத்தந்த சீவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம்; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு நும்சீவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் நுங்கருத்து யாது? கூறுமினென்றானென்க. (௨௧)

2348. தீத்தும்முப்வேலான்றிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குசூழ்ந்தகரும்பார்தம்பதிகள்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சீறடியார்.

இ - ள். மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றுநீங்குஞ் சீறடியார், நிலைப்புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

அவ்விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போவேமென்றுகூறி, மயிற்குழாம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (௨௨)

2349. காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவளைத்தடங்கண்மூத்தரும்பவிம்மா
மாதார்மயிலன்னவர்சண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிகுந்த மயிலன்னவர், தம்கணவனையிழத்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றேநீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலையொத்து நோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (௨௩)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாங்
காய்பொற்கடிகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்விரைந்தாய்ந்தபின்றைச்
சேய்போற்கமலமகள்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கடிகை, துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமுங்கிற்குழாயை.

இ - ள். மள்ளர் கடிகையோடுகூடிய கைவிளக்கையேந்திப் புரிசை சூழ்ந்தகோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்களையுமெல்லாம் கடுகிச் சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகனெனச் சென்றுபுக்கானென்க. (௨௪)

2351. மூலையீன்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையீன்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையீன்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையீன்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ. மூலைபோலும் காயையீன்ற பனைபோலுந்தாமம். மலையீன்றமஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைநிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தை, தாழ விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (௨௫)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலைமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலைமார்பன்
ஞர்க்கோலமான்றேர்த்தகைமாமற்றெருழுதுசொன்னான்.

இ - ள். முத்தமாலை நிழல்வீசுமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி, பொன்னுலேயெழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய

முலையார் நீராட்டவாடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினை யும் தேர்த்திரளையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினானென்க.

களவேள்விமுடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சன மாடினான். (௨௬)

2353. எண்கொண்ட ஞாட்பினிரும்பெச்சிறப்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினானே.

ஞாட்பின் : இன் - பொரு.

இ - ள். தேவாசுரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத் தருளுவீராகவென்றுகூறினான் ; கூறித் தானும் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக் கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமறிந்து பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினான். செய்க, வேண்டுகோடற்பொருட்கண்வந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு எண் ணுதல்கொண்டபோரென்று தேவர்கூற்றுமாம். “ மண்கருதும்வேலான் ” (பது. ௬௰) என்றதற்கு மண்கொண்டவேலானென்றார். (௨௭)

வேறு.

2354. வாள்களாலேதுகைப்புண்டுவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயானையாவித்தாங்கன்ன [தார்.
கோள்வாயெஃகமிடம்படுத்தகொழும்புண்மார்பரயாவுயிர்த்

கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

இ - ள். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத் தவர் பின்பு நிலத்திற்காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயானை கொட்டாவி கொண்டாலனையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினாரென்க. (௨௮)

2355. கொழுவாய்விழுப்புண் குரைப்பொலியுங் கூந்தன்மகளிர்கு ழைசிதறி, யழுவாரழுகைக்குரலொலியுமதிர்கண்முரசின்முழக்கொ லியுங், குழுவாய்ச்சங்கின்குரலொலியுங் கொலைவல்யானைச்செவிப்பு டையு, மெழுவார் யாழுமேத்தொலியுமிறைவன் கேளாத்துயிலேற் றான்.

இ - ள். அழகிய இடும்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்படவிடுகி ன்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுகின்ற அழுகைக்குரலிற்பிறந்த

யையும், முரசினது நடுங்கினகண் முழங்குதலிற்பிறந்த ஒலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஓசையையும், நொந்தயானையது செவிப்புடையையும், எழுவுவார்யாழையும், ஏத்துகிற ஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தானென்க. (௨௯)

2356. தொடித்தோண்மகளி ரோருசாரார் துயரக்கடலுள்ளவர்நீந்த, வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிலின்பக்கடனீந்தப், பொடித்தான்கதிரோன் றினைநெற்றிப்புகழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களைஇக், கடிப்பூமாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழீஇயினான்.

இ - ள். பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென்றவர்மகளிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலேதோன்றினான்; அப்பொழுது அவன், கடு, நெல்லி, தான்றி ஊறினநீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழீஇயினனென்க. (௩௦)

2357. முனைவற்றொழுதுமுடிதுளக்கிமுகந்துசெம்பொன்கொளவீசி
நினையலாகாநெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப்
புனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புகழவெழுதிப்புனைபூணான்
கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினான்.

இ - ள். பூணான், பிறரால் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்கலையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினானென்க. (௩௧)

2358. முறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி
லுறைந்தவெண்பட்டுடுத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
செறிந்தகழுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசிங்கம்போ
லறிந்தார்தமக்குமநங்கனாயண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

இ - ள். அண்ணல், தளிர்த்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார் பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க்கும் அநங்கனேயாய், ஆண்மையினாற் சேக்கையை மரீஇயதோர் சிங்கம் போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார்மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற் சமயம். (௩௨)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையா
ரோர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

ஆடி, ஆட.

இ - ள். கச்சையறுத்துச் சூடி ஆர்ந்து அடிபரந்த மூலையாரது அழகு மேலாம்படி சாந்தையுமெழுதிக் காளைவென்று சங்கநிதிபோற் கலத்தையும் பொழியுங் கையினையுடைய கழலோனைப் போனைவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசர் சூழ்ந்தாரென்க. (௩௩)

வேறு.

2360. தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தூமணிநெடுந்தேர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றாதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழுகோயிலுளொருங்கே.

இ - ள். தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையவூரும் நாடும் கோயிலிலே விரையத் திரண்டனவென்க.

நந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான்முடிந்தது; பன்மையொருமைமயக்கம். (௩௪)

2361. துளங்குவெண்மதியுகுத்தவெண்கதிர்தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாநகர்மழகதிர்சூழீஇயினபோலக்
களங்கொண்டீண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

இ - ள். மதிசொரிந்தகதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்ளிமலையிலே கலுழவேகனிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநகரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டினரென்க.

ஒழிய - தங்க. (௩௫)

2362. க. எண்ணமென்னினியெழின்முடியணிவதுதுணிமின்
கண்ணனொரொடுகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே.

2363. உ. விரியுமாலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவின்மால்வரைக்குலவியதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. இனியென்றது-காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்றதனானே, புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும், அங்குரார்ப்பணம் அதிவாசமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூறிற்றும். கண்ணனொர் - உபதிருஷ்டா

என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவனைக்கூறும் பன்மை. கடிகை - * முகூர்த்தவிதாயி. பதிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப்பொன்னிலேயழுத்தி அவற்றின் கதிர்களைசையும்படி முடியைப் பண்ணினுருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ள். முன்றொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சனைநோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினும், கடிகையும், கண்ணனும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தவளவிலே, திருவில் துளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையை யொப்பதோர்தாரும், அருவிபோல்வதோர் முத்தாரமும் மார்பிலேதுயலாநிற்ப, விளங்கொளிவிரியுமியல்பினனும் முடியினனும் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய நூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள் மகிழவென்றார்; புலமகள் நசப் பண்ணினுருமென்க. (௩௬ - ௭)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழுகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுமுலைத்தடமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழிமின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ள். அவன்றேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறைந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒழுகுகின்ற மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்றவதி. (௩௮)

2365. மையல்யானையின்படிமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசும்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

இ - ள். இழிந்தவர்கள், யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறுங்கமழுந் தெய்வமணத்தாலே நகரிலுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (௩௯)

2366. வெருவிமாநகர்மாந்தர்கள்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பரிதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றெழுதே.

சொரிந்து, சொரிய.

* முகூர்த்தவிதாயி - முகூர்த்தம்விதிப்பவன்.

இ - ள். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதி போலும் நூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

'பவித்திரன்' என்றார், நெஞ்சிற்றூய்மைதோன்ற. ஆசிரியனுதலிற் றொழுதான். (௪0)

2367. தேவதுந்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா
னாவியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த
நாவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுநிறைத்தார்.

தேவதுந்துபி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்தால் விளைந்த ஹவிஸை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

இ - ள். துந்துபி உரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகை யரும் நிறைத்தாரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (௪௧)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொடுதிரள்வடந்திளைக்கு
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவைமாநிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தனனிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ - அசை. காம்பும் வடமும் திளைக்கு மதி, இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

இ - ள். குடை ஓங்கி நிலத்தையளித்தது; அங்ஙனமளித்தலிற் கயல் போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ் சணன்போயினனென்க. (௪௨)

வேறு.

2369 பின்னுங்கடற்றிரையின்மாமணிக்கை வெண்கவரிவிரிந்துவீ சப், பொன்னங்குடைநிழற்றப்பொன்மயமாமுழைக்கலங்கள்பொலி ந்துதோன்ற, மன்னர்முடியிறைஞ்சி மாமணியங்கழலேந்தியடியீடே த்தச், சின்னமலர்க்கோதைத்தீஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்திருமால் போந்தான்.

இ - ள். திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை உலகைநி ழற்றக் கலங்கள்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப்

பொன் - திரு; "நன்பொன் போகிய வொண் பொன்னாரம்" போல. இது பவனிக்குடையாதலிற் பொன்னங்குடையாயிற்று. கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றேகூறினார். அடுத்து இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுந்தமைதோன்ற அடியீடேத்தவென்றார்.()

2370. மந்தாரமாமாலைமேற்றொடர்ந்துதழுவவராத்தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவின்புகைபோய்க் கழுமியாய்பொற், செந்தாமரைமகளேயல்லதுபெண்சாராததிருவின்மிக்க, சிந்தாமணியேய்ந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவராத்தாமங்களிற் றேனை உண்ணப்பெறாதே வண்டுகள் ஏக்கறும்படி புகைபரந்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

இ - ள். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந்திய செல்வன்புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தனகொடுக்கின்றாதலின், 'சிந்தாமணியேய்ந்தசெல்வன்' என்றார். (௪௪)

2371. பைங்கணுளையெருத்திற்பன்மணிவாளெயிற்றுப்பவளநாவிற்
சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள்சூழ
மங்குன்மணிநிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்வீசச்
செங்கட்கமழ்பைந்தார்ச்செஞ்சுடர்போற்றேர்மன்னனிருந்

இ - ள். பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சீவகன், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற்சூழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லைவீசக் கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிரு

மங்குல் - திசை, எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். ()

வேறு.

2372. வார்பிணிமுரசநாணவானதிர்முழக்கமேய்ப்பத்
தார்பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துநோக்கி
யூர்பிணிக்கோட்டஞ்சீப்பித்துறுதவனாண்டநாட்டைப்
பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறைவியென்றான்.

உள், உருபுமயக்கம். பாரிற்குக் கட்டின கடமையினின்றுநீங்க. என்றது - ஆறிலொன்றையும் தவிரவென்றவாறு.

இ - ள். சீவகன், தம்பியை முகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப் பிணித்தசிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுறுதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதினாறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசறைவி யென்று முரசநாண வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினானென்க.

களையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று; ஐ, அசையுமாம். (சகூ)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவைவிடுமினென்றானொளிநிலாவுமிழும்பூணான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணான், பின்பு அமைச்சரைநோக்கி, அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்களிறையிலிநிலத்தையும் சோதிடநூலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிநிலங்களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவனாண்ட காலத்து அவற்றையுடனிழந்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்றானென்க.

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சரைநோக்கிக் கூறினமை உணர்க. விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக. உடனிழத்தல் - அவன் சேரமாற்றுதலின் இழத்தல். (சஎ)

2374. க. என்றலுந்தொழுதுசென்னிநிலனுறீஇயெழுந்துபோகி
வென்றதிர்முரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிநெடுமாடமூதூர்ச்
சென்றிசைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசறைவிக்கின்றான்.

2375. உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்றுநீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்த்ததன்றே.

2376. ங. நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டீர்க்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுநகரறைவித்தானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. அறைவிக்கின்றான், பெயர்.

உ. உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறாநிற்க. என்ன முரசமார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

ங. நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக் குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர்; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்

டவன்பாதுகாவாதவறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - ப்சு; கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலைத்தருநிதியம் - இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

இ - ள். என்று சீவகன்கூறினவளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது வணங்கிப் போய் மூதூரிலே விரையச்சென்று முழங்கும்படி முரசறைவிக்கின்றவன், முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்றுகூற, அவனும் வென்றதிர்முரசத்தை யானையெருத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்பகையும்பொன்றுக; இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள்ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினாறாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க, முரசமார்த்தது; அப்பொழுதே நோக்கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பினீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டீர்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று முரசறைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக்கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாதன தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யுமறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்றுவித்தானென்றுகொள்க. (சஅ - ௯0)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியவிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதுபேசலுற்றேன்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரசனருள் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்திபோல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்றநாளிலே, வேந்தற்குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றானென்க.

வைகி, வைக. (௯க)

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி - உ,௩௭௭.

பன்னிரண்டாவது

இலக்கணையாரிலம்பகம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரைமார்பன்
கலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள
விலங்குமாலைவெள்ளருவியவெழில்வரைமணந்த
புலம்புநீள்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தார். [ர்.

இ - ள். மாலையையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செயலோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரைகள். (க)

2379. மோடுகொண்ணிலாமுளைத்தெழுபரிதிகண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபறவையுநடுக்குறுங்காப்பின்
மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிடுகொடியனையார்.

இ - ள். மின்னையும், எழுதுகொடியையுமனையார், மதியையும் பரிதியையுங்கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும் பறவையுமஞ்சும் காவலையுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

துன்பமுறுதற்கு ஓர்சாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே மகிழ்ந்து இழிந்தாரென்க; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினாற்போல இவரும் வருத்தநீங்கினரென்றுமாம். (உ)

2380. அன்றுசூடியமாலையராடியசாந்தர்
பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்னிறைசுருங்கார்
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமரைமலரடிமே
லொன்றிவீழ்ந்தனர்குவளைக்கணுவகைமுத்துகவே.

இ - ள். இவன்பிரிகின்ற அன்றுசூடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தினராய், கெட்டுவாடியமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண் உவகைமுத்துகும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ங)

2381. இலங்குபூண்வரைமார்புறவெடுத்தவன்முயங்க
மலங்கிவாட்கண்கள் வருபனிசுமந்துடன்வெருவிக்
கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலிணைபோற்
புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ள். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோலே இவன்பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஓடினவாட்கண்கள், ஈண்டு அவன் அவளைச் சேரவெடுத்து முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடுதல் - கெடுதல்; "ஓடியதுணர்தலும்" (சிறுபா. உகச) என்றாற்போல. (ச)

2382. வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரிமுகைதளிரொடுகரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்ந்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
றேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்ந்தொளிசிறந்தார்.

இ - ள். முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தம்கணவன்மார்பைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்வாட்டமும் மனத்தில்வருத்தமும் தீர்ந்துபோய் ஒளிமிக்காரென்க.

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மாரென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவைநிகழுமாறுபோல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்துமேயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின்; இனி, தூதாய்வந்ததேனினம் இளைக்கிறமார்புமாம். (ரு)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலைநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமமிடுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

இ - ள். சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவுந்திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலைகள் நல்லனவற்றைச்சூட்டி முலையிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிக் கணவன் தொழுதல்தகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுமேய்ந்திளங்களிக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்ந்துடன்பிறழப்
பஞ்சுசூழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிநுண்ணிடைகவின்பெறவைகினன்மாதோ.

அவசத்தாற் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை, 'நஞ்சு' என்றார். உடன் - எல்லாம். பஞ்சு, ஆகுபெயர். தனது நுண்மையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறாத இடை மெய்புகுவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், 'நுண்ணிடைகவின்பெற' என்றார்.

இ - ள். கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ, மேகலையற்று அவை மணியைச்சொரிய, இடைகவின்பெற வைகினுளென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கிணியணிகிளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீறடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவநுண்ணிடையொளிமணிவருமுலையுருவா
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்னுவது, தகடு. திருவ, அ - அசை.

இ - ள். கிண்கிணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய சீறடித்தாமரைமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (அ)

2386. ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்விகடுறைபோ
யூழினன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துரைத்தான்.

இ - ள். கரையையுடைய பெரியகடல்போன்றநூல்களை முற்றக்கற்று யானையும் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி, விதியால் தானேமுடிதலேயன்றி இந்நல்வினையை ஓரையானு முடித்தற்குப் பொருந்திய நாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தானென்க. (கூ)

2387. க. ஓங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளிவெண்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததிண்குணத்த
பாங்கிற்பண்ணினநூற்றெட்டுப்படுமதக்களிறே.

இதுமுதல், " மாலைவாண்முடி " (கரு) அளவும் ஒருதொடர்.

கொற்றவற்கோதியநாளென்றதனால், " நவநக்ஷத்ரோந்ருபதி " என்றது, சன்மநக்ஷத்திரமுதலாக ஒன்பதுநாள்களாதலின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந்நாளொன்பதினும் பொருந்துவதொருநாளுக்குப் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசுசாற்றுகின்றாரென்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்டகளிறு ; திண்குணம் - மாறுபடாதசீலம் ; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டனவென்க ; வெள்ளணியணிந்தனவென்க.

2388. உ. விளங்குவெண்டுகிலுடுத்துவெண்சாந்துமெய்பூசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டுளங்க
வளங்கொண்மாலைகள்சூடிமுத்தணிந்துவண்முரசங்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசறைவான்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசறையவேண்டி, துளங் காநிற்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழத்திலே ஏற்றினரென்க.

2389. ௩. கேண்மின் கேண்மின்கள்யாவருமினியன கேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டுடுமின்.

கேண்மின், விரைசொல்லடுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. ஆணம் - நேயம்.

2390. ௪. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுநுதநபெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்மணிக்கலங்களிற்புனைமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
லுள்ளமேவினும்பிறவுணப்பெறீரெழுநாளும்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது, "பிள்ளைகுழவி" (தொல். பொரு. மர. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாற்கொள்க. உள்ளமேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலேமேவினும்.

2391. ௫. வாழைமல்கியமணிக்குலைக்கமுகொடுநடுமின்
ஞுழுநாற்றுமின்ருமங்களகிற்குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமால்விசும்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப் போழுமென.

2392. ௬. மாலைவாண்முடி மன்னவன்மணவினையெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுகென்றணிந்த
கோலமார்முரசிடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுநகர்வாழ்கெனவறைந்தார்.

மணவினைநிகழும் எழுநாளும். சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிற்றை அகற்றுக.

இ - ள். கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசறைதற்குக் களிறுகள் பண்ணின; அக்களிற்றில் தலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினர்; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்கவெனக்கூறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றை யாவருங்கேண்மின்: இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்; புனைமின்; பாலடிசிலேயுண்மின்; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி இயற்றி எடுமின்; இன்னும்இவ்வெழுநாளும் களிற்றையகற்றுகவென்றுகூறி இடியொலிபோலே முரசை முழங்க அறைந்தாரென்க. (௧௦ - ௬)

வேறு.

2393. முரசமார்ந்தபின்மூவிருநாள்கள்போய்
விரைவொடெங்கணும்வெள் வளைவிம்மின
புரையில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானினதிர்ந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய், போக; போகாநிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன வென மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குக. புரை - குற்றம்.

இ - ள். முரசமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரைவுடனே வளைவிம்மின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழா இவை வான்போலே அதிர்ந்தனவென்க. (௧௬)

2394. விண்விளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
கண்விளக்கிக்கலந்தவெண்சாந்தினன்
மண்விளக்கிமலர்ப்பலிசிந்தினார்
பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொலார்.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் தூரானைத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடே கண் கலந்த விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்தினால் நிலத்தைமெழுகி இல்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினாரென்க.

விளக்குதல், தகுதிபற்றியவழக்கு. (௧௭)

2395. ஆய்ந்தமோட்டினவான்படுபாலுலை
போந்துபொங்கியவாவியினாற்பொலிந்
தேந்துமாடங்கடாமிழினென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

இ - ள். இழினென்னுமோசையையுடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகியவயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பானையின்புறம்பே போந்து பொங்கிய ஆவியினாலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோன்றனவென்க. (௧௮)

2396. திருவினல்லவர்செம்மலர்ச்சீறடிப்
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி
விரவிமீநிலஞ்சேர்ந்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினுநல்லவர்தம்மடியைச் சேடியர்பரவியூட்டிய செம்பஞ்சின்சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச்சேர்தலின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (௧௯)

2397. பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை
போதுமாடியினேக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பினான்
மாலைவண்டினமாலைக்கண்கொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினவற்றையொக்குங் கண்ணாடியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய வண்டினங்கள் கண்தோன்றாவாயினவென்க. (௨௦)

2398. போகுமாமழைபோழ்ந்துபுதத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமாநகர்வீதிநிரைத்தவே.

இ - ள். தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப்போழ்ந்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன ; மணிக்குடங்கள் வரிசையாகவைக்கப்பட்டனவென்க.()

2399. ஆடன்மங்கையர்கிண்கிணியார்ப்பொலி
பாடலின்னொலிபண்ணமையாழொலி
மோடுகொண்முழவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர் கிண்கிணி அசைதலிற்பிறந்த ஒலி.
இ - ள். இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.
முழக்கத்தாலீண்டின ஒலி. (௨௨)

2400. சுந்தரத்துகள்பூந்துகள்பொற்றுக
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள். இந்நகர், சிந்தூரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமராபதி சாறயர்ந்து ஈண்டுவந்திருந்தாற்போலே மிகுதியுற்றதென்க. (௨௩)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீந்தப்பெய்
திரந்துபாலமிர்தெங்குமூட்டுவார்
பரந்துபூந்துகில்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கநல்குவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலடிசிலை ஊட்டுவார் ; துகிலையும் கலத்தையும்கொண்டுவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (௨௪)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கிளநீரும்பூரிப்பார்.

இ - ள். பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலை இனிய கருப்புச் சாற்றோடேகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும் பூரிப் பாரென்க. (உ௫)

2403. கூந்தலேந்தியகமுகங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளைகொண்டுண்ணமாநில
மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

இ - ள். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா ரென்க.

வெற்றிலையையுண்ணவென்றல் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ண வெனவே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணான்” என்பது பன்மைபற்றிக் கூறிற்றெனவேவேண்டும்; பாகு பசிப்பிணிதீர நுகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற்கூறிய பாலடிசில்முதலியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற் றைக் கொள்ளைகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்றுமாம். ஏந்தல் - சுமத்தல். (உ௬)

2404. தூமமார்ந்தனதுப்புரவ்வுக
ளோமமாயினவேந்திநிற்றலா
னுமநன்னகர்நன்பொற்கற்பகங்
காமவல்லியுங்களங்கொண்டிட்டதே.

இ - ள். மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர்ந் தனவாகிய நுகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திநிற்றலின், இந்த நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கை விட்டனவென்க.

இட்டது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (உ௭)

2405. வழுவின்மாந்தருமாவுமல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலேனென
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டாளெனயும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள் மாந்தரும்மாவும்நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சுமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவும்கூறினர். (௨௮)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்கமுகும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணாடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுகும் வாழையும் மடித்ததுகிலையுடைய கண்ணாடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (௨௯)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலப்பெறுததோர்செல்வமார்ந்ததே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற் றாது வேய்தலின், அம்மகளிரடிதாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெறுததோர் செல்வம் மிக்கதென்க. (௩௦)

2408. துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சுண்ணமுங்
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேழ்கிள
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்
விளங்கிமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளிகிளரப்பட்டுச் சுண்ணமும் அகிலும் சாந்தும் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (௩௧)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசடுத்தனர்பிணையன் மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலங்களையிடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே நுடங்கும்படி கோலமிட்டவிடத்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தை யிட்டாரென்க. (௩௨)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

இ - ள். காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன; அவற்றின்மேலே அட்டமங்கலம் இலங்கின; விளக்கு எழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்மர் கவரிவீசினாரென்க. (ருரு)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூறுநிற்க, மன்னவன், மங்கலநாளைக்கூறுங் கணிவகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறுகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினாக வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி, உறுத்த. (ருச)

2412. முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினார்கொண்டுபொன்னக
விழிந்தனர்திருமயிரேற்பநீரதி
னிழன்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியம் முழங்கின; எத்தொலியும் சிறந்தது; சாமரை நீர்மையோடேநிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப் பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்று இழிந்தாரென்க.()

2413. பாற்கடன்முளைத்ததோர்பவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிர்வினைநன்பொற்றுமரைப்
பூக்கடிகோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினார், குலத்தின் தூய்மைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வேமென்று வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

'கடிக்கோயில்' என்றும் பாடம். (ருசு)

வேறு.

2414. விரைத்தலைமாலைசூட்டிமின்னாரங்கைசேப்ப
வரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நிரைத்தனமண்ணுநீர்க்குமுரசொடுமுழவம்விம்ம
வளா [illegible]

இ - ள். வரைத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைநனையாநிற்க மின்னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்விம்மாநிற்க மஞ்சனநீர் கொண்டுவருதற்கு நிரைக்கப்பட்டன வென்க.

கோட்டவாகிய வேழம். (௩௭)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவர்ந்துபொற்குடங்களார்த்தி
யூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலைக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

இ - ள். நிணத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீராமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியமும்உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மாலை. (௩அ)

2416. க. இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடிமணைமன்னரேத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்கொற்றவனிருந்தபின்றை
மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிறவறுகைநெய்தோ
தெழிற்குழைதிருவில்வீசமகளிர்நெய்யேற்றுகின்றார். [ய்த்

2417. உ மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவிவைய
நின்னடிநிழலின்வைகநேமியஞ்செல்வனாகி
மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். பொன்னாலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழுந்த அறுகை நெய்யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லைவீச நெய்யேற்றுகின்றவர்கள், இமவானைப்போலே நிலத்திலேநிலைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம் வைகச் சக்கரவாளசக்கரவர்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாக வென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க. (௩௯ - ௪०)

வேறு.

2418. நீடுநீர்மணிநீருமல்லவு
மாடுநீரனவத்துமண்களு
மூடுமின்னனாருநிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குழுமியார்த்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணிநீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது - அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிரையையும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர்; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணுவன: "ஆனையே றேனக்கோ டாற்றங் கரைபுற்று, வானவர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெறியும் வெண்டிரைநீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்துமிதன் மண்ணுகப் பார். ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிற்றினுச்சி" (காந்த. ௬௩௧) என்றகவியிற்கூறினும். ஊடு - இடை.

இ - ள். இடை மின்னையொப்பார், பூசுநீரனவாகிய அத்தாலும், மண்ணாலும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்துத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (௬௧)

2419. திருவமன்னவன்சென்னித்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்குடமுமிழும்பொங்குநீர்
பரிதிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்தீங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துநீர், பரிதியினொளிமறைய மதிசொரியுங் கதிரையொத்தனவென்க.

வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை. (௬௨)

2420. தூளங்குமாமணித் தூண்களுந்தின்றால்
விளங்குவெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலைசூழ்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்தினா
ரிளங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணித்தூண் நான்கினால்விளங்குகூடம்; வெள்ளியால்வேய்ந்து மாலைசூழ் கூடம்.

இ - ள். கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினரென்க. (௬௩)

2421. ஆய்ந்தபானிறமாய்பொற்கம்பலம்
வேய்ந்தபொங்கணைவெண்பொற்கட்டின்மே
னீந்துநித்திலவிதானநீழலாற்
கேந்தினாரணியேந்துநீர்மையார்.

இ - ள். தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்திலுண்டான நித்திலவிதானத்தின் நிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பனைக்குரியார் அணியை ஏந்தினரென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். மாணிறவாய்பொனும்பாடம். (௬௪)

2422. ஈரங்கொண்டபினிருண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழுங்குஞ்சியை
யாரகிற்புகைவெறியினாலமைத்
தேர்படச்செய்தாரெழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழுங்குஞ்சியை ஆற்றினபின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்தாரென்க. (௪௫)

2423. ஈடில்சந்தனமேந்துதாமரைத்
தோடின்பயில்விரற்பூசித்தூமலர்
வீடுபெற்றனவின்றோடென்னவே
சூடினானரோசுரும்புண்கண்ணியே.

ஈடில்சந்தனம், விகாரம்; இடுதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடுபெற்றனவென்றது - இவன்சூடிய மலர்பெற்றவழகு தாம் சூடுங்காலத்திற் பிறவாமைகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ள். சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கணத்தோடேபூசி மலர் வீடு பெற்றன இன்றோடென்னும்படி அம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூடினானென்க. (௪௬)

2424. மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்விடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

இ - ள். மற்றொழிலான், பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே பரக்கப்பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி ஆரம் வில்லிடாநிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை அகத்தேயுடைய ஒழிர்ந்தகலங்களை அணிந்தானென்க. (௪௭)

2425. உருவமார்ந்தனவுரோமப்பட்டுடுத்
தெரியும்வார்குழைசுடரவிந்திர
திருவிலன்னதார்திளைப்பத்தேங்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கநங்கனாயினான்.

இ - ள். எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்த பட்டை உடையாகவுடுத்துக் குழைசுடரத் தார் திளைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனாயினானென்க.

'வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின், காசறு குவளைக் காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்து '' என்றார் முன்னும்; (காந்த. ௧௩௦.)

செயவெனெச்சங்கள், "ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான்" (தொல். சொல். வினை. ௩௫) முடிந்தன. இவளையொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்துதலின், அநங்கனென்றார். (௬அ)

2426. தாவிருழ்வடந்தயங்கநீருறீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்விரைந்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

இ - ள். மகளிர், வடந்தயங்க விரைந்துமேவி அச்சுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித்தெளித்தபின்பு தூபபாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (௬௯)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டிரை
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாமயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசுங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிநீரையுடைய கடற்றிரை பரந்து எழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி; மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்தவாகுபெயர். இத்தொகையர், விகாரம்.

இ - ள். இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரிவீசுங் காவலர் திரண்டாரென்க. (௭௦)

2428. அறுகுவெண்மலரளாயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிக்கழுவியேந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணக்
குறைவில்கைவினைக்கோலமார்ந்ததே.

இ - ள். அறுகையும்மலரையுங்கலந்த நீராலே இறைவனடியைக்கழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (௭௧)

வேறு.

2429. ஊனிமிர்கதிர்வெள்வேலுறைகழித்தனபோலுந்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிருமகளனையாளைப்
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணைமிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன்னார்மணியணைமிசைவைத்தார்.

இ - ள். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையுடைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவணையிலே இருத்தினாரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர். (௭௨)

2430.. வளைவிளைவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திரைவிளையமிர்தம்மேதிருவிழைமுழையெனவேத்தி
வரிவளைமுழவிம்மமணிகிளரொலியைம்பா
லரைவிளைகலைநல்லாரறுகினெய்யணிந்தனரே.

இ - ள். நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே யென்று ஏத்தி வளையும்முழவும் விம்மாநிற்க அவளைம்பாலிலே அறுகாலே நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். 'திருவிழைக' என்று பாடமாயின், விளியாக்கி, நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையெனப் பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று. அரசியல்முற்றுப்பெற்ற நூற்கலையை வல்ல ... ...ரென்க (௫௩)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளிருமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்ணுந்நீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவநுண்ணுசுப்பினாள்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்றிக் காவலன்மகளை நீராட்டினார்; அங்ஙனம் இரண்டினாலும் ஆட்டுதலின் திருவையொத்தாள், அவளென்க. (௫௪)

2432. வான்மலர்நுரைசூடிமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார
மேனையநறுஞ்சுண்ணங்குங்குமமிடிங்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்தீம்புனனடந்ததே.

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலாகிய எக்கராக ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக்கொண்டு மலராகிய நுரையைச்சூடி அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித் தேனினம்பாட நடந்ததென்க. (௫௫)

2433. நான்றபொன்மணிமாலைநகுகதிர்ப்பவளத்தூ
ணூன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்
கான்றனகதிர்காய்த்தும்வட்டணைக்கதிர்முத்த
மீன்றபொன்விதானத்தினீழலுய்த்திரீஇயினரே.

இ - ள். பொன்மாலையுமணிமாலையுநான்ற பவளத்தூணாட்டப்பட்ட முத்தமண்டபத்தே அவளையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதிரைத் தானெறிக்கும்வட்டவணையிலே இருத்தினரென்க.

... ...(௫௬)

2434. மையணிமதயானைமத்தகவகலல்கு
னெய்யணிகுழன்மாலைநிழலுமிழ்குழைமங்கை

மெய்யணிகலன்மாலையின்னிருந்துகிலேந்திக்
கையணிகுழன்மாலைக்கதிர்முலையவர்சூழ்ந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தகுழலையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம் போலும் அல்குல்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி, கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம். (௩எ)

2435. அவ்வளையவிராழிக்கால்பொலிந்தழகார்ந்த
மைவிளைகழுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவளையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
நைவளமிகுசாயனங்கையைப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்டபாடையினுமிக்க மெல்லியமொழியினையுமுடையநங்கையை அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால்பொலிவுபெற்று அழகார்ந்த விலாசியும், கையில்வளையையும் மணியல்குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாநின்றாரென்க.

மைவிளைகழுநீர் - நீலோற்பலம். (௩அ)

2436. யானையுளரசன்றன்னணிகிளர்வலமருப்பீர்ந்
தூனமிலொளிர்செம்பொன்பதித்தொளிமணியழுத்தி
வான்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்
தான்முகில்கழிமதிபோற்றன்னுறைநீக்கினளே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னைப்பதித்து மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசீப்பை விலாசிதான் முகிலினின்றுங் கழியுமதிபோலே அதனுறையினின்றும் நீக்கினளென்க. (௩௯)

வேறு.

2437. மைந்நூற்றனையமாவீழ்போதிவகுத்துந்தொகுத்தும்விரித்து
கைந்நூற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமழுநானக்கலவை [ங்
யைந்நூற்றிறத்தினகிலின்றுவியளைந்துகமழவூட்டி
யெந்நூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றிமிலின்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்நூற்றிறமுமுணர்வாள், தன்கையாலே இருளைநூற்றனைய வண்டுவீழ்போதியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க நூல்வழியோடேயளைந்து ஊட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்தாளென்க.

கையால் முடித்தாள். குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்டையைத்தொகுத்தும், பனிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்றிறத்தின் முடித்தாளென்க. (௪0)

2438 கரும்புந்தேனும்மமுதும்பாலுங்கலந்ததீஞ்சொன்மடவாட்
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டுமிலைச்சித்

திருந்துதிங்கள் சூழ்ந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலைநான்றவிழுப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். தீஞ்சொன்மடவாட்குத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்குமிலைச்சி முத்தமாலைநான்ற மகரவாயானபணியை அணிந்தாளென்க. ()

2439. கள்ளுந்தேனும்மொழுகுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாயுகிரிற்கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர்நுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மைமயிற்புனைந்தாள்.

கள்ளும் - களவுகாணும்; "கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்" (திருக். உஅஉ) என்றார். கமழ்தேனும் பொசியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

இ - ள். கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்றன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே மயிரைக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கிள்ளி நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர்நுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்தாலே இலங்கவப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போன்று. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (௬உ)

2440. நாகம்மருப்பினியன்றதோடுநலங்கொள்சுறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவிறிருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியினியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசும்பிற்றேவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்குழையையுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னுனதுசொரியும் பொருவில்லாத திருவில்லைத்தானுமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற குதம்பையை ஏந்தின்றவள்கையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினளென்க.

தேவர், ஈண்டுப் பெண்பன்மை. (௬௩)

வேறு.

2441. விலங்கரம்பொருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவளநன்பொன்விரன்மணியாழிமின்னக்
கலந்தின்றுபணைத்ததோளுங்கவின்வளர்கழுத்துமார்ந்த
வலட ...

இ - ள். வளைந்த வாளரமறுத்த சங்கவளையொலிக்குமுன்கையில் நலங்கிளர்பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னுநிற்க, தோளிலும் கழுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன், அசை. (௬௪)

2442. மாமணிமுகடுவேய்ந்தமரகதமணிச்செப்பன்ன
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்தின்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின்கொண்டுபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வரவெழுதினானே.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவள்நிறம் பவழத்தின்நிறமென்றார், பலவிடத்தும்.

இ - ள். காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மை இடங்கொண்டு கவின் பூத்துத்தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினாலெழுதினானென்க. (௬௫)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகைமின்னு நுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன்னாண்வடத்தொடுபுரளநோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டுபாடும்படுகணைமறந்துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்றாவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

இ - ள். பிறராற் சுமக்கலாகாத நாணினையுடைய நங்கையது நுசுப்பு நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும் புரளவணிய, அதனைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்யமறந்து இங்ஙனம் கடியனகாண்கிலேனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை விளைவித்தானென்க.

அநங்கனானான். (௬௬)

2444. அவாக்கிடந்தகன்றவல்குலணிகிளர்திருவிற்பூப்பத்
தவாக்கதிர்க்காசுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுங்கண்கொளாப்பட்டுடுத்தா
ளுவாக்கதிர்த்திங்களம்மென்கதிர்விரித்துடுத்ததொத்தாள்.

இ - ள். கண்டாராவிதளரும்படி காசுகள் அவாத்தன்மைகிடந்தகன்ற வல்குலிலேசூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைநாறும்பட்டைத் தானுடுத்தவள் நிறைமதியின்கதிரை விரித்துடுத்த தன்மையை ஒத்தாளென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை : ஐ, அசை. கவாய் - கவ்வி. கண்கொளா - இழைதெரியாத. அணிந்தாள்பாடமாயின், விலாசியாக்குக. ()

2445. இடைச்செறிகுறங்குகௌவிக்கிம்புரியிளகமின்னும்
புடைச்சிறுபரடுபுல்லிக்கிண்கிணிசிலம்போடார்ப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரலணிந்துநாகத்
துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரீஇயினண்மாலைசேர்ந்தாள்.

இ - ள். ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குசெறி குறங்கைக் கௌவி நெகிழப் பரட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பவணிந்து பாதத்திலும் விரலிலும் அணிவனவற்றையுமணிந்து பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுங்

தோகையை விலாசிதாழ இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலைசேர்ந்தா ளென்க. (கூஅ)

2446. அம்மலரடியுங்கையுமணிகிளர்பவளவாயுஞ்
செம்மலர் நுதலுநாவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
விம்மிதப்பட்டுவீழவலத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள்ளிட்டரிவையைதெரிவைதானே.

இ - ள். அம்மாலைதான், அரிவையை மாலையணிந்த கழுத்தையுள்ளி ட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்துவிரும்பும்படி.

செம்மலர் - நெற்றிமாலை. (கூகூ)

2447. வாண்மதர்மழைக்கணோக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வரவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டாற்றுங்கோலச்சிகழிகைவடிவுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாரவ்வளைத்தோளிஞரே.

இ - ள். தோளிஞர், விருப்பமுற்றுத் தங்கண்ணாலே அவள்கண்ணையு நோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ லிக்கும் முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்தற்குரிய ஆண்மையை விரும் பிநின்றாரென்க. (எ0)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களுமருள்வர்மம்மர்நோ
யிருளிலாரெங்ஙனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவளலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண் மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி அயனும், காணின், நாம் படை த்தவடிவன்றென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரேமயங்குவர்; இத்தன் மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இல்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (எக)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கிமின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினாள்.

இ - ள். பூண்கள் இலங்கி மின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள் திருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப் பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினாளென்க.

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல்வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளுந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றும். (எ௨)

2450. மருடகுமல்லிகைமாலைவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருடுணித்திடையிடையியற்றிவெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்தவே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப் புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றாகஇயற்றி ஓரிடத்தேகுவித்த தன்மையையொத்ததென்க. ()

2451. கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினெனக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினாற்சாற்றுகின்றவே.

இ - ள். கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோறற்குவந்ததாதலின், நும்முயிரை உய்யக்கொண்டுபோமின்; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலைக் காமினென்று கலைமுதலியனதாம் தம்வாயினாலே மிகவும் சாற்றாநின்றனவென்க.

அம், அசை. (எச)

2452. அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முருடிறையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையைமறைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை ஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன; அவை,இன்று உருளுகிறதிரையையுடைய உலகமெல்லாங் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவள்தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலேயிருந்தனவென்க. ()

வே று.

2453. க. கரும்பேதேனேயமிர்தேகாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலர்மேலணங்கேமழலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலைமயிலேகுயிலேசுடர்வீசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்பூவாய்பிணைமானே.

2454. உ. அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்தூவியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
யிம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. நல்லாருறுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகிலில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின், அமிர்து. காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண் தோற்றலின், மழலையையுடையதோர்யாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைத் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், குயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புகழ்ன்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்பாவையென்ப துணர்த்திற்று; இனி இவள் கொல்லிப்பாவையல்லள்; மன்னன்பாவையென்றுமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத்தால் மான்.

இ - ள். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலரும், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் தூவியையும் மெல்லமிதித்தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றைமிதியாத நின்னடியைப்பேணி இடுவாயாகவென்று எத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (௭௬ - ௭)

2455. தூமாண்டேமக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றூண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தூணொருநூறாய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளிரின்விரும்பநனிசேர்ந்தாள்.

இ - ள். தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்றூண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்ந்தபந்தரிலே சமைத்த மணித்தூண் ஒருநூறாய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளிரைப்போல விரும்பும்படி சேர்ந்தாளென்க. (௭௮)

2456. தேனார்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட
வானார்மதிவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குங்
கோனார்மகடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண்ணூடழல்போயமையாரானாரே.

காமன் சிலையையும் தேனார்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

இ - ள். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவையுநோக்கி, மன்னராயினாரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினாரென்க. (௭௯)

* வேமானியரென்பது, விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருளதோர் பாகதச்சிதைவு.

வேறு.

2457. வண்டலர்கோதைவாட்கண் வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டுயிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்டுயிர்சிலர்கள்வாழ்கென் றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிரைவேலியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையுங் கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்ததாம்படி கோறற்குக் கயிறுரீஇக் காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களையுண்டு வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிவதாகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க.

2458. கண்ணினுலின் றுகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா

_ ய்சால்

வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

இ - ள். இன்று கூற்றினைக் கண்ணாலேகண்டனம்; அதன்தன்மை கூறின், செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறினாரென்க. (அக)

2459. அரத்தகமருளச்செய்தசீறடியளியதம்மாற்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பநோற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனுங்களெல்லாந்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரேமுற்றாரே.

அரத்தகம், திரிந்தது.

இ - ள். பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சீறடிகளாலே சென்னியிற்குஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்களெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. ()

2460. கோவிந்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகூர்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிநுடங்கப்போந்து
தாவிரிவேள்விச்சாலைமடுவினுட்டாழ்ந்ததன்றே.

செந்நீர் - புதுநீர். பூவுந்தி, உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடியையுமுணர்த்தும்.

இ - ள். பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு கோவிந்தனென்னுமேருவிலேபிறந்து சீவகனென்னும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிநுடங்கப்போந்து யாகசாலையாகியமடுவிலே சிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க. ()

2461. சாணிடைநெடியவாட்கணடளையவிழ்குவளைபூபபப்
பூணுடைமுலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளிவின்மேலு
நாணடநடுங்கிக்கையானைகமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையரவுசேர்ந்ததிங்களையொத்ததன்றே.

இ - ள். முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத வருத்தத்தின்மேலும் நாண் அடுதலாலே நடுங்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலருகின்ற குவளைபோலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்ததோற்றம், விசும்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்தோன்றுதலின், அலர்கின்றுற்போன்றதென்றுர். ()

2462. க. முத்துமிழ்திரைகளங்கமொய்கொள்பாதாலமுத்தீ
யொத்தனவேலைவேள்வியொலிகடனன்குநாண
வைத்தநான்மறையுநீந்திவான்குணமென்னுஞ்சாலி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்விளைத்துமெய்கண்டரோர்.

2463. உ. தருமணற்றருப்பையார்ந்தசமிதையிம்மூன்றினும்
விரிமலரணிந்தகோலவேதிகையியற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்ந்ததூப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினிரீஇயினரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. மொய்கொள்பாதாலம் - தீவலிகொண்டபாதாலம்; என்றது வடவாமுகாக்கினியை; கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீரைவாங்குதலின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினுர். குணம், ஆகுபெயர்.

உ. தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்ற மணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமிலக்கணம் குறைவற்றசமிதை: என்றது - பரிதிகளையும், வேண்டும் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக் கற்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம்பினும் சூழவைத்துப் பரிதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலேவைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்றது பிரணீதபாத்திரமும், புரோக்ஷணீபாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்ததூபம்பெய்தென்றதுவும், மேலிற்கவியில் “ ஆன்பாலவி ” என்றதுவும் மதுபர்க்கார்த்தமாக வைத்தவை. * “ ஸம்ஹதாயவராயஸ்வேந்த்ரே ஸூர்யநாதவ யஜ்ஞவஜ்ஞம் ஸூவர்தவிவாஹஹேதவே வாவகொ விவிவாஹேயமக்ஷ ॥ ” என்று விவாகவேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்கங்கூறினுர்.

* கபர்த்திகாரிகையென்பர்.

இ - ள். திரைகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தீயாகவும், ஒத்தனவாகியகரைகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடலுன்குநாணும்படிவைத்த நான்மறைகளைநீந்தி நற்றொழிலாகிய சாலிநெல்லைவித்திச் சுவர்க்கத்தின்பத்தைவிளைத்து வீடுணர்ந்தநீரராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினுலுமியற்றி இருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியகலிலேநெய்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியஇடங்களிலே வைத்தாரென்க. (அ௬ - ௬)

2464. நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்மூழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாசஹோமார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணார்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலந்தது. முற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பையான்முடிந்து - பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரிவரையென்றது, தண்டிலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கேமுடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலுங் கீறுகின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினுரென்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்குமூன்றுகீறுதல்தோன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென்றூர். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டாவன: தென்கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியிலும்வைக்கும் [illegible]

இ - ள். நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வரையும் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

2465. மந்திரவிதியின்மாண்டசிறுவிரற்றருப்பைசூழ்ந்து
முந்துநாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர்தருப்பைதன்னுன்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமற்றதனைநீக்கிச்
சிந்தித்துமறையிற்செந்தீத்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவிதியின் - வேதோக்தமானபடியே. முனையென்றது - நறுக்கி நெய்க்குள்ளேபோகடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனைமுதிர்ந்தநெய்யென்க.

இ - ள். தருப்பைநுனியை நறுக்கியிட்டநெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப்பையைச்சூழ்ந்த அத்தருப்பைதன்னுலே இருகையாலும் இடையறுதபடி முக்கால்மண்ணி, அதனைச் செந்தீயிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்தீக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோக்தமானபடியே தியானித்து தியானித்து வைத்தாரென்க. (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிதைநாணன்
றெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புநெய்சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிவலஞ்சுழன்றெழுந்ததென்ப
தெண்டிரைவேலியெங்குந்திருவிளையாடமாதோ.

இ - ள். சமிதைபதினாறையும் நெய்யையும் சொரிந்தவளவிலே சாண் மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவற் றைக்கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு விளையாட

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை. (அக)

2467. கனையுடைத்துகிலிற்றோன்றுங்காஞ்சனவட்டின்முந்நீர்த்
திரையிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரைசொடுமுழங்கியார்ப்பமொய்கொள்வேன்மன்னரார்ப்ப
வரைசருளரசனாய்பொற்கலசநீரங்கையேற்றான்.

இ - ள். வெண்டுகிலிற்றோன்றும் பொன்வட்டுப்போலே, கரையையு டைய முந்நீர்த்திரையிலே பிருகஸ்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரச ரும் ஆர்ப்ப அரசிற்றலைவன் அகங்கையில் நீரையேற்றானென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாகலின், இங்ங னம் கூறினார். (கூ0)

2468. குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிர்புரைகோதைமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிலேறினானே.

இ - ள். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றாற்போலே கோ தைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்கையைப் பற்றி எரியைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க.

தளிர்புரைகை. விடுத்து, விடுக்க. அநந்தரமுள்ள ஓமங்களையும்பண் ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்கால்வைத்ததும் பெற்றாம். கட்டில் - விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சாந்தியான கூத்தும் ஆலத்தியுங்கண்டு அருந் ததிகாணப் போமளவுமிருக்குங்கட்டில். இஃது அரசியல். (கூக)

2469. க. விளங்கொளிவிசும்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூத்தகோலமலரடிகழீஇயபின்றை

யிளங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவயினிகண்டமர்ந்திருந்தான்
றுளங்கெயிற்றுழுவைதொல்சீர்த்தோகையோடிரு
[த்தான்.

வேறு.

2470. உ. பொன்னங்காழிற்பொலிந்தமுத்துவிதானம்புணர்ந்துதேன்
மன்னுமாலைபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்தூவியடர்பஞ்சியவிர்மயிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக்கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடிசிலையேந்தக் கண்ணுற்கண்டு பாவைமார்படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்ததன் மையையொத்தானென்க.

க. உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

உ. பொற்காம்பிலே விதானம்புணரப்பட்டு மாலைதாழப்பட்டுப் புகை மல்கிய மணவறையிலே தூவிமுதலியவற்ருற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தாரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுதற்குச்சமைத்த முத்துப்பந்தர். (கூஉ - ௩)

வே.று.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கினு
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

இ - ள். தழைத்தமயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனர், பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண் வேதற்குரியமயிரை வேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன; நுண்மையாற் கண்கொளாதனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தாரென்க. (கூச)

2472. விழுத்தகுமணிச்செவிவெண்பொற்கவினை
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர்துரும்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டுகண்டனையகண்ணினர்.

இ - ள். கண்ணினர், மணியாற்செய்தவளையினையும், வெள்ளியாற்செய்த தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி இரண்டுபக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கூ௫)

வேறு.

2473. க. அங்கருங்காலிசீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்கனிவிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே

னெங்கணுங்குளிர்த்தவின்னீரிளம்பசுங்காயுமூன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டித்தையலார்கைசெய்தாரே.

2474. உ. கைசெய்தகமழுநூறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின்முகவாசமூட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலைப்பெருமணிச்செப்புஞ்சுண்ணந்
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொடிகடற்பவளச்செப்பும்.

2475. ௩. தாமணிநானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தூமணித்துகில்களார்ந்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புங்
காமநீர்க்காமவல்லிகவின்கொண்டுவளர்ந்ததேபோ
லுமவேனெடுங்கட்பாவைநயப்பனவேந்திஞரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. கருங்காலிமரத்தைச்சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக் கலந்தகாயும், பழுக்காயும் தேன்போலே மெய்ம்முழுதையுங் குளிர்ப்பித்த இனியநீரையுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுத லியவற்றைக் கலந்தாரென்க; தங்களி - தமக்கியல்பாகியகளி.

உ. கைசெய்யப்பட்டுக் கமழும் சுண்ணாம்பும். ஊட்டி - கூட்டி. தொய்யற - குற்றமற.

௩. தாமமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடிவாகிய விளங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காமவேட்கைபொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும் வெற்றிலையினையும் நூற்றையும் இனியமுகவாசத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும்பாவை மற்றும்விரும்புவனவற்றையும் ஏந்திஞரென்க. (கசுசு - அ)

2476. விரிகதிராரமின்னித்தாரெனுந்திருவில்வீசிக்
குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுசிந்திக்கலிங்குகடிறந்தவன்றே.

இ - ள். சீவகனுகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய மின்னைமின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைவீசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுங்குளம்நிறைந்து கண்ணுகிய கலிங்குகள் மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது - அவன்விளைவித்த காமவின்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ந்தன வென்றவாறு. புயல் - நீர்; "புயலன் றலர்சடை யேற்றவன்" (திருச் சிற், உ௪0) என்முர். (கசுகூ)

2477. தோக்கையந்துகிலினுடன்றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொசிவிலாதவில்லாணிடுகொடியகலமின்றேன்
றேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றாருழக்கநைந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயினாளே.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு, கோபமும் தார், தூசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்துநிற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலைகளாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதுபொழுதே அச்செல்வன் தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை நைந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின் தன்மையளாயினாளென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினார். இடுகொடிமுலையென்க. (௧௦௦)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தழுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிரற்சிறகுநாணவகுத்தசாந்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல் தகச்செய்த காம்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

இ - ள். பொற்றகட்டைநறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச்சிலியின்சிறகுநாணவகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத் தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (௧௦௧)

வேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சாந்தமாகமெழுகித்தடமாமல
ராய்ந்துசூட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

இ - ள். அவள் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தைமெழுகி மலரைச்சூட்டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனக்கருதி அவளுடையநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலுங் கண்களாலே அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று. (௧௦௨)

2480. மணிசெய்வீணைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்
[illegible]
மணியுமுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாளே.

பாண்டில் - தாளம்.

ப - ள். கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடியகீதத்தைச் சாயல்கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தை யும்பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம்; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன் றப் பாடியபாட்டினாற் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார்; அதுபாடுதல்மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றாற்போலவும் நின்றது. (க0௩)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின் குரன் மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்விளைத்தாளெனத்
தத்துநீர்த்தவளைக்குரற்கிண்கிணி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

இ - ள். அவன்புணர்தலால், தவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண் கிணியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அந்நிலையையுணர்ந்து அவள்புணர்தலால் இன்குரல்மேகலையும் காதலைவித் தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலை யிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி. (க0௪)

2482. ஏந்திநாங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுங்கோலினாகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிந்தன
சாந்தமேந்துமுலையாள்கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்து.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்த லின், அவளணிந்த கலங்கள்தாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடு கின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுங்கோன்மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவோமென்றுகருதினாற்போலே ஒலியவிந்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமெ ன்றேகூறினார். (க0டு)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவிளையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவரைமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வரைமார்பன்
கூடுமயிர்களையும்வகைகூறலுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அர னும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்தசம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்முடிவிற் கற்பம் அறுதியாகவிருந்து முத்தியெய்துவரென்பத னால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம்.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்க மாம். கொடியணிதற்குக் காரணமானமார்பு; வரையிற்றுதைந்தமின்போ லே மாலையைத் தனக்கென்றே வரைந்தமார்பு.

இ - ள். கோதையுடனே உலகினவர்போலே விளையாடுமார்பன் இலக் கணையுடனே கூடுவதொரு மயிர்களையுஞ்சடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனெ ன்றானெ்க.

நாலாநாள் அரசர்க்கு மயிர்களைதல்முறைமையென்றுகூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (கoசு)

2484. உச்சிவரைவளர்ந்திளமைமொழிந்தவுயர்திண்கா
ழிச்சவியவல்லவெனவெழுதியவையூன்றிக்
கச்சுவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்.

இ - ள். வரையுச்சியிலேவளர்ந்த முற்றினகாம்புகள் இப்படி அழ குடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதா னத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (கoஎ)

2485. முத்தகநிறைந்தமுளையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபடமாதோ
வொத்தகலமெண்முழமென்றோதிநகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினான்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானை.

இ - ள். நான்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்த அகலம் எண் முழமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடு வே திருவுமாகக்கோலஞ்செய்தாரென்க. (கoஅ)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிநனியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நெனிறைத்தந்நுண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலைவேற்கணவரமைத்தார்.

இ - ள். வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்படநிறைத்து அவற்றிலே அறுகையணிந்து இங்ஙனம் அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (கoகூ)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவார்சுடர்கண்ணடி
பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப
மங்கலங்களெட்டுமிவைமணியிற்புனைந்தேந்தி
யங்கயற்கணரிவையர்கடென்கிழக்கினின்றார்.

இ - ள். அரிவையர், தம்மை மணியாலே புனைந்து புணர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க.

நவார்ந்ததென்றது - சாமரையை; விகாரம். இனி, கும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரைகூறிற்றென்றுமாம். (கக0)

2488. வெள்ளுருவமாலைவடகிழிருவர்மின்போ
லொள்ளுருவவாளுருவினின்றனர்தென்மேல்பா
லுள்ளுருகநோக்கியுருமுத்தகலுமேந்திக்
கள்ளுருவமாலையவர்கைதொழுதுநின்றார்.

இ - ள். வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவி வடகிழக்கேநின்றார்; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமக ளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினுள்ளெஞ்சுருகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொ ழுது தென்மேற்கேநின்றாரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர்நீரறுகுதுளும்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிருந்தவவிர்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவாரயகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ'

இ - ள். மூங்கிலரிசிமுதலியனதுளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசை யிலே ஆரவிருந்தன; வாரயகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்கு, பட்சபா தமுறைமையாகத் திருமகளுக்கும்பொற்கருவி பஞ்சின்மேலே வடதிசைக் கண்ணே இருந்தனவென்க.

பஞ்சி - வெண்டுகில். உறைகருவி பாடமாயின், வாரம் உறைகிறகருவி யென்க. (ககஉ)

2490. பானுமாயிளெய்யவணைப்பைங்கதிர்கள்சிந்தித்
தானிரவிதிங்களொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேனிமைசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வானுயரவோங்குகுடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ள். இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்களோடேசார்ந்து அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோ டே பொருந்தி இருத்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல். (ககங)

வேறு.

2491. குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா
னிளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி

)ன்.

இ - ள். குளநெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச் சொரிகின்றசோலையிடத்தே மணிஎரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகாய்த்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனாயினானென்க.

2492. க ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முளையாய்வழித்தோன்றினான்
றோய்ந்தகேள்வித்துறைபோயலங்காரமுந்தோற்றினான்
வேந்தன்றன்னாற்களிற்றார்திசிறப்பொடுமேயினான்
வாய்ந்தகோலம்முடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறனான்.

வேறு.

2493. உ. நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைகள்காதினான்றுபொன்னூசலாடப்
பைத்தரவல்குற்பாவைகரகநீர்சொரியப்பாங்கின்
வித்தகன்பூசிவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன்றினான்; தொக்க நூற்கேள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதோர் நூலும் கண்டான்; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடையான்; தன்தொழில் மிகுதியால் நாவிதர்க்கேறனான்; வித்தகன்; அவன், ஒருபாவைபோல்வாள், நித்திலவடமுதலியனதாழக் குழையூசலாடக் கரகத்தினீரைவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்பூசி வேந்தனைவணங்கினானென்க.

வேந்தனுக்கு: கு, உருபுமயக்கம். (ககரு - கு)

2494. நச்செயிற்றரவினேக்கின்மன்னனைநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியநூழியென்னா
வச்சுதங்கொண்டுமன்னனடிமுடித்தெளித்துநங்கை
யுச்சிவண்டிமிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

இ - ள். அரவினேக்குப்போலே உன்பகைவனை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிரவண்ணன்காப்ப ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசியையும் கைக்கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவணனைக்கூறினான். (கசள)

2495. வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்ந்த
நோக்கல்னுனித்துநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினானே

இ - ள். நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னாற்சமைத்த மங்கலமானகத்தியையெடுத்து மூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிறிதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே உறுத்தினானென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து - பொருந்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை இடத்தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (ககஅ)

2496, ஆய்ந்தபொன்வாளைநீக்கியயிர்மதிப்பாகக்கன்மேற்
காய்ந்தவாள்கலப்பத்தேய்,ந்துப்பூநிறீஇக்காமர்பொன்னாண்
டோய்ந்ததன்குறங்கில்வைத்துத்துகிலினிற்றுடைத்துத்தூய்
வாய்ந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினானே. [தா

இ - ள். உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுங் கல்லிலே தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேநிறுத்தித் தன்றுடையிலேவைத்துப் பின்பு சீலையிலேதுடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புரட்டி உற்றதுதெரியாதபடி முகத்தைத் தீண்டினானென்க.

"பூவைநிறுத்தியிட்டு" என்ப. குனிதலின், பொன்னாண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (ககக)

வேறு.

2497. ஏற்றியுமிழித்துமிடையொற்றியும்
போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றானெனக்
கூற்றனான்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
றோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

இ - ள். ஏற ஒதுக்கியும், இழிய ஒதுக்கியும், நடுவுநிறந்தும் கூற்றனான்முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க.

சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றானென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.()

2498. கோதைப்பாரத்தினானுந்தன்னாணினா
மேதிலான்முகநோக்குமிளிவினும்
பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ள். மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவிதன்முகத்தைநோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை ஏதமின்றாம்படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்
வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினான்

இ - ள். சிச்சிலிக்குவெருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த திருவில். (கஉஉ)

2500. ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைந்

னீரிற்செய்தடியேத்துபுநீங்கினன்
ருரன்மாலைத்தயங்கிணர்க்கண்ணியான்.

தாரன், சுட்டு.

இ - ள். தாரன் கண்ணியானுகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்திரியைநீக்கிக் கத்திரிகையாற்செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினனென்க.

வேறு.

2501. அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்தேற்றுநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலைவெள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தப்புனலாடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ள். அன்னப்பெடையை அஞ்சுவித்து இளைத்து நடக்கின்றுளென்று பிறரைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும் மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தே நீரையேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தாரென்க. (கஉச)

2502. எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசுப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிந்தாரம்மமணிவடமே.

இ - ள். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தவிடத்தையுட்பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையின்கிழேயிருந்து குடிவாழ்க்கை தளருகின்ற நுசுப்பிற்கு, இவ்விடத்தை விடுவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடுந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங்கினைக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்த்தவேல். பாவையது நுசுப்பு. நல்கூர், அடை. (கஉரு)

2503. சுடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிமிராவிநாறுநெய்தோய்தளிர்மேனி [பன்
துடிநுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவர்வாயேழைமலர்மார்
கடிநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழ்ந்தான்.

இ - ள். மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலேசொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே அழுந்திறைனென்க.

எழுந்தவும் பாடம். (கஉ௬)

வேறு.

2504. வழுங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறப்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழுங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகா நிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுகுத்தற்குப் புழுங்குவதோர் கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினர்; புழுக்கம்-வேட்கையாற்றோற்றமென்க.

இ - ள். தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்: தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழையதன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கினளென்க. (கஉ௭)

2505. தாமமார்பனுங்கையுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்
தாமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமனப்பணைக்கள்ளுகவைகினர்.

இ - ள். சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணருமுணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய்மயங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினரென்க. (கஉ௮)

வேறு.

2506. மாதர்தன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லா
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்மன்
பேதைமைபிறையுள்ளியழுபவர்ச்சேர்தலென்றாள்
வேதனைபெருகிவேற்கண்மையுமிழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ள். அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையாதுக் காதலித்திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறையினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமைகாணென்றாள்; அவ்வளவிலே வருத்தமிகுதலிற் கண்கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்னு மெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉ௯)

2507. நாறுசாந்தழித்துமாலைபரிந்துநன்கலன்கள்சிந்திச்
சீறுபுசெம்பொனுமிழ்மணிவிரனெரித்துவிம்மா

வேறியுமிழ்ந்துமூளும்புருவங்கண்மூரியநொந்து
தேறுநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றாள்.

இ - ள். சீறுகின்று அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்கள் ஏறியுமிழ்ந்தும் மூரியும்படி நொந்து முகம்வியர்த்துநின்றாளென்க. ()

2508. இற்றதென்னுவியென்னுவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ
லுற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுகுத்தவன்றே.

இ - ள். திருமகன், வேறோருபாயத்திற்கு இவளாற்றாளென்றுணர்ந்து இற்றது என்னுவியென்னுச் சீறடியைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுகுத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரியநீர்மையையுடையமுத்தம் சிந்துவனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுகுத்தன; ஊடல் முழுதுந்தீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடறீர்தலுறவெனத்திரிக்க. "பொய்ப்ப விடேஎ மெனநெருங்கிற் றப்பினே, னென்றடி சேர்தலு முண்டு." (கலித். அக) என்றாராகலின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதழுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்தாது. "இளிவே யிழவே" (தொல். பொரு. மெய். ரு) என்னுஞ்சூத்திரத்தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், "கயமலருண்கண்ணாய்" (௩எ) என்னுங்கலியில், "தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன்***சேயென்மன் யானுந் துயருழப்பேன்" என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினாற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றுகொள்க. வணங்குதல் - அவற்கு இளிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை ஈண்டுக் கருணை. இதனான் ஊடறீரக் கருதினாளாம். (௩௩௧)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்து குலாய்க்கொழுந் தீன்றகொம்
கண்டுகண்கரிந்துநீராயுகுவதுகாக்கலாமே [பே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பன்றேன்கான்
வண்டுகாள்வருடிநங்கைவரந்தரமொழிமினென்றான்.

இ - ள். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இடமென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தினுதற்குக் காரணமானகொம்பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுகுவதனை நீ அறியாது காக்கலாமேயெனவினாவினான்; ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்கூறாமையால்தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன்காள்! வண்டுகாள்!

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்விளைவை நமக்கன்றி வேறு யார்க்கு ரைப்பேன்; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலைவருடி வரந்தரும்படி கூறுமி னென்றானென்க.

சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிதைந்து நிறை யழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினைநிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மை யெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்குரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையில்வந்த புள்ளைநோக்கி, இனி நமக்கு எளிது; நீர் ஊடறீர்ப்பீராகவென்றான்; ஊடற்குக் காரணமின்றி யும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினானாகலின். (கருஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக்
காவலன்மடந்தையுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை
பாவையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்முட்டாமே.

இ - ள். பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட் டின்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து தம்மிற்றாம் யாமும் நம் சேவல் இங்ஙனம்வணங்கி ஊடறீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம்; இதுகண்டும் அருளாதவிவண்மனம் கல்லோ? இரும் போ? அறிகின்றிலமென்றன; என்றுபின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய்! பாவாய்! இவன் சிறிதுந் தவறிலன்; இனி நீயருளாயென்று இரக்கக்கட வேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அவளூடறீரக்கருதியதன்மை தாமுணர்தறேற்றாமையின், இவ னிறந்துபடுமெனக்கருதி இங்ஙனங்கூறின. (கருங)

2511. பெற்றகூழுண்டுநாளும்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
*முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாளடிசில்காட்டாள்
பொற்றொடிதத்தையீரேபொத்துநும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

இ - ள். அங்ஙனம் உசாவினவளவிலே, பூவையார், தமக்கு மேல்வருங் காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய்! யாம் பெற்றசோற் றையுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம்; இத்தன் மையேமாகியயாம் முதுக்குறைமைகூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை நம க்கு மூன்றுநாள் அடிசிலைக்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே! நும்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது, இழிவுசிறப்பு. (கருச)

2512. க. பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபரவினற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருளல்வேண்டு

* 'முத்திமை', 'முற்றன்மை' என்றும் பாடம்.

மொழிபடைக்களிறுபோலவுயங்கவுமுருகிநோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிரைக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513. ௨. ஈன்றதாயானுமாகவிதனைக்கண்டுயிரைவாழே
னூன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டுநக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
றூன்றவனுரைப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபாயத்தால் தேனைவாங்கிக் கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பரத்தையர்; தம்மியல்புகெட்டுப் பொருள்வேட்கையால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக் கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்துவாங்கினாற்போல இவர்க்கும் பொரு ளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல் லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

௨. இதனை - இவளிறந்துபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும். இவட்குப் பிள்ளையாகியயானும்.

இ - ள். நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே வேல்லைத்தநின்ற களிறுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சுருகாத பரத்தை யர் தன்குடிப்பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழி யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுநீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவே வேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயி ரைக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்ஙனம் மான்றவளைப்பெற்ற தாயாந்தன் மையேனும்படி நான்றுகொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாலே கழுத்தை யாப்ப, அவளிதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக் காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப் பரவினானென்க.

வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையேனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவளைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி; கொடுமை - வலி யச்சாதல். (௧௩-௬)

வேறு.

2514. நிறையோதநீர்நின்றுநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கணுக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்ணொவ்வாயேனுங்களித்துநகுதிநின்
வண்ணமிதுவோமதுவுண்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநகுதி - தேனை உட்கொண்டு அலர்தி; செருக்கிச் சிரியாநின்றாயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியுந் தோன்றநின்றது.

இ - ள். நீலமே! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேநின்று உயர்ந்ததவத்தைச்செய்யினும் இவள்கண்ணை ஒவ்வாயாய்நின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத்தாழ்வில்லை; நின்வண்ணம்யாது? கரும்புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும்; அஃதொழிந்து கள்ளுண்டார்சேரியிலே நிற்றலின், அக்குணமும் பட்டதோவென்றானென்க.

இஃது, "அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தளையொடு, நெறிபெற்று வரூஉ நேரடி முன்னே" (தொல். பொரு. செய். சுச) எனச் செய்யுளியலிற் கலிக்கு அறுசீரடிவிதித்தலின், 'வாழிநீலம்' என ஆசிரியத்தளைபெற்ற அறுசீரடிகள், 'கண்ணொவ்வா யேனுங் களித்து நகுதி' என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த வகைநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டளையும்விரவும். "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென், றானவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே." (ஷை, ஷை, ஷை, கருசு) என * அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதி கூறலின், ஓசை துள்ளியவாறு முணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கலியிற்கூறினும். (கருஎ)

வே

2515. பாண்குலாய்ப்படிக்கவேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதாரைவைத்தாரென்னுறாரென்றாநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவமுதமீந்தாள்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனாற்கே.

இ - ள். நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப்படுத்தவேண்டா; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையில்லாதாரை வளர்த்து வைத்தார் என்ன இளிவரவுறாரென்றாநக்குக் குன்றனாற்கு அமுதத்தை ஈந்தாளென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கூறினான். (கருஅ)

2516. நலங்குவித்தனையமாதர்நன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவர்ந்திடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புநொந்திரங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனொழுந்ததன்றே.

நலம் - மகளிர்நலம். பகைப்புலம்புக்கவேந்துபோலே அருளின்நீங்கிக் கவர்ந்திட. புலம்வித்து - அவசமாக்கி. கலம் பலநிலங்களிற்பிறந்த பலமணிகளையும் தன்னிடத்திற்சேர்ந்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்களெல்லாம் தான்சேர்த்தானென்றார். பரிந்து, பரிய.

* வகைநிலைக்கொச்சகமென்றும் பிரதி பேதமுண்டு.

இ - ள். நம்பி, மாதர்நலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பிரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்ந்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பிநலத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (௯௩௯)

2517. திருநிறக்காமவல்லிதிருக்கவின்கொண்டுபூத்துப்
பெருநிறங்கவினியார்ந்தகற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருநிறக்குரிசின்மார்பத்தசைந்தனளலங்கல்வேலு
நெரிபுறத்தடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு - சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடத்துவாழ்' என்றபாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியவலர்த்தின நீலம்.

இ - ள். கண்ணாள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டுபூத்துக் கற்பகத்தைப் பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்றாளென்க. (௯௪௦)

வேறு.

2518. ௧. மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னதோளரசசீயமும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வுழிக்
கணித்தநாள்களேழ்கழிந்தகாலையே.

2519. ௨. சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசுந்தர
மோட்டியொண்பொனாலோங்குதாரொடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டுமுத்தொளிர்வடம்வளாயினார்.

2520. ௩. பானுரையன்னபைந்துகிலணிந்
தானிரையினத்தலங்கலேறனா
னிரையினம்மருளுநோக்கினா
ளூனுயிருணுமொருவனாயினான்

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

௨. சுந்தரமோட்டி - சிந்தூரப் பொடியைப் பூசி. சூட்டு - பூ.

௩. அலங்கல் - மாலை.

இ - ள். மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணைந்து செல்கின்றவளவிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழுங்கழிந்த எட்டாநாளிலே ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறனான், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனாயினானென்க. (௯௪௧ - ௩)

2521.

றறமும்மதத்

தநந்தனன்னகையானையேறினான்
குனிந்தசாமரை குளிர்சங்கார்த்தவே.

இ - ள். முன்பு சுநந்தைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப்பொழுது சூழியினையும் சொரியுமதத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையையேறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசச)

வேறு.

2522. க. இரும்பிடி நூறுசூழவிறுவரைநின்றதேபோற்
கரும்பொடிகாய்நெற்றுற்றிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
சுரும்புசூழ்மதத்தசூளாமணியெனுஞ்சூழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே.

2523. உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிர்வெள்ளிவேய்ந்து
வட்டநல்வைரம்வாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சுட்டிதற்கரியமுத்தின்றொத்துவாய்நாற்றிமுந்நீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பரிதியொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரியவரைநின்றாற்போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற சூளாமணியென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வைரத்தாலே வட்டத்தைநிரைத்து அதன்மேலே மணிகளையழுத்தி விலையிடுதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதோர் குடைநிழலிலிருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

க. ஏறினான், தொழிற்பெயர்.

யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறினார். (கசரு - சு)

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநிரைத்தனமன்னர்சூழ்ந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன
வெடித்தெறிகவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்ந்தான்.

இ - ள். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன; அவ்வளவிலே, காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச, இயம் ஆர்ப்ப, படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

2525. அடிநில்மூற்றுதஞ்ணியருவருத்தமரிஞலித்
மெயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பபோலப்

படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனதிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படைசூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். அமரில் ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருத்து நாணி இட்ட மயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற மாப் பரந்தன; தேர் திரந்தன; இடைவெளி இன்றாம்படி வேழம் ஈண்டின; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணிறந்ததற்குவமை. (௧௫அ)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையின்றகுரும்பையுஞ்செப்புங்கொன்ற
விழைமுலைத்தடத்தினுடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்கனைபெயல்கடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியரவமீண்டிக்கொடிநகர்பொலிந்ததன்றே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி ஈண்டுதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி. கடல் பழையவொலிக்கும், பெய்தல் புதியவொலிக்குமுவமை. (௧௫௯)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குழாத்தினுங்கொழுநறும்புகையினுந்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளினும்
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே.

இ - ள். சூலம் தெளிந்த நீர்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின கொடித்திரள்முதலியவற்றாலே கதிர்மறைதலிற் பறவைத்திரள் பகற்பொழுதைக் காணுவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம். (௧௬0)

2528. பைந்தொடிமகளிர்பாங்கர்பரிந்துநூல்சொரிந்தகாசு
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சிறையன்னநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்றேம்பத்தாமேதிருமணிநக்கவன்றே.

இ - ள். கணவர் ஊடினமகளிர்மேகலையைப்பற்ற, அதுபரிதலின் நூல் சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்தைச் சேராவாயின; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன் னமயின் நெஞ்சாலே வருந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்போன

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளர்த்தன. (௧௬௧)

2529. வெள்ளிலைமைகலந்தநோக்கிற்கிண்கிணிமிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவீழத்

துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணாய்ப்பிறந்தசோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறாக்கிக் கூறுகின்றார்; "பேதையல்லை பேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென" (அகநா. எ.) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றாம். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம், அன்றி அவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அது முதனூல்களிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றாம். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியநூல்களிற் கூறியவிதி இதற்காகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்ளைமைகலந்தநோக்கோடென்க.

இ - ள். வேட்கைபிறவாதமகளிர் தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கிணியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தாற் காமன் காமத்தினின்பத்தையே நுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணாய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாரைக்கூறிற்று. (கஒஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றான்முலையிரண்டுமாகி
முன்னரேவளர்கின்றாற்போன்முகிழ்முலைமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிறீஇவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிநின்றார்.

இ - ள். பெதும்பையர், காமன் தன்னீதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டுந்தானாகி வளர்கின்றாற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், "திரையெறிதல்" போனின்றது. பின்னும் நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சேரநிறுத்திறைப்போல நின்றமைகூறிற்று. இனிக் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றுமுரைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று, (கஒஙு)

2531. அணிகிலாவீசுமாலையரங்குபுல்லென்னப்போகித்
துணிநிலாவீசுமாலைப்பிறைநுதற்றேறிசேர்ந்து

பணிநிலாவீசும்பைம்பொற்கொடிமணிமலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் ஆடு கின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய அரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப்பிறைபோலும்நுதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிகின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

பணிகொடி - ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்றகொடி ; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினாைக் கூறிற்று. (கடுசு)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசாந்தின் வனமுலைநோக்கினாை
யுள்ளுயிருண்ணுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக்
கள்ளுயிருண்ணுமாலைக்கதுப்பொருகையினேந்தி
நள்ளிருள்விளக்கிட்டன்னநங்கைமார்மல்கினாரே.

உகிராலேஎழுதினமுலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தாற் கருகியென்றாற்போலவுந் தோன்ற. மாலையில் தேனினது மணத்தையுண்ணு மயிர்.

இ - ள். செறிந்தவிருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலி வையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினாைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்தகதுப்பை ஒருகையாலேயேந்தி நிறைந்தா

இனி,கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கடுரு)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமாந்தர்மாண்புபோன்மறைந்துவண்ணப்
பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்
குட்டநீர்க்குவளைக்கண்கள்விருந்துணவிரும்பிநின்று
ரட்டுந்தேனணிந்தமாலைப்பவளக்கொம்பணிந்தொத்தார்.

மாலையையுடையதோர் பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை யொத் தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா நிற்கவும் சிறிதுதோன்றறவென்க.

இ - ள். அவர்கள் மேகலைதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புது மையை மறைந்துநுகர விரும்பியேநின்றாரென்க. (கடுசு)

2534. பெரும்பொருணீதிச்செங்கோற்பெருமகனுக்கம்போலப்
பரந்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழா
லரும்பொருணீதிகேளாவரசனிற்சுருங்கிநந்து
மருங்குநொந்தொழியவீதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்கள், அசைகள்.

இ - ள். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனுக்கம்போலே மார்பு இடமின்றும்படி பரந்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இதுமுதலியமூன்றுகவி பின்புவந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கஙஎ)

2535. செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மாந்தர்போல
வல்குற்குமுலைக்குமீந்தாரணிகலமாயவெல்லா
நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றமென்றுநுண்ணுசுப்புநைய [ணார்.
வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்

இ - ள். கண்ணார், தமதுநுசுப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றாயிருந்ததென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாதநீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கஙஅ)

2536. கார்வளர்மின்னுவீசுங்குண்டலங்காய்பொனோலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க
ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினார்தமாழைவான்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கள்பலவும் காரிலேதோன்றிய மின்னைவீசுங் குண்டலமுதலியவற்றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிரைத்தனபோலே முலையினார்தம் இளையமுகங்கள் மேனிலத்தே நிரைத்தனவென்க.

2537. குறையணிகொண்டவாறேகோதைகாலொடரவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்டுபாடப்பாகமேமறையநின்றார் [தொத்தார்.
பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்ட

இ - ள். செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தவளவிலே சீவகன்வந்தானாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன் செம்பொனுந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணியாத நாணத்தாலே ஒருபாகமறையநின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல். (கசο)

2538. பொன்னரிமாலைபூண்டுபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்கை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவிரைந்துபோவான்
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுநாணிப்
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறுதொழிந்துபோனார்.

இ - ள். கன்னியர், அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போதற்குவிரைந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைவைத்தாராகக்கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவை அணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறாதே தவிர்ந்துபோனாரென்க. (௧௯௧)

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்
வித்தியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத்
தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்சுடச்சுடர்ந்துநின்றா
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்தலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ள். கண்ணாற்கண்டவர்களுக்குக் காமத்தீயின்தொத்து நின்றெரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசலை, உலாவிநடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசந்த தம்மைநோக்கினார்கண் சுடும்படிநின்றார், வல்லிபூத்துப் பொலிவழிந்த் தன்மையையொத்தாரென்றுமுரைப்ப. இத்துணையும், மணநிலைவகையிற்பிறந்த பெண்பாலாரையும் பரத்தையரையும் கூறினார். இது, மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றிமுன்னோர்கூறிய குறிப்புவகையான் வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதியாம். (௧௯௨)

2540. உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமூட்டி
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்கலாங்கி
வகிர்படுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன்
முகில்கிழிமின்னினேக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகளிர், தம்மழகியகைசிவக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சாலேயூட்டி அகில்கமழ் அலங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீரை எதிர்ந்தாற்போலே வடுவகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமேயென்று முரிந்து முகில்கிழிமின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார். (௧௯௩)

2541. முனித்தலைக்கண்ணிநெற்றிச்சிறார்முலைமுழாவிற்புல்லிப்
புனிற்றுப்பால்பிலிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
துனித்துக்கண்ணரக்கிநோக்காதொசிந்துநின்றார்களன்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பூங்கொம்பொத்தார்.

இ - ள். இருடிகளை தலைப்பாலும புன்றலையையும், கண்ணிநெறறியை யுமுடைய சிறூர் முலையிலேசேர்தலாலே ஈன்றணிப்பாற் பாலூறி வடிவிறுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி அரசனைநனித்துநோக்காதே நாணிநின்றவர்கள் கற்பகத்தைதயொத்தாரென்க.

கனியாகியபாரமிக்குநின்றதோர் கற்பகமெனவே புதல்வனுகியபயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினர். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்கண வர்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (௧௬௪)

2542. அவிரிழைசுடரமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத்
தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்கள்சாய
விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றூர்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டது கிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சூடினர். தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடியகாமத்தைதயுடையராய்; வெய்யகாமம், அடை. இது, "வீதராகர்" என்றூற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இங்ஙனம் இனிது உறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் குலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்டகற்பும் குலையா திருத்தலின், 'பாவை' என்றூர்.

இ - ள். சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின் றூர், பாவையையொத்தாரென்க. (௧௬௫)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலைமின்னிழைமயங்கியெங்கும்
பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளையுமரையும்பூத்துப்
பாரித்துப்பைம்பொனுகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன்
மாரிமாமயிலனூருமைந்தருமயங்கினரே.

இ - ள். நாகரும் பொன்னுலகிற்றேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மாலையும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு, வாயிற்றூறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனூரும் மைந்தரும் மயங்கினரென்க.

தம்மைக்காக்கின்ற அரசனுதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுட ன்வந்தார். (௧௬௬)

2544. கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பரிதியாக
மாதரார்முகங்களென்னுந்தாமரைமலர்ந்ததெண்ணீர்க்
காதநான்ககன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளைபூத்துப்
பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவிந்த மாதரார்முகமென் னுந்தாமரை இக்கொற்றவன் பரிதியாக நாற்காதத்தளவும் அகன்ற நகராகிய

பொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன ; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இனிமையுற்றுமயங்குதல். (௧௬௭)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையார்தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினாலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி

இ - ள். மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்றேன் மாற்றாநிற்க, ஆய்ந்தகலங்களை அரசன்வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோர் கற்பகத்தையொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனாற்பயன், கொடையேயாம். ()

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனார்பெரியயாமுங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாமின்றெனக்கனைந்துமுந்நீர்
மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமன்னுவாய்மன்னவென்னாப்
புண்பெற்றவேலினான்மேற்பூமழைதூவினாரே.

முற்கூறியமகளிர், இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

இ - ள். வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேயுறைதலின், தாம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார் ; அதனால், அவர்கள் நின்னைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டா ; கற்புமிகுதியால் அவர்களிற் பெரிய யாமும் சச்சந்தன்மகனாகியநின்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றேமென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கனைந்து, மன்னனே! முந்நீரும் மண்ணும்பெற்றஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத் தூவினாரென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளளவும் வாழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு. உம்மை, சிறப்பு. இங்ஙனம் நீடுவாழ்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனையோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றாம். இத்துணையும், உயர்குடிப் பிறந்தோர் உறைகின்ற வீதிகூறினார். (௧௬௮)

வேறு.

2547. சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனநீரார்ந்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெறிவார்வளையொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலவைநீர்தெளிப்பார்.

இ - ள். ஒழிந்தமகளிர், ஓச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூம்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங்கூட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலியவற்ருல் தெளிப்பாராயினரென்க. (கஎ0)

2548. முந்துசூர்தடிந்தமுருகனம்பியென்பா
ரைந்துருவம்பினநங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்
சிந்தையிற்களிப்பார்சேணெடியகண்ணூர்.

இ - ள். சிந்தையிற் களிப்பார்ந்த மிகநெடியகண்ணூர், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயி ஞரென்க. (கஎக)

2549. தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டுடையும்
பாசமாகநின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசிவண்டிமிரும்மொய்யலங்கழூக்
காசில்காமஞ்செப்பிக்கண்ணிணுலிரப்பார்.

இ - ள். வண்டிமிரும் கழுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிருகக் கருதிநின்று தம்கண்ணுலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினரென்க. (கஎஉ)

2550. வண்டறைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்றைக்
கண்டிலேனென்மாமைகைவளையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டுவாழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டுவாழ்கின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோவென்று வினுயினூர்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண்; அதனை விடலாகாதென்பார். தம்மைப் பிறர்போற்கூறினூர்.

இ - ள். என்பார்; என்பாராயினரென்க. (கஎங)

வேறு.

2551. கொழித்திரையோதவேலிக்குமரனைப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கிநின்றிட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிரிற்பெரியநோற்ருள்
சுழித்துநின்றழுதகற்பிற்சுநந்தையேயாகவென்பார்.

இ - ள். கொழித்து இரைக்கின்றகடலை வேலியாகவுடையவுலகிற் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம்விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அதுவன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்ருள் சுநந்தையேகாணென்பாராயினரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றுக. சுழித்தல்- வேறோரிடத்தின்றி நிற்றல். அருதகற்பு - அருட்கற்பு. (௧௭௪)

2552. ௧. சாந்தகங்கிழியமாலைத்தடமுலைநெருங்கப்புல்லிச்
சேர்ந்தெழுநங்கைமாரேதிருநங்கைமார்களல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையுஞ்சுமந்துநைவான்
போந்தவர்நங்கைமார்கள்பொய்ந்நங்கைமார்களென்பார்.

இதுமுதல், "நஞ்சுகுடித்தாலும்" (௧௮௦) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடராக்குக.

இ - ள். ஆகங்கிழியும்படி நெருங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினையுடைய நங்கைமாரே நல்வினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதார் கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்ந்நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்திரையேயாய்ப் பயன்பெறுமையின், 'பொய்ந்நங்கைமார்கள்' என்றார். (௧௭௫)

2553. ௨. இடம்படவகன்றுநீண்டவிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்
குடங்கையினொண்டுகொண்டுபருகுவார்குவளைக்கொம்பி
னுடம்பெலாங்கண்களாயினொருவர்க்குமின்றியொப்ப
வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டமினென்பார்.

இ - ள். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டு பருகுவார்; குவளையை முழுதும்பூத்ததோர் கொம்புபோலே உடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணாயிற்றாயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றாம்படி இவன் மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்துநிறைய அதனையிட்டுவைத்து நுகருமின்; அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் நுகரமுடியாதென்பாரென்க.

இட்டமின், வினைத்திரிசொல். (௧௭௬)

2554. ௩. முலைமுதறுறந்தவன்றேமூரித்தாளாளியானைத்
தலைநிலம்புரளவெண்கோடுண்டதேபோன்றுதன்கைச்
சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வரைச்செகுத்தநம்பி
நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சுகவையமென்பார்.

இ - ள். யாளி முலையைத்துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகறியத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிரைமீட்டவன்றே தெவ்வரைக்கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்றபன்மை, பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகைவரன்மை முன்னர்க்கூறினும். யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும் சிறிதுபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிரைமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானெ

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினார். அவன்பதைத்தமை, "வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபோல்" (கோவி. ௬எ) என்றதனானுணர்க. ()

வேறு.

2555. ௪. இந்நகரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுந்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்ந்தவாறுங்
கைந்நிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா
லென்னைதவஞ்செய்யாதிகழ்ந்திருப்பதென்பார்.

இ - ள். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கு ஒத்தலில்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தம் ஒழுக்கத்திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது என்னையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் சீவகன்குலத்திற்கு ஒவ்வாதவாணிகனென்றார். (கஎஅ)

2556. ௫. பெருமுழங்குதிரைவரைகணீந்திப்பிணியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்ட
மொருமுழமுஞ்சேறலிலரேனும்பொருளோர்க்கே
வரும்வழிவினையுழந்துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

இ - ள். திரையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் நல்வினையுடையராயின், பொருள்தானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தவூரிலேவரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதுவாகியதவம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற்றென்றார். (கஎகூ)

2557. ௬. நஞ்சுகுடித்தாலுநவையின்றுதவநின்று
லஞ்சியொளித்தாலுமரணில்லைதவமுலந்தாற்
குஞ்சரத்தின்கோட்டிடையுமுய்வர்தவமிக்கா
ரஞ்சலிலமென்றுமறனேகளைகணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக்கொன்றபின்னும் கட்டியங்காரன் அரசாண்டிருந்தமைகருதி, நஞ்சைக்குடித்தாலும் தவநின்றால் நவையின்றாமாயிருந்ததென்றார். தாமரைவியூகம் வகுத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றார். இவ்விரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச்சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவமிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால், சீவகனது நல்விளையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

தீவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் களைகணுவது அறக்கடவுளேயாயிருத்தலின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களைகண், 'முதுகண்' என்றாற்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீவினை தவஞ்செய்தார்க்கும் இடையே நுகரவேண்டும்.

இ - ள். என்பார்; என்பாராயினரென்க. (க௫௦)

வேறு.

2558. மூரல்வாயசூற்சங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்மூங்
கரைவாயமுத்தீன்றுகானன்மேயுங்கடற்சேர்ப்ப
னுரைவாயநகர்பரவப்போகியொண்பொனெயில்சூழ்ந்த
விரைவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்ததாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையீன்று வருத்தமின்றித் தானேபோய் மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று கருதிற்றென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்முகைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர்; "நிலநாவிற் றிரிதருஉம்" (கலித். ௩௫) என்றாற்போல, தெய்வத்தன்மையால் விரையை மாறாமல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

இ - ள். சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயிலுக்குப் போயினனென்க. (க௫க)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கூவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்பூங்காவிற்படைநீக்கித்
திருகுகனைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகேநின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகினமீனுங் காவெனவே, அக்குருகின்வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை தோட்டிற்சுமந்திருந்த தேனாகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

இ - ள். கழலான், காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க. (க௫௨)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மனனன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
றிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறர்புகுதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம் மறைந்தன.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதநின்னைப் பெற்றேனாதலின், இதற்குமுன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனேயென்று முடிதுளக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாநின்று தொழுதானென்க.

ஏத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று. (கஅரு)

வேறு.

2561. திருமறுமார்பினைதிலகமுக்குடையினை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதைநின்
னெரிபுரைமரைமலரிணையடிதொழுதும்.

இ - ள். மார்பினையுடையை; குடையினையுடையை; ஆதிவேதத்தை முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையாந் தன்மையையுடையை; நீ அங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுகின்றேமென்றானென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, "உம்மொடு வரூஉங் கடதற" (தொல். சொல். வினை. ரு), ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரிபுரையுமடியென்றார், பிறவியைச்சுடுதலின்; மலர்மேலேற்றுதலுமாம்.(ஈஅச)

2562. உலகுணர்கடவுளையுருகெழுதிறலினை
நிலவிரிகதிரணிநிகரறுநெறியினை
க
னலர்கெழுமரைமலரடியிணைதொழுதும்.

இ - ள். கடவுட்டன்மையையுடையை; அநந்தவீரியத்தையுடையை; [illegible]: நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

நிலவின்கதிரையொத்த நெறி. அணி, உவமவுருபு. (கஅரு)

2563. மறுவறவுணா[illegible]யை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்
னறைவிரிமரைமலர்நகுமடிதொழுதும்.

[illegible] - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டுநிற்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

இ - ள். உணர்ந்தாய்; திகிரியையுடையாய்; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடையை; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

இவைமூன்றும் தாழம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித்தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (கஅசா)

வேறு.

2564. நந்தாவிளக்குப்புறமாகெனநான்குகோடி
நொந்தார்க்கடந்தான்கொடுத்தான்பின்னைநூறுமூதூர்
கந்தார்கடாத்தகளிறுங்கொடித்தேர்களூறுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்திஞனே.

இ - ள். நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவென்று நூறூரையும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபொன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிற்றையும், நூறுதேரையும் அவனுக்குச் சேர்த்திஞனென்க. (கஅஎ)

2565. வாடாதமாலைமணிமாலைபொன்மாலைமுத்த
கீடாரமாலைநிழன்மாண்டபவழமாலை
மாடார்ந்திழியுமருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
[illegible] புக்கான்.

ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு - பக்கம்.

இ - ள். கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலைகளிற்ருழும் மணிமாலைமுதலியவற்றையும் மலரையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன் கோயிலிடத்தேபுக்கானென்க. (கஅஅ)

வேறு.

2566. உலமருநெஞ்சிஞெட்டாமன்னவரூர்ந்தயானை
வலமருப்பீர்ந்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி
நிலமகள்கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிவந்திருந்தான்
புலமகள்புகழப்பொய்தீர்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ள். நிலமகள்கணவன், நாமகள்புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தர்திரளின்மேல சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

'நிவந்து' என்ருர், அரசரில்தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅகூ)

2567. எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்துலகமேத்த
வித்தியபுகழிஞற்குவிருந்தரசியற்றிநாடு
மொத்தனைல்கித்தன்னையுழந்தனள்வளர்த்ததாய்க்குச்
சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கிஞனே.

இ - ள். திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத்தும்படி கந்துக்கடனுக்கு, இதற்குமுன்பில்லாத அரசுரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையுநல்கித் தன்னைவருந்திவளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்ருகிய தேவியென்னும் பட்டத்தையும் நல்கிஞனென்க.

"அந்தணளர்க் கரசுவரை வின்றே" (தொல். பொரு. மர. அஉ) என்பதனுல், அந்தணரொழிந்தவிருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதற்றன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (ககூ0)

2568. இனக்களியானைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத்
தனக்கிளையானைநாட்டித்தான்றனக்கென்றுகூறிச்
சினக்களியானைமன்னர்மகளிரைச்சேர்த்திநம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளங்கெழுநாடுமீந்தான்.

இ-ள். நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங்கள் இக்காரியத்தைச்செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறிக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை நபுலற்கும் விபுலற்குமணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள் மனத்திற்கு இனிதாக உறைவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தானென்க.

நபுலனை, "காமம்போற்காளைமீண்டான்" (மண். கருஅ) என்றும், விபுலனை, "உணராதவனின்றான்" (ஷை கசுச) என்றும் அவர் படாமைகூறுதலின், அவர்க்கு இந்தவரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவர்க்குக்கருத்தாம். அது மன்னர்மகளிரையென்ற பன்மையானுமுணர்க. அன்றி, விபுலன்பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு மகளிரைச்சேர்த்தியென்க. (ககூக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்தில்லாவருநிதியரசுநல்ல
சூழ்மணியாழிசெம்பொற்சூட்டொடுகண்ணிகாதற்
றோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனாநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

இ-ள். மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய அரசையும் ஏனாதிமோதிரத்தையும் செம்பொனாற்செய்த பட்டத்தையும் கண்ணியையும் நிதியையுமருளி, அவர்களையொழியத் தனக்கு உழந்தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககூஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருளவைந்நூர்
விளைத்துளகெடாதவைகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ-ள். கொற்றவன், தன்னைவளர்த்த செவிலித்தாயரை வருகவென்று அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்ளும்படி உலகில்விளைதற்குள்ளனவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத்தண்டக் கெடாத வூர்களைந்தைக் கேட்டவர்மருளக் கொடுத்து இளைப்பாறினானென்க. (ககூங)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைம்மகப்போன்றுதன்கட்
பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநவின்றபொற்றேர்

மைத்துனமன்னர்க்கெல்லாம்வளநிதிமணிசெய்மான்றேர்
தத்துநீர்மிசைச்சென்மாவுந்தவழ்மதக்களிறுமீந்தான்.

இ - ள். மந்திரியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்றமன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்றை யீந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. "மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு, மவையு மன்ன வப்பா லான" (தொல். பொரு. மர. ௧௪) என்றார். (௧௧௪)

2572. கோமகன்கோலமான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுங்கொய்தார்
மாமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டியங்காரனென்ற
தீமகனுடையவெல்லாந்தேர்ந்தனன் கொடுத்துச்செல்வ
னேவில்கறவையொத்தானுலோகபாலற்குமாதோ.

இ - ள். சீவகன், கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்வனாகிய உலோகபாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (

2573 பேரிடர்தன்கணீக்கிப்பெரும்புணையாயதோழற்
கோரிடஞ்செய்துபொன்னாலவனுருவியற்றியூரும்
பாரிடம்பரவநாட்டியவனதுசரிதையெல்லாந்

ன.

- ள். தாருடையமார்பன், தன்கணிடரைநீக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சணனுக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி ஊரையும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினானென்க. (௧௧௬)

2574. ஊன்விளையாடும்வைவேலுறுவலிசிந்தித்தேற்பத்

தேன்விளையாடுமாலையணிந்துபொற்பீடஞ்சேர்த்தி
யான்விளையாடுமைந்தூரதன்புறமாக்கினானே.

இ - ள். உறுவலி, இனிப்பெறுதார் யாரென்றுசிந்தித்து மேனாள் தான் விளையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதுவென்று அதற்கேற்ப மாலையையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்தூரை அதற்கு இறையிலியாக்கினானென்க.

அதனிழலிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றின்பால் அதற்குச் சொரிதல் தருமென்றுங்கருதி, 'ஆன்விளையாடுமைந்தூர்' என்றார். (௧௧௭)

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழுங்குளிர்தாமரை
மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குழ

லட்டுங்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழவெய்தினர்.

ழின், பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரி

- ள். முலையினையும் கொட்டமேகமழுங் குழலினையுமுடைய மாலை யாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிகுழல்குறப்பல்வளைவீங்குதோள்
வஞ்சிநுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவீழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பவிழ்கோதையார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலைமுதலிய எழுவரும் அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினரென்க. (ககக)

2577. விடிலைந்தைக்கோடிவிருத்திமே
ஞடியாயிரநாடொறுநங்கைமார்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினன்
கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனன்.

கோடு வால் ஒளி - நுடங்குகிற அழகிய ஒளி.

இ - ள். குன்றனன், நங்கைமார்க்கு ஐந்தைக்கோடிபொன் விடுதலில்லாதநாடுகளைச் சீவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாக வேண்டுமென்றுநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையிலியாக்கினனென்க. (உ00)

2578. ஆனைமும்மதமாடியகாடெலா
மானைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெங்கிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

இ - ள். இவன் திருத்துதலின், ஆனைதிரிந்த காடுகளெல்லாம் கணவரோடுகூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின: பேய்த்தேர்பரந்த நிலமெல்லாம் பானல்பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

“ புறவே, யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன ” (பதிற். கரு) என்றார்பிறரும். (உ0க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலளாயின
ளாரியாவடிசிற்றளியாவெய்வார்ந்
தேரியார்பினவெங்கணுமென்பவே.

இ - ள். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே, திங்கண்மும்மாரி பெய்து உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுகுதலாலே எவ்விடமும் எரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (உ0உ)

2580. ஏகவெண்குடை யின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாய்க்கடலெல்லைநிழற்றலாற்
போகபூமியும்பொன்கிளர்பூமுடி
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ள். இன்னிழற்குடை மாகத்திலேநீண்டித் தண்ணளியாலே உலகைநிழற்றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாகலோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (உ0ங)

2581. வண்டுமேய்ந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணார்களுங்கேள்வரு
முண்டுமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ள். மகளிரும் மைந்தருநுகர்ந்து முறையேமூத்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிபோலே மலி

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கிருதயுகம். (உ0ச)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்கனைகழற்காற்
றிருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெறுதொழிந்து
பெருநாட்டருங்கலங்கள்சுமந்துபேருமிடம்பெறுஅ
தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகணாடும் தாரினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்டிற்கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே ஒருநிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேணடும் அரசென்றுமாம். ()

வேறு.

2583. வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவாளொளவாளைபாயச்
சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
விலைதிரிந்துழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்
கொலைகடிந்திவறலின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

இ - ள். அவன், மூன்றிலிலே வாளைபாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலைகடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வூழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ௦௬)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குன்மணிக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை
விதம்படக்கருதிமாதர்விளைத்தது விளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்விபலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, வினைமாற்று.

இ - ள். அவள் அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே இவற்குக் காதல் விளையுமென்றுகருதிக் காதலைவிளைத்தமை கூறலுற்றேனென்றானென்க.

என்பது, பதுமையாருடன்கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன்மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்ததேசிகப்பாவை,சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னைமறந்தானாகக்கருதித் தானேவந்தவள், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி அவ ளோடு ஒலைகொண்டுவந்தாளாக நடித்ததோர்செய்தியைக் கூறுகின்றானென் றவாறு; "தானுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டான்" (காந்த. (கசுச) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றாம். அதனால், சீவ கன் அவளைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்ப துணர்க. (உ௦எ)

வேறு.

2585. ஈர்ந்தண்கோதையிளையார்குழாத்திடையாளெங்கோனடிசே ர்வலென், றார்ந்தசெந்தாமரைமுகத்திருளடிகள்வந்தீங்ககன்கடையு ளாள், சார்ந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றான், சே ர்ந்துமன்னர்முடிவைரவிற்றிளைக்குஞ்செம்பொற்செறிகழலினான்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்திரளொளிதிளைக்கும் அடியினான்.

இ - ள். அடிகளே! தாமரைமுகத்திருளாகிய கோதை சேடியர் திர ளிடத்தாளாய்வந்து எமரசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றாளென்று வாயிலோனிசைப்ப, அவனும் அவள் விரையவருவாளாக வெ ன்றானென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், 'வல்லேவருக' என்றான். அன்றி அநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றா னாயின், இனி, அவள் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வரவை விரும்பி

யிருந்தானும்; ஆகவே அவளைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குநிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவளை வலிதிற்கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும்; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந் தங்குமென்றுணர்க. (உ0அ)

2586. அருவிலையநன்கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுநுசுப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபினீட்ட, விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்கதுநோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஒசியும் - முறியும்.

இ - ள். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவுருவமொவ்வாதபடி அன்னநாண நடந்துசென்று நுசுப்புவளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரலைக்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம். (உ0கூ)

2587. க. அடிகள் கண்டாங்குவந்தருளுகவநங்கமாலையடி வீழ்ச்சிமுன், கொடியவேலான்கொதித்தராங்கினீக்கிக்கோயிற்சிறைவைத்த பின், கடிசெய்பைந்தார் கமழ்மாலைவேறக்கந்துகற்குச்சிறுவ யானிப், படியனல்காய் பசுமணிகள் வேய்ந்தோங்கும் பைம்பொற்செறிகழலினாய்.

இதுமுதல், "அறனிழலாய்" (உகங) என்னுங் கவியளவும் ஓலைப் பாசுரம்.

மாலை, வேலிற்கடை. அனலைக் காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588. உ. என்னநாளுமரற்றப்பொருள்விடுப்பப்போகியினமழைகண்மொய்த், தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிலினுள்ளன்றியான்கொண்டநாடகத்தினைத், துன்னிநம்பியுருவுதீட்டித் தொங்கல்வேய்ந்து தொழுதாற்றநீ, மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத்தொழிதியோ.

துன்னி, துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற்புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றாயோ.

2589. ங. கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வளைகழலுமாற், பண்கொள்சொல்லார் மாமைநீக்கிப் பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மையைவையக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களாவிவிடுத்தொழியவோபெரியோர்நண்படைந்தார்பெயர்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ. மகளிராவி அவனைக் கைவிட்டுப்போகவமையுமோ. நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நின்னைவிட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590. ச. அறனிழலாயுலகளிக்குநின்றூரமாலையணிவெண்குடைப்
புறனிழலினயலேனேயான்புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன்
மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை
திறனழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

அறனிழலாய் - அறத்தினிழலையுடையாய். புறன் - இடம். மறனிழல் - மறத்தினது ஒளி.

இ - ள். ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அநங்கமாலைவணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவள்வணக்கத்தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றுநீக்கிச் சிறைவைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நாளும்அரற்றப்பொருளாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றானைகத் தன்னுருவென்னவெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல்லாநிற்கவும், என்கண்கள் துஞ்சாவாய் நீரையேகாலும்; வளை கழலாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழலினின்றீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த என்றோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தருளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானைக்கருதி இவற்கு அவளெழுதின ஓலைகொண்டு வந்தாளொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித்தாள். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உகo - ரு)

2591. புள்ளும்யாழுங்குழலுமேங்கப்புணர்ந்து வல்லானினைந்தியற்றிய,பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வெளவிக், கொள்ளுந்தீஞ்சொலலங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக்குவட்டினை, வெள்ளிவீங்கித்திரண்டதோண்மேற்குழைவில்வீசவிருந்தானே.

புள் - வளை; "புட்கை போகிய புன்றலை மகார்" (மலை. உருரு) என்றார். பள்ளி - இடம். யாழ் கருதும் மழலைத்தீஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

இ - ள். அங்ஙனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்து அவள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பாளைத் தன்றோள்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார். (உகச)

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிரங்கவலங்கலம்பூங்குழறுயல்வர
மங்கைநல்லார்பவள வம்மியரைத்தசாந்தமலர்பெய்மாலை
பொங்குதூமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பிறுற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்திருரே.

இ - ள். மங்கை அங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் தூயல்வர அரைத்தசாந்தமுதலியவற்றைச் சீவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்திருரென்க.

கொண்டு - இவர்கள்கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - தூமமுட்டி; ஆகுபெயர். (உகு)

2593. அருளுமாறென்னையரங்கமாலையடித்திதோழியன்றேவென
த், தெருளலான்செல்வக்களி மயக்கிறுற்றிசைக்குமென்னறிவளக்கி
யகருதி, மருளிற்சொன்னுய்மறப்பேனேயானின்னையென்னமகிழ்ந்
கணை,யுருளுமுத்தார்முகிழ்முலையிறுளுள்ளத்துவகைதோற்றினளே.

இ - ள். நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அரங்கமாலையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றேவென்று அசதியாடிக் கூறினளாக, அவனும் அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே என்னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்ஙனங்கூறினுய்; இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நின்னை மறப்பேனே வென்ன, அவள் உள்ளத்தே உவகைதோற்றினளென்க.

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே குறிப்பான் அறிவின்மையையே யீண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்' என்றுபாடமோதி, மயக்கிருல் தெருளானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமாயின், மயக்கிருல் திகைக்கும் தெருளானென்க. யான் நின்னை மறப்பேனே வெனவே தேசிகப்பாவையேயாயிற்று. காமனைங்கணையைத் தன்னிடத்தேயுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான்நிகழ்த்துவாளாயிற்று. தோற்றினளெனச் சினைவினை முதலோடுமுடிந்தது. (உகஙு)

2594. முறுவற்றிங்கண் முகவரங்கின்மேன் முரிந்துநீண்டபுருவக்
கைகக, ணெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்
துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்
களார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலர்ந்துமாதர்நல
ங்குழைந்ததே.

இ - ள். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறுவலையுடையதோர் திங்கள்போலு முகமாகியஅரங்கிலே புருவமாகிய கைகளைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை யீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவனலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

ரின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று-செவி யுறச்சென்று. அவன்றொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையு மார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றாம். (உகஎ)

2595. நான்மருப்பின் மதயானைநறியபைந்தாமரைமடந்தையைத்
தேன்மதர்ப்பத்திளைத்தாங்கவன்றிருவின்சாயனலங்கவர்ந்தபி
னூன்மதர்த்தவொளிவேற்கண்ணார்பரவவிவ்வாறொழுகுமன்
வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ணமிக்கமணிப்பூணினான் [றே

நான்மருப்பென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மைநோக்கினாருடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன்தாரநச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ள். பூணினான், இரண்டானை பக்கத்தேநின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத்திளைத்தாற்போலே அத்தேசிகப் பாவை நலத்தைநுகர்ந்தபின்பு, மகளிர்பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

"வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப், புரிநெகிழ் தாமரை மல ரங்கண் வீறெய்தித், திருநயந் திருந்தன்ன" (கலித். சச) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாயதில் தாமரையிலேயிருக்கும் திரு வென்பாருமுளர். (உகஅ)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிறத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்யாழு
மிரங்குதீங்குழலுமேங்கக்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பப்
பரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோல
வரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

இ - ள். அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பி னோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன ஏங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

"இடக்கணிளியா வலக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்." என்றார். (உகக)

2597. கடற்படைமன்னர்தம்மைமக்காதலின்விடுத்துக்காமன்
றொடுத்தகோன்மார்பிற்றங்கத்துமலர்க்கொம்பனாளை
வடித்தவின்னமிர்தினரப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
துடித்துவண்டுண்ணத்தூங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே.

இ - ள். கூடவிருந்து நாடகங்கண்டவரசரைக் காதலோடேபோக விட, காமனம்பு அவனெஞ்சிலே தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமிர்

துபோலேபருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் தூங்குஞ் செந்தளிரை யொத்ததென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வடுவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையும் கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினார். (உஉ௦)

2598. இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேலி
வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம

பொன், ஆகுபெயர். போய், போக.

இ - ள். பூணாகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணைவேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுழுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே, அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளைவின்பயத்தை அவன்றான் இனிதின் நுகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால் விளைந்த அழகைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவிளைவித்தற்குக் கூத்தையும் பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (உஉக)

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

முத்தியிலம்பகம்.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

2599. நீரேந்திநெய்ம்மிதந்துநிணம்வாய்ப்பில்கியழல்விம்மிப்
போரேந்திப்பூவணிந்துபுலவுநாறும்புகழ்வேலோன்
காரேந்திடிமுரசமார்ப்பக்காய்பொற்கலன்சிந்திப்
பாரேந்திச்செல்லுநாட்பட்டதாநாம்பகர்வதே.

இ - ள். நெய் மிதந்தேகிடக்கப்பட்டுக் கோபத்தீநிறைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நிணத்தைவாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப் பூவைக்கொண்டுவழிபடப்பட்டு பின்னும் புலவுநாறுதற்குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வரையாமற்கொடுத்துப் பாரைக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததோர்செய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றாரென்க.

"வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற" (தொல். பொரு. புறத். கங) என்று உழிஞையிலும், "மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும" (ஷை, ஷை, ஷை, ஙசு) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறாது, "பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்" (ஷை, ஷை, ஷை, உக) என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்றொழில்பூண்ட மாயோனைம்படையும்போலாது அழித்தற்றொழிலோர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினைவியந்து மண்ணுநீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலின், 'புகழ்வேல்' என்றார். இது கட்டியங் காரன்பட்டபின் பகையரசரைவென்றமை கூறிற்று. (க)

2600. விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசும்பேந்தி
மண்பாற்றிலகமாய்வான்பூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பால்வரிவண்டுந்தேனும்பாடும்பொழிற்பிண்டி
யெண்பாலிகந்துயர்ந்தாற்கிசைந்தகோயிலியன்றதே.

இ - ள். எட்டுக்கன்மங்களினீங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேவலாலே மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடரையும் விலக்கி வான்மீனைப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசும்பின்மே

லாய் மண்ணிற்கோயில்கட்குத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசும்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு. (௨)

2601. அடிசிற்கலங்கழீஇக்கருனையார்ந்தவிளவாளை
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிற்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்ந்தியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்கூத்தும்பாட்டும்வகுத்தாரே.

நியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ள். மடுவின்கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே பொரிக்கறியை நுகர்ந்தவாளைகள் செருக்கிக் கரையேறஅறியாவாய் வாழைத் தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கினரென்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார். (௩)

2602. அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்துநவைதீர்த்தார்க்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீந்தாள்
வில்லேலான் பெருமாட்டிவிளங்குவேற்கண்விசயையே.

விசயை தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி, 'நவை தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமுதவி இன்றென்றுகருதி. தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தாள்.

இ - ள். சச்சந்தன்தேவியாகிய விசயை அல்லிமுதலிய உணவைத் தந்து நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க. (௪)

2603. தனியேதுயருழந்துதாழ்ந்துவீழ்ந்தசுடுகாட்டு
ளினியாளிடர்நீக்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிநல்கி [ள்.
முனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தா

இ - ள். அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசயை, தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையும் சுடுகாட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற்கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசயை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும் தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச் செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னுநான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தாளென்பதனோடுமுடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. (௫)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞூற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகநாளுங்கோவிந்தன்
வெண்ணெயுருக்கிநெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றுள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞூற்றுநால்வர்க்கும் சீவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞூற்றைந்துபிள்ளைகளுக்குப் பாலளந்து. வண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிந்தன் -

இ - ள். விசயை, சீவகன்பிறந்தவிடம் சுடுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கிக் கோவிந்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுகையினாலே பரிவையகன்றாளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்த வருத்தம். (௬)

2605. தோடார்புனைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதாளைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினெனப்புல்லி
நாடார்புகழாளைநாணமொழிகள்பலகூறிக்
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிட்டாளைவிளக்கினாள்.

புகழாள் - விசயை; ஐ - அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்டுப்பெயராம்.

இ - ள். விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதாளை அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு, பின்னும் அவளை, சிறுவற்பயந்தீர்! அணித்தாகவம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைதற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்திராதலின் என்னிலு நல்வினையுடையீரென்றலின், இது நாணமொழியாயிற்று. இவளே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினாளுமாயிற்று. (எ)

2606. மறையொன்றுரைப்பனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவிவாய்வை
துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பினெண்மரு [த்
மிறைவியடிபணியவெடுத்துப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளிவீரென்றுரைநுவன்றாள்.

இ - ள். மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழிகூறுவனபோலச் செவியிடத்தேவாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணிணையுடைய எண்மரும் விசயையடியைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப்பயந்து தெளிமினென்றாளென்க.

எனவே இருவர்க்கும் பயன்கூறினாளென்க. இறைவன் - சருவக்ஞியன். முன்பு திருவையொப்பாள். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியரன்

றேனும் தங்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியரென்பதுபற்றி, 'உலகாளுஞ் சிறுவர்' என்றாள்; "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்" (தொல். பொரு. மர. எஅ) எனவும், "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண்டே" (௷, ௷, ௷, எக) எனவும் ஆசிரியர்கூறினமையின், தம்குலத்துக் குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன் புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமுந் தம்வழித் தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட நிலங்களையுமுணர்த்துமென்பது, "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" (௷, ௷, அகத். ௫) என்னுஞ் சூத்திரத் தானுணர்க. (அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற் பொலிக்தெண்கோதைத்தொகையா
கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர்நீ [கிக்
ரெங்கும்பிரியற்பிரென்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றாள்.

இ - ள். என்றுகூறியவள், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட்டுப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தநீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பீராகவென்று கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணு யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றாளென்க.

முன்னர், "இறைவற்றெளிவீர்" (அ) என்றும், ஈண்டு, 'பிரியற்பீர்' என்றுங்கூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக வென்றாளாயிற்று. (௯)

2608. சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தூய்ப்பலர்வாழ்த்தத்
தங்காவிருப்பிற்றம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி
யெங்கோபணியென்னுவஞ்சாநடுங்காவிருவிற்கட்
பொங்கவிடுதவிசிலிருந்தான்போரேறனையானே.

இ - ள். ஏறனையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கநடப்பதுபோல நடந்துசென்று முதற் பூவைத்தூவிப் பின்னர் விசையையடியிலே தன்முடியைத்தீண்டுவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்ந்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினாய் இரண்டுவிற்கிடைநீளம் அகலவிட்ட தவிசின்மேலே யிருந்தானென்க.

பெருமான், னஃகானொற்று மகரஉவுணர்த்திற்று. இவள்கூறிய அறமெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (௧௦)

வேறு.

2609. கொற்றவிமகனைநோக்கிக்கூறினளென்பதுங்கோக்
குற்றதைப்பிறர்கள்கூறவுணர்ந்தனையாயினுனு

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கன்மார்பிற்
செற்றவர்ச்செகுத்தவைவேற்சீவகசாமியென்றாள்.

உணர்ந்தனைஎன்பவெனமாறுக. ஆயினுமென்புழி, ஆன் - சாரியை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த மகனைநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினள்; அஃதியாதெனின், சீவகசாமி! நுந்தந்தைக்குற்றதீங்கைப் பிறர்கூற அறிந்தாயென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்றுகூறினளென்க.

சாமியென்னுமொருமை நும்மென்னும் பன்மையோடுமயங்கிற்று. பூணினையும், மார்பினையும், கட்டியங்காரனையும் ஒழிந்தோரையும்வென்ற வேலினையுமுடைய சீவகசாமியென்க. (கக)

2610. க. நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புன்சொன்னா
னாகத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றேட்டியாலழுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்க கில்லாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான்.

2611. உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றுநுணுகியநுசுப்பினார்தங்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகடுநவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்னார்பேருணர்வுடையசீரா
ரண்ணலைத்தெருட்டதேற்றாதமைச்சருமகன்றுவிட்டார்.

2612. ந. கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்கவாயாங்குக்கற்றோர் [ன்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன்றுணைமுலைதுறத்தல்செல்லா
விற்சிறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குவேற்க
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுநகரமுங்காவல்விட்டான்.

2613. ச. பிளிறுவாண்முரசத்தானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபினொருவனானன்
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னைவச்சிரம்விளைத்தலாமோ.

2614. ரு. வனைகலக்குயவனாணின்மன்னரையறுத்துமுற்றிக்
கனைகுரலுருமினார்ப்பக்காவலனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியிலென்னைப்போக்கிவிண்விரும்பப்புக்கா
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவீழ்ந்தான் [ன்

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறுகின்றாள், பாம்பாலே தனதொளிமறைக்கப் பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்ப டானாய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்குநாணனாக, அதுகண்டு அத்தீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனநுண்

ணியநுகப்பினார்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையநீரார் பெண்மையைப் பெண் மையென்றார்காணென்றுகூறிப் பின்னும் நுண்ணூற் றோட்டியாலழுத்தித் தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந் தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானாய் வில்லைச் சிறைசெய்துவைத்தாற் போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணாகிய தப்பாச்சிறையிலே அகப் பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தை யும் தான் காத்தலைக் கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்துப் பாகர் தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள் ளம் கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாநோக்கி அரசனுழைநில்லாதே கவளம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தாமொருவனுமேயாயினான்; அத னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னனைக்கீழறுத்து அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துசூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னை யான் பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான். அந்நிலை அவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி னையாக விளைவிக்கலாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிறுவித்தி வச்சிரம்விளைத்தலாமோவென்றது, 'ஆமணக்குநட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாது' என்னும் பழமொழி. (கஉ - கூ)

2615. க. சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசாந்தாற்றிதம்மான்
மாதரார்பலரும்வீசவளர்ந்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கள்சோரவெழுந்துபொன்னாரமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னாள்.

2616. உ. பிறந்துநாட்பெற்றவாறுளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுளழுந்துகின்றாங்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞான்றுகண்புதைத்திரங்கினல்லா
லிறந்தநாள்யாவர்மீட்பாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ.

2617. ந. சுமைத்தயிர்வேய்ந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதாகநம்மை
யமைத்தநாளென்னுநாகம்விழுங்கப்பட்டன்னதங்க
ணிமைத்தகண்விழித்தலின்றியிறந்துபாடெய்துகின்றா
*முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றாமுதியம்பெரிதும்பெற்றாம்.

* 'உமைத்துழிச்செறியப்பெற்றாம்' என்றும்பாடம்.

2618. ௪. கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்தினும்
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவீற்றாயினல்லா
லுடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவிசொன்னாள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன், மாதரார்பலரும் பனிநீரைத் தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயில்கொண்டெழுகின்ற சிங்கம் போலப் போதும் கலனும்சோர எழுந்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச் செய்ததுயாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவளும், வாழ்துமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றாம்; அங்ஙனம் அழுந்துகின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்ற வாணாள் இவ்வளவென்பது சிறிது மறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கறந்து உயிரையுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ் செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தலல்லது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலாகாது; அக்கூற்று எவியகாலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித் தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ் விரந்துபாட்டினுடைய அழகியவிடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையாலே தினவுதின்றவிடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றாம்; இங்ஙனம் இடம் பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலைவிரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து; அஃதென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ஙனஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அறவுரைசொன்னாளென்க.

௩. ஈண்டு, ‘உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றாம்’ என்பது, விழுங்குதற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும்பெற்றோமாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றேமென்றவாறும்.

௪. என்றுசொன்னாளென, “சீதநீர்” (௧௭) என்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அத்தை, இரண்டுமசை. (௧௭ - ௨௦)

வேறு.

2619. ௧. முருந்தனையதூமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள்ளுண்டிடைதெரிதலின்றிக்

கருந்தலைகள்வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டீர்.

2620. ௨. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட்
டடுத்துணர்வுநெய்யாகவாற்றறுவையாகக்
குடித்துண்ணுங்கூற்றங்குடில்பிரியாமுன்னே
கொடுத்துண்மின்கண்டீர்குணம்புரிமின்கண்டீர்.

2621. ௩. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்டோர்தறேற்று
திழந்தார்பலராலிடும்பைநீர்யாற்று
ளழுந்துமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே
கொளுஞ்சீலங்கூலியாக்கொண்டோர்மின்பாகீர்.

2622. ௪. பிறந்தவர்களெல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர்துற்றவிழுமியா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடுத்திடுமினென்றாள்.

வேறு,

2623. ௫. முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்மகளிரே
நல்லகருணையானுள்வாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்க[ந்த
ளல்லலடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டுஞ்
செல்வநமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண்டீர்.

2624. ௬ அம்பொற்கலத்துளடுபாலமர்ந்துண்ணுவரிவையந்தோ
வெம்பிப்பசிநலியவெவ்வினையின்வேறாயோரகல்கையேந்திக்
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டீர்.

2625 ௭. வண்ணத்துகிலுடுப்பின் வாய்விட்டழுவதுபோல்வருந்தும
னண்ணுச்சிறுகூறைபாகமோர்கைபாகமுடுத்துநாளு [ல்கு
மண்ணுந்தடகுரீஇயந்தோவினையேயென்றழுவாட்கண்டு
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டீர்

2626. ௮ மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகைமென் மாலைசூடிக், கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்மருளச்சென்று, ரைதிரண்டுகண்டங்குரைப்பவோர்தண்டூன்றியறிவிற்றளி, நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்கு மிளமையோ நிலையாதே காண்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

௧. இ - ள். மகளிர்சேர்ந்தவிடத்தேயிருந்து இளமையாகிய கள்ளை யுண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தே தவமும் தானமுநிகழ்த்துமினென்று சொன்னாளென்க.

கண்டீரென்றது, வினாவொடுசிவணாதுநின்றதோரசை.

௨. இ - ள். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுயிரைச் சோறாக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவையாகக்குடித்து அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்குமுன்னே கொடுத்துண்மின்; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னாளென்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

௩. இ - ள். உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும்பாகீர், அச்சகடம் தொழில்செய்துவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டுவந்திட்டு ஊர்தலொண்ணாதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர்; இனி அங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினைமிகுதியால் உள்ளதாகிய இடும்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அழுந்தாநிற்கும்; அங்ஙனமழுந்தி அஃது உயிராகிய அச்சுமுறிவதற்குமுன்னே அதனாற் கோடற்குரிய சீலத்தை நுமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னாளென்க.

௪. இ - ள். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழைவேண்டாராய் அதனைத் துறந்து துற்றப்படுவதோர் அவிழையும் ஈயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனில்பொருளாம்; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னாளென்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

௫. இ - ள். முல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அடிசிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினைசேர இவ்வோட்டகத்தே அடைகையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பாரைக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்றாக நினையன்மின்; நமரங்காள்! செய்கின்றதவத்தையே ஒன்றாக நினைமினென்று சொன்னாளென்க.

அம், அசை.

௬. இ - ள். அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத அரசன்றேவி, ஐயோ! தீவினையால் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசிவெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலநுடங்கிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பாளைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின்; நமரங்காள்! அறத்தையே நச்சுமினென்றாளென்க.

௭. இ - ள். துகிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குலிலே பிறரணுகாது அருவருக்கும் சிறுகூறை ஒருபாசமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக்

வுடுத்து மேனோக்கி அடைகையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவாளைக் கண்டுவைத்தும், நமராங்காள்! செல்வத்தை நணுகன்மின்; தவத்தைநணுகுமினென்றுசொன்னானென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

அ. இ - ள். தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச்சூடி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றிநிற்றற்குக் காரணமான இளமை நிலையாதுகாணென்று சொன்னானென்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அறவுரைகூறினான், எங்ஙனங்கூறினானெனின், இங்ஙனமிங்ஙனம் கூறினானென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

வேறு.

2627\. என்றலுஞ்சுநந்தைசொல்லுமிறைவிதான்கண்டதையா
நன்றுமஃதாகவன்றேயாயினுமாகயானு [ணைய்க்
மொன்றினன்றுறப்ப லென்ன வொள்ளெரி தவழ்ந்தவெண்
குன்றுபோல்யாதுமின்றிக் குழைந்துமெய்ம்மறந்துநின்றான்.

இ - ள். இறைவி இங்ஙனங்கூறினவளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக; தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுநந்தையைத் துறவுவிலக்கிக்கூறுதல் அறனன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்றார். கந்துக்கடனிறந்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிற்றிலர், தகுதியன்றென்றுகருதி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். (உக)

வேறு.

2628\. ஓருயிரொழித்திரண்டுடம்புபோவபோ
லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாஞ்
சீரியதுறவொடுசிவிகையேறினார்
மாரியின்மடந்தைமார்கண்கள்வார்ந்தவே.

இ - ள். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாறன்றி ஓருயிரைக்கைவிட்டு இரண்டுடம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் நின்ற கோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சிவிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்கள்கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்தனவென்க. (௬௦)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றழுகுரன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்நகர்கால்பொருகடலினெங்கணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

இ - ள். இந்நகரெவ்விடமும் சச்சந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்றுப் பூப்பரிந்து கால்பொருகடல்போலே அழுகிறகுரல்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை. (நக)

2630. அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமைபெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்*பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்புதற்கு உரியளென்றவாறு.

இ - ள். நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழத்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்

ஆயிரஞ் சிவிகையிற்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போயினாரென்றுணர்க. (நஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தறம்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுயக்கொண்மினடிகளென்றனள்
கருங்கயனெடுந்தடங்கண்ணியென்பவே.

இ - ள். அவள், தவத்தினொழுங்கையுடைய மகளிர்திரளாகிய புறவிதழ் சூழ்ந்திருப்பத் தான் நடுவே அல்லிபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத்தே, தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாம் சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவீராகவென்றாளென்க.

முன்பு கயலபோலுங் கண். (நந)

வேறு.

2632. ஆரமுன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவித்திச்சிலநீர்கொடுப்பிற்றீந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துறைறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
றார்கெழுதேவரின்பந்தையலாய்விளைக்குமென்றாள்.

முளரி - விறகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

---

* பம்மை - பத்மை.

இ - ள். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடியவாத லால், நினக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம் பொறியும்வென்று அவாவற்றவிடத்தேவித்தி அதுமுளைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தரகுருவிலேமுளைத்துப் புக ழையீன்று பின்பு தேவரின்பத்தை விளைத்துவிடுமென்று கூறினானென்க.

தானப்பயனாற் போகபூமியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியையெய்திப் பின்துறக்கம்பெறுவரென்றான். (நூச)

2633. அறவுரைபின்னைக்கேட்டுமடிகண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுகென்னத் தூநகரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்றவிசுதூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

இ - ள். தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுரை பின்னைக்கேட் டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ளதவமக ளிரும் துறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (நூரு)

வேறு.

2634. பாலினாற்சிறடிகழுவிப்பைந்துகி
னூலினாலியன்றனநுணித்தவெண்மைய
காலனைக்கண்புதைத்தாங்குவெம்முலை
மேல்வளாய்வீக்கினார்விதியினென்பவே.

மெல்லிதாகநூற்ற வெண்மையுடையநூல்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலே சீறடியைப் பாலாற்கழுவி நூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினாரென்க.

இஃது, இருவர் தீக்கையும் கூறிற்று. (நூசு)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு
பானிலாக்கதிரனவம்மென்பைந்துகி
ருனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ
வேனிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினார்.

இ - ள். மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய், உலாவ. வெண்டுகிலாதலின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, ஒழிந்தமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (நூஎ)

2636. முன்னுபுகீழ்த்திசைநோக்கிமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவிசின்மேலிருந்தநங்கைமா
ரின்மயிருகுக்கியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்குழாமொத்தார்பாவைமார்களே.

இ - ள். தவிசினைப்பொருந்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த தாயரிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தாரென்க.

தோகையவாகிய மயில். (௩௮)

2637. மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலையௗவைமார்கடாம்
பணிவிலர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னநூற்
றுணிபொருள்சிந்தியாத்துறத்தன்மேயினார்.

மணியாலியன்ற சீப்பிட அதுபொறாமற் சிவக்குநுதலைச் சேர்ந்தகூந்தல்.

இ - ள். இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத் துறத்தலைச்செய்ய மேவினவர்கூந்தலை ஆரியாங்களைகடாம் ஒன்றிற்றாழ்வில்லாராய்ப்பறித்தாரென்க. (௩௯)

2638. கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமார்
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றோன்றினார்.

இ - ள். அங்ஙனம்பறித்த அழகியமயிரினைக் கொம்பனாராகிய கன்னியராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அடக்கி, அந்நங்கைமார் பழையமயிரையுகுத்த மயிலிற்றோன்றினாரென்க.

அடக்கி, இது பிறவினைகொண்டது. (௪0)

2639. பொற்குடந்திருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களானிறைத்
தற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினார்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினார்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ்வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

இ - ள். அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப் பொருந்தினவர்கள், பொற்குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்துவழிய நிரப்பினாற்போலே எற்புடம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலே நிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணினாரென்க. (௪௧)

2640. புகழ்ந்துரைமகிழ்ச்சியும்பொற்பில்பல்சன
மிகழ்ந்துரைக்கிரக்கமுமின்றியங்கநூ
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருள்பொதிந்தநெஞ்சினார்
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினார்.

இ - ள். அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின்பொருளைக் கல்வியெடுத்துக் கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மையின், எரிகின்றவிளக்கெனத்திகழ்ந்து பல்சனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழுமுரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினாரென்க. (௪௨)

வேறு.

2641. அலைமணிக்கவரிமான்றேரடுகளியானைபாய்மா
நிலநெளிகடலந்தானைநிரந்துபூச்சுமப்பமன்னன்
சிலமலர்தானுமேந்திச்சென்றுசீர்பெருகவாழ்த்தி
யிலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடிதீட்டினானே.

இ - ள். நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமப்ப மன்னன்றானும் சிலமலரையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச் சேர்த்தினானென்க. (௪௩)

2642. க. கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினாற்காணச்சின்னா
ளடிகளிந்நகரினுள்ளேயுறைகெனவண்ணல்கூற
முடிகெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினாளே.

2643. உ. காதலனல்லைநீயுங்காவலநினக்கியாமு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநங்கையென்னத்
தாதலர்தாமமார்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்கண்ணியீர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அண்ணல், முன்பு நும்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்வினை செய்யாதேன் கண்ணாலே எப்பொழுதுங்காணும்படி, சின்னாள், அடிகள் இந்நகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசயை உத்தரஞ்சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையைநோக்கிச் சொல்லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லை; காவல! நினக்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்ததென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க. (௪௪ - ௫)

2644. ஏதிலனாயினானுமிறைவர்தம்மறத்தைநோக்கக்
காதலனடிகளென்னக்கண்கனிந்துருகிக்காசின்
மாதவமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானை
யேதமொன்றில்லைநம்பிக்கின்னுரைகொடுமினென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமழுதவரசன், அடிகளே! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன்றேனும் இறைவரறத்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனைக் காதலிக்குந் தன்மையையுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மனமுருகிக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தேவியாரை இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (௪௬)

2645. திரைவளையிப்பியீன்றதிருமணியாரமார்பின்
வரைவளர்சாந்தமார்ந்தவைரக்குன்றனையதிண்டோள்
விரைவளர்கோதைவேலோய்வேண்டியவேண்டினேமென்
றுரைவிளைத்துரைப்பக்காளையுள்ளகங்குளிர்ந்துசொன்னான்.

இப்பியீன்றவாரம்; மாணிக்கங்கலந்து கோத்தவாரம். கோதையையுடையவேல்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, மார்பினையுந் தோளினையுமுடைய வேலோய்! நீவிரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினேமென்று உரையை வலியவெழுப்பிக்கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினானென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை, உறைகவென்றதும் காதலனென்றதும்.(௪௭)

2646. அடிகளோதுறக்கவொன்றுமுற்றவர்யாதுமல்லர்
சுடுதுயரென்கட்செய்தாய்சுநந்தைநீயெளவையல்லை [ன்று
கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையெ
விடருற்றோர்சிங்கந்தாய்முனிருந்தழுகின்றதொத்தான்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன்றும்வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுநந்தாய்! வருந்தி வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல்லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செய்தநீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிங்கம் துன்பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்றதன்மையை யொத்தானென்க.(௪௮)

2647. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகளனையநங்கை
யின்றிவடுறப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனாயி
னென்றெனக்கொழியுமம்மாபழியெனவிலங்குசெம்பொற்
குன்றனன்குளிர்ப்பக்கூறிக்கோயில்புக்கருளுகென்றாள்.

இ - ள். அதுகேட்டசுநந்தை, தன்கணவனையிழந்து புதல்வனரசை உவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை உவந்திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற்பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப்போவது; போகாமை நீயேயறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக்காப்பாயாகவென்றாளென்க. (௪௯)

2648. பந்தட்டவிரலினார்தம்படாமுலைகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்றன்னைநோக்கிநங்கையாரடிகள்சொன்னார்
நொந்திட்டுமுனியவேண்டாதுறந்திலநும்மையென்னக்
கந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

இ - ள். சுநந்தை அங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிகளும் நந்தட்டனைநோக்கி, நும்மை யாம்துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்க வேண்டாவென்றுசொன்னார்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (௫0)

2649. துறந்தவிந்நங்கைமார்தந்தூமலரனையபாத [வேத்திக்
முறைந்தவென் சென்னிபபோதின் மிசையவென் றேபப
கறந்தபாலனையகந்திக்கொம்படித் தூருவப்பைம்பூண்
பிறங்குதார்மார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம் என்சென்னியிலுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மைக்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தூய கந்தியாகியகொம்பு இவர்களைப்புரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானென்க. (௫க)

2650. வடிதிரைநெடியகண்ணார்மாமிமார்விடுப்பவேகிக்
கடிதிரைசிவிகையேறிக்கதிர்மணிக்குடைபின்செல்ல
வுடைதிரைப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவர்காப்பக்
கொடிநிரைக்கோயில்புக்கார்குங்குமக்கொடியனாரே.

கடிச்சிவிகை - வரைவினையுடையசிவிகை; என்றது - அரசனால் தேவியர்குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியரென்று முன்போதற்கும் பின்போதற்கும் வரையப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; “ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு, முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணும்” (தொல். பொரு. கற். சு) என்றார், கற்பியலின்கண்.

இ - ள். கொடியனாராகிய வடிவகிர்திரையன்னகண்ணார், மாமிமார் விடுப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் திரைத்தசிவிகையிலேயேறிக் குடை பின்னேசெல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (௫உ)

வேறு.

2651. முழுதுலகெழிலேத்துமுரிவேற்றானைமன்னன்
றொழுதகுபெருமாட்டிதூமணிப்பாவையன்னாள்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகினடெய்வமன்னாள்.

‘பாவையன்னாள்’ என்றார், ஐம்பொறியால் நுகர்தற்குரியனவற்றை நுகராதிருந்தமைநோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்றுதொழத்தக்க.

இ - ள். எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவை யன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மழைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென்றுநீக்கி ஆசையையுநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலேவருகின்ற பர மாகமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித்தங்கினாளென்க.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின. ()

உ.—நீர் விளையாட்டணி.

2652. உடைதிரைமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படாகதிரத்திங்களாகப்பரந்துவாச
வடர்பிணியவிழுமாம்பலலைகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ள். முரிகின்றதிரை முத்தைச்சிந்துகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசிந்தினமுத் தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணிய விழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப் பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றானென்க. (நிச)

2653. க. துறவின்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
முறைகின்ற வுருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

2654. உ. நீரணிமாடவாவிநேர்ம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்
போரணிமாலைசாந்தம்புனைமணிச்சிவிறிசுண்ணம்
வாரணிமுலையினார்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
யேரணிகொண்டவிந்நீரிறைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை,

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கு அஞ்சி அக்கரு த்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தே கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின் னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி, நீரைச் சாந்துடனேகலந்து வாவிநிறை யப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொ ய்யதெப்பங்களையுநிறைத்து அழகிய மாலைமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டரு ளுகவென்றாரென்க. (நிரு - கூ)

2655. கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்
பணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலைசுண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித்தூநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினாரே.

வேறோர்பகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன் கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், ‘கட்டியங்காரனாக’ என்றார்.

இ - ள். அவ்வமைச்சர் வாவியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்தருவதத்தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப் படைவகுத்து, மாலைமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழுவி, நீர்க்கண்ணே போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (௫எ)

2656. தூமலர்மாலைவாளாச்சுரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலைசக்கரமென்னவீழ்த்துங்
காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுகவிட்டுந்
தோமரமாகத்தொங்கல்சிதறுபுமயங்கினாரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை வாளாக ஓச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாராவளையமாக எறிந்தும், கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலைகளைத் தண்டாகச் சிதறுநின்றும் தம்மிற் கலந்தாரென்க. (௫அ)

2657. க. அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தாரைசெல்லப்
பரப்பினாள்பாவைதத்தைபைந்தொடிமகளிரெல்லாந்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியநெடுங்கண்சேப்பச்சீதநீர்மூழ்கினாரே.

2658. உ. தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்குழாங்களொத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணீர்குளித்தெழுந்திருவினன்னார்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்கள்பனிக்கடன்முளைத்ததொத்தார்.

2659. ௩. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளர்ந்தசைந்துசோர்வார்
சுண்ணமுஞ்சாந்தும்வீழத்தொழுதனரிரந்துநிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சவொசிந்துகண்பிறழவொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந்துநிற்பார்வேற்கணாராயினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கரைத்தநீர். வெண்முகிலின்மறையுமின் போல்.

௨. தன்னகமாடம், விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்களையுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

௩. காறளர்ந்து அசைந்து - நின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ ஒல்கி - கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் இரண்டுபடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியையேந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேமூழ்கினார்; அங்ஙனமூழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளையொத்தார்; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழும் திருவினன்னார், தமது முகந்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலில்முளைத்த தன்மையையொத்தார்; இங்ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனைநீக்கிக் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ எறிய இரந்துநிற்பார்; மாலையையோச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினாரென்க. (௫௯ - ௬௧)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தாரைபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணென்றெய்தவிம்முறுதுயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியையேந்தி வேந்தனருகே அணியாகநின்றமகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரை அவர்கண்மேலேபரக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலை ஒருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை யொத்தானென்க. (௬௨)

2661. வீக்கினான்றாரைவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மாலை
யோக்கினார்கண்ணிசுண்ணமுடற்றினாருருவச்சாந்
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்

இ - ள். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரவிய மாலையை யோச்சினார்; ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவனை உடற்றினார்; அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியிற்றாரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினான்; அதற்கு ஆற்றாதே முன் போராயாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் அநங்கன்சேனையென்றார். (௬௩)

2662. அன்னங்களாகியம்பூந்தாமரையல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிக்கூந்தல்போர்த்தனர்குனிந்துநிற்பா
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூமுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோடுங்கொடுத்தடிதொழுதுநிற்பார்.

இ - ள். அங்ஙனங் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்வார்; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டுநிற்பார்; உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்துநிற்பார்; திறைகொடுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினரென்க. (கூச)

2663. பண்ணுரைமகளிர்மாலைபைந்துகில்கவர்ந்துகொள்ளக்
கண்ணுரைமகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலைதாழ
வெண்ணுரையுடுத்துநின்றார்வேந்தனேக்குண்ணநின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன்படையை. தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்குமகளிரென்றது, அரசனைச் சேவித்தற்குரியமகளிராய் ஈண்டுத் தத்தையோடுகூடினபடையை. பிடிக்கைபோலப் பின்னினகூந்தல்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரைமகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் கவர்ந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரிமாலை இருளில் நுடங்குமின்போற்றாழச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப் பலருங்கூறவேண்டி வெண்ணுரையையுடுத்துநின்றவர், அரசன் தமதழகை நுகரநின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்ந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (கூடு)

2664. க. தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தாரைவீக்கி
யொன்பதுமுகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுசுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகுலிகத்தாரைமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665. உ. மெய்ப்படுதாரைவீழ்ந்தோமிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற்பக்கதுப்பயன்மாலைவாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றாலந்துநின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்பங்கலுற்றே.

2666. ங. அடுத்தசாந்தலங்கல்சுண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி [பேசா
யுடுத்தபட் டொளிப்பவொண்பொன் மேகலையொன்றும்
கிடப்பமற்றரசனேக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பரிதியொத்தான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. வீக்கி, வீக்க. முன்பு அடு - தந்தையது வலியை யடுகின்ற.

உ. கைப்படை - சிவிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத்தின்பக்கம். பாழி - வலி.

ங. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ம்முழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி, புல்ல.

இ - ள். அவரழகை அங்ஙனநுகர்ந்தமன்னன், அல்குலாளைச் சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப்பொருள்கட்கு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கஞ்சிநிற்ப, தந்தை தன்படை முன்னர்க்கெட, அவள்பொருதே ஒன்பதுதாரையாகவோடி உறுவலியகலத்தேபாயும்படி சந்தனத்தாரையைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிகத்தாரையை முழுவலியோடேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கைப்படையின் மெய்ப்படுதாரை இளமுலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்சிச் செவ்விதாகத் தூவானாய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலையைவாங்கி முன்கையை யாப்ப,ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடக்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னை அரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குலில் துகில்கெட்டுப்போயிற்றுக் காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தழுவ, அவன் ஆண்டு மின்னுச்சேர்ந்த பரிதியையொத்து நின்றானென்க. (ஙக - அ)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்திநொய்ய
வம்மலருரோமப்பூம்பட்டுடுத்தபினணிச்சமாலை
செம்மலர்த்திருவினன்னார்சிகழிகைச்சேர்த்தினாரே.

கொம்மென, விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னார், விரையத் தமதுகூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்திருந்தாரென்க. (சுக)

ங.—இருதுநுகர்வு.

2668. கார்கொள்குன்றனைகண்கவர்தோளினு
னீர்கொணீரணிநின்றுகனற்றலின்
வம்பணிகோதையா
ரேர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

இ - ள். அத்திருவன்னார் அங்ஙன மிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர்மைகொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுகொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலேநுகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, ஈண்டு எதிர்காலமுணர்த்திற்று. என்றது, மேற்கூறு கின்ற முதுவேனின்முதலிய ஆறுகாலத்திலும் விளையாடுமென்றவாறு. (எ0)

[முதுவேனில்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பலின்மேனிலைத்
தேனுலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தானுலாய்த்தடமென்முலைத்தங்கினான்
பானிலாக்கதிர்பாய்தருபள்ளியே.

இ - ள். முதுவேனிற்காலத்து ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காற்றாதே மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர் நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. ()

2670. முழுதுமெய்ந்நலமூழ்கலினீர்சுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிநித்திலமுக்கவே.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ந்நலமாகியதடத்தே முழுதுமூழ்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காநிற்க, புருவம் நீ வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகை அணிந்தநித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (எ௨)

2671. எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பனா
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைங்கணைக்காமற்குங்காமனே.

இ - ள். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும் கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத் தாலே அம்முதுவேனிற்காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (எ௩)

[கார்.]

2672. நீர்துளும்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளும்பமுழங்கலிற்பல்கலை
யேர்துளும்பவெரீஇயிறைவற்றழீஇக்
கார்துளும்புகொம்பிற்கவினெய்தினார்.

நிழல் - ஒளி. துளும்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

இ - ள். அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவளவிலே, முகில் முழங்கலின், அதுகேட்டு மகளிர், அஞ்சி இறைவனைத்தழுவிக் காராற் கவின்பெற்று அசையுங்கொம்புபோலக் கவின்பெற்றாரென்க. (எ௪)

2673. இழிந்துகீழ்நிலையின்னகிற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மென்முலை

தொழிந்துமட்டொழுகத்துதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து ; விகாரம். என்றது சிதறியென்றதாம். பூக்கிழிந்து மட்டுச்சிதறியொழுகும்படி தார்பொர.

இ - ள். அங்ஙனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற் குளிர்ந்து, கீழ்நிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது தூசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன ; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலால் மேகலையும், தலைவன்றொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிமுலனதீஞ்சுவையின்னடை
யானமுமுலைப்பாலமுதல்லதொன்
றுனுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானமுமடநோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இறாலையொத்த அடை. எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற்பாலமுதம் ; என்றது, சினைமேலும் சுறக்கும்பசுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், "பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே, காம நுகர்வார்க் குரித்து" என நூலிற்கூறியவாறே கூறினர். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாதநோக்கியர்.

இ - ள். அங்ஙனம் காமநுகர்கின்றநோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகர்வதல்லது அவிழ்பதம் சிறிதும் நுகராராயினரென்க. (எசு)

[கூதிர்.] வேறு.

2675. க. கூதிர்வந்துலாவலிற்குவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையுஞ்சுண்ணமுங்
காதலித்தார்கருங்குவளைக்கண்ணினா.

2676. உ. சுரும்புகின்றமுமலர்த்தொங்கலார்கவி
னரும்புகின்றார்கடலமிர்தமேயெனு
விரும்புகின்றுனிளவேனில்வேந்தனைஞ்
சரங்கள்சென்றழுத்தலிற்றரணிமன்னனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. முலையை வெம்மைசெய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய தேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதிர்வந்துபரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலியவற்றைக்காதலித்தார் ; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்களையழுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே அப்பொருள்

கனைக் கொண்டுசென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின்றவர்கனை அமுதமென்றேகருதி அக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் நுகராநின்றானென்க. ()

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய

நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிநீள்விசும்
புழலெனுநோக்குவாண்மதிகண்டூடினாள்

இ - ள். அங்ஙனம்நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக ஏந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்கும் குணமாலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றக்கண்டு அதனைமதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி விளையப்பருகி இனி நீள்விசும்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசும்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினாளென்க. (எக)

2678. க. பருகினேற்கொளித்துநீபசலைநோயொடு
முருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்சுடக்
குருதிகண்கொளக்குணமாலையூடின
ளுருவத்தாருறத்தழீஇயுடற்றிநீக்குவான்.

2679. உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்

பொங்கிளவனமுலைபொருந்தினரோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப்பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதனாற் சிவந்ததனை மதியோடேச் சிவந்ததாக்கினார்.

இ - ள். அக்குணமாலை எங்ஙனமூடினாளெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலைநோயோடே இன்னும் உளையாயினையென்றுகூறிக் கண்சிவப்பவூடினாள்; அவ்வூடலைத் தழீஇநீக்குகின்றவன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகினின்றுநீங்கித் தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனி, மங்காய்! நின்மனத்தினால் வருந்தாதேகொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினான்; நீக்கிப் பின்னர் அவள்முலையைப் பொருந்தினானென்க. (அ0 - க)

[முன்பனி.] வேறு.

2680. க. கொங்குவிம்முபூங்கோதைமாதரார்
பங்கயப்பகைப்பருவம்வந்தென.

வெங்குமில்லனவெலிமயிர்த்தொழிற்
பொங்குபூம்புகைப்போர்வைமேயினர்.

2681. உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாரரவமேகலை
காய்ந்துகித்திலங்கடியசிந்தினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். மாதரார், முன்னர்க் கூதிர்க்காலத்தே குளிரையஞ்சி மேகலையையுநீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பனிப்பருவம்வந்ததாக, தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையை மேவினார்; மேவி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர்ச் சாந்தமேந்தியமுலையிலே பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையும் தாங்கினாரென்க. (அஉ - ௩)

2682. அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியார்ந்தநீர்
விளைந்தவல்விளைவரிசிவேரியும்
வளைந்தமின்னனார்மகிழ்ந்துசண்பக
முளைந்துமல்லிகையொலியல்சூடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்நீரிலே ஆர்ந்தவிஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய விளைவாகவிளைந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுதலிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலியவிளைவாயிற்று. வேரி - மது.

இ - ள். நுடங்கினமின்னையொப்பார், இஞ்சியையும், வேரியையும், பொரி அவல்முதலியவற்றையும்நுகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்லிகைமாலையைச்சூடினாரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் நீரிலேநின்றுவிளைந்த வலிய விளைதலையுடைய அல்லியரிசியுமென்றுமுரைப்ப. (அச)

2683. க. தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கனைந்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்குரல்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684. உ. பொன்பனிப்புறும்பொற்பினார்நல
மன்பனித்தலையணங்
முன்பனித்தலைமுழுதுங்கைப்பாயப
பின்பனித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எதிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ள். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினர், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்த நலம் அன்பனை இக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடே முன்பனிக்காலமும் முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பனிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (௮௫ - ௬)

[பின்பனி.]

2685. ௧. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்கண்கொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினர்.

2686. ௨. செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினா
ரென்னரொப்புமில்லவர்களென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மாலை. அரத்தத்தினதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; "கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்" (திருமு. ௧௫) போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

௨. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்நெருப்பினளவுவெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ள். என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாதமகளிர், குளிர்நீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணினாராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினாரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுரைப்ப. 'என்னருப்புமில்லவர்' என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுமில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ()

2687. ஆடலின்சுவையமர்ந்துநாடொறும்
பாடன்மெய்ந்நிறீஇப்பருகிப்பண்சுவைத்
தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்
மாடக்

இ - ள். அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்கினாரென்க. (அக)

2688. புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை
திருக்கழற்குரிசிறார்திளைக்கும்போரினுட்
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல் - நெறிப்பினையுடையகுழல். செருக்குரல் - போரை உண்டா

இ - ள். அங்ஙனம்வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன்தாரும் பொரு கின்றபோரிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறை யாகி ஆர்த்தனவென்க. (கo)

2689. ஏச்செயாச்சிலைநுதலேழைமார்முலைத்
தூச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறட்டும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும்நுதல்; இந்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்தகுங் குமம் - வண்டினம்படிதற்குக் காரணமான குங்குமம்; தூச்செயாக்குங்கு மம் - அவர்கள் கழுவாத குங்குமம்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந் தகுங்குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழு வாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகை செத்தினார் மேனிபோற்றோன்றுமென்றுமுரைப்ப. (கக)

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கீர்ந்ததுகளேபோன்
மரவம்பாவைவயிறாரப்பருகிவாடையதுநடப்ப
வரவுநோக்கியவாமரங்களிலேயூழ்த்திணரீன்றலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலு முண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' என்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதறவடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்றகா லத்தே மரவம்பூத்தபுதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால், மிகக் காற்றுச்சிதறவடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப, வாடைபோகாநிற்க

வெனநிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க விரவிவருகின்ற வரவைக்குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயா மரங்கள் - அதனாலே இலையுதிர்த்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள். அது விடு தூதா - அத்தென்றல் காமன்விடுத்ததூதாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்தேந்தி இணரீன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏறட்டுக்கொண்டு ஈன்றுஅலர்ந்து விருந்திட்டன.

இ - ள். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவிவர வுநோக்கி அதனாலிலையூழ்த்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள் பின்னர் அது தூதாக விருந்தேந்தி இணரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்புமு திர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பது உம், மாற்றருஞ் சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின் பம்படவந்த மரபென்று மரபியலிற்பாதுகாத்தாம். (கஉ)

2691. இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிருங்கட்டும்பிகுழலாகக்
களிவாய்க்குயில்கண்முழவாகக்கடிபூம்பொழில்களரங்காகத்
தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளையுமாமையும்
விளியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாடன்றுடங்கினான்.

இளி - இளியென்னும்நரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை கழன்றபடியையும், மாமைநிறம் கெட்டபடியையும், தத்தங் கணவருணர் தற்குத் தூதுசென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டா கக்கொண்டென்க. அது "நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய" (தொல். பொரு. கற். உஅ) என்பதனானுணர்க; "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" (திரி. கக.) என்றார்பிறரும்.

இ - ள். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொ ண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினானென்க. (கங)

2692. வேனிலாடும்விருப்பினால்வியன்காய்நெல்லிச்சாந்தரைத்து
நானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்துநறுநீராடியமிர்துயிர்க்குந்
புகைசேர்த்திவருத்துநாக
யானுபபள்தகநறுஞ்சுண்ணமுகிர்னுழூதாங்கஃ

இ - ள். அங்ஙனம்வந்த வேனிற்காலத்தே விளையாடும்விருப்பினாலே, கதுப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியையரைத்து அச்சாந்தைக்கொ ண்டு நீராடிப்பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுகைவார்த்து உகிராலேகீக்கி அவ்விடத்தே கருப்பூரப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கச)

2693. முத்தார்மருப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொள்யானைத்தடக்கை
ஒத்தேருடையமல்லிகையினொலியன்மாலையுறப்படக்கி [யி

வைத்தார்மணிநூற்றனைவம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

இ - ள். முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத் தேசுற்றிய யானைத்தடக்கையினையொத்து எருடையனவாகிய மல்லிகை மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்கள், இவ்விளவே னிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச் செலுத்தி அதுகொள்ளவழுத்தி ஆங்கே குவளையினது செவ்வித்தாதையு

மல்லிகையிறெலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மாலை; உறுப்புமாலை யென்க. (கடு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டுடுத்துப்பொன்னங்கலைகள்புறஞ்சூழ்ந்
நகையார்கவுளகிண்கிணியுஞ்சிலம்பு*நாய்நாச்சீறடிமேற் [ந்து
பகைகொண்டார்போற்சுமாவுய்க்கண்பின் பரூஉக்காம்பனையகணைக்
தகையார்ந்திலங்கும்பரியகந்தாமேகவினைச்சேர்த்தினார். [கால்சூழ்ந்

கண்பின்பரூஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு. என்றது இரண்டுகண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; "தேனெய்பெய், வாடாதகாம்பேபோல்" (நாம. கசஎ) என்றார்முன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாரைப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணி யையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பனைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து கவினச்சேர்த்தினரென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கசு)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்ந்ததிரள்குறங்
கடித்துக்கிடந்துகவின்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்முலைமே [கு
லுடுத்தசாந்தின்மிசைச்செக்கரொளிகொண்முந்நாட்பிறையேய்ப்பத்
துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்ந்தனவே.

ஒழுகநோக்குதலிற் பிடிக்கையையென்று, திரட்சியாலும் சருச்சரை யின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கௌவிக்கிடந்து அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்கர்வானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற் பூசின சாந்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக் கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கஎ)

---

* "வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி" (சஉ) எனப் பொருநராற் றுப்படையிலும், "மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சீறடி" (சஉ - சங) என மலைபடுகடாத்திலும் மகளிரடிக்கு நாய் நாவினை உவமைகூறினர்.

2696. குழியப்பெரியகோன் முன்கைமணியார்காந்தட்குவிவிரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமுந்தோடுங்காதின்மிளிர்ந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றது, ஆகுபெயராற் கேவணங்களை. அருவிலையவென்றது, ஆகுபெயராற் பூணியை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக் காந்தளையொத்த விரன்மேலே சிறியமணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்ந்த அருவிலையையுடைய அணிகலம் தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்ந்தனவென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னுநிற்கத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம். இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுளர். (௯அ)

2697. நாணுள்ளிட்டுச்சுடர்வீசுநன்மாணிக்கநகுதாலி
பேணிநல்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்தூட்டி
நீணீர்முத்தகிளைமுறுவல்கடிச்சுட்டுரிஞ்சக்கதிருமிழ்ந்து
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

நாணைத் தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்ணுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணீர்க்கடல் - தோண்டினகடல்; வினைத்தொகை; தோள், முதனிலை; நீர், இடைக்கிடப்பு.

இ - ள். நல்லார் பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடிவைச்சுட்டு முறுவலை உரிஞ்ச, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக் கனிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (௯௯)

2698. மாலைமகளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவ
காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு [ளக்
நீலக்குவளைநிரையும்போற்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

இ - ள். வேலும் குவளைநிரையும்போலும் கண்ணாராகிய அம்மகளிர், ஒப்பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற்சிலம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலையிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (௭௦௦)

2699. மணிவண்டொன்றே நலம்பருகமலர்ந்த செந்தாமரைத்தடம்
லணிவேன்மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பார்மழைக்கண்ணார் [போ

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்சூடித்
தணியார்கழனிவிளையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினர்.

இ - ள். ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமரைத்தடம்போலே, அரசனைபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமகளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப்போய்க் கழனியிலேவிளையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச்சூடி அதனாலும் தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்பமுற்றமைகூறிற்று. சூடியென்றார், தொழத்தகுதலின்; "தொழுதுகொண்டுண்க வுகாஅமை நன்கு" (ஆசா. உ௦) என்றார். (கஒக)

2700. எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுந்துநானநீர்வளர்ந்து
வண்ணக்குவளைமலரளைஇமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த
வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மாலைபுறந்தாழக்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்விரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

இ - ள். அங்ஙனம் விளையாடிய கனிவாயார், அரசன், எழுந்து வளர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய குவளைமலரைவிரவி உண்ணற்கினிய மதுவை மணியழுத்தி விளிம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமாலை முத்தமாலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்கள்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவேயாயினாற்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றாற் சிறிது வடுப்படுத்திநுகர்தல் எமக்கு வருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கவின்பமேயாதலின், உனக்கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இளமைச்செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்திநுகர்தல் இன்பஞ்செய்யுமென்று காமநூலிற்கூறலின், அதனையீண்டுக் கூறினர். அது, "காமத்தூழுறுகனியையொத்தாள் * * * வேந்தனைஞ் சிறைப்பறவையொத்தான்" (நாம. கசுங.) என முன்னர்க் கூறியவாற்றானுமுணர்க. (கஒஉ)

ச.—புதல்வர்ப்பேறு.

2701. இவ்வாறெங்கும்விளையாடியிளையான்மார்பினலம்பருகிச்
செவ்வாய்விளர்த்துத்தோண்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகங்கருகி
யவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கியணிச்சமலரும்பொறையாகி
யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லணைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

இ - ள். அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி இவனைப்போலும் புதல்வனைப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம்தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா நோய்செய்துவிடுகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணைமேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகவென்றுமாம். பூப்பின்புறப்பாடீராறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நாளுமோரையும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனேபோலும்புதல்வனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்தல்வேண்டுமென நூலிற்கூறியவாறே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (௧௦௩)

2702. தீம்பால்சுமந்துமுலைவீங்கித்திருமுத்தீன்றவலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசந்
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றாணிமன்னன்மகிழ்தூங்கி
யோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சிதறினான்.

இ - ள். காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தீனுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வனைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடநின்றொலித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஓம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (௧௦௪)

2703 காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன்மணியுநறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன் கொளத்தேய்த்துக் கொண்டுநாளும் வாயு
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்[றீஇப்
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிலிதேய்த்தண்ணாவுரிஞ்சிமூக்குயர்த்தார்.

இ - ள். காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னாற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத்தையும் திப்பிலியையுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயும் கண்ணும்பெருகும்படி உகிரான் அகற்றி அண்ணாக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினாரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (௧௦௫)

2704. யாழுங்குழலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணோனவட்டோன்றி வயங்காக்கூத்துவயங்கிய
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னர்கடிநகர்க்கும்[பின்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினார்.

இ - ள். அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சணன்தோன்றி யாழ்முதலியன அரங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகிலே ஆடி

யபின்னர், கலுழவேகனிடத்திலும் தன்சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் கெடாத ஓலையை அரசன்சொல்லிப் போகவிட்டான்; அவர்களும் அதுகேட்டு விண்பெற்றாரைப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழவென்க. (கoரு)

2705. தத்தநிலனுமுயர்விழ்வும்பகையுநட்புந்தந்தசையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தணனேசுதஞ்சணனேதரணிகந்துக்கடன்விசயன்
றத்தன்பரதன்கோவிந்தனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓலைபோக்கியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலையும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாம்நிற்கின்றதசைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டெண்ணுமெண்ணுகத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரை முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிகுதியால், உலோகபாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோவிந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார்; சாகரதத்தன்பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சணந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள்படைநவின்றார்
கொய்பூமாலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலமு
மையன்மார்கடுளக்கின்றியாளுங்கலிமாவெகுண்டேர்ந்தார்
மொய்யாரலங்கன்மார்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுகப்பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள்கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவை வெகுண்டேர்ந்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்த

மாலையும் குழலும் தோடும் குண்டலமுமசையாமலூர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலூர்ந்தாரென்றார். வெகுண்டேர்ந்தார் - அடித்தேறினார். நிறைந்ததென்றது; அரசவுரிமைநிகழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும் முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினைந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துறவறத்தின்மேல் உள்ளம்நிகழ்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். (கoஅ)

ரு.—சோலைநுகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புளையுமல்குல்
வீநிறைகொடியனாரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற்

றாகிறத்துகிலின்மூடிப்படலிகைகொண்டுவாழ்த்தி
மாகிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலைசொன்னாள்.

இ - ள். பூநிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடைய பூத்த கொடியனாரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் துகிலான்மூடிக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமாலை ஒருமொழி கூறினாளென்க.

'வீங்கிறைகொடி' என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (௧௦௯)

2708. தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித்துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடமதுகாண்கவென்றாளிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவள் எங்ஙனங்கூறினாளெனின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மார்பினையுடைய அரசனே! காமன் பூவாகிய * பாகுடத்தையேந்திச் சோலையிலே அணுகினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம்; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினாள்; அரசனும் எழுகவென்றானென்க. (௧௧௦)

2709. முடித்தலைமுத்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்திளையவர்புகழ்ந்துசூழக்
கடுத்தவாள்கனலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பானிழையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை; முகிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப் பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியர் தன்னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வாளையேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (௧௧௧)

2710. இலங்குபொன்னாரமார்பினிந்திரனுரிமைசூழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பான்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனாருமன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின்கொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

இ - ள். அங்ஙனம்புகுந்த கொம்பனாரும் அரசனும், தாம் முன்புபழகின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைசூழப் புக்கு ஆடின தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (௧௧௨)

---

* பாகுடமென்பது "ப்ராஹ்ருதம்" என்னும்வடமொழிச்சிதைவு; கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பர்
நிலவியதாதுபொங்கநீணிலமணலிற்போர்த்துக்
கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே.

இ - ள். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமதுகூந்தலிற்போதை உகுக்கின்றதன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது பொங்கக்குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே, கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககரு)

2712. காசுநூல்பரிந்துசிந்திக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுண்டுதுயிலமஞ்ஞை
மாசில்பூம்பள்ளிவைகிவளர்ந்தெழுமகளிரொப்பத்
தூசுபோற்சிறகரன்னந்தொழுதியோடிரியச்சேர்ந்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

இ - ள். மணிகள்சிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை ஒத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மகளிரை ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்றவஞ்சொலீரிதனினுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்று
னீதிக்கணின்றசெங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணான்.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - காதி வினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானாவரணீயமுதலாயின.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள், * இறைவன்றோன்றின ஆதிகாலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு நின்றன; இதனாலே நீர் நும்காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்றையும் சென்று காண்பீராக என்றானென்க. (ககசு)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றூசலூர்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்நல்லகொய்துங்

* இறைவனென்றது, ரிஷபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல்தீர்த்தங்கரர். இவர் தந்தையும் பதினான்காமனுவுமாகிய நாபிராசன் காலத்து, "மேகங்களெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல் காலஸ்வபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன" என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிக.

தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயுங்
கோனமர்மகளிர்கானிற்குழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்கூறியபின்னர், அவன்தேவிமார், ஊர்ந்தும் கொய்தும் கூவியும் மயிற்குழாம் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை ஒத்தாரென்க. (ககசு)

2715. நெடுவரையருவியாடிச்சந்தனநிவந்தசோலைப்
படுமதங்கவரும்வண்டுபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்ந்தோப்பநின்றபெருங்களிற்றரசுநோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்ந்துநின்றார்.

இ - ள். அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின், அருவியிலேயாடி மிக்கமதத்தைநுகராநின்றவண்டைத் தளிராகியகவரியை யெடுத்துப் பிடி ஓட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாமும் அங்ஙனங்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பிநின்றாரென்க. (ககஎ)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்கொண்டுதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொனூழிக்கைவிரலுகிரிற்கிள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டிநின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்ளியகுருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே கயற்பிணைக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்கிள்ளி அதனை முலையிலேசூட்டி இங்ஙனம் விளைதந்தோன்றநின்றார்; அப்பொழுது அவர் தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (ககஅ)

2717. க. கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிநல்லான்கன்றுணக்கண்டுநிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
நடைமெலிந்திகலியன்னநன்னடைநயந்துநிற்பார்.

2718. உ. எம்வயின்வருகவேந்தனிங்கெனவிரங்குநல்வியாழ்
வெம்மையின்விழையப்பண்ணியெஃகுறுண்செவிகள்வீழச்

வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதும்பினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலாலே சென்றணுகிக் கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முன்னர் அன்னத்தோடிகலிநடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்னடைதோற்று அவற்றின்நடையைநயந்து.

உ. எஃகுநுண்செவி - அரசனுடைய கூரியநுண்செவி. அது, * மூவகைச்செவியினும் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்தூது' என்றார். முத்தம்விரும்பினமுலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதும்பினர் - நடுங்கினர்.

இ - ள். அங்ஙனம்நின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார், நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிருப்பினாலே ஈங்குநின்ற எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாழும்படி பாடி அவனை அழைத்துப் பொதும்பிலேகூடுதற்கு விதும்பினரென்க. (கககூ - உ0)

2719. பிடிமருணடையினார்தம்பெருங்கவின்குழையப்புல்லித்
தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்ந்தமாலை
யுடைமதுவொழுகச்சூட்டியுருவத்தார்குழையவைகிக்
கடிமலர்மகளிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தான்.

இ - ள். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்கெடுகையினாலே கண்ணியைச்சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிற்பூ அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடிமலரையொத்தார்; அவன்றான் களிவண்டையொத்தானென்க.

வைகி, வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்நின்ற பெயரெச்சம், வினைத்தொகையாய்நின்றது; கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகரும்விருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்தத்தை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார், "தேன்வாயுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்" (உச) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (கஉக)

2720. இழைந்தவர்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக்
குழைந்ததார்நெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி
வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான்
விழைந்தவக்கடுவனுங்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்றே.

இ - ள். தாரினையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கூடினவர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற் கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஓர் வருகையினீழலைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்றும் வடிந்துவீழும் வருக்கை. (கஉஉ)

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியர்கேளார்"; (கேம. கசக) என்றார்முன்னும்.

2721. அளித்திளமந்திதன்னையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி [யார்ந்து
யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேர்ந்தாங்கொருசிறைமகிழ்ச்சி
தளிர்த்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த
களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் சேய்த்தாக ஒளித்துப்போய் ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையினுலே அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்றுநீங்கித் தம்மினங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனதுகாதன்மந்தி கண்டிருந்ததென்க. (கஉங)

2722. பரத்தையர்த்தோய்ந்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்
திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிநீர்வம்மினென்ன
வுரைத்ததென்மனத்திலில்லையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்
வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவர்சொல்லாய்.

இ - ள். அங்ஙனம் கண்டிருந்தமந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்தமார்பம் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர் தீண்டார்; இனித் தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது யான் மனத்துநினைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும் வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அத்தன்மையேனுதலை நீயேகூறுயென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னைநோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவாணு
ணீங்கிற்றுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்னத்
தூங்கித்தான்றுளங்கமந்திதொழுத்தையேன்செய்ததென்று
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டுதன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அக்கடுகவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனநோக்கி என்செய்வாய்; எனக்கு உயிர்போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின், நீயும் காண்பாயென்று மந்தியதுமனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்தொழுத்தையேன் செய்ததோர் வருத்தமிதனை ஒழிகவென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; "இல்லாட், டொழுத்தையாற் கூறப்படும்." (நால. புல்லறிவாண்மை, சு) என்றார் பிறரும். (கஉ௫)

2724. கண்ணிறுற்குற்றங்கண்டுங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழுவகைசெய்வான்
றிண்ணிலைப்பலவின்றேங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டுகீறிப்
பண்ணுறுசுளைகள்கையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்றே.

தேறி, தேற. மனமகிழுமகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளைநீக்கி.

இ-ள். அங்ஙனம் பழித்தமந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணுற்கண்டுவைத்தும் தன்கணவனுடனீர்ப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடுவன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சிசெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தையெடுத்துக் கொண்டு கீறிப் பகுத்து ஆராய்தலுற்றசுளைகளை அதுதின்னக் கைமிற்கொடுத்ததென்க. (கஉசு)

2725. இன்கனிகவருமந்திகடுவனோடிரியவாட்டி
நன்கனிசிலதனுண்ணநச்சுவேன்மன்னனோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுதநின்று
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன்; பிறரும், "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" (சிலப். இந்திர. நிக.) என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவுரிமையையெய்தி நுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, "செல்வம் புலனே புணர்வுவிளை யாட்டென், றல்ல னீத்த வுவகை நான்கே." (தொல். பொரு. மெய். கக) என்பதனுணர்க. ஈண்டு இழிபென்றது, இளிவரலாகிய சுவையையாதலின், அச்சுவையையுணர்த்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்னர்நின்ற மூப்பினையேகொள்க. அது, "மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மை யோ, டியாப்புற வந்த விளிவர னான்கே" (ஷை, ஷை, ஷை, சு) என்பதனுணர்க. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

இ-ள். அங்ஙனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப் போம்படியலைத்து அவைதின்கின்றகனியைச் சிலதன் உண்ணாநிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே செய்யக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்றுகின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்பையும் வெறுத்துநின்றானென்க. (கஉஎ)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனொத்த
திப்பழந்துரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டிதுகூறினனே.

இ-ள். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனொத்தது; அவற்றைத் துரந்து இப்பழத்தைக்கொண்டசிலதனும் அவனைத்துரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன்னும் வலியான்வாங்கி நுகர்தற்குரிய இப்பழத்தை நுகர்ந்து இவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்று யானுகர்கின்ற இன்பத்தையேயொக்குமென்று உண்மையாக உணர்வுதோன்றி அதனானும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்தன்மைதோன்றக் கூறினனென்க. (கஉஅ)

2727. மெலியவர்பெற்றசெல்வம்வேரொடுங்கீழ்ந்துவௌவி
வலியவர்கொண்டுமேலைவரம்பிகந்தரம்புசெய்யுங்
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கிநோற்று
நலிவிலாவுலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

அரம்பு - குறும்பு. கலியாவது - நுகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேற்செல்லும் பற்றால்நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற செல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரொடும் கீழ்ந்து வௌவிக்கொண்டு குறும்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்டாற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் நலிவில்லாத வீட்டுலகத்தையெய்துதலே நல்லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

'மேலைவரம்பிகந்து' என்றது, தந்தைதாயத்தைப் புதல்வனே பற்றுதற்குரியனென முன்னர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது: சச்சந்தனரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறாயிற்று.(௨௯௬)

2728. நல்வினையென்னுநன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிக்கொம்பீன்றுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

இ - ள். நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலராகிய வண்டுநுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தையீன்று, புதல்வரென்கின்றமாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கிநின்றது; இங்ஙனநின்றது தீவினையாகிய காற்றுவந்தடித்தலின், நிலைபேறின்றிச் சாய்ந்து வீழ்ந்துபோவதாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம்வீழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லறத்திற்பயிற்சிதம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (௩௦௦)

2729. வேட்கைமையென்னுநாவிற்காமவெந்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றானுமின்றிமயங்கினேற்கிருளைநீங்கக்
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றின்மீண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநாவாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினைத்தரும் நற்செய்கை சிறிதுமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருணீங்கும்படி வீட்டுநெறியிலே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டிய இவர்கள் தேவராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியைக்கடந்த மதயானைபோலாது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதோர் மதயானைபோலே போகநுகர்ச்சியினின்றுமீண் டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், கிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றுமாம். களிறு, இல்பொருளுவமை. (கஙக)

2730. கைந்நிறையெஃகமேந்திக்கனமணிக்குழைவில்வீச
மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவீச
மெய்ந்நெறிமகிழ்ந்துநின்றான்வேனில்வாய்க்காமனொத்தான்
மொய்ந்நிறமாலைவேய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பிநின்றவன், காமனையொத்தானென்க.

'தளிர் கவரிவீச' என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேநிற்றலின். காம னோடுவமித்தார், மனவேட்கையடங்குதலின். (கஙஉ)

2731. நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம்வாணுதனான்றுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதந்தூப
மெடுத்தனரெழுந்துதேனாரெரிமணிவீணையார்த்த
கொடிப்பலபூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ள். தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநடுவில் தலைப்பாலை நான் றுநக்கநின்று கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூப மெழுப்பினார்; சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழுமெழுந்து ஆர்த்தன; அவை அங்ஙனம் நிகழ மகளிர்சூழவிருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்கும மலையை யொத்தானென்க. (கஙங)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலிவிலங்கிக்கண்பிறழநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றாதியாக
வள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிற்சூழ்ந்த
வள்ளிதழ்மாலைமார்பன்வச்சிரமனத்தனானான்.

பனிவில் - முத்துவடம்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிறிலங்க முறுவலிக்கும் முறு வற்றாதுமுதலாக ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக் கருவியா கக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழுப்பித்துப் பார் த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனநெகிழாது துறவின்கண்ணே வைரமனத்த னாயினானென்க. (கஙச)

2733. முலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு
மலைமுகந்தனையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற்
கொலைமுகக்களிறனாற்குநாழிகைசென்றுகூறக்
கலைமுகமல்லர்புல்லிக்கபமுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலை. மலையின்பெருமை யைக் கொள்ளைகொண்டாற்போனு மார்பு. மஞ்சனமாட்டுதற்குக்கூறிய இல க்கணங்கள்போன மல்லர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழி கையைக்கணிகள்கூற, மல்லர் உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினரென்க. கஙடு)

2734. வெண்டுகின்மாலைசாந்தம்விழுக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
துண்டுகிற்றிரைகள்சேர்ந்தநூற்றுலாமண்டபத்துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றேட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினேறினனே.

இ - ள். துகில்முதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கூறியவாற்றாலேசேர் த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள்சேர்ந்த நூறடி உலாவுதலையுடைய அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினனென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னும் எண்ணுப்பெயர் எண்ணுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்நின்றது; "ஆறறி யந்தணர்" (கலித். கட.) என்றாற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வே ண்டுமென்று மருத்துவநூல்கூறியதனைக் கூறினர். (கஙசு)

2735. நெய்வளங்கனிந்துவாசநிறைந்துவான்வறைகளார்ந்து
குய்வளங்கழுமிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுன்றலின்றி
யைவருளொருவனன்னவடிசினூன்மடையனேந்த
மைவரைமாலைமார்பன்வான்சுவையமிர்தமுண்டான்.

இ - ள். கனிந்து நிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின்றி வெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனனையொத்த மடையனேந்த, அரசன்

குய் - தாளிப்பு. நூல்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கஙஎ)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்கரகநீர்விதியிற்பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயிலவணங்குதுமெழுகவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடிமுதலியன.

இ - ள். முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையும் தன் கையிலேவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதிதப்பாமற்பூசி நல்லார் செப்பி லிருந்த முகவாசத்தைநீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீராகவென்றானென்க.

செப்படும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்னோடு உவமிக்குமள வில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத்தேவ ரினுமிக்கவர். (கஙஅ)

க.—அறிவர்சிறப்பு.

2737. ஒருபகல்பூசினோராண்டொழிவின்றிவிடாதுநாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெறற்கரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாவியூட்டித
திருவிழைதுகிலும்பூணுந்திறப்படத்தாங்கினாரே.

இ-ள். அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையையொக்கும் வாசஎண்ணெயைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துகிலையும் பூணையும்

'ஓராண்டும்' என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; அஃது எக்காலமுமென்னும்பொருட்டு. (கஙக)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழிநயந்துநாடும்
பொற்றதாமரையினாளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையராவர். அவை, "கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே" (தொல். பொரு. மெய். க) என்பதனானுணர்க.

இ-ள். அங்ஙனந் தாங்கினகொம்பனார், வீரரைநயந்து அவருள்ள விடத்தைநாடும் பொற்றாமரையினாளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தமின்னத்தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன் கோயிலிலேபுக்கு வணங்கினானென்க. (கஙo)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்கடவுள்கமலத்
தடிமலர்சூடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்சூடியவருலகமேத்த
வடிமலர்தூவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

இ-ள். கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச்சூடினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தூவ ஈண்டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டற்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க. (கஙக)

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையாலேனும்பணிகின்றார்யாரே

பத்திமையாளுரும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்கா,தாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
ப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசஉ)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரே
யெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
திருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனாற்பெற்ற கேவலமடந்தையை
செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை;
- வட்டம்; ஆகுபெயர்.

அங்ஙனமுடிதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்கரு
தும்படி இம்மூன்றுதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க. (கசங)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலைவாய்ந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தூமத்தாற்புனைந்
தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
விண்ணின்பமேவிழைந்தவேட்கையான்.

இ - ள். தேவருலகிலில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கை
யையுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய
ஐந்தினையும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசச)

—oo:o:oo—

எ.—அறவுரை.

2743. இலங்குகுங்குமமார்பனேந்துசீர்
நலங்கொள்சாரணர்நாதன்கோயிலை
வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாகிழற்
கலந்தகன்மிசைக்கண்டுவாழ்த்தினான்.

இ - ள். அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தேவந்து ஸ்ரீநா
தன்கோயிலை வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே நல
ங்கொண்டுநின்ற பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்கண்டு
வாழ்த்தினானென்க.

மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. ()

2744. உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

ரிருநிலமன்னறின்பமேமெனப்
பெருநிலமன்னன்பெரிதும்வாழ்த்தினன்.

இ - ள். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்தவளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமாளுதல் இன்பமன்றுயிற்றேயென்றுகேட்ப, அம்மன்னன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்ததன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. (கசசு)

2745. தெருளலேன்செய்ததீவினையெனு
மிருள்விலங்கநின்றெரியுநீள்சுட
ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றனன்

இ - ள். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்ந்தமன்னன், அடிகளே! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களினும் செய்துகொண்ட தீவினையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாள்நின்று தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீள்சுடராகிய ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றானென்க.

இனி, இருள்விலகும்படிநின்று எரியுஞ்சுடர் - *இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746. பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்திங்கதிர்
மேற்படமிகநனிசொரிவதொப்பவே
நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லறங்
கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே.

இ - ள். அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற்றோன்றின பனிமதி தன்கதிரைப் பாற்கடலின்மேலே வீழ நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனாகவுடைய. (கசஅ)

வேறு.

2747. தேனெய்தோய்ந்தனதீவியதிருமணியனைய
வானினுய்ப்பனவரகதிதருவனமதியோ
ரேனையாவருமமுதெனப்பருகுவபுகல்வ
மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரிலுமூத்தவன்; இரத்தினப்பிரபையென்னுமவன்.

இ - ள். அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அறங்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தனவாகையாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம்.

செலுத்துவனவாய் அறிவில்லோர்யாவரும் புகல்வனவற்றையும்,பெறுதற்கரிய மணியையொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நுவலத்துணிந்தானென்க.

தேனுகர்வார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந்தருதலின், நிலையில்லாத துறக்கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும், வீட்டையும் தருகின்ற இருவகையறமுங் கூறுகின்றது, இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்செல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (கசகூ)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுங்
குருமையெய்திய துணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவீட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநில்லாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்வினைமெய்யினின்றும நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாற்கதியிற்றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணிவையும், நிறத்தைப்பெற்ற சீலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சீலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும, பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை. குருவென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கஙo)

அ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டிரைவடகடற்படுநுகத்துளையுட்
டிரைசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி
யரசவத்துளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அரசனே! எண்ணுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டதோர்கழி வடகடலிலேயுண்டான நுகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னும்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (கஙக)

2750. விண்டுவேய்நரலுன்விளைகானவரிடனுங்
கொண்டுகூர்ம்பனிகுலைத்திடுநிலக்களக்குறும்பு

மூண்டுநீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதீம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே.
உணவாகவிளையும்.

இ - ள். அங்ஙனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையிலும் கூறுதற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையுநீங்கி நன்னாட்டிலேபிறத்தல் அரிதென்றானென்க. (௧௫௨)

2751. வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவிளிம்படுத்த
பல்லினார்களும்படுகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லைநீங்கியவிழிதொழிலிழிகுலமொருவி
நல்லதொலகுலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

இ - ள். நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிறந்த இழிதொழிலால் இழிந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலும் அரிதென்றானென்க. (௧௫௩)

2752. கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவழிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தறாதனவரும்பிணியழனுட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற்பிழையா
துருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ள். குலத்திற்பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறாதொழுகுமாறுபோலே, உயிர்க்கிழவினைத்தொடர்ந்து விடாதனவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட்டளையாற் பின்றோன்றும்வடிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டளையாலே உருவான்மிக்கதோருடம்பை அம்மக்கள்யாக்கை பெறுதலுமரிதெனறானென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வித்தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையாவிதியினை. (௧௫௪)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பறிவொடுபெறினு
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாமனூனெறிவழுவறத்தழுவினரொழுக
லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

இ - ள். இறைவனே! அங்ஙனம் மிக்கவழகை அறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பரசமயங்களைக்கைவிட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் வழுவறத் தழுவினராயொழுகுதல் அரிதென்றானென்க.

இத்துணையும், மக்கள்யாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி, இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறாதொழியுந்தன்மை கூறுகின்றார். (கஙு)

ஃ. —நிலையாமை.

2754 க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநனிவீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே.

2755. உ. வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகூன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணனாரழக்கவிழினுங்கவிழுமற்றறிநீ.

2756 ங. அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவில்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடிக்
கெழீஇயினொடுங்கிளையழக்கெடுதலுங்கெடுமே.

2757. ச. கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகடுமைறபோய்
வடிகொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தநங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழகுந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவிளியினும்விளியுமற்றறிநீ.

2758. ரு, எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கிணியணியிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவில்போகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே.

2759. சு. கோதைமங்கையர்குவிமுலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்டுவந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.

2760. எ. காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கி
பூமர்போலத்தமுமையவிந்துறுப்பினிலுணாயாத்
தூய்மையில்குளர்ந்தூம்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
யீமமேறுதலொருதலையிகலமர்கடந்தோய்.

இவையேழும் ஒருதொடர்.

இ - ள். இகலமர்கடந்தோய்! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாயாக; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையினலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுக்கிலமும் சுரோணிதமும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கள்யாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும்; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்டபின்னர்க் கெடவும்பெறும்; அதிற்கேடின்றேல், அது யாமையின்தன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையாவுருவுடனேபிறந்து இருமுதுகுரவர் முதலாயினரழக் கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றி இரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து நட்டோரும்கிளையுமழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வழிக்கேடின்றேல் நூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையும் இளமையையும் அழகையுங்கண்டு அநங்கனேயென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்தே கெடினுங்கெடும்; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறொன்றுந்தெரியாத போகநுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வௌவுதலாலே பல்சனம்சிதைந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும்; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வரைக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மரக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி நோயாகியபுலியாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற் கேடின்றேல் தம் போகநுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிடிகள்குறைந்து ஊமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையில்லாத உடம்பாகிய குளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற் சோரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளிதுவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சுடுகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்குவேறாகி நிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆறாந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்று, வினைமாற்று. 'பிணமாய்' என்றும் பாடம். (கூகூ - கூஉ)

2761. தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ
யீங்கிதன்றியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்களுரவரூரொடுபேரமக்குளாயாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரை ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்

னர்ச் செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்கவிருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளை, 'பிறர்' என்றார்.

இ - ள். அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையேயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களுநம்பெயரும் நிலைபெறாமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபேறுணர்ந்தன உளவேற் கூறென்றானென்க. (௧௬௩)

—o○✽○o—

௧௦.—நரககதித்துன்பம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரெனுநிலத்துவித்தி
யவ்வினைவிளையுளுண்ணுமவ்விடத்தவர்கடுன்ப
மிவ்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பனிக்குமுள்ளஞ்
செவ்விதிற்சிறிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவினையைச்செய்யுமாந்தர் தமது உயிரென்னுநிலத்தே அத்தீவினையைவிதைத்து அத்தீவினையின்பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர்படுந்துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக்கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அதன்றன்மைகூறச்செவ்விதிற் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௧௬௪)

2763. ஊழ்வினைதுரப்பவோடியொன்றுமூழ்த்தத்தினுள்ளே
சூழ்குலைப்பெண்ணைநெற்றித்தொடுத்ததீங்கனிகளூழ்த்து
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்
தாழ்துயருழப்பவூனுமருநவைநஞ்சுகண்டாய்.

இ - ள். தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்தற்குப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணைமேற்றொடுத்த கனிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றாற் சோரவிழுவனபோலே தலைகீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பர்; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊனும் நஞ்சுகாணென்றானென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்பமென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்தற்காக. எதிர்நின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சோரக்கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனநுகர்வரென்றார். (௧௬௫)

2764. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளெரிநுனைச்சுரிகைகூட
நட்டவைநிரைத்தபூமிநவையுடைநரகர்பொங்கி
யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்கூன்றகர்த்திட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்கிடப்பலாலடக்கமில்லார்.

இ - ள். முன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கமில்லாராய்த் தீவினையையு டையராகியநரகர் பொங்கி எழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நிரைத்து நிற்கின்றபூமியிலே அவை தம்முள்ளேயழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதறத்தட்டினாற்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சிந்திக் கிடவாநிற்பர் காணென்றானென்க. (௧௬௬)

2765. வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான்மீட்டுமாலைப்
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடுவெகுளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பியதசைகளைத் தின்றதனாற் பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீயினின்றும் பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருகி உடைந்து மயங் கிக் கிடப்பர்காணென்றானென்க. (௧௬௭)

2766. வயிரமுண்ணிலாத்துநீண்டவார்சினையிலவமேற்றி
செயிரிறநீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கழுவிலேற்றி
மயிருக்கொன்றாகவாங்கிவகைத்தசைத்திடுவர்மன்னா
வுயிரைபபேதுறுத்துமாந்தருயிரைப்பேதுறுக்குமாறே.

இ - ள். அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்துமாந்தருடைய உயி ரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாமசெய்த தீவினையாலே உடம் பிற்றைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநிரைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவிலே யேற்றித் தாம் கொன்ற விலங்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒருதசை யாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவரென்றானென்க. (௧௬௮)

2767. துடிக்குரற்குரலபேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நா
மடுத்திடவைரவூசிவாளெயிறழுந்தக்கௌவிப் [ய்
புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருடுப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

இ - ள். உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடியின்குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண் டுவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரவூசிகள்போலும் எயிறுகளழுந்தக்கௌவி உதறிப்போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அலறி இவ்வாறே உடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பரென்றானென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுதற்காக அழிந்தவுடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென் றுணர்க. (௧௬௯)

2768. வாளைமீன்றடிகடின்றார்வருநெனவுருகவெந்த [ற்
பாளத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்பகுத்துவாய்புகுத்தலாற்

றாளைக்கொண்டோடுகின்றாருள்ளடியூசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிவீழ்ந்தார்தறிவலைமானிற்பட்டார்.

இ - ள். நம்முடைய நல்லறத்தைத்தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினாராய்ப் பின்னர் வாளைமீன்றடிகடின்றார், இங்ஙனேவாருங்கோளென்று அழைத்து அவர்கள் வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்றாலேயெடுத்துப் புகுத்தலைப்பொறாராய்க் கூப்பிட்டு ஓடுகின்றவர்கள், அங்ஙனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே, கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான்போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

'தப்பிவீழ்வார்' என்றபாடத்திற்குத் தப்பிவீழ்வாராய்த் நின்றாரென்க. தறிவலை - தறியைப்புதைத்து அதனோடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.

2769. காதலாள்கரிந்துநையக்கடியவேகனைந்துகன்றி
யேதிலான்றாரநம்பியெளிதெனவிறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவெந்தவொள்ளழறசெப்புப்பாவை
யாதகாதென்னப்புல்லியலறுமால்யானைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலையிறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூறாநிற்கவே அதிலேசெறிந்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளழலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையை, கண்டோர், ஆ! தகாதென்னும்படி தழுவி ஆற்றாது அலறுங்காணென்றானென்க. (௧௭௧)

2770. சிலையினான்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையினான்மீன்கள்வாரிவாழுயிர்க்கூற்றமான
கொலைநரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலழுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுநாளுநரகரைநாமவேலோய்.

இ - ள். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழுமுயிர்கட்குக் கூற்றமானபாவிகளை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே யழுத்தி நாடோறுநாடோறும் நரகரைச் சுடாநிற்பரென்றானென்க. (௧௭௨)

2771. பாரகங்கழுநர்போலப்பரூஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்புறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்சுரிகையைநடுவர்நெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகணட்டுப்பனையெனப்பிளப்பர்மாதோ.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாம் கழுவுவார்போலே நிரயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக் கொடுக்குங் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி கூடநருக்கியிட்டுச் சிலரைக் காரகலிலேபொரிப்பர்; சிலரைக் கண்ணிலே

சுரிகையைநடுவர் ; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப்புடைத்துப் பின்னர்ப் பனை போலப் பிளப்பரென்றொனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேநுகரினும் அதனை முயன் றுநுகர்வித்துக்கழிப்பராதலின், 'கழுநர்போல'என்றார்;இஃது ஒப்பில்போலி.

2772. நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றார்நயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ணலுற்றாற்
சீப்படுகுழம்பதாகிச்செல்லலுற்றந்தோவென்னக்
கூப்பிடுகுரலாய்நிற்பர்குறைப்பனைக்குழாங்களொத்தே.

இ - ள். அங்ஙனம் தீவினைப்பயனைநுகருங்கால் தண்ணீர்வேட்டு நாவை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீரையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண் டான குழம்பாகையினாலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொ டங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரளை யொத்துநிற்பரென்றொனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமநான்றுநானநீர்பிலிற்றும்பந்தர்க்
குறுகலுங்குடநெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையவெண்பற்பசுங்கழற்குண்டுபைங்க
ணுறுதுயர்நரகர்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிற்று.

இ - ள். பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசுங்கழல்போ லும் கண்ணினையுமுடையநரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக்குறுகினவளவிலே அப் பந்தர் குடநெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச் சுட்டிடு மென்றொனென்க.

கள், அசை. (கஎ௫)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டு
மெந்திரவூசலேற்றியெரியுணமடுத்துஞ்செக்கிற்
சுந்தெழுந்தரைத்தும்போகச்சுண்ணமாநுணுக்கியிட்டு
மந்தரத்தனையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ.

இ - ள். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிரயபால ரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டு நீரெழுந்துபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண் ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற் பெரிய துன்பத்திலே நாடோ றும் வருந்துவரென்றொனென்க.

விதவை - குழம்பு. (கஎசு)

2775. உழும்பகட்டெருதுபோலவுரனறுதாளராகிக்
கொழுங்களியளற்றுள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நரகந்தன்னுட்செல்பவர்யார்கொலென்னி
னெழுந்துவண்டிமிருமைந்தாரிறைவநீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

இ - ள். இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்ற காலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப் புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்ஙனம் சேறற்குரியார் யாரென்று கேட்டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

"துன்னினழுந்துநரகம்" என்ப. (கஎஎ)

2776. கொல்வதேகன்றிநின்றார்கொடியவர்கடியநீரா
ரில்லையேயிம்மையல்லாலும்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுந்தவமுமில்லைதானமுமிழவென்பாருஞ்
செல்பவந்நரகந்தன்னுட்டீவினைத்தேர்களூர்ந்தே.

இ - ள். கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடியாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை; உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுமில்லையென்பாரும், நல்வினையும் தீவினையுமில்லையென்பாரும், செய்ததானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய தேரையேறி அந்நரகந்தன்னுட் செல்வரென்றானென்க.

தவமும் தவமல்லதுமென்க. (கஎஅ)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதாமுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ள். பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடைய பெண்களை வருத்துந்தாரினையும், அடர்த்தற்கரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்தவலியினையும், வருத்தத்தினைச்செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நரகம் எக்காலமும் எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுறுந் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (கஎக)

2778. கழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்தினைகளார்த்து
மழைதவழுங்குன்றில்வயமாமுழங்க

வுழையளியதாமுறாஉந்துன்பங்கணின்மேல்
விழைவயராவேந்துறாஉந்துன்பமேகண்டாய்.

இ - ள். இருவிலே மூங்கில்பொதிர்ப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினைக்கிளையார்த்துங் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறுந் துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறுந் துன்பமேகாணென்றானென்க. (கஅ0)

2779. நிணம்பிலிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணார்
குணனஞ்சர்கூற்றனையகோளுய்மடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

இ - ள். தாரினையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ணராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்றன்மையையுடையார், கூற்றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தம்கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றானென்க. (கஅக)

2780. மண்ணாரமஞ்சளரிஞ்சிமலர்சூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்தூ
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணார்க்கடந்தோய்நமனுலகினுண்மடங்கே.

இ - ள். நண்ணார்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சளரிஞ்சி மண்ணுதல் முடிகையினாலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி அதனையறுத்துக் கையாலே உதிரத்தைத்தூவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொடுமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றானென்க. (கஅஉ)

2781. மங்கைமனுவனையமென்சூன்மடவுடும்பு
செங்கண்வரிவரால்செந்நீரிளவாளை
வெங்கருனைபுல்லுதற்குவேறுவேறாச்சுறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மனு - அக்கு; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்றென்றுமாம்.

இ - ள். உடும்பு வரால் வாளையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்தற்கு வேறுவேறாகவறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுகின்றதீவினை யாரிடத்தேசெல்லுமென்றானென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னு மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணேயன்றி ஏவினார்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅங)

2782. கடலரணமாகாதுகாடரணமாகா
குடலரணமாகாதுகுன்றரணமாகா

வடுதுயரமூர்ந்தலைப்பவாங்கரணங்காணுப்
படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியவேமே.

'ஆங்கு' என்றது, தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகதியை. 'அரணம்' என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காணு அளியவென்க.

இ - ள். தாம்செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்றதீவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றானென்க.

குடலிற்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ஆகாவென்ற பன்மையை ஆகாவாயெனவிரித்து ஆகாமலெனவுரைக்க. (கஅச)

2783. முழுப்பதகர்தாடிரந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துழுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுநுழைதற்குவழியிலராய், தீவினைசெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதகங்கூறுவார் முழுப்பதகர்; பதிதர் - விகாரமுமாம்; பாதகர் - பதகரென விகாரமுமாம்.

இ - ள். பதகர் உழுதற்றொழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படி அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதுரந்து உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங் காக்கையை ஓட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றானென்க. (கஅரு)

2784. சிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமணலுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்பண்டந்தாங்கி
மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யுரங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

இ - ள். சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமணலுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தஆடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப் போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேயூன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணுவாய்ச் சாமென்றானென்க. (கஅசு)

2785. போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுங்
காழ்நுதியிற்குத்துண்டுங்கார்மழைபோனின்றதிர்ந்தும்

வீழ்பிடிகள்சிந்தித்தும்வெந்நோய்தம்முள்சுடவெந்
தாழத்தகந்திளகயானையலம்வருமே.

இ - ள். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந் தோட்டியாலே மத்தகத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாற் குத்துண்டும் அவைபொறாமல் அதிர்ந்தும் காமநோய்சுட வெந்து பிடிகளைநினைத்தும் ஆழநாட்டின கந்திளகச் சுழலுமென்றுனென்க. (க௮எ)

2786. எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின் னுயிர்விட்டேகு
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாவிபோனீராம்
வரிவளைக்கும்வெண் மயிர்க்குமுத்திற்குமாந்தர்
திருவளைத்தமார்பசெகுத்திடுவர்தேங்கார்.

இ - ள். திருவைத்தடுத்தமார்பனே! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவளைப்பப் புகையையுண்கையினாலே உயிர்விட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களும் சிங்கம் வளைப்ப உயிர்விட்டுப்போம்; அவையேயுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்குஞ் சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமானை மயிர்க்குந் தேங்காராய்க் கொல்வர்காணென்றுனென்க. (க௮௮)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தினீருரிபோற்
கோளிமிழ்ப்புநீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ள். உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினாற்போல, கொடியமக்கள் நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும் வேள்வியிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதாரெல்லாருமென்றுனென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டாற் கொல்லுமென்றுணர்க. "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று." (திருக். ௩௨௬) என்றார்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்துரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (க௮௯)

2788. கொல்வாருங்கூட்டுட்செறிப்பாருமாடவர்க
ளல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாதரையே
யல்லாதபைங்கிளியும்பூவையுமாதியா
வெல்லாங்கிளைபிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மகளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

இ - ள். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லுதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து நாய்வெட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பர்காணென்றானென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான். (௧௧௦)

2789. மல்லன்மலையனையமாதவரைவதைக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணாப்பாவிகளு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்
வில்பொருதோண்மன்னாவிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ள். வில்பொருத தோளையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்தோரைப் பழித்துரைக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாதாரும், பரத்தையர் முதலாயினாரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பர்காணென்றானென்க. (௧௧௧)

௧௨.—மக்கட்கதித்துன்பம்.

2790. தம்மைநிழனோக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்திளையார்தோள்
கொம்மைக்குழகாடுங்கோலவரைமார்பர்
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வரைமார்பர், இகழ்ச்சி.

இ - ள். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணாடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இளையார்தோளைக்கூடும் வரைமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௧௧௨)

2791. ஈருட்டடிமூடியீண்டுமலபிண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்சூடிச்
சார்தற்கரிதாகித்தானின்றறுவள்ள
னீர்வாய்ச்சுரம்போந்தார்தமைநினையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப, நீராற்றூய்மை செய்யாக்காற் சேர்தற்கரிதாகிப் பொல்லாதானசுரம்; நீர்தானின்றறுதசுரம்; அள்ளலை இடத்தேயுடையசுரம்.

இ - ள். தாம் வயிற்றுளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயினுடைய ஈருளாகிய தடியைமூடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாநிற்கத் தாம் குடரைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள் தம்தூய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையினன்றே தம்மை வியக்கின்றாரென்றானென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனி மலபிண்டத்திற்பிறந்தபுழு, தடியையுமூடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுளர். (௧௧௩)

2792. அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீள்வெங்கழுவூர்ந்துங்
குஞ்சிக்களியானைக்கோட்டாலுழப்பட்டுந்
துஞ்சிற்றுலகந்தோதுன்பக்கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

இ - ள். உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க மிகுதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப் பொருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக்களவுகண்டு யானைக் கிடப்பட்டும் துன்பக்கடலிலே அழுந்தினார்; அந்தோ! இத்துன்பத்தை நீ நோக்காநின்றாயேயென்றானென்க. (௧௧௪)

2793. பண்ணார்களிறேபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணார்கடன்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கால்
மண்ணார்மணிப்பூணோய்மக்களுறுந்துன்ப
நண்ணாநரகத்தினான்காமடியன்றே.

இ - ள். பூணோய்! சமைத்த களிறுபோலப் பாய்விரித்தநாவாய் கடலிலேயோடிக் காற்றாற் கவிழும்போது மக்கள்படுந்துன்பம் சென்றுசேர்தற்கரிய நரகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றானென்க.

அந்நரகம் - * நிகோதம். (௧௧௫)

2794. க. செந்தீப்புகையுண்டுஞ்சேற்றுணிலைநின்று
மந்தோவெனமாற்றாலாற்றப்புடையுண்டுந்
தந்தீகெனாமுன்கைவீக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார்குடிச்செல்வர்நோன்மைநுகம்பூண்டார்.

2795. கண்கூன்றிடப்பட்டுங்கால்கைகளைந்தாங்கே
யண்பல்லிறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
நுண்சாந்தரைப்பார்போனோவமுழங்கையாற்
புண்செய்திடப்பட்டும்புன்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. தந்தீகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

இ - ள். நின்பகைவர்நாட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாயசெல்வர், நீதேடியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவீக்க அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்றநுகத்தை முன்னர்ப் பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே நிற்றலைச்செய்தும், மாற்றாற் புடையுண்டும், கையால் அண்பல்லிறத் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போல முழங்

* நிகோதம் - இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நரகமேழினுக்கும் கீழுள்ளது.

லகயாற் புண்செய்யப்பட்டும், கால்கைகளைந்துகண் சூன்றிடப்பட்டும், புகை யுண்டும் துன்பத்தே யழுந்துவர்காணென்றானென்க.

செல்வர்பூண்டாரென்க. தந்தீகென ஒருமையாற்கூறிற்று, அவரைத் தனித்தனியே தண்டித்தலின். (கககூ - எ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதிதுன்பங்காவல்பெருந்துன்பஞ்
சோலைமயிலன்னார்தோள்சேர்விலராயின்
வேலைக்கடலேபோறறுன்பம்விளையுமே.

இ - ள். மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரியகாலை யிலே போகின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற்காத் தல் துன்பம்; அவையேயன்றி அவர்தாம் மகளிர்தோளைச் சேராராயின், அவர்க்குக் கரையையுடையகடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றானென்க. ()

2797. ஊன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மரச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்தீக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவினென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதீத்திட்டிறக்குமே.

இ - ள். மார்பனே! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென் னுந்தீயொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற்றங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச்சுட்டுத் தான் போமென்றானென்க. ()

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனுங்குறளாமை
விட்டுநடப்பனபோற்சிந்தும்விளைந்துசீ
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறநோயும்
பட்டாருறுதுன்பம்பன்னிச்சொலலாமோ.

இ - ள். கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீவிளைந்துவடியும் வருந்துநோயையும் பிற நோயையுமுற்றவர்களும் படுந்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதுகா ணென்றானென்க. (உ00)

வேறு.

2799. வேட்டனபெறாமைதுன்பம்விழைநரைப்பிரிதறுன்ப
மோட்டெழிவிளமைநீங்கமூப்புவந்தடைதறுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாலையணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொரு ள்களைப் பெறாமை துன்பம்; விரும்பினாரைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்து சேர்தல் துன்பம்; இவையேயன்றி ஏட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிகளெல்லாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்றா னென்க. (உ0க)

௧௫.—தேவகதித்துன்பம்.

2800. திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்தந்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றார்காணிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேயெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

இ-ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவிற்சென்றுபிறவார்; கால் நிலந்தீண்டுதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுதலாகா; அவர்நிறம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடாவென்றனென்க. (௨௦௨)

2801. அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமரையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண் பருவொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்றெளிநகைதிகழுஞ்செய்யாள்
வெங்கடைமழைக்கணோக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ-ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொளியையுடைய பவளத்தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்கும்; இவையேயன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிலேனென்று தானோக்கி வருந்தும்படியொழிந்த அவயவவழகும் வந்துதிரண்டனவென்றனென்க. (௨௦௩)

2802. தாணெடுங்குவளைக்கண்ணித்தளையவிழ்கோதைமாலை
வாண்முடிவைரவில்லும்வார்குழைசுடருமார்பிற்
பூணிடைநிலவுமேனிமின்னொடுபொலிந்ததேவ
ரூணுடையமிர்தம்வேட்டாலுண்பதுமனத்தினாலே.

இ-ள். குவளைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றி மாலையினையும், வாண்முடியிலுண்டாகிய வைரவில்லினையும், சுடரும் குழையினையும், மார்பிற்பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்குவிரும்பினால் மனத்தாலேயுண்பது கையினாலுமுண்ணார்காணென்றனென்க. ()

2803. சிதரரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதரரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவம்வில்லாது
துதைமணிக்கலாபமின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணைமயங்கிவீழ்வார்.

சிதரரி - சிதரினசெவ்வரி. மதரரி - கதிர்த்தவழகு. ஓடிப்போழ்ந்து நீண்டகண்.

இ - ள். காமன் தொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மன ர்ந்தமார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாகஎய்ய மய ங்கிக் கலாபமின்ன அணையிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாபமின்னவென்றது, புணர்ச்சியை. (உ0௬)

2804.க.பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி
யேத்தருங்கொடியனாரையிருநடுவாகப்புல்லிக்
காய்த்தியிட்டுள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம
நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805.உ.பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா
ரங்கலந்தொடையன்மாலைகிழிந்தழகழியவைகிக்
கொங்கலர்கோதைநல்லார்குறைகடலமிர்தமாகத்
தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இருநடுவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மாலை யினையுமுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியன் னாரைப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னுந் தாமரைமுகைகளோடே தமது தார் பொருதுதோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமமையாராய் அவரை அமிர்த மாகப்பருகி அதனாலுமாராராய் விருப்பமிகுதியாற் கண்ணிமையாமல்தாழ்ந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தியிட்டுக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துந்தெப் பம் இவர்களேயென்றுகருதி அவர்களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. ()

2806.க.கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்
பொருகயலனையகண்ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய
வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பத்
திருவனாராடல்கண்டுந்திருவொடுதிளைத்துமானார்.

2807.உ.பனிமுகின்முளைத்தநான்குபசுங்கதிர்த்திங்களொப்பக்
குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த
வினிதினிலங்குபொற்றேடேற்றுமின்குழைகள்பொங்கத்
துனிவிலர்களிற்றோடாடித்தொழுதகக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

உ. பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுளைத்த நான்குபிறை யையொப்பவென்றார், வெள்ளையானை நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போ ரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனநுகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்து நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனுருடைய மேகலைமுதலியன ஆராநிற்க அவர்கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த விளையாட்டுக்களை விளையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடேபோர்தொடங்கிக் குனிந்து திங்களைப்பவளைந்த மருப்பாலும்குத்தும்படி தமது தோடுங்குழையும்பொங்க அதனை மேற்கொண்டு தனிவிலராய் அக்களிற்றோடேவிளையாடிப் பொழுது போக்குவர்காணென்றானென்க. (உ0அ - க)

2808. கடிகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்டுந்
தொடிகவினாறுதமென்றோட்டேவியர்சூழவாம
னடிகையிற்றொழுதுபூத்தூயஞ்சலிசெய்துவீடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கடிகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவர், போகநுகர்வதற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பகக்காவைக்கண்டுவைத்தும் இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்சூழத் தோள்வளையும் ஆரமும்மின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்தூவி வணங்கி, முனைவனே! இப்பிறவியைவிரும்பேம்; வீடே எமக்கு முடிவதாகவென்று இரப்பர்காணென்றானென்க. (உகo)

2809. மலங்குவித்தாவிவாட்டிவாய்நிறையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமணிமுலைகள்பாயக்
கலந்தனர்சென்றபின்றைக்கதிர்கழன்றிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆர்வம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

இ - ள். தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள்பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னுளிலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பரென்றானென்க.

முலைகள் தேவரை மயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லைமூவைந்துநாள்களுளவெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மாலைவாடுநெஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேனொழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்துநாள்களுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மாலைவாடும்; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

யுடைய அமிர்தையுண்டாரைப்போலே அங்ஙனம் பலநாளுநுகர்ந்தவின்பத்தைப் பயனின்றிக் காலம்போக்கினோமேயென்று பின் வருந்துவர்காணென்றானென்க. (உசஉ)

2811. தேவரோதாமுமாகித்தேவராற்றெழிக்கப்பட்டு
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரிதுந்துன்பநோயினுட்பிறத்தறுன்பம்
யாவதுந்துன்பமன்னாயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். மன்னா! தாமும் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற் கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும் நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும விலங்காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆதலால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்றானெ

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்; "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை" (திருமு. கஅ) என்றார்பிறரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்கூறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, * அணிகம் - ஊர்திகளாகியவற்றிலேயேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர்; வாகனதேவதைகளாகியென்பதாம். (உசங)

கச.—நற்காட்சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழுவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்
சிங்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர
வெங்குமுலகம்இருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்
தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையவேயென்றலையவே.

இ - ள். பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவர்சிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானாருடைய தாமரைமேற்றங்கினவடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவேயென்றானென்க.

இது விரைவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல். ()

2813. இலங்குசெம்பொனெயின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடைமூன்றும், வலங்கொண்டலர்தூஉயடியேத்தும்வையமூன்றும்படைமூன்றுங்,கலங்காதுயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமர்நான்மூன்று, நலங்கொடிம்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

* "அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்ந்தமரரீண்டி" (முத்தி. ருகஎ).

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம். குடைமூன்றாவன: சந்திராதித்தியம், நித்தியவிநோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை: நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றாவன: சகசாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம். நூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமம். குணக்கடல் - அநந்தகுணங்கள்.

- ள். இவற்றையுடையானாகாண், நம்மை அடிமையாக உடையானென்றானென்க. (உகரு)

2314. மன்றரற்றுமணிமுடிமேன்மலிந்தசூளாமணிபோலும்
வென்றோர்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரிபூந்தாமரைமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருடிகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புற்கலம, தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி; இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோக்ஷம்எனவிவை.

இ - ள். அறவோர் சூளாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பரென்றானென்க. (உகசு)

2315. பெரியவின்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுகுரங்கு
மொருவே யுணரந்தவ
யரியரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது [னை
மிருசார்வினையுந்தெளிந்தாரே யிறைவனூலுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

இ - ள். தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனுங் குரங்கும் நுகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியரென்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை இகழாதேயும் நல்வினைதீவினையின்றன்மைஇத்தன்மைத்தென்று தெளிந்தவர்களேகாண் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமத்தையுந் தெளிந்தாரென்றானென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு.

---

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றுங் கூறுவர்.

† அங்காகமம், கஉ; பூர்வாகமம், கச; பகுசுருதியாகமம், கசு. சீவசம்போதனை, வெண்பா: "ஆறிரண் டங்கமு மாய்ந்தோரேழ் பூர்வமுங், கூறிரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றாமற் - றேறி, வரந்தரு நல் லோத்துரைக் கும் வாய்மையார் பாத - நிரந்தரநான் வந்திப்ப னின்று." என்பதனாலறிக.

2816. உறுவர்ப்பேணலுவர்ப்பின்மையுலையாவின்பந்தலைநிற்ற [ல்
லறிவர்சிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்த
லறிவர்சிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்த
சிறியாரினத்துச்சேர்வின்மைசினங்கைவிடுதல்செருக்கவித்த
லிறைவனறத்துளார்க்கெல்லாமினியராதலிதுதெளிவே.

இ - ள். மிக்கோரைவிரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துங்கருத்துத் தம்மிடத்தேநிற்றல், அறிவர்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எதிர்விரும்புதல், அழிந்தோரைப் பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அறத்தைக்கூறுதல், அறிவின்மாக்களைக் கூடாதிருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல், இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியவித்தன்மைகாண் பரமாகமப் பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவதென்றானென்க. (உகஅ)

2817. செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கிற்பெண்
குறுகார்நரகமோரேழுங்கீழ்மூத்தேவர்குழாந்தீண்டா [ணுகார்
ரறியாதுரைத்தேனதுநிற்கவாறேநரகமாகாத
பொறியார்போகபூமியுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற் சேரார்; பெண்ணாகப்பிறவார்; ஏழுநரகத்தையுமணுகார்; கீழான மூன்று தேவர்திரள்களைத்தீண்டார்; இவற்றுள் நரகமேழென்று அறியாமற்கூறினேன்; அது நின்மனத்தே ஏழென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநரகம் ஆறே; அதற்குக் காரணம்யாதெனின் ஒருசாரார் நல்வினைநிறைந்த போகபூமியில் விலங்காய்ப் பிறப்பதுஞ்செய்வர் காணென்றானென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலுகாப்பிரபை, பங்கப்பிரபை, தூமப்பிரபை, தமப்பிரபை தமத்தமப்பிரபை எனவிவை. கீழ்மூத்தேவராவார்: பவணர், வியந்தரர், *ஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதநரகமாறேயென்றது - பூர்வாயுஷ்யம் முன்பேநரகாயுஷ்யம்கட்டினபின்பு † தரிசனங்கொண்டவர், முதல்நரகத்திலேயும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பரென்றதென்க. (உகக)

கரு.—சீலம்.

வேறு.

2818. ஏத்தருந்திருமணியிலங்குநீர்மைய
கோத்தனபோற்குணநூற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபதினெண்ணாயிரம்
பாத்தனபண்ணவர்சீலமென்பவே.

* ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்தியகிரக நக்ஷத்திர தாரகைகள்; "சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும் - வெந்திறல கோட்களு மெனவிளங்கி விசும்பாரு - மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சுந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே." என்பது, சூளாமணி.

† தரிசனம் - நற்காட்சி.

இ - ள். காவலனே! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த னபோலும் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணவிரதங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணாயிரஞ் சீலாசாரமும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (உஉ0)

2819. மொய்யமர்ஞாட்பினுண் முரண்கொண்மன்னவர்
மெய்புகுபொன்னணிகவசமொப்பன
மையலைம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்
செய்வினைநுணுக்குவசீலமென்பவே.

இ - ள். அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவினபோரிலே மன்னவர்மெய் சென்றுமறையுங் கவசத்தையொப்பனவாய் நாடோறும் உண்ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத்துச்செய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (உஉக)

2820. மணித்துணரனையதங்குஞ்சிவண்கையாற்
பணித்தனர்பறித்தலிற்பரவைமாநிலந்
துணித்தொருதுணிசுமந்தனையதிண்பொறை
யணித்தகுமுடியினாயாதியாகவே.

மணி அனைய துணர் - நீலமணியனைய பற்றம்.

இ - ள். முடியினாய்! குஞ்சியைத்தங்கையாற்பறிக்கையினாலே, இத்திண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறாக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சுமந்து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றானென்க.

ஒருதுணியோடுவமித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும், இஃது ஒருகூறுமாகக் கூறினான்; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவின்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையத்தாண்பிறந்தார்களன்றே.

இ - ள். கண்ணினையும் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையாளை அவாவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர், இம்மையிற் புறஞ்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவளை முன்னர் நுகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின்னர் நுகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுதின்று இங்ஙனம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள்; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண்மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென் றுகூறிற்று. (உஉங)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிறேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி
விழுப்பயனிழக்குமாந்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி உணர்வையுங்கெடுக்குங் கள்ளையும், புழுப்பயின்றதேனையும், பிறவற்றின் புண்ணாகிய தசைகளையுமாந்தி வீடுபேற்றினை இழக்குமாந்தர் உணர்வில்லா விலங்குபோல்வரென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர்தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉச)

கசு.—தானம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவிளைந்துசெல்வம்
பின்னிலம்பெருகவீனும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவிளைந்துபோக
மின்னெனத்துறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

இ - ள். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவிளைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்தே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவிளைந்து போகமானது நிலைநில்லாது மின்போலத் தோன்றி மாயும் இடையான தானத்தினதியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுதுமென்றானென்க. (உஉரு)

2824. க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்
செய்தவநுனித்தசீலக்கனைகதிர்த்திங்களொப்பார்.

2825. உ. வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினும்
பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந்
தூக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி
நாச்செறும்பராவுங்கொள்ளார்நமர்பிறரென்றுமுள்ளார்.

2826. ங. பாற்கதிர்த்திங்கட்கொட்பிற்பருமித்தகளிறுபோல
நூற்கதிகொண்டுகண்ணுனுகத்தளவெல்லைநோக்கி
மேற்கதிக்கேணியாயவிழுத்தவர்மனையில்வந்தாற்
காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிறைஞ்சிமாதோ.

2827. ச. தொடிக்கையாற்றொழுதுவாழ்த்தித்தூமணிநிலத்துளேற்றிப்

யடுத்தசாந்தகிலின்வியாய்மலரருச்சித்தாஞர்
கொடுப்பர்நாலமிர்தமூன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கிஞர்க்கே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

க. மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய் கொலை களவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமற் சீவபுற்கல முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கை அவியாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிறதவத்தைக் கூர்க்கநிகழ்த்தின சீலமாகிய கதிரினையுடைய திங்களையொப்பார்.

உ. மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒருசெத்தாகச்செத்திஞலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பழவினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்தும் பிறரென்றும் நமரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல் செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரனிறை.

ங. * திங்கள் எல்லாமீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல எல்லாரையுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்தகளிறு அடங்கி மெத்தென நடக்குமாறுபோல ஆகமத்திற்கூறியவழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்லையைநோக்கி மனையிடத்துவந்தால்.

ச, அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம்: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன. மூன்றின் - மஞேவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

இ - ள். திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிநிலத்தேயிருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலவிறைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவரைச் சந்தனமுதலியவற்ருல் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகையமிர்தத்தையும் மூன்ருேடே கொடுப்பர்காணென்ருனென்க. (உஉசு - க)

2828. ஒன்பதுவகையிஞேதிற்றுத்தமர்க்காகுமார்ந்த
வின்பதமருளியீதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறாட்டிஞர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கிஞர்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

இ - ள். ஒன்பதுவகையிஞற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று,யான் முற்கூறிய † உத்தமராயிஞர்க்காகும்; குறைவற்றஇனிய சோற்றை யார்க்கு

* "அச்சுவினிமுதலாகிய நக்ஷத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக்கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மௌனியாகி எழுந்தருளுகின்ற ஸ்வாமி" என ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதீர்த்தங்கரர் புராணத்துங்கூறினர்.

† அருங்கலச்செப்பு, கஙசு: குறள்வெண்பா, "உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்."

மருளிக்கொடுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர்; இவையன்றி விலங்கைத் துன்புறக்கொன்று சோற்றையூட்டினோர்க்கும், அதனையுண்ட பாவிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்தீவினைப்பயன் நமக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றானென்க.

ஒன்பதாவன: "எதிர்கொள விடானி காட்டல் கால்கழீஇ, யதிர்படவருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரநன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, யுதிர்கநம் வினையென வுண்டி யேந்தினார்." எனவிவை, (௨௩0)

களை.—தானப்பயன்.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனையகூரிலை
யேற்றநீர்த்துளும்புவாளிறைவனீங்கினிப்
போற்றினைகேண்மதிபொருவில்புண்ணியர்க்
காற்றியகொடைப்பயனறியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங்கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதுநாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள்; வடிவுவமையுங்கொள்க. துளும்புநீரேற்றவாள் - மணிக்குடங்களிலசையும் மஞ்சனநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

இ - ள். இறைவனே! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம்பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம்; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றானென்க. (௨௩க)

2830. க. கடிப்புவாரங்குலிகொளீஇயகைதுரந்
தடுத்துவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்
பொடித்தபொற்றமனையனையபொங்கழ
லிடைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாய்ந்ததே.

2831. ௨. காய்ந்தவவ்வளவினுற்கொளவுநீரதொத்
தாய்ந்தறிகொடையினதளவிற்புண்ணியர்
தோய்ந்துயிருடம்பிவணொழியத்தொக்கநாள்
வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

விளிம்பிற்பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வாரை விரல்கோத்துக்கொண்டு கையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அவ்வழலிடைக்கிடந்து இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது; அக்காய்ந்தமிகுதியினாலே தானுண்ணுநீர்போல இருப்புயிருந்தோய்ந்தென்க. நெடியவாய் மயிரையுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், "இரும்புபோலவாம், பிணியுயிர்" (முத்தி. கை) என்பதனால், ஈண்டு நரகத்துச் சேறற்குரிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றும்.

இ - ள். இவ்விருப்புயிர், பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கிடந்துகாய்ந்தே தீவினைப்பயனாகிய நீரையுண்ணுதலைக்கெடுத்து ஈண்டுச்செய்த நற்றானத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டு போய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றானென்க.

தப்பும்வழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த நாளாறுதலின், உடம்பு இவணொழியப் போயென்க. (உஅஙஉ - ங)

2832. க. திங்களொன்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்
வங்கவான்றுகில்பொதிமணிசெய்பாவைபோ
லங்கவரிரட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்
சிங்கினாரிருமுதுகுரவரென்பவே.

2833. உ.*இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டுடல்
பற்றியவிசும்பிடைப்பரவுமாமுகி
லற்றெனவீந்தெனச்சிதைந்துபோகுமான்
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. வங்கம் - மரக்கலம். சிங்கினார், விகாரம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ள். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருநூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்த பாவை அத்துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்தவளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியவுடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றானென்க. (உஅஙச - ஞ)

2834. பிறந்தவக்குழவிகள்பிறர்கள்யாவரும்
புறந்தரவின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா
ளறைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புநீரவே.

* இக்கவியும், இதனையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன: இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டுடம் - பற்றமில்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச் - சுற்றியபாற்கடற்றுளும்பவிட்டிடும் - பொற்றிரள்வரை யொடுமின்னுப்போலவே. இ - ள். (சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள்) தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப் பிறப்ப, வரையோடுகூடிய மின்னுப் போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலேபோகடுமென்றானென்க; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

இ - ள். பிறந்தவப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநாள் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர்மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயறைந்தாரென்றானென்க.

குழவியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், "கடிசொல் லில்லை" (தொல். சொல். எச்ச. ௫௬) என்பதனாற் கொள்க. (௨௫௬)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கட்சுடரொடுபூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமூர்ந்துகிலுநான்று
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினீழற்
பாலையாழ்மழலைவேறாய்ப்பண்மணிக்கொம்பினின்றாள்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ள். பாலையாழ்போலுமழலைச்சொல்லாள், அவனைநீங்கிப்போய் ஒரு சோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்ததன்மைபோல ஈன்று நான்று காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழலிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றாளென்றானென்க. (௨௫௭)

2836. இலங்குபொற்குவடுசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கிளர்குழைகணான்றுசாந்தின்வாய்நக்கிமின்னக்
கலங்கலந்தகன்றமார்பிற்கற்பகமாலைதாழ
விலங்கரசனையகாளைவேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

இ - ள். சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையனைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான்று நக்கி மின்ன மார்பிலே மாலைதாழக் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (௨௫௮)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலைதாழத்
தெண்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலைமார்பன்விதியினாற்சென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவரானார்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத் தாழ அவள்நின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினாற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினாரென்றானென்க. (௨௫௯)

2838. கொதிநுனைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிம்முமணிக்குடமிரண்டுபோல

நுதிமுகமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவிவாட்ட
விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுனையினையுடையஅம்பைக் காமன் சொரிய. உமிழ்ந்து, உமிழ. மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்குடம்.

இ - ள். நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத்தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றுனென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின. (௨௪௦)

2839. இமைத்தநுங்கண்களென்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசீற
வமைத்துநின்னழகுங்கோலமாரவுண்டறுக்கலாற்று
திமைத்தனவஞ்சியென்னவிளையவள்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமந்தோயநகைமுகவிருந்துபெற்றான்.

இ - ள். நுங்கண்கள் இமைத்தன ; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தீ ரென்று அவள்சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பனைக்கோல த்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல் லாநிற்க, இளையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்சூட்டிய தாமந்தோய்தலாலே யமைத்து நகைத்தமுகத்தில் விருந்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்து - பொறுத்து ; வழுவமைத்தென்றாற்போலநின்றது. என்று கூறவும்பாடம். (௨௪௧)

2840. இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணிவீணையோர்த்து
நன்மலர்நானவாவிநீரணிநயந்துஞ்செல்வத்
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

இ - ள். அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்தும் காவிலே புக்கும்யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியும் செல் வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற் கட்டப்பட்டா ரென்றானென்க. (௨௪௨)

2841. பூமுற்றுந்தடங்கணாளும்பொன்னெடுங்குன்றனானுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமரங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரேமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனந் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்றன் மைநிரம்பிய கண்ணாளும் குன்றனானும் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் *கற்பகமரங்கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பர் ; இடையதா

* கற்பகமரங்கள், கo.

கிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் கருமபூமியிலே இருந்திக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பரென்றானென்க.

ஏமுற்று, "தேரேமுற்றன்று" (கலித். ௭௪) என்றாற்போலநின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர். (௨௪௩)

2842. அடங்கலர்க்கீந்த தானப்பயத்தினாலலறுமுந்நீர்த்
தடங்கடனடுவுட்*டீவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்களொவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வர்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீந்த தானத்துக்குப் பயன்கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்னரேறே! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப்பயனாலே, கடலிடைத் தீவுகள் பலவுள; அவற்றிலே உடம்பு மக்களுடம்பும், முகம் விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் கனியைமாந்தி வாழ்வரென்றானென்க. (௨௪௪)

கஅ.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலைசூழ்ந்தார்
கற்பத்துளமரராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

இ - ள். கோவே! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையைச்சூடினார், கற்பத்தில் அமரராவர்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தார், பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேநிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக்கரவர்த்திகளாவரென்றானென்க. (௨௪௫)

கக.—வீடுபேறு.

வேறு.

2844. வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிமூர்த்திநூ
லீட்டியபொருளகத்தியன்றதென்பவே.

* இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமானுஷ்யத்துவீபமெனவுங் கூறுவர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை, "வாரியுட்டீவுதொண்ணூற்றாறு" எனவும், ஈண்டு, "உடம்பொடுமுகங்களொவ்வார்" என்றதை விளக்கி, "ஒன்றதாங் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம் - பன்றிமான் குரங்கு கிரி யொட்டகங் கரடி யாதி - யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காது மோக்கம் - தினறிடாப் பழத்தை மண்ணை முறைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்." எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

இளைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்கூறின், அது மூர்த்தியீட்டிய நூற்பொருளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

என்ப, அசை.　　(௨௪௫)

2845. உள்பொருளிதுவெனவுணர்தன் ஞானமாந்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்வறவிருமையும்விளங்கத் தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே.

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்; அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்றன்மை இதுவெனத் தெளிந்துவிடுதல் காட்சியாம்; அங்ஙனந் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும்படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப : அசைகள்.　　(௨௪௬)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தழ
னீடியவினைமரநிரைத்துச்சுட்டிட
வீடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்
காடெழிற்றோளிஞயநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளிணாய்! இங்ஙனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தநெருப்பு மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிரைத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினைதாம் நெடுங்காலம்பயின்ற உயிர்க்கிழவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; அங்குப்பெற்றபயன் அநந்தசதுட்டயங்கள்காணென்றானென்க.

அவை: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.()

2847. கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியங்
கிடையிலாவின்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழு
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அநந்தசதுட்டயமுங்கூறிப் பின்னர் எனைநான்குங் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான்கெங்கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீடுலகென்பதொன்றுண்டு; அஃது யாவராலும் அறியப்பட்டதென்றானென்க.

அல்லவென்றது, எனைநான்கையும்.　　(௨௪௮)

௨௦.—பிறவிகளறவுரை.

2848. மாதவனெனப்பெயர்வரையினவ்வரை
யேதமிலெயிறணிபவளவாய்த்தொடுத்

மாதுயர்மலங்கெடமன்னனாடினான்.

இ - ள். அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனெனப்பெயர்பெற்ற வரையினின்றும்வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆடினானென்க.

"நுண்ணியவரியொடுதிரண்டு" (கனக. கசக) என்றார் முன்னும். வாய், மேகமாயிற்று. (௨௫௦)

2849. எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
றொல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணிமினமடிகளொன்றனன்
மல்லைவென்றகன்றபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ள். அங்ஙனமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அறவுரையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்பிறப்பில் யாம்தொகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றானென்க.

கடுகத்தூறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம், அசை. (௨௫௧)

2850. கதிர்விடு திருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
தெதிர்வதுமிறந்ததுமெய்திநின்றது
மதிர்வறுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதரறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

இ - ள். மணியை அங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது விளக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு.

2851. முழுநீர்வளைமேய்தலின்முத்தொழுகிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்ந்தரிசிக்
கழுநீரொழுகக்கழுநீர்மலருங்

இ - ள். கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவின நீரிடத்தவாய்வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினாலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் போகவொட்டாமற் றடுத்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாடுளதென்றானென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுகிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய மாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (௨௫௩)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெரீஇ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசேர்ந்துறையும்
வயல்சூழ்ந்தனவூர்வளமார்ந்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினாலே மிக்கவன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞாயிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும்வயலென்க.

இ - ள். அந்நாட்டில் வயல்சூழ்ந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வநிறைந்தனவென்றானென்க. (௨௫௪)

2853. அவணத்தவர்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கமுகம்பொழில்சேர்ந்
தவணுய்த்திடமஞ்செனநின்றுலவும்
பவணத்தொருபாங்கினதாலளிதோ.

இ - ள். தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற் புகையைமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதின்மணத்தையும்பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றுலாவும்; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையை உடையதாயிருக்குமென்றானென்க.

அந்நாடு கேடின்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (௨௫

2854. மதியுஞ்சுடரும்வழிகாணலுறா
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு
நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படிகொண்டதுவே.

இ - ள். அகிற்புகையும் கொடியும் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுறாதனவாம்படி மறைக்கும்பதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றானென்க. (௨௫௬)

வேறு.

2855. ஏமமாகியதுப்புரவெய்திய
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்
நாமநன்னகர்வீதிகடாமெலாங்
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாங் கிடக்கப்பட்ட அமராவதியிற் றெருக்களை.

இ - ள். நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் நாமத்தையுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிற் றெருக்களையொத்தனவென்றாரென்க. (உ௬எ)

வேறு.

2856. பைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்
சங்கினுண்முத்தமொப்பாள்சயமதிபயந்தநம்பி
யைங்கணைக்காமனன்னனசோதரனரசசீயந்
தங்கியகேள்வியாற்குத்தையலார்ச்சேர்த்தினாரே.

இ - ள். அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவண மாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவன்; அவன்றேவியாரென்னின், முத்தமொப்பாளாகிய சயமதியென்பாளொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளை யாரென்னின், காமனன்னனாகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசிங்கம்; அவனுக்குத் தையலாரைச் சேர்த்தினாரென்றாரென்க. (உ௬அ)

2857. இளமுலைபொருதுதேந்தாரெழில்குழைந்தழியவைகிக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகனற்றநாளும்
வளமயங்குருவமென்றோள்வாய்நலம்பருகிமைந்தன்
விளைமதுத்தேறன்மாந்திவெற்றிப்போரநங்கனானன்.

இ - ள். அம்மைந்தன் அத்தையலார்முலைகள் பொருதலினாலே தார் குழைந்தழிய அவர்கள்வாய்த்தநலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றிய வைகள் நாளும் காமத்தைக்கனற்ற வைகித் தேறலைமாந்தி மென்றோளினை யுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்கனாயினானென்றாரென்க. (உ௬௯)

2858. இலங்கரிபரந்தவாட்கணிளையவர்புலவிநீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டுபாடச்சீறடிப்போதுபுல்லி
யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்பில்க
நலங்கவர்ந்துண்டுநண்ணார்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ள். அவன், அவ்விளையவர் புலவிநீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங் கலிடத்தே அவர் சீறடிப்போதை வண்டுபாடச்சேர்த்திப் பின்னர்அவரை உவகைக்கண்ணீர்பில்கப்புல்லி நலத்தைநுகர்ந்து பகைவரஞ்சக் காலம்போக்குமென்றாரென்க.

இங்ஙனம் காமநுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார்.

வேறு.

2859. மங்கையர்தம்மொடுமடங்கன்மொய்ம்பினான்
பங்கயப்பணித்தடஞ்சேரப்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்புதைந்ததென்பவே.

இ - ள். அம்மொய்ம்பினான், மங்கையருடனே நீர்விளையாடுதற்குப் பங்கயத்தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத்திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினாலே விண் மறைந்ததென்றானென்க. (௨௯௧)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசும்பிற்பறக்கின்ற
வெள்ளையன்ன, மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாயமென்னு
மரிவைசாயற், றோய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலை
போல்வீழ்ந்தவாளை, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாம
ரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வாளை துகைத்தலாலேகிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்ந்த தாமரை சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம். பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

இ - ள். கட்டின வெண்டாமரைமாலைபோல விசும்பிலேபறக்கின்ற வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னு மரிவையதுமேகலையை அவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடறீர்ப்பான் பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தனவென்றானென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க. (௨௯௨)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கிண்ணமார்ந்
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்
பொருந்துபொற்றாமரையொடுங்கிப்புக்கொளித்
திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ள். இளங்கோக்களுக்கெல்லாந் தலைவனாகிய அவன், பொற்றட்டிலே வெள்ளிக்கிண்ணமிருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமல் தாமரையிலே புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்றானென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின். நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெயரன்று. (௨௯௩)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமநீகொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி

யொருமகற்கீந்தனன்கோயில்புக்கன
னெரிமுயங்கிலங்குவேற்காளையென்பவே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங்கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும் கண்டிருந்து, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டுநின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகாளையும் அங்ஙனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றனைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கு ஈந்தனனாய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றுனென்க.

உட்படுமென்றது - அக்காட்சிக்குட்படுமென்றவாறு. எனவென்றதனை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றுற் பலகாற்சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின், அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உ௬௪)

2863. வடமலைப்பொன்னனார்மகிழ்ந்துதாமரைத்
தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமு
தடனூறீஇயோம்பினார்தேம்பெய்கோதையார்.

இ - ள். திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர் கடாந் தாமரைத்தடத்தே உறையுநமக்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே, வடங்களுறைகின்ற முலையல்லவோவென் நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்தத்தைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றுனென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, ஒன்றனைக் கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்றென்பதுதோன்ற முலையிலணைத்தென்றார். அஃது, "இளவன்னப்பார்ப்பினம்" (மூத்தி. உ௬௩) என்றதனானுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்னாது முலைத்தடத்தே அணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவகனும் [illegible]க் காரணமின்மை யறிக. (உ௬௫)

வேறு.

2864. க[illegible]ாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்
றண்டாமரைசூழ்தடத்திற்பிரித்தார்கள்யாரே
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே
[illegible]வேலவன்

இ - ள். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க்கின்றதன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றுன்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்றுகூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று னென்றுனென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசனைப்பிடியாமற் பார்ப்பைப்பிடித்தலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக்காட்சியானமை யுணர்க. (௨௬௬)

2865. க. படிகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாழுமேங்க
விடுகுந்நுசுப்பினவராடவிருந்தநம்பி
யடிகட்கடிகளருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே
கடிவிம்முதாரான்கழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான்.

வேறு.

2866. உ. அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்
மணிசேர்வளைவாய்வதின்வைத்துவலத்
தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதையாப்
பணியாமுடியாற்பணிந்தானிளையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்று நமக்கு நம்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லே சென்று அரசனதடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கைவிரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலக்கையில்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சேர்ந்தானென்றுனென்க.

க. முழவும்யாழுமேங்க நுசுப்பினவராட அதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுங்கேட்டியேல்
விளைக்கியவித்தனுயிருமற்றீங்கெனத்
திளைக்குமாமணிக்குழைசுடரச்செப்பினன்
வளைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு - தாயையும் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தான் கினைத்தவாறொழுகுதலின்றிப் பிறர்கினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரிந்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

இ - ள். மகளிர் கவரிவீசாநிற்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஓர்வித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினானென்றுனென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைநுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங்கேளென்று அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்கூறுமையின். (௨௬௭)

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிவேலோய்
மறம்புரிகொணெஞ்சம்வழியாப்புகுதந்திண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ள். வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்தைவிரும்பிய நெஞ்சு வழியாகப்புகுந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரிய துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் நமக்கு வேண்டா; இஃது அறங்களுட்பெரியவறமென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௭௦)

2869. மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
ளையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்விளைமாநரககோபுரங்கள்கண்டீர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ள். மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்ற புகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறுமையில் நரகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்டீர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்றுகூறினானென்றானென்க. (௨௭௧)

2870. முளரிமுகநாகமுளையெயிறுழுதகிற
வளவிறுயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
விளைவரியமாதுயரம்வீழ்கதியுளுய்க்குங்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்சூதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது முளைத்த எயிறு.

இ - ள். களவின்விளைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக்கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே அரியதுன்பங்களை அது தானேசெலுத்தும்; ஆதலால், அக்களவை மேற்கொண்டுகடிதல் உபாயமெனக் கூறினானென்றானென்க. (௨௭௨)

2871. மடத்தகையநல்லாமனங்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரின்றை
நடுப்புடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

இ - ள். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையாளைச்சேரின், தாங்கற்கரிய துன்பத்திடையிலேயழுந்துவர்; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்றென்றுகூறினானென்றுனென்க.

மாற்றார் கழுத்தில்வைத்த வாள்போல் இன்னாத பிறர்மனையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (௨எ௩)

2872. தெருளிற்பொருள்வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
னிருளில்படிக்கால்புகழ்வித்தில்லையெனினெல்லா
வருளுநகவையநகவைம்பொறியுநையப்
பொருளுநகவீட்டும்பொருள்யாதும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவானுகில். அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்' என்றார். வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறாது வருந்த. பொருளுநக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்தற்குரியபொருள்களும் எம்மை நுகர்கின்றிலனென்று நக.

இ - ள். தெருளில், நக, நக, நைய, நக ஈட்டும்பொருள் சிறிதும் நற்பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழைவிளைக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொனுலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினானென்றுனென்க. (௨எச)

2873. பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடும்வினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுடுசெந்தீக்
கைதவநுனித்தகவறுடலொழிகென்றான்.

இ - ள். பொய்யோடுநெருங்கின பொருளாசையையுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டாந் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அதனை ஆடுதலையும், நடுநிலைமைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவறாடுதலையும் ஒழிகவென்று கூறினானென்றுனென்க.

உருளாயம் - தம்மைநுகர்வார் மனங்கட்கேற்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வளிவழக் கறுத்த வங்கம்" (புறநா. ௩௬௮) என்றாற்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, நாற்பொருட்குமுரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. ()

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்
தாமமொடுசாந்துபுனைவார்பசியிலுண்பா
ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையில்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ள். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையாரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்தீக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடிகளை வணங்கன்மினென்று கூறினானென்க. (௨௭௬)

2875. பூவைகிளிதோகைபுணரன்னமொடுபன்மா
யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழவாங்கிக்
காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்
போவர்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி! தன்கிளையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவைமுதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தம்கிளையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையில் தம்கிளையினின்றுநீங்கித் தாமும் பிறராற் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்தவிதுவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினானென்றானென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தனவற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், ‘காவல்செய்து’ என்றார். ஈண்டுக் காவல்செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையுணர்க. (௨௭௭)

வேறு.

2876. அல்லித்தாளற்றபோதுமறாதநூலதனைப்போலத்
தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்தீவினைதொடர்ந்துநீங்காப்
புல்லிக்கொண்டுயிரைச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்
றெல்லையிறுன்பவெந்தீச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே.

இ - ள். அல்லித்தண்டு அற்றுவீழ்ந்தபோதும் நூலறாதுதொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தீ அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்றுசூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதோர்மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேநின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௭௮)

2877. அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி
மறவியொன்றுமின்றிமனத்ததேசுரக்கும்பால
கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காமுறப்பட்டவெல்லாம்.

இ - ள். அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்வினை பறவையுநிழலும் விடாதுதிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை விடாமற்றிரிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினானென்றானென்க.

மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (௨௭௯)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டதவழ்நடையாமைநீணீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்பட்டந்துணையொடுநினைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவினாற்சிறியநீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்குவளை - உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவிநீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய மணியுயிரைப் பாழே போக்குவரென்றவாறு.

இ - ள். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குநட்டதறியிலே கட்டினயாமை தான்கிடக்கும்பொய்கையையும் துணையையுநினைக்குமாறுபோல, நல்வினை செய்யாதிருந்து காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிநீப்பாரென்று கூறி

"அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை, நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட்டாஅங்கு" (அகநா. ௩௬௦) என்றாரகத்திலும். (உ௮௦)

2879. வீறழிவினைசெய்காலன்வைரவாள்வலையிற்பட்டாற்
சாறழிகுவளைமாலையவரையுந்தனமுநீக்கி
யாறிழிவரையிற்றோன்றுமறநனிநினைப்பர்செம்பொ
னேறெழினெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டினாற் கேடின்றென்றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையிலகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிகின்றவரையென்றார், பயன்படுதலும் நிலைகுலையாமையும்பற்றி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொன்னாகிய உயிரை யுடையாரை. நெறி - தவம்.

இ - ள். எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசும்பிலே யேறி அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளிரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றோன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்பரென்று கூறினானென்றானென்க. (உ௮௧)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்மார்பன்மெய்வெந்தாலியினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கிளைகள்கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினானே.

இ - ள். மின்னுப்போலுந் தாரையுடையமார்பன், அங்ஙனம் அறத்தைத்துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சுருகி மெய்வெந்து பின்னர் உடுத்ததுகிலிலே நெருப்புற்றதனை விரைந்து நீக்குமாறுபோல விரைந்து அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான் ; அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையைநீங்கிச் சுநந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும், பின்னர் அவளைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்கூறினார். (௨௮௨)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்டீர்ப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பினுனொழித்துப்பாவ
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவமுதமொப்பான்.

இ - ள். மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் நினைத்ததன்மையனாயிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஒடுவைத் தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தை வெறுப்பினாலொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோர் தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிநோயை வெருவினானென்றானென்க. (௨௮௩)

2882. ஆளியாற்பாயப்பட்டவடுகளியானைபோல
வாளிவிற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதுய்த்தேனச்சறையாகநன்பொற்
றோளியர்த்துறந்துதூய்தாத்தவஞ்செய்வலடிகளென்றான்,

இ - ள். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகியநஞ்சினை நாடோறுநுகர்ந்தேனென்று யானைபோலப்புலம்பி மகளிரைத்துறந்து தவத்தைத் தூய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளேயென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௮௪)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னன்றானுஞ்சொ
னுறுகளிற்றுழவமற்றுன்னொளிமுடித்தாயமெய்தி [ன்னு
யறைகடல்வேலிகாத்துன்னலங்கல்வேற்றாயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீந்துபின்னைநீதுறத்தியென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னான்; அஃதியாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வனுக்கீந்து பின்னை நீதுறத்தியென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௮௫)

2884. கொலைச்சிறையுய்ந்துபோகுமொருவனைக்குறுகவோடி
யலைத்தனர்கொண்டுபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடிகளென்ன
விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்தொத்தான்.

தொல்லை, வீகாரம்.

இ - ள். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப்பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அது கேட்டவரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றானென்க.

முந்நீர்க்கு, "முந்நீர்ப்பிறந்த" (அவை. உ) என்ற கவியிற் கூறினும். ()

2885. காதலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்மு
ளேதிலம்யாங்களெல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினானு
மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
தாதலர்மார்பனற்புத்தளையறப்பரிந்திட்டானே.

இ - ள். அத்தன்மையனாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவிகளில் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிக்கண்ணும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் ஈண்டுச் சுற்றமென்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தளை போம்படி அறுத்தானென்றானென்க.

தாய்முதலியோரையுங்கூட்டி, 'யாங்களெல்லாம்' என்றான். 'அது' என்றது, தான்கருதிய கருத்தினை. (உ௮௭)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொறிசோரவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
னிற்பொறியின்பநீக்கியிராயிரர்சூழச்சென்றான்.

இ - ள். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவகுத்து வல்லவன்செய்தபாவை அந்நற்பொறிகுலைய எல்லாப்பொறியும் குலையுந்தன்மைபோலே அங்ஙனம் தளைபரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையும்போக இல்லின்கண் நல்வினையால்நுகருமின்பத்தையுநீக்கி இரண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றானென்க.

சோர்ந்து, சோர. (உ௮௮)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதுந்தானனைவிடுத்தல்செல்லா
திணப்புடையுடும்பனையாதினானீக்கலாகு
மணப்புடைமாலைமார்பனொருசொலேயதுவாகக்
கணைக்கவினழித்தகண்ணார்த்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ள். வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அளையைக் கைவிடாத உடும்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இல்வாழ்க்கையினின்றும் போக்கலாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்துவருதலின், தந்தைகூறியஒருசொல்லே துறவிற்குக் காரணமாகக்கருதி மகளிரைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினுனென்முனென்க.

நிணத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலையுடைய மாலை. ஒருசொல்லென்றது, "விளக்கியவித்தனுய்" (முத்தி. உகூக) என்றதனை. ()

2888. தூமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சுரும்புசூழ்தாரினுனுந்
தாமமாரொலியலேம்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த
காமமாசுண்டகாதற்கதிர்வளைத்தோளினுரு
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரினுன் - பவணமாதேவன். சயமதியாகியதிரு - அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினுர் - அசோதரன்தேவிமார்.

இ - ள். அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரினுனும் சயமதியும் தோளினுரும் நாற்கதியிலும் சேறற்கஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டாரென்முனென்க. (உகூ0)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய்
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டுவந்தாய்
தூசார்ந்தவல்குற்றுளும்புநலத்தாரொடென்முன்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துளும்பும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்செய்து அதனுலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இந்திரனுகி ஆண்டு நலத்தாரோடு வந்தாயென்முனென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் நுகருமின்பமும் யானுகரப்பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்முலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின் றென்பது உணர்தற்கு இந்திரனுய் வந்தாயென்முன். எனவே எல்லா அவாவு மற்றது வீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரே இப்பிறப்பிலும் தேவியராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணர்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் எண் முத்தணிமாலைதூங்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (உகூக)

2890. மின்னூர்சிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனுண்
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனுற்
பொன்னூரமார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்று
னின்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோல ஒலிக்கும்.

இ - ள். மருந்தாயசொல்லான், மன்ன! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்தாய்; அத்தீவினையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கிளையினின்றும் பிரிந்தாய்; பொன்னாரமார்பனே! முன் அதனைக் காவல்செய்துவைத்த தீவினையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினையென்றானென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் சுநந்தையைப் பிறரென்று கூற்றாற்கூறாராயினர். போலுமென்பது, "வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றம்" (தொல். பொரு. உவம. ௩௨) என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சீவகற்குச் சிறைப்பட்டதன்மையின்மை, "விலங்கிவில்லுமிழும்பூணன்" (பது. உ) என்னும் கவியிற்கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், 'சிறைவைத்ததனாற்***சிறைப்பட்டனைபோலும்' என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப்போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறு பொருடருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாஷையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவினையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இருசொல் வழங்காமையின். சிறையென்பது - தடுத்துக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னர், "அருஞ்சிறை" (முத்தி. உசுக) என்றதற்குப் பின்னர், "காவல் செய்துவைத்தவர்கள்" (ஷை உஎஎ) என்றமையால். அன்றியும், "சிறைகாக்குங்காப்பெவன் செய்யும்" (திருக். ௬எ), "சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கண்" (குறு. அசு), "கொலைச்சிறையுய்ந்து போகு மொருவனை" (முத்தி. உஅசு) என்றாற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றாற் சிறைக்கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் கொல்லுதல், அகப்படுத்தல், தகைதலென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டினானென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போனானென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிநிற்கும்; இதற்கு வீக்கினான், பிணித்தான், யாத்தானென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதூஉந் திரித்துகொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவின்முலையைக்கட்டினான், பாம்பின்வாயைக்கட்டினானென்றாற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும்நிற்கும்; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமை யுணர்க. (உகஉ)

வேறு.

2891. மஞ்சிவர் மணிவரையனையமாதவன்
வஞ்சமிலறவுரைபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிருந்துழியம்புவீழ்ந்தென
நஞ்சுமிழ்வேலினனடுங்கவீழ்ந்ததே.

பயன்றருதலின், மஞ்சுகூறினர்.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினன், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்தவளவிலே, உமிழும்நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழி அவனடுங்கும்படிவீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது - தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மைகூறியதனை. அதுவும் அம்புவீழ்ந்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்நடுங்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (௨௯௩)

2892. வாரணிமணித்துடிமருட்டுநுண்ணிடைக்
காரணிமயிலனார்சூழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினன்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டானஅழகு.

இ - ள். அதுகேட்டவளவிலே, காவலன், தேவியர் சூழவணங்கிச்சிறப்ப மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினனென்க. (௨௯௪)

2893. நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருசுடர்நிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினேலோங்குசாரணர்
செலத்திருவிசும்பொளிசிறந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து, ஞாயிறும் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர்திருவொளி அவ்விசும்பெங்கும் சிறந்ததென்க. (௨௯௫)

௨௧.—தாயத்தீர்வு.

2894. சாரணர்போயபின்சாந்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
போரணிபுலவுவேற்கண்கள்பூத்தன
நீரணிகுவளைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ள். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள், பூத்தன வாகியகுவளைகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நீர்மல்கின. (உகசு)

2895. பொன்வரைநிலாக்கதிர்பொழிந்துபோர்த்தபோற்
றென்வரைச்சந்தனந்திளைக்குமார்பினன்
மின்னிவர்நுசுப்பினார்மெலியமெல்லவே
யின்னுரைகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினன்.

இ - ள். மேருவிலே நிலாத் தனது கதிரைச்சொரிந்து அதனை மறைத்தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்டமார்பினன், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடானாய் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க. (உகஎ)

2896. அஞ்சுலாபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்
பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குலார்
மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினார்
நஞ்சுயிர்த்தணிகலங்கரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்தபாலெனவே நுரையுண்மைபெற்றும்.

இ - ள். அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நைய மழுங்க அரசன்தோளணைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைகினாரென்க. (உகஅ)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றரவுமேய்ந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேகப்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்தறேற்றார்
கள்வயிற்றலர்ந்தகோதைக்கலாபவில்லுமிழுமல்கு
லொள்ளெயிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலேயலர்ந்த மாலையினையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலு மல்குலினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

இ - ள். வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையேநச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறி யாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணி களினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உகக)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கிணிசிலம்போடேங்கக்
குளித்துநீரிரண்டுகோலக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலாய்ப்பிறழ்ந்தலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ள். அத்தேவியருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்றுறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (௩௦௦)

2899. புனைமருப்பழுந்தக்குத்திப்புலியொடுபொருதுவென்ற
கனைகுரலுருமுச்சீற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த
துனைகுரன்முரசத்தானைத்தோன்றலைத்தம்மினென்று
னனைமலரலங்கற்கண்ணிநந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அத்துறக்கின்றவரசனும் சீவினகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமுப்போலும் சீற்றத்தையுடைய ஏற்றின் உரியைப்போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராகவென்றான்; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௩௦௧)

2900. கொடியணியலங்கன்மார்பிற்குங்குமக்குன்றமன்ன
னடிபணிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப்
படுசினவெகுளிநாகப்பைத்தலைபணித்துமாழ்க
விடியுமிழ்முரசநாணவின்னணமியம்பினானே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு; ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்குமுரசம்.

இ - ள். அங்ஙனந் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னனடியைப்பணிந்து, அரசனே! நினைத்தகாரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண இன்னணம் செப்பினானென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி, அசை. (௩௦௨)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுநாகான்சுரிமுகவேற்றையூர்ந்து
தேனுடைக்குவளைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேரைபுல்லிக்
கானுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரணைத்துஞ்சுநாடு
வேன்மிடைதானைத்தாயம்வீற்றிருந்தாண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும் சுரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றுயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேரையினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டின்றன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரணையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றானென்க. (௩௦௩)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாடுஞ்
சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர்துறக்கமும்வீடும்வேண்டே
னரும்புலாயலர்ந்தவம்மென்றாமரையனையபாதம் [றான்.
விரும்பியான்வழிபட்டன்றோ வாழ்வதென்வாழ்க்கையென்

பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

இ - ள். அதுகேட்டநந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாழும் வாழ்க்கை யான்வேண்டேன் ; அவை எனக்குஎன்? யான்வேண்டுவது, நின் பாதத்தைவிரும்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை,வேண்டேனென்றுமாம்.

2903. குன்றெனமருண்டுகோலமணிவண்டுங்குழாங்கொடேனுஞ்
சென்றுமொய்த்திமிரும்யானைச்சீவகற்கிளையநம்பி
மன்றல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக்குவடனையதோளா
னென்றுமற்றரசுவேண்டானுவப்பதேவேண்டினானே.

மலையென்றுமருண்டு வண்டும்தேனும் சென்று மொய்த்து இமிரும் யானையையுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சி சிறிதும் வேண்டானாய் அரசனுவக்குந் துறவே விரும்பினானென்க. (௩0௫)

2904. பொலிவுடைத்தாகுமேனும்பொள்ளலிவ்வுடம்பென்றெண்
வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கைவையா [ணி
தொலியுடையுருமுப்போன்றுநிலப்படாதூன்றின்வைவேற்
கலிகடிந்துலகங்காக்குங்காளையைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவரசன், இவ்வுடம்பின்மேல் தோற்றப் பொலிவுடைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளுவயிர்த்திராது ; அதனால் இப்பருவத்தே துறத்துமென்றெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியுடையவாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பினன்றி வேறோரிடத்துக் கையைவையாது ; அதுபோல யாமும் அரசினைத் தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக் கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காளை. (௩0௬)

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கள்காய்பொ
னெழுவளர்ந்தனையதிண்டோளிளையவர்தம்முண்மூத்த
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தைநாட்பயந்தநம்பி
விழுமணிப்பூணினானைவீற்றிரீஇவிதியிற்சொன்னான்.

கழுமணி, வினைத்தொகை. திண்டோண்மக்களென்க. முழுதும் மலரையுடையகொம்பு. தத்தை முதனாட்பயந்த நம்பி.

இ - ள். காவலன் தன்மக்களில் இளையவர்தங்களில் மூத்தநம்பியாகிய சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி நூல்விதியாற் கூறினானென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார், இயற்கைபற்றி. (௩0௭)

2906. பால்வளைபரந்துமேயும்படுகடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்துன்குடைநிழற்றுஞ்சநோக்கி
நூல்விளைந்தனையநுண்சொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்விளையாதவின்பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்.

நூல் பயன்றந்தாற்போலுஞ் சொல்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினனெனின், வேந்தனே! நீ உலகெல்லாம் நின்குடைநிழலிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற் காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு மேலுண்டாகாத இன்பம் வேறில்லைகாணென்றானென்க.

வேந்தவென்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின். (கூ0அ)

2907. வாய்ப்படுங்கேடின்றாம்வரிசையினரிந்துநாளுங்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்களிறுதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படவின்றிப்பொன்றும்வல்லனாய்மன்னன்கொள்ளி
னீத்தநீர்ஞாலமெல்லாநிதிநின்றுசுரக்குமன்றே.

இ - ள். யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமரிந்துதீற்றின், அதற்கு உணவுமாம்; அழிவுமின்றாம்; அங்ஙனந் தீற்றாக்களிறுதானே கழனியிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும்; அத்தன்மைபோல மன்னனும் கொள்ளவல்லனாய் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவன்வழி நின்று பயன்படுமென்றானென்க. (கூ0கூ)

2908. நெல்லுயிர்மாந்தர்க்கெல்லாநீருயிரிரண்டுஞ்செப்பிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழுங்கழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலைவெண்குடைமன்னர்கண்டாய்
நல்லுயிர்ஞாலந்தன்னுண்மவேனம்பியென்றான்.

இ - ள். நம்பி! உலகத்துமக்கட்கெல்லாம், நெல்லுமுயிர்; நீருமுயிர்; இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற் சிறந்தவுயிரல்ல; அவர்க்குச் சிறந்தவுயிர் மன்னர்காணென்றானென்க. (கூக0)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேரைவல்லா
னோர்நிலத்தூருமாயினீடுபல்காலஞ்செல்லு
மூர்நிலமறிதறேற்றானூருமேன்முறிந்துவீழுந்
தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

இ - ள். தாருக்குநிலமாகியமார்பனே! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்த நிலத்திலேயூருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை ஊருநிலமிதுவென்று அறியாதூருமாயின், அதுவுமுறிந்து தானும்வீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்தர்தன்மையுமென்றானென்க.

என்றது - வேந்தர் அரசை ஆளுமுறைமையினுளின், அது நீடுநடக்கும் ; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வரென்றானும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிறுபோல
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி [டாய்
வேந்தர்தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்
நாந்தகவுழவரேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ள். ஏறே! வேந்தர் அருளோடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிறு போலே பகைவர்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொடுத்து அவரை அழிக்கின்றவெண்ணத்தைமறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றானென்க.

"களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல, வொளித்த துப்பினை" (புறநா. நூ0) என்றார்பிறரும். (நூகஉ)

2911. குடிபழியாமைமையோம்பிற்கொற்றவேன்மன்னர்மற்று
னடிவழிப்படுவர்கண்டாயரும்புகழ்கெடுதலஞ்சி
நொடியலோரெழுத்தும்பொய்மைநுண்கலைநீத்தநீந்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்குமரவென்றான்.

இ - ள். தீங்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்கெடுதலையஞ்சிப் பொய்ம்மொழி ஓரெழுத்தையுங்கூறாதேகொள் ; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள் ; இவையேயன்றிக் குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்காணென்றானென்க. (நூகநூ)

2912. சேணடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடநோக்கின்மாதர்மாலைநாட்பயந்தமைந்தன்
கானடந்தனையமான்றேர்க்காளையைக்காவன்மன்னன்
றானுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை, இசைநிறை. கானடந்தனைய - காற்றுவிசைகொண்டுநடந்தாற் போன்ற ; இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்றுமாம் ; கானடந்தனையகாளை - சுதஞ்சணன்.

இ - ள். சேணடந்தாங்குப் பிறழுங் கண்ணினையும், மான்போலுநோக்கினையும், காதலையுமுடைய குணமாலை முதற்பயந்த மைந்தனாகிய காளையைச் சீவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்துக்கடனுளில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினானென்க.

என்றது, தன்குலத்திற்கேற்ற நுகர்ச்சியையெய்தும் அரசவுரிமையை.

2913. கூரெயிறணிந்தகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யேரணிமயிலஞ்சாயலிலக்கணையீன்றசிங்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரறைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியாகவென்றான்.

இ - ள். செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையீன்ற சிங்கமாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீசொரிகின்ற பொன்மழையைநுகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்றது, சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசாளும்படி உரிமைகொடுத்தானென்றவாறு. (௩௧௫)

2914. தன்கழறொழாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேந்துகின்ற
பொன்றிகழுருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழ்முடியுஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
குன்றினங்குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினானே.

குஞ்சரக்குழாத்தினான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்கித் திறையாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படிவினையுடைய நந்தட்டன்புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவனிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வேந்தாக்கினானென்க.

"படையுங் கொடியும்" (தொல். பொரு. மர. ௭௧) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசர்க்கே முடிகூறினமையானும், "வில்லும் வேலும்" (ஷை, ஷை, ஷை, ௮௫) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினேனோர்க்கு முடிகூறாமையானும், "அந்த ணாளர்க் கரசுவரை வின்றே" (ஷை, ஷை, ஷை, ௮௨) என்னுஞ்சூத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரே அரசியல்பூண்பரென்றமையானும், நந்தட்டன்புதல்வனை முடிசூட்டினானென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௩௧௬)

2915. நிலஞ்செதிளெடுக்குமான்றேர்நித்திலம்விளைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
மூலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனையதோளான்.

செதிள் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, 'திறஞ்செய்து' என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில் செய்த தோள்.

இ - ள். தோளான், தேர்களையும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்லாம் கொடுத்தானென்க. (௩௧௭)

2916. நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண்கொண்ஞாட்பில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றோழர்மக்க
ணாற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாரைப்பழிப்பறநாட்டினானே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்ளும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

இ - ள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூய நூற்கேள்வியை யுடையாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினானென்க.

என்றது, தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர்மக்களும் இவற்குச் செய்கவென்றானென்றவாறு. (௩௧௮)

2917. காவலரகலமென்னுங்கழனியுளுழுதுகாமர்
மாவலம்விளைத்தகோட்டுமழகளிற்றரசனன்னான்
பூவலர்கொடியனாரைவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
றூவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுடித்தவன்றே.

மாவலம்விளைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியைவிளைத்த ; மா - பெருமையுமாம்.

இ - ள். களிற்றையொப்பான், தன்றேவியாராகிய கொடியைப்போல்வாரை இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடாமின்றிப் பாகன்றோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். தூவலரொலியல் - தூய்தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'தூவலர் கொடியனார்' என்று பாடமோதி, அழிகின்றகொடியனையாரென்றுமாம் ; தூவுதல் - அழிதல். (௩௧௯)

௨௨.—துறவுணர்த்தல்.

2918. செம்பொனாற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகடுகொண்ட
வெம்புநீள்சுடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனாற்செய்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனால்வளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னால்வேய்ந்து மணியால் முகடுகொண்டமாடம் ; ஞாயிறும் விலங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற் செல்வநன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றானென்க. (௩௨௦)

வேறு.

2919. க. திண்பளிதமாலைத்திரடாமந்திகழ்தீம்பூ
நன்கொளிசெய்தாமநறும்பூநகின்றதாமம்

பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுத்தமிளிர்தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம்.

2920. ௨. ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றமணம்விம்முபுகைமல்கிநுழையேபோற்
றோன்றுமணிக்காலமளித்தூவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்குமுலைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் அழைக்கின்ற அரசனேவலாளர் செல்கின்றகாலத்து, ஈன்றமயில்போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழுங்கால்திரண்டதாமம், தீம்பூ மிகவுமொளிசெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே மணமெங்குமயங்கி நுழையே போற்றோன்றும் அணையின்மேலாரா யிருந்தாரென்க. (௩௨௧ - ௨)

2921. இன்னதருளென்றிளையரேத்தஞிமிறார்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே, சென்றவிளையர், அரசன் திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த, அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கிநின்றாரென்க. (௩௨௩)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா
ணிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழும்பைம்பூ
ணிலவமலர்வாயினணிகூரெயிற்றினீரே

நனறான்.

இ - ள். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால்முதலியவற்றையுடைய எயிற்றினீர்! நம்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

அம், அசை. (௩௨௪)

வேறு.

2923 வாயழலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயழத்திரண்டமென்றோள்வெம்முலைப்பரவையல்குற்

றேய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாடிக்
காயழற்கொடியைச்சேர்ந்தகற்பகமாலையொத்தார்.

வேய்வருந்தத் திரண்டதோள். தேய்பிழி - செறிந்தமது.

இ - ள். அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்துறவையுட்கொண்டு, தம்நலந்தொலைந்து, வாடி, நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (௩௨௫)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலைப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைநுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

இ - ள். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்லது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும், அருந்தவமும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்டாந் தன்மையில்லையென்றானென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம். (௩௨௬)

2925. அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்றா
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா
விட்டுநீர்வினவிக்கேண்மின்விழுத்தகையவர்களல்லாற்
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையில்லைகண்டீர்.

இ - ள். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்பீராக; குன்றத்தல்லது வைரம்தோன்றா; குளத்திலல்லது குவளைபூவா; அவைபோலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகாணுங் கோளென்றானென்க. (௩௨௭)

2926. நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர்தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினீதல்பெரிதரிதாகுமேனுஞ்
சுரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றாண்டொறாட்டு
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டீர்.

இ - ள். அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிருக்குமாயினும் தத்தநிலைக்குத்தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களிலுறையும் தெய்வங்கட்குத்தூவும்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோளென்றானென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு. (௩௨௮)

2927. அற்றவர்வருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டுநிற்குந்
துற்றவிழ்தல்செம்பொற்றுறக்கத்திற்கேணியாகு

முற்றுயிரோம்பித்தீர்த்தேனூன்றொடுதுறப்பின்யார்க்கு
மற்றுஞாயில்லைமண்ணும்விண்ணுநம்மடியவன்றே.

இ - ள். ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி அற்றவர்க்குத் தந்து ஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் அறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையேயன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையும் ஊனையுந் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும் மண்ணும்விண்ணும் வந்துவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டுவ தில்லை; நமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும் நம்மடியிடத்தவன்றேயென்றானென்க. (௩௨௯)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவார்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞைசூழ்வளையார்தோள்விளையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னர்களாவார்நறவுண்ணாச்
சீலங்காக்குஞ்சிற்றுபகாரம்முடையாரே.

இ - ள். பந்தையும் மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலையில் மகளிர்தோளிலேவிளையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணாமையாகிய சீலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதவியையுடையார்காணுங்கோளென்றானென்க. (௩௩0)

2929. மாசித்திங்கள்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
னூசித்துன்னமூசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிநிற்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

இ - ள். முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணாதார், பின்பு அழுக்கினையுடையனவாகிய சிறியசீலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்மொய்த்த ஆடையைக் குளிர்மிக்ககாலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி, பாவாய்! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட் சேறற்குக்கூசிக்கூசி நிற்பரென்றானென்க. (௩௩௧)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுநங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரளைந்துகூற்றுவ
னீட்டியதுமன்மதுப்போலவுண்ணுமே.

இ - ள். காட்டகத்து ஓட்டவல்லானொருவன் ஓட்டுங்கலை ஓடவற்றாயின், அவனைத்தப்பியும்போம்; அங்ஙனந் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றானென்க. (௩௩௨)

2931. புள்ளுவர்கையினுமுய்யும்புள்ளுள
கள்ளவிழ்கோதையீர்காண்மினல்வினை

யொள்ளியாரொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
றெள்ளியீரறத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ள். கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாறேயன்றி நல்வினையாற் புள்ளுவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யாமும் நல்வினைசெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று காண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையானொருவன் பயனின்றாகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை உலகியல்பாற் றெரிந்துகொண்மினென்றானென்க. (௩௩௩)

2932. மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவீங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழுக்கினல்லறங்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாகுமே.

இ - ள். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோரையுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறென்றானென்க. (௩௩௪)

2933. புள்ளிநீர்வீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்ந்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமேன்முழுப்புலாற்குரம்பையுய்ந்துபோய்
வெள்ளநீரின்பமேவிளைக்குமென்பவே.

இ - ள். சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்றதசை பரந்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெரிய வீட்டின்பத்தை விளைவிக்குமென்றானென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க. (௩௩௫)

2934. பாற்றுளிபவளநீர்பெருகியூன்றிரண்
டேற்றுநீர்க்குறும்புழையுய்ந்துபோந்தபின்
சேற்றுநீர்க்குழியுளேயழுந்திச்செல்கதிக்
காற்றுணைப்பெறாதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறாது ஊறுநீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவையுடைத்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக்கு நல்வினையாகிய பொதிசோற்றைப் பெறாதேபோய் நரகத்தேகிடந்து அழுதகூப்பிட்டு மீட்டும் அக்குறும்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழுமென்றானென்க.

குறும்புழை = இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடமாயின், உள்ளடக்கியென்க.

2935. திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்
பொருந்தியபொருளொடுபோகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டதோட்காலவேற்கணீர்.

இ - ள். வேற்கணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன்றிப் பொருளையும்போகத்தையும் பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை மறத்தலைப் பாதுகாப்பீராகவென்றானென்க.

காலத்தைச்செய்யும் வேல். (௩௩௭)

2936. மந்திரமருந்திவையில்லையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவர்தீண்டுவார்
சுந்தரச்சுரும்புசூழ்மாலையில்லையேன்
மைந்தருமகளிரைமருங்குசேர்கிலார்.

இ - ள். உலகத்தில் மந்திரமுமருந்தும் இல்லையாயிற் பாம்பைத்தீண்டித் தம்வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற் றம்மைச் சுரும்புசூழுமியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகேசென்று அவரைத் தம்வயத்தராக்குதலிலரென்றானென்க. (௩௩௮)

2937. பொன்றுலாம்பொன்னனீர்தருதும்பாகுநீர்
தின்றலாற்சிறுவரையானுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினல்
வென்றுலாம்வேற்கணீர்விழுத்தக்கீர்களே.

இ - ள். பொன்னனீர்! வேற்கணீர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாகு தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதின்னுமல் சிறுவரையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசினல் ஒருதுலாம்பொன் தருவேமென்றானென்க. (௩௩௯)

வேறு.

2938. மெய்ப்படுசாந்தும்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்
கைப்படுசாந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்துநெய்த்தோரசும்புசோரழுகற்புன்றோற்
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்முளுமால்.

அழுகலசும்பு - மலங்கள்.

இ - ள். பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடு கூடியபித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அழுகலசும்புசோருமெய்யிலே முன்னேயணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழுமாயினும் பின்னுங் கைவழியாகிய சாந்தும்பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய்யாக யான் கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றானென்க. (௩௪0)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடிப்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணித்
தனிச்சித்தம்வைத்தறேற்ருந்தளர்ந்துகண்பரப்பிநோக்கிப்
பனித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினென்னும்.

இ - ள். நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லேமோவென்று இதனையெண்ணி றூலாற்ருெடிப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத் தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்குவேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினுலுண்டாந் தனித்தசித்தத்தை நிலைபெறவைத்திலைத் தெளியேம்;ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னையென்ருனென்க.

'வாடும்' என ஒருசொல்வருவிக்க.

2940. நீனிறங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிறங்கொண்டுவெய்யபடாமுலைபையிற்றூங்கி
வேனிறமழைக்கண்டாழ்மிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிறங்கரக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

இ - ள். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுருவநீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இமையழுகிக் குறைந்து மேனி ஒளிகெடுமெப்பு மேல் நம்மிடத்தேவருமல்லவோ; அதற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்ருனென்க. (௩௪௨)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனையகுய்கம
ழுஞ்சுவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாநகரிடும்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யானுர்வமில்லையே.

இ - ள். யானை உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கமழும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னர்ப் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில் ஆசை எனக்கில்லை; அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பேனென்ருனென்க. (௩௪௩)

உ௩.—அந்தப்புரவிலாவணை.

2942. க. ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
லிருவர்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவநுண்ணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்படாமுலைப்பைம்பொற்கொம்பனீர்.

2943. உ. காதலங்கழிந்தநாளிதனினிப்புற
மேதிலமென்றசொற்செவிச்சென்றெய்தலு

மாதரார்மழைமலர்த்தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவீழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவர்மேலே இருவரியைந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப்பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே நுசுப்பு வருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநாளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குஇப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத் தேவியர்கேட்டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க. (௫௪௪ - ௫)

வேறு.

2944. செருக்கிநிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணார்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைபாய்ந்துகுளமாய்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

இ - ள். நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுங் கண்ணாருடைய அங்ஙனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணாகிய கரையுள்ளேபாய்ந்து குளமாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவி வீழுமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (௫௪௬)

2945. அழலேந்துவெங்கடுஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொடிகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியழுதார்கோதைமடவாரே.

இ - ள். அங்ஙனநின்றழுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்றசொல்லாலே சேவடிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அழுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க. (௫௪௭)

வேறு.

2946. குலிகவஞ்சேற்றுணூறிக்குங்குமநீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டுபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழலடிகளுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுநா
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போகுயிராகின்றார்.

அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். குலிகச்சேற்றிலேழுளைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிநீரிலேவளர்ந்து வண்டாகியபாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலுந் திருவடிகளே! யாங்கள் நும்மிடத்துப் பிழைத்ததியாது? அதனை உரைமினென்றுகூறிப் புலிக்கட்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிரராகின்றாரென்க. (ருசஅ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப்
பெருந்தகுகுறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே
வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலாவியென்னீர்
விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ள். முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆளுந்தன்மையையுடைய குறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர் தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராக வென்பாரென்க. (ருசகூ)

2948. கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூந்
தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து
காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு
மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சை.

இ - ள். ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதலைக்கொண்டிருந்தவிரலே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி அரசனெண்ணியதனையே யெண்ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நும்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை - சிறப்பும்மை. 'சாந்தங், காதல்கொண்டணிந்த' என்றும் பாடம். (ருஙo)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியார்ந்தசீறடிபனித்தலஞ்சிக்
குஞ்சிமேலேற்றகோமான்கொப்புளித்திட்டவெம்மை
வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்காள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர்
நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

இ - ள். தோள்காள்! எழுதி அழகுநிறைந்தவடி ஊடுகின்றகாலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துநடுங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி நுகரேமென்று கைவிட்டவெம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், நும்முடையகை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

‘நெஞ்சின்’ என்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (௩௫௧)

2950. முட்டிவட்டணையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலர்ந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டுறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டணையவாய்த் திரண்டு பெருத்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக் கிடந்த மாலையின்மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படி எங்கட்கு அணையாயமார்பமே! கேளாய்; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டுநீங்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தேயுள்ளது கூறாயென்பாரென்க. (௩௫௨)

2951. மாக்கவின்வளரத்தீண்டிமணிநகைநக்குநாளும்
பூக்கவினார்ந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனொடேந்தித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினாய்தரணிமன்னி
னீக்கிநீயெம்மைநோக்காய்நீத்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படி தீண்டி மாணிக்கத்தினதொளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினழகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரே! நீ எம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கினாய்; அங்ஙனநெருக்கியநீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்றாயோவென்பாரென்க. (௩௫௩)

2952. அன்னமேதோகைநல்யாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரேநங்கைமாரென்றேத்தியபவளச்செந்நா
வென்னைநீகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினாயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்கின்ற இத்தன்மையரேயென்று ஏத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னனைப்போல் அருளின்றி எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம்; அதனைக் கூறு; கூறாயேல் நீ இரண்டுநாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

2953. பூணினானெருங்கநொந்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணினால்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்
பேணிநீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுதந்தீர்
காண்மினோவின்றெம்வண்ணங்கண்ணிலீர்கண்களென்பார்.

இ - ள். இவை பூணோடேநெருங்குதலாலேவெம்பி நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன்னாணி

றாற் பின்னும் அம்மூலைகட்குப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்மூலைக்கண்களைப்பேணி நும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்குப் பேரின்பத்தைத்தந்தீர்; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தநீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீராயினீர்; எம்வண்ணங் கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௫௫)

2954. சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சீறடித்திருவில்வீச
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநீயெ
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின்றெமதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலைவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

இ - ள். வண்டார்மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச்சிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்வீச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம்முகிழ்நகை எய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவிவருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அசை. என்பார், என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினாரெனவருவித்துமுடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூறிற்றாகத் தேவர்கூறினார்; "சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச் - செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்" (தொல். பொரு. பொருளி. ௨) என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தாலென்றுணர்க. (௫௬)

2955. வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்விளைந்ததால்விரிந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளையீன்றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
தீங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்
தாங்குமாறென்னையாவிதரிக்கிலேந்தேவிர்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனந் தன்றன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பாற்கடலும் நஞ்சாய்விளைந்தது; வெய்யோன் தன்னிடத்தில்லாதவிருளையீன, அவ்விருள் பாரைமறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது; ஆதலால், தேவிர்காள்! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டுகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனங் கூறுவீராக வென்பாராயினாரென்க.

ஈன்று, ஈன. (௫௭)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள்கொல்விஞ்சைமகளேகொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்காந்தருவதத்தையென்
றெண்ணாயவாணெடுங்கண்மெய்கொள்ளவேமூற்றுப்
பண்ணாற்பயின்றீரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாயவனப்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்ந்துகொள்ளுகையினாலே இவளை விண்ணோர்மகளோ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று துணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்டநீர் இங்ஙனம் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்டீராவீரென்க. (௩௫அ)

2957. கொல்வேனெடுங்கட் குணமாலைகுஞ்சரத்தா
லல்லனேயுற்றாளுக்கன் றுகளிறடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின் பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின்றிவளுமின்னாளோ.

இ - ள். குணமாலை யானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்யானையைவருத்தி இவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தநினக்கு இன்று இவளும் வெளியாக இன்னாளாயினாளோவென்க. (௩௫௯)

2958. தூம்புடையவெள்ளெயிற்றுத்திப்பழுகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்
தேம்புடையவின்னமுதாச்சேர்ந்தாய்க்கினியதுவே
யாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றூறிற்றாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளரும் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமனின்றது; அது வே இன்று ஊறிற்றாதோவென்க.

இ - ள். புளையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடையநாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமைவாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடினநினக்கு அந்நஞ்சேதீர்ந்ததில்லையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்ணாரம்வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரரின்னமிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
வீழ்ந்ததெனவீழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து, போழ.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஒளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கஎய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டுபோகின்றவமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலேயாகாதேயென்றுகருதி விரும்பினாய்; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௧)

2960. கண்ணேகயலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணேவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணெனக்கிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவள்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப்பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணே! கயலோ! கழுநீரோ! காவியோ! பிணையோவென்றும் புனைந்துரைத்து முன்பு இன்புற்றநீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க. (ஙசுஉ)

2961. பொன்னகரவீதிபுகுந்தீர்பொழிமுகிலின்
மின்னினிடைநுடங்கநின்றுடன்வேனெடுங்கண்
மன்னனகரெல்லாம்போர்ப்பவலைப்படடீர்க்
கின்னேயொளியிழந்தவின்னுவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். போர்ப்பவென்றது, "எங்கெங்கேநோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே" (விம. அங) என்

இ - ள். இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்தநீர் விமலைகண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்டவுமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னாவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (ஙசுங)

2962. செங்கச்சிளமுலையார்திண்கறையூர்பல்லினார்
மங்கையர்கள்காப்பமகிழ்ந்தாளைநீமகிழ்ந்து
பங்கயமேபோல்வாளைப்பார்ப்பாணய்ப்பண்ணணைத்துத்
தங்கினாய்கோவேதுறத்தறகவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார். பங்கயமேபோல்வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக்கடம்பூண்டவள்.

இ - ள். கோவே! இளையருமுதியருமாகிய மங்கையர்காப்ப அக்காவலைமகிழ்ந்தாளை நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடினாய்; இனி இங்ஙனந் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணலைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணாலே அவள்வன்மையை நெகிழ்த்தென்க. (ஙசுச)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்திட்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடினா
யல்லாந்தவணடுங்கவன்பினகல்வாயோ.

இ - ள். தோளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம்புணர்ந்தநீ அவள் அலமந்துநடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி, ஏந்த. (ஙசுரு)

உ௪.—கோயில்விலாவணை.

2964. க. கல்லோமரனுமிரங்கக்கலுழ்ந்துருகி
யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயில்போற்
சொல்லாத்துயர்வார்தொழுவாரழுவாரா
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.

2965. உ. பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
நீப்பிரெனப்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவா
ரேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயிரைக்
காப்பரேற்காவலனார்காவாரோவின்றென்பார்.

2966. ௩. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்ணும்முகமுமுலறிச்
செழுநீர்மணிக்கொடிகள்காழகஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீரவாயலறியல்லாப்பபோன்றாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்ஙனஞ்சொல்லியென முற்கூறி யவற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

உ. காவலனார் - காத்தலை வல்லவர்.

௩. கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக முமென்க.

இ - ள். தேவியர்கலங்கி நெஞ்சுருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்க இங்ஙனஞ் சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்குவார்; என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய்அலறி அழுந் தன்மையவாய் அலம்வருவனவற்றை யொத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்திசை களினுநின்ற மகளிரும் இளமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்; அழு வாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டாயிற் றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையும் கருதி. (௩௬௬ - அ)

வேறு.

2967. பண்ணார்பணைமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப்
புண்ணார்புனைகுழலுமேங்காபுனைபாண்டிவிரங்காவான்பூங்
கண்ணாரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணார்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணார் வலம்புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுரைப்ப.

இ - ள். பூப்போலுங் கண்ணுருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங்குரன் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் பண்ணூர்யாழும் ஒலிகெட்டுத் துளையார்ந்தகுழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தை யுடைய கிண்கிணிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க.　(௩௬௯)

2968. அணியார்மணியரக்குவட்டமூத்திவைத்தனையசெங்கண்மாத்தாட், பிணியாரபெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறைபோர்கோட்ட, பணியார்கமழ்கடாத்தண்ணலரசுவாப்பண்ணூர்பாய்மா, வினையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுநின்றினைந்ததாமே.

இ - ள். அன்னலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும் வண்டுகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானைகள், யாதும் ஒப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குதிரைகள் தாமுண்ணுவாய் அழுது வருந்தினவென்க.　(௩௭௦)

2969. கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்துந் தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சுண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பணியார்வானம் பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுகுடிபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்தும் சுண்ணமுமளைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழித்து - வாங்கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என்றும் பாடம். தொழித்தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ள். கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வானைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநிற்றலிற் பொன்னுலகு குடிபோன தன்மையையொத்ததென்க.　(௩௭௧)

2970. அழலார்சுளையெயிற்றுவெஞ்சினவைந்தலைசுமந்தவெகுளிநா
　　கிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவுவீசுஞ்　[க
　　சுழலார்பசும்பொன்னும்வேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்
　　கழலானகரமழுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே.　[ந்த

அழல் - நஞ்சு. சுளை - பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும்பொன்னும் மேலேவேய்ந்து கதிரைச்சொரிகின்றநகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமேல் நிலவுவீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று ஒளியைவீசுமடியென்க; கழல், ஆகுபெயர். பஞ்சியார்ந்தகழல் - நிறத்தாலும், மென்மையாலும் செம்பஞ்சின் தன்மைநிறைந்த அடி. அது, மேல், "திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே" (முத்தி. சகூ௨) என்பதனுனுணர்க.

இ - ள். மேல் தேவர்வணங்குங் கழலானதுநகரம் கடல்போற் கலங்கிற்றன்க.　(௩௭௨)

௨௫.—நகரவிலாவணை.

2971. நீர்நிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனநறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிவந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
மூர்நிறையுயிர்த்தலின்றியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும் நறுநெய்யாற்பொரித்த பொரிக்கறி; பலகாயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய் - தாளிக்குங்கறி. வறைகள் - துவட்டின கறிகள். பாரிலேநிறைந்த புகழினையுடையவூர்.

இ - ள். அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோறிடுஞ்சாலைகளிலும் சமைக்கும்பொரியலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர் நிறையும்படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றாற்போன்றனவென்க. ()

2972. கோட்புலிச்சுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிளமுகையின்மொய்கொள்கொக்குகிர்நிமிரல்வெண்
--- டுறுகறிகொடேமாங்கனிசுவைத்தயிரொடேந்தி [சோ
வேட்டவர்ப்பெறாதுவீதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புலிக்கண்போன்றநிறத்தையுடையகருணைக்கிழங்கு. முல்லைமுகையாற் செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோறு; ஓரோவோரவிழ் கொக்குகிர்போலு நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற் கொண்ட கனி.

இ - ள். முன்பு சோற்றையும் கருணைமுதலியவற்றையும் தயிரோடேயேந்தி விரும்பினோர்க்குக் கொடுக்கின்றவீதிகள், இன்று அரசன்துறவினால் வருந்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப்பெறாமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்தனவென்க. (௩௭௪)

2973. மைந்தர்தம்வண்கையான்முன்மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசிழைபசும்பொன்மாலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட்சேர்தலின்றாய்ச்

இ - ள். மைந்தர் தம்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்ததேறலை இன்று எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக்குழம்பையும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி அவற்றைமேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமையின், அவை அழகிழந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ் சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்க

ளும் பற்றுண்டாயிருக்கவும் அரசன்றுறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்
மூழிவாய்முல்லைமாலைமுலைமுகமுரிந்துநக்க [ணார்
யாழின்வாய்முழவம்விம்மவாட்டொழிந்தயர்ந்துதீந்தே
னூழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணார் பெட்டியின்முல்லைமாலை முலைமேலேநக்க முழவொலிப்ப முரிந்தாடும் ஆட்டுமொழிந்து யாழின்வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வூர் வருந்திற்

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினந்தான் பாடுமாறொழிந்து முறைமைப்படப் பாட்டினலொக்கும் பாட்டு. (௩௭௬)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சும்மைகரந்ததுமொத்ததன்றே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - " மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணி " பவளக்கால்; (நாம. அச) பவளக்கால்திகழுங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்கிமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ள். நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அதுவேயன்றி ஓலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்ததென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார். (௩௭௭)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சிமின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்
நிலையிலாவுலகின்றன்மைநீர்மைமீக்கூறிற்றன்றே.

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பாய்ந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலு முத்தும் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவி நிமிர்ந்த மார்பன்.

இ - ள். மார்பன்நகர், பொலிவழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெளியலாகாததாய் உலகின்றன்மை நிலையில்லாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூறிற்றென்க. (௩௭௮)

வேறு.

2977. கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக்கொழும்புகையு
கையு

மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கீயாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றோன்றுமறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கேந்தின புகையும், மாலைக்கிட்டபுகையும் பொருளையீயாத உலோபர்புகழ்போல மறைந்தனவென்க. (௩௭௧)

2978. புல்லுண்புரவிபுலம்பிவிடுகுரல்போ
னல்லவளைபோழரவநாரைநரல்குரல்போற்
கல்லாவிளையர்கலங்காச்சிரிப்பொலியுங்
கொல்யானைச்சங்கொலியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்கறுக்கின்றவரவமும், நாரைநரலுங் குரல்போல இளையர் விடாதுசிரிக்கின்ற சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்றவொலியும் அவ்விடத்துக் கூடாமல் நீங்கினவென்க. (௩௮௦)

2979. பொற்புடையபூமாலைசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற்காவலவையிழந்த
நற்புடையதேனார்நறவுநயம்புல்லார் [வே.
சொற்பொருள்போல் வேட்கப் படாசோர்ந் தொழிந்தன

இ - ள். மாலையும் சாந்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடைய மங்கையைப்போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்கப்படாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

2980. தீம்பால்கிளிமறந்துதேவரவிமடங்கித்
தூம்பார்நெடுங்கைம்மாத்தீங்கரும்புதுற்றுவா
யாம்பாலுமைமடங்கியாரும்பிறர்பிறராய்க
காம்பார்நடுவிருட்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுமைமடங்கி யாரும்பிறர்பிறராய் - அரசன்துறவினைத்தாமுமுட் கொண்டன்மையின், மனவேட்கையாலே நுகரப்படும்பொருள்கள்மேல் நிகழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மையின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய். இடையாமத்திருளில்நின்ற முள்ளுடைய மூங்கில்நிறைந்த காடேபோலென்றதனாற்பயன்: இவ்வூரிற் பெற்ற செல்வந்தன்னையேநுகர்ந்தாற் பின்னும் வருத்தஞ்செய்யும் பிறவியாகிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத் தானநகரி காடுபோலாயிற்று; கிளிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள்களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ள். மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றுவாய்நிற்றலானும் பிறர்பிறராய்நிற்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க,()

2981. நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத்திருமாலின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டிரைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீந்
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றாள்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும் தானையையுடைய அரசன்.

இ-ள். ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துறத்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்து அறிவுடையோன்றாளைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩.௮௩)

௨௯—துறவுவலியுறுத்தல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூரிலை
மல்லல்வேலிரண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணினா
ரல்லலுற்றழுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்

சொல்லினான், முற்றுவினைத்திரிசொல்.

இ-ள். அங்ஙனம் சேர்ந்தவளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டுவேலைச் சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த கண்ணினாரழுபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (௩-௮௪)

வேறு.

2983. நற்றவம்பரவைஞாலநாமுடனிறுப்பின்வைய
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்றா
திற்றெனவுணர்ந்துநிற்பிற்றிருமகளென்றுநீங்காள்
பற்றறேடேநிற்பினென்றுந்திருமகள்பற்றல்செல்லாள்.

இ-ள். நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம் தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறுகடுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை இற்றெனவுணர்ந்து அத்தவத்தேநிற்பின், திருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்; நாம் பற்றறேடேநிற்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ம்மினென்றானென்க. (௩-௮௫)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுட்புலைமகனுகுப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வெள்ளின்மேற்கவிழநீரு
மைப்பொலிகண்ணினீரான்மனையகமெழுகிவாழ
விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரிதனைநீர்கேண்மினென்றான்.

இ-ள். யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலேகிடந்து புலைமகன் ஒரு கையாலே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுகுப்ப அவற்றையுண்டு கவிழ;

நீரும் கண்ணீரான்மெழுகிவாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலைமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு நிற்றலின்; "புலையனேவப் புன்மேலமர்ந்துண்டு" (புறநா. ௩௬௦) என்றும், "இழிபிறப்பினோனீயப் பெற்று" (ஷை ௩௬௩) என்றும் பிறருங்கூறினார்; நாவிதனுமாம். கவிழ்தல் - பொன்றக்கெடுதல், (௩௮௬)

2985. ௧. கொல்சினயானைபார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணாளி
யில்லெலிபார்த்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீந்திப்பகாவின்பம்பருகினல்லா

2986. ௨. ஆற்றியமக்களென்னுமருந்தவமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பரவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மினீருமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௧. பல்வினை - இருவினை. பகாவின்பம் - நீங்காவீட்டின்பம். நல்வினை விளையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

௨. ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

இ - ள். பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்குமாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகியஅமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகியநஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளேயழுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினால்நோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவம் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவென்றானென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக. (௩௮௭ - ௮)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை
யூதுவண்டுரைத்ததாரானுவர்ப்பினுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதரார்நெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுங்களத்தானெடுங்கணாரே.

உவர்ப்பு - வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத்தை விடுதல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலபிறப்பி

னும் நமக்கு மனைவியராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்தகாதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக்குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

இ - ள். காதலான், மாதராருடைய அறிவென்னுநீரைக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர் நெஞ்சுவெறுப்பினாற் றேறித் தவஞ்செய்துமென்றாரென்க. (நடஅக)

2988. தூமஞ்சால்கோதையீரேதொல்வினைநீத்தநீந்தி
நாமஞ்சால்கதியினீங்கிநன்பொன்மேனுலகினுச்சி
யேமஞ்சாலின்பம்வேண்டினென்னொடும்வம்மினென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன்றமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ள். மேருவையொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்றுநீங்கி இருவினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவீராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றானென்க. (நடகூ0)

2989. நாடகநயந்துகாண்பார்நலங்கிளர்கண்கள்சூன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்தினைநயந்துண்பாரை
நீடகம்வெகுண்டுங்கையாற்பிடித்துநீறட்டியிட்டேங்
கோடகமணிந்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டுங்கூறிற்று; "விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்" (திரி. கக) என்றலின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பாரை நீறட்டியுமென்றது - உண்பாரை உண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண்டும் - மிக்கஅன்பினாற் புணர்கின்றாரை நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண்டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநாற்றங்களை நுகர்கின்றாரை நுகராமற் கையாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கள்பிறந்ததோர்பிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியால்நுகராமற் றடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக்கைவிட்டேமாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம் - தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ள். அதுகேட்டதேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின்மையின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (நடகூக)

வேறு.

2990. சாந்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலராற்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுகாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுதார்காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தநிகழ்ந்ததாகக்கருதி மலராற் கூந்தலைவழிபட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவேயென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து - வீடுபெறுதற்குரியதவங்கள் எமக்குவாய்த்து.

இ - ள். அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடியேமும்வாய்த்துவந்து நின்னை வழிபடுநாள் இன்றுபோலே முனிந்தருளா தொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (௩௯௨)

உஎ.—தேவிமார் துறவு.

வேறு.

2991. தெண்டிரைநீத்தநீந்தித்திங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
விண்படர்ந்தனையமாலைவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிரண்முத்தமாலைக்கதிர்முலைநங்கைமாரை
வெண்டிரைவியக்குங்கேள்விவிசயைகண்ணயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிரைச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றாற்போன்ற குடையையுடையவேந்தன். கண்திரண்டமுலை. கடல்போலு நூற்கேள்வி.

இ - ள். வேந்தன், தேவியரை விசயையிடத்தே அச்சமின்றாக வைத்தானென்க. (௩௯௩)

2992. கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திடுகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசிழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம்வடிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ள். தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமேநீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்மையை யொத்தாரென்க. (௩௯௪)

2993. தழுமலர்த்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்
செழுமணிநிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானநீழ
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிசூழ்ந்தார்
கழுமியதுகிலிற்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ள். பருமையாலே தழுவப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகைவிம்முநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழலிலே அவரையிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கிய துகில்; கழுமல் - மயக்கம். (௩௯௫)

2994. நறும்புகைநானநாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சுண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிறந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துருத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினரே.

இ - ள். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த் திரளைக்கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையும் கருப்பூரப்பொடியையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மனேவாக்குக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து உருத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினரென்க. (௩௯௯)

உஅ.—பெரியயாத்திரை.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடகக்கையிணை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணிசொரிகின்றபோன்றவே.

ஏந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்றபொன்.

இ - ள். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையிணைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டுசங்கநிதி பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை யொத்தனவென்க.

2996. என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திடுகலாவுலகமார்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம் அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தாற்செய்தகலங்கள். வன்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாதவுலகங்களாவன, வேற்றரசராண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ள். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களைவீசுங்கைகள் பதுமநிதியை யொத்தனவென்க. (௩௯௮)

2997. பூந்துகில்புனைகலமாலைபூசுசாந்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமாமணி

காந்துயகறபககானாபாயிஞ

மாலை - முத்தமாலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

இ - ள். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றை உலகநுகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக்கானமாயினானென்க. (௩௯௯)

வேறு.

2998 தேய்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேனு
ராய்நிறக்குவளையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்
வேய்நிறையழித்தமென்றோள் விசையையைத்தொழுதுவாழ்த்
தேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தான்றேவர்கொண்டேகினாரே. [த்திச்

தேய்பிறையெனவே நுதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுகுவியும். வேய்போலுமென்றோள்.

இ - ள். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேனையொத்தவன், நுதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசையையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலேயேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள்பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று உட்கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். (௪௦௦)

உக.—சமவசரணவருணனை.

வேறு.

2999. நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்குழல்
பரந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே
விருந்துபட்டியம்பினமுழவம்வீங்கொலி
சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ள். அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்கவோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (௪௦௧)

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (௧) மத்தியாங்கம், (௨) தூரியாங்கம், (௩) பூஷணாங்கம், (௪) மாலியாங்கம், (௫) தீபாங்கம், (௬) கிருகாங்கம், (௭) சோதிராங்கம், (௮) போசனாங்கம், (௯) பாசனாங்கம், (௧௦) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவை, முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகைஉணவினையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது ஸ்ரீபுராணத்திற் கண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமாலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணந்
தங்கியித்தரணியும்விசும்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலைகள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப்பையொத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம். (௪0௨)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்திருநகர் தோன்றியதனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர் அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்கின்றதன்மையையொத்தனவென்க. (௪0௩)

3002. கானிரைத்தனகாவொடுபூம்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணநிரைத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால் தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க. (௪0௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டுயோசனையளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்ட நிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிகளுள்ளனவென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுராணத்தும் விரம்பவிரித்துக்கூறினர்; "என்னெஞ்ச மேயிட மேயுடைத் தேயிந்தி ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தூண் - மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மானுங் கணமுத லேழ்நிலத்துப் - பொன்னின் நிலைய மாயிற்றன் றேவெங்கள் புங்கவற்கே" என்றார் திருநூற்றந்தாதியிலும்; கஅ.

3003. கோலமுற்றியகோடியர் * தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றரோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்தி.

இ - ள். தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின்தோற்றமுமிருந்தபடி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேரக்கூடியவற்றை ஒத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம். (௩0௫)

3004. வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலைதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளிநையநடந்ததே.

இ - ள். வாயிலில் நட்டதோரணம், கற்பகமாலைதாழ்ந்து அகிலின் புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னர் உராய்ப் போர்த்து இந்திரனகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது நடந்ததென்க. (௩0௬)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தபொபானிறப்புள்ளின
மையிறுமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலைச்சூழ்ந்த காக்களிலிருந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்மையையொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே சேர்ந்தனவென்க. (௩0௭)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிந்
தொல்லென்சும்மையபுள்ளொலித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலிடமண்மிசை
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்தூபாபூமியென்று ஒரு பூமியுளதாதலின், ஈண்டுத்தூபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன: (க) சைத்தியப்பிராஸாதபூமி, (உ) காதிகாபூமி, (௩) வல்லிபூமி, (௪) உத்தியானபூமி, (௫) துவசபூமி, (௬) கற்பகவிருட்சபூமி, (௭) நவஸ்தூபாபூமி, (அ) துவாதசகோஷ்டபூமி, (௯) பிரதமபீடம், (௧0) துவிதியபீடம், (௧௧) திருதீயபீடம் என்பனவாம்.

இ - ள். கிடங்குசூழ்ந்து சும்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஓங்கிய கோயில் இவ்வுலகிலில்லையாயின், துறக்கம் நன்று; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (சoஅ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணன்றொழுதுதுன்னினான்
வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட
லிளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்றோன்றினான்.

இ - ள். அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினாலே, சீவகன், விசும்பை ஊடறுத்து இழிந்து கோயிலைநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினானென்க.

மணி, ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சoகூ)

3008. வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனார்
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்கனாகவாய்ப்
புனைமலர்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றி இருவினையைக்கெடுத்தவர்வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறுமபடியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனாருடையமுகம் அருக்கனாக, தேவர்கள்முகங்கள், அலர்ந்தவைதாம், தாமரைபூத்ததன்மையை யொத்தனவென்க. (சகo)

3009. இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்ம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததும்மிடறலர்பெய்ம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனன்வலமுறைதிலகமன்னனே.

இ - ள். அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகை நீரைச்சொரிந்தன; துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (சகக)

3010. முத்தொளிர்தாமமுமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துநீர்த்தண்கடற்பவளத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

---

* ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள் - இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கினவென்க. (சகஉ)

3011. மணிவரையெறிதிரைமணந்துசூழ்ந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரரேந்தினார்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததீங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள் பருகுகின்றதே.

இ - ள். அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்சூழ்ந்தாற்போலே அமரர் கவரியையேந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துநின்றுவீசினார்; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்தகதிர், * நீலமணிகளினிருளைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சகங)

3012. முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரெலாமலர்ந்துவண்டினங்
குழாத்தொடிமிறைகொளக்குனிந்துகூங்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாமம் நான்று மேலால் வாடாத்திருமலர்பூத்து வண்டினம் குழாத்தோடு தங்குதல் கொள்கையினாலே பாரமிக்குவளைந்து, † குயில்கள் கூவும்படியாகப் பரந்ததென்க. (சகச)

3013. பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்கெட
விண்டலர்கனைகதிர்வீரன்றோன்றினா
னுண்டிவணறவமிர்துண்மினோவெனக்
கொண்டனகோடணைகொற்றமுற்றமே.

இ - ள். அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிழலிலே இறைவன்தோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அமிர்தமுண்டு; அதனை உண்பீராகவென்று கோயிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டனவென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொனி. (சகரு)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
வூனிவர்பிறவியையொழிக்குமுத்தமன்

* ஸமவசரணத்தை இந்திரநீலமணிமயத்ததென்று சைனநூல்கள்கூறும்.

† "கோகிலங்கள் - கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானை" என்பது, திருநூற்றந்தாதி, உ.

றேனிமிர்தாமரை திளைக்குஞ்சேவடி
கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினனரோ.

இ - ள். தேவர் பூமழைசொரியாநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினனென்க.

ஊனிவர்பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்றபிறப்பு. இமிருந்தேனினம் தாமரையென்று திளைக்கும் சேவடி. (௪௪௬)

3015. குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள்வாழியென்
றெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினான்
புரிமணிவீணைகள்புலம்பவென்பவே.

துறக்கும்பொழுது குடியுங்குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

இ - ள். அவனணுகினவளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லுவார்களென்று உழையர்கூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தானென்க.

வாழி, அசை. என்று, என்ன. (௪௪௭)

3016. மன்னவன்றுறவெனத்துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றொத்ததே.

இ - ள். அங்ஙனந்துதித்தவரசன் யான்துறப்பேனென்றுகூற, அது கேட்டபுங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து நின்மனம் துறவில்வீழ்ந்தது; இனி நீதுறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமிழக்கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையையொத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை. (௪௪௮)

௬௪.—சீவகன்றுறவு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்கதியுட் டோன்றி, யாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புறஞ்சினேனறிந்தார் கோவே, வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலர்ந்ததாமரையின்விரைசேர்போதின், வாயொளியேபெறநடந்தமலரடியைவலங்கொண்டார் வருந்தார்போலும்.

இ - ள். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பினடையிலேவைத்த கவளம் அதுநுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக

ர்ந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினை யாலே வருத்தமுற்று இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர், தாமரையினது போதிடத்தே அதுதான் ஒளிபெறநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலேயிருந்ததென்றானென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரை யென்றது, முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது, "ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்" (தொல். சொல். இடை. ௩௦) என்றதனாற் பொருடநதேநின்றது. (௪௧௯)

வ

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணிவைரத்தொத்தணிந்துலகோம்பு
வாடாமாலைவார்தளிர்ப்பிண்டிவாமநின்குணநாளும் [ம்
பாடாதாரைப்பாடாதுலகம்பண்ணவர்நின்னடிப்பூச்
சூடாதார்தாள்சூடார்மாலைச்சுடர்மணிநெடுமுடியே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்தொ த்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின் குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப் பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின் னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றானென்க.

வாடாதமாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (௪௨௦)

வேறு.

3019. வையமூன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற்
றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதார்
வெய்யவெந்நோய்வினையுகைப்பவீழ்ந்துதுன்பக்கடலழுந்தி
நெய்கைநுண்ணூனுழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வரே.

ஐய, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். உலகமூன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலும் எயிற் றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சாற்பொ ருந்தாதார், வெய்யவினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோ யிநிரம்பாநின்று நெய்தற்றொழிலையுடைய தார்கிடக்குநாடாப்போல மறுகுவ ரென்றானென்க. (௪௨௧)

3020. தொழுதிப் பன்மீன் குழாஞ்சூழத் துளும்பா திருந்த திங்கள்
முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந் [போன்
தழுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலறைந்தார்கள்
பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ள். தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்சூழ அசையாதிருந்த திங் கள்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றி

யையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவ னே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாரென்றுனென்க. (௪உஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித் திருவார்வைரநிரைத் ததனுட், கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக் குலாயசிங்காதனத்தி ன்மே, லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போ லிருந்தவெந்தைபெருமானே, யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழகிதோ.

இ-ள். வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியையெழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிறிருந்தாற்போலவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட லில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்றுனென்க.

ஓகாரம், சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம். (௪உங)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்முத்தும்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள
விண்டலர்பூந்தாமரையின்விரைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவடியைமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார் - மார்பின்மாலை. வண்டலரும்மாலை - முடியின்மாலை; அதின் மணி க்கொத்து.

இ-ள். அவன் அங்ஙனங்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலேகிடந் தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினானென்க.

விரைததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேனடந்தவடி; பூக்களையுடை யவடி. (௪உ௪)

3023. நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரம்பானை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ-ள். மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவைவிலக்கிப் பல்லுயிரையும் பாதுகாத்து மேனோக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத் துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினானென்க. (௪உ௫)

3024. தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப்
பூத்திரண்மணிமாலைப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ
லேத்தரியகுணக்கடலையிகலின்பவரம்பானைத் [ந்தான்,
தோத்திரத்தாற்றுதித்திறைஞ்சித்துறப்பேனென்றெழுந்திரு

தூய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகியவின்பம்; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

இ - ள். மாலையையுடையசிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலாக்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோலவிறைஞ்சி இனி யான் துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்துநின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னும் * கணதரரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (௪௨௬)

வேறு.

3025. முடியணியமரருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பகங்காமவல்லியோ
டிடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்ததே.

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்,

இ - ள். அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்ததன்மையை யொக்குமென்க. (௪௨௭)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோய்
[illegible]
[illegible]ர்க்காவகஞ்செல்[illegible]

இ - ள். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம்வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காவிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணிவளர்த்த கா. (௪௨௮)

3027. ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிநீக்கிநன்கலந்
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றானரோ
காமனார்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ள். நரபதி, உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஓரிம்மியென்னுநிறையளவென்று அதனை நீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையையொத்ததென்க. (௪௨௯)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவரும்பைந்துகினீக்கிப்பாற்கட

* கணதரர்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

லணிபெறவரும்பியவருக்கனுமெனத்
திணிநிலத்தியன்றதோர்திலகமாயினான்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ள். அரசன், மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொளியாலே, பாற்கடலிலேயரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும்படி ஒருதிலகமாயினானென்க. (சஙo)

3029. மலிந்தநன்மாலைகள்வண்ணப்பூந்துகி
னலிந்துமின்னருமணிநன்பொற்பேரிழை
மெலிந்தனென்சுமந்தெனநீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

இ - ள். அரசன், தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான், மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீக்கி மேனிற்றலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன்றினானென்க.

மின்னைநலிந்து நருமணியென்க. (சஙக)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே
யிருந்ததோரிடிக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுளைமயிர்துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினான்.

உளை - கழுத்தின்மயிர்.

இ - ள். ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினான், மயிர்களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசையினைநோக்கி நேரேயிருந்ததோர் சிங்கம் தன்னுளையின் மயிரினைத் துறக்குந்

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி இடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க.

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினன்மணிக்
குஞ்சிவெண்படலிகைக்குமரனீப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்
மஞ்சுடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ள். குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங் குஞ்சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண்டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையையுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சஙங)

3032. வேலைவாய்மணியிலைபூழ்த்துவீழ்ப்பதோர்
காலைவாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்

மாலைவாயகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்
சோலைவாய்ச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின்கண்ணே.

இ - ள். தன்னுடைய நலமணமும்பாலுமலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகிற்புகை தவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினம் தொழுது மொழி கூறினவென்க.

3033. க. தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
நுங்கடைநோக்கிநாம்வாழும்வாழ்க்கைய

3034. உ. என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்றொடுதொழுதனநும்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இ - ள். அச்சுரும்பினம், யாங்கள் நும்முடையவிடத்தை நோக்கிவாழும் உயிர்வாழ்வினை யுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார் எங்கேபோவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு, இன்றோடே உறவுகைவிட்ட நும்மைத்தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, இவனை அவை வலங்கொண்டு சென்

அவையென்றது மிஞிறுகளை. நீக்கினாய், நும்மென்பன ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (சஙரு - சா)

3035. மேற்படுகற்பகமாலைவேய்ந்துபொ
னேற்புடைப்படலிகையெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டிடப்
பாற்கடற்பனிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலைக்கடந்து * பாற்

* ஏழுகடல்களுள், பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்; "உவரி தண்ணீர் தேன்சுரை - திவரும் பாலெ யிக்குவின் - சுவைய நீரின் வாரிக - ளவையு மேழ வாகுமே." (மேருமந்தரபுராணம்.)என்பதனாலுணர்க.

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி. (சுஙஎ)

வேறு.

3036. க. ஏவாவிருந்தவடிகளிவர்வாய்ச்சொற்
கோவாமணிகொழித்துக்கொண்டாலேபோலுமாற்
சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே
மூவாவமரராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

3037. உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றிலங்குதொல்குலத்துச்
சூளாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானை
வாளார்முடிவைரவிற்றிளைத்துவண்டரற்றுந்
தாளாரவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், உண்ணுகிடந்தான்போல நிகழ்

இ - ள். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துளையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டா லொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துளையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங்கும் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒருநாயகமணியாய் விளங்கவிருந்தவனைப் பூவென்றுவண்டரற்றுந் தாளை நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளி திளைத்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினைகொண்டது; "அம்முக் கிளவியும்" (தொல். சொல். வினை. ௩௪) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால். (சுஙஅ - கூ)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றுமைமகளிர்
தொக்காலேபோலுந்தன்றேவிக்குழாஞ்சூழ
மிக்கான்குணம்பாடியாடிமிகுதீம்பா
லொக்ககடல்போற்சுதங்கணிறைந்தனவே.

இ - ள். அச்சுதஞ்சணன் எங்ஙனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொற்றுமையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திரள்சூழச் சீவகசாமிகுணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கபின்பு சீவகசாமிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க. (சுசுo)

3039. பற்றார்வஞ்செற்றமுதலாகப்பாம்புரிபோன்
முற்றத்துறந்துமுனிகளாயெல்லாரு

முற்றுயிர்க்குத் தீம்பால்சுரந்தோம்பியுள்ளத்து
மற்றிருள்சேராமணிவிளக்குவைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல் நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறாததன்மேல்

இ - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சி லே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசக)

3040. கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கள்செல்வனபோற்
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்ந்தேத்தித்
தாமார்ந்தசீலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்
டோமாண்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

இ - ள். சக்கரவர்த்தியடியைச்சேர யானைத்திரள்செல்வனபோலத் தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சீல க்கடலிலேயாடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றினாற்போலப் பின் சீவக சாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சச௨)

௩க.—சேணிகன் வரவு.

வேறு.

3041. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனார்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்வீங்கிரு
ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

இ - ள். இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பரிதிபோல வாமனுடைய திருவடி கள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல் லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறி னாரென்க. (சச௩)

வேறு.

3042. கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வன்கட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான்குழுவியோடிரிந்துசெந்நெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ள். கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்குவெருவிக் குறிய முயல் தன்னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண் டென்க.

பொதும்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலும் கண். இரிந்து, இரிய; குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான்குழவியோடு இரியும்படி முயல்பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கம் கூறினர். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇயயானை யிழிமதங்கலந்துசேறாய்ச்
சுரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந்துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயதொன்றே.

இ - ள். யானையின்மதங்கலந்து சேறாய் அதனாலே சுரும்பும்வண்டும் ஆரவாரிக்கும் கொடியையுடைய மாடங்களையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரனகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசரு)

3044. எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்வீசுந்
திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்சூழவரணிபிண்டிவேந்தன்
றிருவடிவிருந்துசெய்வான்றிரண்முரசறைவித்தானே.

இ - ள். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்நகரியிலரசன்பெயர், * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்சூழவிருந்து பிண்டிவேந்தன் திருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசறைவித்தானென்க.
சேணிகன் - ஸ்ரேணிக மகாராசன். (சசசு)

வேறு.

3045. க. பொன்னுவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னார்மணிப்பூணவன்மேயிவிண்காறுநாறு
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்னரவாய்க்கொண்டிமிழ்ந்தான்மணிமாலைவேலோன்.

3046. உ. தீம்பாலுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுடுத்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுகிக்கலன்றேறன்மாலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்ந்தயிராவணமேறினனே

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணேயாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவர்நீர்.

உ. வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மாலை. தேறுதலையுடையகலம். பால - பாலின்றன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகனை உத்தமஸ்ராதாக்களுளொருவனென்பர்.

அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய வெள்ளியமயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் [illegible]

இ - ள். அங்ஙனமறைவித்த பூணவணுகிய வேலோன், கோலத்தின்று நாவழியால் நாவைவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முகவாசத்தைதவாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுகிப் பாலவாகியகலங்கள்தாம் மாலைகள்தாம் பலதாங்கி வெண்டாமரைபூத்த குன்றையொத்த ஐராவணத்தையேறினனென்க. (சசஎ - அ)

வேறு.

3047. க. எறிசுரும்பரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சுண்ணநிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபணித்தஞ்சுஞ்சாந்தஞ்
செறியிரும்பவளச்செப்புத்தெண்கடற்றிரையினேரே.

3048. உ. வந்துதேன்மயங்கிமூசுமலயச்செஞ்சாந்தமார்ந்த
[illegible]
சுந்தரம்பெய்தயானைத்துருப்பியன்றவெண்செப்
பந்தரத்தலர்ந்தபன்மீனனைத்துளவனைத்துமாதோ.

3049. ங. மைபொதிகுவளைவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார்
நெய்பொதிநெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிடவபோலுங்
கொய்சுவற்புரவிமான்றேர்குழுமணியோடையானை
மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்விரைப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை நடுங்கியஞ்சும் (சடுக) மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதிந்து உயர்ந்தகோமானென மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந்தம் - அகிற்சாந்து. தெண்கடற்றிரையினுலேவந்து கரையிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க.

உ. சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திரைதருமணல். அலகு - எண். சுந்தரம் - சிந்தூரம்.

ங. நெய்பொதிநெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விகாரமாயிற்று; 'நெய்பொதிகுஞ்சி' என்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவெண்ணுள அவ்வளவெண்ணுண்டாகவெடுத்த மாலையிட்ட மணிச்செப்புவெள்ளமும், சுண்ணநிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. ()

3050. கொடிக்குழாங் குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலை
முடிக்குழாமூரிவானம்பால்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாமிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கு
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே. [ம்

இ - ள். அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழாமும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்றக் குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற் கூடி, பசியசிறம்விரவிப் பாரிலேநடப்பதோர் பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சருஉ)

3051. கனைகடல்கவரச்செல்லுங்கணமழைத்தொழுதிபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

இ - ள். அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற்புறத்துவிட்டார் ; அந்நிலைமை கடலை முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரளையொக்குமென்க. (சருங)

வேறு.

3052. வண்டிருழ்பூப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேத்தினன்
வெண்டிரைப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

இ - ள். அவர்கள்விட்டபொழுது, சேணிகன், பூப்பலியைத் தான்சும ந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலேசூழ்ந்து இறைவனதடியை எழுகாலிறைஞ்சி

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்த னெனவே சேணிகனைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சருச)

வேறு.

3053. பகல்வளர்பவளச்செந்தீப்பரிதிமுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானிணையடியொளியிற்றோன்று
தகல்விசும்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினானே.

இ - ள். பவளம்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பரிதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்கினாற்போல இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிதோன்றாது மழுங்கியிருந்தவளவிலே மதிபோலுமொளித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கினானென்க. (௬௫௫)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்கடுந்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக்கோமானொளிதிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன்கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தையுடையவனுருவைக் கண்வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள்ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்றான் விண்ணவனொருவனோவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (௬௫௬)

வேறு.

3055. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ
னிளங்கதிரெனத்துறந்திருப்பக்கண்டனம்
வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி
துளங்கினனெனத்தொழுதிறைஞ்சினானரோ.

இ - ள். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும்படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறியவாகமம தப்பினனென்று சுதன்மரென்னுங் கணதரனைநோக்கி அவன் கூறினான்; கூறி அவனைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினானென்க. (௬௫௭)

3056. மன்னவகேண்மதிவாணில்வாழ்பவர்
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா
[illegible]
சொன்னவாறல்லதெப்பொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப்பொருள்களும் தோன்றாவென்றாரென்க. (௬௫௮)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினானிவன்
வடிவமேவாய்திறந்துரைக்கும்வானவ
னொடிவறுபேரொளியுட்கத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட *சேணிகன், கணதரனைநோக்கி, நினக்கு இடப்பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினனாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறுகிற்கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனங் கூறினேனென்றானென்க. (சஙகூ)

கஉ.—சேணிகன் வினா.

3058. திருவினோடகன்றமார்பிற்சீவகசாமியென்பா
னுருவினொடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
மருவினாரிமைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநிற்பா
ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகனைநோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்ற மார்பினையுடைய சீவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடியபுகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்வேறாய்நிற்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினாரென்க. (சசுo)

வேறு.

3059. மாதவன்சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவெனப்
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
காதலிற்கணங்தொழக்காவன்மன்னனே.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றாக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதரனை இறைஞ்சி யேத்தினான்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம், சிறப்புணர்த்திற்று. (சசுக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பர்வைமாக்கட்ற்
கூட்டருங்கொழுந்திரைமுகந்துமாமுனி

* "மற்றொருநாள், ஸ்ரேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோகவனத்துள் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாரூடராகியிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தவிஸ்மிதனாகிச் சுதன்மரென்னுங் கணதரரையடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சணசகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தலி
னூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ-ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையு டைய பெறுதற்கரிய திரையை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுநின்று அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களையுணர்ந்து கூறினரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ணமும் கூறினாராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரு - பிறரை அறிவித்தற்கரிய. (சகஉ)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமெனு
நாவகந்தழும்பநின்றேத்திநன்றரோ
காவலனுதியாக்கணங்கள்கைதொழப்
பாவமில்சுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ-ள். அதுகேட்டு, யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திரு வினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புறவேத்திச் சேணிகன்முத லாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதர ராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சகங)

௩௩.—கேவலோற்பத்தி.

வேறு.

3062. முல்லைசூழ்முல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுங்
கொல்லைசூழ்குன்றத்துச்சிக்குரிசிலேற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழ்ந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கண்
மல்லலங்குமரர்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுறறேன்.

முல்லைநிலஞ்சூழ்ந்த குன்று.

இ-ள். குரிசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட் டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவே னென்றாரென்க. (சகச)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
னொழுகின்றசும்புமுயர்சந்தனத்
தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினன்
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தையுடைய சோலையில் தேனொழுகி நிற்கையினாலே முழுக்க அசும்பும் குன்றிலே துளும்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம் துறத்தற்குவருந்த; தவத்தின்கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சகூ0)

3064. நணித்தினெண்வினையின்னவைகண்ணிறீஇத்
துணியவீர்ந்திடுந்துப்பமைசிந்தையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங்களை முன்னர்நிறுத்தி அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தூய்மையமைந்த சிந்தையையுடையனாய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையையொத்து ஒரு பூணுமாய் இளஞாயிறுமாயினானென்க. (சகூக)

3065. குன்றின்வீழருவிக்குரல்கோடணைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினநீரென
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அணைதலைச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்துநின்றான்; அறங்கேட்கும்படி நீர்வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க.

கோடு - மரக்கோடுமாம். (சகூ௨)

3066. செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புழும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம் பொற்கம்பி பின்னியதுபோலும் முற்றிய தினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை ஓட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றாநிற்குமென்க. (சகூ௩)

3067. யானைகுங்குமமாடியருவரைத்
தேனெய்வார்சுனையுண்டுதிளைத்துடன்
கானமாபிடிகன்றொடுநாடக
மூனமின்றிநின்றாடுமொர்பாலெலாட்

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியகிளைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (சகூகூ)

3068. வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய
பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிப்போதக
மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்
முருவந்தோன்றவுறங்குமோர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிநிறைந்த வரிகளையுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே தம்வடிவு தோன்றக்கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருடிகளிருத்தலின், தீங்குசெய்யாவாயின. (சஎ௦)

3069. பழுத்ததீம்பலவின்கனிவாழையின்
விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவீழ்ந்தவை
தொழித்துமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே
னழிக்குமஞ்சுனையாடுமோர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்ந்தவற்றைத்தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனுகிய வெள்ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க. (சஎக)

வேறு.

3070. நளிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொன்செய்கந்தி
னொளியொடுசுடரவெம்பியுருத்தெழுகனலிவட்டந்
தெளிகடல்சுடுவதொத்துத்தீயுமிழ்திங்களொன்கும்
விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டுநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலைச் சுவறப்பண்ணுந் தன்மையையொத்து ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்.

இ - ள். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின்உச்சியிலே ஞானமாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோலே திங்களொன்கும் நின்றானென்க.

குரைய, அசை. சித்திரைமுதலிய நான்குதிங்களையும் கூறினர். (சஎஉ)

3071. க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பமின்னி
வார்ப்பிணிமுரசினார்த்துமண்பகவிடித்துவான
நீர்த்திரள்பளிக்குத்தூணிசொரிந்திடநின்றுவென்றான்
மூர்த்தியாய்முனிவரேத்துமுனிக்களிறனையகோமான்.

3072. உ. திங்களொன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீசு
மங்குல்சூழ்வாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதிந்துமாதோ
விங்குநான்காயதிங்களின்னுயிரோம்பினனே.

3073. ௩. வடிமலர்நெடுங்கண்ணாருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாங்
கடிமலர்பரவவேறியாரமிர்தரிதிற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னணமுற்றினனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்.

உ. அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்களொன்காகிய காரையும் கூதிரையும். மடிந்து, செய்தெனெச்சம்; பிறவினைகொண்டது. தேம்கொள் பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக் கடலைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படியின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்திரளைப் பனிக்குக்கோல் கிடக்குந் தூணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய அத்திங்களொன்குநின்று அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனிமாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்கானாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும் உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவிலே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் அவன் * சரியைகொள்ளவரும் வரவினைநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர்களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளானாய் வேண்டாவென்று கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக உணவொழிந்து தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீந்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தானென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல். அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். ()

3074. ஒளிறுதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சிந்தைகாலாள்கருணையாங்கவசஞ்சீலம் [ளாகப்
வெளிறில்வாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்க
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதின்முற்றினனே.

வெளிறு - குற்றம்.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாதுகாத்தலே மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறாகக் கருணையே காலாளாகச் சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வாளும் கேடகமு

* சரியைகொள்ள - பிச்சைகொள்ள.

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர்பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சஎசு)

3075. உறக்கெனுமோடையானை யூணெனுமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானை துளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வருடைய கடலனையதானை, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாளினையும் கூறுபடவணிந்து அசுபபரிணமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்த தென்க. (சஎஎ)

3076. தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்திளைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவீழ்பேடிபெண்ணேயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபடுசிந்தையென்னுமாழிவாய்வீழ்ந்தவன்றே.

இ - ள். அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சன்மார்க்கமதியென்னும் களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவீழ்கின்ற நபுஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டன வென்க

* எழுவரென்றது; அநந்தானுபந்திக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம், அநந்தானுபந்திமாயை, அநந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக்மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி என்பனவற்றை. இவை முறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றூண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்முடங்கல் போல்வதூஉம், உலைமூக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறும்நீருங் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்ணின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும்; "மலைநிலனே மணனீர்க்கீற் றிவைவெகுளிக்குவமமாஞ் - சிலையென்பு திமிசுத்தூண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா - மூலமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர் - உலையுசவு நீர் மஞ்சட் டுகிலினீ ருலோபக்கே." அநந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொள்க.

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உமமைகளும் **கருமஸ்வருபம்** என்னும்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: "இருகதி நாற்சாதி யீராநு பூர்வி - வெயில்விளக்கு நிற்ற னுணுகல் - பொதுவுடம்பு - நித்ராதி மூன்றே டிவைபதினு றென்றுரைப்ப - ரெப்பொருளுங் கண்டுணர்ந்தோ ரீண்டு" அவற்றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரிய சாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரிந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈராநுபூர்வியாவன: நரககத்தியாநுபூர்வி, திரியக்கத்தியாநுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்றலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுகலென்றது, சூக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீரத்தை. அஃது ஓருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றுழைமுதலியன; இஞ்சிமுதலாகக் கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்ராதிமூன்றுவன: நித்திராநித்திரையும், பிரசலாப்பிரசலையும், ஸ்தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்திரையாவது-உறக்கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது - துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். ஸ்தியானக்கிரந்தியாவது - கனவிற்செய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென்றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வதூஉம், எலும்புபோல்வதூஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதூஉம், உசவுபோல்வதூஉம், மணற்கீற்றுப்போல்வதூஉம், திமிசுத்தூண்போல்வதூஉம், வாளின்வாய்நார்போல்வதூஉம், நீர்மஞ்சள்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். பேடியாவது - நபுஞ்சகவேதம். பெண்ணேயாவது - ஸ்திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுகுச்சை எனவிவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது - வேண்டுதல். அரதியென்பது - வேண்டாமை. சோகமென்பது - அசைவு. பயமென்பது - அச்சம். சுகுச்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிறுதல் - அரற்றுதல். (௭௭அ)

3077. மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ
வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டெய்யக்
கலக்கமிலசுபமென்னுங்குந்தத்தாற்கணைபெய்மாரி
விலக்கித்திண்வெறுப்புவாளால்விரைந்துயிரவனையுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். முன்பு பட்டவர்களெல்லாம் அவனுடையமக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும, மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கையினலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே விரைந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (சஎகூ)

3078. கரும்பெறிகடிகைபோன் றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துமீர்ந்து
மருந்தெறிபிணியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
விருந்தெறிந்தெறியுமூவர்மேற்படையியற்றினனே.

இ - ள். அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகியபகைவரைக் கடிகைபோலே துணித்தும், போழ்கள்போலேயீர்ந்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறியும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய மூவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினனென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம். (சஅo)

3079. செழுமலராவிநீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துநீங்கக்
கொழுமலர்க்குவளைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியதெவ்வர்வாளுள்வீழ்ந்துகவெட்பினனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவரையும்வென்றவன், உடம்பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்திரையிற் கரந்துபோமாறுபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்விருவினைத் தெவ்வருயிர் குறைந்துகெட உண்டானென்க, (சஅக)

3080. குரோதனேமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
விரோதித்துவிரலிற்சுட்டிவெருவரத்தாக்கவீர
னிரோதனையம்பிற்கொன்றுனித்தைநீள்பசலைப்பேரோர்
விராகெனும்வேலின்வீழவெகுண்டனனவரும்வீழ்ந்தார்.

இ - ள். குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலே சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமம்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்: அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்கீற்றுப்போல்வதூஉம் செங்கொழுந்து போல்வதூஉம், விடைநீர்போல்வதூஉம், துகிலினீரபோல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு. விராகமென்பது விகாரமாயிற்று. (சஅஉ)

3081. புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி
யுணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களோற்ற

ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்
கணையெறிந்துகைப்பவீழ்ந்துகாற்படைசூழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லியகேள்வியையுடையபடையென்றது - நெறியல்லாநெறியொழுகுஞ்சமயங்களை.

இ - ள். உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாகவருமரசர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர் கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு மம்புபட்டுத் தள்ளுகையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்படை சூழ்ந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானவரணீயம், சுருதஞானவரணீயம், அவதிஞானவரணீயம், மனப்பரியயஞானவரணீயம், கேவலஞானவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது. சுருதஞானவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞானவரணீயம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பை யறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞானவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையுமறியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞானவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்குதரிசனவரணீயம், அசக்குதரிசனவரணீயம், அவதிதரிசனவரணீயம், கேவலதரிசனவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனவரணீயமென்பது - கண்ணாலறியுமறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்குதரிசனவரணீயமென்பது - கண்ணொழிந்த நான்கிந்திரியங்களினாலுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசனவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசனவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானாந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானாந்தராயமாவது-கொடையினைவிலக்குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமாவது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயனேந்திரியம் முதலாயின. (௪அ௩)

3082. காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
ளேதியவகையினொன்றியுலகுச்சிமுளைத்ததேபோல்
வீதிபோயுலகமூன்றும்விழுங்கியிட்டலோகதுங்கி
யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திறைமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழும்படி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுளைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமூன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமுமகன்ற நான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனுந்தன்மையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம் எனவிவை. (௪௮௪)

3083. பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசமார்ப்ப
வசும்புசேர்களிறுதிண்டேரலமணிப்புரவிவேங்கை
விசும்பியங்கரியேயாடாளிவிடைமயிலன்னநாக
நயந்தவைபிறவுமூர்ந்துநாதன்றாள்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடையதாளைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (௪௮௫)

3084. நறுமலர்மாலைசாந்தம்பரூஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க்
கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச்
சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவீண்டி
நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்

இ - ள். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையையேந்தி அன்னம்பறப்பன போலப்பறந்துவந்து ஈண்டித் தாளைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையையேந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடிய துவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிநீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தாளைச்சேர்ந்தாரென்க. (௪௮௬)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன்
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாடிக்
கண்முழுதுடம்பிற்றோன்றிச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றானே.

இ - ள். அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசும்பிலே இயங்குமீன்கள் நிலத்தேகுவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிற்கச், சுதஞ்சணன், உடம்புமுழுதிலும் கண்தோன்றி ஆடிக் களிப்புற்றானென்க.

தொழில்களையேற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. ()

3086. குளித்தெழுவைரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டுமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனாசனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும் வைரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடைமின்னக் கவித்தது.

இ - ள். அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருங் கவரி திங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிற்க ஆசனம் சேர்ந்தது ; அவ்வளவிலே உலகை அளித்தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

வே று.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்றுந்தோ.

துணி அரு வினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்தவினை.

இ - ள். அரசுவாவை அதன்கடாமே அரசுவாவென்று சாற்றுந்தோ? அதுபோல வினையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுள்ளதாம் நாற்றமாகியவதனைக் கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறுகிற்கும் ; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சஅகூ)

3088. முழுங்குதிருமணி முறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவளத்
தழுங்குரல்வாய்தளையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறு
மழுங்கல்சூழ்வினைவெறுத்தாற்கதுநாற்றமறியலாம்
வழுங்குபொன்வரைவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய் ; முருக்கிதழையும், பவளத்தையும்போன்றவாய் ; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

இ - ள். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே நாவியென்று கூறுந்தோ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினையை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாநாற்றமாகிய அதனை வாய் தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நாறிக் கூறுகிற்கும் ; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகூ0)

3089. உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருசுடருங்
குறைத்தடிக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்த்தாற்கதுவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ள். இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாகிறமாகிய அதனை, உறுப்பெல்லாந்தானே, ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்ந்த இரும்பே சான்றன்றோவென்று குன்றுபோன்றுவிளங்கிக் கூறுகிற்கும் ; ஆதலால், நமக்கும் அதன்றன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம்.

இமமூன்றுகவியும் தேவர்மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கு அறிவித்தார். (சகூக)

வேறு.

3090. வாளுரேந்துமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சுண்ணங்
காளூர்பிண்டிக்கமழ்தாமங்கறையார்முகிலினிறங்காட்டுந்
தேளூர்புகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணநாறி
யாளுகமழுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ள். வாளுரேந்துகின்ற பூமழை, சாந்தம், சுண்ணம், புகைகள், பிண்டித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகியமணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந்திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க. (சகூஉ)

வேறு.

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலற்றொலைத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநறுஞ்சாந்துகிலமெழுகித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

இ - ள். விஞ்சையர், வேறொர்சிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனொடு காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சகூங)

3092. க. பாலனையசிந்தைசுடரப்படர்செய்காதி
நாலுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமூன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டுதொழுதும்யாம்.

3093. உ. முழுங்குகடனெற்றிமுளைத்தெழுந்தசுடரேபோ
லழுங்கல்வினையலறகிமிர்ந்தாங்குலகமூன்றும்
விழுங்கியுமிழாதுகுணம்வித்திபிருந்தோய்நின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்யாம்.

3094. ங. எத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லைவரம்பாகி
நீத்தவருளிந்திரனைகின்றுதொழுதமரர்

நாத்தழும்பவேத்தித்தவநங்கையவர்நண்ணே
தோத்திரங்களோதித்துகண்மாசு துணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. காதிநான்காவன: ஞானாவரணீயமுதலியன. அவை "புணரிபோல்" (முத்தி. சஅரு) என்னுங்கவியிற்கூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

உ. அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம் : இழுங்கு, விகாரம் ; இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

ந. எல்லைவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்திரன் - முனீந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே ; இது பிறவினைகொண்டது.

இ - ள். அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே அறிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை உட்கொண்டு யாமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமும் தொழுவேமென்றுங்கூறி இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும் நண்ணி ஓதித் துகளாகிய அழுக்கைத் துணியாநின்றாரென்க. (சகூச - க)

வேறு.

3095. க. செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றாயலர்தாமரைமேலடி
மொய்ம்மலர்தூய்முனியாதுவணங்குது
மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே.

3096. உ. நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை
யல்லனவேயறைகின்றபுன்ஞானர்கள்
பல்வினைக்கும்மூலத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே.

3097. ந. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
நிதியறைபோனிறைந்தார்நிகரில்லாத்
துதியறையாத்தொழுதார்மலர்சிந்தா
விதியறியும்படி வீரனைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களேயென்றாராய்ந்து ஒருகூற்றிலே தீயனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை

களையும் வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டார். என்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினைகெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

௩. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணுக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியர். ஒப்பில்லாத் தோத்திரம்.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிக்கின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எண்வினையையுமுடையவன்; அவற்றிற்குப் புன்னூதார்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர்கூறு மவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சகள - க)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின்றிக்காமமுலையுண்டுவளர்ந்துவீங்கித்
தாவினையின்றிவெந்நோய்க்கதிகளுட்டவழுமென்ற
கோவினையன்றியெந்நாக்கோதையர்க்கூறலுண்டே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமுளர். தாவினையின்றி - குதித்துப்போம்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாகிய பொருளையுடையவர்.

இ - ள். அவற்றுள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவழுமென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருளைக் கூறியவர்களை எந்நாக் கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௫00)

3099. நல்வினைக்குழவிநன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிநாளும்
புல்லிக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்ந்துவீங்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத்துணீங்கினேமே.

இ - ள். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், கோவே! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவள்முலையையுண்டு வீங்கி இந்திரனாய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருணீங்கினசொல்லாலே, அச்சநீங்கினேமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டும் கொண்டுகூட்டென்றுணர்க. (௫0௧)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்

திணியிமிலேற்றினுக்கொதுக்கஞ்செல்வநின்
னிணைமலர்ச்சேவடிகொடுத்தவென்பவே.

மணியென்றது, மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது, அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

இ-ள். அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனே! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன; அன்றியும் தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழா நிற்பரென்க. (௩0உ)

பரிநிர்வாணம்.

3101. இகலிருண்முழுமுதறுமியவீண்டுநீர்ப்
பகல்சுமந்தெழுதரும்பரிதியன்னநின்
னிகலிருமரைமலரளித்தசேவடி
தொகலருங்கருவினைதுணிக்குமெமக்கமே.

தன்னோடுமொறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவடிவுதுமியும்படி ஒளியைச் சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

இ-ள். அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும்வாள் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௩0௩)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெங்காவிற்கின்மென்கிளிக்கிளவி
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்கில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ-ள். மீன்றிரளுக்குள்ளே கிடந்தசையுந் திங்கள்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேவியர், தம் நாவிற்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே ஓடி.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம். (௩0௪)

வேறு.

3103. மதியம்பொழிதீங்கதிர்கள்பருகிமலராம்பல்
பொதியவிழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுக்குணங்களேத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனந் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் மதியின்சதிரைப்பருகி மலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறு போன்று, அவன் கூற்றினைக்கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்களையேத்தித் துதிகளோடே அவனைத் தொழுதாரென்க.

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்
தூர்ந்தவிருணீக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அவனடிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளையோதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருளையறுக்குஞ்சுடரை எமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச் செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (௱௦௬)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்பேராரனெழுந்தபுற்கற்றைதிற்றித்
துன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவிற்சேர்ந்து
நின்றபற்றார்வநீக்கிநிருமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அசை.

இ - ள். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதிற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையுநீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியானித்துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினானென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை. (௱௦௭)

3106. வாட்கையம்மைந்தராயும்வளமுலைமகளிராயும்
வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்விளைத்துவீயாத்
தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோற்
பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேளைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வாளைக்கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவிளைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினானென்க.

விகாரம். (௱௦௮)

வேறு.

3107. க. தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே
லின்னுயிர்க்கிறைவனாயின்பமூர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.
3108. உ. நெருப்புயிர்க்காக்கிநோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசுட்டிட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.
3109. ௩. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்
பிழைத்ததோராருமணிபெற்றதொக்குமாற்

தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.
3110. ச. மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா
னல்குவாரொருவனைநயந்துநாடுமோ
பில்குபூம்பிண்டியானடியிர்துண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.
3111. ரு. மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
னணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்

துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகரூபி. பொன்னுயிராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை உயிர்க்கின்ற அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய் புரியாற் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்து சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்து வீழும்.

௩. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப் பொதும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழலிடத்தேதங்குவான் வேறோர் உபகாரியைத்தேடான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர்சிந்தை பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு அதற்கு அவாச்செய்யாது.

ரு. மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர், பொன்னுயிர் - தேவருயிர், வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினாருயிரும், விலங்கினுயிரும் இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயிரையும் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயிராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சிந்தை அவாச்செய்யாது; யான் உமக்கு இங்ஙனம்பிணியுயிர் ஈறாகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அது கேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது எத்தினரென்க. (௩௦௯ - ௧௩)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீங்குபாற்
றெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலர்
மண்ணின்மேன்மழகதிர்நடப்பதொத்ததே
யண்ணலாருலாய்கிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள்பரந்த மண்.

இ - ள். அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை *அளித்த தன்மை, இளஞாயிறு பூமழைபொழிய மதி நிலாச்சொரியத் திரியுந் தன்மையை யொத்ததென்க.

என்றதனாற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப் பரப்புகின்றானென்பதாம். மதி - குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோர்ஞாயிறு, இல்பொருளுவமை. (௩௧௪)

வேறு.

3113. பான்மிடையமிர்துபோன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவமுதமூட்டித்
தேனுடைமலர்கள்சிந்தித்திசைதொழச்சென்றபின்னாட்
டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்களென்றற்கு. வானிலைதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்ததவத்தாலே தனக்காகிய வீடு.

இ - ள். சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாருந்தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (௩௧௫)

* இதனை புரிவிகாரமென்பர்.

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டுய்யப்போகல்வேண்டித்
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத்துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த
குழவித்தண்டிங்களன்னவிருக்கையனுகிக்கோமான்
விழவித்தாய்வீடுபெற்றான்விளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ள். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி அதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும் வென்று வீடுபெற்றானென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவிராசியைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புநின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என விவை. (௫கஙு)

3115. துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிநுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழூர்ந்தமரரீண்டி
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசாந்துங்
கொந்தநாறகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்து நுடங்கக்கொடியையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்து சிந்திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. ()

3116. முளைத்தெழுபரிதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோற்
றிளைத்தெழுகொடிகள்செந்தீத்திருமணியுடம்புநுங்க
விளைத்தபின்விண்ணுமண்ணுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வளைப்பொலிகடலினார்த்துவலங்கொண்டுநடந்தவன்றே

இ - ள். எழுகின்றஞாயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகினாற்போலச் செந்தீக்கொழுந்துகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி அதனைவிளைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் பரிநிர்வாணமென்னுங் கல்யாணத்தை விதியினாற்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போனாரென்க. (௫கச)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்
காவலன்றானோர்கூறாக்கண்ணிமையாதுபுல்லி
மூவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்மூழ்கினானே.

இ - ள். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கடலிலே அழுந்தினானென்க. (௫கரு)

3118. பிரிதலும்பிணியுமூப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலைசாந்தங்குங்குமஞ்சுண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணோரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

இ - ள். விண்ணோர் மாலைமுதலியவற்றை மாடங்களிலேயேந்த நீங்குதல்முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகியுறையுமென்க. (௬௨௦)

தேவிமார்நோற்றுயர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டுவேயின்முரிந்துபோறுசுப்பினல்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினோரே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுறைகின்றகாலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணுலே எறும்பிற்கும் ஓரேதம்வாராமற் பாதுகாத்துநடந்தும், இருந்தும், நின்றும் மலையையெடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (௬௨௧)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறாஉ
மாழைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தம்கண்டெறுமேனியெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றபி
ளேசுபெண்ணொழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக் கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய தேவருலகிலுள்ளவற்றை நுகரும்படி நோற்றபின்பு பொல்லாதென்றுகூறும் பெண்பிறப்பைக்கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை எய்தினாரென்க. (௬௨௩)

3122. காமவல்லிகள்கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள்போற்
றூமவார்குழற்றையலார்முலை
யேமமாகியவின்பமெய்தினார்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே தெய்வமகளிர்முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாம் எய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது ஊடலையும், புலவியையும் விளைத்ததென்பர் மேல். (௩உச)

3123. கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா
ருலவுகண்மலரூடற்செவ்விநோக்
கிலைகொள்பூணினாரிதயம்போழ்ந்ததே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்புலவியை மேல்விளைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்சினை வருத்தியதென்க. (௩உ௫)

3124. பூவினுள்ளவள்புகுந்துமுள்ளத்தா
ளாவிற்பெண்பெயர்நவிற்றினீரெனக்
காவிக்கண்கடையிடுகக்காற்சிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

இ - ள். அப்பொழுது, அவர், நம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; நாமகளையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவிளைத்துக் கண்ணாருநோக்குதலாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு. (௩உ௬)

3125. நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணீயெனாப்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூறுதா
லஞ்சினார்க்கதோர்தவறதாகுமே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூறுதால்! நின்னடி மார்பிலேபட்டாற் பூணாலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினார்சிலர்க்குத் தவறாகியவது பிறந்தேவிமோமயிருந்ததென்றுகூறி அவர் புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (௩உஎ)

3126. க. தவளைக்கிண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
குவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு

மிவளைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனுந்
திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127. உ. பன்மணிக்கதிர்ப்பரவைமேகலை
மின்னணிந்தகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிந்துபூஞ்சுண்ணந்தைவர
நன்மணிக்குழையிரண்டுநக்கவே.

3128. ௩. செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையுமுணர்கவென்பபோன்
மையவார்குழன்மடந்தைகுண்டல
மையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

தவளைவாயையுடைய சதங்கைமாலை. குவளைக்கண்மலர் நன்மணிக்குழையிரண்டையு நக்கவென்றது, ஊடறீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினநோக்கை. திவள - அசைய. பொன் - அணிகலம். செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்பபோல்நக்கவென்றது - முற்பிறப்பிற் பிறரைமதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறராற் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ஙனநகாதேநின்று நாணுநிற்க நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்திற் பிள்ளையார் முடியைமிதித்த வினைப்பயத்தால் தாங்களும் இப்பவத்துமிதியுண்டாரென்றவாறு.

இ - ள். கண்மலர்நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள்தாம் கோலத்தை வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும் சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவளைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவளையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினாரேனும், "ஒருபாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப." (தொல். பொரு. பொருளி. உஅ) என்னும் பொருளியல் வழுவமைதியாற் பன்மைகூறிற்றென்றுணர்க. (ருஉஅ - ௩o)

3129. க. செல்வக்கிண்கிணிசிலம்பத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்ந்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்வாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. உ. இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுங்கிநையவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

க. பூண்டமேகலையென்க.

உ. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர் கூடினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு. என்றது, இருதிறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனங்கைசெய்து மலர்ந்து ஐயென, கொம்பனாராகிய சாயலார் நடுங்கிநையும்படி அவர்மொய்ந்நலத்தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புரளக் கிண் கிணிசிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி, தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்பநுகர்தலேயன்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலு முளதென்பது இதனாற்பெற்றாம். (கூகூக - உ)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டுதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

இ - ள். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை யாராநிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாநிற்க, இவ்விடத்து நந்தட்டற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றாரென்க. (கூகூங)

நந்தட்டன்தோழன்மார்நோற்றுயர்வு.

3132. நாள்கண்கூடியநகைவெண்டிங்கள்போற்
காளைநந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்கநற்றவந்
தாளினீட்டினார்தம்மைத்தாம்பெற்றார்.

இ - ள். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலை கள்வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்ற வத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம்வச மாக்கினரென்க. (௩௱௩௰௪)

3133. பாவனைமரீஇப்பட்டினிியொடுந்
தீவினைகழூஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ள். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளைம ருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாவினாற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக் கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளுமு ணவை; வேட்கை, ஆகுபெயர். (௩௱௩௰௫)

3134. கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தெ்தன
வுருவவெண்பிறைக்கோட்டிேனாங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

* சோடசபாவனைகளாவன: (௧) தரிசனவிசுத்தி, (௨) விநயசம்பந்நதை, (௩) சீலவ்ரதேஷ்வநதீசாரம், (௪) அபீக்ஷ்ணஞானோபயோகம், (௫) சம்வே கம், (௬) சக்திதஸ்தியாகம், (௭) சக்திதஸ்தபஸ், (௮) ஸாதுஸமாதி, (௯) வை யாவிருத்தியம், (௰) அருகத்பக்தி, (௧௧) ஆசாரியபக்தி, (௧௨) பகுசுருதபக்தி, (௧௩) பிரவசனபக்தி, (௧௪) ஆவசியகாபரிஹாணி, (௧௫) மார்க்கப்பிரபாவனை, (௧௬) பிரவசனவத்ஸலத்வம் என்பன. அவற்றுள், (௧) தரிசனவிசுத்தியா வது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிகளின்றித் தெளிதல். (௨) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலா யினாருள் சத்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (௩) சீலவ்ரதேஷ்வநதீ சாரமாவது - அஹிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணார்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சீலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல். (௪) அபீக்ஷ்ணஞானோபயோகமாவது - தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பியசித்தல். (௫) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (௬) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற் பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல், (௭) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாதற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (௮) ஸாது

இ - ள். அங்ஙனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று வினைத் தவங்களையுமுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதித்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினரென்க.

தீவினைநீங்கி நல்வினைவந்தால் திருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவர்யாக்கைகடிதிற்பெற்றாரென்றார்.

வேறு.

3135. அநங்கனைத்தவஞ்செயவழன் றுகண்டவர்
மனங்களைக்கவர்ந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடிமயிலனார்ப்புல்லமாப்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை அழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினதின்பத்தை அவரெய்தினரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகலின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (நூஎ)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழை யொருபாற்றிருவில்வீசத், தாதணிந்ததாமங்களொருபாற்சோரத்தா மரைக்கண்டாமிரங்கப்புருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினாரல்குற்காசு மணிமழலைக்கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடையப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத்தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல், (கூ) வையாவிருத்தியமாவது - சம்மியக்தரிசனாதி குணங்களையுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (கய) அருகத்பக்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரருள் எழுகின்றபக்தி. (கக) ஆசாரியபக்தியாவது ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபக்தி. (கஉ) பகுசுருதபக்தியாவது - பகுசுருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (கஈ) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்ற பக்தி. (கச) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனையாவது - ஞானதபபூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸலத்துவமாவது தருமஸ்தராயினாரைக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீ புராணத்திற் கூறப்பட்டன ; ஆவசியகம் ஆறாவன: ஸாமாயிகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸ்ஸர்க்கமென்பன.

இ - ள். அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசும், கிண்கிணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினாலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவீச, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவீச, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் எறிமுரிய, கணவர்மார்பில் தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது, பொர. (௫௩௮)

3137. முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டினென்மொய்ம்மார்பிற்குங்குமச்சேறிழுக்கிவீழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாறுகர்ச்சிவிளைத்தலாற் தகற்பகத்தின்கீ, ழெழுதார்மணிக்குவளைக்கண்வலையுட்பட்டிமையார்கள்காமமெனுஞ்சுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபவே.

இ - ள். அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தந்தேவியர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொங்கவிளைத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவியரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு. (௫௩௯)

3138. மண்கனிந்தபொன்முழவமழையின்விம்மமாமணியாழ்தீங்குழல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கனியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங் குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கனியக்கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்பமுரிபுருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கனிய நாடகங்கண்டமரர்காமக்கொழுந்தீன்று* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தையீன்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ள். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழவம் விம்ம யாழும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய்யக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தாரென்க. (௫௪௰)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா
ரொருகுடங்கைக்கண்ணுளுளங்கழியவேவுண்
டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார்
திருவடைந்தநீண்மார்பிற்றேந்துளிக்குந்தாரார்.

* தந்தவர்தாமகிழ்ந்தாரென்றும் பாடம்.

இ - ள். அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்ணாலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (கூ௪க)

3140. நிலவியொளியுமிழுநீளிலைவேற்கண்ணார்
கலவித்தூதாகியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்துறக்கமொளிபூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற் பட்டுச்செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியர் புணர்ச்சிக்குத்தூதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்பு செய்தகோலம் எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பநுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவாறாம். (கூ௪உ)

3141. புருவச்சிலைநுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடனுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றநுதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனிமை. திருவினாற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவர் புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடனே இனிமையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடலிடத்தராயினரென்க. ()

வேறு.

3142. முகடுமணியழுத்திமுள்வைரமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்
தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியடுபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனார்தம்மொளிமேனின்றாற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றாளிணையென்றலைவைத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால். முள் - கூர்மை.

இ - ள். தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாலைசூழ்ந்து நடுவே நீலமணிநிறைந்து பருகி விம்மி மூன்றாகவடுக்கி இறைவனொளி மேலேநின்றாற்போலும் முக்குடையை உடையானது திருவடிகளை என்றலைமேலே வைத்தேனென்றானென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும் வணங்கினார். (கூ௪௩

ஓம்படை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோர்ந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியீன்ற
மெய்ந்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்வீசுஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா
ரிந்நீரராயுயர்வரேந்துபூந்தாமரையாள்காப்பாளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால் மெல்ல இசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி. மெய்ந்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்தநீர்மையையுடையமாணிக்கம்; ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

இ - ள். சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்கூறுகின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவிலுமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர் கூறக்கேட்டாரும் இந்திரராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப் புனைந்துரைத்தலாகாமையின். முத்துமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார்; எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நிற்றலின். இருபத்தேழென்றார், ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின இருநூற்றெழுபதைப் பத்தாற் பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை. எனவே தேவரருளிச்செய்தசெய்யுள், * இரண்டாயிரத்தெழுநூறென்றே கொள்க. (க)

வேறு.

3144. செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேங்கொ
ளந்தாமரையாளகலத்தவன்பாதமேத்திச்
சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்
நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன் திருவடிகளை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவனென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினேனென்றவாறு. அவியாதவிளக்கு உள்ளேநின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

இ - ள். குருக்கள் அங்ஙனநாட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது ஏய சரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்;

* மற்றை சசகு - செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச் சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவையென்று புலப்படவில்லை.

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (௨)

வேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுந்நீர்த்திரையிடைமுளைத்துத்தேங்கொண்
மைவினைமறுவிலாதமதியெனுந்திங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதங்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு. மொய்வினையிருள்-செறிந்தவினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

இ - ள். நல்வினையென்னுங்கடலிலே முளைத்து இனிமைகொண்ட நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகியபூவை யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதூவித் தொழுது ஏத்தினேனென்று தேவர் குருக்களைநோக்கிக் கூறினாரென்க. (௩)

* "தத்தைகுணமாலை" என்னுங்கவியும், "பகைமாற்று" என்னுங்கவியும், சந்தியார்கூற்று.

முத்தியிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௩,௧௪௫.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை முற்றுப்பெற்றது.

வாழ்த்து.

திங்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க செங்கோ
னன்கினி தரச னாள்க நாடெலாம் விளைக மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலை
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

"பகைமாற்று" என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னையுள்ள செய்யுட்கள்
சிலபிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

வெண்பா.

நாமகள்கோ விந்தையொடு நற்காந் தருவதத்தை
தாமகுணை மாலை தனிப்பதுமை - கேமசரி
மாகனக மாலைவிம லைசுரமை லக்கணையொ
டாகு திருமணங்க ளாம்.

விருத்தம்.

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வெண்பா.

மண்டித் தடுமாறி வாழ்விழந்தேன் மாதுயரப்
பண்டைப் பழவினைநோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியும்
ஆரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான் குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படி வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கின்றால் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்களை காணுக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முறையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முறையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்

துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டுமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
னின்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மையாள
னவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
வூழி யூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக்கான்ற
வெச்சிறற் றிசையு முண்ணு மமிர்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சிநா ணூளும் விண்ணோர் மிசைகுவர் வேத போத
*னச்சினார்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

---

* 'நச்சினார்க்கினியனுவினல்லுரைகொள்வர்' என்றும் பாடம்.

சீவகசிந்தாமணிச்

செய்யுளகராதி.

செய்யுளகராதி.

செய்யுள். பக்கம். | செய்யுள். பக்கம். | செய்யுள். பக்கம்.

செய்யுள். பக்கம்.

செய்யுளகராதி.

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

ஈ.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமாலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணந்
தங்கியித்தரணியும்விசும்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ள். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மாலைகள் பொலியப்பட்டுச் சுண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தரணியும் விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப்பையொத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம். (௪௦௨)

வேறு.

3001. திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன்திருநகர் தோன்றியதனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினார்; பாடினார்; ஆடினார்; பின்னர் அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்கின்றதன்மையையொத்தனவென்க. (௪௦௩)

3002. கானிரைத்தனகாவொடுபூம்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வானுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணநிரைத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால் தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க. (௪௦௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டுயோசனையளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்ட நிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிகளுள்ளனவென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுராணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; "என்னெஞ்ச மேயிட மேயுடைத் தேயிந்தி ராதிவிண்ணோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தூண் - மன்னிஞ்சி மூன்றொடு மானங் கணமுத லேழ்நிலத்துப் - பொன்னின் நிலைய மாயிற்றன் றேயெங்கள் புங்கவற்கே" என்றார் திருநூற்றந்தாதியிலும்; ௧௮.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

சி.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

தா.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

திருவின்பாவாய், 100.
திருவின்பேரான் - ஸ்ரீதத்தன், 242.
திருவினல்லவர், 692.
திருவெழுத்திட்டு, 613
திருவேபுகுதக, 616.
திருவோடொப்பாள், 197.
திரை - வெற்றிலை, 64, 434, 589.
திரைந்து - சாய்ந்து, 130, [41
திரையியம்பியாங்கும், உம் - சிறப்பு,
திரைவிளையிப்பி, 765.
திலகநீள்முடி, 78.
திலகம், 183.
திலகவெண்குடை, 60.
திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்; பு
திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
திலோத்தமையாற் பிரமன் நான்முக
முற்றது, 67.
திவ்யத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
க்குச்செய்யும் எண்வகைச் சிறப்பி
னுள் ஒன்று, 874.
திவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
திவண்ட - திளைத்த, 668.
திவண்டது - குழைந்தது, 598.
திவண்டு, 293, 419. [523.
திவள - அசைய, 877, 908 ; விளங்க,
திவளும் - துவளும், 394.
திவளுமின்போல், 770.
திளைக்கும் - அசையும், 457.
திளைத்தல் - அருதொழுகுதல், 164.
திளைத்தவர் - தொழிலில் இடைவிடா
து பயின்றவர், 21.
திளைப்பாறு - அசைதலமையாத, 56.
திறப்பட - கூறுபட, 892.
திறம் - குலம், 171; சுற்றம், 601.
திறலாற்றலான் - திறலோடத்துதலு
டையான், 80.
திறலினோற்குத் தெவ்வரை; கு உருபு
பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
திறவிதின் - நன்றாக, 43.
திறவிது - நன்று, 762.
திறனல - செறியல்லாதன, 212.
தினைக்கதிர், 889
தினைக்கதிரில் மறைத்தலுலை, 311.
தினைக்குரலைக்குடிஞள், 313,

எண் - பக்க எண்.

தினைகள்காய்க்கும், 367.

தீ - கோபம், 80, 637.
தீக்கை - தீக்ஷை; ஜை. 128, 762.
தீக்கொடி - தீயொழுங்கு, 319.
தீக்கோளுறுப்பு - தீக்கோட்பாட்டை
யுடைய உறுப்பு, 512. [342.
தீச்சவரர் - நெருப்புவைக்கும்வேடர்,
தீச்சொல், 157.
தீஞ்சொல் நவின்றபுள், 271,
தீண்டுவந்து, 442.
தீத்தும்முவேலான், 678.
தீது - மரணம், 104.
தீந்தொடை - யாழ், 393.
தீந்தொடைநரம்பு, 228.
தீந்தொடைமகரவீணை, 185.
தீபனம் - வளரஅல்லதுபிரகாசிக்கச்
செய்யும்கருவி, 750.
தீம்பண்டம் - இனியப்பழம், 25.
தீம்புகை, 696.
தீம்பூந்தார் - தீவியபூந்தார், 661.
தீம்பூமரம், 3, 439, 554.
தீம்பூமாலை, 847.
தீம்பூவாலாக்கினைநறவு, 285.
தீயினுளமிர்தம்பெய்தாங்குஎன்னுயிர்
செகுப்பல், 463.
தீர்த்தங்கரர் - ஆகமங்களை இயற்றிய
இருபத்துநால்வர், ஜை, 116.
தீர்த்தம் - ஆகமம், ஜை, 371.
தீர்த்தன், 251.
தீவிகை - தீபம், 672.
தீவியதிருமணி, 795.
தீவியதுப்பு - இனியநுகர்ச்சி, 64.
தீவிழித்து - தீப்புறப்படவிழித்து, 241
தீவிழியா - தீப்புறப்படவிழித்து, 135.
தீவினைத்தேர்களூர்ந்து, 804.
தீவினைப்பறவைதேர், 478.
தீற்றல் - உண்பித்தல், 902.
தீற்றி - பூசி, 242.
தீற்றுதும் - பூசுவோம், 379.

து.

துக்கம் கூறுவோர், கேட்பவர் பொ
றுக்கும்படி மெல்லக்கூறவேண்டும்
துகில் - வெண்பட்டு, 770. [677.

எண் - பக்க எண். | எண் - பக்க எண்.

தூ.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண். | எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

வே.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
12	13	உரோகணி	உரோகிணி
18	33	கவ்வை	கௌவை
39	24	செக்கை	சேக்கை
45	17	பெயருமாம்	கூந்தலார், பெயருமாம்.
52	23	சுவரிலே	சுவரிலே
64	20	காமர்	காம
74	10	பெரிது	துபெரிது
86	2	பிறந்துமென ...	பிறந்தும் எதிலமென
110	28	இசை	இசைப்
117	20	இதிகரிக்க	அதிகரிக்க
127	33	தங்லத	தங்தை
128	10	நறவ	நறவு
133	3	கழலும்	சுழலும்
,,	14	தலையான	தலையின்
134	36	அசார	ஆசார
138	2	குதைசாப்ம்	குதைச்சாபம்
,,	34	சேட்டினம்	சேட்டிளம்
142	17	தூவுதலான் 'அறுத்தான்'	தூவுதலான்அறுத்தான்
148	5	கோதைமார்பின் ...	கோதைமாதர்
,,	7	ஆயிரத்தெண்மர் ...	மாதர் ஆயிரத்தெண்மர்
158	8	அவ்விடத்து	அவரிடத்து
168	2	கற்பத்	கப்பத்
171	6	கெட்டாலும்	சுட்டாலும்
174	5	வடங்கலர்	யடங்கலர்
175	27	வைத்தனைய	பைத்தனைய
180	28	வரவொருப்பட்டு ...	வாயொருப்பட்டு
199	2	இனையவள்	இளையவள்
208	26	தாய்க்கும்	இவள் ஒருதாய்க்கும்
210	8	கூத்தில்	இலயம் - கூத்தில்
211	25	மூழ்கும்	முள்கும்
,,	32	,, ...	,,
215	18	குடி	குட்டி
220	17	நடுக்கமெய்	இது, நடுக்கமென்னுமெய்.
225	29	நிழலும்	நிழலும்போற்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
228	23	ஒல்லென்	ஒல்லென
251	19	நோக்கினுனே ...	நூக்கினுனே
266	4	வேய்ந்தவ, ...	வேய்ந்தவ
269	11	போல்வானைக் ...	போல்வான்
,,	,,	தோற்றுவிப்பதாக ...	தோற்றுவிப்ப
,,	36	கண்ணியர்	கண்ணியர்
285	14	மல்குட	மட்குட
287	14	மாண	மரண
302	30	அசுரத்தின்	ஆசுரத்தின்
311	24	புறத்திணையியலில் ...	புறத்திணையாயின்
331	25	ஒன்று	ஒன்றுங்
341	16	முனை	முளை
,,	19	,, ...	,,
346	2	மாந்தர்	மாந்தர்க்
366	15	வேங்கை	வேங்கைத்
,,	34	எம்மிற்	எம்மில்
377	34	அருளுகின்முன் ...	அருளுகென்முன்
382	3	வல்லையாத	வல்லை; ஆத
417	14	மூழ்கும்	முள்கும்
,,	20	,, ...	,,
437	6	தன்மையின	தன்மையின்
444	24	இடமெத்	இடனெத்
451	35	நடுங்கி	நடுநடுங்கி
,,	38	அரவு	அரா
463	25	குளிக்கும்	குளிர்க்கும்
464	33	பீளை	பீளைப்
474	35	பொருட்டாய் ...	பொருட்டாய
480	30	கழனி	கழலி
482	21	னும்	பின்னும்
504	19	மயிலுளாற	மயிலனுளாற்
515	22	வேற்று	ஏற்று
516	37	மின்மை	மன்மை
524	24	ஈண்டு	ஈண்ட
535	4	கட்டுவது	
540	14	நரபதிதேவன் ...	நரபதி
552	22	குரங்கு	கருங்குரங்கு
566	14	நனை	நனைமலர்
577	2	மூழ்க	முள்க
593	2	மரற்ற	மரற்ற
601	25	அப்பாற்	வப்பாற்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
602	11	சாயல் ...	...	சாயற்
607	6	சுர ...	...	சுர
609	23	தெல்லாங் ...	...	வெல்லாங்
623	8	துதா ...	...	துத்தா
629	11	வாய்பவ ...	...	வாய்ப்பவ
641	12	ஞுமுத்திய ...	...	ஞுமுத்தி
”	20	மிலேச்ச ...	...	மிலேச்ச
647	1	சுசள ...	...	சுசள
”	28	பவளங் ...	...	பவளக்
698	7	பார் ...	...	பார் ”
701	14	வெள்ளிரு ...	...	வெள்ளணி
725	33	புலம் ...	...	புலம்பு
731	19	வான் ...	...	வாண்
757	17	எவிய ...	...	ஏவிய
760	27	துறவால் ...	...	இவள்துறவால்
765	7	வளை ...	...	விளை
777	18	ஏறட்டும் ...	...	ஏறிட்டும்
785	4	நீணில ...	...	நீண்மலர்
801	17	வகைத் ...	...	யகைத்
816	25	பூர்வாயுஷ்யம்முன்பே	...	முன்பே
820	33	வாய் ...	...	வாய
832	36	நடிப்பு ...	...	நடிக்கு
841	33	கலாய் ...	...	கலாஅய்
847	24	அழிகின்ற ...	...	ஒழிகின்ற
”	”	அழிதல் ...	...	ஒழிதல்
852	14	பாம்பை ...	...	போகிறபாம்பை
864	7	புலம்பி ...	...	புலம்பு
”	27	கொண்டன் ...	...	கொண்ட
883	23	மேயி ...	...	மேவி
894	21	அவ்விருவினை	...	அவ்வினை
897	11			மணியரும்பதம்